உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்

வைத்தியநாததேசிகர்

இயற்றிய

இலக்கணவிளக்கம்

மூலமும் உரையும்.

இஃது

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையால்

பலதேசப்பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

மதுரைஜில்லா போடிநாயக்கனூர் ஜமீன்தார்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

திருமலபோடயகாமராசயபாண்டிய

நாயக்கர் துரையவர்களின்

காருண்யோபகாரதிரவியசகாயத்தினால்

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதிஹு புரட்டாதிமீ.

இதன் விலை ரூபா-ரு.

ஆசிரியர் சிறப்பு.

"ஐம்பதின்மர்சங்கத்தாராகிவிடாரோநாற்பத
தொன்பதின்மரென்றேயுரைப்பாரோ— இமயர்புகழ்
வணமீகநாதனருள்வைத்தியநாதன்புடவி
தனமீதநாடசரித்தக்கால்."

கவிவீரராகவமுதலியார

உ

கணபதி துணை.

இலக்கணவிளக்கப்பதிப்புரை.

திங்கடங்கிய செஞ்சடை முடியினன் றிருத்தாட்
பங்கயங்கயி லாயநா தனைமுனிப் பழிச்சிச்
சங்கமங்களத் தமிழ்முத்துக் குமாரன்றண் மலர்ப்பா
தங்கள் வங்கமாத் தமிழ்க்கட லிடைப்படி குவனே.

முத்தமிழ் வாணர்தம் 5
வித்தக வடியிணை
சித்தமெய் மொழிகளில்
வைத்து வாழ்குவனே.

பூமிசைத் தென்மலைப் புங்கவன் புகன்ற-சீர்மிகும் அகத்தியம் பார்மிசை இறந்துபட்டதாதலின், அன்னோன் 10 மாணாக்கர் பன்னிருவருட் டலைமைபெற்ற திரணதூமாக்கினியென்னும் இயற்பெயரினையுடைய தொல்காப்பியமகாரிஷி அவ்வகத்தியகத்தின்வழித் தந்தருளிய தொல்காப்பியமே மதுரைக்கடைச்சங்கத்தார் காலந்தொட்டு ஐயாயிரவருஷமாகத் தமிழுக்கு ஆதாரமான பேரிலக்கணமாயுள்ளது. 15 அது மிக ஆழியதோர் கடலனையது. ஆதலாற் கற்றுவல்லோர்க்கன்றி மற்றையோர் அறிதற்கு அரியதாயிற்று. அதுகொண்டு சிறுவர்முதலியோர் இலக்கணம்பயிறற்கு உபயோகமாகப் பவணந்தியாதியோர் பலரும் நன்னூல் சின்னூல் காரிகையென்றின்னன சிற்றிலக்கணநூல்கள் பல செய்வா ௨0 ராயினர். அவை பெரும்பாலுந் தமிழ் நன்கறிதற்கு இன்றியமையாத ஐந்து இலக்கணங்களையும் முற்றக்கூறாது ஒன்றொன்று ஒன்றிரண்டு மாத்திரம் உணர்த்தாநின்றன. சிறுபான்மை வீரசோழியம் போன்றன ஐந்தும் எடுத்துக்கூறினவேனும் மிகச்சுருங்கியவாய்க் கற்போர்க்கு வேண்டிய அளவு ௨௫

இலக்கணஞானங் கொடாமையிற் பெரும்பயன் தருவனவல்லவாயின. இவ்விருதிறத்தனவும் போலாது பஞ்சலக்ஷணமும் மாணுக்கர்க்குப் போதுமான அளவு செறிந்தது இலக்கணவிளக்கமொன்றே. இதன்மகிமை இதற்குச் சான்றோரால் வழங்கிவருங் "குட்டித்தொல்காப்பியம்" என்னும் பெயரானே இனிது விளங்கும்.

இந்நூல் மூலமும் உரையுமாகச் செய்தவர், மன்னார்குடித் தாலூகாவிலுள்ள ஆதித்தேச்சரத்திற்கு அணித்தான திருக்களரில இப்பொழுது அதிவயோதிபராயிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் சூரியமூர்த்திதேசிகரைத் தமக்கு ஆருவது சந்ததியாக உடையவரும், இற்றைக்கு ௨௫௦ வருஷத்தின்முன் சத்தவிடங்கத் திவ்வியக்ஷேத்திரங்களில் முதன்மையுடைத்தாகிய திருவாரூரின்கண், அவ்வூர் அபிஷேகத்தார் மரபிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீவன்மீகநாததேசிகர் குமாரருமாகிய வைத்தியநாததேசிகர். இராமநாதபுரத்தில் ௧௬௮௫-ம் ஆண்டுமுதல் ௧௭௨௩-ம் ஆண்டுவரையும் அரசுபுரிந்த இரகுநாதசேதுபதியின் சமஸ்தானவித்துவானென படிக்காசுப்புலவர் இந்நூலாசிரியரிடங் கல்விகற்றவராதலானுஞ், சற்றேறக்குறைய ௧௮௦ வருஷத்தின்முன் நன்னூல விருத்தியுரை இயற்றிய சங்கரநமச்சிவாயப்புலவரது இயற்றமிழாசிரியராகிய சாமிநாததேசிகர் இவர்காலத்துச் சிறுவயதினராயிருந்தமையானும், இவர்காலம் இற்றைக்கு ௨௫௦ வருஷத்தின் முன்னென்பது போதரும்.

நூற்கு உரையும் பாயிரமும் அணியியலிற் சொல்லணிச்சூத்திரங்களும் வைத்தியநாததேசிகருடைய புதல்வர் ஐவருள் மூத்தவராகிய சதாசிவதேசிகரால் இயற்றப்பட்டன எனக் கூறுவாருமுளர். ஆயினும் ஆசிரியரை நேரிலே பார்த்து அறிந்தவரும் மகாவித்துவானுமாகிய ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஞானதேசிகசுவாமிகள் தமது இலக்கணக்கொத்தில் ஒருரைச்சூத்திரத்தினகத்துத் தாமே தமது நூற்கு உரையியற்றியதற்கு மேற்கோளாக "என்கண் காணத் — திருவாரூரிற் றிருக்கூட்டத்திற் — றமிழ்க்கிலக்கா

கிய வைத்தியநாத—னிலக்கணவிளக்கம் வகுத்துரையெழு தினன்" எனக் கூறுமாற்றானும், "பொருளணி சொல்லணி யெனவலங் கார—மிருவகை நெறியா னியலு மென்ப." என நிறுத்திப்புகுந்து பொருளணி உணர்த்திய ஆசிரியர் நிறுத்த முறையானே சொல்லணியும் ஒருவாறுவது உணர்த் தாதொழியாராகலானுஞ், சதாசிவதேசிகர் சொல்லணிச்சூ த்திரங்களுட் சிலவும் பாயிரமும் மாத்திரமே செய்தவரென் றும் இலக்கணவிளக்கம் மூலமும் உரையுமாகவே ஆசிரிய ரால் இயற்றப்பட்டதென்றுங் கொள்வதே தகுதி. சொல்ல ணியகத்துத் தந்தையார் சூத்திரமிவை மைந்தனார் சூத்திர மிவையெனப் பகுத்தறிய ஏதியாதுங் காணகிலேம்.

இந்நூற் பாட்டியல் வைத்தியநாததேசிகர் இயற்றிய தன்று. யாப்பிலக்கணஞ் செய்தார் பிறரனேகர்போல இவ ரும் அதனாற் பெரும்பயனின்றென்று கூறியொழிந்தனர் போலும். ஆயினும் அந்நிலைமைத் தீரா குறையை அவரது இரண்டாவது புத்திரராகிய தியாகராசதேசிகர் நிவிர்த்தி செய்தனர். பாட்டியல் செய்தார் தியாகராசதேசிகரென்பது நூற்பாயிரம் புனைந்தருளிய சதாசிவதேசிகர் குமாரர் தியா கராசதேசிகர் எழுதிய பதிகச்செய்யுளான் அறிக. இதனாற் பாட்டியலுடையார் தாமே நூலுக்குத் தாமே பதிகம்பாடினா ரல்லரென்பதூஉம் ஒரு பெயரினராயினும் இருவரும் வே றென்பதூஉம் பதிகந்தாங்கிய பாட்டியலுடையார் சிறிய தந்தையென்பதூஉம் உணர்க.

நமதாசிரியர் வமிசம் முன்னும் பின்னும் பலதலைமு றையாகப் பேர்பெற்ற வித்துவான்களாற் சிறப்புற்றதோர் வமிசமேயாம். வைத்தியநாததேசிகர் தந்தையாகிய வன்மீ கநாததேசிகர் தமது பாவன்மையாற் பரிசுபெற்ற ...ம் பேட்டை மானியமும் உப்பளமும் காளதுவரைக்கும் சந்ததியார் அநுபவித்துவருகின்றனர்கள். வைத்தியநாததே சிகர் கல்வித்திறமைக்கு இந்நூலின் வேறு சான்று வேண் டா. அவர் மலையாளத்திராசாவின் பேரிற் சிலபிரபந்தம

பாடி அவ்வரசனூற் கிராமங்களுஞ் சன்மானங்களும் அளிக்கப்பெற்றதும, அவை அரங்கேற்றிய ஞான்று

ஓதும்பிரபந்தங்களொருகோடிநிமிஷத்துரைக்கும்பிரசண்டவாக்கி
உத்தண்டவமிர்தரசசித்திரவித்தாரகவியுபயகவிராசராசன்
5 போதும்பசுந்தமிழ்ப்பலகையுங்குடிபுகப்புலமகளொனுங்குமாரி
புதுநலந்தனை நுகர்ந்தவனுநீயாகிலுன்புலமையைவழுத்தவசமோ
காதுங்கடுங்கொலைப்பாகடுங்கடதடக்களியானையரசவெள்ளங்
களிசுவைப்பரணிமடலந்தாதிதூதுலாக்காதல்செயவோதவல்லாய்
மோதுந்தணிக்கொற்றவாயிலாய்மூதண்டமுழுதும்பரந்தசீர்த்தி
10 முருகுகமழ்தருகமலைவருவைத்தியநாதகுரு முத்தமிழ்க்கவிராசனே.

என அவ்வரசசபையாராற் துதிக்கப்பட்டதும் உலகறியாத தல்ல. இந்நூலன்றிப் பல பிரபந்தங்களும் அவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவர்கல்வித்திறமையை அவாகாலத்து வித்துவான்களில் ஒருவராகிய கவிவீரராகவமுதலி
15 யார் சொல்லிய

"ஐம்பதின்மர் சங்கத்தா ராகிவிடா ரோநாற்பத்
தொன்பதின்ம ரென்றே யுரைப்பாரோ—இப்பாபுகழ்
வன்மீக நாதனருள் வைத்தியநா தன்புடவி
தன்மீதங் நாட்சரித்தக் கால்."

20 எனனும் வெண்பா நன்கு புலபபடுத்தும்.

அவர் மாணாக்கரில் ஒருவராகிய படிக்காசுப்புலவர் ஒருகாற் செம்மற்பட்டிக் காடுவழியாகத் தமது குருபுத்திரா சதாசிவநாவலரைக் காணவந்தபோது அச்சதாசிவதேசிகர் மாணாக்கர்சிலர் வனத்திற் தூதுளங்காய் பறிக்கையிற் காரி
25 கையைப் பாராயணஞ் செய்து கொண்டிருந்த சத்தத்தைக் கேட்டு வியப்புற்று வநது

"கூடுஞ்சபையிற் கவிவாரணங்களைக் கோளரிபோற்
சாடுஞ்சதாசிவ சற்குருவேமுன்னுன் றந்தைதம்மாற்
பாடும்புலவர்களானேமின்றிச்செம்மற் பட்டியெங்குங்
30 காடுஞ்செடியுமென்னே தமிழ்க்காரிகை கற்றதுவே."

என்று கொண்டாடினர்.

பாட்டியல் செய்த தியாகராசதேசிகர் இன்னோர் இளவலென்பது முன்னர்ச் சொன்னோம். இவர் தம்பி சிதம்பர தேசிகர் சிவஞான சித்தியாருக்கு ஓர் சிறந்த பொழிப்புரை செய்திருக்கின்றனர்.

சதாசிவதேசிகர் மகன், பதிகச்செய்யுள் பாடிய தியாகராசதேசிகர் திருமுல்லைவாயிற்புராணம், தேவையந்தாதி, காழியந்தாதி முதலியன இயற்றி இராமநாதபுரத்தில் மந்திரியாயிருந்த தாமோதரம்பிள்ளையினாற் சூரியகோட்டைக்கிராமம் பரிசுபெற்றும், விஜய அருணாசல வணங்காமுடியார்பேரிற் கோவையும் உலாவும் பாடித் தண்டிகைவரிசையும் மரவனேந்தல் முதலிய மூன்றுகிராமமும் பரிசு பெற்றும் மிகச் சிறப்புற்றிருந்தனர்.

இவர்குமாரர் சதாசிவதேசிகர் அவர்காலத்திற் ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்தில எழுந்தருளியிருந்த மகாசந்நிதானத்தின்முன் கேட்டோர் யாவரும் அதிசயிப்ப ஒரு பெருமவித்வப்பிரசங்கஞ் செய்தபோது ஆண்டிருந்த இலக்கணம் அம்பலவாணத்தம்பிரானால்

> "வன்மீக நாதன் வரத்தா லவதரித்த
> வன்மீக நாதன் மரபினோன்—வன்மீகர்
> தாமோர் தமிழுருவாய்ச் சார்ந்த சதாசிவனை
> யாமோ புகழவல்லே மீண்டு."

எனத்துதித்து மதிக்கப் பெற்றவர். இவர்புத்திரனாகிய வன்மீகநாதேசிகருடைய பிள்ளையே இப்பொழுது திருக்களரில் இருக்கும் ஸ்ரீமத் சூரியமூர்த்திதேசிகர். இவ்வருஷம் இவர்க்கு எஎ வயதும் இவர் தனயன் ஸ்ரீசண்முகதேசிகருக்கு ௩எ வயதும் நடக்கின்றது. இவர்களும் இருபெயரும் தமிழ்நன்குகற்ற வித்துவான்களாகவே இருக்கின்றார்கள். ஒருகால் அவ்வூர் மிராசுதார் ஸ்ரீ சீநிவாசமுதலியார் பெருமையைக் குறிப்பிட்டுத்

> "தேடிநிதி யங்கொடுக்குஞ் செல்வரைப்பார்த் தெள்ளளவும்
> பாடிப் படிக்கப் படியாதே—நீடுபுகழ்

வாச மலர்த்தடஞ்சூழ் வண்களர்வாழ் வாஞ்சிசி
வாச னெனச்சொன்ன வாய்.''

என்று துதித்தவர் இச்சூரியமூர்த்தி தேசிகரேயாம்.

படிக்காசுப்புலவர் இந்நூலாசிரியர்க்கு மாணாக்கராகவே, இராமநாதபுரத்தில் கசுஅரு-ம் ஆண்டுவரையும் அரசாண்ட சேதுபதிபேரால ஒருதுறைக்கோவை பாடிய அமிர்தகவி ராயருங் கவிவீரராகவமுதலியாரை ஒப்ப இந்நூலாசிரிய ரோடு ஒருகாலத்தவரென்று கொள்ளல் தவறாகாது.

முதலில் இவர் நன்னூலிற்குச் சைனமுனிவருரை தக்க உரையல்லவென்று கண்டு தாமோர் உரையெழுதுவா ராயினர். பின்னர் அதிற் பல இடங்களில் நன்னூலாரோடு தம்மதம் மாறுபட்டமையால் இந்நூலை இயற்றத் தொடங்கி னர். அவ்வாறியற்றுவான்புகுந்தவர் நன்னூல்போல எழுத் துச்சொல்லிரண்டோடும் முடியாது உலகிற்குப் பெருமப யன்பட ஐந்திலக்கணமும் முற்றுப்பெறச் செய்தனர். முற் றுப்பெற்றுமென்? அச்சின்வாய்த் தோற்றாமையாற் கற் போர்க்குக் கிடைத்தற்கரிதாகி அதனால அடையற்பால தாம் பயனை உலகம பெறாமற் போகத்தக்கதாய் வந்துவிட் டது. இதனை உணர்ந்தே அடியேன் இப்பொழுது அதனை அச்சிட்டுப் பிரசுரஞ் செய்யத் தலையிட்டனன்.

அச்சின்வாய்த்தோற்றாமலும் பரிபாலனம் அடையா மலும் இருக்கும் நூலகள் எத்துணைச்சீக்கிரம இறந்துவிடுகி ன்றனவென்பதற்குச், சொற்பகாலத்திற்கு முன்னர் உதித்த இந்நூலின் கடைசி இயல்களுக்குத் தமிழ்நாட்டிலே பிரதிகள் அகப்படாமையும், எங்கெங்குந்தேடியும் யாதுமுயற்சிசெய் தும் பாட்டியலுக்கு இரண்டுபிரதிமாத்திரம் அகப்பட்டதுஞ் சான்றுபகரும். சில சில இடங்களில் அகப்பட்ட பொருளதி காரப்பிரதிகள் அவிழ்த்துப்பார்ப்பதற்கும் உபயோகமில்லாத தசையடைந்துவிட்டன.

இந்நூல் உலகிற் தோற்றிய காலமுதல், நூற்றைம்பது இருநூறு வருஷமாக, நன்னூல் முதலிய ஏனைய சிற்றிலக்

கணங்களெல்லாம் பயிற்சி குன்ற, இதுவே தலையெடுத்துவந்தது. பதினேழாஞ் சகாப்தம் முதல் இற்றைக்கு ஐம்பதறுபது வருஷத்திற்குமுன்வரைக்குஞ் சென்னை, காஞ்சி, புதுவை, தஞ்சை, மதுரை, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணமென்றின்னோரன்ன தமிழ்த்தேசங்களில் இலக்கணங்கற்போர் 5 பெரும்பாலும் ஓதிவந்ததும் இதுவே.

இஃது இவ்வாறு பிரசித்தியடைந்து வருகையில், ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார், சோழநாட்டிற் றமது ஆதீனமரபினையொத்ததுஞ் சந்தானகுரவாவழித்தோன்றியது மாயினும், பலகாலும் பலவிஷயங்களில் தம் 10 மோடு முரணிய தருமபுராதீன சம்பந்தம் இதற்கு ஒரோவழியுண்மைபற்றி இதன் மகிமையைக் குறைக்க நினைந்தோ, அல்லது நன்னூலின் பண்டைக்கொள்கையான் அதன்மேற் பச்சாத்தாபங்கொண்டோ, நன்னூலை மேன்மைப்படுத்த எண்ணி, அதற்குத் தமதாதீனத்துச் சங்கரநமச்சிவாயப்பு 15 லவரால் ஒருவிருத்தியுரை எழுதுவித்தும், நன்னூலினகத்தும் அதன் சமணவுரையினகத்தும் முன்னரில்லாத பலவிதிவிலக்குகளை உரையிற்கோடலாற் புணாப்பித்தும், இன்னும் அவ்வுரை சிறக்குமபடி சமஸ்கிருத திரவிடக் கடல்கள் முழுதுண்டு தேக்கிய ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவராற் றிருத்திப புத்தமபு 20 த்துரை எழுதுவித்தும், அதுவும் போதாதெனக்கண்டு அம்முனிவரால இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளியெனறு ஓர் அநியாயகணடனம இயற்றுவித்தும இந்நூலை நசிக்க முயல்வாராயினா. சமணாகாலத்தின பின்னாத், தானே தோன்றிய காலமுதற் றென்னாடெங்கும் தமிழ்க்கலவியை வித்திசெய்வதி 25 லுஞ் சைவசமயத்தை வளாபபதிலும முதனமை பெற்றோங்கிய இவ்வாதீனத்தாருக்கு இஃதொன்றும ஒரு களங்கமேயாம். "திருவாவடுதுறைதிருக்கூட்டத்திற்—றமிழ்க்கிலக்காகியவைத்தியநாதன" என ஆசிரியா தமிழ்வல்லமையைப் புகழ்ந்து ஈசானதேசிகரும "முன்னூ லொழியப் பின்னூல 30 பலவினு—ணன்னூ லாரதமக் கேற்றா லொரு—மினையோ வென்னுந் துணிவே யன்னுக" என நன்னூலையே புகழ்ந்

தது தமதாதீனவைராக்கியமென்றே கோடற்பாலதோ, அன்றேல் அவர் வைத்தியநாத தேசிகர் இந்நூலை மூலமும் உரையுமாகச் செய்துகொண்டிருந்ததைக் கண்டது மாத்திரமன்றி நூலைப் பார்த்தறிந்தவரல்லரோ அறிகிலேம்.

ஸ்ரீகச்சியப்ப சுவாமிகள் திருத்தணிகையிற் கந்தப்பையர் முதலியோருக்குத் தமிழ் கற்பிக்கையிற் தம்மாணாக்கர்கள் இலக்கியப்பயிற்சிக்காகச் சீவகசிந்தாமணியைப் பாராட்டியது கண்ணுற்றபோது தம்பாலெழுந்த சமயாபிமானத்தானன்றோ அதற்கிணையாகச் சைவ இலக்கியமொன்று நிலைபெறும்படி தணிகைப்புராணத்தைச் செய்தருளினார்!

பரசமயநூலை வாசித்தபோது அதிலோதிய பொருளை மெய்யென மயங்கி மகிழ்ந்த அநபாய சோழனை இடித்துரைத்துக் கண்டித்த அருண்மொழித்தேவர் போலாகாது சுவாமிகள் ஈண்டுச் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளின்மேற் தம்மாணாக்கர் மனஞ் செலுத்திய இடத்தன்றோ பரிதாபமடைந்தனர்? பின்னை அபிஷேகத்தர் மரபிலுதித்துச் சுத்தசித்தாந்த சைவசமயியாய்ச் சைவசமயாசாரியராய் எழுந்தருளிய இந்நூலாசிரியர் இயற்றியநூலும் உரையுஞ் சிறப்புடையனவாகவும், பஞ்சலக்ஷணமும் பொருந்திக் கற்போர்க்கு மிக்க பயன் தருவனவாகவும் இருக்க, அதனை விரோதித்துப், பாற்கடலிலுள்ள மீன்கள் அப்பாலைவிரும்பாது வேறுபலவற்றை இச்சித்தல போல, இரண்டிலக்கணமாத்திரமுடைத்தாய்ச் சமணாசிரியரால் செய்யப்பட்டுள்ள நன்னூலைச் சிறப்பிக்கமுயன்றது திருவாவடுதுறை யாதீனத்தார்க்குத் தகுந்த செய்கையன்றென்பது சைவசமயாபிமானமுடையோர் அனைவராலும் ஒப்புக் கொள்ளற்பாலதேயாம்.

சகல சற்குணமும் எல்லாக்கல்விச்சிறப்புமுடையராய் வீற்றிருந்து இப்பொழுது அடைந்துபோன பரமதயாளுவாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள் இவ்வாறு தமது ஆதீனத்தார் செய்தது தப்பென்று நேரிலே ஒத்துக் கொண்டதுமன்றி, இலக்கணவிளக்கம் அச்சில்வெளிப்படு

மாயின் மீளவும் முன்னைச்சிறப்பு அடையாமற்போகாதென்
றுசொல்லி, அதனை எவ்வாற்றானும் அச்சிடுவிக்கவேண்டு
மென்று அடியேற்குக் கட்டளையிட்டருளியது.மேலுஞ் சிறு
க்காப்பியங்களில் ஒன்றாகிய சூளாமணி இப்பொழுது எங்
ஙனுங் கிடைத்தற்கு அரிதாகி இறந்துபோகுந் தசையடைந் 5
திருத்தலால் அதையும் அச்சிடுவித்தல் உலகிற்குபயோக
மாகுமென உத்தரவுசெய்தது. இஃது இலக்கணவிளக்கம்
அச்சில் வெளிப்படும்போது நன்னூற்பயிற்சி சிதைவுறுமெ
ன்னும் நிச்சயத்தாற் சமணர்க்குச் செய்ததோர் நஷ்டபரிகா
ரம்போலும். யான் அப்பணிகளைச் சிரமேற்கொண்டு 10

"குறிப்பினலரியகுரவரெண்ணமதுகூறுமுன்புரிகுணத்தினே
ன்,பொறுப்பனேவடிகள்புவியிலெனனையொரு பொருளெனக்கொ
டுபுகன்றனால், சிறப்புறப்பிழைதிருத்தியச்சில்வெளிசெய்தோரோர்
பிரதிதேவரீர், நறைப்பெருஞ்சரணநளினசந்நிதியினல்கிடாதினியெ
ன்னுளினே." 15

என விண்ணப்பஞ் செய்தனன். உடனே மடத்திலிருந்த
இலக்கணவிளக்கப் பிரதிகள் யாவுஞ், சூளாமணி மகாலிங்
கையர் பிரதியொன்று தமது மடத்திலிருந்ததும் என்கை
வசம் அனுப்பி, வழக்கப்பிரகாரம் மடத்திற்காக வாங்கும்
பிரதிகளின் கிரயத்தோடு இந்நூல் ஒவ்வொன்றிற்கு ௧௦௦ 20
ரூபா உபகாரமுங் கொடுப்பதாக அனுக்கிரகித்தது. சுவாமி
களது சிவதசையில் இவை இரண்டன் பதிப்பும் முற்றுப்பெ
றாதது அடியேற்கோர் பெரும் விசனமே. ஆயினும் இவை
விரைவில் அச்சாகிவருவதைச் சுவாமிகள் அறிந்திருந்தது
என் மனதிற்கு ஓர் ஆறுதலாம். 25

இந்நூல் அச்சில்வாராமையே அதன் பயிற்சி இஞ்ஞான்
றுக் குன்றுவதற்குக் காரணமென்பது முன்பே கலித்தொ
கைப் பதிப்புரையிலும் "சூறாவளி மாறாய் மோதியென்?
"சூத்திரவிருத்திவான் ஆர்த்தநிர்த் திடித்தென்? கன்னது
"ரோண சயித்திரதர் என்னதுரோகம் இயைத்திடினுந் 'தே 30
'ரொன்றும் இடையாத குறையன்றோ களத்தவிந்தான் சி

"றுவன்"! அச்சுவாகனங் கிடையாத குறையன்றோ இலக்க "ணவிளக்கம் மடங்கியது!" எனக் குறித்திருக்கின்றேன்.

இங்ஙனம் இதனைப் பாராட்டுதலாற் தவத்தாற் தூய ராய் முக்குணங்களையுங் கடந்து இறைவனருள்பெற்றுள்ளா
5 ரது நூல்களோடொத்த பெருஞ்சிறப்பினையுடையதென்று சொல்கின்றேனல்லேன். சிற்றறிவினோர் இயற்றும் எந்தநூ லினுந் தப்பில்லாமற்போகாது. இலக்கணவிளக்கமுடையாா மதங்களுள்ளுஞ் சில கற்றுவலலோரால அங்கீகரிக்கத் தகா தனவுள. ஆயினுந் தாரதமமியச் சிறப்பானும ஐந்திலக்கண
10 மும் உடைமையானும பின்னூலெவற்றினும் இதன்மாட்சி பெரிதெனக் கொள்க.

இலக்கணவிளக்கச் சூறுாவளியை ஓர் அநியாயகண் டனமென்று யான் கூறியதை ஈணடுத் தாபிக்கப்புகின் மிக விரியும். அஃது அன்ன இயலபினதென்பது நடுவு நிலைமை
15 குன்றுது அதனைவாசிபபோா அனைவாக்கும புலப்படும். ஆயினும் அநியாயமெனறோ குற்றமேற்றியபின் அதற்குச் சில உதாரணமாவது காட்டாமற்போதல சரியன்றென்று உட்கொணடு, அங்குமிங்குநதேடியெடாமற் சூறாவளியில் முதன்முதற்சொலலியவற்றையே சொற்றமுறைப்ப, எடுத்
20 துக்கொண்டு அவை சிவஞானயோகீசுவரா உணர்த்திய வாறு நமதாசிரியாமேற் போநத குற்றமல்லவென்பதை மாத் திரம் இங்ஙனங் காட்டுகினறேன். காட்டுமுன் அடியேன் சொல்லவேணடியதொன்று உளது.

அகத்திய முனிவர் வரத்திறைற் தோன்றித், தென்
25 மொழி வடமொழிக்கடலகளின் நிலைகண்டுணர்ந்து, முன் னும் பின்னுந் தமக்கிணையினறி வீறித், தமிழிலுள்ள நூற்க ளுக்கெல்லாஞ் சிரோரத்தினமாய்ச் சொலியாநிற்கும் மகா பாடியத்தை அருளிச்செய்த யோகீஸ்வரரது பேரறிவு இம யாசலமொப்பது. எளியேன் சிற்றறிவு அதன்முனா ஒரு பூதூளிபோலவது. அன்னோா, தப்பை ஒப்பென்று தாபிக் கவும், ஒப்பைத்தப்பென்று வாதிக்கவும் வல்லர். அஃது

அவர் காஞ்சிபுரத்து வைஷ்ணவ வித்துவான்கள் கொண்ட இறுமாப்பை ஒழித்தற்பொருட்டு, அவர்கள் தலைமேற் கொண்ட இராமாயணத்து நாந்திச்செய்யுளை முதலிற் பங் கப் படுத்திப், பின்னர் அதனையே அவர்கள் தலைவணங் கித் தம்பிழையைப் பொறுத்தருள்கவென்று வேண்டிய 5 பொழுது சரியென்று நாட்டியதனான் விளங்கும. ஆதலால இன்னோரன்ன பெருஞ்சிறபபினரை எதிர்த்து இலக்கிய இலக்கணப் படைக்கலங்கள் தாங்கி அவா சூறுவளியை மாறுயழிக்கப் புகுந்தேனென்றுகொள்ளனமின. அவரும அவா மரபினோரும உவந்துபாராட்டிய நன்னூற்கு இந்நூல 10 இழிவுடையதன்றென்னும் மாத்திரையே யான் சொலல லாயினேனெனக.

க. "முன்னர்ப் பாயிரத்தை வைத்து இது பாயிரமென் "று உரைத்துப் பின்னா அது கேட்ட மாணுக்கர்க்கு நூலு "ரைப்பான் தொடங்கினா, இபபாயிரம் உரைக்க வேண 15 "டுவதென்னை என்னுங் கடா நிகழ்தற்கு இடனுளதாய "வழி, இவ்விவ்வேதுக்களான் முன்னாப பாயிரம உரைக்க "வேண்டுமென்று இறுத்தல் அமையும. அவ்வாறன்றா இயை "புமின்றித் 'திருவிளங்கிய மாநகரம்' முதலாக எடுத்து "ரைக்கும் உத்தரஞ் செப்புவழூவும் மற்றொன்று விரித்தலு 20 "மாய் முடியுமென்க." என்றா. "வலமபுரிமுத்திற் குலம புரிபிறப்பும" எனறு தலையிட்ட ஆத்திரையன் பேராசிரியன் எந்தப் பாயிரத்தை முன்னா வைத்து இது பாயிரமென்று உரைத்துப் போநதனன்? ஆணடு யாஙனைடயோ கடா நிகழ்ந்ததும் விடையிறுத்ததும அமையப்பெற்றது? 25

"முகவுரை பதிகம்" என்றற்றொடக்கத்துப் பொதுப் பாயிரமுதலியன கூறிய நன்னூலார "மாடக்குச்சித்திர மும்" என ஈற்றிலே கூறியதனை இந்நூலார் முதலிலே எடுத்து உரைத்ததுதான ஒருதவறாயிற்று? இது குற்றமா மாயின் நன்னூலாரும் "முகவுரை பதிகம" என்னுஞ் சூத் 30 திரங் கூறற்குமுன்னர்த் தன்பாயிரத்தைவைத்து இஃதி யாது? இதன்பெயரென்னை என்று கடாநிகழ்தற்கு இடனுயவ

ழியன்றோ அச்சூத்திரஞ்செய்தல்வேண்டும்! அவ்வாறின்றி "முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்—புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்" எனச்சொற்றது செப்புவழுவும் மற்றொன்று விரித்தலுமாகுமே. இதனைக் குற்றமென்று தெரிக்கப்புகுந்ததே குற்றமாமென்றொழிக.

உ. "அவயவமாகிய பாயிரத்துள் அவயவியாகிய நூல் "அடங்காதென்றார், அவற்றியல்பு உணராமையின்." என்றனர். இதற்கு விடை "இன்னும் 'நூனுதல் பொருளைத் "தன்னகத்தடக்கி' என்பதனைத் தழீஇயினாராகலின், நூலி "யல்புபாயிரத்துள் அடங்காதென்றல் அவர்க்குங் கருத்தன் "றென மறுக்க." என்னும் அவரது சொந்த வாய்மொழியேயாமெனக் கூறுக. நூல் குணியும் நூலியல்பு குணமுமாகலின், நூலவேறு நூலியலபுவேறென்றொழிக. ஆதலாற் பல அவயவங்களை உடையதோர் அவயவி அவற்றொன்றில் அடங்காதாகுதல் பொருத்தமுடைத்தென்றும் அடங்குமென்பார் கூற்றிற்குப் பொருள் வேறென்றுங் கூறிவிடுக்க.

ங. "எழுத்ததிகாரம் என்புழி அதிகாரம் முறைமை "யென்றார். அதிகாரமென்னும வடசொற்கு அதுபொரு "ளன்மை தொல்காப்பிய விருத்தியிற் கூறியவாற்றான், அறிக." எனச்சொற்றனர். இதற்குவிடை "அதிகாரம் முறைமை" எனவே உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியார முதலியோர் கொணடனரென்க. மேலும் அப்பொருள் வடமொழியிலும் உணமை சம்ஸ்கிருத அகராதிகளிற் கூறிக்கிடத்தலான் அறிக.

ச. "மலைமக ளொருபான் மணக்துல கள —தலை "வனை வணங்கிச் சாற்றுவ னெழுத்தே." என்னும் எழுத்ததிகாரத் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில் நான்கு குற்றம் பாரித்து, முதலாவது "மலைமகளென்பது மலையும் மகளெனும் அமங்க "லப்பொருள்தந்து 'தொகையார் பொருள்பலவாத் தோன் "ற'லின்" மலை தன் மங்கலப் "பயன் குறித்து வாராமை யறிக." என்றார். நன்னூலார் எடுத்தாண்ட " ழ" என்

பது இலேநிறைந்த என்றும் இடம் அகன்ற என்றும் பொருள் தரத்தக்கதாகலாற் "தொகையார் பொருள்பலவாய்த தோன்ற" இடமில்லையா? "நீடாழியுலகம்" என்று மங்கலம் வகுத்த வில்லிபுத்தூராழ்வாரை அது நீள் தாழி எனவும் பகுக்கக் கிடந்ததென்று குற்றப்படுத்தல் பொருந்துமா? அன்றியுந் தாமே ஒருகால் உவந்ததோர் மங்கலமொழியைப் பிறர் கொண்டக்காற் குற்றமென்றது பேரற்புதமே. மேலுந் தம்மரபினோர் அனைவருக்கும் அங்கீகாரமான சிவதரு மோத்தரத்தில்

> "மலைக்குமகள்பெற்றமகனைக்கயமுகத்தனைமனத்தெழுதியா
> னலற்பிணிபிறப்பறவணுக்கனையகத்தியமுனிக்கருளினு
> னுலப்பில்கருணைக்கடலுருத்திரனுருத்தனிலுதித்தகுமர
> னிலக்குமியலைக்கவியினைக்கவுமுரைப்பனுலகிட்டமுறவே."

என மறைஞானசம்பந்தநாயனர் எடுத்தாண்ட மங்கலமொழியை அமங்கலப்படுத்தல் தன் தாயை வேசியென்று ஏசுதல்போலும். இரண்டாவது "மணந்து" என்றதும் ஒருகுற்றம்; என்னை! இஃது ஈண்டு "இந்நூல நின்று நிலவுதல "வேண்டியென்ருர்க்கு" மறுதலையாகப் பொருளதிகாரத்தில "உமையுரு வுருமடுத்தென்றது இந்நூல் நின்று நிலவாது "இறுதல வேணடி எனப் பொருள் தருதலின்." என்ருர். "ஏனையவற்றிற்கும் ஏற்குமாறு பொருள் விரித்துரைக்க" என்று ஆசிரியா கூறினாராக, இவரை ஏலாமாறு பொருள் கொள்ளச் சொன்னதுயாரோ? மூன்ருவது "உறுபொருள் "முதலிய எலலாவற்றிற்கும் உரிய வேந்தனே உல்குபொ "ருட்கு உரிய வேந்தனென்றல் அவன் இறைமைக்கு ஏலா "தவாறு போல ஐந்தொழிற்கும் உரிய தலைவனே உலகளித்த தலைவனென்பது தலையன்மையின்" உலகளித்த தலைவனென்றது குற்றம் என்ருர். எழுத்ததிகாரத்தில் "உலகளித்த தலைவன்" எனவுஞ் சொல்லதிகாரத்தில "உலகு புரந்தருளும் அமைவன்" எனவும், பொருளதிகாரத்தில் "உலகினைப்பெறழிக்கும் இயையவன்" எனவும் ஆசிரியர் இறைவன் மூன்றொழிலுங் கூறிய புகுந்தாராகலின் ஈண்டுப்பட்ட

சிவஞானமுனிவரர் தெரித்த குற்றங்களின் இலக்ஷணம் எத்தன்மைய என்பதற்கு மேலே காட்டிய ஐந்து உதாரணமும் போதுமாதலின் இவ்வளவில் நிறுத்துதும்.

இன்னோரன்ன குதர்க்கங்களான் இலக்கணவிளக்கம் எட்டுணையுந் தாழ்வடையாது தமிழ்நாடெங்கும் பரவி வருகையிற், திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையர் நன்னூற்கோர் காண்டிகையுரை செய்து அச்சிற் பதிப்பித்தனர். பின்னர் அது மாணவர்கட்கு இலேசில் அகப்படற்பாலதாயினமையின் அதனையே யாவரும வாங்கிப் படிப்பாராயினர். அதனால் அதன் விருத்தியுரையையும் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் அச்சிட்டு யாவர்கைக்கும் எளிதில் அகப்படச்செய்தார்கள். இனி ஐந்திலக்கணமுஞ் செறிந்த இலக்கணவிளக்கத்தையே தமிழ் மாணாக்கரனைவரும் ஆவலோடுவாங்கிப் படிப்பாரென்று நம்புகின்றேன்.

சூத்திரங்களைப் பாடம் பண்ணுவோர் ஒருபொருளிற் பலசூத்திரத்தை நெட்டுருப் பண்ணுதல் வீண்காலக் கழிவென்று கொண்டு இலக்கணாசிரியாகள் தத்தம் முதனூற் சூத்திரங்களையே தமக்கு வேணடிய விகற்பத்தோடு எடுத்தாளுதல் பெருவழக்காதலின், இந்நூலாரும் பெரும்பாலுங் கற்போர்க்கு உபகாரமாகத் தமது காலத்தின் முன்னுள்ள சூத்திரங்களையே கூடியவரையும வைத்துக்கொண்டனர்.

அகத்தொகை வீரசோழியங்களின் பதிப்புரைகளிற் தமிழைக்குறித்து யான் எழுதியவற்றிற் சிலவிஷயங்களுக்கு மாறாகக் கண்டனங்களெழுதினோர் இருவர் உளர். அக்கண்டனங்களை நிராகரிக்க வேண்டுமென்று எனது இஷ்டர்கள் பலர் கேட்டுக்கொண்டாலும் அவைகள் உலோகோபகாரங் கருதியும் உண்மையை ஆராய்ந்தறிய வேண்டுமென்று அவாவியும் எழுந்த வாதம்போல எனக்குத் தோற்றாமையால் யான் அவற்றைக்குறித்து யாதும் எழுதிற்றிலேன்.

இவருள் ஒருவர் ஸ்ரீமத் சபாபதிநாவலருடைய ஞானாமிர்தபத்திரிகாசிரியர். இவர் தாமோதரம்பிள்ளையெனத் தன்

பெயர் கைச்சாத்திட்டு அப்பத்திரிகையின் தமிழ்நடைக் கெல்லாந் தானே உத்தரவாதியென்று விக்கியாபனஞ் செய் தவர், பின்னர்க் கலியாணசுந்தரப்பெயர்கொண்டெழுந்து, யான் தாமோதரம்பிள்ளையென என்பெயரெழுதல் தவ றென்றும் அது தாமோதரப்பிள்ளை என்றிருத்தல் வேண்டு மென்றுங் கிளம்புகின்றார். அப்படிப்பட்டவரோடு யாது வாதம் புரிவது? தன்பெயர் எழுதுதற்கே இன்னுங் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார்போலும். இவரை எதிர்த்தல் "வென் றாலுந் தோற்றாலும் வசையேயன்றோ"? இக்காலத்துப் புலவர் பெருமானென யாவருங் கொண்டாடுந் திரிசிரபுரம் மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்,இராமநாதபுரம் வித்துவான் பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள், நவீனபவணந்தி எனச் சிறப் புப்பெயர் விளங்கிய ஐயம்பிள்ளை உபாத்தியாயரவர்கள், திருமயிலை வித்துவான் சண்முகம்பிள்ளையவர்களென்று இன் னோரெல்லாந் தம்பெயர் வல்லொற்றுமிகாமல் எழுதுபவரா யின் யான் தாமோதரம்பிள்ளையென்று எழுதுதலும் விலக் காகுமன்றிக் குற்றமாகாதே. விதிவிலக்கு இரண்டும் உணர்ந் தாரன்றோ குற்றங் காட்டற்கு உரியராவர்? அப்பசுவாமிக ளையும் அப்பச்சுவாமிகளாக்குவாரென்றஞ்சுகின்றேன். யான் சாதித்த மௌனத்தை என் இஷ்டர்கள் மன்னிக்க.

மற்றவர் தஞ்சைஜனமித்திரனிற் றோன்றித் தூஷணப் படைகொண்டு ஒரு சிறுச்சண்டைசெய்ய முயன்றனர்போ லும். இன்னோரன்னோரோடு சண்டைசெய்தற்கு யான் அரு கனல்லேன். இவர் யான் வீரசோழியப்பதிப்புரையிற் தமிழ் என்னும் மொழி "எவ்வாறாயினும் ஆகுக." அது "தென் மொழிக்குத் தென்சொலலாகிய பெயரேயாமெனக்கொள்க" என்று கூறியதனால மொழியின் உற்பவத்தைக் குறித்து எனக்கு அதிக வாதமில்லையென்றும் அது திரவிடமென்னும் வடமொழியினின்று வாராததோர் தென்மொழியென்று சாதிப்பதே என் கருத்தென்றும் உணர்வாராக.

இன்னோர் போலாது ம-ா-ா-ஸ்ரீ கோ. ஸ்ரீநிவாசரா கவாசாரியாரவர்கள் தாம் எழுதிய நாலடியார் நூல்வரலாற்

றில் "நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்—பால்கடு கங் கோவை பழமொழி" என்பவற்றுள் "ஐந்திணை அகப் பொருட்டுறைத்தாய் ஐம்பது செய்யுளான் மாறன்பொறைய னார் இயற்றியது ஓர்நூலாகக், கீழ்க்கணக்குத்தொகை பதி னெட்டாயதெவ்வாறு?" என யான் கொண்ட * கொள்கை 5 மாற, "ஐந்திணை என்றது திணைகளைப் பற்றிச் சொல்லும் ஐந்து நூல்கள்" எனக் கூறி, ஐந்திணையைம்பது ஐந்திணை யெழுபது திணைமொழியைம்பது திணைமாலைநூற்றைம்பது இந்நான்கும் அவ்வைந்திணையைச் சேர்ந்தனவென்றும் இ வை போன்றது இன்னும் ஒன்று இருத்தல்வேண்டு மென் 10 றுஞ் சொற்றனர். கலித்தொகைப் பதிப்புரை எழுதியபின் னர் மேற்கண்ட நான்குநூல்கள் எனக்கும் அகப்பட்டன. ஐந்திணை விஷயத்தில் யான் கூறிய கூற்றுச் சரியன்றென்று ஒத்துக்கொள்வதுமன்றி ஆசாரியாரவர்கட்கு என் வந்தன மூங் கூறுகின்றேன். பிறா சிலரொப்பக் கோவையைத் 15 திருச்சிற்றம்பலக்கோவை என்று கொள்ளாது யான்சொல் லியதுபோல ஆசாரக்கோவை என்று இவர்கள் உரையிட் டது சாலவும் பொருத்தமுடைத்தேயாம்.

முப்பால் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரது பொய்யாமொழித் தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறளல்லவென் 20 பதற்கு யான் கூறிய நியாயங்களை முற்றச் சீர்தூக்கி ஆரா யாது "ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி—நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி" என்னும் பிற்றைநாண மொழியைச் சங் கத்தார் காலத்து முதுமொழிபோற் கொண்டது ஆசாரி யார் பால் ஒரு தவறென்றே இன்னும் வற்புறுத்துகின்றேன். 25 கோவை திருக்கோவையாராகாது ஆசாரக்கோவையாயினாற் போல் முப்பாலும் நாயனார் தமிழ்வேதமாகாது நமது கைக்கு இன்னும் அகப்படாத பின்னொரு சிறு நூலேயாதல் வேண் டுமென்பது என் துணிவுமாத்திரமன்று. இதுவிஷயத்தில் யான்கண்டு பேசிய பலமடாதிபதிகள் வித்துவான்கட்கும் 30 இஃதொப்பென்றறிக.

* கலித்தொகைப்பதிப்புரை கஎ-ம் பக்கம்.

இஃதெழுதியபின்னர், ஸ்ரீ திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் தமக்கு அகப்பட்டதோர் மிகப் பழைய கீழ்க்கணக்குச் சுவடியில், "நாலடிநான்மணி" என்னுஞ் செய்யுள் அதிகஞ் சிதைவுபட்டுக் கிடப்பதில், ஐந்திணை என்பதற்கு ஐந்திணையைம்பது ஐந்திணையெழுபது திணைமொழியைம்பது திணைமாலைநூற்றைம்பது என்னும் நான்குமே உரையிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், முப்பால் என்பதன் உரை நாயனார் திருக்குறளை ஒருவாற்றானுஞ் சுட்டாது முப்பாலென்றே கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்றுங், கைந்நிலையென்பது அப்பெயரான் உரையோடு உள்ளதோர் தனிநூலாகக் கண்டிருக்கிறதென்றும் எழுதியறிவித்தனர். இஃது என் கூற்றை நன்கு வற்புறுத்துகின்றது. இதனால் "நானாற்பதைந்திணை" என்றதில நாலென்னும் அடையை நாற்பது ஐந்திணை என்னும் இரண்டனோடும் ஒட்டி நானாற்பது நாலைந் திணையென்று கோடல்வேண்டுமென்றும், ஐந்திணை, யான் கூறியவாறு ஒருநூலுமன்று, ஆசாரியாரவர்கள் கூறுமாறு ஐந்துநூலுமன்று ஐந்திணைப்பொருள் உணர்த்திய நான்கு நூல்களென்று கொள்ளத்தக்கதென்றுஞ் சொல்ல ஏதுவாகின்றது. அங்ஙனமாயின் முப்பாலென்றது ஒரே நூலாகவும், இன்னிலைசொல்லென்றது இன்னிலை இன்சொல்என இரண்டுநூல்களாகாது காஞ்சிக்கு விசேஷணமாகவும், கைந்நிலையென்றது வேறொரு தனிநூலாகவுங் கொள்ளல் தகும். இவ்வாறு கொள்ளிற் "கைந்நிலையோடாங்கீழ்க் கணக்கு" என்று ஈற்றடிப்பாடந் திரிதல் வேண்டும். எட்டுத் தொகை பதினெண் கீழ்க்கணக்குக்களுள் இன்னும் அச்சிற் தோற்றாதன தேடி வெளிப்படுத்தும நோக்கமாகச், சிலநாட்களுள், மதுரை திருநெல்வேலி கோயமுத்தூர் முதலிய தேசங்களுக்கு ஓர் யாத்திரை செய்ய உத்தேசித்திருக்கின்றேன். அவ்வாறு போய்த் திரும்பியபின் இதுவிஷயத்தைப்பற்றி மறுபடியும் எழுதுவேன்.

மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கணம் ஐந்தும் எவ்வாற்றானும் ஓதி உணர்தல் வேண்டுமென்னும் விருப்பம் மிக்குளே

னுதலானும், அவர்களுட் பெரும்பான்மையோர் அதிக செல்வரல்லராதலானும், வித்தியாசாலைகளிற் தமிழ்கற்கும் மாணக்கர்கள் உரு பெயருக்குக் குறையாமல் ஒருங்கு சேர்ந்து தமது பாடசாலைத்தலைவர் மூலமாக நேரே என்னிடமிருந்து அழைப்பிப்பின் இப்புத்தகம் அவர்களுக்கு அரைவிலையாகக் கொடுக்கப்படும். 5

உலோகோபகாரமுந் தமிழ்ப்பரிபாலனமுங் கருதி இந்நூலை அச்சிடும்படி திரவியசகாயஞ்செய்து அடியேனை ஆதரித்த போடிநாயக்கனூர் ஜமீன்தார் ஸ்ரீ திருமலைபோடய காமராசபாண்டியநாயக்கர் துரையவர்களுக்குப் 10 பெருங்கடமைப்பட்டுளேன். துரையவாகள் வாய்மொழி தவருது நிறைவேறச்செய்ய உடன்பட்டிருக்கும் அவர் தேவியராதியாஞேர்க்கு மிகவும வந்தனங் கூறுகின்றேன்.

எடுத்தமுயற்சியில் யான் தளர்வடையாவண்ணம் அடிக்கடி என்னை உற்சாகபபடுத்திக்கொண்டிருக்குந் தொண 15 டமான் புதுக்கோட்டை இளவரசு ராஜா ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ரகுநாததொண்டமான்துரையவர்கள், பிரதிகாவலர் கௌரவ அ. சேஷையசாஸ்திரிகள், மைசூர் நியாயாதிபதி கௌரவ அ இராமச்சந்திரையரவர்கள் முதலிய கனவான்களுக்கும் தென்தேசப்பிரதிகள் தேடியழைப்பித்துத் தரு 20 வதில் அதிக பிரயாசை வகித்துக்கொள்ளும் மாஜி திருநெலவேலி நீதிபதி ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரு கனகசபைமுதலியாரவர்கட்கும, இவ்வேலை விரைவில நடைபெறும்படி வேண்டிய ஒத்தாசைகள் செய்யும ஸ்ரீமத் ந. க. சதாசிவப்பிள்ளையவர்கள் ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரு. த. கனகசுந்தரமபிள்ளையவர்களென்றிவாகளுக்கும நன்றிசொலலுகின்றேன். 25

என்முயற்சிக்கு ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்துச் சற்குருநாதசுவாமிகளாயிருந்து அடைந்துபோன ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகமூர்த்திகள் செய்துவந்ததுபோலவும், இப்பொழுது ஷை சுவாமிகள் பட்டத்திற்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகமூர்த்தி 30

கள் செய்துவருவதுபோலவும், மற்றைத் தமிழ்நாட்டு ஆதீனங்களில் ஆங்காங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் மகாசந்நிதானங்கள் கைகொடுத்து வருவார்களாயின் இன்னும் பல பண்டைக்காலத்துத் தமிழ்நூல்களை எடுத்துப் பரிசோதித்துப் பிரசரிப்பதில் அதிக ஊக்கம் உடையவனாவேன்.

சென்னைப் பாடசாலைக் கிரந்த சுதேசபாஷாவித்தியா பரிபாலன சபையார் எனக்குச் செய்துவருஞ் சகாயம் யான் ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

தொண்டமான் புதுக்கோட்டை
விரோதிஸு ஐப்பசிமீ } சி. வை. தா.

விளம்பரம்.

☞ இதன் அடியிற் குறித்த புத்தகங்கள் சென்னபட்டணத்தில் வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில் ந. க. சதாசிவப்பிள்ளையவர்களிடத்துங், கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் ஊ. புஷ்பரதச்செட்டியாரவர்களிடத்துஞ், சிதம்பரத்திற் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை விசாரணைக்கருத்தர் க. பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்தும், யாழ்ப்பாணத்திற் சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்துந், தஞ்சாவூரிற் புத்தகவியாபாரம் தா. திருவேங்கடபிள்ளையவர்களிடத்தும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

	ரூ.	அ.
தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம் ...	உ	0
ஷை பொருளதிகாரம், நச்சினார்க்கினியம்...	ங	0
நல்லந்துவனார் கலித்தொகை	ந	அ
தணிகைப்புராணம்	ந	0
வீரசோழியம்	க	அ
இறையனாரகப்பொருள்	க	அ
இலக்கணவிளக்கம்	ரு	0
சூளாமணி	க	அ

உ

கணபதி துணை.

இலக்கண விளக்கம்

பாயிரம்.

பொதுப்பாயிரம்.

க-வது. பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம்.

திரு விளங்கிய மாநகரந்திற்கு உரு விளங்கிய வாயின்
மாடங்கள்போலவுங், கற்றுவல்ல கணவற்குக் கற்புடை மனையாள்
போலவுந், தலையமைந்த யானைக்கு வினையமைந்த பாகன்போல
வும், அளப்பரிய ஆகாயத்திற்கு விளக்கமாகிய திங்களும் ஞாயிறும்
போலவும், நூற்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாகலானுங்; கொழுச் 5
சென்றவழித் துன்னூசி இனிது செல்லுமாறுபோலப் பருப்பொ
ருட்டாகிய பாயிரங் கேட்டார்க்கு நுண்பொருட்டாகிய நூல்
இனிது விளங்குமென்பவாகலானும்; அது கேளாக்காற் குன்று
முட்டிய குரீஇப்போலவுங் குறிச்சி புக்க மான்போலவும் மாணாக்
கன் இடர்ப்படுமாகலானும்; "ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்— 10
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே." என்பவாகலானும்; எந்நூல் உரைப்
பினும் அந்நூற்குப் "பாயிரமுரைத் துரைக்க" என்பது மரபு.

அப்பாயிரம் பொதுவுஞ் சிறப்புமென இருவகைத்து, "பாயி
ரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே." என்பவாகலின். ஈவோன்
றன்மை முதலியன தன்னால் உரைக்கப்படும் நூற்கே உரியவன்றி 15
எல்லா நூன்முகத்தும் உரைக்கப்படுதலின் அவற்றை உணர்த்தும்
பாயிரம் பொதுவெனவும், ஆக்கியோன்பெயர் முதலியன தன்னால்
உரைக்கப்படும் நூற்கே உரியவாய் அவ்வொரு நூன்முகத்துமே
உரைக்கப்படுதலின் அவற்றை உணர்த்தும் பாயிரஞ் சிறப்பெனவு
மாயிற்றென்க. உ௰

அவற்றுட் பொதுப்பாயிரம் ஈவோன்றன்மையும் ஈதலியற்கையுங் கொள்வோன்றன்மையுங் கோடன்மரபுமென நான்குவகைத்து, "ஈவோன் றன்மை யீத லியற்கை—கொள்வோன் றன்மை கோடன் மரபென—வீரிரண் டென்ப பொதுவின் றொகையே." என்பவாகலின். "நூலே நுவல்வோ னுவலுந் திறனே—கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்து—மெல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்" என்பதோர் சூத்திரம்பற்றி ஐந்தென்பாருமுளர். அஃதிலக்கணமன்று. அவயவமாகிய பாயிரத்துள் அவயவியாகிய நூல் அடங்காமையின். "நூலி னியல்பே நுவலி னோரிரு—பாயிரந் தோற்றி" என்பவாகலானும் நான்முகம் முதலிய குறிகளானும் அஃததற்கு அவயவமாதல் அறிக.

இனி ஈவோர் கற்கப்படுவோருங் கற்கப்படாதோருமென இருவகையர், "கற்கப் படுவோர் படாதோ ரென்றா—வெனவிரு வகைய ரீவோ ரென்ப." என்பவாகலின். அவ்விருதிறத்தாரையுங் "குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை—கலைபயி றெளிவு கட்டுரை வன்மை—நிலமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் மாட்சியு—முலகிய லறிவோ டுயர்குண மினையவு—மமைபவ னூலுரை யாசிரி யன்னே." எனவுங், "தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும்—பருவ முயற்சி யளவிற் பயத்தலு—மருவிய நன்னில மாண்பாகும்மே." எனவும், "அளக்க லாகா வளவும் பொருளுந்—துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்—வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே." எனவும், "ஐயந் திரப் பொருளை யுணர்த்தலு—மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே." எனவும், "மங்கல மாகி யின்றி யமையா—தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்—பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே." எனவும், ஓதிய இவற்றானும்; "மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பு—மழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலுங்—கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை—முடத்தெங் கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையு—முடையோ ரிலரா சிரிய ராகுதலே." எனவும், "பெய்த முறையன்றிப் பிறழ வுடன்றருஞ்—செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே." எனவுந், "தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பான்—மேவிக் கொளக்கோடா விடத்தது மடற்பனை." எனவும், "அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்க்—கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை." எனவும், "பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பி—னல்லோரொழித் தல்லோர்க் களிக்குமுடத் தெங்கே." எனவும், ஓதிய இவற்றானும் முறையே காண்க.

இனி ஈதலியற்கை; "ஈத லியல்பே யியம்புங் காலைக்— காலமு மிடனும் வாலிதி னோக்கிச்—சிறந்துழி யிருந்ததன் றெய் வஞ் வாழ்த்தி—யுரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்துப்— பொழிப்பே யகல நுட்ப மெச்சமெனப்—பழிப்பில் பல்லுரை பயின்ற நாவினன்—விரையான் வெகுளான் விரும்பிமுக மலர்ந்து— 5
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்—கோட்ட மின் மனத்தினூல் கொடுத்த லென்ப." எனவும், "பொழிப்பே யகல நுட்ப மெச்சமெனப்—பழிப்பில் சூத்திரம் பன்ன னுன்கே." எனவும், அவற்றுட் "பாடங் கண்ணழி வுதாரண மென்றிவை— நாடித் திரிபில வாகுதல் பொழிப்பே." எனவுந், "தன்னூன் மருங் 10
கினும் பிறநூன் மருங்கினுந்—துன்னிய கடாவின் புறந்தோன் றும் விகற்பம்—பன்னிய வகல மென்மனார் புலவர்."எனவும், "ஏது வி னுங்கவை துடைத்த னுட்பம்." எனவுந், "துடைத்துக் கொள் பொருளை யெச்ச மென்ப." எனவும், ஓதிய இவற்றான் அறிக.

இனிக் கொள்வோருங் கற்பிக்கப்படுவோருங் கற்பிக்கப்ப 15
டாதோருமென இருவகையர், "கற்பிக்கப் படுவோர் படாதோ ரென்று—வெனவிரு வகைய ரேற்போ ரென்ப." என்பவாகலின். அவ்விருதிறத்தாரையுந் "தன்மக னாசான் மகனே மன்மகன்— பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே—யுரைகோ ளாள னெனவெடுத் தோதிய—வறுவகை யவரு ளொருவ ராகிச்—செவ் ௨௦
விதிற் றெரிதன் மெய்யுறக் காண்ட—வுரைபல கேட்ட வுறுபெ ருங் காத—றெய்வத்தின் மதித்த திரிபொன் றின்மை—யன்னங் கிளியே நன்னிற நெய்யரி—யானை யானே றென்றிவை போற— லுடைய ராகி நடையறிந் தொழுகுநர்—கற்பிக் கப்படுங் கடப் பாட்டாரே." எனவும், "பாலு நீரும் பாற்படப் பிரித்த—லன்னத் ௨௫
தியல்பென வறிந்தனர் கொளலே." எனவுங், "கிளந்தவா கிளத்தல் கிளியின தியல்பே." எனவும், "எங்கிறந் தோய்தற்கு மேற்ப தாத— னன்னிறத் தியல்பென நாடினர் கொளலே." எனவும், "நல்லவை யகத்திட்டு நவைபுறத் திடுவது—நெய்யரி மாண்பென நினைதல் வே ண்டும்." எனவுங்,"குழுவுபடூஉப் புறந்தருதல் குஞ்சரத் தியல்பே." ௩௦
எனவும், "பிறந்த வொலியின் பெற்றியோர்ந் துணர்தல்—சிறந்த வானேற்றின் செய்தி யென்ப." எனவும், ஓதிய இவற்றானுங்;"களி மடி மானி காமி கள்வன்—பிணிய னேழை பிணக்கன் சினத் தன்—றுயில்வோன் மந்தன் றொன்னூற் கஞ்சித்—தடுமா றுளத் தன் றறுகணன் பாவி—படிறன் பொச்சாப்பன் பலகா னகு ௩௫
வோன்—மொழிவ துணராதான் முன்னிருந்து காய்வோன்—

றிருகு மனத்தோன் றீயதே யோர்ப்போன்—குரங்கெறி விளங்கா
யெருமை யாடே—தோணி யன்ன கோணிலை யாளர்—கற்பிக் கப்
படாக் கடப்பாட் டோரே." எனவும், "கல்லா லெறிந்து கருது
பயன் கொள்வோன்—குரங்கெறி விளங்கா யாமெனக் கூறுவர்."
எனவும், "விலங்கி வீழ்ந்து வெண்ணீ ருழக்கிக்—கலங்கல்செய்
தருந்தல் காரா மேற்றே." எனவும், "ஒன்றிடை யார வுறினுங்
குளகு—சென்றுசென் றருந்தல் யாட்டின் சீரே." எனவும்,
"நீரிடை யன்றி நிலத்திடை யோடாச் சீருடையதுவே தோணி
யென்ப." எனவும், ஓதிய இவற்றானும் முறையே காண்க.

இனிக் கோடன் மரபு: "கோடன் மரபு கூறுங் காலைப்—
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்—முன்னும் பின்னு
மிரவினும் பகலினு—மகலா னாகி யன்பொடு கெழீஇக்—குணத்
தொடு பழகிக் குறிப்பின் வழிநின்—றாசற வுணர்ந்தோன் வாவென
வந்தாங்—கிருவென விருந்தே டவிழென வவிழ்த்துச்—சொல்லெ
னச் சொல்லிச் செல்லெனச் சென்று—பருகுவ னன்ன வார்வத்த
னாகிச்—சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்—செவிவா யாக
நெஞ்சுகள னாகக்—கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்
துப்—போற்றிக் கோட லதுவதன் பண்பே." எனவும், "அழலி
னீங்கா னணுகா னஞ்சி—நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமொ—
டெத்திற மாசா னுவக்கு மத்திற—மறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழி
பாடே." எனவும், "நூல்போற் றுதலே நுவலின் வழக்கறிதல்—
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்த—லாசாற் சார்ந்தவை யமை
வரக் கேட்ட—லம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்—வினா
தல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை—கடனாக் கோட லென்மனார்
புலவர்." எனவும், "ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பிற்—
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே—முக்காற் கேட்பின் முறையறிந்
துரைக்கு—மாசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினுங்—காற்கூ றல்
லது பற்றல னாகு—மவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொரு
பாற்—செவ்விதி னுரைப்ப வவ்விரு பாலு—மையற நிரம்பு மாண்
பின வாகும்." எனவும், ஓதிய இவற்றான் அறிக.

இன்னுங் கற்கப்படுவோர் கற்பிக்கப்படுவோரென்னும் அவ்
விருதிறத்தாரையும் "வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்—
வான்யா றன்ன தூய்மையும் வான்யாறு—நிலம்படர்ந் தன்ன நலம்
படரொழுக்கமுந்—திங்க ளன்ன கல்வியுந் திங்களொடு—ஞாயி
றன்ன வாய்மையும் யாவது—மஃகா வன்பும் வெஃகா வுள்ளமுந்—
துலைநா வன்ன சமனிலை யுளப்பட—வெண்வகை யுறுப்பின ராகித்

திண்ணிதின்—வேளாண் வாழ்க்கையுந் தாஅ ளாண்மையு—மூல
கிய லறிதலு நிலைஇய தோற்றமும்—பொறையு நிறையும் பொச்
சாப் பின்மையு—மறிவு முருவு மாற்றலும் புகழுஞ்—சொற்பொரு
ளுணர்த்துஞ் சொல் வன்மையுங்—கற்போர் நெஞ்சங் காமுறப்
படுதலு—மின்னோ ரன்ன தொன்னெறி மரபினர்—பன்னருஞ் 5
சிறப்பினல்லாசிரிய—ரறனே பொருட்பய னின்பென மூன்றின்—
றிறனறி பனுவல் செப்புங் காலை—முன்னர்க் கூறிய வெண்வகை
யுறுப்பினு—ளேற்பன வுடைய ராகிப் பாற்படச்—சொல்லிய
பொருண்மை சொல்லியாங் குணர்தலுஞ்—சொல்லிய பொரு
ளொடு சூழ்ந்துநன் குணர்தலுந்—தன்னோ ரன்னோர்க்குத் தான் 10
பயப் படுதலுஞ்—செய்ந்நன்றி யறிதலுந் தீச்சார் பின்மையு—மடி
தடு மாற்ற மானம் பொச்சாப்புக்—கடுநோய் சீற்றங் களவே
காம—மென்றிவை யின்மையுஞ் சென்றுவழி படுதலு—மறத்துறை
வழாமையுங் குறிப்பறிந் தொழுகலுங்—கேட்டவை நினைத்தலும்
பாடம் போற்றலு—மீட்டவை வினவலும் விடுத்தலு முரைத் 15
தலு—முடைய ராகி நடையறிந் தியலுநர்—நன்மா ணாக்க ரென்ப
மண்மிசைத்—தொன்னூற் புலமைத் துணிபுணர் வோரே." என்ப
தனான் முறையே காண்க.

இன்னும் இதன் எதிர்மறைமுகத்தாற் கற்கப்படாதோர் கற்பி
க்கப்படாதோரென்னும் அவ்விருதிறத்தாரையும் முறையேகாண்க. ௨௦

பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம் முற்றிற்று.

உ-வது. சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

இனித், தன்னால் உரைக்கப்படும் நூற்கு இன்றியமையாத
சிறப்புப்பாயிரம் ஆக்கியோன்பெயரும் வழியும் எல்லையும் நூற்பெ
யரும் யாப்பும் நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனுங் காலமுங் ௨௫
களனுங் காரணமுமெனப் பதினொருவகைத்து, "ஆக்கியோன்
பெயரே வழியே யெல்லை—நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொரு
ளே—கேட்போர் பயனே யென்றிவை யெட்டொடுங்—காலங்
களனே காரண மென்றிம்—மூன்று முளப்பட முடிந்த பதி
னொன்றுஞ்—சிறப்பின் றொகையெனத் தேறல் வேண்டும்." ௩௦
என்பவாகலின்.

இனிச் சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணஞ் செப்புமாறு: "பாயிரத்
திலக்கணம் பகருங் காலை—நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத்
தடக்கி—யாசிரிய மானும் வெண்பா வானு—மருவிய வகையா

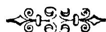
னாவறல் வேண்டும்.'' இதனான் அறிக. நூல்செய்தான் பாயிரஞ்செய்யிற் றன்னைப் புகழ்ந்தானும், "தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்—தான்றற் புகழ்த றகுதி யன்றே." என்பவாகலின். அங்ஙனம் புகழ்தல் ஆகாமையின் அப்பாயிரஞ் செய்வார் இவரென்பதூஉந் தன்னைப் புகழும் இடன் இவ்விடனென்பதூஉந் "தன்னா சிரியன் றன்னொடு கற்றோன்— றன்மா ணாக்கன் றகுமுரை யாளனென்—றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே." எனவும், "மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்—தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினு—மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினுந் தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்—தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும் புலவோர்க்கே." எனவும், வருவனவற்றான் முறையே காண்க.

அவருள் இந்நூற்பாயிரஞ்செய்தார் தன்மாணாக்கராகிய தன் புதல்வர் சதாசிவநாவலரென உணர்க.

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம் முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கடல்விளிம் புடுத்த கண்ணகன் ஞாலத்
தடரும்வல் லிருடோரந் தனைத்தையும் விளக்கும்
பல்கதிர்ப் பரிதியிற் பரம்பர னருளா
லுள்ளகத் திருள்கடந் துறுபொரு ளெவற்றையும்
பாற்படத் தொகுத்த பதினெண் மொழியுளு
மேற்கடல் கீழ்க்கடல் வேங்கடங் குமரி
யாகிய வெல்லையு ளருந்தமிட் பௌவத்
தெழுத்துமுதன் மூன்றையும் யாவருந் தெரியத்
தொகைவகை விரியிற் பகருக வென்று
வேதியர் திலகன் விரவலர் கோளரி
யாதைய ரதிபன் வரகுண மேரு
கல்விக் கெல்லை கருணைக் காகரம்
பெருமாண் மெய்த்தவப் பேறெனத் தோன்றிய
திருமா லுலகஞ் செவ்விதிற் புரக்கு

மேதகு புகழ்த்திரு வேங்கட நாத
னேதின னாக வுவகைமீ தூர
முன்னோர் நூலின் முடிபு நோக்கிச்
சொல்லும பொருளு மொல்வன தழீஇப்
பல்சுவைக் கரும்பி னொருவட் டேய்ப்ப 5
விலக்கண விளக்கமென் றொருபெயர் நிறீஇப்
புலப்படுத் தியலுறப் பொருளவிரித் துரைத்தனன்
பவத்தொகை யகற்றுந் தவத்தின் வரம்பானோன்
பன்மீ னாப்பட் பான்மதி போல
வன்மீக நாத மாதவன் வரத்தா 10
லந்த ணாளர் வந்தருள் செல்வன்
வலம்புரி யொருமுத் தன்ன
நலம்புரி வைத்திய நாத தேசிகனே.

இதன்பொருள். கடலினைத் தன்மருங்கிடத்தே சூழ்ந்த இடம் அகன்ற உலகின்கண்ணே செறிந்த கடிதாகிய இருளை ஓட்டி 15 நிலநீர்முதலிய எல்லாப் பொருளையும் விளக்கும் பலகிரணங்களு டைய ஞாயிறுபோல எவற்றிற்கும் மேலான இறைவன்றனது அருளினாலே உள்ளத்திடத்து அவிச்சையை அகற்றி உறுதி பயக் கும் அறமுதலிய பொருளெல்லாவற்றையும் பகுதிப்பட விளக்கிய பதினெட்டுமொழியுள்ளுங் குடகடலுங் குணகடலும் வடவேங்கட 2 முந் தென்குமரியுமாகிய நான்கெல்லைக்குள் வழங்கும் அரிய தமி ழாகிய கடலிடத்து உளவாகிய எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமா கிய மூன்றனையும் எல்லாரும் ஆராய்ந்தறியும்பொருட்டுத் தொகை யானும் வகையானும் விரியானுங் கூறுவாயாகவென்று அந்தண ருட் திலகம்போலச் சிறந்தோன் குறுகலர்க்கோர் சிங்கவேறொப் 2 பான் மாதையென்னும் மாநகரத்துள்ளார்க்குத் தலைவன் நற்குண ங்களெல்லாந் திரண்டதொரு மேருக்குன்றங் கல்வியாகிய கடலுக் கோர் வரம்பாயுள்ளான் அருளினுக்குப் பிறப்பிடமாயினோன் பெரு மாளென்னும் வேதியன் உண்மைத்தவத்தினாற் பெற்ற பேறெனை உலகத்தார் வாழ்த்த உதயஞ்செய்த திருமால் உலகத்தையெல் 3 லாம் நீதிகோடாமற் காத்தருளுகின்ற தலைமைபூண்ட புகழைப்பொ ருந்திய திருவேங்கடநாதனென்னும் இயற்பெயரினையுடையோன் அருளிச்செய்தனனாக மகிழ்ச்சி மேன்மேற் கிளைப்ப முன்னோர் கூறிய நூல்களினுடைய முடிபினை ஐயந்திரிபற ஆராய்ந்து அவ ரோதிய சூத்திரத்துள்ளும் அவற்றின்பொருளுள்ளும் ஈண்டைக்குப் 3

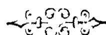
பொருந்துவனவற்றை அணைத்துக்கொண்டு பலவாகிய சுவையை யுடைய கரும்பினின்றும் உளதாகிய ஒரு சருக்கரைக்கட்டிபோல இலக்கணவிளக்கமென்று ஒரு பெயரை நிலைநிறுத்தி விளக்கி உண்மையுற எழுத்துமுதலிய மூன்றுபொருளையுந் தெளியக்கூறினான் பிறவித்துன்பம் முழுதையும் போக்குந் தவத்திற்கோர் அணையாயினோன் தாரகாகணங்களின் நடுவண் விளங்கும் வெண்டிங்கள் போல வன்மீகநாதனென்னும் பெரிய தவத்தினையுடையோன் வரத்தினாற் றிருவாரூரில் உதயஞ்செய்த திருவாளன் வலம்புரிச் சங்கம் ஈன்ற தனிமுத்தம் போன்ற நல்லொழுக்கங்களை மேற் கொண்டு செலுத்தும் வைத்தியநாதனென்னும் இயற்பெயரை யுடைய குரவன் என்றவாறு.

வைத்தியநாதனெனவே ஆக்கியோன்பெயரும், முன்னோர் நூலின் முடிபு நோக்கியெனவே வழியும், மேற்கடல் கீழ்க்கடல் வேங்கடங் குமரியாகிய எல்லையினெனவே எல்லையும், இலக்கண விளக்கமென்றொருபெயர் நிறீஇயெனவே நூற்பெயருந், தொகை வகைவிரியிற் பகருகவென்றுவெனவே யாப்பும், எழுத்து முதன் மூன்றையுமெனவே நுதலியபொருளும், யாவருந் தெரியவெனவே பயனும், மேதகுபுகழ்த் திருவேங்கடநாதனோதினாற்கெனவே காரணமும், அவன்காலத்தெனவும் அவன் அவைக்களத்தெனவும் அவன் அவையுள்ளார் கேட்டாரெனவுங் காலமுங்களனுங் கேட்டோருமாகிய பதினொருவகையும் இச்சிறப்புப்பாயிரத்துட் போந்தவாறுணர்க.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதி துணை.

இலக்கணவிளக்கம்.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம்.

க-வது எழுத்தியல்.

க. மலைமக ளொருபால் மணந்துல களித்த
தலைவனை வணங்கிச் சாற்றுவ னெழுத்தே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வதிகாரம் எழுத்துணர்த்தினமை
யான் எழுத்ததிகாரமென்னும் பெயர்த்து. எழுத்தையுணர்த்திய
அதிகாரமென விரிக்க. எழுத்தென்றது அதன் இலக்கணத்தை. அதி
காரமென்றது முறைமை. இவ்வதிகாரத்துள் ஐவகை ஓத்தினான்
எழுத்திலக்கணம் உணர்த்துகின்றார், அவற்றுள் இம்முதலோத்து
மொழியாக்கமும் அம்மொழிகள் தம்மோடும் உருபோடும் புணர்வு
ழித் தோன்றுஞ் செய்கையும்போலன்றித் தனித்தும் மொழிப்படுத்
தும் எழுத்தின்கட் கிடப்பனவாகக் கூறும் எண் பெயர் முத
லிய பத்திலக்கணமும் உணர்த்திற்றாகலான் எழுத்தியலென்னும்
பெயர்த்து. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரங் கூறத்தொடங்கிய பொருள்
இனிது முடியும்பொருட்டு வணக்கமும் அதனான் முடிபெய்தும்
பொருளும் உணர்த்துவதாகிய சிறப்புப்பாயிரங்கூறுகின்றது.

இதன்பொருள். மலையரசன் மகளாகிய உமாதேவியைத் தன
தொரு கூற்றின்கண்ணே கலந்து உலகத்தைப் படைத்த இறைவ
னைத்தொழுது யான்கூறுவன் எழுத்திலக்கணத்தை என்றவாறு.

மலையென்பது மங்கலமொழியாதலின் முதற்கண் மங்கலங்
கூறுதன் மரபெனக்கருதி மலையென்றும், இந்நூல் நின்று நிலவுதல்

வேண்டி மலைமகளொருபான் மணந்தென்றும், மலரோன்செயலும் இவன்செயலென்பார் உலகளித்தவென்றும், யாவர்க்கும் உயர்ந் தோனென்பார் தலைவனென்றும், "மனமொழி மெய்களின் வணங் குது மகிழ்ந்தே" என்பவாகலின் மனத்தாற் றுணிவுதோன்ற நினைத் தலும் மொழியாற் பணிவுதோன்ற வாழ்த்தலுந் தலையாற் றணிவு தோன்ற இறைஞ்சலும் அடங்கப் பொதுப்படவணங்கியென்றும், அவ்வாறு வணங்கியோனால் யாதும் முடிபெய்துதலிற் சாற்றுவ னென்றும், ஆகுபெயரான் எழுத்திலக்கணத்தை எழுத்தென்றுங் கூறினார். மகளையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக் கது, சூத்திரமுஞ் செய்யுளாகலின். (க)

உ. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவளவு முதலீ
றிடைநிலை போலியொடு பதம்புணர் புளப்பட
வாறிரு பகுதித் ததுவென மொழிப.

இது மேற்கூறுவலென்ற எழுத்திலக்கணம் இனைத்துவகை யான் உணர்த்தப்படுமென்று அதுபடும் பாகுபாடு தொகுத்தமொ ழியான் வகுத்துக்கூறுகின்றது.

இ - ள். எழுத்து இனைத்தென்கின்ற எண்ணும் இன்னபெ யரினவென்கின்ற பெயரும் இன்னமுறையினவென்கின்ற முறை யும் இன்னபிறப்பினவென்கின்ற பிறப்பும் இன்னவடிவினவென் கின்றவடிவும் இன்ன அளவினவென்கின்ற அளவும் மொழிக்கு முதனிற்பன இவையென்கின்ற முதனிலையும் இறுதிநிற்பன இவை யென்கின்ற இறுதிநிலையும் இடைநிற்பன இவையென்கின்ற மயக் கமுஞ் சிலவெழுத்துக்கள்கூடிச் சிலவெழுத்துக்கள்போல இசைக் குமது கொள்ளற்கவென விலக்கும் எழுத்துப்போலியுமாகிய பத் தனோடு அவ்வெழுத்தாலாகிய மொழியும் அம்மொழி தம்மோடும் உருபோடும் புணரும் புணர்ச்சியுமாகிய இரண்டுங் கூடப் பன் னிருவகையினையுடைத்தாம் மேற்கூறுவலென்ற எழுத்திலக்கண மென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உருவென்றது ஈண்டு வரிவடிவை. அது மனத்தானுணரும் நுண்ணுணர்வில்லோரும் உணர்தற்பொருட்டு வட்டமுஞ் சதுரம் முதலிய வடிவிற்றாக வேறுவேறெழுதப்பட்டுக் கட்புலனாயே நிற் பது. கட்புலனாகாது கருத்துப்பொருளாயே நிற்கும் எனைவடிவுந் தன்மையும் முதனூலாசிரியனே உணருமாகலின் ஏனையோரால் உணர்தலரிது. அவ்வடிவு ஆராயுங்காலத்துக் குழலகத்திற்கூறிற் குழல்வடிவுங் குடத்தகத்திற் கூறிற் குடவடிவும் வெளியிடையிற்

கூறின் எல்லாத்திசையும் நீர்த்தரங்கம்போலவும் பெற்றபெற்றவடிவே தமக்கு வடிவாமென்றுணர்க. எழுத்துக்களது குறைவுங் கூட்டமும் பிரிவும் இனமும் ஒன்றுபலவாதலுந் திரிந்ததன்றிரிபு அதுவென்றலும் பிறிதென்றலும் அதுவும்பிறிதுமென்றலும் நிலையிற்றென்றலும் நிலையாதென்றலும் நிலையிற்றும்நிலையாதுமென்றலுமாகிய இன்னோரன்ன பலவகையான் உணர்த்துவாருமுளர். அவற்றுட் திரிந்ததன்றிரிபு அதுவும்பிறிதுமென்றலும் நிலையிற்றும்நிலையாதுமென்றலுமாகிய இந்நயம்பற்றி இவர் இலக்கணங்கூறுமையின் இவையொழித்து ஏனையவெல்லாம் இப்பன்னிருபகுதியுள் அடங்கும். அவையடங்குமிடத்து எழுத்துக்களது குறைவுங் கூட்டமும் பிரிவுஞ் சார்பிற்றோற்றத்தும் இனம் பெயருள்ளும் முறையுள்ளும் ஒழிந்தனவெல்லாம் புணர்ச்சிக்கண்ணும் அடங்கும். அஃது ஆங்காங்குணர்க. (உ)

ந. மொழிக்கா ரணமா நாதகா ரியவொலி
யெழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

இது மேலெழுத்தென்றது இன்னதென்பதூஉம் அதன்பகுதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மொழிக்கு முதற்காரணமாகியும் நாதத்தினது காரியமாகியும் வரும் ஓசை எழுத்தெனப்படும். அவ்வெழுத்து முதலெழுத்துஞ் சார்பெழுத்துமென இருபகுதியையுடைத்தாம். எ - று.

எழுத்தோசை காரணமாமாறும் மொழி அதன் காரியமாமாறும் நாதங் காரணமாமாறும் எழுத்தோசை அதன்காரியமாமாறும் பதவியலுள்ளும் பிறப்பியலுள்ளும் முறையே காண்க. கடலொலி சங்கொலி முரசு வீணை இலதை முதலிய ஒலிகள் எழுத்தெனப்படா, அவை மொழிக்குக் காரணமாகாமையின். (ந)

ச. உயிரு முடம்புமென முதலிரு வகைத்தவற்
றுயிரீ ராறுமெய் மூவா றென்ப
வம்முப் பானு மதனது விரியே.

இது மேற் றொகையான் ஒன்றாகக் கூறிய முதலெழுத்திற்கு வகையும் விரியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். உயிரும் ஒற்றுமென முதலெழுத்து இருபகுதியையுடைத்தென்றும் அவ்விரண்டினுள் உயிர் பன்னிரண்டென்றும்

மெய் பதினெட்டென்றும் அவ்விரண்டன்பகுதியாகிய முப்பதெழு த்தும் முதலெழுத்தினது விரியாமென்றுங் கூறுவர்ஆசிரியர். எ-று.

௫. குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகர
மாய்தமொ டுயிர்மெ யீரள பையௌ
5 மஃகான் குறுக்க முள்ளுறுத் தொன்பதுஞ்
சார்பின் பால வென்மனா ரவற்று
ளுயிர்மெய் யிரட்டுநூற் றெட்டுயி ரளபே
ழொற்றளபு பதினொன் றொன்றொன் றேனைய
வாயிரு நூற்றெண் ணைந்துமதன் விரியே.

10 இது மேற் தொகையான் ஒன்றாகக் கூறிய சார்பெழுத்திற்கு வகையும் விரியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். குற்றியலிகரமுங் குற்றியலுகரமும் ஆய்தமுமாகிய மூன்றனோடு உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையும் ஐகாரக்குறுக்கமும் ஔகாரக்குறுக்கமும் மகரக்குறுக்கமுமாகிய
15 ஆறனையுந் தலைப்பெய்தலான் அவ்வொன்பதெழுத்துஞ் சார்பெழுத்தின் திறத்தவாயினவென்றும் அவ்வொன்பதனுள் உயிர்மெய் இருநூற்றொருபத்தாறென்றும் உயிரளபெடை ஏழென்றும் ஒற்றளபெடை பதினொன்றென்றும் ஒழிந்த ஆறும் ஒரோவொன்றொன்றென்றும் அவ்வொன்பதன்பகுதியாகிய இருநூற்றுநாற்பதும் அச்
20 சார்பெழுத்தினது விரியாமென்றுங் கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

இவை இங்ஙனமாதல் தத்தம் விதிச்சூத்திரங்களுட் காண்க. எனவே, எழுத்தெனத் தொகையான் ஒன்றும் முதலெழுத்துஞ் சார்பெழுத்துமென வகையான் இரண்டும் அவ்விரண்டன்பகுதியுங்கூட்ட விரியாற் றமிழெழுத்து இருநூற்றெழுபதுமாமென
5 உய்த்துணர்க.

"எழுத்தெனப் படுப,வகரமுத—னகர விறுவாய் முப்பஃதென்ப—சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே." "அவைதாங் குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகர—மாய்த மென்ற—முப்பாற் புள்ளியு மெழுத்தோ ரன்ன" என இவ்வாறு முதல்சார்பென வகுத்துக்
30 கொண்டவற்றுள் இவைமூன்றுஞ் சார்பெழுத்தென்ற ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் ஏனையாறனையும் பின்னரொருகாற்றாற் றழுவுதலானும் மூன்றுவதோர் பகுதியின்றாதலானும் மூவெழுத்தாங்

தன்மை இவற்றிற்கு இன்மையானுஞ் சார்பிற் றோன்றுதலானும் இவ்வாறனையும் அவற்றொடு தலைப்பெய்து ஒன்பதுஞ் சார்பின்பாலவென்றார் இந்நூலுடையாரென்றுணர்க.

அற்றேல் ஆசிரியர் செய்யுளியலுட்கூறிய ஒற்றளபெடையை இவர் ஈண்டுக்கூறியதென்னையெனின், அவர் எதிரதுபோற்றி ஐகாரக்குறுக்கம் முதலியவற்றை எழுத்தோத்தினுள் உரைத்தாங்கு உரைத்ததென்க.

ஆய்தக்குறுக்கமொன்று உளதென்றும் அதனொடுகூடச் சார்பெழுத்துப் பத்தாமென்றும் அதன்விரிந்தொகை முந்நூற்றறுபத்தொன்பதாமென்றுங் கூறுவாரும் உளராலோவெனின், "குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி—யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே." என ஒருமொழிக்கண்வரும் ஆய்தங்கூறி "ஈறியன் மருங்கினு மிசைமை தோன்றும்." என நிலைமொழியீறு வருமொழிமுதலொடு புணர்ந்துநடக்குமிடத்துங் கஃறீது முஃடீது எனத் தன் அரைமாத்திரையே இசைக்குந்தன்மை தோன்றுமென ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் அதனைப் புணர்மொழிக்கண்வரும் ஆய்தமாகக் கூறினமையான் ஆய்தக்குறுக்கமொன்று இன்றெனவும் இன்றாகவே சார்பெழுத்துப் பத்தாமென்றல் பொருந்தாதெனவும் உயிர்மெய்யொழிந்தது ஏனையவெல்லாம் இடவேற்றுமையானன்றி எழுத்துவேற்றுமையான் அங்ஙனம் பல்காமையிற் சார்பெழுத்து முந்நூற்றறுபத்தொன்பதாமென்றல் நிரம்பாதெனவும் மறுக்க. இன்னும் இடையொற்றுக்கள் டகரறகரங்களோடு தொடராமைக்கு அவர் மெய்ம்மயக்கங் கூறிய சூத்திரங்களே கரியாகலிற் குற்றிகரக் குற்றுகரங்கட்கு அவ்விடவேற்றுமையுஞ் சாலாமையறிக.

சூ. அகர முதலவீ ராறுமுயி ரவற்றுள
அஇ உஎ ஒக்குறில் ஆஈ
ஊஏ ஐஓ ஔநெடில அஇ
உஇவை மொழிமுதல வரிற்சுட டெய்யா
முதலு மாவோ விறுதிபு மேயிரு
வழியும வினாவென வழங்கு மென்ப.

நிறுத்தமுறையானே பெயர்கூறுவனவற்றுள் இஃது உயிர் பெறும் பெயர்வேற்றுமை கூறுகின்றது.

இ - ள். அகரமாகிய முதலையுடைய பன்னீரெழுத்தும் உயிரென்றும் பன்னிரண்டனுள் அ இ உ எ ஒ என்கின்ற ஐந்தும்

குறிலென்றும் ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்கின்ற எழும் நெடிலென்றுங் குற்றெழுத்துள் அ இ உ என்கின்ற இம்மூன்றும் மொழிமுதற்கட் சுட்டுப்பொருளுணர்த்திவரிற் சுட்டென்றும் எகரமும் யகரவாகாரமும் மொழிமுதற்கண்ணும் நெட்டெழுத்துள் ஆகார ஓகாரங்கள் ஈற்றின்கண்ணும் ஏகாரம் முதலினும் ஈற்றினும் வினாப்பொருளுணர்த்திவரின் வினாவென்றும் பெயர்பெற்று நடக்குமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

இது தொகைவகைவிரிபடச் செய்கின்ற நூலாகலானும் பொருளொப்புமையானும் உயிர்மெய்யும் உடன்கூறினார்.

மொழிமுதலீறுகளின் வரினெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான் இவை தத்தங்குறிப்பிற் பொருள்செய்த இடைச்சொற்களாய் ஒருமொழியைச் சார்ந்தும் அதற்குறுப்பாயும் வேற்றுமைபெற்றி வருமெனக் கொள்க.

வரலாறு; அக்கொற்றன் இக்கொற்றன் உக்கொற்றன் அவன் இவன் உவன் எப்பொருள் எவன் யா யாவன் உண்கா உண்கோ உண்கே ஏவன் எனவரும். பிறவும் அன்ன.

மொழிமுதற்கட் தனித்துவரிற் சுட்டென்றாரும் உளராலோவெனின், "சுட்டுவகரம்" எனவுஞ், "சுட்டின்முன்னாய்தம்" எனவும், உறுப்பாய்வருவனவற்றையுஞ் சுட்டென்று அவர்தாமே ஆளுதலானும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் "அ இ உ அம் மூன்றுஞ் சுட்டு" எனப் பொதுப்படக்கூறிச் "சுட்டுமுதலுகரம்" எனவுஞ், "சுட்டுமுத லாகிய வையெ னிறுதி" எனவும், பிறாண்டும் உறுப்பாய் வருவனவற்றையுஞ் "சுட்டின் முன்னர் ஞநமத் தோன்றின்" எனவுஞ், "சுட்டி னியற்கை" எனவும், பிறாண்டுஞ் சார்ந்துவருவனவற்றையுஞ் சுட்டென்றோதலாறும் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. (௬)

எ. ககர முதலமூ வாறுமெய் யவற்றுட்
கசட தபற வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து
ஙஞண நமன விடையெழுத் தெனின்
யரல வழள வென்மனார் புலவர்.

இது மெய்பெறும் பெயர்வேற்றுமை கூறுகின்றது.

இ - ள். ககரமாகிய முதலையுடைய பதினெட்டெழுத்தினை யும் மெய்யென்றும் அப்பதினெட்டனுட் கசடதபறவென்னும் ஆறனையும் வல்லெழுத்தென்றும் ஙஞணநமனவென்னும் ஆறனையும் மெல்லெழுத்தென்றும் யரலவழளவென்னும் ஆறனையும் இடையெழுத்தென்றும் பெயரிட்டு ஆள்வர் அறிவுடையோர் பெயர்நிலைமையை ஆராயுமிடத்து. எ - று. 5

உணரினென்றதனுன் முதல் சார்பு குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரம் ஆய்தமென்றற்றொடக்கத்துப் பெயர்களும் ஆவி உடம்பு உறுப்பு ஒற்று உடல் புள்ளி அஃகேனந் தனிநிலையென்றற்றொடக்கத்துப் பரியாயநாமங்களும் எகார ஒகாரங்கள் வினப்பொருளுணர்த்திவரின் வினவெனப் பெயர்பெறுதலேயன்றிப் பிரிநிலை முதலிய பொருளுணர்த்திவரிற் பிரிநிலைமுதலிய பெயர்பெறுதலும் ஒழியிசைமுதலியபொருளுணர்த்திவரின் ஒழியிசைமுதலியபெயர் பெறுதலும் இவைவருதல் பெரும்பான்மையும் ஈற்றின்கண்ணே யெனவுங் கொள்க. இன்னும் அஆமுதலிய அஆமுதலியபெயர் பெறுதலும் உயிர்மெய்யாகியகாலத்தும் உயிர்மெய் குறில் நெடில் வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து இடையெழுத்து எனப் பெயர்பெறுதலுந் தனியெழுத்திற்கேலாது வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் எனத் தொகுதிபற்றிவரும் பெயர்களுங் கொள்க. 10 15

இக்குறிகள் ஆட்சியுங் காரணமும் நோக்கி ஒன்றற்குரியவாயும் பலவற்றிற்குரியவாயும் வருமெனக்கொள்க. பலவற்றிற்குரியவாயும் வருமென்றலின் அப்பலவும் ஓரினமாதலும் பெற்றும். இவற்றையாளுமாறு ஆங்காங்குணர்க. 20

உயிர்போல மெய்களை இயக்குதலான் உயிரென்றுந், தமக்கினமாகி ஈரளபிசைக்கும் நெட்டெழுத்துக்களை நோக்கத் தாங்குறியவாய் ஓரளபிசைத்தலாற் குறிலென்றுந், தமக்கினமாகி ஓரளபிசைக்குங் குற்றெழுத்துக்களை நோக்கத் தாம் நெடியவாய் ஈரளபிசைத்தலான் நெடிலென்றுஞ், சுட்டுப்பொருளுணர்த்தலாற் சுட்டென்றும், வினப்பொருளுணர்த்தலான் வினவென்றும், மெய்போல உயிரான் இயங்குதலான் மெய்யென்றும், மெல்லெழுத்தையும் இடையெழுத்தையும் நோக்கத் தாம் வல்லென்றிசைத்தலானும் வல்லென்ற தலைவழியாற் பிறத்தலானும் வல்லெழுத்தென்றும், வல்லெழுத்தையும் இடையெழுத்தையும் நோக்கத் தாம் மெல்லென்றிசைத்தலானும் மெல்லென்ற மூக்குவழியாற் பிறத்தலானும் மெல்லெழுத்தென்றும், மெல்லெழுத்தையும் வல்லெழுத் 25 30 35

னையும் நோக்கத் தாம் இடைநிகரவாயொலித்தலானும் இடைநி
கர்த்தாய மிடற்றுவழியாற் பிறத்தலானும் இடையெழுத்தென்றும்,
தம்மால் இயலுஞ் சார்பெழுத்திற்குக் காரணமாகி முதனிற்றலான்
முதலெழுத்தென்றும், அவையே தம்மொடு தாஞ்சார்ந்தும் இடஞ்
சார்ந்தும் பற்றுக்கோடுசார்ந்துந் தோன்றலாற் சார்பெழுத்தென்
றும், ஓரளபிசைக்கும் இகர உகரங்குறுகி அரையளபாயிசைத்த
லாற் குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரமென்றும், அடுப்புக்கூட்டுப்
போல ஆய்தவடிவிற்றாக எழுதப்படுதலான் ஆய்தமென்றும், உயி
ரும்மெய்யுங்கூடி ஒலித்தலான் உயிர்மெய்யென்றும், உயிரளபெ
டுத்தலான் உயிரளபெடையென்றும், ஒற்றளபெடுத்தலான் ஒற்றள
பெடையென்றும், ஈரளபிசைக்கும் ஐகார ஔகாரங் குறுகி ஓரள
பிசைத்தலான் ஐகாரக்குறுக்கம் ஔகாரக்குறுக்கமென்றும், அரை
யளபிசைக்கும் மகரங்குறுகிக் காலளபிசைத்தலான் மகரக்குறுக்க
மென்றும், அ ஆ என்பன அ ஆ என இசைத்தலான் அஆ என்றுங்
காரணக்குறியாயினவாறுணர்க. பிறவும் அன்ன.

ஐகார ஔகாரங்கள் குறிய எழுத்தின் நெடியவாதற்குக் குற்
றெழுத்தாகிய இனந் தமக்கின்றேனும் அளவொப்புமையான் நெடி
லாமெனக்கொள்க. மெய் குற்றெழுத்திற்குறுகி அரையளபிசைக்கு
மேனுங் குற்றெழுத்தெனப்பெறா ஓரளபிசைக்கும் மெய் தமக்கின
மாக இன்மையின். (எ)

அ. தோற்ற மளபு செய்கை பொருள்வடி
வேற்றன வொத்தலி னேற்புடை யினத்தினுஞ்
சிறப்பினு நெறிப்படச் செறிந்தீண் டம்முத
னடத்த றானே முறையெனல் வேண்டும்.

இது நிறுத்தமுறையானே முறைகூறுகின்றது.

இ - ள். இடனும் முயற்சியுமாகிய பிறப்பும் மாத்திரையும்
புணர்ச்சிக்கட்பட்டுஞ் செய்கையும் பொருளும் வடிவுமாகிய இவற்
றாற் பொருந்தியன ஒத்தலான் ஒன்றற்கொன்று பொருத்தமுடைய
இனத்தினானுஞ் சிறப்பினானும் ஒழுங்குபட ஒன்றன்பின்னர் ஒன்று
இயைந்து நெடுங்கணக்கினுள் அகரமுதலாக நடத்தறானே நூலுள்
ளும் முறையென்று சொல்லுதலை விரும்பும் ஆசிரியன். எ - று.

நெறிப்பட என்றதனாற் றம்மிற் சேர்ந்துவருஞ் சொற்கள்
பலவாதலுஞ் சந்தவின்பத்திற்கு இயைபுடைமையும் இன்னோரன்

னபிறவும் இனமாதற்கும் இனமாதற்கு இயைபுடையன முறை யாதற்குங் கருவியாமெனக்கொள்க. முறைக்கு ஏதுச்செய்வார் போன்று இனம் அடைத்தலுஞ்செய்தாரென்பதூஉமாயிற்று. ஒப்புழி முழுதொத்தலும் ஒருபுடையொத்தலும் ஓர்ந்துணர்க.

வரலாறு; அஆக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் அங்கு ஆங்கு என்னும் பொருளானும் வடிவானும், இஈக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் இங்கு ஈங்கு என்னும் பொருளானும், உஊக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் உங்கு ஊங்கு என்னும் பொருளானும் வடிவானும், எஏக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் எவன் ஏவன் என்னும் பொருளானும் வடிவானும், ஒஓக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் வடிவானும் ஒத்து ஓரினமாயின. இன்னும் இவை அளபெடுப்புழி நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்திற்கு ஓசை இசையுமாற்றானும் ஓரினமாமென்றுணர்க. குற்றெழுத்துக்களை முன்னாகக் கூறி அவற்றிற்கு இனமொத்த நெட்டெழுத்துக்களை அவற்றின் பின்னாகக் கூறினார், ஒருமாத்திரைகூறியே இரண்டுமாத்திரை கூறவேண்டுதலின். அன்றி இரண்டை முற்கூறின் ஆகாது, ஒன்று நின்று அதனோடு பின்னரும் ஒன்று கூடியே இரண்டாவதன்றி இரண்டென்பதொன்று இன்றாகலின். இதனான் ஒன்றுதான் பல கூடியே எண்விரிந்ததென்றுணர்க. கஙக்களுஞ் சஞக்களும் டணக்களுந் தநக்களும் பமக்களும் முயற்சியானும் மாத்திரையானுஞ் செய்கையானும், யரக்கள் இடத்தானும் மாத்திரையானுஞ் செய்கையானும், லவக்கள் இடத்தானும் மாத்திரையானுங் கல்வலிது சொல்வலிது என்றாற்போலத் தம்மிற் சேர்ந்துவருஞ் சொற்கள் பலவாதலானும், ழளக்கள் இடத்தானும் மாத்திரையானும் இடையெழுத்து யரலவழள என்றாற் சந்தவின்பத்திற்கு இயைபாதலானும், றனக்கள் முயற்சியானும் மாத்திரையானுஞ் செய்கையானும் ஒத்து ஓரினமாயின.

இனி முறைவருமாறு; "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி— பகவன் முதற்றே யுலகு." எனத் திருவள்ளுவனார் உவமைகூறியவாற்றானுங் கண்ணன் எழுத்துக்களுள் அகரமாய் நின்றேன்யான் என உண்மைகூறியவாற்றானும் இறைவன் எல்லாப்பொருளின்கண்ணுங் கலந்து அவற்றின் தன்மையாயே நிற்குமாறு எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தாற்போல அகரமும் எல்லாவெழுத்தின்கண்ணுங் கலந்து அவற்றின் தன்மையாயே நிற்குமென்பது சான்றோர்க்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்ததாகலான் அச்சிறப்பு நோக்கி எல்லாவெழுத்திற்கும் முன்னர் அகரமும் அதற்கினமாதலின் அதன்பின்

னர் ஆகாரமும், பிறப்புஞ் செய்கையுஞ் சுட்டுப்பொருட்டாதலும்
அகரத்தோடு அளவும் ஒத்தலின் அவற்றின்பின்னர் இகரமும் அதற்
கினமாதலின் அதன்பின்னர் ஈகாரமும், இடமுஞ் செய்கையுஞ்
சுட்டுப்பொருட்டாதலும் இகரத்தோடு அளவும் ஒத்தலின் அவற்
றின்பின்னர் உகரமும் அதற்கினமாகலின் அதன்பின்னர் ஊகார
மும், இடமுஞ்செய்கையும் உகரத்தோடு அளவும் ஒத்தலின் அவற்
றின்பின்னர் எகரமும் அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் ஏகா
ரமும், பிறப்புஞ் செய்கையும் ஏகாரத்தோடுஅளவும் ஒத்தலிற்
றனக்கினமாகிய குற்றெழுத்தின்றேனும் அவற்றின்பின்னர் ஐகா
ரமும், இடனுஞ் செய்கையும் ஒத்தலின் அதன்பின்னர் ஒகர
மும அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் ஓகாரமும், பிறப்புஞ் செய்
கையும் வடிவும் ஒகாரத்தோடு அளவும் ஒத்தலிற் றனக்கினமா
கிய குற்றெழுத்தின்றேனும் அவற்றின்பின்னர் ஔகாரமுந் தம்
முள் இயைய வைக்கப்பட்டன. முதனாவும் முதலண்ணமும்
உறப் பிறத்தலான் மெய்களின்முன்னர்க் ககரமும், அதற்கினமா
தலின் அதன்பின்னர் ஙகரமும், இடைநாவும் இடையண்ணமும்
உறப் பிறத்தலானும் அளவானுங் ககரத்தோடு இடமொத்தலா
னும் அவற்றின்பின்னர்ச் சகரமும், அதற்கினமாதலின் அதன்பின்
னர் ஞகரமும், நுனிநாவும நுனியண்ணமும் உறப் பிறத்தலானும்
அளவானுஞ் சகரத்தோடு இடமொத்தலானும் அவற்றின்பின்னர்
டகரமும், அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் ணகரமும்,நுனிநாவும்
அண்பன்முதலும் உறப் பிறத்தலானும் அளவானும் டகரத்தோடு
இடமொத்தலானும் அவற்றின்பின்னர்த் தகரமும், அதற்கினமா
தலின் அதன்பின்னர் நகரமும், இதழியையப் பிறத்தலானும்
அளவானுந் தகரத்தோடு இடமொத்தலானும் அவற்றின்பின்னர்ப்
பகரமும் அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் மகரமுந் தம்முள்
இயைய வைக்கப்பட்டன. வல்லெழுத்துக்களை முன்னாகக் கூறி
அவற்றிற்கினமொத்த மெல்லெழுத்துக்களை அவற்றின் பின்னாகக்
கூறி இடையெழுத்தாறனையும் அவற்றின் பின்னாகக் கூறினார், வல்
லெழுத்துள் நான்கும் மெல்லெழுத்துள் மூன்றும் இடையெழுத்
துள் இரண்டும் மொழிக்கு முதலாதல் நோக்கியென்றுணர்க.
உயிர்கள்போல மிடற்றுப் பிறந்த வளி கண்ணுற்றடையப் பிறத்த
லான் இடையெழுத்துக்களுள் முன்னர் யகரமும், அதற்கினமாத
லின் அதன்பின்னர் ரகரமும், இடமும் அளவும் ஒத்தலானுஞ் சந்த
வின்பத்திற்கு இயைபுடைமையானும் அவற்றின்பின்னர் லகரமும்,
அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் வகரமும், இடமும் அளவும்
லகரத்தோடு முயற்சியும் ஒத்தலானும் சந்தவின்பத்திற்கு இயை

புடைமையானும் அவற்றின்பின்னர் ழகரமும், அதற்கினமாத லின் அதன்பின்னர் ளகரமும், அளவானும் ழகாரம்போலத் தமிழெழுத்தாகலானும் அவற்றின்பின்னர் றகரமும், அதற்கினமா தலின் அதன்பின்னர் னகரமும் தமமுள் இயைய வைக்கப்பட் டன. றகரனகரங்களை வல்லினமெல்லினங்களைச் சாரவையாது 5 இறுதிக்கண்வைததார் இவை தமிழெழுத்தென்பது அறிவித்தற் கும் னகரம் வீடுபேற்றிற்குரிய ஆண்மகனையுணர்த்துஞ் சிறப்பானு மென்றுணர்க. தோற்றம் முதலிய ஒத்தல் அவ்வவ்வதிகாரத்துட் காண்க. ஈண்டுக் காட்டிய ஏதுக்களேயன்றிப் பிறவருவன உளவே னுங் கொள்க. சார்பெழுத்துக்களுள் ஆய்தம் அகர ஆகாரங்கள் 10 போல அங்காந்துகூறும் முயற்சியாற் பிறத்தலானும் உயிரேறுது ஓசைவிகாரமாய் நிற்பதொன்றேனும் எழுத்தியல் தழா ஓசைபோ லக் கொள்ளினுங் கொள்ளற்க, எழுத்தேயாமென்று ஒற்றின்பாற் படுத்தற்குப் புள்ளியெனப் பெயர்பெறுதலானும், உயிரும் ஒற்று மாகிய இரண்டற்கும் இடையேவைக்கப்பட்டது. ஒழிந்த சார் 15 பெழுத்துக்கள் தத்தம் முதலெழுத்துக்களோடு ஒத்தமுறையே முறையாக முறைபெற்றுநடக்குமென்றுணர்க. ஐகாரத்திற்கு இக ரமும் ஔகாரத்திற்கு உகரமும் இனமென்றுரும் உளராலோவெ னின், அவர்கூறிய இனம்பற்றி முறைபெருமையானும் "குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கு—நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்த 20 குற் றெழுத்தே!" எனக் கூறிய ஆசிரியர் தொல்காப்பியனூர் ஒத்த குற்றெழுத்தில்லாத ஐகார ஔகாரங்கட்கு இசைநிறைப்பன யாவையென ஆசங்கித்து "ஐஔ வென்னு மாயீ ரெழுத்திற்— கிகர வுகர மிசைநிறை வாகும்." எனக் கூறியதன்றி இனமாமெ னக் கூறுமையானும் அது முறையன்றென மறுக்க. (அ) 25

கூ. உயிருமுப் புதானனி ளுத முச்சி
மிடறுர மூக்குற் றிதழ்நாப் பலலணத்
தடைந்து பின்ன ரவற்றது வினையான்
வேறுவே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

நிறுத்தமுறையானே பிறப்பு உணர்த்துவனவற்றுள் இஃது அதன் பொதுவியல்பு உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். உயிர்களிழவனது முயற்சியான் எழுகின்ற உதான னென்னுங் காற்றுல் நாதந் தலையும் மிடறும் நெஞ்சும் மூக்குமென் னும் இந்நான்குநிலைக்களத்துஞ் சென்று பொருந்தி இதழும் நாவும் பல்லும் அண்ணமுமென்னும் இந்நால்வகை உறுப்புக்களை

யுஞ் சார்ந்து பின்னர் அவற்றது புடைபெயர்ச்சியான் வேறுவேறு வகைப்பட்டு எழுத்தோசையாய்ச் செவிப்புலனாக வெளிப்படுதல் எழுத்துக்களது பிறப்பாம். எ - று.

வேறுவேறுவகைப்பட்டு எழுத்தோசையாய்ச் செவிப்புலனாக வெளிப்படுதல் எழுத்துக்களது பிறப்பாமெனவே, பரை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கினுள் அகத்தெழுவனவாகிய பரைமுதன் மூன்றனையும் ஒழித்தெழுந்து புறத்திசைப்பதாகிய வைகரிவாக்கினையே ஈண்டிவர் எழுத்துக்களது பிறப்பாமென்றாரென்பதூஉம் பெற்றாம். அவற்றின் விகற்பமெல்லாஞ் சைவாகமத்தானுணர்க. "எல்லா வெழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து—சொல்லிய பள்ளி யெழுதரு வளியிற்—பிறப்பொடு விடுவழி யுறழ்ச்சி வாரத்—தகத்தெழு வளியிசை யரிறப நாடி—யளவிற் கோட லந்தணர் மறைத்தே—யஃதிவ ணுவலா தெழுந்து புறத்திசைக்கு—மெய்தெரி வளியிசை யளவுநுவன் றிசினே." என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாருமெனக்கொள்க. மூக்கு வீளை முதலியனவும் முயற்சியானாமேனும் மொழிக்காரணமாகிய எழுத்தோசையாய்ப் புலப்படாமையின் ஈண்டைக்கு ஏலாவெனக்கொள்க. (கூ)

கO. அவ்வழி யாவி யிடைமிட றுச்சி
வன்மை மென்மைமூக் கிசையிற் றோன்றும்.

இது முதலெழுத்துக்கள் இந்நிலைக்களங்களில் நிலைபெறும் ஓசையாற் பிறக்குமென்று அவற்றது பொதுப்பிறவி கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய நிலைக்களங்களுட் பன்னீருயிரும் இடையெழுத்தாறும் மிடற்றின்கண்ணும் வல்லெழுத்தாறுந் தலையின்கண்ணும் மெல்லெழுத்தாறும் மூகின்கண்ணும் நிலைபெற்றிசைக்கும் ஓசையாற் பிறக்கும். எ - று. (கO)

கக. அவற்றுண் முயற்சியுள் அஆ வங்காந்
திஈ எஏ ஐகா னதனோ
டண்பன் முதனா விளிம்புற உஊ
ஒஓ ஔகா னிதழ்குவிந் தியலும்.

இது மேற் பொதுப்பிறவி கூறிய முதலெழுத்துக்களுள் உயிர்கள் இம்முயற்சிகளாற் பிறக்குமென அவற்றது சிறப்புப்பிறவி கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற் பொதுப்பிறவிகூறிய முதலெழுத்துக்களுள் அகர ஆகாரங்கள் முன்னர்க்கூறிய நால்வகைமுயற்சியுள் அங்காந்துகூறும் முயற்சியானும், இகர ஈகார எகர ஏகார ஐகாரங்கள் அவ்வங்காந்துகூறும் முயற்சியோடு அண்பல்லும் அடிநாவிளிம்பும் உறக்கூறும் முயற்சியானும், உகர ஊகார ஒகர ஓகார ஔகாரங் 5
கள் இதழ்குவிந்துகூறும் முயற்சியானும பிறக்கும். எ - று. அன்ன வாதல் கூறிக்காண்க.

அண்பல் வினைத்தொகையாய் நாவிளிம்பு அணுகுதற்குக்காரணமாகிய பல்லென்று அதற்கோர் பெயராயிற்று, தந்து புணர்ந்துரைத்தலென்னும் உத்தியான். அவற்றுள் முயற்சியுள் என்ப 10
தனை மேலும் வருவிக்க. (கக)

கஉ. முதலிடை நுனிநா வண்ணமு முறையிற்
கஙவும சஞவும் டணவு மண்ப
லடிநா முடியுறத் தநவு மீரி
ழிதழுறப் பகார மகார மிரண்டு 15
மண்ணஞ் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை
கண்ணுற் றடைய யகாரமு மண்ண
நுனிநா வருட ரழவு மணபன்
முதலு மணணமு முறையினு விளிம்பு
வீங்கி யொற்றவும் வருடவும லளவு ௨௦
மேற்பல் லிதழுற வகாரமு மணண
நுனிநா வொற்ற றனவுந் தோன்றும்.

இது மேற் பொதுப்பிறவி கூறிய முதலெழுத்துக்களுண் மெய்கள் இம்முயர்சியாற் பிறக்குமென அவற்றது சிறப்புப்பிறவி கூறுகின்றது. ௨5

இ - ள். முதனாவும் முதலண்ணமும் இடைநாவும் இடையண்ணமும் நுனிநாவும் நுனியண்ணமுஞ் செறியக்கூறும் முயற்சியான் முறையானே ககர ஙகரங்களுஞ் சகரஞகரங்களும் டகரணகரங்களும், அண்பன்முதலும் நாவினதுநுனியுஞ் செறியக்கூறும் முயற்சியால் தகரநகரங்களும், மேலிதழுங் கீழிதழுஞ் செறி ௩0
யக்கூறும் முயர்சியாற் பகரமகரங்களாகிய இரண்டும், அண்ணத்தைப்பொருந்திய மிடற்றின்கண்ணே நிலைபெற்று எழாநின்ற காற்

றுறைய ஓசை அவ்வண்ணத்தை அணைந்து உரலாணியிட்டாற்போலச் செறியக்கூறும் முயற்சியால் யகரமும், அண்ணத்தை நாநுனி தடவக்கூறும் முயற்சியால் ரகரழகரங்களும், அண்பல்லடியையும் அண்ணத்தையும் முறையானே நாவிளிம்பு தடித்துத் தீண்டவுந் தடவவுங் கூறும் முயற்சியால் லகரளகரங்களும், மேற்பல்லுங் கீழிதழும் இயையக்கூறும் முயற்சியால் வகரமும், அண்ணத்தை நாவினது நுனி மேனோக்கிச்சென்று நீண்டக் கூறும் முயற்சியால் றகரனகரங்களும் பிறக்கும். எ - று.

உயிர்மெய்யாகக் கூறினுந் தனிமெய்யாகச் சேக்கை வேங்கை என மொழிப்படுத்து அன்னவாதல் கூறிக்காண்க. பிறவும் அன்ன.

ஈண்டு மிடற்றெழுவளியிசை என்றது அனுவாதம். "அடிநா வடியண முறவுத் தோன்றும்." என்றார் அதன் இயல்பு உணராமை; மெய்ப்பொய்யெனக் கூறிக்காண்க. (௧௨)

௧௩. ஆய்தநெஞ் சோசையி னங்காந் தியலுஞ்
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

இது சார்பெழுத்துக்கள் இந்நிலைக்களங்களின் நிலைபெறும் ஓசையானும் இம்முயற்சியானும் பிறக்குமென அவற்றின் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய இருகூற்றுப்பிறவியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். ஆய்தவெழுத்து நெஞ்சின்கண் நிலைபெற்றொலிக்கும் ஓசையானும் அங்காந்து கூறும் முயற்சியானும் பிறக்கும். சார்ந்துவருவனவாகிய ஒழிந்த எழுத்துக்களின்பிறவியுந் தத்தம் முதலெழுத்துக்களின் பிறவியையொக்கும். எ - று. அன்னவாதல் கூறிக்காண்க. (௧௩)

௧௪. தத்தந் திரிபே சிறிய வென்ப.

இது மேலனவற்றிற்கோர் புறனடைகூறுகின்றது.

இ - ள். ஒவ்வொரு தானங்களுட் பிறக்கின்ற எழுத்துக்களைக் கூட்டிக் கூறினேமாயினும் நுண்ணுணர்வான் ஆராயுமிடத்துத் தம்முடைய வேறுபாடுகள் சிறியவாகவுடையவென்று கூறுவர் புலவர் அவ்வேறுபாடுகள் அறிந்துகொள்க. எ - று.

அவை எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் விலங்கல் என்றவாற்றானுந் தலையிசை மிடற்றிசை நெஞ்சிசை மூக்கிசை என்றவாற்றானும் பிறவாற்றானும் வேறுபடுதல். ஐ விலங்கலுடையது. (௧௪)

௩௫. யகரம் வரக்குற ளுத்தப வரூஉ
மிகரமு மியாவி னிகரமுங் குறிய.

இது மேற்பிறவிகூறப்பட்ட சார்பெழுத்துக்களுக்குச் சார்ந்துவரும் இயல்பும் ஓர்பிறவியாதலின் அப்பிறவி கூறுகின்றவற்றுள் இஃது இடனும் பற்றுக்கோடுஞ் சார்ந்து குற்றியலிகரமாமாறு கூறுகின்றது. 5

இ - ள். யகரமுதன்மொழி வருமொழியாய்வந்து புணர நிலைமொழிக்குற்றுகரவெழுத்துக் கெட ஆண்டுவரும் இகரமும் முன்னிலையசைச்சொல்லாய்வரும் மியாவென்னும் இடைச்சொல்லின் மகரத்தையூர்ந்துநின்ற இகரமுங் குற்றியலிகரமாம். எ - று. 10

எனவே, புணர்மொழியகத்தும் ஒருமொழியகத்தும் வருமென்பதாயிற்று.

உ-ம். நாகியாது எஃகியாது வரகியாது கொக்கியாது குரங்கியாது தெள்கியாது எனவுங், கேண்மியா எனவும், வரும். பிறவும் அன்ன. இங்ஙனம்வரும் புணர்மொழியும் ஒருமொழியும் இடம். 15 இகரஞ்சார்ந்த வல்லெழுத்தும் மகரமும் பற்றுக்கோடு வல்லெழுத்தும் மகரமும்போல யகரமும் இகரங்குறுகுதற்கோர் சார்பு. (௩௫)

௩௬. நெட்டெழுத் திம்பரு மொற்றுமிழ் தொடர்மொழி
யீற்றுவல் லின்மிசை யுகரமு மாய்தமு
மஃகு மெனமண ராயுங் காலே. உ௰

இஃது இடனும் பற்றுக்கோடுஞ் சார்ந்து குற்றியலுகரமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். நெட்டெழுத்தின்பின்னும் ஆய்தமும் உயிரும் வல்லெழுத்தும் மெல்லெழுத்தும் இடையெழுத்துமென்று இவை தொடர்ந்த மொழியீற்றின்கண்ணும் நின்ற வல்லெழுத்துக்களை யூர்ந்துநின்ற உகரந் தன் அளவிற் சுருங்குமென்று கூறுவர் ஆசிரியர் ஆராயுமிடத்து. எ - று. உ௫

வேற்றுமைநயம்பற்றி உயிர்த்தொடர்மொழியென்றார். தொடர்மொழியிறுதிவன்மையென நிலத்ததகலம்போல ஒன்றியற்கிழமைப்பட்டுநின்றது அம்மொழியிற்றீர்ந்து அவை நில்லாமையின். ௩௰ வன்மையெனப் பொதுப்படக்கூறுதலானே ஆறனையுந் தொடரவேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி ஏற்றபெற்றி தொடருமெனக்

கொள்க. இடையொற்றும் வல்லொற்றுட் சிலவற்றோடன்றி ஆறோடும் மயங்காமையின்.

உ-ம். நாகு எஃகு வரகு கொக்கு குரங்கு தெள்கு எனவரும். பிறவும் அன்ன. இவ் அறுவகைமொழியும் இடம். ஈற்றுவல்லெழுத் துப் பற்றுக்கோடு.

ஆயுங்காலேயென்ற இலேசான் ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி இடைத்தொடராகா எனவும், ஈர்க்கு மொய்ம்பு என வன்றொ டரும் மென்றொடருமாமெனவும், நுந்தையென்னும் முறைப்பெயர் மருங்கின் ஒற்றிய நகரமிசை நகரமூர்ந்துநின்ற உகரங் குற்றியலு கரமாமெனவும், வல்லொற்றுத்தொடர்மொழிக்குற்றுகரம் வல்லெ ழுத்துவருவழிச் செக்குக்கணை சுக்குக்கொடு எனத் தன் அரைமாத் திரையினுங் குறுகுமெனவுங் கொள்க. இஃது அங்ஙனங் குறுகி யவாறு குரங்குகடிதென்பது முதலியவற்றோடு படுத்துச் செவிகரு வியாக வுணர்க. இதற்கு வல்லொற்றுத்தொடர்மொழியும் வல்லெ ழுத்துவரும்வழியும் இடம். ஈற்றுவல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு. நுந்தையுகரத்திற்கு முறைப்பெயர் இடம். நகரம் பற்றுக்கோடு. "நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென்றிவை—யொற்றொடு வருத லொடு குற்றொற் றிறுதியென்—றேழ்குற் றுகரக் கிடனென மொ ழிப." என எழிடங்கொள்வார்க்குப் பிண்ணாக்கு சுண்ணாம்பு முத லியனவும் ஆய்தத்தொடர்ந்தனவும் அடங்காமையும் அவ்வேழும் இவ்வாறனுள் அடங்குமாறும் அறிக.

செவ்வெண்ணாக என்றது நெடிலோடெனப் பிரித்தார் அதனீற்றுக்கணின்ற உகரம் ஈரெழுத்தொருமொழிக் குற்றுகர மென்பது அறிவித்தற்கு. எனவே, நீடாது குறுகாது வடாது தெளுது முதலிய மொழியிறுதியுகரம் உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற் றுகரமாவதல்லது நெடிலிறுதிக்கணின்ற குற்றுகரமாகாதெனவும், நெட்டெழுத்திறுதி தொடர்மொழியிறுதி எனவே அது இது முதலிய ஈரெழுத்தொருமொழியீற்றுகரம் நெட்டெழுத்திறுதியுந் தொடர்மொழியிறுதியும் அன்மையின் முற்றுகரமாவதல்லது ஈரெ ழுத்தொருமொழிக்குற்றுகரமும் உயிர்த்தொடர்மொழிக்குற்றுகர மும் ஆகாதெனவுங் கொள்க.

ஓரெழுத்தொருமொழி தொடர்மொழி என மொழிநிலை இரண்டென்றார்க்கு அவையுந் தொடர்மொழியிறுதிக் குற்றுகர மாவான் செல்லுமாறு அறிக.

சந்தனக்கோல் குறுகினுற் பிரப்பங்கோலாகாது சந்தனக் கோலே யாமாறுபோல உயிரின் குறுக்கமும் உயிரேயாமேனும், புணர்ச்சிவேற்றுமையானும் பொருள்வேற்றுமையானுஞ் சிருந் தனையுஞ் சிதையுமிடத்து அலகுபெ ுமையானுங் குற்றிகரக் குற்று கரங்கள் சார்பெழுத்தென உயிரின் வேருயின. (கசு) 5

கஎ. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.

இஃது இடஞ்சார்ந்து ஆய்தம்வருமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். ஆய்தமாகிய ஒற்றுக் குற்றெழுத்தின்முன்னர்த்தாய் உயிரோடுகூடிய வல்லெழுத்து ஆறன்மேலிடத்ததாய்வரும். எ-று. 10

உ-ம். எஃகு கஃசு கஃடு கஃது கஃபு கஃறு எனவும், அஃகம் அஃகாமை அஃகி எனவும் வரும். குறியதன்முன்னரும் வல் லெழுத்துமிசையும் இடம். கஃறீது முஃடீது அஃகடிய இருபஃது என ஈறியன் மருங்கின் வருவனவும் இப்பெற்றியிற் றிரிந்து வரா மையின் அவற்றையும் ஈண்டே அடக்கி ஆய்தம் புணர்மொழிக் 15 கண் வருதற்கும் இதுவே விதியாகக் கொள்க. "விலஃஃகி வீங் கிரு ளோட்டுமே மாத—ரிலஃஃகு முத்தி னினம்." எனக் குறிலி ணைக்கீழும் வருமாலோவெனின் அஃது அன்ன இயல்பிற்றன்றி ஓசைநிறைத்தற்பொருட்டு ஒற்றில்வழி ஒற்ருய் வந்ததென்க. கஃ றீது முஃடீது என்பனவற்றை மெய்பிறிதாகிய புணர்ச்சியென்ற 20 தனுனும் ஈண்டுப் புள்ளியென்றதனுனும் இதனையும் உடன்கூட்டி ஒற்றளபெடை பதினென்றென்றதனுனும் ஒற்றின்பாற்படுமேனும் உயிர் ஏருது ஓசைவிகாரமாய் இடம்பற்றி நிகழ்வதொன்ருகலின் ஆய்தஞ் சார்பெழுத்தென ஒற்றின் வேருயிற்று. (கஎ)

கஅ. புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யு 25
மவ்வொடு முன்னுரு வாகியு மேனை
யுயிரொடு திரிந்து மேறிய வுயிரி
னளவா யதனுரு வடக்கிமுந் துயிர்த்த
லுயிர்மெய் யென்மனா ருணர்ந்திசி னேரே.

இது தம்மொடு தாஞ்சார்ந்து உயிர்மெய்யாமாறு கூறுகின்றது. 30

இ-ள். புள்ளியில்லாதனவாய்ப் பதினெட்டுமெய்யும் அக ரத்தோடு கூடித் தம் முன்னைவடிவே வடிவாகியும் ஒழிந்த உயிர்க

ளோடு கூடி அவ்வடிவு வேறுபட்டுந் தம்மை ஊர்ந்த உயிரின் அளவே தமக்கு அளவாய் அவ்வுயிரின்வடிவைத் தம்முள்ளே கரந்து தாம் முன்னாக ஒலித்தலை உயிர்மெய்யென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

எனவே உயிர்மெய் பன்னிரு பதினெட்டு இருநூற்றொருபத்தாறாயினவாறு பெற்றாம்.

முன்னுருவாகி உயிர்த்தல் க ங ய எனக் காண்க. உருவுதிரிந்துயிர்த்தல் கா ஙா எனப் புள்ளிபெற்றுங் கி கீ என மேல்விலங்கு பெற்றுங் கு கூ எனக் கீழ்விலங்குபெற்றுங் கெ கே எனக் கோடு பெற்றுங் கொ கோ எனப் புள்ளியுங் கோடும் உடன்பெற்றும் வருமெனக்காண்க. பிறவும் அன்ன.

அருகே பெற்ற புள்ளியை இக்காலத்தார் காலாக எழுதுப. உயிரும் மெய்யுங் கூடி ஒலிக்குங்கால் உருவுதிரிந்துந் திரியாதும் ஒலிக்குமெனக் கூறியதன்றி உயிர்மெய்க்கு வடிவு கூறப் புகுந்தாரல்லர், அது "தொல்லை வடிவின வெல்லா வெழுத்தும்." என மேற்கூறுபவாகலின்.

உயிரோடு கூடியவழிப் புள்ளியின்றி வருமெனவே புணர்ச்சியிடத்து "மெய்யுயிர் நீங்கிற் றன்னுரு வாகும்" என்பதூஉம் பெறப்பட்டது. தன்னுருவாதல் தான் முன்னர்ப் பெற்றுநின்ற புள்ளி பெற்று ஆலிலை என்பது ஆல் இலை எனநிற்றல். ஏறிய உயிரின் அளவாதல் நீர் தனித்து அளந்துழியும் நாழியாய், அரைநாழியுப் பிற் கலந்துழியும் நாழியாய், மிகாத பெற்றிபோல, ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையுமுடைய உயிரும் அரைமாத்திரையுடைய மெய்யுங் கூடியவழியும் ஒன்றரைமாத்திரையும் இரண்டரைமாத்திரையுமாகாது ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையுமாயே ஒலித்தல்.

அதனுரு அடக்கியெனவே அ என்புழி நின்ற குறியும் ஒன்றென்னும் எண்ணுங் க என்புழியும், ஆ என்புழி நின்ற குறியும் ஒன்றென்றும் எண்ணுங் கா என்புழியும் ஒத்து மாத்திரைபோல வெளிப்பட்டு நிற்குமென்பதாயிற்று "மெய்யோ டியையினு முயிரிய றிரியா" என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாருமென்க. இயலென்றது அளவுங் குறியும் எண்ணுமென உணர்க.

மூந்துயிர்த்தலெனவே, "மெய்யின் வழிய துயிர்தோன்று நிலையே." என்பதூஉம் பெற்றாம். இவ்வாற்றான் மாத்திரைகொள்

ளுங்கால் உப்பும் நீரும்போல ஒன்றேயாய் நிற்றலும், வேறுபடுத்துக் காணுங்கால் விரலும் விரலுஞ் சேரநின்றாற்போல வேறாய் நிற்றலும் பெற்றாம்.

நீர் உப்பின் குணமாயவாறுபோல உயிர் மெய்யின்குணமே யாய் வன்மை மென்மை இடைமை எய்திநிற்றலுங்கொள்க. இங் ஙனங்கூறியவாற்றாற் க ங ய எனக் கூட்டமும் பிரிவும் மூவகை ஓசையும் உடையவாதல் காண்க.

இவ்வாற்றான் உயிர்மெய்யென்பதனை ஒற்றுமைநயங்கொள் வழி உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொ கையாகவும், வேற்றுமைநயங்கொள்வழி உம்மைத்தொகையாகவுங் கொள்க. உயிரும் மெய்யுங் கூடுகின்ற கூட்டத்தினை எல்லாமெய் யுமென மெய்மேல்வைத்துக் கூறியது அது முன்னர்க் கூறப்படு தல் நோக்கிப்போலும். இங்ஙனம் வருதலான் உயிர்மெய் சார்பெ ழுத்தென முதலெழுத்தின் வேறாயிற்று. (கஅ)

ககூ. இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நெடில்வழித்
தத்த மொத்த குற்றெழுத் தோடள
பெழூஉ மையௌ இஉ என்னு
மாயீ ரெழுத்தோ டளபெழு மென்ப.

இது தம்மொடு தாஞ் சார்ந்தும் இடஞ் சார்ந்தும் உயிரளபெ டையாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். வழக்கிடத்துஞ் செய்யுளிடத்தும் அளபெடுத்துக் கூறாக்கால் ஓசை குன்றுவதாயின் அவ்வோசை குன்றும் மொழி யின் முதலிடையிறுதிகளில் நின்ற நெட்டெழுத்துக்கள் தமக்குப் பின்னாக நின்ற, தமக்குத் தமக்கு இனமொத்த, குற்றெழுத்துக்க ளோடு கூடி அவ்வோசை நிறைவதாக மிக்கொலிக்கும்: தமக்கு இனமில்லாத ஐகார ஔகாரங்கள் ஈகார ஊகாரங்கட்கு இனமா கிய இகர உகரமென்று கூறப்படும் அவ்விரண்டெழுத்தோடு நிர னிறையாகக் கூடி மிக்கொலிக்குமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

வாலாறு; வாஅகை ஈஇகை ஊஉகம் பேஎகன் தைஇயல் தோஒரை மௌஉவல் எனவரும். பிறவும் அன்ன.

தனிநிலையளபெடை வேண்டிற்றிலர், அது நெட்டெழுத்தோ ரெழுத்தொருமொழியாய் முதனிலையளபெடையாய்த்தான் இறுதி

நிலையளபெடையாய்த்தான் அடங்குதலின். அற்றேல், "தனிநிலை முதனிலை யிடைநிலை யீறெனா—நால்வகைப் பாேடமள பாய்வரு மிடனே." என்னும் முன்னோர்மதத்தோடு முரணும்பிறவெனின் முரணாது; "இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்—திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்." என்பவாகலின்.

குற்றெழுத்தோடென வரையாது கூறலின் ஓசை நிரம்பாவி டிற் சிறுபான்மை ஈரெழுத்தோடு கூடியும் அளபெழுமெனக் கொள்க; "செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபு—மையப்பா டின்றி யணையுமாம்." என மாபுராணத்துக் கூறலின்.

வரலாறு; "செருஅஅய் வாழிய நெஞ்சு" எனவும், "இலா அஅர்க் கில்லைத் தமர்." எனவும், வரும். இவை ஈரெழுத்தோடு கூடாக்கால் ஆசிரியத்தளைதட்டுச் செப்பலோசை கெடுமாறு உணர்க. அளபெடையல்லாத ஓசைகளெல்லாம் இசையோசையா கலின் அவற்றை "ஆவியுமொற்றும்" என்பதனாற்கூறுப. ஒற்றள பெடைக்கும் இவ்வுரைகொள்க. கோட்டுநூறும் மஞ்சளுங் கூடி யவழிப் பிறந்த செவ்வண்ணம்போல நெடிலுங் குறிலுங் கூடிய கூட்டத்திற் பிறந்து பின் பிளவுபடாது ஒலிக்கின்றதொன்றாகலா னும், எள் ஆட்டியவழியல்லது எண்ணெய் புலப்படாவாறுபோல நெடிலுங் குறிலுங் கூடிய கூட்டத்தல்லது புலப்படாது நிற்ப தொன்றாகலானும், அதுதான் இயற்கையளபெடையுஞ் செய்யுட் குப் புலவர் செய்துகொண்ட செயற்கையளபெடையுமாய் அலகு பெறாதும் பெற்றும் நிற்பதொன்றாகலானும் உயிரளபெடை சார் பெழுத்தென உயிரின் வேறாயிற்று.

நெட்டெழுத்தே அளபெழுமென்பாருமுளர். அவர் அதன் பெற்றி அறிந்திலர்போலும். "மாத்திரை வகையாற் றளைதம கெடா நிலை—யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்." என்பது தமிழ்நடையாகலின் யாப்பழியாது தளையறப்புழி ஓரெழுத்தினை யே இரண்டுமாத்திரையும் ஒருமாத்திரையுமாகப் பிரித்து அசைத்து அதனாற் சீர்செய்து தளையறுத்தல் பொருந்தாமையின். அன்றியும் ஈண்டு அளவுகுறியாய் நிற்குமென்ற குற்றெழுத்துக்களைக் "குற்றுயி ரளபி னீறும்" என மேல் மொழிக்கு ஈறாய்நிற்குமென்று கூறுப வாகலானும் அவர்க்கு அது கருத்தன்றென்க. (கக)

உ0. ஙஞண நமன வயலள வாய்தங்
குறிலிணை குறிற்கீழ் மொழியிடை யிறுதியி
னளபெழு மவற்றோ டாயுங் காலே.

இது தம்மொடு தாஞ் சார்ந்தும் இடஞ் சார்ந்தும் ஒற்றள பெடையாமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். ங ஞ ண ந ம ன வ ய ல ள ஆய்தம் என்னும் பதி னொரொற்றுங், குறிலிணைக்கீழுங் குறிற்கீழும், அளபெடுத்துக் கூறுக்கால் ஓசை குன்றுவதாயின், அவவோசை குன்றும் மொழியி டையினும் ஈற்றினும் நின்ற அப்பதினொரொற்றோடுங் கூடி அவ் வோசை நிறைவதாக மிக்கொலிக்கும் ஆராயுமிடத்து. எ-று.

மேல் "இசைகெடின்" என்றதனை ஈண்டுங் கூட்டுக.

வரலாறு;—அரங்ங்கம் முரஞ்ஞ்சு முரண்ண்டு பருந்ந்து அரும்ம்பு முரன்ன்று குரவவவை அரய்ய்யர் குரல்ல்கள் திரள்ள் கள் வரஃஃகு எனவும், மங்ஙகலம் மஞ்ஞ்சு மண்ண்ணு பந்ந்து அம்ம்பு மின்ன்னு தெவவவர் வெய்ய்யா செல்ல்க கொள்ள்க எஃஃகு எனவும், "அரண்ண்கொண்ட வடுதோளினர்." "வலம்ம் பட்ட வாள்வயவா." "பகல்லனன பண்புரையீர" "திரள்ள் சேனை செலநீக்கி" எனவும், "கண்ண்டண்ணெனக் கண்டுங்கேட் டும்" "தம்ம்படையைத தாநோக்கி" "மினன்னன்ன வேல்வி ளக்கி" "இவவவுலகை யினிதாண்டு செய்ய்தொழிலிற் செய னொக்கி" "கல்ல்லன்னவன்னெஞ்சிற் கொள்ள்ளென்று கொடுக் கலராய்" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

ஙகர ஆய்தங்கள் மொழிக்கு ஈறாகாமையின் ஈண்டும் ஈற்றில் வந்து அளபெழாவெனக்கொள்க.

ஆயுங்காலையென்றதனாற் புணர்மொழிக்கண் ஈறாகாத ஙகர ஆய்தங்களுங் "கலங்ங்கொண்டகன்மார்பா" எனவுங் கஃஃறீது முஃஃடீது அஃஃகடிய எனவுஞ் செயற்கையொற்று அளபெடுத்த லும், இன்னும் ஒற்றின்றியும் இசைகெடின் "அம்பொரைந்து டைய்யகாம னையனென்ன வந்தண—னம்புநீர ரல்லர்நன்கு ரங்கு நீர ராயினுங்—தங்குரவவர் தாங்கொடுப்பி னெஞ்சுநேர்ந்து தாழ்வர் தாம்—பொங்கரவவ வல்குலாரெ னப்புகன்று சொல்லினான்." என வும் அரய்யர் குரவவை வரஃகு விலஃகு இலஃகு எனவும் ஒற் றையுண்டாக்கலும், அதனானும் ஓசைநிரம்பாவிடின் அரய்ய்யர் குரவவவை வரஃஃகு "விலஃஃகி வீங்கிரு ளோட்டுமே மாத—ரிலஃஃகு முத்தி னினம்." என அளபெடுத்தலுங் கொள்க; "மைதீ ரொற்—றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு—குன் றுமே லொற்றளபுங் கொள்." என்பவாகலின். ஒருமாத்திரையாய்

அலகுபெறுதலானும் பிறவாற்றானும் ஒற்றளபெடை சார்பெழுத்தெனை ஒற்றின் வேறாயிற்று. (௨௰)

௨௧. தற்சுட் டளபொழி யையூ வழியு
நையு மௌவு முதலற் றாகும.

இஃது இடஞ்சார்ந்து ஐகார ஔகாரக்குறுக்கங்களாமாறு கூறுகின்றது

இ - ள். தன்னைச்சுட்டுதற்கண்ணும் அளபெடுத்தற்கண்ணும் அல்லாதவழி வந்த ஐகாரம் மொழிமுதலிடைகடையென்னும் மூன்றிடத்துங் குறுகும்; அவ்வாறு வரும் ஔகாரமும் மொழிமுதற்கட் குறுகும். எ - று.

வரலாறு;—ஐப்பசி பைப்புறம் இடையன திணை எனவும் ஔவை கௌவை எனவும் வரும். கை பை மை கௌ வௌ என்னவும் பொருளைச்சுட்டியவழிக் குறுகுமெனக்கொள்க, இங்ஙனம் அளவுகுறுகலானுஞ் சீருந்தளையுஞ் சிதையுமிடத்து அலகுபெறாமையானும் ஐகார ஔகாரக்குறுக்கங்கள் சார்பெழுத்தெனை உயிரின் வேறாயின. (௨௧)

௨௨. லளமெய் திரிந்த னணமுன்னும் வருமொழி
வகார மிசையு மகாரங் குறுகும.

இஃது இடஞ்சார்ந்து மகரக்குறுக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். லகரளகரங்கள் திரிந்த னகரணகரங்கள் முன்னும் வருமொழிமுதற்கணின்ற வகரத்தின்மேலும் மகரங் குறுகும். எ-று. எனவே, ஒருமொழிக்கண்ணும் புணர்மொழிக்கண்ணுங் குறுகுமென்பதாயிற்று.

உ - ம். செந்நூற் கழியொருவன் கைப்பற்ற வந்நூலை—முந்நூலாக் கொள்வானும் போன்ம." எனவும், "பசுப்போல்வார் முற்பட்டாற் பாற்பட்ட சான்றோர்—முசுப்போல முள்காந் திருப்பர்—பசுத்தான்—வெருளினு மெல்லாம் வெருளும் அதன்றி—மருளினு மெல்லா மருண்ம்." எனவும், வரும் வண்ணக்கன் எனவும் முறையே காண்க. இரிதல யாண்டுப்பெற்றாமெனின், அதுவும் அனுவாதமுகத்தான் கொண்டுபெற்றாமென்க.

இங்ஙனம் அளவுகுறுகலான் மகரக்குறுக்கஞ் சார்பெழுத்தெனை மெய்யின் வேறாயிற்று. (௨௨)

௨௩. தொல்லை வடிவின வெல்லா வெழுத்துமாண்
டெய்து மெகர வொகரமெய் புள்ளி

இது நிறுத்தமுறையானே வடிவுகூறுகின்றது.

இ - ள். இவவெழுத்து இவவடிவிற்றென யாம் எழுத்துக்க ளுக்கு வடிவுகூறுமிடத்து எல்லா எழுத்துக்களும் நெடுங்கணக்கி னுள் எழுதப்பட்டுவருகின்ற பழைய வடிவே வடிவாகவுடையன வாம். ஆயினும் அங்ஙனம் வருமிடத்து எகரமும் ஒகரமும் மெய் களும் மேற்புள்ளிபெற்றுநிற்கும். எ - று.

புள்ளியுந் தொல்லைவடிவேயாயினும் எகரஏகாரங்கட்கும் ஒகரஓகாரங்கட்குந் தனிமெய்யுயிர்மெய்கட்கும் வடிவொப்புமை கண்டு அவவொப்புமைமேல் வேற்றுமைசெய்யும்பொருட்டு அவற் றிற்கு முன்னோர் பின்னர்ப் புள்ளியிட்டு எழுதுகவென்றாரென் பார், 'ஆண்டெய்தும்' என்றார். தொல்லைவடிவினவாதல் நெடுங்க ணக்கினுட் காண்க. எ்ரி எரி ஒ்ளி ஒளி கெ்ண்டை கெழல் கொ்ண் டல் கொடை உல்கு உலகு என எகரமும் ஒகரமுந் தனிமெய்யும் புள்ளியெய்திநின்றவாறு காண்க. (௨௩)

௨௪. நெடிலிரண் டையௌக் குறுக்கங் குறிலொன்
றாய்தமொற் றிய்யுக் குறுமை யரைகுறண்
மஃகான் கான்மாத் திரைபெறு மதுதான்
கண்ணிமை நொடியென நுண்ணியோ ருரைப்ப.

இது நிறுத்தமுறையானே எழுத்துக்களது மாத்திரையும் மாத் திரைக்கு அளவுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். நெட்டெழுத்துக்கள் ஒரோவொன்று இரண்டுமாத் திரையும் ஐகாரஔகாரக்குறுக்கங்களுங் குற்றெழுத்துக்களும் ஒரோவொன்று ஒருமாத்திரையும் ஆய்தமும் ஒற்றுக்களுங் குற்றி கரக் குற்றுகரங்களும் ஒரோவொன்று அரைமாத்திரையும் மகரக் குறுக்கங் கான்மாத்திரையும் பெற்று ஒலிக்கும்; அம்மாத்திரைக்கு அளவுதான் கண்ணிமையெனவுங் கைந்நொடியெனவும் நுண்ணி தாக நூலிலக்கணத்தை உணர்ந்த ஆசிரியர் கூறுவர். எ - று.

நெடிற்குங் குறிற்கும் ஒற்றிற்கும் மாத்திரை கூறவே, அவை கூடி ஒலிக்கும் உயிரளபெடை மூன்றுமாத்திரையும் நான்குமாத் திரையும், ஒற்றளபெடை ஒருமாத்திரையும், ஏறிய உயிரின் அளவே

உயிர்மெய்க்கும் அளவெனக் கூறலின் அவை ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையும் பெறுமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

வல்லொற்றுத்தொடர்மொழிக்குற்றுகரம் வல்லெழுத்து வருவழித் தன் அரைமாத்திரையிற் குறுகுமெனக் கோடலின் அது கால்மாத்திரைபெறுதல் உரையிற்கொள்க.

கண்ணிமை கைந்நொடியென்னும் பலபொருளொருசொற்கள் ஈண்டுத் தொழின்மேலும் ஓசைமேலும் முறையேநின்றன. தன்குறிப்பின்றி நிகழ்தலின் இமை முற்கூறப்பட்டது. எண்ணியளத்தல் எடுத்தளத்தல் முகந்தளத்தல் பெய்தளத்தல் நீட்டியளத்தல் சார்த்தியளத்தல் தெறித்தளத்தல் என்னும் எழுவகையளவையுள் இது சார்த்தியளத்தலாம்.

கண்ணிமைக்கும் நொடிக்கும் அளவாராயின் வரம்பின்றி ஓடுமெனக்கருதி நுண்ணியோருரைப்பவென முடிந்ததுகாட்டலென்னும் உத்திகூறினார்; ஆணைகூறலுமாம். எனவே, எழுத்திற்கே அளவுகூறி நாலுழக்குக்கொண்டது நாழியென்றாற்போல இஃதித்துணைகொண்டது மாத்திரையென மாத்திரைக்கு அளவுகூறிற்றிலர். இயற்கையகன் குறிப்பினன்றி இரண்டிமையும் ஒருகாற் கூடி நீங்கிய காலக்கழிவும் அஎனப்பிறந்த ஓசையது தோற்றக்கேட்டுக் காலக்கழிவும் ஒக்கும். இக்கண்ணிமையினது பாகம் மெய்க்கும் அதன் பாகம் மகரக்குறுக்கத்திற்கும் இக்கண்ணிமை இரட்டிவருதல் நெடிற்கும் அது மூன்றும் நான்குமாய்வருதல் உயிரளபெடைக்கும் ஒன்றுவருதல் ஒற்றளபெடைக்குங் கொள்க. பிறவும் அன்ன. நொடித்தற்றொழிலிற் பிறந்த ஓசைக்கும் இவ்வுரைகொள்க. (௨௪)

௨௫. ஆவியு மொற்று மளவிறந் திசைத்தலு
மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றாதியின்.

இஃது எழுத்துக்கள் முற்கூறிய மாத்திரையின்மிக்கு இசைக்கவும்பெறுமென்பதூஉம் அங்ஙனம் மிக்கு இசைக்கும் இடம் இவையென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இ - ள். உயிரும் ஒற்றுமென்னும் இருகூற்றெழுத்துந் தமக்குச் சொல்லிய மாத்திரைகளைக் கடந்து ஒலித்தலையும்பொருந்தும்; அங்ஙனம் பொருந்தி இசைத்தல் இசையும் விளியும் பண்டமாற்றும் முதலியவற்றின்கண்ணும். எ - று.

ஆதியென்றதனால் நாவலும் முறையீடும் புலம்புங் குறிப்பிசைமுதலியவுங் கொள்க. நாவல் உழவர் நெல்லரிதொழுவரை

விளித்தல். அது "காவ லுழவர் கடுங்களத்துப் போரேறி—நாவ லோஒஒ வென்றழைக்கு நாளோதை—மாவலவன்—கொல்யானை மேலிருந்து கூற்றிசைத்தாற் போலுமே—நல்யானைக் கோக்கிள்ளி நாடு" இதனான் அறிக. "கஂஂஂஂ றென்னுங் கல்லத ரத்தஞ்— சுஂஂஂஂ றென்னுந் தண்டோட்டுப் பெண்ணை." என்றாற்போல் 5 வன குறிப்பிசை. பிறவும் வந்துழிக் காண்க.

உயிர் பன்னிரண்டுமொத்திரையும் ஒற்றுப் பதினொருமாத்திரையும் நீளுமென்பர் இசைநூலார். அது வந்துழிக் காண்க. (உரு)

உசா. பன்னீ ருயிருங் கதந பமவெனு
மாவைந் தெழுத்தொடு சவஞய வுளப்பட 10
வவ்வொன் பானுயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.

இது நிறுத்தமுறையானே மொழிக்கு முதல் நிற்கும் எழுத்துக்கள் இவையெனப் பொதுவகையாற் கூறுகின்றது.

இ-ள். பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துங் கதநபம என்று கூறப்படும் ஐந்தெழுத்தோடு சவஞய என்னும் நான்கெழுத்துங் 15 கூட அவ்வொன்பதாகிய உயிரோடுகூடிய மெய்யுமாகிய இருபத்தோரெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாவனவாம். எ-று.

ஈண்டு உயிர்மெய்யென்றது வேற்றுமைநயங் கருதிற்று. மேல் இவற்றுட் சிலவற்றைப் பிரித்து இவ்வொற்று இவ்வுயிரோடு கூடி முதலாமென்றலின் ஐந்தும் நான்குமாகப் பிரித்துக் கூட்டி 20 யதூஉம் முறைபிறழவைத்ததூஉம் பொதுவகையான் எல்லாவுயிரோடுஞ் சிறப்புவகையாற் சிலவுயிரோடுங் கூடி முதலாதல் நோக்கியென்க.

உ-ம். அடை ஆடை இலை ஈயம் உரல் ஊர்தி எழு ஏணி ஐவனம் ஒளி ஓக்கம் ஔவியம் எனவும், கலை காரி கிளி கீரி குடி கூடு 25 கெண்டை கேழல் கைதை கொண்டல் கோதை கௌவை எனவும், தந்தை தாடி திதி தீமை துணி தூணி தெற்றி தேன் தையல் தொண்டை தோடு தௌவை எனவும், நந்து நாரை நிலம் நீந்து நுகம் நூல் நெய்தல் நேர்சி நைவளம் நொச்சி நோக்கம் நௌவி எனவும், படை பாடி பிடி பீடு புகழ் பூமி பெட்டை பேடை 30 பைதல் பொன் போதகம் பௌவம் எனவும், மடி மாலை மிடறு மீளி முலை மூப்பு மெலிவு மேனி மையல் மொழி மோத்தை

மௌவல் எனவும் வரும். இவை பொதுவகையாற் போந்தன. ஏனைய மேற்கூறுப. (௬௬)

௬௭. ஐஒள வலவொடு சகாரமும் உஊ
ஒஓ வலவொடு வகாரமும் ஆஎ
ஒவ்வொடு ஞகாரமு மாவொடு யகாரமு
5 முதலுமென் மனார் முறையுணர்ந் தோரே.

இஃது அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு வரையறுத்து எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். ஐகார ஒளகாரங்கள் ஒழிந்து நின்ற பத்து உயிரோடுங் கூடிச் சகரமும், உகர ஊகார ஒகரஓகாரங்கள் ஒழிந்து நின்ற எட்டு உயிரோடுங் கூடி வகரமும், ஆகார எகர ஒகரங்களோடு கூடி ஞகரமும், ஆகாரத்தோடு கூடி யகரமும் மொழிக்கு முதலாமென்று கூறுவர் இலக்கணங்களை அறிந்தோர். எ - று.

உ-ம். சட்டி சாந்து சினம் சீற்றம் சுரும்பு சூரல் செக்கு சேவல் சொல் சோறு எனவும், வளை வாளி விளை வீடு வெள்ளி வேர் வையம வெளவுதல் எனவும், ஞாலம் ஞெண்டு ஞொள்கிற்று எனவும், யானை எனவும் வரும்.

சையம் சௌரியம் யவனர் யுத்தி யூபம் யோகம் யௌவனம் எனவும், "ஞமலி தந்த மனவுச்சூ டுடும்பின்." எனவும், ஞிமிற்று எனவும் விலக்கியனவும் வருமாலோவெனின், அவை முறையானே ஆரியச்சிதைவெனவுந் திசைச்சொலெனவும் இழிவழக்கெனவும் மறுக்க. இவற்றான் மொழிக்கு முதலாம எழுத்துக்கள் பொதுவுஞ் சிறப்புமாம் இருவகையானுந் தொண்ணூற்றுநான்காமென்று அறிக.

"சுட்டியா வெகர வினாவழி யவ்வை—யொட்டி ஙவ்வு முதலா கும்மே" என்றாரும் உளராலோவெனின் முதலாவன இவை ஈறாவன இவையென ஈண்டுக் கருவிசெய்தது மேல் நிலைமொழியீறு வருமொழி முதலோடு இயையப் புணர்க்கும்பொருட்டன்றே? அவ்வாறு புணர்த்தற்கு இயைபில்லாத ஙகரமும் அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் யாங்ஙனம் எங்ஙனம எனா இவ்வாறு மொழிக்கு முதலாமென்றல் பயனின்றாமென மறுக்க. அன்றியும், அங்கு ஆங்கு யாண்டு யாண்டையது அன்ன என்ன என்றாற்போலும்

இவ்வொற்றுக்களும் மொழிக்கு முதலாமென்னல் வேண்டுதலான் அவர்க்கும் அது கருத்தன்றென்க. (உ௭)

உ௮. ஆவிஞ ணநமன யரல வழளமெய்
சாயு முகரநா லாறு மீறே.

இது நிறுத்தமுறையானே மொழியிறுதிக்கண் நிற்கும் 5
எழுத்து இவையெனப் பொதுவகையாற் கூறுகின்றது.

இ - ள். பன்னிரண்டு உயிரும் ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள என்னும் பதினொரொற்றுங் குற்றியலுகரமுமான இருபத்துநான் கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறுவனவாம். எ - று.

ஞகரம் ஈற்று வையாது மகரத்தோடு வைத்தது வழக்குப்ப 10
யிற்சியும் மயக்க இயையும் நோக்கியென்க. குற்றுகரத்தை வேறெ டுத்து ஓதினார் புணர்ச்சிவேறுபாட்டான். (உ௮)

உ௯. குற்று யிரளபி னீறா மெகர
மெய்யொ டேலாதொந் நவ்வொ டாமௌக்
ககர வகரமோ டாகு மென்ப. 15

இது மேலைச்சூத்திரத்தாற் தாமே நின்று ஈறுதல் எய்தியதனை விலக்கி அளபெடுப்புழி ஈறுமென்றலிற் குற்றுயிர்க்குப் பொதுவிதி மாற்றிச் சிறப்புவிதியும், எகரம் மெய்யோடேலாதெனவே ஏனையு யிர்கள் தாமே நின்றும் அளபெடுப்புழி நின்றும் ஈறுதலேயன்றி மெய்யோடு கூடி ஈறுமென்பதூஉம், ஒந்நவ்வொடாம் ஔக்ககர 20
வகரமோடாகுமென இவற்றை விதந்தோதவே விதவாதனவெல் லாம் அங்ஙனம் ஈறுங்காற் தமக்கேற்ற மெய்களோடு கூடி ஈறு மென்பதூஉம் பெறப்படுதலின் எல்லா உயிர்க்கும் பொதுவிதிமேற் சிறப்புவிதியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். குற்றுயிரைந்தும் அளபெடுப்புழி ஈறுமென்றும், 25
எகரம் மெய்யோடு கூடி ஈறுசாதென்றும் ஒகரம் நகரமொன்று டனே கூடி ஈறுமென்றும், ஔகாரங் ககரவகரங்களோடு கூடி ஈறுமென்றுங் கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

இவற்றால், நெட்டெழுத்து ஏழுந் தாமே நின்றுங், குற்றெ ழுத்து ஐந்தும் அளபெடுப்புழிநின்றும், எகர ஒகர ஔகாரங்கள் 30
ஒழிந்துநின்ற ஒன்பது உயிருந் தமக்கு ஏற்ற மெய்களோடு கூடி

நின்றும் ஈருமென்பது போந்ததேனும், உரையிற்கோடலான் ஔகாரந் தானே நின்று ஈருகாதெனவும நகரத்தோடு பன்னிரண்டு உயிரும் ஞகரத்தோடு எகாரமும் நகரத்தோடு உகரஊகாரமும் வகரத்தோடு ஊகாரமுங் கூடி ஈருகாவெனவுங் கொள்க.

உ-ம். ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ எனவும், ஆஅ ஈஇ ஊஉ ஏஎ ஓஒ எனவும், வருக புகா வீக்கி புகீ செகு புகூ ஈங்கே மங்கை எங்கோ கௌ எனவும், உச உசா விசி மூசீ மூசு மூசூ செச்சை சோ எனவும், உரிஞ உரிஞா உரிஞி உரிஞீ உரிஞு உரிஞூ மஞ்ஞை உரிஞோ எனவுங், கட கடா மடி மடீ மடு மடூ பட்டை எனவும், மண்ண மண்ணா கணணி உணீ கணு நண்ணூ பண்ணை எனவும், அந்த அதா பதி வதீ அது கைதூ தந்தை அந்தோ எனவும், பொருந பொருநா நீ நை நொ நோ எனவும், தப துப்பா நம்பி நம்பீ தபு பூ தும்பை போ எனவுங், சம மா அம்மி மீ செம்மு கொண்மூ யாமை வம்மோ எனவுஞ், செய காயா கொய்யு ஐயை ஐயோ எனவும், வர தாரா பரி குரீ சரு வெரூ நாரை எனவுஞ், சில பலா வலி வலீ வலு கொல்லூ வலலே கலே எனவும், உவ உவா செய்வி ஒருவீ கதவு வே வை வௌ எனவுந், தொழ விழா நாழி வழீ மழு எழூ தாழை எனவும், உள உள்ளா வெள்ளி குளீ உளு எள்ளூ களை எனவும், கற்ற கற்றா உறி உறீ மறு மறூ கறை எற்றோ எனவுங், நன கனா வன்னி தனீ முன்னு தன்னூ என்னே அன்னை அன்னோ எனவு., உரிஞ் மண் பொருந் திரும் பொன் வேய் வேர் வேல் தெவ் வீழ் வேள் எனவும், நாகு எனவும், வரும். பிறவும் அன்ன.

உயிரோடு கூடி மெய்முதலாமென்றும் மெய்யோடு கூடி உயிர்முதலாமென்றும் வேற்றுமைநயம்பற்றிக கூறலின் மெய்ம்முதன் மொழியென்றும் உயிர்முதன்மொழியென்றும் ஆவதல்லது ஒற்றுமை நயம்பற்றி உயிர்மெய்ம்முதலென்றும் உயிர்மெய்யீறென்றும் வழங்கப்படாவென்பது தானேபோதரும். போதவே, "மெய்யீறெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்." என்பதனான் மொழிக்கு முதலாயவை யெல்லாம் புள்ளியிழந்து உயிரேறி நிற்குமென்பதூஉம் "உயிர்மெய் யீறு முயிரீற் றியற்றே" என்பதூஉம சண்டே பெற்றாம். தாமேயும் அளபெடுத்தும் மெய்யொடுகூடியும் வரும் உயிர்க்குற்றுப்பதஞ்சுட்டு மெய்யீறு பதினொன்றுங் குற்றுகரவீறு ஒன்றுமாகப் பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானும் ஈறு நூற்றெழுபத்தைந்தாம். அவற்றுள் உதாரணங் காணாதன இருபத்திரண்டு. அவையும வந்துழிக் காண்க. (௨.௰)

௩௦. ணகர விறுதி யஃறிணைப் பெயருண்
மகரமொடு மயங்கி வருனவு முளவே.

இஃது ஒரீறு ஒரீற்றோடு மயங்கிவருமென்கின்றது.

இ - ள். ணகரவீற்றஃறிணைப்பெயருட் சில ணகரவீறு மகர வீற்றஃறிணைப்பெயரின் மகரவீற்றோடு மயங்கிவருவனவும் உளம யங்காதனவும் உள, புணரியலுள் அவை அறிந்து புணர்க்க. எ-று. 5

ஏற்புழிக்கோடலாற் பெயரென்றது ஈண்டுத் தொடர்மொழி யென்றே கோடும்; "மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த— ணகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃ தென்ப—புகரறக் கிளந்த வஃ றிணை மேன." என்பவாகலின். 10

வரலாறு; நிலன் நிலம், கலன் கலம் இத்தொடக்கத்தன மயங்குவன. எகின் செகின் பயின் குயின் அழன் புழன் விழன் கடான் வயான் இத்தொடக்கத்தன மயங்காதன எனக் காண்க. ணகர இறுதி மகர இறுதியோடு மயங்குமென்றலின் வட்டம் குட்டம் இத்தொடக்கத்து மகரவீறுகள் மயங்காவென்க. பிறவும் 15 அன்ன. இதனை இடைநிலைப்பாற் படுத்தி அதனைச் சார வைப்பா ரும் உளர். அது பொருந்தாது; இறுதிநிலைப்பாற்படுவதோர் மயக்கமாதலின். (௩௦)

௩௧. கசதப வொழித்த வீரேழன் கூட்ட
மெய்மயக் குடனிலை ரழவொழித் தீரெட் ௨௦
டாகு முயிர்மெய் மயக்கள வின்றவை
தேருங் காலை மொழியிடைச் சிவணும்.

இது நிறுத்த முறையானே பொதுவகையான் மெய்மயக்க மும் உடனிலைமயக்கமுமாமாறும் அவற்றது எண்ணும் வரையறை யின்றிமயங்குவனவும் அவைமயங்கும் இடமும் உணர்த்துகின்றது. ௨௫

இ - ள். மெய்பதினெட்டனுட் கசதப என்னும் நான்கி னையும் ஒழித்த பதின்குமெய்களினது மயக்கம் மெய்மயக்கமாம். ரகரழகரங்களை ஒழித்த பதினறுமெய்களினது மயக்கம் உடனிலை மயக்கமாம். உயிர்மெய் உயிர்மெய்யோடுந் தனிமெய்யோடும் மயங் கும் மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்றும். அம்மயக்கநிலைகள் ஆரா ௩௦ யுங்காலத்து மொழியிடையே பொருந்திநிற்கும். எ - று.

கூட்டமென்பதனை ஈரெட்டென்பதனோடும் மயக்கமென்ப தனை உடனிலையென்பதனோடுங் கூட்டுக.

தன்முன்னர்த் தான் உடனின்று மயங்குவது உடனிலைமயக்கமெனவே தன்முன்னர்ப் பிறமெய் நின்று மயங்குவது மெய்ம்மயக்கமென்பதாயிற்று. அது வருஞ்சூத்திரத்தானும் உணர்க.

தெருங்காலை என்றதனால் இவ்விருகூற்று மயக்கமுந் தனிமெய்முன் உயிர்மெய்நின்று மயங்குமெனவும் உயிர்மெய்முன் உயிர்மெய்யுந் தனிமெய்யும் மயங்குமெனவுந் தனியுயிர்முன் உயிர்மெய்யுந் தனிமெய்யும் மயங்குமெனவும் அதற்கும் உயிர்மெய்மயக்கம்போல வரையறை இன்றெனவுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே உயிர்மெய்மயக்கமும் உயிர்மயக்கமுந் தொடர்மொழிக்கண்ணன்றிக் கரு மழு எனவும், கார் காழ் எனவும், அவை உவை எனவும், ஆர் ஊர் எனவும், ஈரெழுத்தொருமொழிக்கண்ணும் மயங்குவனவும் இன்னோரன்ன பிறவாற்றான் மயங்குவனவும் புணர்மொழியிடை மயங்குவனவுங் கொள்க. புணர்மொழியிடையும் மயங்குமெனவே மேற்கூறும் புணர்மொழிச் செய்கையெல்லாந் தலையாய அறிவினோர் நோக்க ஒருவாற்றாற் கூறியவாறாயிற்றென்பதூஉம் பெறுதும். சிறப்புவகையான் மேல் வரைந்தோதும் மெய்ம்மயக்கம் ஒழித்து ஈண்டுப் பொதுவகையான் முடிந்தவற்றிற்கு உதாரணங் காட்டுதும்.

வரலாறு; காக்கை எங்ஙனம் பச்சை மஞ்ஞை பட்டை மண்ணை தத்தை வெந்நெய் அப்பை அம்மி வெய்யர் எல்லி எவ்வி கொள்ளி சொற்றி கன்னி எனவும், கருவி துணங்கை எனவும், ஆவணி ஆம்பல் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (௩௧)

௩௨ ஙம்முன் கவ்வும் வம்முன் யவ்வு
ஞநமுன் னினமும் யகாரமும் டறமுன்
கசபவும் ணனமுன் னினமுங் கசஞப
மயவவு மம்முன் பயவவும் யரழமுன்
மொழிமுதன் மெய்யும் லளமுன் கசப
வயவவு மினறு மயங்கு மென்ப.

இது மேற் பொதுவகையாற் கூறிய மெய்ம்மயக்கத்தினைச் சிறப்புவகையான் வரைந்து கூறுகின்றது.

இ-ள். கங்குல் என ஙகரமுன்னர்க் ககரமும்; தெவ்யாது என வகரமுன்னர் யகரமும்; மஞ்சு உரிஞ்யாது எனவும், பந்து வெரிந்யாது எனவும், ஞகாரநகாரங்களின்முன்னர் முறையே சகர

தகரங்களும் யகரமும்; கட்க கட்சி கட்ப எனவும், கற்க முயற்சி கற்ப எனவும், டகரறகரங்களின்முன்னர்க் ககரசகரபகரங்களும்; வண்டு எண்கு வெண்சாந்து வெண்ஞாண் பண்பு வண்மை மண் யாறு எண்வட்டு எனவும், கன்று புன்கு புன்செய் மென்ஞாண் அன்பு வன்மை பொன்யாது பொன்வலிது எனவும், ணகரனக 5
ரங்களின்முன்னர் முறையே டகரறகரங்களுங் ககரசகரஞகரபகர மகரயகரவகரங்களுங்; கம்பு திரும்யாது நிலம்வலிது என மகர முன்னர்ப் பகரயகரவகரங்களும்; ஆய்க ஆய்தல் ஆய்நர் ஆய்பவை வாய்மை எய்சிலை தெய்வம் பாய்ஞெகிழி எனவும், ஆர்க ஆர்தல் ஆர்நர் ஆர்பவை நேர்மை வார்சிலை சேர்வது நேர்ஞெகிழி போர் 10
யானை எனவும், ஆழ்க ஆழ்தல் ஆழ்நர் ஆழ்பவை கீழ்மை வாழ் சேரி வாழ்வது வாழ்ஞெண்டு வீழ்யானை எனவும், யகரரகரழக ரங்களின்முன்னர்க் ககரதகரநகரபகரமகரசகரவகரஞகரயகரங்க ளுஞ்; செல்க வல்சி செல்ப செல்வம் கொல்யானை எனவும், கொள்க நீள்சினை கொள்ப கள்வன் வெள்யாறு எனவும், லகரளக 15
ரங்களின்முன்னர்க் ககரசகரபகரவகரயகரங்களும் நின்று மயங்கு மென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

யரழமுன்னர் மொழிமுதன்மெய்யும் என்றாரேனுஞ் செய் யாறு என யகரமுன்னர் யகரம் மயங்குதல் உடனிலைமயக்கமாத லின் அஃதொழித்து ஏற்புழிக்கோடலான் ஏனையகோடும். (ருஉ) 20

ருரு. யரழவொற் றின்முன் கசதப ஙஞநம
ஈரொற் றும்மரூஉந் தனிக்குறி லணையா.

இஃது ஈரொற்று உடனிலையாமாறும் வரையறையின்றி மயங் குவனவற்றுட் சிலவற்றிற்கு வரையறையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். ய ர ழ என்னும் மூன்றுமெய் முன்னருங் க ச த ப ங 25
ஞ ந ம என்னும் எட்டொற்றும் வந்து ஈரொற்றுடனிற்கும். ரகர ழகரம் என்னும் இரண்டொற்றும் பிறிதோர் எழுத்தையுஞ் சாராது தனியேநின்ற குற்றெழுத்துக்கள் மயங்கா. எ - று.

ஒற்றோடு மயங்காதெனவே உயிர்மெய்யோடு கரு மமு என வும், தனிக்குறிலெனவே குறிலிணை புகர் புகழ் எனவும், நெடில் 30
கார் காழ் எனவும், மேலைப் பொதுவிதியான் மயங்குமெனக் கொள்க.

வரலாறு; வேய்க்க வாய்ச்சி பாய்த்தல் வாய்ப்பு காய்ங்கனி வேய்ஞ்சினை காய்ந்தனம் காய்ம்புறம் எனவும், பீர்க்கு நேர்ச்சி

வார்த்தல் ஆர்ப்பு நேர்ங்கல் நேர்ஞ்சிலே நேர்ந்தலே நேர்ம்புறம் எனவும், வாழ்க்கை தாழ்ச்சி தாழ்த்தல் தாழ்ப்பு தாழ்ங்குலே தாழ்ஞ்சினே வாழ்ந்தனம் வீழ்ம்படை எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. ஆகாதனவற்றிற்கு உதாரணம் இன்று. (௫௩)

௫௪. லளமெய் திரிந்த னணவொடு மகார
மீரொற் றாகுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இது செய்யுட்கண் ஈரொற்று உடனிலைமயக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். லகரளகரவொற்றுக்கள் திரிந்த னகரணகரவொற்றுக்களோடு கூட மகரவொற்று ஈரொற்றுடனிலையாஞ் செய்யுளகத்து. எ - று.

வரலாறு; "எம்மொடு தம்மைப் பொரூஉங்காற் பொன்றொடு—கூவிளம் பூத்தது போன்ம்." எனவும், "வெயிலியல் வெஞ்சுர மையநீ யேகின்—மயிலியன் மாதர் மருண்ம்." எனவும் வரும்.

௫௫. தம்மர பிசைப்பின் முதலீ றிடைநிலை
யம்மர பில்லவு மாமென மொழிப.

இது முதலீறிடைநிலை ஆகாதனவும் ஒரோவழி ஆமென்கின்றது.

இ - ள். தம்மியல்பைச் சொல்லுமிடத்து மொழிக்கு முதலாகாதனவும் ஈறுகாதனவும் இடையாகாதனவும் முதலீறிடைகளில் நிற்றற்குரியவென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

வரலாறு; ஙக்களேந்தார் டப்பெரிது எனவும், சக்களேந்தார் கொப்பெரிது எனவும், "அவற்றுள், லளஃகான் முன்னர்" "வல்லெழுத் தியையின் டகார மாகும்." எனவும், முறையே முதலும் ஈறும் இடைநிலையுமாயினவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. தம்மர பிசைப்பின் அம்மரபில்லவுமாமெனவே, அக் குறித்து கக்களேந்தார் எனவும், ஆ நெடித்து கா நன்று எனவும், "டறலள வென்னும் புள்ளி முன்னர்க்—கசப வென்னு மூவெழுத் துரிய" "மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும்" எனவும், அம்மரபுள்ளன முதலுமீறுமிடைநிலையுமாதல் கூறவேண்டாவாயிற்று. (௫௫)

நசு. அம்மு னிகரம் யகர மென்றிவை
யெய்தி னையொத் திசைக்கு மவ்வோ
டுவ்வும் வவ்வு மௌவோ ரன்ன
விகர யகர மிறுதி விரவும்
புகரின் றுணர்ந்தோர் வரைந்தனர் போற்றல். 5

இது நிறுத்தமுறையானே சில எழுத்துக்கள் கூடிச் சில எழுத்துக்கள்போல இசைக்கும், அது கொள்ளற்க என விலக்கும் எழுத்துப்போலி கூறுகின்றது.

இ - ள். அகரத்தின்முன்னர் இகரமும் யகரமுமென்று கூறப்பட்ட இரண்டெழுத்தும் பொருந்திநிற்பின் ஐகாரம்போல 10 இசைக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரமும் பொருந்திநிற்பின் ஔகாரம்போல இசைக்கும்; இகரமும் யகரமும் அவ்வீற்றுமொழிகளின் இறுதிக்கண் ஒன்றன்பின் ஒன்று ஓசைவிரவி நிற்கும்; குற்றமின்றி எழுத்திலக்கணத்தை அறிந்தோர் அவ்விகாரங்களைக் கொள்ளாது கடிந்து பாதுகாக்க. எ - று. 15

வரலாறு; ஐவனமென்பது அஇவனம் அய்வனம் எனவும், ஔவையென்பது அஉவை அவ்வை எனவும், ஆளி ஞாளி என்பன ஆளிய் ஞாளிய் எனவும், ஆய் நாய் என்பன ஆய்இ நாய்இ எனவும், வரும். இவை கடிதல்வேண்டுமென்றறியாதார் இவற்றைக் கொள்ளற்பாலதாம் போலியென மயங்குப. (நசு) 20

நஎ. நெட்டெயிர் காரமு மையௌக் கானு
மிருமைக் குறிலொற் றிவற்றொடு கரமுமா
மின்ன சாரியைபெறாஉ மெவ்வழி யானு
மெய்யி னியக்க மகரமொடு சிவணும்.

இது மேலிலக்கணங் கூறப்பட்ட அவ்வெழுத்துக்கள் வழங்குதற்கு வருஞ் சாரியை கூறுகின்றது. 25

இ - ள். நெட்டெழுத்து எழுங் காரமும் ஐகாரஔகாரங்கள் அதுவன்றிக் கானும் உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் மெய்களுங் காரம் கான்களுடனே கரமும் ஆகின்ற இத்தன்மையையுடைய சாரியைபெற்று நடக்கும். சாரியை பெற்ற இடத்தும் பெறாத 30 இடத்தும் ஒற்றுக்களது இயக்கம் அகரத்தோடு பொருந்தி இயங்கும். எ - று.

அன் ஆன் முதலிய மொழிச்சாரியையும் உடைமையின் இவை எழுத்துச்சாரியையென்பார் இன்னசாரியையென்றார்.

வரலாறு; ஆகாரம் ஈகாரம் எனவும், ஐகான் ஔகான் எனவும், அகாரம் இகாரம் எனவும், அஃகான் இஃகான் எனவும், அகரம் இகரம் எனவும், ககாரம சகாரம் எனவும், கஃகான் மஃகான் எனவும், ககரம் சகரம் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. "வகார மிசையு மகாரங் குறுகும்" எனவும், "மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த" எனவும், "வஃகான் மெய்கெடச் சுட்டுமுதலைமுன்" எனவும், சாரியைபெற்றவிடத்தும் "அம்மி னிறுதி கசதக் காலைத்—தன்மெய் திரிந்து ஙஞந வாகும்" எனச் சாரியைபெறாத இடத்தும மெய்யினியக்கம் அகரமொடு சிவணியவாறு காண்க.

இன்னும் உரையிற்கோடலான் ஆன் ஏன் ஓன் முதலிய சாரியை பெறுதலும் ஐகார ஔகாரங்கள் ஒழிந்தவறறின்கட் கான்வருங்காலை ஆய்தம வருதலுஞ் சாரியை பெறவேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி "ஆ ஏ ஓ அமமூன்றும் வினா" "அ இ உ அம் மூன்றுஞ் சுட்டு" என்றாற்போல வாளாகூறுதலுங் கொள்க. (௩௭)

முதலாவது எழுத்தியல் முற்றிற்று.

உ-வது பதவியல்.

௩அ. எழுத்தே தனித்து மிணைந்துந் தொடர்ந்தும்
பதமாம் பொருடரி னதுபகாப் பதம்பகு
பதமென வாயிரு பகுதித் தென்ப.

என்பதுசூத்திரம். நிறுத்தமுறையானே பதங்களது இயல்பு உணர்த்திற்றலான் இவ்வோத்துப் பதவியலென்னும்பெயர்த்து. மேல் எழுத்துணர்த்தி அவ்வெழுத்தினானும் பதங்களது இயல்பு உணர்த்திற்றலான் மேல் ஓத்தினோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் மொழியாக்கமும் அதன் பகுதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய இலக்கணங்களை எய்திநின்ற எழுத்துக்கள் தாமே தனித்து ஓரெழுத்தாகியும் இணைந்து ஈரெழுத்தாகியும் இரண்டின இறந்து தொடர்ந்து பலவெழுத்தாகியும் நின்று பொருளை விளக்குமெனின் அவ்வெழுத்துக்கள் மொழியெனப்

படும். அங்ஙனம் எழுத்தாகிய மொழிதான் பகாப்பதமும் பகுபதமுமென அவ்விரண்டு கூற்றதாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

மேற்கூறிய இலக்கணங்களை எய்திநின்ற எழுத்தே மொழியாமென்றலின் "மொழிப்படுத் திசைப்பினுந் தெரிந்துவே றிசைப்பினு—மெழுத்திய றிரியா" என்பதூஉம் பெற்றாம். பெறவே, அஃகல் அ எனவும், ஆல் ஆ எனவும், கடல் க எனவும், கால் கா எனவும், மொழிக்கட்படுத்துச் சொல்லினுந் தெரிந்துகொண்டு வேறே சொல்லினும் உயிரும் மெய்யுமாகிய எழுத்துக்கள் பெருக்கச் சுருக்கமுடையனபோன்று இசைப்பினுந் தத்தம் மாத்திரையியல்பிற் றிரியாவாகி வருமெனக்கொள்க. இன்னும் எடுத்தல் படுத்தல்முதலிய ஓசை வேற்றுமைக்கண்ணும் எழுத்தியல் திரியாவென்பதூஉங் கொள்க.

ஈரெழுத்தொருமொழியும் ஓதினர் சில பல என்னுந் தமிழ்வழக்குநோக்கி. "ஓரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி—யிரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி யுளப்பட—மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே" என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாருமென்க.

பொருடரிற் பதமாம் எனவே தாராதவழி எழுத்தாந்தன்மையுந் தந்தவழி மொழியாந்தன்மையும் எய்திநிற்றல் பெற்றாம்; "தன்னை யுணர்த்தி னெழுத்தாம் பிறபொருளைச்—சுட்டுதற் கண்ணேயாஞ் சொல்." என்பவாகலின்.

ஆ, கா, ஓரெழுத்தொருமொழி. மணி, கூனி, ஈரெழுத்தொருமொழி. அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி எனவும், கூனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன், அம்பலத்தான், அம்பலத்திறன், உத்திரட்டாதியான் எனவும் வருவன தொடர்மொழி. பிறவும் அன்ன. தொடருங்காற் பகாப்பதம் மூன்றெழுத்துமுதல் ஏழெழுத்தீறாகவும் பகுபதம் மூன்றெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீறாகவுந் தொடருமெனக்கொள்க. எழுந்திருத்தல் எழுந்திருக்கின்றான் எனவும், பொருத்துவித்தல் பொருத்துவிக்கின்றனன் எனவும், சிறுபான்மை மிக்குத் தொடர்வனவுங்கொள்க. "சேரமான் யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சோ லிரும்பொறை" இத்தொடக்கத்து ஒட்டுப்பெயர்கட்கு வரையறையில்லையென்க.

ஒற்றுங் குற்றுகரமும் எழுத்தென்னப்படாவெனச் செய்யுளியலுட் கூறினமைபற்றிக் கால் மால் கல் வில் நாகு தெள்கு

எஃகு கொக்கு கோங்கு என்பனவற்றை ஓரெழுத்தொருமொழி யென்றுஞ் சாத்தன் கொற்றன் வரகு குரங்கு என்பனவற்றை ஈரெழுத்தொருமொழியென்றுங் கூறின், ஆகாது. என்னை? செய்யுட்கண் இசைபற்றி அவை எண்ணப்படாவெனவும் மொழியாக்கத்தின்கட் பொருள்பற்றி எண்ணப்படுமெனவுங் கருதி "நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி." "குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே." எனவும், "ஈரெழுத் தொருமொழி யுயிர்த் தொட ரிடைத்தொட—ராய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொட—ராயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்" எனவும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் ஓதலின். (க)

௩௪. நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி
குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே.

இது மேற்கூறிய மூவகைமொழியுள் ஓரெழுத்தொருமொழி இவ்வெழுத்துக்களான் ஆகுமென்கின்றது.

இ - ள். நெட்டெழுத்தாகிய ஏழும் ஓரெழுத்தாகும் ஒரு மொழியாம்; குற்றெழுத்தாகிய ஐந்தும் ஓரெழுத்தாய்நின்று ஒரு மொழியாய் நிறைதலில; இவற்றுட் சில நிறைக்கும். எ - று.

ஏழுமென்னும் முற்றும்மை தொகுத்து ஈற்றசை ஏகாரம் விரித்தார். ஐந்துமென்னும் முற்றும்மை ஈண்டு எச்சமாய்நின்றது. ஈண்டு நெட்டெழுத்தென்றது உயிரையும் உயிர்மெய்யையும். குற்றெழுத்தென்றது உயிர்மெய்யுட் சிலவற்றையெனக்கொள்க.

வரலாறு; ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ எனவும், கா தீ பூ சே தை சோ கௌ எனவும், து நொ எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. ஔகாரம் உயிர்மெய்க்கண்ணல்லது வாராது. ஊ, இறைச்சி; ஓ, மதகு நீர் தாங்கு பலகை; சோ, அரண்; உகர ஒகரங்கள் து நொ என மெய்யோடு கூடியல்லது வாராமையானும், ஒகரம் ஒழிந்த ஏனை நான்குயிரும் அக்கொற்றன் இக்கொற்றன் உக்கொற்றன் எப்பொருள் என இடைச்சொல்லாய்ப் பெயரைச்சார்ந்துநின்று சுட்டுப் பொருளும் வினாப்பொருளும் உணர்த்துவதல்லது தனித்துநின்று உணர்த்துதலாற்றாமையானுங் குற்றெழுத்தைந்தும் மொழிநிறை பில என்றார். 'நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி— குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே.' என்றாரேனும் ஓரெழுத்தொருமொழி நெட்டெழுத்தேழானுங் குற்றெழுத்துட் சிலவற்றானும் ஆகுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. அங்ஙனங் கொள்ளவே

எனை இருவகைமொழியும் உயிர் ஒற்று உயிர்மெய்களான் ஏற்ற பெற்றியாகுமெனக் கோடும். (உ)

சO. பகாஅப் பதம்பகாஅப் பண்பிற் பயின்று
பெயர்வினை யிடையுரி யெனநால் வகைத்தே.

இது நிறுத்தமுறையானே பகாப்பதத்தினது இயல்பும் அதன் பகுதியும் உணர்த்துகின்றது. 5

இ - ள். பகாப்பதம் பகுக்கப்படாத இயல்பின்கண்ணே மிக்குச்சென்று பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமென நான்கு திறத்தினையுடைத்தாய்வரும். எ - று.

வரலாறு; ஆடூஉ மகடூஉ யானை குதிரை சோறு கூழ் உயிர் 10 உடம்பு தீ நீர் எனவும், வான் நிலம் அகம் புறம் எனவும், யாண்டு வேனில் பங்குனி ஆதிரை பகல் இரா காலை மாலை நெருநல் இன்று எனவும், கண் செவி கை கால் கோடு தளிர் பூ காய் எனவும், செம்மை கருமை நெடுமை குறுமை சிவப்பு கறுப்பு வட்டம் சதுரம் எனவும், உணல் தினல் செலவு வரவு கூத்து பாட்டு எனவும், இத் 15 தொடக்கத்துப் பொருளாதி அறுவகைப்பொருளையும் உணர்த்துவனவெல்லாம் பெயர்ப்பகாப்பதம். எல்லாம் பொருளென்றற்கு ஒரோவழி உரிமையுடைமையின் அக்கருத்தானீண்டுப் பண்புந் தொழிலும் பொருளெனப்பட்டன. நட வா உண் தின் இத்தொடக்கத்தன வினைப்பகாப்பதம். மன் மற்று அம்ம இத்தொடக்கத்தன 20 இடைப்பகாப்பதம். சால உறு தவ இத்தொடக்கத்தன உரிப்பகாப்பதம். பிறவும் அன்ன. பகாப்பதம் பகுக்கப்படாத இயல்பின்கண்ணே மிக்குச்செல்லுமெனவே அவன் அவள் அவர் தமன் தமள் தமர் என்றாற்போல்வன ஈறு பகுக்கப்படினும் பகுதி வேறுபொருட் படாமையின் அங்ஙனம் வரும் இயல்பின்கண்ணுஞ் சாத்தையு 25 டையான் சாத்தன் கொற்றையுடையான் கொற்றன் என்றாற்போல்வன ஈறுபகுக்கப்பட்டுப் பகுதி வேறு பொருட்படினுஞ் சாத்தன் கொற்றன் என இடுகுறிமாத்திரையாயே நிற்பின் அவ்வாறு நிற்கும் இயல்பின்கண்ணுங் கங்கைகொண்டசோழபுரம் சோழனலங்கிள்ளி பாண்டியன்பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி என்றாற் 30 போல்வன நிலைமொழி வருமொழியாகப் பகுக்கப்பட்டுப் பலபொருளுணர்த்தினுந் தொன்றுதொட்டு ஒருபிண்டமாய ஒருபொருளையே யுணர்த்திநிற்றலின் அங்ஙனம் நிற்கும் இயல்பின்கண்ணுஞ் சிறுவரவிற்றாய் நடக்குமெனக்கொள்க. இன்னுஞ் சாத்தன் சாத்தி முடவன் முடத்தி என்றாற்போலும் விரவுப்பெயர்கள் பகுதிவிகுதி 35

யாய்ப் பகுக்கப்படினும் விகுதிவகையான் உயர்திணையொருமை யேயன்றி அஃறிணையொருமையும் உணர்த்துமென்றற்கு ஒத்திலாமையான் உயர்திணையோடு அஃறிணை விரவிவரும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் பகாப்பதஞ் சிறுவரவிற்றாக நடக்குமெனக்கொள்க. (௩)

5 சக. பகுபதம் பகுக்கும் பண்பிற் றாகி
வினையே வினைப்பெய ரெனவிரு பாற்றே.

இது பகுபதத்தினது இயல்பும் அதன் பகுதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய பகுபதம் பகுதி விகுதி முதலியவாகப் 0 பகுக்கப்படும் இயல்பினையுடைத்தாகி வினையும் வினைப்பெயருமென இரண்டுவகையினையுடைத்தாம். எ - று.

ஈண்டு வினையைமுற்கூறினார், அது காரணமாகவரும் பெயரென்பது அறிவித்தற்கு. வினையென்றது ஈண்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றும். சிறுபான்மை பெயரெச்ச வினை 5 யெச்சங்களும் உடன்கோடலும் ஒன்று. இவற்றின் இயல்பெல்லாம் மேலைச் சொல்லோத்தினுட் காண்க.

நடந்தான் நடக்கின்றான் நடப்பான் எனவுங், குழையன் நிலத்தன் வேனிலான் தோளான் செய்யன் ஊணன் எனவும், முறையே முக்காலமுங் காட்டும் வினைமுற்றுப்பகுபதமும் பொரு ளாதி ஆறுங் காரணமாகத் தோன்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பகுபதமும் வந்தவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. இவற்றையே பகுத்துக்கூறி இருவகை வினைப்பெயர்க்கும் உதாரணமாமாறு காண்க. நடந்தவன் நடக்கின்றவன் நடப்பவன் செய்யவன் கரியவன் என் றாற்போலும் வினை வினைக்குறிப்புப் பெயர்ப்பகுபதமும் ஈண்டே அடக்கிக்கொள்க. (௪)

சஉ. பகுதி விகுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை
முன்னிப் புணர்த்து முடித்தனர் கொளலே.

இது மேற்கூறிய பகுபதத்தினை இக்கருவிகளான் முடிக்க என்கின்றது.

இ - ள். பகுதிமுதலிய ஆறனுள்ளும் ஈண்டைக்கு ஏற்பன இவையெனக் கருதிக் கொணர்ந்து கூட்டி மேற்கூறிய பகுபதத்தினை முடித்துக்கொள்க. எ - று.

இவற்றுட் பகுதி பெரும்பாலும் வேறுபடாது முதற்கண் நிற்பது; விகுதி வேறுபட்டு இறுதிக்கண் நிற்பது; இடைநிலை 5 பெரும்பாலும் இனையது இத்துணையது என்று அளத்தற்கு அரியதாய்ப் பதமுடிப்புழிக் காலமும் பொருண்மையுங் காட்டி ஆண்டே காணப்படுவது; சாரியை அன் ஆன் முதலாக எடுத்தோதப்பட்டு எல்லாப்புணர்ச்சிக்கும் பொதுவாய்ச் சிறுபான்மை பொருணிலைக்கு உதவிசெய்து பெரும்பாலும் இன்னொலியே பயனாக வருவது; 10 சந்தி இன்னது வந்தால் இன்னது இன்னதாமெனப் புணர்வுழித் தோன்றுஞ் செய்கை; விகாரஞ் செய்யுட்கொடையும் பதத்துள் அடிப்பாடும் ஒலியுங் காரணமாக வலித்தல் மெலித்தல் முதலாக ஆக்குவது. இஃது இடைநிலை முதலியவற்றான் முடியாதவழி வருவது. ஏற்பன எனவே ஒன்றற்கே இவை ஆறும் வரவேண்டு 15 மென்னும் யாப்புறவில்லையென்பதூஉம் பெற்றாம். (ரு)

சா. நடவா மடிசீ விடுகூ வேவை
நொப்போ வெளவுரி ஞுண்பொருந் திருந்தின்
றேய்பார் செல்வவ் வாழ்கே ளஃகென்
றின்னவை முதல வெல்லா வினையுந் 20
தெரிநிலை வினையின் முதனிலை யாகும்.

பகுபதம் முடித்தற்கு உரிய கருவிகள் ஆறனுட் பின்னைய மூன்றும் மேற் புணரியலுட் பெறப்படுதலின் அவை யொழித்து ஏனைய கூறுவனவற்றுள் இது நிறுத்தமுறையானே இயற்றும் வினைமுதலும் ஏவும் வினைமுதலுமென்னும் இருவகை வினைமுதலி 25 னுள் இயற்றும் வினைமுதலான் நிகழ்த்தப்படுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதத்திற்கு உரிய பகுதி கூறுகின்றது.

இ - ள். நடவென்பது முதல் அஃகென்பது ஈறாகக்கிடந்த இவ்வியல்பினவற்றை முதலாகவுடையவாய் இவ்வாறு வரும் எல்லாவினைச்சொற்களும் இயற்றும்வினைமுதலான் நிகழ்த்தப்படுந் 30 தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதத்தினுடைய பகுதிகளாம். எ - று.

இயல்பு உயிரும் ஒற்றுங் குற்றுகரமுமாகிய இருபத்துமூன்றீற்றவாகிப் படுத்தலோசையான் அச்செய்கைமேற் பெயர்த்தன்

மைப்பட்டு வினைமாத்திரையே உணர்த்திநிற்குந்தன்மை. குற்றுக
ரத்தை வேறுபிரித்ததனாற் போக்கு பாய்ச்சு ஊட்டு நடத்து எழுப்பு
தீற்று இத்தொடக்கத்து வாய்பாட்டான் வருவனவுங்கொள்க.
"ஏவல் வினைமுதற் றெரிநிலை வினையின்—மேவரு பகுதி" என
5 வருஞ் சூத்திரத்துட் பெறப்படுதலின் ஈண்டு இயற்றும்வினைமுதற்
தெரிநிலைவினையின்பகுதியே கூறிற்றென்பதுபெற்றும். இவ்வாறு
நின்ற முதனிலைகளை வடநூலார் தாது என்ப.

இவற்றுற் பகுபதம் வருமாறு; நடந்தான் வந்தான் மடிந்
தான் சீத்தான் விட்டான் கூவினன் வெந்தான் வைத்தான் நொந்
10 தான் போயினன் வெளவினன் எனவும், உரிஞினன் உண்டான்
பொருநினன் திருமினன் தின்றான் தேய்த்தான் பார்த்தான் சென்
றான் வவ்வினன் வாழ்ந்தான் கேட்டான் எனவும், அஃகினன்
போக்கினன் பாய்ச்சினன் ஊட்டினன் நடத்தினன் எழுப்பினன்
தீற்றினன் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (கூ)

15 சச. முன்ன ரோதிய முதனிலை யிறுதியின்
விப்பி யென்பவற் றொன்றுது தனிவரி
னேவல் வினைமுதற் றெரிநிலை வினையின்
மேவரு பகுதி யாமென மொழிப.

இஃது ஏவல்வினைமுதலான் நிகழ்த்தப்படுந் தெரிநிலைவினை
0 முற்றுப்பகுபதத்திற்கு உரிய பகுதி கூறுகின்றது.

இ - ள். உயிரீறு பதினொன்றும் ஒற்றீறு பதினொன்றுந் தன்
வினையும் பிறவினையுமாகிய இருவகைக் குற்றுகரவீறு ஒன்றுமா
கிய இருபத்துமூன்று ஈற்றவாகிய இவ்வியல்பினவற்றை முதலாக
வுடையவாய் அவ்வாறு வரும் மேற்கூறிய பகுதிகளின் இறு
5 திக்கண் வகர இகரமும் பகர இகரமுமாகிய இரண்டனுள் ஏற்
பது தனியே வந்து இசையுமாயின் அவற்றை ஏவல்வினைமுத
லான் நிகழ்த்தப்படுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதத்தினுடைய
பொருந்திய பகுதிகளாமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

இவற்றுற் பகுபதம் வருமாறு:—நடப்பித்தான் வருவித்தான்
30 மடிவித்தான் சீப்பித்தான் விடுவித்தான் கூவுவித்தான் வேவித்தான்
வைப்பித்தான் நோவித்தான் போவித்தான் வெளவுவித்தான் என
வும், உரிஞுவித்தான் உண்பித்தான் பொருநுவித்தான் திருமுவித்
தான் தின்பித்தான் தேய்ப்பித்தான் பார்ப்பித்தான் செல்வித்தான்
வவ்வுவித்தான் வாழ்வித்தான் கேட்பித்தான் எனவும், அஃகு

வித்தான் போக்குவித்தான் பாய்ச்சுவித்தான் ஊட்டுவித்தான் நடத்துவித்தான் எழுப்புவித்தான் தீற்றுவித்தான் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

இவ்விருசூத்திரத்தானுங் கூறிய பகுதிகள் பெயரெச்ச வினையெச்சங்கட்கும் நடந்தான் வந்தான் முதலிய வினைமுற்றுப்பெயர் கட்கும் பகுதியாமாறு உணர்க. நடந்தவன் வந்தவன் நடத்தல் வருதல் முதலிய வினைப்பெயர்க்கும் இவை பகுதியாமாறு உரையிற்கொள்க. 5

இனி இவ்வாறன்றி எடுத்தலோசையான் முன்னிலையேவலொருமை வினைமுற்றுப்பகாப்பதங்களாகிய நட நடப்பி என்றாற் போல்வனவே பகுதியாமென்றும், நடப்பிப்பி வருவிப்பி நடத்துவிப்பியென இவை இணைந்துவருமெனக்கூறியவற்றை இருமடியேவற்பகாப்பதமென்றும், அவை நடப்பிப்பித்தான் வருவிப்பித்தான் நடத்துவிப்பித்தான் என்றாற்போல்வனவற்றிற்குப் பகுதியாமென்றுங் கூறுவாரும் உளர். அவ்வாறு கூறுவார்க்கும் அவை பகுதியாங்கால் அப்பொருண்மையிற் றிரிந்து படுத்தலோசையான் அச்செய்கை மேற் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு வினைமாத்திரையே உணர்த்திநிற்குமெனக் கூறவேண்டுதலான், முன்னிலையேவல்வினைமுற்றுப்பகாப்பதங்கள் பகுதியாகாவென்றும். இருகாலேவுதல் கூறியது கூறலாமாகலின் அவை இழிவழக்கென்றும், அப்பகுதிகளாற் பிறந்த பகுபதங்களும் அவ்வியல்பினவாமென்றும் மறுக்க. (எ) 10 15 20

சரு. பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலே
குறிப்பு வினையி னெறிப்படு முதனிலை.

இது குறிப்புவினைமுற்றுப்பகுபதத்திற்கு உரிய பகுதிகள் இவை என்கின்றது. 25

இ - ள். பொருளும் இடமுங் காலமும் உறுப்பும் பண்புந் தொழிலுமாகிய ஆறுங் குறிப்புவினைமுற்றுப்பகுபதத்தினுடைய ஒழுங்குபட்ட பகுதிகளாம். எ - று.

பொருண்முதன்மூன்றும் முதலுஞ் சினைமுதன்மூன்றுஞ் சினையுமாய் இவ்வாறு இவ்வாறும் இருவகையாகியும் அடங்குமென்பது அறிவித்தற்கு இம்முறை வைத்தார். பண்பாவன கருசெய் முதலியன. 30

இவற்றுற் பகுபதம் வருமாறு;—குழையன் நிலத்தன் வேலி லான் தோளான் கரியன் ஊணன் எனவரும். பிறவும் அன்ன. வினைக்குறிப்புப்பெயர்க்கு இவை ஆறும் முதனிலையாமாறும் பெய ரெச்சவினையெச்சக் குறிப்புவினைகட்கு இவற்றுள் ஏற்பன முதனி லையாமாறும் உய்த்துணர்க. கரியவன் செய்யவன் கருமை செம்மை முதலியபண்புப்பெயர்க்கும் இவைபகுதியாமாறு உரை யிற்கொள்க.

நெறிப்படுமுதனிலையென்றதனுற் கருமையன் செம்மையன் "பொருத்தமின்மையேன் பொய்மையுண்மையேன்" எனவும், வலை ச்சி புலைச்சி எனவும், கறுப்பன் சிவப்பன் அளியன் அன்பன் என வும் வரும் பண்புப்பகுபதங்கட்குக் கருமை செம்மை இன்மை உண் மைமுதலிய பண்புப்பெயர்களும் வலைமை புலைமை முதலிய சாதிப் பண்பு உணரநிற்கும் பெயர்களுங் கறுப்பு சிவப்பு அளி அன்பு முதலிய பல்வேறுவகைப்பட்ட பண்புப்பெயர்களும் நெறிப்பட வாராது உடைப்பொருணீரவாகி வரும் முதனிலையாகக்கொள்க. இன்னும் அதனுனே வினை வினைக்குறிப்புக்களும் வினைப்பெயரு மாகிய பகுபதங்களின் பகுதிகளுட் சில மிக்குஞ் சில திரிந்துஞ் சில ஈறுகெட்டும் இவ்வாறு நெறிப்படவாராது வருவனவுங் கொள்க.

வரலாறு;—வாவென்பகுதி வந்தான் வருகின்றுன் என்புழிக் குறைந்துந் திரிந்தும் வந்தது; கொள்ளென்பகுதி கொண்டான் கோடு கோடும் என்புழி ளகாரம் ணகாரமாகியுங் கெட்டும் நீண் டும் வந்தது; கொல் செல் வெல் என்னும் பகுதிகள் கொன்றுன் சென்றுன் வென்றுன் சோறு கோறும் சேறு சேறும் வேறு வே றும் என்புழி லகாரம் னகாரமாகியுங் கெட்டும் நீண்டும் வந்தன; வலைமை புலைமை குயமை பனவு கணவாளம் சேமாறல் கைவாரங் கோடல் நாளோதல் நூலோதல் திருவின்மை அறிவின்மை என் னும் பகுதிகள் வலைச்சி புலைச்சி குயத்தி பனத்தி கணவாட்டி சேமாறி கைவாரி நாளோதி நூலோதி திருவிலி அறிவிலி என்புழி ஏற்றவாறு ஈறுகெட்டுவந்தன. வெள்ளாண்மை என்னும் பகுதி வேளாட்டி என்புழிக் கெட்டுந் திரிந்தும் வந்தது. பிறவும் அன்ன.

இனி இவ்வாறன்றிச் "செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை— வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை—திண்மை யுண்மை நுண் மை யிவற்றெதி—ரின்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே. என" க் கூறி இவையே பகுதியாமென்றும் இவை விகுதி பதமென்பனவற் றேடு புணருங்கால் "ஈறுபோத லிடையுகர மிய்யாத—லாதிநீ

லடியகர மையாத—றன்னெற் றிரட்டன் முன்னின்ற மெய்தி ரித—லினமிக லினையவும் பண்பிற் கியல்பே" எனக்கூறி இவ் வாறு செய்கைப்படுமென்றுங் கூறுவாரும் உளராலோவெனின் உடைப்பொருளவாகிய செம்மையன் கருமையன் முதலியவற் றிற்கல்லது இன்னனென்னும் பொருளவாகிய செய்யன் கரியன் முதலியவற்றிற்குப் பகுதியாகாமையிற் செம்மை சிறுமை முதலி யன பகுதியாகாவெனவும், விகுதிப்புணர்ச்சிக்கட் குழையன் என் பதுபோலச் செம்மையன் கருமையன் எனப் புணர்வதல்லது ஈறு கெடாதாகலானும் வலைச்சி புலைச்சி முதலியன கெடுதல் "விளம் பிய பகுதிவே றாதலும் விதியே." என அவர் கூறியவாற்றான் அமையுமாகலானும் பதப்புணர்ச்சிக்கட் கருங்குதிரையென்பது கருமையாகிய குதிரையென விரியாமையிற் கருவென்னும் பண் பல்லது கருமையென்னும் பண்புப்பெயர்நின்று புணராமையா னும் அது நின்று புணருங்காற் கருமைக்குதிரையெனப் புணர்வ தல்லது கருங்குதிரையெனப் புணராமையானும் அச்செய்கை எய் தாதெனவும் மறுக்க. (அ)

சச. அன்று னள்ளா ளர்ஆர் பம்மார்
அஆ குடுதுறு என்னே னல்லோ
டம்மா மெம்மே மோமொ டும்மூர்
கடதற ஐயா யிம்மி னிர்ஈர்
கயர வாலேல் காணும் பிறவும்
வினையின் விகுதி பெயரினுஞ் சிலவே.

இது நிறுத்தமுறையானே வினை வினைக்குறிப்பு முற்றுப் பகு பதத்திற்கும் வினைப்பெயர்ப் பகுபதத்திற்கும் உரிய விகுதிகள் இவையென்கின்றது.

இ - ள். அன்னென்பது முதல் உம்மென்பது ஈறாகக் கிடந்த முப்பத்தொன்பதும் அவைபோல்வன பிறவும் வினை வினைக்குறிப்பு முற்றுப் பகுபதங்களினுடைய விகுதிகளாம்; வினைப்பெயர்ப் பகுப தத்தின்கண்ணுஞ் சில விகுதிகளாம். எ - று.

பகுபதமுடித்தற்குக் கருவியாந்துணையே ஈண்டுக்கூறவேண் டுதலின் இவை திணை பால் இடங்கட்கு உரியவாமாறு கூறிற்றி லர். அது மேற் சொல்லோத்தினுட் கூறுப.

வரலாறு;—நடந்தனன் நடந்தான் நடந்தனள் நடந்தாள் நடந் தனர் நடந்தார் உண்ப உண்பார் நடந்தன நடவா உண்கு உண்டு

வருது சேறு நடந்தனென் நடந்தேன் நடப்பல் நடப்பம் நடப்பாம் நடப்பெம் நடப்பேம் நடப்போம் உண்கும் உண்டும் வருதும் சேறும் நடந்தனை நடந்தாய் நடத்தி நடமின் நடந்தனிர் நடந்தீர் வாழ்க வாழிய வாழியர் "மரீஇயதொரால்" அழேல் சொல்லிக்
5 காண் உண்ணும் எனவரும். வினைக்குறிப்பின்கண்ணும் இவற்றுள் ஏற்பன வருவித்துக் குழையன் குழையான் எனக் காண்க. பிறவும் அன்ன.

இவற்றுள் வேறுவினைக்கு உரியனவுஞ் சிலவுள. அவை பத்து. அவற்றை எழுத்தொப்புமைபற்றிச் சூத்திரம் பல்காமைப்பொருட்டு
10 ஈண்டுத் தொகுத்தார். அவை சொல்லோத்தினுள் எடுத்துக் கூறுப.

அவை வருமாறு; அன்னீறு கூறுவன் எனத் தன்மைக்கண்ணும், மாரீறு "கோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே." எனக் காண்கவென்னும் வியங்கோட்கு எதிர்மறைக்கண்ணும், டுவ்வீறுமூ தன்மூன்றுங் குண்டுகட்டு வந்தது போயிற்று என அஃறிணையொ
15 ருமைப்படர்க்கைக்கண்ணும், அல்லீறு "மகனெனல் மக்கட் பதடியெனல்." என வியங்கோளிடத்து மறையின்கண்ணும் உடன்பாட்டின்கண்ணும் உண்ணல் என முன்னிலையேவலொருமைமுற்றின்கண்ணும், மையீறு "அஞ்சாமை யஞ்சுவ தொன்றின்" என வியங்கோள்மறையின்கண்ணும், இகர ஈறு நடப்பி வருவியெனச்
20 செய்வியென்னும் முன்னிலையேவற்பொருண்மை முற்றின்கண்ணும், ஆவீறு மருல் என முன்னிலையேவலொருமை முற்றின்கண்ணும் உம்மீறு "வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்" என வியங்கோட்கண்ணும் உண்ணும் தின்னும் என முன்னிலையேவற் பன்மைமுற்றின்கண்ணும் வரும். இன்னும் பிறவற்றின்கண்ணும்
5 வருமேனும் வந்துழிக் காண்க.

இனி வினைப்பெயர்க்கண்ணும் இவற்றுட்சில விகுதியாமாறு வந்தவன் வந்தான் எனவும், வில்லவன் வில்லான் எனவும் காண்க. பிறவும் அன்ன.

பிறவுமென்றதனாற் பெயரெச்ச வினையெச்ச விகுதிவாய்பா
௱ டும் ஓர்ந்துணர்க. (௬)

௪௭. கடதற வொற்றின் னைம்பா னூழிடத்
திறந்த காலந் தருந்தொழி லிடைநிலை.

நிறுத்தமுறையானே இடைநிலை கூறுவனவற்றுள் இஃது இறந்தகாலங்காட்டும் வினைமுற்றுப் பகுபதங்களின் இடைநிலைகள் கூறுகின்றது.

இ - ள். க ட த ற என்னும் நான்குமெய்களும் இன்னுமாகிய ஐந்தும் ஐம்பான்மூவிடத்தும் இறந்தகாலங் காட்டுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதங்களின் இடைநிலைகளாம். எ - று.

ககரம் முதனிலையெழுத்தாயுந் தகரம் முதனிலையெழுத்தாகாதும் ஏனையிரண்டும் முதனிலையெழுத்தாயும் அதற்கினமாயும் அடுத்துவரும்.

வரலாறு;—நக்கான் நக்காள் நக்கார் நக்கது நக்கன நக்கேன் நக்கேம் நக்காய் நக்கீர் எனவும், விட்டான் விட்டாள் விட்டார் விட்டது விட்டன விட்டேன் விட்டேம் விட்டாய் விட்டீர் எனவும், உண்டான் உண்டாள் உண்டார் உண்டது உண்டன உண்டேன் உண்டேம் உண்டாய் உண்டீர் எனவும், உரைத்தான் உரைத்தாள் உரைத்தார் உரைத்தது உரைத்தன உரைத்தேன் உரைத்தேம் உரைத்தாய் உரைத்தீர் எனவும், உற்றான் உற்றாள் உற்றார் உற்றது உற்றன உற்றேன் உற்றேம் உற்றாய் உற்றீர் எனவும், தின்றான் தின்றாள் தின்றார் தின்றது தின்றன தின்றேன் தின்றேம் தின்றாய் தின்றீர் எனவும், உறங்கினான் உறங்கினாள் உறங்கினார் உறங்கிற்று உறங்கின உறங்கினேன் உறங்கினேம் உறங்கினாய் உறங்கினீர் எனவும் வரும்.

உரையிற்கோடலான் நக்கிலன் நக்கினனல்லன் நக்கிலான் நக்கானல்லன் உண்டிலன் உண்டனனல்லன் உண்டிலான் உண்டானல்லான் உரைத்திலன் உரைத்தனனல்லன் உரைத்திலான் உரைத்தானல்லான் தின்றிலன் தின்றனனல்லன் தின்றிலான் தின்றானல்லான் உறங்கிலன் உறங்கினனல்லன் உறங்கிலான் உறங்கினானல்லான் என மறைக்கண் இவ்விடைநிலைகள் வேறுசில எழுத்துக்களோடு கூடி இறந்தகாலங் காட்டுமெனவும், எஞ்சியது தப்பியது போயது போய என யகரமும் போயன என அன்னும் போனான் போனது என னகரமுஞ் சிறுபான்மை இறந்தகாலங் காட்டுமெனவுங்கொள்க. பிறவும் அன்ன. (சO)

சஅ. ஆசின்று கின்று கிறுழு விடத்து
மைம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

இது நிகழ்காலங்காட்டும் வினைமுற்றுப்பகுபத இடைநிலைகள் கூறுகின்றது.

இ - ள். ஆநின்றுங் கின்றுங் கிறுவுமாகிய மூன்றும் மூவிடத்தும் வரும் ஐம்பாற்கண்ணும் நிகழ்காலங்காட்டுந் தெரிநிலைவினை
5 முற்றுப்பகுபத இடைநிலைகளாம். எ - று.

புதியனபுணர்த்தலுமென்பதனாற் கிறுவும் உடன்றோதினார்.

வரலாறு;—உண்ணாநின்றான் உண்கின்றான் உண்கிறான் என வரும். ஏனைப்பால் இடங்கடோறும் ஒட்டுக.

உரையிற்கோடலான் உண்ணாநின்றிலன் உண்ணாநின்றன
10 னல்லன் உண்ணாநின்றிலான் உண்ணாநின்றானல்லான் உண்கின்றிலன் உண்கின்றனனல்லன் உண்கின்றிலான் உண்கின்றானல்லான் என மறைக்கண் ஆநின்று கின்றென்னும் இடைநிலைகள் வேறுசில எழுத்துக்களோடு கூடி நிகழ்காலங்காட்டுமெனவும், உண்ணாநின்றான் உண்ணாவிருந்தான் எனக் கிடவும் இருவும் "உரைகிற்றி
15 நன்றுமன் னிதுநாடாய் கூறி" என றகரமுங் "கானங்கடத்திரெனக்கேட்பின்" எனத் தகரமும் உண்பல் வருவல் உண்ணாநிற்பல் எனவும் "கூடநீர் நின்றபெற்றி கண்டிப்பா றேக்குவேற்கு" உண்பேற்கு எனவும் முறையே வினைவினைப்பெயர்க்கண் வகரபகரங்களுஞ் சிறுபான்மை நிகழ்காலங் காட்டுமெனவுங் கொள்க.
20 பிறவும் அன்ன. (கக)

சஉ. பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர்பொழு
திசைவினை யிடைநிலை யாமிவை சிலவில.

இஃது எதிர்காலங்காட்டும் வினைமுற்றுப்பகுபத இடைநிலைகள் இவையெனவும் இவ்விடைநிலைகளைச் சில வினைமுற்றுப்பகு
25 தங்கள் ஏலாவெனவுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பகரவகரங்களாகிய இரண்டொற்றும் மூவிடத்து ஐம்பாலகளினும் எதிர்காலங்காட்டுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபத இடைநிலைகளாம். இம்முக்காலமுங்காட்டும் இடைநிலைகளைச் சில வினைப்பகுபதங்கள் ஏலாவுமாம். எ - று.

30 வரலாறு;—உண்பன் உறங்குவன் எனவரும். ஏனைப் பாலிடங்கள் தோறும் ஒட்டுக. நடப்பி வருவி நடத்துவி எனச்செய்வி என்னும் பொருண்மைக்கண் வரும் முன்னிலையேவலொருமை வினைமுற்றுப்பகுபதங்களும் இவ்விடைநிலை பெற்றவாறுகாண்க.

உரையிற்கோடலான் உண்பானல்லன் ஓதுவானல்லன் என மறைக்கண் இவ்விடைநிலைகள் வேறுசில எழுத்துக்களோடு கூடி எதிர்காலங்காட்டுமெனவும் "அந்த ஞானை நருகம் யாமே" "பாடுகம் வாவாழி தோழி" "ஐய சிறிதென்னை யூக்கி" உண்டி "ஈதன் மாட் டொத்தி பெரும" உரைத்தி தின்றி எனக் கடதறக்களுஞ் சிறு 5
பான்மை எதிர்காலங் காட்டுமெனவுங் கொள்க. பிறவும் அன்ன.

ருO. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டுமரூர் கடதற விறுதியும் பம்மார்
மின்னெ னீறும் வியங்கோட் பகுதியு
மேவலு மறையு மெனபன வெதிர்வுஞ் 10
செய்யுநிகழ் பெதிர்வு மெய்பெறத் தரூஉ
மிடைநிலை யேலா தென்மனார் புலவர்.

இது மேற் காலங்காட்டும் இடைநிலைகளைச் சிலவினைமுற்றுப்பகுபதங்கள் ஏலாவென்றூர் அவை இவையென்பதூஉம் அவை இக்காலங் காட்டுமென்பதூஉங் கூறுகின்றது. 15

இ-ள். குடுதுறுவென்னுங் குற்றியலுகரவீற்று உண்கு உண்டு வருது சேறு முதலிய தன்மையொருமை வினைமுற்றுக்களும், உம்மென்னும் இறுதியிடைச்சொல்லின் உகரமேறிய கும் டும் தும் றும் என்னுமிவ்வீற்று உண்கும் உண்டும் வருதும் சேறும் முதலிய தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுக்களும், பகர உயிர்மெய்யும் 20
மாரும் என்னும் இவ்வீற்று உரிஞுப உண்ப கொண்மார் முதலிய உயர்திணைப்பன்மை வினைமுற்றுக்களும், மின்னென்னும் ஈற்று உண்மின் உரிஞுமின் முதலிய முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுக்களும், வியங்கோட்டிறத்துவருங் கவ்வும் யவ்வும் ரவ்வும் அல்லும் ஆலும் மாரும் உம்மும் மையும் என்னும் இவ்வீற்றுச் 25
செல்க வாழிய வாழியர் "மகனெனல் மக்கட் பதடியெனல்" "மரீஇயதொரால்" "காணன்மாரெமரே" "வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்" "அஞ்சாமை யஞ்சுவ தொன்றின்" முதலிய வியங்கோண்முற்றுக்களும், ஏவற்றிறத்துவரும் உண் ணும் தின்னும் முதலிய முன்னிலையேவற்பன்மை வினைமுற்றுக்களும், அல் 30
லும் ஆலும் ஏலும் காணும் என்னும் இவ்வீற்று உண்ணல் மருல் அழேல சொல்லிக்காண் முதலிய முன்னிலையேவலொருமை வினைமுற்றுக்களும், உண்ணலன் உண்ணுன் முதலிய எதிர்மறைவினைமுற்றுக்களும் எனச் சொல்லப்படுவனவாகிய பகுபதங்களெல்லாம்

எதிர்காலமுஞ்; செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டான் வரும் உண்ணும் தின்னும் முதலிய வினைமுற்றுப்பகுபதங்கள் நிகழ்கால எதிர்கா லங்களும்; இடைநிலையேலாது பொருள்பெறக்காட்டுமென்று கூறு வர் அறிந்தோர். எ - று.

5 பகுதியென்றதனை ஏவலோடுங்கூட்டுக.

உண்ணுசிற்ப எனப் பல்வீற்றுயர்திணைப்பன்மை வினைமுற்று நிகழ்காலமுமஉண் டிலன் உண்ணுகின்றிலன் முதலிய எதிர்மறை வினைமுற்றுக்கள் முறையே இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமுங் காட்டும் பிறவெனின் அவை இடைநிலைபெற்று அவற்றாற் காலங்காட்டின; 10 ஈண்டு ஓதியன இடைநிலைபெறாது காலங்காட்டின என்க.

மெய்பெற என்றதனாற் "கழிந்தது பொழிந்தென வான் கண் மாறினும்" "தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் காப்பினும்" எனப் பொழிந்துவிளைந்து என்னுந் துவ்வீற்றுத் தன்மையொரு மைவினைமுற்றுக்கள் இறந்தகாலமுஞ் "சிறுகண் யானையொடு 15 பெருந்தேரெய்தி யாமிவ ணின்றும் வருதும்" எனத் தும்மீற்றுத் தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று நிகழ்காலமுஞ் சிறுபான்மை காட்டு மெனவுங்கொள்க.

இன்னும் அதனானே ஈண்டு ஓதியகாலத்திற் பிறழ்ந்துவரு வன உளவாயின் அவையும் இவ்விடைநிலையேலாப் பெயரெச்ச 20 வினையெச்சங்களும் என்மனார் என்றிசினோர் முதலிய வினைத்திரி சொற்களுங் காலங்காட்டும் இயல்பு அறிந்து முடித்துக்கொள்க.

இன்னும் அதனானே வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பகுபதங்கள் இடைநிலைவகையானும் ஈற்றுவகையானுமன்றிக் குறிப்பானே ஏற் றவாறு முக்காலமும் நட வா முதலிய முன்னிலையேவலொருமை 25 வினைப்பகாப்பதங்கள் எதிர்காலமுங் காட்டுமெனவுங் கொள்க. ஈண்டுச் சொல்லாதொழிந்த இவற்றின் விகற்பமெல்லாம் மேற் சொல்லோத்தினுள் வினையியலுட் காண்க.

இனி இவ்வாறன்றி "றவ்வொடு கரவும்மைநிகழ் பல்லவுந்— தவ்வொ டிறப்பு மெதிர்வும் டவ்வொடு—கழிவுங் கவ்வொ டெதிர் 30 வுமின் னேவல்—வியங்கோ ளிம்மா ரெதிர்வும் பாந்தஞ்—செல வொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ் பெதிர்வு—மெதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே." எனக் கூறுவாரும் உளர். காலங்காட்டுவனவா கப் பின்னுள்ளோர் எடுத்தோதிய எழுத்துக்கள் தம்முண் மயங்கி

யும் வருதலின் அதுபற்றிக் காலங்காட்டும் எழுத்துக்களை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் எடுத்தோதாராயினாரேனும் இடைநிலைவகை யானும் இறுதிநிலைவகையானுங் காட்டுமெனக் காலங்காட்டிய புகுந்த உரையாசிரியரை உள்ளிட்டோரால் அவ்வாறு கூறப்படா மையான் அஃது இலக்கணமன்றென மறுக்க. (கங) 5

ருக. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலிற்
பகுதி விகுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைக்குறிப் பிடைநிலை யென்னல் வேண்டும.

இது வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பகுபத இடைநிலை கூறுகின்றது.

இ - ள் முற்காலத்திற் கண்டதாகிய இலக்கியத்திற்கு இலக் 10 கணங்கூறலின் ஈண்டு முடிக்கலுறும்பதத்தின் பகுதியையும் விகுதி யையும் பிரித்து வேறு இடைநின்றதனை வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பகு பதத்தின் இடைநிலையெனச்சொல்லுதலைவிரும்பும் ஆசிரியன்.எ-று.

இவை காலங்காட்டாது வாளாநிற்பினும் இடைநிற்றலான் இடைநிலையாமென்பார் இடைநிலையென்னல்வேண்டுமென்றார். 15

வரலாறு;—கச்சினன் நாட்டினன் ஐயாண்டினன் தோளி னன் அருளினன் வரவினன் எனவரும். பிறவும் அன்ன. இன் ஈண் டுச் சாரியையன்று, இடைநிலை,உறங்கினான் என்புழிப்போல.(கச)

ருஉ. விளம்பிய விடைநிலை வினைப்பெயர்க் கண்ணு
மேற்பன கோட லியல்பென மொழிப. 20

இது வினை வினைக்குறிப்புப்பெயர்ப் பகுபதங்கட்கு இடைநி லையாமாறு மாட்டெறிந்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேல் வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பகுபதங்களுக்கு ஓதிய இடைநிலைகள் அவ்விருபெயரிடத்தும் பொருந்துவன கொ ணர்ந்து முடித்தல் இயல்பாமென்று கூறுவர் புலவர். எ - று. 25

வரலாறு;—நக்கான் விட்டான் உரைத்தான் உற்றான் பருகி னான் எனவும், நடவாநின்றான் நடக்கின்றான் நடக்கிறான் எனவும், உண்பான் உறங்குவான் எனவும், கச்சினான் கழலினான் எனவும் வரும். இவற்றைப் படுத்துக்கூறுக. உண்டவன் உரைத்தவன் உண்ணாநின்றவன் உண்பவன் முதலிய வினைப்பெயர்கள் இவ்வி 30

டைநிலை பெற்றவாறும், வானவன் மீனவன் வில்லவன் எல்லவன் கதிரவன் கரியவன் முதலிய வவ்வென்னும் இடைநிலை பெற்றவாறுஞ், சேரமான் கட்டிமான் முதலிய மகர இடைநிலை பெற்றவாறும், வலைச்சி பனத்தி மலையாட்டி முதலிய முறையே சகர தகர
5 டகர இடைநிலை பெற்றவாறுஞ் செட்டிச்சி தச்சிச்சி முதலிய இச்சென்னும் இடைநிலை பெற்றவாறுங் காண்க. பிறவும் அன்ன.

இனி ஈண்டு ஓதிய பகுதி முதலிய மூன்றும் மேற் புணரியலுள் ஓதப்படுஞ் சாரியை முதலிய மூன்றும் பகுபதம் முடிக்குமாறு:—நடந்தான் என்னும் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப்
10 படர்க்கை இறந்தகால இயற்றும் வினைமுதல்வினைமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழி நடத்தலைச் செய்தானென்னுந் தொழில் தோன்ற "நடவா" என்பதனுன் நடவென்னும் அகரவீற்றுப்பகுதியை முதல்வைத்து, அதன்மீதே "அன்ஞன்" என்பதனுன் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப் படர்க்கை உணர்த்தும் ஆன் என்னும் விகு
15 தியை நிறுவிக், "கடதறவொற்றின்" என்பதனுற் பகுதிவிகுதிக்கிடையே இறந்தகாலங் காட்டுந் தகர இடைநிலையை வருவித்து, "இயல்பினும் விதியினும்" என்பதனுன் மிகுத்து, "வலித்தன் மெலித்தல்" என்பதனுன் அதனை மெலித்துப், "புள்ளி யீற்றுமுன்னுயிர்தனித் தியலாது" என்பதனுன் இடைநிலைத்தகரவொற்றின்
20 மீதே விகுதி ஆகாரத்தை ஏற்றி, ஒருமொழியாக்கி, நடந்தானென முடிக்க. நடந்தது என்னும் அஃறிணை ஒருமைப் படர்க்கை இறந்தகால இயற்றும் வினைமுதல்வினைமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழித் துவ்விகுதியும் அகரச்சாரியையும், நடந்தேன் என்னும் விரவுத்திணைத் தன்மை ஒருமை இறந்தகால இயற்றும்வினைமுதல்வினைமுற்
25 றுப்பகுபதம் முடிப்புழி என் என்னும் விகுதியும், நடந்தாய் என்னும் விரவுத்திணை முன்னிலை ஒருமை இறந்தகால இயற்றும் வினைமுதல்வினைமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழி ஆயென்னும் விகுதியுங் கொடுத்து முன்முடித்தாங்கு முடிக்க. இவ்வாறே இயற்றும் வினைமுதற் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதங்களெல்லாம் ஏற்றபெற்றி
30 அறிந்து முடித்துக்கொள்க. நடப்பித்தான் என்னும் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப்படர்க்கை இறந்தகால ஏவல்வினைமுதல்வினைமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழி நடப்பித்தலைச்செய்தானென்னுந் தொழில் தோன்ற முன்னரோதிய "முதனிலை யிறுதியின்" என்பதனானே நடப்பியென்னும் பகுதியை முதல்வைத்து, முன்முடித்
35 தாங்கு முடிக்க. பிறவும் அன்ன. கச்சினன் என்னும் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப் படர்க்கைக் குறிப்பான் முக்காலமுங் கோ

3828

II 39

டற்கு உரிய வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழிப் பண்டு இதுபொழுது நாளை என முறையே இப்பொருளையுடையனாயிருத்தலைச் செய்தான் செய்கின்றான் செய்வானென்பவற்றுள் ஏற்பதொரு காலங் குறிப்பாற் றோன்றப் "பொருளிடங்காலம்" என்பதனாற் கச்சு என்னும் பகுதியைமுதல்வைத்து அதன்மீதே அன் 5 என்னும் விகுதியை நிறுவி, "இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கணமியம்பலின்" என்பதனான் இன் இடைநிலை வருவித்துக், "குற்றியலுகரத் திறுதி முன்னும்" என்பதனானும் "புள்ளி யீற்றுமுன்" என்பதனானுங் குற்றுகரத்தின்மீதே இடைநிலை இகரத்தையும் னகரவொற்றின்மீதே விகுதி அகரத்தையும் ஏற்றி, ஒருமொழியாக்கிக் 10 கச்சினன் என முடிக்க. இவ்வாறே குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதங்களெல்லாம் ஏற்றபெற்றி அறிந்து முடித்துக்கொள்க. உண்டான் உண்டவன் கரியான் கரியவன் முதலிய வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பெயர்களைமுறையே இதசொழிலைச்செய்தவன் இன்னனாயிருந்தவனென்னுந் தொழின்மையும் பொருண்மையுந்தோன்ற மு 15 டித்துக்கொள்க. இன்னும் பனவன் அரசன் வாணிகன் உழவன் கணக்கன் வலையன் தச்சன் வண்ணான் கணவாளன் எனவும், பனத்தி அரசி வாணிச்சி உழத்தி கணக்கச்சி தச்சிச்சி வண்ணாத்தி கணவாட்டி எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்துக் குறிப்புவினைமுற்றுப்பெயர்ப்பகுபதங்களை இன்ன குலத்தாரென்னும் பொருண்மை 20 தோன்ற முடித்துக்கொள்க. இன்னோரன்ன பிறவாற்றான் வரும் பகுபதங்களையும் இதுவே நிலனாக முடித்துக்கொள்க. (௩௫)

இரண்டாவது பதவியல்முற்றிற்று.

௩-வது உயிரீற்றுப்புணரியல்.

௫௩. மெய்யுயிர் முதலீ றாமிரு பதங்களுந் 25
தம்மொடும் பிறவொடு மல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிக
ளியல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

என்பது சூத்திரம். நிறுத்தமுறையானே பதங்கள் தம்மோடும் உருபோடும் புணருமாறு கூறுவான் புகுந்தவற்றுள் இவ் 30 வோத்து உயிரீற்றுப்பதம் நின்று வருமொழி வன்கணத்தோடுஞ் சிறுபான்மை ஏனைக்கணங்களோடும் புணருமாறு உணர்த்தினமையின் உயிரீற்றுப்புணரியலென்னும் பெயர்த்து. பொதுவகையாற்

புணரும் இயல்பும் விரிந்த சூத்திரப்பொருளவன்றித் தொக்குப்பு ணரும் இயல்புங் குற்றுகரவீற்றுச்சொற்கள் நின்று புணரும் இயல் பும் உணர்த்துதலோடு இயைபுநீக்காது தன்னோடு இயைபின்மை மாத்திரைநீக்கித் தலைமைபற்றி வந்து அடுத்த உயிரீறுபுணர்த 5 லென்னும் விசேடத்தான் விசேடிக்கப்படுதலின் இக்குறி தலைமை பற்றிய வழக்கு, ஆ நீண்டு குற்றிபோல. மேற் பதங்களாமாறு உணர்த்தி ஈண்டு அவை தம்மிற் புணருமாறு உணர்த்தினமையின் மேலோத்தினோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இதனுள் இத்தலைச்சூத் திரம் பொதுவகையாற் புணருமாறு கூறுகின்றது.

10 இ - ள். மெய்முதலாயும் உயிர்முதலாயும் மெய்யீறாயும் உயி ரீறாயும் உள்ள பகாப்பதங்களும் பகுபதங்களுந் தம்மொடுதாம்வந் தும் பிறவற்றொடுவந்தும் அல்வழிப்பொருளினானுதல் வேற்றுமைப் பொருளினானுதல் புணருமிடத்து நிலைமொழியது ஈற்றெழுத்தும் வருமொழியது முதலெழுத்தும் இயல்பாகியும் விகாரமாகியும் 5 பொருந்துவது முன்னர்க்கூறிய புணர்ச்சியுட் தம்மொடு தாம்புண ரும் புணர்ச்சியாம். எ - று.

மெய்யை முற்கூறினர் இயல்பும் விகாரமுமாகிய இருகூற்று நால்வகைப் புணர்ச்சியும் மெய்க்கண் நிகழுமாறு உயிர்க்கண் நிக ழாவென்றற்கு. வட்டப்பலகை தமிழ்ப்பிள்ளை நின்கை ஆன்கன்று 10 என்றாற்போல விதிவகையான் எய்திய உயிரொற்றிறுதிகளும் புணர்ச்சியெய்தல் ஈண்டுக் கோடும். மேல் இவற்றையும் விரிவஞ் சிப் பிறிதென்னும் நயம்பற்றி இயற்கையானின்ற உயிரொற்றிறுதி களுள் அடக்கிச் செய்கைசெய்பவாகலின் ஈண்டு இருபதங்களும் என்றன அவற்றின் திறனாகிய பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுஞ் 15 சிறுபான்மை இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமெனக்கொள்க.

அவை மெய்யும் உயிரும் முதலும் ஈறுமாய் வருமாறு:— மரம் இலை எனவும், ஆல் விள எனவும், வந்தான் உண்டன என வும், உண்டான் வந்தன எனவும், மன் அம்ம எனவும், அந் தில் மற்று எனவும், மல்லல் உறு எனவும், மால் தவ எனவும் 20 முறையேகாண்க.

அவை தம்மோடும் பிறவோடும் வருமாறு:—ஆல் வீழ்ந்தது என மெய்யிறுசொன்முன் மெய்முதன்மொழி வருதலும், ஆவுண்டு என உயிரிறுசொன்முன் உயிர்முதன்மொழி வருதலும், ஆலிலை என மெய்யிறுசொன்முன் உயிர்முதன்மொழி வருதலும், ஆவெ

ளிது என உயிரிறுசொன்முன் மெய்முதன்மொழி வருதலுஞ், சாத் தன்கை எனப் பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்வருதலும், வந் தான் போயினான் என வினைச்சொல்லோடு வினைச்சொல் வருத லும், சாத்தனுண்டான் எனப் பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச்சொல் வருதலும், வந்தான்சாத்தன் என வினைச்சொல்லோடு பெயர்ச் 5
சொல் வருதலும் "அதுமற்றம்மதானே" என இடைச்சொல்லோடு இடைச்சொல் வருதலுங், "கொம்மைக் குழகாடுங் கோல வரை மார்ப" என உரிச்சொல்லோடு உரிச்சொல் வருதலும், "அதுகொ ளூழி காம நோயே" எனவும் "மல்லன்மார் படுத்தனன் புல்லுமா றெவனோ" எனவும் அவற்றோடு பிறவருதலுமாம். 10

நிலைவருமொழிகளென்றது ஈண்டு ஆகுபெயர். நிலைவருமொ ழிகளெனப் பொதுப்படக்கூறிய அதனாற் சாத்தன்வந்தான் வந் தான்சாத்தன் என நிறுத்த சொல்லும் அதனை முடித்தலைக்குறித்து வருஞ் சொல்லுமாய் வருதலும்; அங்ஙனம் வருங்கால் அவை பதி னாயிரத்தொன்று ஆயிரத்தொருபஃது பதினாயிரத்தொருபஃது என 15
முறையே நிலைமொழி அடையடுத்தும் வருமொழி அடையடுத்தும் இருமொழியும் அடையடுத்தும் வருதலும்; முன்றில் மீகண் என இலக்கணத்தோடு பொருந்தியுஞ் சோணாடு பாண்டிநாடு என இலக்கணத்தோடு பொருந்தாதும் மரூஉச்சொற்களாய் வருதலுங்; "கருங்கா லோமைக் காண்பின் பெருஞ்சினை" எனவும் "இரும்பு 20
திரித்தன்ன மாயிரு மருப்பிற்—பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப" எனவும் "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்" எனவும் முறை யே, ஓமைச்சினை, மருப்பினிரலை, தெய்வவரையென்று ஒட்டி, ஓமையினது சினை, மருப்பினையுடைய இரலை, தெய்வத்தன்மை யையுடைய வரையெனப் பொருள் தருகின்றன காண்பு பரல் மால் 25
என்பவற்றோடும் ஒட்டினாற்போன்று ஒட்டி, மிக்குந் திரிந்துங் கெட்டும், நிறுத்தசொல்லுங் குறித்துவருகிளவியுமாய்ப் பொருளி யைபின்றி வருதலுங்கொள்க. இவற்றுள் நிறுத்தசொல்லுங் குறித் துவருகிளவியுமாய் வருதல் நிலையிற்றென்றலாம், நிறுத்தசொல்லுங் குறித்துவருகிளவியுமாய்ப் பொருளியைபின்றி வருதல் நிலையா 30
தென்றலாமென்று உணர்க. விளவினைக்குறைத்தான் விளவினது கோடு என்புழிச் சாரியையும் உருபும் நிறுத்தசொல்லாயே நிற்கும். இயல்பாய் இயைதல் பொன்மணி புகழுமிது ஒளிமணி என முன் னின்ற பெற்றியின் வேறுபடாமை இயைதல்; விகாரமாய் இயை தல் அப்பெற்றியின் வேறுபட்டு இயைதல். விகாரத்தியைவதெனப் 35
பொதுப்படக் கூறிய அதனானே ஒன்றேயன்றி நிலப்பனை பனங்

காய் என "ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்" எனவுங் கொள்க. இயல்பு ஒருதன்மைத்தாகலின் அஃதொழித்து விகாரக் கூறுபாடு மேற்கூறுப.

நிலைமொழியது ஈற்றெழுத்து முன் பிறந்து கெட்டுப்போக
5 வருமொழியின் முதலெழுத்துப் பின் பிறந்து கெட்டமையின் முறையிற் பிறந்து நின்று கெடுவன ஒருங்குநின்றுபுணருமாறின் மையிற் புணர்ச்சியென்பதொன்றின்றாம்; பிறவெனின், அச்சொற் களைக் கூறுகின்றோருங் கேட்கின்றோரும் அவ்வோசை இடையறவுபடாமை உள்ளத்தின்கண்ணே உணர்வராகலின் அவ்வோசை
10 கேடின்றி உள்ளத்தின்கண் நிலைபெற்றுப் புணர்ந்தனவேயாம். ஆகவே, பின் கண்கூடாகப் புணர்கின்ற புணர்ச்சியும் முடிந்தன வேயாமென்க. (௧)

௱௪. ஐம்முத லாறு தழுவுதொடர் வேற்றுமை
செவ்விதி னிலைபு மெழுவாய் விளிமுற்
15 றிடையுரி யெச்சமடுக் குவமை யும்மை
தழுவுதொட ரல்வழிச் சந்தி யென்ப.

இது மேல் அல்வழி வேற்றுமை என்றார் அவை இவையென்கின்றது.

இ-ள். ஐயும் ஆனுங் குவ்வும் இன்னும் அதுவுங் கண்ணும்
20 என்னும் ஆறு உருபுகளும் விரிந்துந் தொக்குந் தமக்கு ஏற்ற பெயரோடும் வினையோடும் புணரும்புணர்ச்சி வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாமென்றும், வெளிப்படநிலைபெறும் எழுவாயும் விளியுந் தெரிநிலை வினையுங்குறிப்புவினையுமாகிய முற்றுச்சொற்களும் இடைச்சொல் லும் உரிச்சொல்லும் பெயரெச்சமும்வினையெச்சமுமாகிய எச்சச்
25 சொற்களும் விரைவாதியின்வரும் அடுக்கும் உவமைத்தொகை யும் உம்மைத்தொகையுந் தமக்கு ஏற்ற பெயரோடும் வினையோடும் புணரும்புணர்ச்சி அல்வழிப்புணர்ச்சியாமென்றுங் கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

நிலைமொழி வருமொழியாய் நின்று புணர்ச்சி எய்தாமையான்
30 ஈண்டைக்கு ஏலாத தோன்றா எழுவாயை நீக்குதற்குச் செவ்விதி னிலையும் எழுவாயென்றார். வேற்றுமையல்லாதது அல்வழியென் பது அறிவித்தற்கு ஈண்டு அல்வழி முற்கூறாராயினர். சொல்லோத் தினுள் வேற்றுமையெனப்படும் எழுவாயும் விளியும் ஈண்டு அல்வ ழியென்றல் மலைவாம்பிறவெனின், ஆண்டு அவை ஐமுதலிய வேற்

றுமைபோலப் பொருள்வேறுபடுத்தல் ஒப்புமைபற்றி அவற்றோடு உடனெண்ணப்பட்டு வேற்றுமையெனப்படும், ஈண்டு மூற்றுச் சொற்கள் முதலியனபோலப் புணர்ச்சிக்கட் செய்கை ஒப்புமை பற்றி இவற்றோடு உடனெண்ணப்பட்டு அல்வழியெனப்படும் ஆக லின் மலைவாகாதென்க.

உ-ம். குடத்தைவனைந்தான் குழையையுடையான் எனவும், அகத்தியனாற்றமிழுரைக்கப்பட்டது வேலானெறிந்தான் எனவும், அந்தணர்க்காவைக்கொடுத்தான் மாணுக்கர்க்குநூற்பொருளுரைத் தான் எனவும், ஊரிற்றீர்ந்தான் காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம் என வும், யானையதுகோடு சாத்தனதுதோட்டம் எனவும், குன்றத்துக் கட்குவடு பனையின்கணன்றில் எனவும்; நிலங்கடந்தான் குழைக் காது எனவும், தாய்மூவர் பொற்குடம் எனவும், கருப்புவேலி கடி சூத்திரப்பொன் எனவும், வரைபாய்தல் கருவூர்க்கிழக்கு எனவும், கொற்றனுணர்வு சாத்தன்புத்தகம் எனவும், மன்றற்பெண்ணை மாரிமா எனவும், முறையே இரண்டாவதுமுதல் ஆறும் விரிந்துந் தொக்கும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி வந்தவாறு காண்க. ஆகிடந்தது ஆவாம்பல எனவும், நம்பிவாராய் கோவேகூறாய் எனவும், வந் தான்சாத்தன் பாய்ந்ததுபுலி எனவுங், குழையன்கொற்றன் குண்டு கட்டெருமை எனவும், இனிமற்றொன்றுரை "அணங்குகொலாய் மயில் கொல்லோ கனங்குழை" எனவும், "நனிபேதையே நயனில் கூற்றம்" "வெயில்புறந்தரூஉ மின்னலியக்கத்து" எனவும், ஓதிய பார்ப்பான் ஓதும்பார்ப்பான் எனவும், உண்டுவந்தான் ஓடிவந் தான் எனவும், "கொன்னூர் துஞ்சினும் படைபடை யென் றஞ்சி" "வந்தது வந்தது கூற்று" எனவும், புலிப்பாய்த்துள் மழைவண்கை எனவும், உவாப்பதினான்கு புலிவிற்கெண்டை என வும், முறையே எழுவாய்முதலிய எழும் விரிந்தும் உவமையும் உம்மையுந் தொக்கும் அல்வழிப்புணர்ச்சி வந்தவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன.

இவற்றுடன் வினைத்தொகை பண்புத்தொகை அன்மொழித் தொகை என்பனவற்றையும் எடுத்து ஓதாராயினார் என்னையெ னின், வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் அல்வழிப்பொருள வாயினும் பிரித்தவழி முறையே மூக்காலமும் உணர்த்துந் தன்மை யவாயும் ஐம்பாலும் உணர்த்துந் தன்மையவாயும் நிற்குந் தத்தந் தொகைப்பொருள் சிதைதலிற் பிரிக்கப்படாமையாற் பிரிவிலொட் டுக்களாமாகலின், ஈண்டு நிலைமொழி வருமொழி செய்து புணர்க் கப்படாது மருவின்பாத்தியவாய்க் கொல்யானை அரிவாள் ஆட

ரங்கு செல்செலவு புணர்பொழுது செய்குன்று எனவும், கருங்குதிரை நெடுங்கோல் பாசிலை பைங்கண் சேதா எனவும் வருவன போலவும் முடிந்தாங்கு முடியுமாகலானும்; அன்மொழித்தொகை வேற்றுமைத்தொகைமுதலிய ஐவகைநிலைக்களங்களினும் பிறந்து பொற்றொடி பவளவாய் திரிதாடி வெள்ளாடை தகரஞாழல் என ஒருசொன்னீர்மைத்தாய்ப் பெயர்த்தன்மையெய்திப் "பொற்றொடி தந்தபுனைமடல்" எனப் பயனிலையோடு புணர்ந்துழி எழுவாயாயுஞ் "சுடர்த்தொடீகேளாய்" என முடிக்குஞ்சொல்லோடு புணர்ந்துழி விளியாயும் அல்வழிப்புணர்ச்சியாதலுந், தகரஞாழல்பூசினுள் தகரஞாழலைப்பூசினுளென வேற்றுமையுருபு தொக்கும் விரிந்தும் முடிக்குஞ்சொல்லோடு புணர்ந்துழி வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாதலுமுடையவாதலானும் ஓதாராயினரென்க.

எச்சத்தை முற்றினைச் சாரக் கூறாத முறையகூற்றினானே வட்டப்பலகை சாரைப்பாம்பு என்பனபோலும் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகைகள் அல்வழிப்பொருளவாய்ப் புணர்ச்சியெய்தல் கொள்க. (உ)

ருரு. வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே.

இது மேல் "ஐம்முதலாறுந் தழுவுதொடர்வேற்றுமை" யாமென வரையாதுகூறினமையின் "மெய்யுயிர்முதலீ ரேழிருபதங்களு" மென்பதனாற்பெற்ற பெயர்முதலிய நான்கும் ஐம்முதலாறும் விரியவுந் தொகவும் வருந் தொடர்ச்சி வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாமெனப் பெறுமன்றே? அதனைவிலக்கி வேற்றுமை பெயர்வழிய என்கின்றது.

இ - ள். வேற்றுமைகள் பெயரின்பின்னிடத்தனவாம் அவற்றோடு புணரும் நிலைமைக்கண். எ - று.

பெயரென்றது உயர்திணைப்பெயரும் அஃறிணைப்பெயரும் விரவுப்பெயருஞ் சிறுபான்மை வினைப்பெயரும் உரிப்பெயருமெனக்கொள்க.

உ-ம். நம்பியை நம்பியொடு நம்பிக்கு நம்பியின் நம்பியது நம்பிகண் எனவும், அதனை அதனொடு எனவும், சாத்தனை சாத்தனொடு எனவும், உண்டானை உண்டானொடு எனவும், நளியை நளியொடு எனவும் முறையேகாண்க. பிறவும் அன்ன. (ங)

ருசு. விகாரமொற் றுயிருயிர்மெய் சாரியை மிகுத
றிரிதல் கெடுத லெனவெழு வகைத்தே.

இது முன்னர்க் கூறிய விகாரம் இத்துணைத்தென்கின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய விகாரப்புணர்ச்சி மெய்யும் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய எழுத்துஞ் சாரியையுந் தோன்றலும் வடிவுவேறுபடுதலுங் கெடுதலுமென மூன்றுகூற்றினையுடைத்தாம். எ - று.

ஏற்புழிக்கோடலான் எழுத்துஞ் சாரியையும் இம்மூன்றும் எய்தவேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி ஏற்றபெற்றி வருமெனக் கொள்க.

வரலாறு;—மலைத்தலை எனக்கொட்டில் தமிழக்கூத்து உரிய நெய் மகவின்கை எனவும், மட்குடம் அறுபது மரவேர் பல்சாத்து அங்கை எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (ச)

ருஎ. வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல்
விரித்த றொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி.

இது செய்யுள்விகாரங் கூறுகின்றது.

இ - ள். மெல்லொற்றைவல்லொற்றாக்கலும் வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலுங் குற்றெழுத்தைநீட்டலும் நெட்டெழுத்தைக் குறுக்கலுஞ் சந்தம் நிரம்புதற்கு ஒருசொல்லை விரித்தலுஞ் சந்தம் அளவாதற்கு ஒருசொல்லைத் தொகுத்தலுமாகிய அறுவகை விகாரமுஞ் செய்யுட்கண் வேண்டுழி வரும். எ - று.

இவை ஆறும் புணர்ச்சிவிகாரம்போல இன்னுழிவருமென வரையறுக்கப்படா, செய்யுட்செய்யுஞ்சான்றோர் அணிபெறச் செய்யுட்கண் வருவித்துழி வருமென்பார் வேண்டுழிவருமென்றார்.

வரலாறு;—"முத்தைவரூஉங்காலந்தோன்றின்" எனவும், "குன்றியலுகரத்திறுதியாகும்" எனவும், "போத்தறார்புல்லறிவினார்" எனவும், "திருத்தார்நன்றென்றேனன்றியேன்" எனவும், "தண்ணந்துறைவர்தகவிலர்" எனவும், "ஐந்தவித்தானாற்றல்" எனவும், முறையேகாண்க. பிறவும் அன்ன. (ரு)

ருஅ. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே.

இதுவும் அது.

இ - ள். ஒருசொல்லின் முதலிடைகடையென்னும் மூன்றனுள் இச்சொல் இவ்வழிக் குறைப்பினும் நிறைந்துநிற்பதுபோன்று

பொருளை விளக்கும் என்பதை அறிந்து செய்யுளின்பம்பெறச் செய்வான் குறைக்க அங்ஙனம் வருங் குறைதல்விகாரமுஞ் செய்யுட்கண்வேண்டுழி வரும். எ - று.

"மரையிதழ்புரையுமஞ்செஞ்சீறடி" எனவும், "வேதினவெரிநின்ஞெதிமுதுபோத்து" எனவும், "நீலுண்டுகிலிகைகடுப்ப" எனவும், முறையே மூவிடத்துங் குறைந்தவாறும் பிறண்டுகுறைதற்கு ஏலாதவாறும் அங்ஙனங் குறைந்தனவாயினுந் தாமரை ஓந்தி நீலமென உரைத்த சொற்பொருள்களைத் தந்தவாறுங் காண்க. "கண்டிரண்முத்தங்கொண்டுவந்து" என்புழி வந்ததென்னும் வினையுஞ் "சான்றோரென்பிலர்தோழி" என்புழி என்பாரிலரென்னும் வினையுங் குறைந்துவந்தன. வினைச்சொல் இங்ஙனங் குறைதல் சிறுபான்மையெனக் கொள்க. இஃது ஒருசொல்லின்கட் சிறிதுநிற்பச் சிறிதுகெடுத்தலாதலின் முழுதுங்கெடுத்தலாகிய தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலின்வேறாதலறிக.

புணர்ச்சிவிகாரமன்றி யாப்பிற்கே உரிய இவற்றையும் ஈண்டுக்கூறினர் விகாரம் அதிகாரப்பட்டமையானும் பகுபதமுடித்தற்குச் சிறுபான்மை வேண்டுதலானும் யாப்பிற்கே உரிய பிறவும் இவ்வோத்துட் கூறுதலானும் விரித்தல் தோன்றலாகவும் வலித்தலும் மெலித்தலும் நீட்டலுங் குறுக்கலுந் திரிபாகவுந் தொகுத்தலும் மூவிடத்துக்குறைதலுங் கெடுதலாகவும் அடக்கிச் செய்யுள்விகாரமும் மூன்றென அமையுமென்பது போதற்குமென்க. (கூ)

ருக. அன்றா னின்ன லற்றிற் றத்தந்
தம்நம் நும்மே அஉ ஐகுன
வின்ன பிறவுஞ் சாரியை மொழியே.

மூவகைவிகாரமும் எய்துதற்கு உரிய இரண்டனுள் எழுத்துக்கூறுபாடு எழுத்தியலுட் பெறப்படுதலின் இஃது எஞ்சிநின்ற சாரியை இவையென்கின்றது.

இ - ள். அன்னும் ஆனும் இன்னும் அல்லும் அற்றும் இற்றும் அத்தும் அம்மும் தம்மும் நம்மும் நும்மும் ஏயும் அவ்வும் உவ்வும் ஐயும் குவ்வும் னவ்வுமாகிய பதினேழும் அவைபோல்வன பிறவும் மேற்கூறிய சாரியையிடைச்சொல்லாம். எ - று.

பிற ஆவன உம்மும் ஞான்றுங் கெழுவும் முதலியனவாம். அனுருபிற்கும் ஆன்சாரியைக்கும் இன்னுருபிற்கும் இன்சாரியைக்

கும் வேற்றுமை சாரியையாயின் உருபேற்றலும் உருபாயின் ஏலா மையுமென்க. மகத்துக்கை என்புழித் தகரவொற்றுந் தகரவுகர மும் வருமென்னில் இருளத்துக்கொண்டான் என்புழி அத்தென வேண்டுதலின் ஆண்டும் அத்து நின்றே கெட்டதெனக்கோடும். வேறாகநின்ற இருமொழியுந் தம்மிற் சார்தற்பொருட்டு இயைந்து நிற்றலிற் சாரியையாயிற்று.

வரலாறு;—ஒன்றன்கூட்டம் ஒருபாற்கு வண்டின்கால் பூத நுந்தொடையல்குடி பலவற்றை பதிற்றுப்பத்து மரத்திலை புளியங் காய் எல்லார்தம்மையும் எல்லார்நம்மையும் எல்லீர்நும்மையும் கல னேதூணி குன்றக்கூகை சாத்தனுக்கு முன்றிலைக்குழவி ஆடிக்குக் கொண்டான் ஆன்கன்று என முறையே காண்க. பிறவும் வந்துழிக் கண்டுகொள்க. (எ)

சுo. அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை.

இது முற்கூறியவற்றுள் அத்துச்சாரியை முதலெழுத்துக் கெடுமென்கின்றது.

இ - ள். அத்துச்சாரியையின் அகரம் இயல்பானும் விதியா னும் நின்ற அகரவீற்றுமுன்னர்க் கெடும். எ - று.

வரலாறு;—மகத்துக்கை கலத்துக்குறை என முறையே காண்க. உரையிற்கோடலான் அதவத்துக்கண் எனச் சிறுபான்மை கெடாதெனவும், அண்ணாத்தேரி திட்டாத்துக்குளம் என ஆகா ரத்தின் முன்னருங் கெடுமெனவும் விளவின்வீழ்பழம் பலாவின் வீழ்பழம் என இன்னுருபு இன்சாரியை பெறாதெனவும், பாம்பி னிற்கடிது தேள் என வழக்கின்கண்ணுங் "கற்பினின்வழாஅ நற் பலவுதவி" எனச் செய்யுட்கண்ணுஞ் சிறுபான்மை பெறுமென வுங் கொள்க. (அ)

சுக. பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும்
புணாவழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகு
மனையவை தெரித லறிவோர் கடனே.

இது சாரியை வரும் இடனுந் திறனுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். நிலைமொழிமுன்னர் விகுதியும் பதமும் உருபும் வந்து புணருமிடத்து இடையே ஒன்றும் இரண்டுஞ் சாரியை வருதலும் வாராதொழிதலும் இருவகையுமொப்ப நிற்றலும் பொருந்தும்; அத்

தன்மையவற்றை ஒட்டுதற்கு ஒழுகியவழக்கொடும் விரிந்தநூலொடும் படுத்தி எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் புறனடையானும் உரையானுங் கூறுபட ஆராய்ந்தறிதல் அறிவுடையோர்க்கு முறைமையாம். எ - று.

5 விகுதிப் புணர்ச்சிக்கண் உண்டது ஊரது என்றாற்போல்வன வரவேண்டியேநின்றன; வெற்பன் பொருப்பன் என்றாற்போல்வன வேண்டாது நின்றன; வருவன வருவ உண்பன உண்ப என்றாற்போல்வன இருவகையுமொப்பநின்றன. பதப்புணர்ச்சிக்கட் பலவற்றுக்கோடு சிலவற்றுக்கோடு என்றாற்போல்வன வரவேண்

10 டியே நின்றன; அத்திக்காய் அகத்திக்காய் என்றாற்போல்வன வேண்டாதுநின்றன; விளவின்கோடு விளங்கோடு அதவின்கோடு அதங்கோடு என்றாற்போல்வன இருவகையு மொப்பநின்றன. உருபுபுணர்ச்சிக்கண் மரத்தை மரத்தோடு அவற்றை அவற்றோடு என்றாற்போல்வன வரவேண்டியேநின்றன; நம்பியை நம்பியோடு

15 கொற்றனை கொற்றனொடு என்றாற்போல்வன வேண்டாதுநின்றன; மண்ணினை மண்ணை வேயினை வேயை என்றாற்போல்வன இருவகையுமொப்ப நின்றன. பூவினொடுவிரிந்தகூந்தல் பூவொடுவிரிந்தகூந்தல் இவையும் அன்ன. அவையிற்றிற்கு இவையிற்றிற்கு என்றாற்போல்வன பலவும் வந்தன. பிறவும் வந்துழிக் காண்க.

20 இடையேவருமென வரைந்துகூறாது பொதுப்பட வருதலுமென்றமையின் எல்லாவற்றையும் எல்லார்நம்மையும் எல்லாவற்றுக்கோடும் எல்லாநங்கையும் என உருபின்பின்னரும் பொருட்பின்னரும் உம்முச்சாரியை வருமெனக்கொள்க. (கூ)

கூ௨. எழுத்தோ ரன்ன பொருடெரி புணர்ச்சி
25 யிசையிற் றிரித னிலைஇய பண்பே.

இஃது எழுத்துக்கள் ஒன்று பலவாமென எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். எழுத்து ஒருதன்மையவான பொருள்விளங்கநிற்கும் புணர்மொழிகள் எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய ஓசைவேற்றுமையாற் புணர்ச்சி வேறுபடுதல் நிலைபெற்றகுணம். எ - று.

செம்பொன்பதின்றொடி செம்பருத்தி குறும்பரம்பு நாகன்றேவன்போத்து தாமரைக்கணியார் குன்றேறுமா என இவை இசையிற் திரிந்தன. (௪0)

சாந. அவைதாம், முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயி
னின்ன வென்னு மெழுத்துக்கட னிலவே.

இது மேலதற்கு ஓர் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். பல பொருட்குப் பொதுவென்ற புணர்மொழிக டாங் குறிப்பான் உணருமப் பொருண்மையினையுடையனவாம; 5
புணர்ச்சியிடத்து இத்தன்மையவென்னும் எழுத்துமுறைமையை யுடையனவல்ல. எ - று.

செம்பொன்பதின்றொடி என்றவழிப் பொன்னாராய்ச்சியுள் வழிப் பொன்னென்றாகு செம்பாராய்ச்சியுள்வழிச் செம்பென்றாங் குறிப்பான் உணரப்பட்டது. இசையிற் றிரிதல் ஒலியெழுத்திற்கெ 10
னவும் எழுத்துக்கடனிலவென்றது வரிவடிவிற்கெனவுங் கொள்க.

சாச. புள்ளி யீற்றுமுன் னுயிர் தனித் தியலாது
மெய்யொடு சிவணு மவ்வியல் கெடுத்தே.

இது புள்ளியீற்றுமுன் உயிர்முதன்மொழிவரிற் புணருமாறு
கூறுகின்றது. 15

இ - ள். புள்ளியீற்றுச் சொன்முன்வந்த உயிர்முதன்மொழியின் உயிர் தனித்து நடவாது, அப்புள்ளியோடு கூடும், தான
தனித்துநின்ற அவ்வியல்பினைக் கெடுத்து. எ - று.

எனவே, நீரோடு கூடிய பால்போல நின்றதென்று ஒற்றுமை
கூறினாரென்பதாயிற்று. 20

வரலாறு;—பாலரிது பாலாழி ஆலிலை பொருளீட்டம் வானுலகு வானூடு வேலெறிந்தான் வேலேற்றான் பொருளையம் பொருளொன்று நாணொடிற்ற சொலலெளவியம் எனவரும். பிறவும் அன்ன. அதனை அதனொடு நாடுரி என விதிவகையானெய்திய
புள்ளிமுன்னும் இவ்விதிகொள்க. (கஉ) 25

சாரு. குற்றிய லுகரத் திறுதி முன்னு
மற்றென மொழிப யவ்வரி னிகரந்
தெற்றென வருஉமது முற்றத் தோன்றாது.

இது குற்றியலுகர ஈற்றுமுன் உயிர்முதன்மொழியும் யகர
முதன்மொழியும் வரிற் புணருமாறு கூறுகின்றது. 30

இ - ள். குற்றியலுகர ஈற்றுமுன்னும் வந்த உயிர்முதன்மொழியின் உயிர் தனித்து நடவாது, அக்குற்றியலுகரத்தோடு கூடும், தான் தனித்துநின்ற அவ்வியல்பினைக் கெடுத்தென்றும், அதன்முன் யகரமுதன்மொழி வரின் இகரந் தெளியத்தோன்றுமென்றும், அக் 5 குற்றுகரம் முடியத் தோன்றுதென்றுங் கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

வரலாறு;—நாகு எஃகு வரகு கொக்கு குரங்கு தெள்கு என நிறுத்தி, அரிது யாது என வருவித்துக் காண்க. பிறவும் அன்ன.

நாகரிதென்புழி முன்னர்க் குற்றுகரவோசையும் பின்னர் உயிரோசையும் பெற்று அவ்விரண்டுங் கூடிநின்றல்லது அப்பொ 10 ருளுணர்த்தலாகாமையின் உயிரேறுங்காற் குற்றுகரங் கெட்டுப் போக நின்ற ஒற்றின்மேல் உயிர் ஏறிற்றென்றல் பொருந்தாதென்க. யகரம் வரிற் குற்றுகரம் இகரமாய்த் திரியுமென்னாது உகரங்கெட ஓர் இகரந் தோன்றுமென்றார், "யகரம் வரும்வழி யிகரங் குறுகு முகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது" என்பவாகலின். அங்ஙனந் 15 தோன்றிய இகரங் குறுகல் "யகரம் வரக்குற ளுத்தப வருஉ" மென்பதனாற் பெறுதும். முற்ற என்றார் அறுவகையீற்றின்கண்ணும் உகரங் கெடுமென்றற்கு. தெற்றென என்றதனால் அதனை அத னோடு இதனை இதனோடு கதவழகிது கனவழகிது கதவியாது கனவியாது என ஒரோவழி உயிர்முதன்மொழி வருங்கால் முற்றுகரங் 20 கெடநின்ற ஒற்றின்மேல் உயிர் ஏறி முடிதலும் யகரமுதன்மொழி வருங்காற் குற்றுகரவீறு முடிந்தாங்கு முடிதலுங் கொள்க. (கஙு)

சாச. தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது; உயிர் ஏற இடங்கொடுத்தலேயன்றி இரட்டித்தும் நிற்குமென்றலின்.

இ - ள். பிறிதொன்றனைச் சாராது தனியேநின்ற குற்றெழுத்தின்முன் நின்ற ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்துநிற்கும். எ - று.

வரலாறு;—மண் கம் பொன் நெய் கல் தெவ் புள் என நிறுத்தி, அழகிது ஆன்றது இயைந்தது எனவும், அமைவு ஆக்கம் இன்மை எனவும் வருவித்து, அவ்வாறுதல் காண்க. பிறவும் அன்ன.

சாஎ. தன்னொழி மெய்முன் யவ்வரி னிகரந்
துன்னு மென்று துணிநரு முளரே.

இது யகரம் ஒழிந்த மெய்முன் யகரம்வந்து புணர்வழிப் படுஞ் செய்கை கூறுகின்றது.

இ - ள். தன்னையொழிந்துநின்ற பத்துமெய்முன்னும் யகர முதன்மொழி வரின் ஓர் இகரந்தோன்றுமென்று துணிவாரும் உளர். எ - று.

உம்மையாற் றுணியாதார் பலரென்க.

வரலாறு;—உரிஞ் மண் வெரிந் பொன் போர் கல் தெவ் கேழ் தாள் என நிறுத்தி, யானை யாது என வருவித்து, அவ்வாறு தல் காண்க. பிறவும் அன்ன. உரிஞுயானை மண்யானை என இகரம் பெறுமையுங் கொள்க. (கரு)

சூஅ. இஈ ஐவழி யவ்வு மேனை
யுயிர்வழி வவ்வு மேமுனிவ் விருமையு
முயிரவரி னுடம்படு மெய்யென் றுதல்
வரைவின் றெனமனர் மதிக்குங் காலே.

இஃது உயிரீற்றுமொழிமுன் உயிர்முதன்மொழி வந்து புணருமாறு கூறுகின்றது

இ - ள். இகர ஈகார ஐகாரங்களின்பின்னர் யகரமும் ஒழிந்த உயிர்களின்பின்னா வகரமும் அவற்றுள் ஏகாரத்தின்பின்னர் யகர வகரமும் உயிர்முதன்மொழி வந்தால் உடம்படுமெய்யென்று பெயரவாய்த் தோன்றுதலை நீக்குதலின்றென்று கூறுவர் ஆசிரியர் ஆராயுமிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—மணி தீ மலை அழகிது எனவும், விள பலா கடு பூ அடைந்தது "ஓஒ வுவம னுறழ்வின்றி யொத்ததே" சோ கௌ அடைந்தது ஆடிற்று இழைந்தது எனவும், மணியழகு விளவழகு மாவடி மாவாட்டம எனவும, "ஏஎயிவளொருத்திபேடியோவென்றார்" "ஏவாடல்காண்க" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

மதிக்குங்காலை என்றதனால் அளபெடுப்புழிவரும் எகரமுன்னரும் ஏகாரத்தின்முன்போல உணடேஎயிகல் என யகரமுஞ் சேஎவடைந்தது என வகரமுஞ் சிறுபான்மை புள்ளியீற்றமுன்னும் "விண்வத்துக்கொட்கும்வண்ணத்தமரர்" என வகரமுந் தோன்றுதல் கொள்க. "நீழ்கழன்மறவர்செல்வுழிச்செல்க" என்பது வினைத்தொகையென மறுக்க. வரைவின்றென்மனார் என்றதனால் உடம்படுமெய்பெறுதல் ஒருதலையன்றாய்க் கிளி அரிது மூங்கா இல்லை எனப் பெருமையுங்கொள்க. (கசு)

கஈகூ. எண்மூ வெழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கு
முன்வரு ஞநமய வக்க ளியல்புங்
குறில்வழி யத்தனி யைநொது முன்மெலி
மிகலுமாம் ணளலன வழிநத் திரியு
மெல்லெழுத் தியற்கை யுறழினும் வரையார்
நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர்.

தொக்குப்புணரும் இயல்புணர்த்துவனவற்றுள் இஃது எல்லாவீற்று எவ்வகைச் சொன்முன்னும் வரும் மென்கணமும் இடைக்கணமும் இருவழியும் முடியும் முடிபு தொகுத்துக்
௫ கூறுகின்றது.

இ - ள். மேல் ஈறுமென்ற இருபத்துநாலு எழுத்தையும் இறுதியாகவுடைய பெயர் வினை இடை உரியென்னும் நான்கு சொன்முன்னும் வரும் ஞகார நகார மகார யகார வகாரங்கள் இயல்பாய்முடியுமென்றுங், குற்றெழுத்தின்பின் நின்ற யகாரமும்
5 ஓரெழுத்தொருமொழியான ஐகாரமும் நொவ்வுந் துவ்வுமான இவற்றின்முன்னர் ஞகார நகார மகாரங்கள் இயல்பாதலேயன்றி மிகுதலுமாமென்றும், ணகார ளகார லகார னகாரங்களின்பின் வரும் நகாரந் திரிந்து முடியுமென்றும், மெல்லெழுத்தினது இயல்பு ஒருகால் இயல்பாயும் ஒருகால் மிக்கும் இவ்வாறு உறழ்ந்துமுடியி
௰ னும் நீக்கார் நல்லறிவான் ஆராயும் பக்கத்தென்றுங் கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

வரையாதுகூறினமையின் இம்முடிபுகள் அல்வழி வேற்றுமையாம் இருவழியுங்கொள்க.

வரலாறு;—விள பலா கிளி தீ கடு பூ ஏஎ சே பனை ஓஒ சோ கௌ உரிஞ் மண் பொருந் மரம் பொன் வேய் வேர் வேல் தெவ் யாழ் வாள் வரகு என நிறுத்தி, ஞான்றது நீண்டது மாண்டது யாது வலிது எனவும், ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி யாப்பு வன்மை எனவும் வருவித்து, அஃறிணைப்பெயர்முன்னும்; நம்பிஅவன் நங்கை அவள் என நிறுத்தி, ஞான்றான் நீண்டான் மாண்டான் யாவன் வலியன் எனவும், ஞான்றாள் நீண்டாள் மாண்டாள் யாவள் வலியள் எனவும், ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி யாப்பு வன்மை எனவும் வருவித்து,உயர்திணைப்பெயர்முன்னுஞ்;சாத்தி கொற்றி சாத்தன் கொற்றன் என நிறுத்தி,ஞான்றாள் நீண்டாள் மாண்டாள் யாவள் வலியள் எனவும், ஞான்றான் நீண்டான் மாண்டான் யாவன் வலியன் என

வும், ஞான்றது நீண்டது மாண்டது யாது வலிது எனவும், ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி யாப்பு வன்மை எனவும் வருவித்து விரவுப்பெயர்முன்னும் இருவழியும் இயல்பாயினவாறு காண்க. சோவுக்கு ஞொள்கிற்று நீட்டித்தது ஞொள்கல் நீட்டிப்பு எனவும், கௌவுக்கு ஞெகிழ்ந்தது நீட்டித்தது ஞெகிழ்ச்சி நீட்டிப்பு எனவும் ஒட்டுக. பிறவும் பொருள் தருதற்கு ஏற்பன அறிந்து ஒட்டுக. மலர்ந்தஞாலம் விரிந்தநூல் உயர்ந்தமலை வடிந்தயாறு தூரந்தவாளி எனவும், வந்தனர்ஞாட்பின் வருத்தனர்நூலோர் மலைந்தனர்மறவர் புணர்ந்தனர்யாழோர் தனந்தனர்வயவர் எனவும் வினைச்சொன்முன்னும்; நிலனென நீரென தீயென வளியென எனவும், கொன்முனையிரவூர் கொன்வரல்வாடை எனவும் இடைச்சொன்முன்னுந்; தடமருப்பெருமை கடிநுனைப்பகழி "வறிது வடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி" எனவும், "மல்லன்மார்பமேத்தனன்புல்லுமாறெவனோ" "தெள்ளறறழ்இயவார்மணலடைகரை". "பையுண்மாலைப்பழுமரம் படரிய" எனவும் உரிச்சொன்முன்னும் இயல்பாயினவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. "ணளலனவழிநத்திரியும்" என்றலின் அத்திரிபு ஈண்டுக் கொள்ளற்க. உரிஞுஞான்றது பொருநுஞான்றது மண்ணுஞான்றது வேன்ஞான்றது வாண்ஞான்றது மரமாண்டது வேயாது என நிலைமொழியீறு விகாரப்படுதலென்னை எனக் கடாவற்க, ஈண்டு வருமொழியியல்பாமென்றலின். மெய்ஞ்ஞானம் நூல் மாண்டது எனவும், ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி எனவும், கைஞ்ஞெரிந்தது நீண்டது மறித்தது எனவும், ஞெரித்தார் நீட்டினார் மறித்தார் எனவும், இருவழியும் மிக்கன. கொஞ்ஞெள்ளா துஞ்ஞெள்ளா நாகா மாடா என இவை வினையாகலின் அல்வழிக்கண் மிக்கன. இவை நலிந்து கூறப்பிறத்தலான் இயல்பாதலே வலியுடைத்தென்பார் மிகலுமாமென்றார். நகரத்திரிபு மேற்காட்டுதும். கதிர்ஞெரி கதிர்ஞ்ஞெரி இதழ்ஞெரி இதழ்ஞ்ஞெரி நுனி முரி எனவும், பூஞெரி பூஞ்ஞெரி நுனி முரி எனவும், காய்ஞெரி காய்ஞ்ஞெரி நுனி முரி எனவும் உறழ்ந்தன உம்மையான் இயல்பாதலே வலியுடைத்தென்க. நன்மதிநாட்டத்தென்றதனான் இவ்வுறழ்ச்சிமுடிபு பெரும்பான்மையுந் தொடர்மொழிக்கேயெனவும் ஏனையிருமொழிக்குஞ் சிறுபான்மை வருமெனவும் ணகாரனகாரங்களின்முன் வந்த யாவும் ஞாவும் முதலாகிய வினைச்சொற்கள் ஒரு வினை வந்த தன்மையை ஒக்குமெனவுங் கொள்க. அவற்றுள் "மெல்லெழுத் தியற்கை யுறழினும் வரையார்—சொல்லிய தொடர்மொழி யிறுதி யான" எனவும், "ணனவென் புள்ளிமுன் யாவு ஞாவும்—வினையோ ரனைய வென்மனார் புலவர்" எனவும் கூறுபவாகலின் "மண் யாத்த

கோட்ட மழகளிறுதோன்றுமே" "மண்ஞாத்த கோட்ட மழக ளிறுதோன்றுமே" எனவும், பொன்யாத்ததார்ப்புரவிபரிக்குமே" "பொன்ஞாத்ததார்ப்புரவிபரிக்குமே" எனவும் வரும். இன்னும் இவ்விலேசானே மண்ஞான்றதென ஞாச்சென்றவழி யாச்செல் லாமையும் யாச் சென்றவழி ஞாச்சேறலுங்கொள்க. இதுவும் புண ரியலொழிபாய்க் கருவிப்பாற்படும். (கஎ)

எ0 ணளமுன் டணவும் லனமுன் றனவு
மாகுந் தநக்க ளாயுங் காலே.

இது வருமொழித்திரிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். ணகரளகரங்களின்முன்னர்த் தகரநகரங்கள் வரின் டகரணகரங்களாயும் லகரனகரங்களின்முன்னர் அவை வரின் றகரனகரங்களாயுந் திரிந்து முடியும் ஆராயுங்காலத்து. எ - று.

ஆயுங்காலேயென்றதனல் புணர்வுழி நிரனிறைகொள்ளாது நிலைமொழியொன்றுடனே வருமொழியிரண்டும் புணருமெனவுந் திரிவுழி நிரனிறைவகையானே தகரம் டகரறகரங்களும் நகரம ணகரனகரஙகளுமாய்த் திரியுமெனவுங் கொள்க.

வரலாறு;—மண்டீது மண்ணன்று முஃடீது முண்ணன்று; கஃறீது கன்னன்று பொன்றீது பொன்னன்று என வரும்.

நிலைமொழியீற்று லகரளகரங்கள் திரியினுந் "திரிந்ததன்றி ரிபது" என்னும் நயததால் வருமொழித் தகர நகரந் திரியுமென்க. ணளலனவழிநத் திரியுமென நகரம் அதிகாரப்பட்டமையின் ஒப் புமைபற்றித் தகரத்திரிபும் உடன்கூறினர். (கஅ)

எக. பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெ
வலிவரி னியல்பா மவற்றீற் றுயிர்முன் [ய
வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை.

இஃது ஒற்றீற்று விரவுப்பெயரும் உயர்திணைப்பெயரும் வன் கணத்தோடு புணருமாறும் வன்கணம் உயிரீற்று அவ்விருபெய ரோடும் புணருமாறுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பொதுப்பெயரீற்றின்கண்ணும் உயர்திணைப்பெயரீற் றின்கண்ணும் நின்ற ஒற்றுக்கள் வல்லினமுதன்மொழி வரின் இயல்பாய்முடியும்; அவ்விருபெயரீற்றின்கண்ணும் நின்ற உயிர்

முன் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாது இயல்பாயும் முடியும்; அவ்வாறன்றி உயர்திணைப்பெயருட் சிலபெயர் விகாரமாகியும் முடியும். எ - று.

இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. வரைந்துகூறாமையின் இருவழியுங் கொள்க. ஈற்றுமெய்யென்றும் 5 முன்னென்றும் பகுத்தோதியது யாண்டும் நிலைமொழி வருமொழிச் செய்கைகள் தெரிந்தறிந்துகோடற்கெனக் கொள்க.

சாத்தன் கொற்றன் எனவும், சாத்தி கொற்றி எனவும் நிறுத்திக், குறியன் சிறியன் தீயன் பெரியன் எனவும், குறியள் சிறியள் தீயள் பெரியள் எனவும், குறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கை 10 செவி தலை புறம் எனவும் ஏற்பன வருவித்து, இருவழியும் விரவுப் பெயரீற்றுமெய் வன்மை வர இயல்பாயவாறும் அவ்வுயிரீற்றுப் பெயர்முன் வருமொழிவல்லெழுத்து மிகாதவாறுங் காண்க. அவன் நமன் ஆய் அவர் அவள் எனவும், நம்பி விடலை தோழி நங்கை எனவும் நிறுத்திக், குறியன் சிறியன் தீயன் பெரியன் என 15 வும், குறியர் சிறியர் தீயர் பெரியர் எனவும், குறியள் சிறியள் தீயள் பெரியள் எனவும், கை செவி தலை புறம் எனவும் ஏற்பன வருவித்து, இருவழியும் உயர்திணைப்பெயரீற்றுமெய் வன்மை வர இயல்பாயவாறும் அவ்வுயிரீற்றுப்பெயர்முன் வருமொழிவல்லெழுத்து மிகாதவாறுங் காண்க. பிறவும் அன்ன. பார்ப்பனக்கன்னி குமரிபிள்ளை 20 சேரி தோட்டம் என ஈற்றயல் குறுகி அகரச்சாரியைபெற்று வருமொழிவல்லெழுத்து மிக்குங்; கபிலபரணர் என ஈறுகெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாயும்; பல்சங்கத்தார் பல்சான்றோர் என ரகரவீறும் அதன் அயல் நின்ற அகரமுங் கெட்டு ஈற்றுமெய் இயல்பாயும்; ஆசீவகப்பள்ளி நிக்கந்தக்கோட்டம் ஈழவக்கத்தி 25 வாணிகத்தெரு அரசக்கன்னி வேட்டுவக்குமரி கோலிகக்கருவி வண்ணாப்பண்டி என ஈறுகெட்டு வருமொழிவல்லெழுத்து மிக்குங்; குமரகோட்டம் குமரக்கோட்டம் பிரமகோட்டம் பிரமக்கோட்டம் வாசுதேவகோட்டம் வாசுதேவக்கோட்டம் என ஈறுகெட்டு வருமொழிவல்லெழுத்து உறழ்ந்தும்; ஆடூஉக்குறியன் சிறியன் 30 தீயன் பெரியன் எனவும், மகடூஉக்குறியள் சிறியள் தீயள் பெரியள் எனவும், வேற்றுமைக்கண் ஆடூஉக்கை மகடூஉக்கை செவி தலை புறம் எனவும், எட்டிப்பூ காவிதிப்பூ நம்பிப்பூ நம்பிப்பேறு எனவும், நம்பிக்கொல்லன் நம்பிச்சான்றோன் நம்பித்துணை நம்பிப்பிள்ளை செட்டிக்கூத்தன் சாத்தன் தேவன் பூதன் எனவும், நங்கைப்பெண் நங் 35 கைச்சானி எனவும், உயர்திணைப்பெயருட் சில விகாரமேற்றவாறு

காண்க. பிறவும் அன்ன. எட்டி காவிதி என்பன தேயவழக்காகிய சிறப்புப்பெயர், எட்டிமரம் அன்று; அஃது "எட்டிக்குமரனிருந் தோன்றன்னை" என்பதனுல் உணர்க. இவை எட்டியதுபூ எட்டிக்குப்பூ காவிதியதுபூ காவிதிக்குப்பூ என விரியும். ஈற்றுமெய் இயல்பாமெனவே, வருமொழிவல்லெழுத்துச் சாத்தன் குறியன் குறிது தாய்குறியள் குறிது நீர்குறியீர் எனவும், அவன்குறியன் அவள்குறியள் அவர்குறியர் எனவும் இயல்பாயும; மகன்றாய்க்கலாம் செரு துறத்தல் பகைத்தல் என நிலைமொழிக்கு அடையாய் முன்வந்த மகனது பகைவினையைப் பின்னுக ஒருவன் கூறுமிடத்து மிக்குந் தமக்கேற்ற பெற்றி முடியுமெனக் கொள்க. மகன்றாய்க்கலாமென்பது மகன் தாயொடுகலாய்த்த கலாமென விரியும். ஏனையவற்றிற்கும் ஏற்பன உருபு விரிக்க. தோன்றறீயன் அவன்றீயன் ஆண்டீயன் பெண்டீயள் வேடீயன் அவடீயள் தீமை எனவருமொழித்தகரந் திரிந்தன மேலைச்சூத்திரத்தான் முடிந்தன.

பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர்களென்ற முறையலகூற்றானே உயர்திணைவினைச்சொல்லும் இவ்வாறே இயல்பாய் முடியுமெனக் கொள்க.

வரலாறு;—உண்டான் உறங்கினுன் எனவும், உண்டாள் உறங்கினுள் எனவும், உண்டார் உறங்கினுர் எனவும், உண்ப ஓதுப எனவும் நிறுத்திக், கொற்றன் சாத்தன் தேவன் பூதன் எனவும், கொற்றி சாத்தி தெரிவை பெதும்பை எனவும், கற்றார் சான்றார் தக்கார் பார்ப்பார் எனவும், ஏற்பன வருவித்துக் காண்க. பிறவும் அன்ன.

இன்னும் இம்முறையலகூற்றானே விரவுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர் உயர்திணைவினை என்னும் இவற்றின் முடிபுவேறுபாடெல்லாம் மேல்முடித்தும். அஃது ஆங்காங்கு உணர்க. (கசு)

எஉ. விளிநிலைக் கிளவியு மவற்றோ ரன்ன.

இது விளிப்பெயர் வன்கணத்தோடு புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். விளியாய்நிற்றலையுடைய உயிரீறும் ஒற்றீறுமாகிய உயர்திணைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும் உயிரும்புள்ளியும் இறுதியாகிய உயர்திணையியற்பெயரும் விரவுத்திணையியற்பெயரும்போல உயிரீற்றுமுன் வல்லெழுத்து வந்துழி அவ்வல்லெழுத்து இயல்பா

யும் ஒற்றீறு வல்லெழுத்து வந்துழி இயல்பாயும் அங்ஙனம் இயல்பா தலேயன்றிச் சில விகாரமாகியும் முடியும். ஏ - று.

நிலையென்ற மிகையானே இவ்விருவீற்று அஃறிணைவிளிப் பெயரும் அவைபோல இயல்பாகியுஞ் சிறுபான்மை விகாரமாகியும் முடியுமெனக்கொள்க. 5

வரலாறு;—ஊர ஊரா நம்பி நம்பீ வேந்து வேந்தே நங்கை எனவும், நம்பன் நங்காய் கடவுள் ஏந்தல மார்தர் எனவும் நிறுத் திக், கூறாய் சொல்லாய் தாராய் போதாய் எனவும், கூறீர் சொல்லீர் தாரீர் போதீர் எனவும் ஏற்பன வருவித்து, உயர்திணைவிளிப்பெயர் இயல்பாயவாறுஞ்; சாத்த சாத்தா சாத்தி சாத்தீ பூண்டு பூண்டே 10 தந்தை எனவும், ஆண் பெண் சாத்தன் தூங்கல் தாய் மகள் எனவும் நிறுத்திக், கூறாய் சொல்லாய் தாராய் போதாய் என வருவித்து, விரவுத்திணைவிளிப்பெயர் இயல்பாயவாறுந், தும்பி தும்பீ வண்டு வண்டே வாடை எனவும, கண் அலவன் பேய் சூர் வேல் யாழ் வாள் எனவும் நிறுத்திக், கொடியை சிறியை தீயை பெரியை என 15 வருவித்து, அஃறிணைவிளிப்பெயர் இயல்பாயவாறும்; ஆடேஉக்கூறாய் மகடேக்கூறாய் எனவும், ஏந்தறீயை கடவுடீயை எனவும், பிணாக்கூறாய் அழிதூக்கூறாய் எனவும், தூங்கறீயை மகடீயை எனவும், விளக்கொடியை புறாக்கொடியை முசுக்கொடியை எனவும், கற்றீயை முட்டீயை கடறீயை நெஞ்சுடீயை மனங்கொடியை எனவும், மூவகைவிளிப்பெயரும் விகாரம் ஏற்றவாறுங் காண்க. பிறவும் அன்ன. 20 திரிந்துங் கெட்டுந் தோன்றியும் இயல்பாயும் அயல் திரிந்தும் விளியேற்று நிற்பதொன்றாதலின் இயற்பெயர் மாத்திரையாய் நிற்பன வற்றுள் அடங்காமையின் இவற்றை விளிநிலைக்கிளவியுமவற்றோ ரன்ன என அவற்றோடு மாட்டெறிந்தாரெனக்கொள்க. (௨0) 25

௭௩. உயிரும் புள்ளியு மிறுதி யாகிய
முன்னிலை வினையே யேவ லெனறிவை
யியல்பா குநவு முறழா குநவுமென்
றாயீ ரியல வல்லெழுத்து வரினே.

இது முன்னின்றான் தொழில் உணர்த்துவனவும் அவனைத் 30 தொழிற்படுத்துவனவுமாகிய முன்னிலைவிரவுவினைச்சொற்கள் வன்கணத்தோடு முடியும் முடிபுகூறுகின்றது.

இ - ள். உயிரும் ஒற்றும் ஈறாக வந்த முன்னிலைவினையும் ஏவல் வினையுமென்ற இம்மொழிகள் இயல்பாய்முடிவனவும் உறழ்ந்து

முடிவனவுமென இவ்விரண்டியல்பினையுடைய வல்லெழுத்துமுத லாகிய மொழிவரின். எ - று.

வரலாறு;—உண்டி தின்றி உண்டனை தின்றனை உண்டாய் தின்றாய் கொற்றா சாத்தா தேவா பூதா எனவும், உண்டனிர் தின்ற னிர் கொற்றரே சாத்தரே தேவரே பூதரே எனவும், இவை முன் னிலைவினை இயல்பாயின. உறழ்ச்சி வந்துழிக்காண்க. கொணா எறி விடு உண் தின் கொற்றா சாத்தா தேவா பூதா எனவும், உண்மின் தின்மின் கொற்றரே சாத்தரே தேவரே பூதரே எனவும, ஏவல் வினை இயல்பாயின. நடகொற்றா நடக்கொற்றா ஈர்கொற்றா ஈர்க் கொற்றா சாத்தா தேவா பூதா என ஏவலவினை உறழ்ந்தன. பிற வும் வந்துழிக்காணக. நிலகொற்றா நிற்கொற்றா எனத் திரிந்துந் திரியாதும் உறழ்ந்தனவும் உறழாதனவுமென்னும் பொதுவகை யான் முடிக்க. (எக)

எசு. ஔவென வரூஉ முயிரிறு சொல்லு
ஞநமவ வென்னும புள்ளி யிறுதியுங்
குற்றிய லுகரத் திறுதியு முளப்பட
முற்றத் தோன்றா முன்னைய முடிபே
யுகரம பெறாஉ மாவயி னான.

இஃது ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கி எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். ஔ என வருகின்ற உயிரீற்றுச்சொல்லும் ஞ ந ம வ என்று சொல்லப்படும் புள்ளியீற்றுச்சொல்லுங் குற்றியலுகரத்தை இறுதியிலேயுடைய சொல்லுங் கூட முன்னர்க்கூறிய இயல்பும் உறழ்ச்சியுமாகிய முடிபு முற்றத்தோன்ற முடியா நிலைமொழியி உகரம்பெற்று உறழ்ந்து முடியும். எ - று.

ஏற்புழிக்கோடலாற் சொல்லென்றது ஈண்டு ஏவல்வி மேற்றாயிற்று.

உ-ம் கௌவுகொற்றா கௌவுக்கொற்றா வெளவுகொ வெளவுக்கொற்றா உரினுகொற்றா உரினுக்கொற்றா பொரு கொற்றா பொருநுக்கொற்றா திருமுகொற்றா திருமுக்கொற்றா தெ வுகொற்றா தெவ்வுக்கொற்றா கூட்டுகொற்றா கூட்டுக்கொ சாத்தா தேவா பூதா என வரும். ஒன்றெனமுடித்தலான் து கொற்றா நொக்கொற்றா கைதூக்கொற்றா சாத்தா தேவா பூதா என இவ்வுயிரீற்று ஏவல்வினைச்சொற்கள் மிக்கேமுடிதலும் மண்ணு

கொற்று மண்ணுக்கொற்று பன்னுகொற்று பன்னுக்கொற்று உள்ளுகொற்று உள்ளுக்கொற்று கொல்லுகொற்று கொல்லுக் கொற்று சாத்தா தேவா பூதா என இப்புள்ளியீற்றேவல்வினைச் சொற்கள் உகரம்பெற்று உறழ்ந்துமுடிதலுங் கொள்க. (உஉ)

எரு. மெல்லெழுத்துமிகுவழிவலிப்பொடுதோன்றலு
வல்லெழுத்துமிகுவழிமெலிப்பொடுதோன்றலு [ம்
மியற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலு
முயிர்மிக வருவழி யுயிர்கெட வருதலுஞ்
சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுதலுஞ்
சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையலுஞ் 10
சாரியை யியற்கை யுறழத் தோன்றலு
முயர்திணை மருங்கி னொழியாது வருதலு
மஃறிணை விரவுப்பெயர்க் கவ்விய னிலையலு
மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலு
மன்ன பிறவுந் தன்னியன் மருங்கின் 15
மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கு
மைகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப.

இது மேல் உயிரீற்றிற்கும் புள்ளியீற்றிற்கும் வேற்றுமைக் கட் கூறும் முடிவு பெறுதுநிற்கும் இரண்டாம் வேற்றுமைமுடிபு வேறுபாடு தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். விளங்குறைத்தான் என மெல்லெழுத்து மிகுமிடத்து விளக்குறைத்தான் என வல்லெழுத்து மிகுதலும் மரக்குறைத்தான் என வல்லெழுத்து மிகுமிடத்து மரங்குறைத்தான் என மெல்லெ ழுத்து மிகுதலும் தாய்கொலை என இயல்பாய் வருமிடத்துத் தாய்க் கொலை என மிகுதலும் பலாஅக்குறைத்தான் தழூஉக்கொணர்ந் தான் ஏஎக்கட்டினான் என உயிர்மிக வருமிடத்துப் பலாக்குறைத் தான் தழூக்கொணர்ந்தான் ஏக்கட்டினான் என உயிர்கெடவருதலும் வண்டின்கொணர்ந்தான் எனச் சாரியைப் பேறுள்ளவிடத்து வண்டு கொணர்ந்தான் எனச் சாரியைகெட்டு நிற்றலும் வண்டின்கொணர்ந் தான் எனச் சாரியைப்பேறுள்ளவிடத்து வண்டினைக்கொணர்ந்தா னெனச் சாரியையோடு தன்னுருபுநிற்றலுஞ் சாரியைபெறுவன பெ றுது இயல்பாகின்றவிடத்துப்புளிகுறைத்தான் புளிக்குறைத்தான் பனைதடிந்தான் பனைத்தடிந்தான் பூல்குறைத்தான் பூற்குறைத்தான்

என மிக்குந் திரிந்தும் உறழ்ச்சியாகத் தோன்றுதலும் உயர்திணைக் கண் நம்பியைக்கொணர்ந்தான் நங்கையைக்கொணர்ந்தான் எனத் தொகாதேநிற்றலும் ஒழியாதுவருதலுமென்றதனான் ஆடூஉவறி சொல் மகடூஉவறிசொல் ஒன்றார்த்தெறலும் என ஒழிந்தும வருத லும் உயர்திணையோடு அஃறிணை விரவும விரவுப்பெயர் கொற்ற னைக்கொணர்ந்தான் என உருபு தொகாதேநிற்றலும் அவ்வியனிலை யலுமென்றதனான் மகற்பெற்றேன் என விரவுப்பெயர்ககண்ணுந் தொகுதலும் பொறகொணாந்தான் மட்கொணர்ந்தான் என மெய பிறிதாகுமிடத்து அங்ஙனமாகாது பொன்கொணாந்தான் மணகொ ணர்ந்தான் என இயற்கையாய்வருதலும் அவைபோல்வனபிறவுந தன்னைநோக்கித் திரிபுநடக்குமிடத்துப் பொருள்பெற எடுதது ஓதப்பட்டு ஏனைவேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியது முடிபினைத் தான் நீக்கி வேறுமுடிபிற்ருய்நின்று ஒலிக்கும் இரண்டாம்வேற் றுமையது வேறுபட்ட புணர்சசியென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

அவைபோல்வன பிற ஆவன, 'எககண்டுபேருங்காலையாழ் நின் கறகெழுசிறுகுடி" "நப்புணாவில்லா நயனிலவோர்நட்பு" என நெடுமுதல குறுகும் விரவுப்பெயர்கள் மெல்லெழுத்துப்பெறு தற்கு உரியன வலலெழுததுப்பெறுதலுங் கழிகுறைத்தான் திணைபி ளந்தான் மயிர்குறைத்தான் தறகொணடான் செறுததான் புகழ்ந் தான் எனவியல்பாதலுந் திரிதலும முதலியவெனக் கொள்க.' மெய பெற என்றதனானே சாரியை உள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது செய்யுட்கண் "மறங்கடிந்தவருங்கற்பின்" "சில்சொல்லிற்பல்கூந் தல்" என வருவனவும் பிறவற்றின்கண் மைகொணர்ந்தான் மைக் கொணர்ந்தான் வில்கோள் விற்கோள் என உறழ்ந்துமுடிவனவுங் கொள்க. இனி இவ்வாறு திரியாது கடுக்குறைத்தான் செப்புக் கொணர்ந்தான் என்றாற்போலப் பொதுமுடிபே தனக்கும் முடி பாக முடிவனவுங் கொள்க. "தமமினுகியதொழின்மொழிவரினே" என்பதனைச் சாரவைத்தமையான் வினைவந்துழியே இஙஙனம் பெரும்பான்மை திரிவதெனக்கொள்க. இனித் தன்னினமுடித்த லென்பதனான் வரைபாய்வருடை என்றாற்போல ஏழாவதற்கும் வினையோடு முடிபுழித திரிதல்கொள்க. (உ௩)

எசு. புள்ளியு முயிரு மாயிறு சொன்முன்
றம்மி னாகிய தொழின்மொழி வரினே
வல்லினம மிகற்பமு மியல்புமா வனவுள.

இது மேல் உயிரீற்றிற்கும் புள்ளியீற்றிற்கும் வேற்றுமைக் கட் கூறும் முடிபு பெறுதுநிற்கும் மூன்றும்வேற்றுமைமுடிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். ஒற்றாகியும் உயிராகியும் ஈருய்நின்ற நிலைமொழி முன்னர் அந்நிலைமொழிப்பொருளான மூன்றாவதன் பொருளாகிய 5 வினைமுதற்பொருள்கள் தம்மான் உளவாகிய தொழிற்சொல் வரு மாயின் புணர்ச்சிக்கண் மேல் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியிடத்து மிகு மெனக் கூறும் வல்லெழுத்து மிகாது உறழ்ந்து முடிவனவும் இயல் பாய்முடிவனவும் உள. எ - று.

சூர்கோட்பட்டான் சூர்க்கோட்பட்டான் வளிகோட்பட் 10 டான் வளிக்கோட்பட்டான் சாரப்பட்டான் தீண்டப்பட்டான் பாயப்பட்டான் என இவையுறழ்ந்தன. காய்கோட்பட்டான் புலி கோட்பட்டான் சாரப்பட்டான் தீண்டப்பட்டான் பாயப்பட்டான் என இவை இயல்பாயின. பிறவும் அன்ன.

புள்ளியும் உயிருமென்ற முறையலகூற்றானே பேஎய்கோட் 15 பட்டான் பேஎய்க்கோட்பட்டான் என்னுமுறழ்ச்சியுள் எகரப்பே றும் பாம்புகோட்பட்டான் பாப்புகோட்பட்டான் பாம்புக்கோட் பட்டான் பாப்புக்கோட்பட்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள் நிலைமொ ழியொற்றுத் திரிதலுந் திரியாமையுங்கொள்க. இவ்விறுதிகள் நாய்க் கால் தேர்க்கால் கிளிக்கால் என ஆண்டு வேற்றுமைக்கண் வல்லெ 20 ழுத்து மிகுமாறு காண்க. (உச)

எஎ. வேற்றுமை யல்வழி இஐ யென்னு
மீற்றுப்பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைய
வவைதா, மியல்பா குநவும் வலலெழுத்து மிகுநவு
முறழா குநவு மென்மனார் புலவர். 2

இஃது இகரவீற்றுப்பெயர்க்கும் ஐகாரவீற்றுப்பெயர்க்கும் அல்வழிமுடிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். வேற்றுமையல்லாதவிடத்து இ ஐ என்னும் ஈற்றையு டைய பெயர்ச்சொற்கள் மூவகையாகிய முடிபுநிலைமையுடைய. அம்முடிபையுடைய சொற்கடாம் இயல்பாய் முடிவனவும் வல்லெ 3 ழுத்து மிக்கு முடிவனவும் உறழ்ச்சியாய் முடிவனவுமென்று கூறு வர் புலவர். எ - று.

உ-ம். பருத்திகுறிது காரைகுறிது சிறிது தீது பெரிது என இவை இயல்பாய்முடிந்தன. மாசித்திங்கள் அலிக்கொற்றன் காவிக்கண் சித்திரைத்திங்கள் புலிக்கொற்றன் குவளைக்கண் என இவை மிக்குமுடிந்தன. கிளிகுறிது கிளிக்குறிது தினைகுறிது தினைக்குறிது
5 என இவை உறழ்ந்துமுடிந்தன. பிறவும் அன்ன.

பெயர்க்கிளவியெனவே பெயரல்லாத இவ்விரண்டீற்றுவினைச் சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் மேல் முடிப்பாம்.

நிலையென்ற மிகையானே இயல்பானும் விதியானும் நின்ற ஐகாரவீற்று ...லையென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்கு உறழ்ச்
0 சிமுடிபு கொள்க. (உரு)

எஅ. உயிரும் புள்ளியு மிறுதி யாகி
யளவு நிறையு மெண்ணுஞ் சுட்டி
யுளவெனப் பட்ட வெல்லாச் சொல்லுந்
தத்தங் கிளவி தமமகப் பட்ட
15 முத்தை வரூஉங் காலந் தோன்றி
னொத்த தென்ப ஏயென் சாரியை.

இஃது அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய பெயர்கள் அல்வழிக்கட் தம்மிற் புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். உயிரும் புள்ளியுந் தமக்கீறாய அளவையும் நிறையை
0 யும் எண்ணையுங் கருதி வருவன உளவென்று ஆசிரியர் கூறப்பட்ட எல்லாச்சொற்களுந் தத்தமக்கு இனமாகிய சொற்களாய்த் தம்மிற் குறைந்தசொறகள தம்முன்னே வருங்காலந் தோன்றுமாயிற் பொருந்திற்றென்பார் ஆசிரியர்தாம் ஏயென்சாரியைபெற்று முடிதலை. எ - று.

5 முந்தை முத்தையென விகாரமாயிற்று.

வரலாறு;—நாழியேயாழாக்கு உழக்கேயாழாக்கு கலனேபதக்கு எனவும், தொடியேகஃசு கழஞ்சேகுன்றி கொள்ளேயையவி எனவும், ஒன்றேகால் காலேகாணி காணியேமுந்திரிகை எனவும் முறையே அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப்பெ
0 யருந் தம்முன்னர்த் தம்மிற் குறைந்தன வந்துழி ஏகாரம்பெற்றவாறு காண்க.

இனி உயிரீறு புள்ளியீறென்ற மிகையானே குறுணிநாழி ஐநாழியுழக்கு என ஏயென்சாரியைபெறாது வருவனவுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே உழக்கரை செவிட்டரை மூவுழக்கரை கலவரை எனவும், கஃசரை கழஞ்சரை தொடியரை கொள்ளரை எனவும், ஒன்றரை பத்தரை எனவும், ஏயென்சாரியை பெறாதனவும்; 5
உரிக்குறை கலக்குறை எனவும், தொடிக்குறை கொட்குறை எனவும், காணிக்குறை காற்குறை எனவும் ஏயென்சாரியை பெறாது வேற்றுமைமுடிபெய்துவனவும்; உழக்கின்குறை ஆழாக்கின்குறை எனவும், கழஞ்சின்குறை கஃசின்குறை எனவும், ஒன்றின்குறை பத்தின்குறை எனவும் வேற்றுமைமுடிபு எய்தாது இன்பெறுவன 10
வுங்; கலத்துக்குறை என அத்துப்பெற்று முடிவனூஉம்; பனையின் குறை காவின்குறை என இன்பெறுவனவும்; பனைக்குறை காக்குறை எனச் சிறுபான்மை இன்பெறாது வேற்றுமைமுடிபு எய்து வனவுந்; தூணிப்பதக்கு எனவும், இருதூணிப்பதக்கு முத்தூணிப் பதக்கு எனவும் ஏயென்சாரியை பெறாது வேற்றுமைமுடிபு எய் 15
துவனவுந்; தூணித்தூணி தொடித்தொடி காணிக்காணி எனத் தம் முன்னர்த் தாம் வந்து வல்லெழுத்துப் பெறுவனவுந்; தூணிக்குத் தூணி இருதூணிக்கிருதூணி எனக் குச்சாரியை பெறுவனவுங் கொள்க. உரிக்கூறு தொடிக்கூறு காணிக்கூறு தூணிக்கொள் கலக்கொள் சாமை தோரை பயறு எனப் பொருட்பெயரோடு 20
புணர்வழி வேற்றுமைமுடிபெய்தின மேற்கூறும் ஈற்றுப் பொது விதியானே முடியுமெனக்கொள்க. உழக்கரை உரிக்குறை உழக்கின்குறை கலத்துக்குறை பனையின்குறை காவின்குறை பனைக் குறை காக்குறை தூணிப்பதக்கு என்றற்றொடக்கத்தன உம்மைத் தொகை. உரிக்குறை உரியுங் குறையும் என விரிந்துழி உரியும் 25
உழக்குமெனப் பொருடரும். ஏனையவற்றிற்கும் ஏற்குமாறு பொரு ளுரைத்துக்கொள்க.

தூணிக்கொள் என்றாற்போல்வன பண்புத்தொகை. உழக்கின்குறை என்றற்றொடக்கத்தன வேற்றுமைக்கண்ணுயின் உழக்கிற்குறை என நிற்கும். கலம் சாடி தூதை பானை நாழி மண்டை 30
வட்டி அகல் உழக்கு எனவும், கழஞ்சு சீரகம் தொடி பலம் நிறை மா அரை அந்தை எனவும், அளவுப்பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் முதலாவன இவ்வொன்பதெழுத்தென உணர்க. உகரமுதனிறைப்பெயர் வந்துழிக் காண்க. "அளவிற்கு நிறையிற்கு மொழி முதலாகி—யுளவெனப் பட்ட வொன்பதிற் றெழுத்தே—யவைதாங், 35
கசதப வென்றா நமவ வென்றா—அகர வுகரமோ டவையெனமொ

ழிப்" என்பவாகலின. சிறுபான்மை இம்மி இடா என்றாற்போல் வனவுங் கொள்க. எண்ணுப்பெயர்க்கு வரையறையின்று. (உசு)

எகூ. உரிவரி னாழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும டகர முரியின் வழியே
5 யகர வுயிர்மெய்யா மேற்பன வரினே.

இது நாழியென்னும் அளவுப்பெயர்க்கு வருமொழி ஒன்ற னோடு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் உரியென்னும் அளவுப் பெயர்க்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். உரியென்னும் அளவுப்பெயர் வருமொழியாய் வருங் 10 காலத்து நாழியென்னும் நிலைமொழியளவுப்பெயரின் இறுதியில் நின்ற ஈற்றுயிர்மெய் கெட அங்ஙனங் கெட்டுழி டகரவொற்றுத் தோன்றும்; உரியென்னும் அளவுப்பெயர்முன் ஏற்றமொழி வரின் யகரவுயிர்மெய் வரும் எ - று

வரலாறு;—நாடுரி எனவும், உரியகொள சாமை தோரை 15 பயறு மிளகு வரகு உப்பு எனவம், வரும் ஏற்பன என்றதனான் உரியரிசி உரியெண்ணெய் முதலாயின மிகாதெனக கொள்க. வரு மொழி முற்கூறிய அதனான் டகாரம் மிகாது நாவுரியென்னும முடி புங கொள்க. (உஎ)

அo. எகர வினாமுச சுட்டின முன்ன
20 ருயிரும யகரமு மெய்தின் வவ்வும
பிறவரி னவையுந தூககிற சுட்டு
நீடலும யகார நிலவலு நெறியே.

இது வினாவுஞ் சுட்டுமாகிய உயிரீற்றிடைசசொற்கள் நாற்க ணத்தோடும் புணருமாறு தொகுத்து உணர்த்துகின்றது

25 இ - ள். எகரவினா முன்னும் அகரமுதலிய மூவகைச்சுட்டுக் கள் முன்னும் உயிர்முதன்மொழியும் யகரமுதன்மொழியும் வந் தால் வகரமும் ஒழிய வந்துழி வந்தவையுஞ் செயயுட்கட் சுட்டு நீண்டிசைத்தலும் அங்ஙனம் நீணடிசைததவழி யகரம் மிகுதலும் முறைமைம. எ - று

உ-ம். எவ்வடை அவ்வடை இவ்வடை உவ்வடை ஆடை இலை ஈயம் உரல் ஊர்தி எழு ஏணி ஐயம் ஒழுககம ஓடை ஔவி யம் எனவும், எவ்யாழ் அவ்யாழ் இவ்யாழ் உவ்யாழ் எனவும, எக்

கொற்றன் அக்கொற்றன் இக்கொற்றன் உக்கொற்றன் சாத்தன் தேவன் பூதன் ஞாண் நூல் மணி வளை எனவும், ஆவயினான ஈவயினான ஊவயினான எனவும், "ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே" எனவும் வரும். வருமொழி வரையாது கூறினமையின் இம்முடிபு நாற்கணத்தோடுஞ் சென்றதேனும் நெறியென்றதனான் வன்கணம் வந்துழி நீடாதெனவும் நீடல் ஒருதலையன்றெனவும் உயிர்க்கணம் வந்துழியே யகரந் தோன்றுமெனவுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே "கள்வனோவல்லன்கணவனென்காற்சிலம்பு—கொள்ளும்வினைப்பொருட்டாற்கொன்றாரேயீதொன்று" என இது என்னுஞ் சுட்டுமுதல் உகரவீற்றுப்பெயரின் இகரம் நீடலுங்கொள்க. இந்நீட்சி இருமொழிப்புணர்ச்சிக்கண் வருதலின் நீட்டும்வழி நீட்டலாகாமை உணர்க. பிறவும் அன்ன. (உஅ)

அக. ஞணநம லவளன வொற்றிறு தொழிற்பெயர்
யவ்வன் மெய்வரி னுவ்வுறு நவ்வுக்
கவவு மாகும் வேற்றுமைக் கென்ப
செவ்விதி னவ்விய றெரியுங் காலே.

இஃது. ஒருசார்த்தொழிற்பெயர் வன்கணத்தோடும் மென்கணத்தோடும் இடைக்கணத்து வகரத்தோடும் புணருமாறு தொகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ - ள். ஞகரமும் ணகரமும் நகரமும் மகரமும் லகரமும் வகரமும் ளகரமும் னகரமுமாகிய எட்டு ஒற்றுக்களும் ஈறாக வருந் தொழிற்பெயர்கள் யகரம் ஒழிந்த எட்டு ஒற்றுக்களையும் முதலாகவுடைய மொழிகள் வருமொழியாய்வரின் இருவழிக்கண்ணும் உகரம்பெற்று முடியும். அவற்றுள், நகரவீற்றுத்தொழிற்பெயர்க்கு உகரமேயன்றி அகரமுமாம் வேற்றுமைக்கண்ணென்று கூறுவர் ஆசிரியர் செவ்விதாக அவ்விலக்கணத்தை ஆராயுங்காலத்து. எ-று.

உ-ம். உரிஞுக்கடிது மண்ணுக்கடிது பொருநுக்கடிது செம்முக்கடிது புல்லுக்கடிது தெவ்வுக்கடிது துள்ளுக்கடிது துன்னுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், பொருநக்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும் வரும். இம்முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கட்கு உரிஞுதல் மண்ணுதல் பொருநுதல் செம்முதல் புல்லுதல் தெவ்வுதல் துள்ளுதல் துன்னுதல் எனப் பொருளுரைக்க. பொருநுதல் பொருந்துதல்.

"செவ்விதினவ்வியறெரியுங்காலே" என்றதனுல் மூரணென் னுந்தொழிற்பெயர் உகரம்பெறுது மூரட்கடுமை சேனை தானை பறை எனவும், ஞெகிட்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், மூரண் கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞெகிழ்ந்தது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும் இருவழியும் உகரமபெறுது ணகரவீற்றுப் பொது விதியான் முடிதலும், அவ்வீற்றுத்தொழிற்பெயரல்லனவும் வெண் ணுக்கரை எனவும், "கனைகுரல்கடுப்பப்பண்ணுப்பெயர்த்து" என வும் உகரம்பெறுதலும், வெரிந் என்னுஞ் சினைப்பெயரும் பொருந் என்னுஞ் சாதிப்பெயரும் வெருநுக்கடிது பொருநுககடிது என அல்வழிக்கண் உகரம்பெறுதலும், வெரிநக்கடுமை பொருநக்கடுமை என வேற்றுமைக்கண் அகரம்பெறுதலும், "உய்வல்யானைவெரிநுச் சென்றனன்" பொருநுக்கடுமை எனச் சிறுபான்மை உகரம்பெறுத லும், வெரிநெனிறுதி கெடுதலுங், கெட்ட இடத்து வெரிங்குறை வெரிக்குறை செய்கை தலைபுறம் என வருமொழிக்கு இனமான மெல்லெழுத்துப்பெறுதலும் வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும், உரி ஞின்குறை பொருநின்குறை வெரிநின்குறை எனச் சாரியைபெறுத லுங், கன்னல்கடிது பின்னல்கடிது ஆடல்கடிது பாடல்கடிது நாட்டங்கடிது ஆட்டங்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண் டது மாண்டது வலிது எனவும், கன்னற்கடுமை பின்னற்கடுமை ஆடற்கடுமை பாடற்கடுமை நாட்டக்கடுமை ஆட்டக்கடுமை செய் கை தலை புறம் ஞாநசி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரல்லாத லகர மகர ஈற்றுத் தொழிறபெயர்கள் உகரம் பெறுது தமக்கு ஏற்ற ஈற்றுப் பொதுவிதியான் முடிதலுங், கொள் கடிது கொட்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், சொள்கடுமை கொட்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும் இருவ ழியும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரலலாத ளகரவீற்றுத்தொழிற்பெ யர் உகரம்பெறுது தமக்கேற்ற செய்கைபெறுதலும், ஔகார ஈற் றுத் தொழிற்பெயர் கௌவுக்கடிது வெளவுக்கடிது கடுமை என இருவழியும உகரம்பெறுதலுங் கொள்க. "உய்வல்யானைவெரி நுச்சென்றனன்" என்பதனை யானையினது முதுகின்மேற் சென் றனனென விரிக்க. (உகூ)

அஉ. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்
வல்லெழுத நியையி னவ்வெழுத்து மிகுமே.

இனி உயிரொற்றிறுதிகளைத் தனித்தனி எடுத்து முடிப்பார் விரிவஞ்சி ஒருவாற்ருற் தொகுத்துணர்த்துவனவற்றுள் இஃது

உயிரீற்றுச்சொன்முன் வன்கணம் புணருமாறு தொகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ - ள். இயற்கையானுஞ் செயற்கையானும் நிலைபெற்ற உயிரீற்றுச்சொன்முன்னர் வல்லெழுத்துமுதன்மொழி வருமொழியாய் வந்து புணரின் அவ்வருமொழிமுதற்கண் நின்ற வல்லொற்றுக்கள் மிக்குமுடியும் இருவழியும். எ - று.

வட்டக்கல் சதுரப்பாறை என்றாற்போல ஒற்றீறொழித்து உயிரீறாக்கிக்கொள்வதூஉந், தாழக்கோல் தமிழப்பள்ளி என்றாற்போல இடையே எய்துவித்து உயிரீறாக்கிக்கொள்வதூஉம் எனச் செயற்கையீறு இருவகைத்து. அவை அங்ஙனம் ஆக்கிக்கொள்வழி வல்லெழுத்து மிகுமாறு ஆங்காங்கு உணர்க. சொல்லென்றது ஈண்டு அஃறிணைப்பெயருஞ் சிறுபான்மை அத்திணைவினையும் விரவுவினையும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமெனக் கொள்க. உயிரொருமையாற் குற்றுகரமும் உருபுயிரும் ஈண்டே அடங்கும். அங்ஙனம் அடங்குமென்பது கருத்தாதல் "வன்றொடரல்லனமுன்மிகாவல்வழி" என்றற் றொடக்கத்தனவற்றானும் "மூன்றனுருபினுமாறனுருபினும்" என்பதனானும் ஈண்டு எய்தியதனை விலக்குதலான் அறிக.

வரலாறு;—விளக்குறிது அதக்குறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், இருவிளக்கொற்றன் சாத்தன் தேவன் பூதன் எனவும், அகரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. இருவிளவென்பது ஓரூர், இருவிளவின்கட் கொற்றனென விரியும். உணக்கொண்டான் புலிபோலக்கொண்டான் கண்டெனக்கொண்டான் ஆங்கக்கொண்டான் சாலக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் என அகரவீற்று வினைச்சொன்முன்னும் இடைச்சொன்முன்னும் உரிச்சொன்முன்னும் முறையே மிக்கன. புலிபோல என்பது ஒன்றனோடு பொருவப்படுதல் நோக்கி இடைச்சொல்லெனப்பட்டதேனும் போலென்னும் இடைச்சொல்லடியாகத் தோன்றிய வினையெச்சக்குறிப்பாதலும் எனவென்பது இருசொல்லையும் இயைவிக்கின்ற நிலைமையான் இடைச்சொல்லெனப்பட்டதேனுஞ் செய்து செய்யூ முதலியபோலச் செய்தெனவெனீறெனை வினையெச்சமாய் அவற்றோடு உடனெண்ணப்படுதலும் பற்றி வினையெச்சத்துள் அடக்கிமுடித்தாம். இவ்வாங்கவென்னும் உரையசையிடைச்சொல் ஏழனுருபின் பொருள்பட வந்ததல்லாமை "ஆங்க வென்னுமுரையசைக் கிளவியும்—ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே"

என்பதனான் அறிக. தாராக்கடிது மூங்காக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கால் செவி தலை புறம் எனவும் ஆகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. உண்ணாக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் எனவும், உண்ணாக்குதிரை செந்நாய் தகர் பன்றி எனவும், "உயிருறுப் புயிர்மெய் தனிநிலை யெனாஅக்—குறினெடி லளபெடை மூவின மெனாஅ" எனவும், உசாக்கடிது வயாக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும் ஆகாரவீற்று வினைச்சொன்முன்னும் இடைச்சொன்முன்னும உரிச்சொன்முன்னும் முறையே மிக்கன. உசாக்கடுமை வயாக்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை என இவை பெயர்த்தன்மைப்பட்டுழி வேற்றுமைக்கண் மிகுமாறுங்காண்க. இகரவீற்றுப்பெயர்க்கு அல்வழிமுடிபு முன்னர்க் கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டு ஏனையவற்றிற்கே இம்முடிபுகோடும். தேடிக்கொண்டான் வந்தவழிக்கொண்டான் எனவும், இனிக்கொண்டான் அணிக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் எனவும், கடிக்கமலம் சண்பகம் தாமரை பங்கயம் எனவும், இகரவீற்று வினைச்சொல்லும் இப்பொழுதெனவும் அணிய இடத்தெனவும் முறையே காலமும் இடமும் உணர்த்தும் இடைச்சொற்களும் உரிச்சொல்லும் முறையே மிக்கன. கிளிக்கால் சிறகு தலை புறம் என இகரவீற்றுப் பெயர்முன் வேற்றுமைக்கண் மிக்கன. கிளிகுறுமை கிளிக்குறுமை எனக் குணம்பற்றி வந்த உறழ்ச்சிமுடிபும் பனியத்துக்கொண்டான் பனியிற்கொண்டான் எனப் பனியென்னுங் காலப்பெயர் அத்தும் இன்னும் பெறுதலும் புறனடையாற்கொள்க. ஈக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கால் சிறகு தலை புறம் எனவும், ஈகாரவீற்றுப் பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. தழீஇக்கொண்டான் நிறீஇக்கொண்டான் என்றாற்போல்வன இகரவீறெனக. கடுக்குறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், காய் செதிள் தோல் பூ எனவும், உகரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. கொண்மூக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், குழாம் செலவு தோற்றம் முறைவு எனவும் ஊகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. உண்ணூக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் என ஊகாரவீற்று வினைச்சொன்முன் மிக்கன. ஏக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், ஏஎக்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை எனவும ஏகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. வேற்றுமைக்கண் எகரப்பேறு புறனடையாற் கொள்க. ஐகாரவீற்றுப்பெயர்க்கு அல்வழிமுடிபு மேற்கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டு ஏனையவற்றிற்கே இம்முடிபு கோடும். ஒல்லைக்கொண்டான் வல்லைக்கொண்டான் வந்தக்கடைக்கொண்டான் கூறாமைக்குறித்தான் வந்தபின்னைக்கொண்டான்

வருமுன்னைக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் என வும், மற்றைத்தெரு எனவும், பனைத்தோள் எனவும் ஐகாரவீற்று வினைச்சொன்முன்னும் இடைச்சொன்முன்னும் உரிச்சொன்முன் னும் முறையே மிக்கன. யானைக்கோடு செவி தலை புறம் என ஐகா ரவீற்றுப்பெயர்முன் வேற்றுமைக்கண் மிக்கன. உழைங்கோடு என மெல்லெழுத்துப்பெறுதலுங் கலங்கோடு கலைக்கோடு என உறழ்தலும் புறனடையாற்கொள்க. ஒக்கடிது கோக்கடிது சோக் கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், ஓஒக்கடுமை கோஒக்கடுமை சோஒக்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை எனவும் ஓகாரவீற்றுப் பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. வேற்றுமைக்கண் ஒகரப்பேறு புறனடையாற்கொள்க. கௌஉக்கடிது சிறிது தீது பெரிது என வும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை எனவும் ஔகாரவீற்றுப் பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. உகரப்பேறு அதிகாரப்புறன டையாற்கொள்க. கொக்குக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கால் சிறகு தலை புறம் எனவும், குற்றுகரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவ ழியும் மிக்கன. அடித்துக்கொண்டான் சென்றவிடத்துக்கொண் டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் எனக் குற்றுகரவீற்றுவி னைச்சொன்முன் மிக்கன. "புணர்தருசெல்வந்தருபாக்குச்சென் றான்" என்பதும் அது. மற்றுக்கொள் செல் தா போ எனவும் அதிர்ப்புக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும் குற்றுகரவீற்றிடைச் சொன்முன்னும உரிசசொன்முன்னும் முறையே மிக்கன. அதிர்ப் புக்கடுமை எனப் பெயர்த்தன்மைப்பட்டுழி வேற்றுமைக்கண் மிகு மாறுங் காண்க. யானையைக்கொணர்ந்தான் சேர்த்தான் தடுத் தான் பிடித்தான் எனவும், ஊர்க்குக்கொண்டான் சென்றான் தந் தான் போயினான் எனவும் உயிரீற்றுருபின்முன் மிக்கன. ஈண் டுக் காட்டாதொழிந்தனவும் வந்தவழிக்கண்டு இதுவே நிலனாக முடித்துக்கொள்க. (௩௦)

அ௩. மெல்லெழுத்து மிகுநவும் வல்லெழுத்து மிகுந
மம்மிடை வருநவு முறழ்ச்சி யெய்துநவு [வு
மென்றிருநால் வகைய மரப்பெய ரன்னவை
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இஃது உயிரீற்று மரப்பெயர்கட்கு ஒருவழி எய்தாதது எய்து வித்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். மெல்லெழுத்து மிக்கு முடிவனவும்; வல்லெழுத்து மிக்கு முடிவனவும்; அம்முச்சாரியை இடையே பெற்று முடிவன

வும்; ஒருகால் மெல்லெழுத்துப் பெற்றும் ஒருகால் வல்லெழுத்துப் பெற்றும், ஒருகால் மெல்லெழுத்துப் பெற்றும் ஒருகால் அம்முச் சாரியை பெற்றும் ஒருகால் அம்முச்சாரியை பெறாது வல்லெழுத் துப் பெற்றும் இவ்வாற்றான் உறழ்ச்சிமுடிபு எய்துவனவுமென ஒரு நால்வகையினை உடையவாம் மரப்பெயர்கள். அவ்வியல்பினை யுடையவற்றை விரிந்தநூல்களில் எடுத்தோததானும் இலேசா னுங் கூறியவாறு நோக்கி வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கட் பாதுகாத் தறிக. எ - று.

வல்லெழுத்துமிகுதியுங் கூறினர் ஐயம் அகற்றுதற்கு. விளங் கோடு அதங்கோடு மாங்கோடு காயாங்கோடு சேங்கோடு விசைங் கோடு ஞெமைங்கோடு நமைங்கோடு அமைங்கோடு உடைங்கோடு செதிள் தோல் பூ என இவை மெல்லெழுத்து மிக்கன. ஏற்புழிக் கோடலான் இனமெல்லெழுத்தே மிகுதல் கொள்க. மேலும் வாளா மெல்லெழுதென்புழியெல்லாம் ஏற்புழிக்கோடலான் இன மெல்லெழுத்தே கொள்க. பலாஅக்காய் அத்திக்காய் அகத்திக்காய் ஆத்திக்காய் கடுக்காய் இலந்தைக்காய் கொன்றைக்காய் புன்னைக் காய் செதிள் தோல் பூ என இவை வல்லெழுத்துமிக்கன. புளியங் கோடு அரையங்கோடு தேக்கங்கோடு குருந்தங்கோடு புன்கங் கோடு வேப்பங்கோடு கடப்பங்கோடு செதிள் தோல் பூ என இவை அம்முப்பெற்றன. யாஅங்கோடு யாஅக்கோடு பிடாஅங்கோடு பிடாஅக்கோடு தளாஅங்கோடு தளாஅக்கோடு செதிள் தோல் பூ என இவை மெல்லெழுத்துப்பெற்றும் வல்லெழுத்துப்பெற்றும் உறழ்ந்தன. உதிங்கோடு உதியங்கோடு ஒடுங்கோடு ஒடுவங்கோடு செதிள் தோல் பூ என இவை மெல்லெழுத்துப்பெற்றும் அம்முப் பெற்றும் உறழ்ந்தன புன்னையங்கானல் புன்னைக்கானல் முல்லை யந்தொடையல் முல்லைத்தொடையல் மனையங்கோல் மனைக்கோல் என இவை அம்முப்பெற்றும் பெறாது வல்லெழுத்துப்பெற்றும் உறழ்ந்தன. பிறவும் அன்ன. உதி இக்காலத்து ஒதியென மருவிற்று.

போற்றல்வேண்டும் என்றதனானே "புளிங்காய்வேட்கைத் தன்று" எனவும், புளிம்பழம் எனவும் அம்முப்பெறாது சிறுபான்மை மெல்லெழுத்துமிகுதலும், கமுகங்காய் தெங்கங்காய் ஈச்சங்காய் பயற்றங்காய் சீழகம்புல் என்றாற்போலும் புல்லினையும் மரமென அடக்கி அம்முக்கொடுத்தலும் "யாணர்க்கோங்கின்குவிமுகை" என வும், "காய்மாண்டதெங்கின்பழம்" எனவும் இன்பெறுதலும், பிற வாறு வருவன உளவேல் அவையும் ஏற்குமாறு முடித்துக்கொள்க. இவற்றுள் அகரம்பெறுவன புறனடையான் முடிக்க. (௩௧)

அச. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரி
னைபோ யம்முந் திரளவரி னுறழ்வு
மட்டுறி னைகெட் டாவு மாம்பிற.

இஃது ஒன்றற்கு எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். பனையென்னுஞ் சொன்முன்னர்க் கொடியென்னுஞ் சொல்வரிற் பனைக்கொடியென வருமொழிவல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும், ஏனை வல்லெழுத்துமுதன்மொழி வரிற் பனங்காய் செறும்பு தூண் பழம் என ஐகாரங் கெட்டு அம்முப்பெற்றுமுடிதலு திரள் என்னுஞ் சொலவரின் ஒருகாற் பனந்திரள் என ஐகாரங் கெட்டு அம்முப்பெற்று முடிதலும், பனைத்திரளென ஒருகால் ஐகாரங்கெட்டு அம்முப்பெறாது வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும், அட்டென்னுஞ் சொல் வருமொழியாய் வந்து ஒன்றுமாயிற் பனாஅட்டு என ஐகாரங் கெட்டு அவ்விடதது ஓர் ஆகாரந்தோன்றி ஐகாரங் கெடநின்ற னகரவொற்றின்மேல் ஏறிமுடிதலுமாம். எ - று.

பிறவென்றதனானே ஆவிரங்காய் தூதுணங்காய் வழுதுணங்காய் தில்லங்காய் பாவட்டங்காய் தாழங்காய் செதிள் தோல் பூ எனவும், ஓலம்போழ் எனவும் வருவனவும் அவைபோல்வன பிறவும் ஐகாரங் கெட்டு அம்முப்பெற்றுமுடிதல் கொள்க. பனைக்கொடியென்பதற்கு இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் பனாஅட்டு என்பதற்கு மூன்றாவதும் ஆறாவதும் விரியும். (௩௨)

அரு. சாவ வென்னுஞ் செயவெ னெச்சத்
திறுதி வகரங் கெடுதலு முரித்தே.

இஃது ஓர் அகரவீற்றுவினைச்சொற்கு எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். சாவவென்று சொல்லப்படுஞ் செயவெனெச்சத்திறுதிக்கண் நின்ற அகரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட வகரமுங் கெட்டு நிற்றலும் கெடாதுநிற்றலும் உரித்து. எ - று.

உ-ம். "கோட்டிடைச்சாக்குத்தினான்" சாவக்குத்தினான் சேறினான் தகர்த்தான் புடைத்தான் ஞான்றான் நீண்டான் மாண்டான் யாத்தான் வீழ்த்தான் அடைந்தான் எனவரும். நிலைமொழித்தொழிலாதலான் இயல்புகணத்திற்கும் இவ்விதிகொள்க. இந்நிகரனவாய் மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஈது ஒக்கும். (௩௩)

அசா. செய்யிய வெனும்வினை யெச்சம் பலவகைப்
பெயரி னெச்சமுற் றறனுருபே
யஃறிணைப் பன்மை யம்மமுன் னியல்பே.

இஃது அகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்
5 குகின்றது.

இ - ள். செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டான்வரும் வினையெச்
சமும் வினையுங் குறிப்பும் எதிர்மறையும் பற்றிவரும் பெயரெச்ச
மும் அஃறிணைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஆறனுருபும்
அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரும் அம்மவென்னும் உரையசையிடைச்
10 சொல்லுமாகிய அகரவீற்று இவ்வாறுவகைச் சொற்கண்முன்னரும்
வருமொழிவல்லெழுத்து இயல்பாய்முடியும். எ - று.

இதன் முதலீறுகளில் அகரவீற்றுமொழிகளை வைத்தமை
யான் இடைநின்றனவும் அகரவீறேயாமெனவும் அஃறிணைப்பன்
மை வேற்றுமைக்கண் அத்துப்பெற்றுமுடிதல் மேல் மாட்டேற்றாற்
5 பெறப்படுதலின் ஈண்டு இயல்பென்றது அல்வழிக்கண்ணே யென
வுங் கொள்க.

உ-ம். உண்ணியகொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயி
னான் எனவும், உண்டகுதிரை உண்ணாநின்றகுதிரை பொன்னன்ன
குதிரை பொன்போன்றகுதிரை பொன்னனையகுதிரை பொன்னி
10 கர்த்தகுதிரை பொன்னொத்தகுதிரை அன்னகுதிரை இன்னகுதிரை
என்னகுதிரை பெரியகுதிரை சிறியகுதிரை செய்யகுதிரை இனிய
குதிரை தண்ணியகுதிரை நல்லகுதிரை உண்ணாதகுதிரை ஓடாத
குதிரை செந்நாய் தகர் பன்றி எனவும், உண்டனகுதிரை கரிய
னகுதிரை செந்நாய் தகர் பன்றி எனவும், சாத்தனகுதிரை செந்
5 நாய் தகர் பன்றி எனவும், பலகுதிரை சிலகுதிரை செந்நாய் தகர்
பன்றி எனவும், அம்மகொற்றா சாத்தா தேவா பூதா எனவும்
முறையே காண்க. எவற்றினுஞ் சிறப்புடைய அஃறிணைப்பன்மை
யை முற்கூறாமையான் அம்மாகொற்றா என நீண்டுழியும் இயல்பா
தலும் வடகடல் வடதலை என்றாற்போலும் விதியகரவீற்றுப்பெயர்
10 முன் இயல்பாதலுங் கொள்க. (கசா)

அஎ. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
யேகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக்காத்தலும் நுதலிற்று.

*இ - ள். வாழியவென்னும் வியங்கோண்முற்றின் ஈற்றுயிர்மெய் கெடுதலும் உரித்து; அது கெட்டு இகரவீறாய் நின்றாலும் முற்கூறிய இயல்பேயாம். எ - று. 5

உம்மையாற் கெடாமையே வலியுடைத்து.

வரலாறு;—வாழிகொற்றா வாழியகொற்றா சாத்தா தேவா பூதா மன்னா வளவா யாழா அரசா எனவரும். (௩௫)

அஅ. பலசில வெனுமிவை தம்முன் றாம்வரி
னியல்பு மிகலு மகர மேக
லகரம் றகர மாகலும் பிறவரி
னகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற. 10

இஃது எய்தியது இகந்துபடாமைக்காத்தலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். பலவென்றுஞ் சிலவென்றுஞ் சொல்லப்படும் இவ்விருசொல்லுந் தம்முன்னர்த் தாம்வந்து புணரின் இயல்பாதலும் மிக்குமுடிதலும் அகரங்கெட லகரம் றகரவொற்றாய்த் திரிதலும் இவற்றின்முன்னர்ப் பிறமொழியனைத்தும் வரின் அகரம் நிற்றலும் நீங்கலும் உளவாம். எ - று. 1

உ-ம். பலபல சிலசில எனவும், பலப்பல சிலச்சில எனவும், பற்பலகொண்டார் சிற்சிலவித்தி எனவும், பலகலை பல்கலை சிலகலை சில்கலை சேனை தானை படை நாள் மலர் யானை வேள்வி அணி எனவும் முறையே காண்க. பிறவென்ற மிகையானே பல்பல சில்சில என அகரங் கெட லகரம் றகரமாகாமையும் "பலாஅஞ்சிலாமென்மனார்புலவர்" எனச் செய்யுட்கண் ஒரோவழிப் பலவென்பதன் முன்னர்ச் சிலவென்பது வந்துழி இறுதி அகரம் நீண்டு ஓர் அகரமும் மகரவொற்றும் பெற்று முடிதலுங்கொள்க. இதன் சொன்னிலை பலசிலவென்னுஞ் செவ்வெண். (௩௬)

அகூ. அல்வழி யாமா மியாமுற் றிறுதி
யாவினு விவற்றுமுன் வல்லெழுத் தியல்பே.

இஃது ஆகாரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ - ள். அல்வழிப்புணர்ச்சிக்கண் ஆவும் மாவுமென்னும் இருபெயரும் ஏவல்குறித்த உரையசையாகிய மியாவென்னும் இடைச்சொல்லும் அஃறிணையெதிர்மறைப்பன்மைமுற்றுந் தன்றொழிலுரைப்பதன் ஈற்றுவினவும் யாவினவுமாகிய ஆகார ஈற்று இவ்வறுவகைச் சொன்முன்னரும் வருமொழிவல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய்முடியும். எ - று.

வரலாறு;—ஆகுறிது மாகுறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கேண்மியாகொற்றா சாத்தா தேவா பூதா எனவும், உண்ணா குதிரை செந்நாய் தகர் பன்றி எனவும், உண்காகொற்றா சாத்தா தேவா பூதா எனவும், யாகுறிய சிறிய தீய பெரிய எனவும் முறையே காண்க. (கஎ)

கூ0. குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ
டுகர மேற்றலு மியல்புமாந் தூக்கின்.

இஃது ஆகார ஈற்றுட் சிலவற்றிற்குச் செய்யுண்முடிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். குற்றெழுத்தின்கீழ் நின்ற ஆகாரங் குறுகிநிற்றலும் அங்ஙனங் குறுகலுடனே இறுதிக்கண் உகரம்பெறுதலும் அவ்விரண்டுமின்றி இயல்பாதலுமாகிய இம்மூன்றுவிதியும் பொருந்தும் இருவழியுஞ் செய்யுளகத்து. எ - று.

உ-ம். "சுறமறிவனதுறையெல்லாம்" "இறவீன்பனவில்லெலாம்" "நிலவிரிகானல்வாய்நின்று" எனவும், "இரவழங்குசிறுநெறி" எனவும், "முழவுமாதொலைச்சியபைநிணப்பிளவைப்—பிணவுநாய்முடுக்கியதடியொடுவிரைஇ" எனவும், "இறவுப்புறத்தன்னபிணர்படுதடவுமுதல்" "சுறவுக்கோட்டன்னமுள்ளிலைத்தாழை" "புறவுப்புறத்தன்னபுன்காயுமாய்காய்" எனவும், "நிலாவணங்குவெண்மணன்மேனின்று" எனவும், "நிலாச்சுருவினம்பொன்போன்றன" எனவும், இருவழியும் முறையே காண்க. "நறவங்கண்ணிநற்போர்ச்செம்பியன்" "குரவநீடியகொன்றையங்கானல்" என்பன ஆகாரங் குறுகியவழி அம்முப்பெற்றன. 'சுறவுயர்கொடி' 'அரவணிகொடி' 'முழவுறழ்தோள்' என்றாற்போல்வன ஆகாரங்குறுகியவழி உகரம்பெறாது உடம்படுமெய் பெற்றன. (கஅ)

கூக. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்
தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே.

இஃது இகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்குச் செய்யுண்முடிபு கூறு கின்றது.

இ - ள். அன்றியெனவும் இன்றியெனவுஞ் சொல்லப்படும் 5 வினையெச்சக்குறிப்புச்சொற்களினது ஈற்றிகரஞ் செய்யுளகத்து உகரமாகி வந்தால் அவ்வழி வருமொழிவல்லெழுத்து இயல்பாய் முடியும். எ - று.

எஞ்சென்பது ஈண்டுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். வரினெ னவே உகரமாதல் ஒருதலையன்றெனவும் ஆகாதவழி மிகுமென 10 வுங்கொள்க.

உ - ம். "வாளன்றுபிடியாவன்கணாடவர்—நாளன்றுபோகிப் புள்ளிடைதட்பப்—பதனன்றுபுக்குத் திறனன்றுமொழியினு—மிட னன்றுதுறத்தல்வள்ளியோரே" எனவும், "உப்பின்று—புற்கை யுண்கமாகொற்கையோனே" எனவும், அறிவின்றிக்கொடுத்தான் 15 சென்றான் தந்தான் போயினான் எனவும் முறையேகாண்க. (௩௯)

கூஉ. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். மரமன்றிச் சுவைப்புளியை உணர்த்திநின்ற புளி யென்னும் பெயர்முன் வல்லெழுத்துவரின் அவ்வல்லெழுத்தே 20 யன்றி அவற்றிற்கு இனமான மெல்லெழுத்து மிகவும் பெறும்.எ-று.

உ-ம். புளிங்கறி புளிக்கறி சோறு தயிர் பாளிதம் எனவரும். பாளிதம் பாற்சோறு. இகரவீற்றுப்பெயர்க்கு அல்வழிமுடிபு மேற் கூறுதலின் இம்முடிபு வேற்றுமைக்கண்ணதெனத் தானேபோத ரும். இவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க. (௪0) 25

கூ௩. பவ்வீ யல்வழி யியல்பு மீமுன்
னியல்பும் வலிமெலி மிகலுமாம் வேற்றுமை.

இஃது ஈகாரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். பகரத்தோடு கூடிய ஈகாரவீற்று இடக்கர்ப்பெயர் முன் வருமொழிவல்லெழுத்து அல்வழிக்கண் இயல்பாதலும் ஓரிடத்தினை வரைந்துணர்த்தும் மேல் என்பதன் திரிபாகிய மீயென்னும் மரூஉச்சொன்முன் இயல்பாதலும் மிகுதலும் வருமொழிவல்
5 லெழுத்துக்கு இனமான மெல்லெழுத்து மிகுதலும் உளவாம் வேற்றுமைக்கண். எ - று.

வரலாறு;—பீகுறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், மீகண் செவி தலை புறம் எனவும், மீக்கோள் மீப்பா எனவும், மீங்குழி மீந்தோல் எனவும் முறையேகாண்க. மீகண்ணென்பது மேலிடத்துக்
10 கண்ணென விரியும். பிறவும் அன்ன.

நீயென்பது விரவுப்பெயராதலிற் "பொதுப்பெயருயர்திணைப் பெயர்களீற்றுமெய்" என்பதனான் முடியும். (சக)

கூச. ஆமுன் பகரவீக் குறுகுமவ் வழியும்
வல்லெழுத் தியற்கை யல்வழி யான.

15 இஃது எய்தாதது எய்துவித்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். ஆவென்பதன்முன்னர் வருமொழியாய் வந்த இடக்கர்ப்பெயரினது பகரத்தோடு கூடிநின்ற ஈகாரம் இகரமாய்க் குறுகும்; அங்ஙனம் குறுகியவழியும் வருமொழிவல்லெழுத்து இயல
20 பாய் முடியும் அல்வழிக்கண். எ - று.

வரலாறு;—ஆப்பி எனவும், ஆப்பிகுறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும் குறுக்கமும் இயல்பும் முறையேகாண்க.

அல்வழிக்கண் இயல்பாமெனவே வேற்றுமைக்கண் ஆப்பிக் குளிர்ச்சி செறிவு திரட்சி பொலிவு எனப் பொதுவிதியான் மிக்கு
25 முடியுமெனக் கொள்க. அல்வழியென வேண்டாகூறிய அதனானே குறுக்கம் வேற்றுமைக்கண்ணேயெனக் கொள்க. ஆப்பியரியதென்றாற்போல வருமொழியோடு புணர்வழிக் குறுகுமென்பாரும் உளர். "ஆன்முன் வரூஉ மீகார பகரந்—தான்மிகத் தோன்றிக் குறுகலுமுரித்தே" என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் இக்குறுக்கம் நிலை
30 மொழிநோக்கி வந்ததாக ஆகாரவீற்றுட் கூறினமையானும் உரையாசிரியரை உள்ளிட்டோரெல்லாம் அதற்கு உதாரணம் ஆப்பியென்றே காட்டினமையானும் அது மரபன்றென மறுக்க. ஆப்பி ஆவினதுபீ என விரியும். (சஉ)

கூரு. எண்ணி னிறுதியுஞ் சுட்டுமுதல் இறுதியு
நண்ணிய வுகரமுன் னியல்பா மதுசொலீ
றன்று வருகாலை யாவா குதலு
மைவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலுஞ்
செய்யுண் மருங்கி னுரித்தென மொழிப. 5

இஃது உகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கலும் ஒன்றற்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். எண்ணுப்பெயரீற்றினுஞ் சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய பெயரீற்றினும் நின்ற உகரத்தின் முன்னர் வருமொழி வல்லெழுத்துமிகாது இயல்பாய்முடியும்; அதுவென்னுஞ் சொல்லீறாகு 10 உகரம் அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து அவ்வுகரம் ஆகாரமாய்த் திரிந்து முடிதலும், ஐயென்னுஞ் சாரியையிடைச்சொல் வருங்காலத்து அவ்வுகரந் தானூர்ந்த மெய்யையொழித்துக் கெட்டுமுடிதலுஞ் செய்யுளகத்து உரித்து. எ - று. 15

ஒருகாசு சின்னம் துலாம் பலம் எனவும், அது இது உது குறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், "அதாஅன்றென்பவெண்பா யாப்பே" எனவும், அதைமற்றம்ம எனவும் வரும்.

சிறப்புடைய சுட்டுப்பெயரை முற்கூறுத முறையலகூற்றானே சுட்டீறு இயல்பாதல அலவழிக்கண்ணேயெனவும இதாஅன்றம்ம உதாஅன்றம்ம என வினைச்சுட்டுப்பெயரிறுதியுந் திரிதலும் இதைமற்றம்ம உதைமற்றம்ம என ஐகாரம் பெறுதலும் அதன்று இதன்று உதன்று என ஏறிமுடிதலும உதுக்காண என வல்லெழுத்து மிகுதலும் "எழூஉத்தாங்கியசதவ முழலைத்தவர்—குழூஉக்களிற்றுக்குறும்புடைத்தலின்" எனவும், "பழூஉப்பலலன்னபருவுகிர்ப் பாவடி" எனவும் உகரம் நீண்டு ஓர் உகரம் பெறுதலும் பிறவுங் கொள்க. (சரு)

கூசா. பூப்பெயர் முன்னின மெல்லெழுத்து மிகுதலும்
போற்றல் வேண்டும் வேற்றுமைக் கண்ணே.

இஃது ஊகார ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். பூவென்னும் ஊகார ஈற்றுப்பெயர்முன்னர் வரும் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அவற்றிற்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்து மிகுதலையும் விரும்பும் ஆசிரியன் வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சியிடத்து. எ - று.

5 வரலாறு;—பூக்கொடி பூங்கொடி சோலை தாமம் பந்து என வரும். போற்றல்வேண்டும் என்றதனானே மெல்லெழுத்துப்பேறே சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க. (சஅ)

கள. தேற்றமுஞ் சிறப்பு மல்வழி யான
வெகர வொகரம பெயர்க்கீ றாகா
10 முன்னிலை மொழிய வென்மனார் புலவர்.

இஃது எகர ஒகரங்கள் ஈறுமிடம் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். தெளிவுபொருளுஞ் சிறப்புப்பொருளும் அல்லாத வேற்றுமைப்பொருண்மையிடத்து அளபெடுத்துக் கூறுதலின் உளவாகிய எகர ஒகரங்கள் பெயர்க்கீறாய் வாரா, வினைக்கு ஈறாய்
15 வரும். அதுதான் தன்மையினும் படர்க்கையினும் வாரா, முன்னிலைச்சொல்லிடத்தனவாமென்று கூறுவர் புலவர். எ - று.

எனவே தெளிவுபொருளினுஞ் சிறப்புப்பொருளினும் வந்து பெயர்க்கு ஈறும இடைச்சொலலாகிய எகர ஒகரங்கள் மூன்றிடத்திற்கும் உரியவாமென்பது பெறுறும.

20 வரலாறு;—ஏஎக்கொற்றா ஓஒக்கொற்றா சாத்தா தேவா பூதா எனவரும். இவை ஈண்டு முறையே எனக்கு ஒரு கருமம் பணி எனவும், இங்ஙனஞ் செய்கின்றதனை ஒழி எனவும் முன்னிலையேவற் பொருளவாய் வந்தன. இவற்றிற்கு வல்லெழுத்துப்பேறு "இயல்பினும்விதியினும்" என்பதனாற் பெற்றும். (சரு)

25 கஅ. தேற்ற வெகரமுஞ் சிறப்பி னொவ்வு
மேற்கூ றியறகை வல்லெழுத்து மிகா.

இது மேல் மூன்றிடத்திற்கும் உரியவாய் வருமென்ற எகர ஒகர ஈற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ - ள் தேற்றப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகார ஈற்று இடைச்சொல் அளபெடுப்புழி வரும் எகர ஈற்றுமுன்னுஞ் சிறப்புப் பொருண்மைக்கண் வரும் ஓகார ஈற்று இடைச்சொல் அளபெடுப்

புழி வரும் ஒகர ஈற்றுமுன்னும் மேற்கூறிய அதிகாரவல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய்முடியும். எ - று.

வரலாறு;—யானேஎகொண்டேன் நீயேஎகொண்டாய் அவனேஎகொண்டான் எனவும், யானோஒகொடியேன் நீயோஒகொடியை அவனோஒகொடியன் எனவும் வரும்.

இயற்கையென்றதனானே ஏனை ஏகார ஓகார ஈற்று இடைச்சொற்கள் செய்யுள் அழிய வந்தவிடத்து அளபெடுப்புழி வரும் எகர ஒகரவீற்றுக்கண்ணும் இயல்பாதல்கொள்க. அவைபோல இவை அளபெடுத்தல் ஒருதலையன்மையின் இலேசினாற் றழீஇயினாரென்க.

கூகூ. இடைச்சொல் லேயோ முன்வரி னியல்பே.

இஃது ஏகார ஓகார ஈற்று இடைச்சொற்கட்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ - ள். இடைச்சொல்லாய்வரும் ஏகாரஓகாரங்கள் முன்னர் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாது இயல்பாய் முடியும். எ - று.

ஈண்டு இடைச்சொல்லென்றன தேற்றமுஞ் சிறப்பும் ஒழிந்தவற்றினை. என்னை? அவை அளபெடுத்து எகரஒகர ஈறாயேநிற்றலின்.

வரலாறு;—நீயேகொண்டாய் இதுவினா. காலேகையே இஃதெண். அவருள் இவனேகொண்டான் இதுபிரிநிலை. யானேகொண்டேன் இஃதெதிர்மறை. "கழியேசிறுகுரனெய்தல்பாடோவாதே" இஃதீற்றசை. கொளலோகொண்டான் இஃதொழியிசை. நீயோகொண்டாய் இதுவினா. யானோகொண்டேன் இஃதெதிர்மறை. அவனோபோனான் இதுகழிவு. "யானோதேறேனவர் பொய்வழங்கலரே" இதுபிரிநிலை. பதநோபதினொன்றோ புற்றோபுதலோ இவையையம். "குன்றுறழ்ந்தகளிறென்கோ கொய்யுளைமாவென்கோ" இவையெண். "காணியவம்மினோகங்குலதுநிலையே" இஃதசைநிலை. இவை இயல்பாயவாறுகாண்க. (சஎ)

க00. வன்றொட ரல்லன முன்மிகா வல்வழி.

இது குற்றுகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது.

இ - ள். வன்றொடரொழிந்த ஐவகைக் குற்றுகர ஈற்றுமுன்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிக்குமுடியா அல்வழிக்கண். எ - று.

உ-ம். நாகுகடிது எஃகுகடிது வரகுகடிது குரங்குகடிது தெள்குகடிது சிறிது தீது பெரிது எனவரும். (௪௮)

௪0௧. இடைத்தொட ராய்தத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முனமிகா வேற்றுமை.

5 இதுவும் அது.

இ-ள். இடைத்தொடர்மொழிக் குற்றுகர ஈற்றுமுன்னும் ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றுகர ஈற்றுமுன்னும் ஒற்றிடையேமிகாத ஈரெழுத்தொருமொழிக் குற்றுகர ஈற்றுமுன்னும் உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றுகர ஈற்றுமுன்னும் வரும் வலெழுத்து இயல்பாய்முடியும் வேற்றுமைக்கண். எ-று.

10

உ-ம். தெள்குகால் சிறை தலை புறம் எனவும், எஃகு கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை எனவும், நாகுகால் செவி தலை புறம் எனவும், வரகுகதிர் சோறு தாள் பதர் எனவும் முறையேகாண்க.(௪௯)

௪0௨. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுட்
15 டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

இது குற்றுகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ-ள் ஈரெழுத்தொருமொழியீற்றினும் உயிர்த்தொடர்மொழியீற்றினும் உகரம் பற்றுக்கோடாய்நின்ற வல்லெழுத்தாறனுள் டகாரறகாரமாகிய இரண்டொற்றும் இடைக்கண் மிகும் வேற்றுமைக்கட் பெரும்பாலும். எ-று.

20

உ-ம். யாட்டுக்கால் பாற்றுக்கால் முருட்டுக்கால் முயிற்றுக்கால் செவி தலை புறம் ஞாற்சி நிறம் மயிர் யாப்பு வலிமை அடி எனவரும். கயிற்றுப்புறம் வயிற்றுத்தீ இவையும் அன்ன. பெரும்பாலும் மிகுமெனவே, "வேலியாயிரமவிளையுட்டாகக்—காவிரிபுரக்குநாடுகிழவோனே" "கறைமிடறணியலுமணிந்தன்றக்கறை" எனச் சிறுபான்மை வேற்றுமைக்கண் மிகாமையுங், காட்டரண் வற்றேனம் குருட்டுக்கோழி திருட்டுப்புலையன் காட்டுக்காணம் வறட்டாடு குருட்டெருது களிற்றுப்பன்றி வெளிற்றுப்பனை எயிற்றுப்பல் எனச் சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் மிகுதலும், வெருக்குக்கண் எருத்துக்கால் எனச் சிறுபான்மை பிறமெய் மிகுதலுங்கொள்க.(௫0)

25

௧0௩. மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற்
றம்மின வன்றொட ராகா மன்னே.

இதுவும் அது.

இ - ள். மெல்லொற்றுத்தொடர்மொழிக் குற்றுகர ஈற்று மொழிகளுட் சில மொழிகளே வேற்றுமைக்கட் தமக்கு இனமான வல்லொற்றுத்தொடர்மொழியாகாதன; ஆவனபல. எ - று. 5

உ-ம். குரக்குக்கால் ஞாற்சி நிணம் முகம் விரல் உகிர் எனவும், கழச்சுகக்கோல் எட்குக்குட்டி மருந்துப்பை பாப்புத்தோல் எற்புக்காடு சிலப்பதிகாரம் எனவும வரும. ஞெண்டுக்கால் பந்துத்திரட்சி பறம்பிறபாரி குறும்பிறசான்றோர் என்றாற்போல்வன வன்றொடராகாதன. மன்னே என்றதனானே குரக்கடி குரங்கின்கால் பாப்புத்தோல் பாம்பின்றோல என ஒன்றுதானே ஓரிடத்துத்திரிந்தும் ஓரிடத்துத்திரியாதும் வருதலுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே அற்புத்தளை அன்பினாற்செய்ததளை என வேற்றுமையாதலேயன்றி அன்பாகியதளையென அலவழியுமாதலின் அல்வழியுந் திரிதல் கொள்க. (௫௧) 10 15

௧0௪. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே.

இதுவும் அது.

இ - ள். ஐகாரத்தைத் தம்மீற்றிலே பெற வருங் குற்றுகரமும் உள. எ - று. 20

உ-ம் பண்டைக்கூத்தன் சாத்தன் தேவன் பூதன் எனவும், மன்றைத்தூதை பானை எனவும் வரும் ஓராட்டையானை ஐயாட்டையெருது எனத் திரிந்தும் அன்றைக்கூத்தர் அற்றைக்கூத்தர் என உறழ்ந்தும வருமெனவுங் கொள்க. (௫௨)

௧0௫. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரி
னிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொடு நீங்கலும்
றகரம் னலவாய்த் திரிதலு மாமபிற.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். திசைப்பெயரொடு திசைப்பெயரும் பிறமொழியும் வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழியீற்றுயிர்மெய்யும் அதன்மேனின்ற 5

ககரவொற்றுங் கெடுதலும் றகரவொற்று ணகரலகரங்களாய்த் திரிதலும் பொருந்தும். எ - று.

பிறவென்றதனனே திசையோடு திசை புணருங்கால் நிலைமொழி பெருந்திசையெனவும் வருமொழி கோணத்திசையெனவும், 5 நிலைமொழியாய் நிற்பனவும் வடக்குந் தெற்குமேயெனவுந், தெற்கென்பதன் றகரம் ணகரமாயும் மேற்கென்பதன் றகரம் லகரமாயுந் திரியுமெனவும், மேற்றிசையென்றாற்போல்வன திரியாவெனவும், வருமொழித் தகரந் திரியுமெனவும், ழகரத்து அகரங் கெட்டு முதல் நீண்டேவருமெனவும,பெருந்திசையோடு பெருந்திசை புணர் 10 வுழி ஏயென்சாரியை வருமெனவுங் கொள்க.

வரலாறு;—வடகிழக்கு வடமேற்கு தென்கிழக்கு தென்மேற்கு எனவும், வடகடல் வடசுரம் வடதலை வடபால் "வடவேங்கடந்தென்குமரி" தென்சுரம் தென்றலை தென்பால் மேல்கடல் மேல்பால் குடகடல் குடபால் குணகடல் குணபால் கீழ்கரை கீழ் 5 சார் எனவும், தெற்கேவடக்கு வடக்கேதெற்கு மேற்கேகிழக்கு கிழக்கேமேற்கு எனவும் வரும் தெற்கேவடக்கு முதலியன உம்மைத்தொகை தெற்குவடக்கு வடக்குத்தெற்கு கிழக்குமேற்கு மேற்குக்கிழக்கு என ஏகாரம்பெறாது பெரும்பான்மை பொதுவிதி பெறுதலுங் கீழைக்குளம் மேலைக்குளம் கீழைச்சேரி மேலைச்சேரி 10 என ஐகாரம் பெறுதலும் அவ்விலேசானே கொள்க. (ருஉ)

கOகூ. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தி
னொன்று முதலெட் டீறா மெண்ணுண்
முதலீ ரெண்முத னீளமூன் றாறு
குறுகு மாறல் லவற்றினீற் றுயிர்மெய்
5 யேகு மேற்புழி யென்மனா புலவர்.

இது குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயர் எண்முதலிய பெயரோடு புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். எண்ணுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் பொருட்பெயரும் வருமொழியாய் வந்து புணரின் நிலைமொழியாய் நின்ற ஒன்றுமுதல் எட்டீறாகிய எழுவகையெண்களுள் முதற்கணின்ற ஒன்றும் இரண்டும் முதலுயிர்நீண்டும் மூன்றும் ஆறும் நெடுமுதல் குறுகியும் ஆறல்லாத அறுவகையெண்களின் ஈற்றுநின்ற உயிர்மெய் கெட்டும் முடியும் பொருந்துமிடத்தென்று கூறுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

நாற்கணத்தோடும் இவ்வாறே முடியவேண்டுமென்னும் யாப்புறவில்லைத் தமக்கேற்ற பெற்றி முடியுமென்பார் ஏற்புழி என்றார். எண்ணிறையளவும்பிறவுமெய்தின் என்பதனை மேல் ஐந்துசூத்திரத்தோடும் ஏற்புழி என்பதனை இப்பொருண்மையதிகாரம் முற்றுமளவும் உய்த்துரைக்க 5

வரலாறு;—அறுபஃதுகோடி காணி கால் நூறு நூறாயிரம் நான்கு மூன்று முந்திரிகை முககால் ஆயிரம் எனவும், கழஞ்சு சீரகம் தொடி பலம் மஞ்சாடி எனவும், கலம் சாடி தூதை பானை நாழி மண்டை வட்டி எனவும், கல் சுனை துடி பறை ஞாண் நூல் மணி யாழ் வட்டு எனவும் வன்கணமுதலிய முககணமும் ஆயிரமும் வர ஆறு நெடுமுதல்குறுகித் தனக்கேற்றபெற்றி முடிந்தது ஒழிந்தவற்றிற்கு உதாரணம் மேற்காட்டுதும். ஏற்புழி என்பதனானே ஆறு கோடி கழஞ்சு கலம் கல் என நெடுமுதல் குறுகாது குற்றுகர ஈற்றுப் பொதுவிதியானேமுடிதலும், ஆறொன்று இரணடு ஐந்து ஆறு ஏழ் எட்டு ஒன்பது எடை அகல் உழக்கு அகம ஆகம் என உயிர்க்கணத்தோடு புணருங்கால ஈண்டுக் கூறிய சிறப்புவிதி யெலாது மேலைப் பொதுவிதியானே முடிதலும், ஒன்றுமுதல எட்டீறாம் எண்ணுள் இரண்டுமுதலியன இரணடுகோடி மூன்றுகோடி நான்குகோடி ஐந்துகோடி எட்டுக்கோடி கழஞ்சு கலம் கல் என்றற்றொடக்கத்தனவற்றோடு புணருமிடத்து முன்னர்க் கூறுஞ் சிறப்புவிதியேலாது குற்றுகர ஈற்றுப் பொதுவிதியான் முடிதலும், "ஒன்றுதேரிற் றொருவன்கூற்றமே" எனச் சிறபான்மை ஒன்றும் அங்ஙனம் முடிதலுங் கொள்க. ஏழென்பது ஒற்றீறாகலின் மெய்யீற்றுப்புணரியலுள் முடிப்பாம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் ழகரவீற்றுள் முடிப்பர். (ருச)

கOஎ. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக
விரணட னொற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

இது மேலனவற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். எண்முதலிய பெயர் வருமிடத்து ஒன்றென்னும் எண்ணிடைநின்ற னகரவொற்று ரகரவொற்றாய்த் திரிய இரண்டென்னும் எண்ணிடைநின்ற ணகரவொற்றும் ரகாரமிசைநின்ற அகரவுயிருங் கெட அவ்விரண்டெண்ணின் ரகாரத்துமேலும் உகரம் வந்து புணரும் ஏற்குமிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—ஒருபஃது இருபஃது கழஞ்சு கலம் கல் எனவ ரும். ஏற்புழி என்றதனானே ஓராயிரம் இராயிரம் எனவும் ஓராயி ரம் ஈராயிரம எனவும் ஆயிரம்வந்துழி உகரம்பெறாது முதலுயிர் நீடாதும் நீண்டும், ஓரொன்று ஈரொன்று இடை உழக்கு இலை என உயிர்க்கணம்வந்துழி உகரம்பெறாது முதலுயிர்நீண்டும், ஒருயானை இருயானையென முடிதலேயன்றி ஓர்யானை ஈர்யானையென யகரம் வந்துழி உகரமபெறாது நீண்டுமுடிதலுங் கொள்க. (ருரு)

க0அ. மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும்.

இதுவும் அது.

இ - ள். எண்முதலியன வருமிடத்து மூன்றென்னும் எண் ணிடைநின்ற னகரவொற்றுக் கெடுதலும் வருமொற்றாயத திரித லும் பொருந்தும் ஏற்குமிடதது. எ - று.

வரலாறு;—மூவொன்று எடை ஆசை என உயிர்க்கணம்வந் துழி ஈற்றுயிர்மெய்யும் மேலநின்ற ஒற்றுங் கெட்டும், முப்பஃது களஞ்சு கலம் கல் நான்கு மஞ்சாடி நாழி நூல என வன்க ணமும் மென்கணமும் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு மேல் நின்ற ஒற்று வருமொற்றாயும, முவ்வட்டி மூவட்டி முவ்வட்டு மூவட்டு என வகரம் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு மேல நின்ற ஒற்று வரு மொற்றாய்த் திரிந்தும் நெடுமுதல்குறுகியும் ஒற்றும் உயிர்மெய்யுங் கெட்டு நெடுமுதலகுறுகாதும், முவ்வாயிரம் மூவாயிரம் முவ்வகல் மூவகல் முவ்வாழாக்கு மூவாழாக்கு முவ்வுழக்கு மூவுழக்கு என ஆயிரம் அகல் ஆழாக்கு உழக்கு வந்துழி ஒற்றும் உயிர்மெய்யுங் கெட்டு நெடுமுதலகுறுகியுங் குறுகாதுந் தனக்கேற்றபெற்றி முடிந் தவாறு காண்க. மூவ்பாழ் மூவ்யானை என யகரம் வந்துழி மூன்ற னுறுப்பு வருமொற்றாகாது வகரவொற்றாதலும் மூழக்கு மூழாக்கு என்னும் மரூஉமுடிவும் புறனடையாற் கொள்க. (ருசு)

க0௯. நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே.

இதுவும் அது.

இ - ள். எண்முதலிய நான்கும் வருமிடத்து நான்கென்னும் எண்ணிடைநின்ற னகரவொற்று லகரமும றகரமுமாய்த் திரியும் ஏற்குமிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—நாலொன்று எடை உழக்கு அடி எனவும் வட்டி வட்டு யானை எனவும் உயிர்க்கணமும் இடைக்கணமும வந்துழி

ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு மேல் நின்ற னகரவொற்று லகரவொற்றாய்த் திரிந்தும், நாற்பஃது கழஞ்சு கலம் கல் என வன்கணம் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு மேல் நின்ற னகரவொற்று றகரவொற்றாய்த் திரிந்தும், நானூறு நான்முந்திரிகை நாஞழி நான்மண்டை நான் ஞாண் நானூல் நான்மணி என மென்கணம் வந்துழி ஈற்றுயிர் 5 மெய் கெட்டுந் தனக்கேற்றபெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. (ருஎ)

கக0. ஐந்தனொற் றடைவது மினமுங் கேடும்.

இதுவும் அது.

இ - ள் எண்முதலிய வருமிடத்து ஐந்தென்னும் எண்ணி டைநின்ற நகரவொற்று வருமொற்றாயும் அதற்கினமாயுங் கெட்டும் முடியும் ஏற்குமிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—ஐம்மூன்று ஐம்மஞ்சாடி ஐம்மண்டை ஐம்மணி ஐஞ்ஞாண் ஐந்நூறு ஐந்நாழி ஐந்நூல் என மென்கணம் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு மேலநின்ற நகரவொற்று வருமொற்றாய்த் திரிந்தும், ஐம்பஃது ஐங்கழஞ்சு ஐங்கலம் ஐங்கல் என வன்கணம் வந்துழி மேலைப் பொதுவிதியான் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு மேல்நின்ற நகரவொற்று வருமொற்றிற்கு இனமாய்த்திரிந்தும், ஐயொன்று எடை ஆழாக்கு அம்பு என உயிர்க்கணம்வந்துழி ஒற்றும் உயிர் மெய்யுங்கெட்டும், ஐவட்டி ஐவ்வட்டி ஐவண்ணம் ஐவ்வண்ணம் ஐயாறு ஐய்யாறு என இடைகணம் வந்துழி ஒற்றும உயிர்மெய் யுங்கெட்டும் உயிர்மெய்கெட்டு ஒற்று வருமொற்றாய்த்திரிந்துந் தனக்கு ஏற்றபெற்றி முடிந்தவாறுகாண்க. (ருஅ)

ககக. எட்ட னொற்றே ணகார மாகும்.

இதுவும் அது.

இ - ள். எண்முதலிய வருமிடத்து எட்டென்னும் எண்ணி டைநின்ற டகரவொற்று ணகரவொற்றாய்த திரிந்துமுடியும் ஏற்கு மிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—எண்பஃது கோடி காணி கால் நூறு நூறாயிரம் நான்கு மூன்று முந்திரிகை முக்கால் ஒன்று இரண்டு ஐந்து ஆறு ஏழ் எட்டு ஒன்பது ஆயிரம் எனவும், கழஞ்சு சீரகம் தொடி பலம் மஞ்சாடி எடை எனவும், கலம் சாடி தூதை பானை நாழி மண்டை வட்டி அகல் ஆழாக்கு உழக்கு எனவும், கல் சுனை துடி பறை

ஞான் நூல் மணி யாழ் வட்டு அகம் ஆகம் எனவும் நாற்கணமும் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு மேனின்ற டகரவொற்று ணகர வொற்றாய்த் திரிந்து தனக்கு ஏற்றபெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. ()

௧௧௨. ஒன்பா னொடு பத்து நூறு மொன்றி
5 னென்றிய விரண்டு மூறு மாயிரமு
மென்று திரிய விறுதிய கெடுவழி
நின்ற னகர நிரலே ணளவா
யிரட்ட வொகரமிசைத் தகர மொற்றும்.

இஃது ஒன்பதென்னும் எண்முன்னர்ப் பத்தும் நூறும் வந்து
0 புணர்வுழிப் படுஞ் செய்கைகூறுகின்றது.

இ - ள். ஒன்பதென்னும் எண்முன்னர்ப் பத்தும் நூறும் வந்து புணரின் அப்பத்தும் நூறும் நிரனிறைவகையானே ஊறென்றும் ஆயிரமென்றுந் திரிய, நிலைமொழியாய்நின்ற ஒன்பதன் இறுதிக் கண்ணவாகிய குற்றுகரமும் அதன்மேனின்ற அகரமுந் தம்மாற்
5 பற்றப்பட்ட மெய்யோடுங் கெடுமிடத்து அவற்றின்மேனின்ற னகர வொற்று முறையே பத்தின் திரிபாகிய ஊறு வந்துபுணருமிடத்து ணகரவொற்றாய் இரட்டித்தும நூறின் திரிபாகிய ஆயிரம் வந்துபு ணருமிடத்து ளகரவொற்றாய் இரட்டித்தும் நிற்ப, நிலைமொழி ஒகரவுயிர்மேல் ஒரு தகரம ஒற்றாய்வந்து நிற்கும். எ - று.

0 வரலாறு;—தொண்ணூறு தொள்ளாயிரம் என வரும். வருமொழிச்செய்தியை முற்கூறியவதனானே ஒற்றிரட்டாது தொளாயிரம் எனவருதலுங் கொள்க.

இவ்வெழுத்து இவ்வெழுத்தாய்த் திரியுமென்னாது ஊறாகியும் ஆயிரமாகியுந் திரியுமென்றாரேனும் "ஒன்பா னொகரமிசைத் தகர
5 மொற்று—முந்தை யொற்றே ணகார மிரட்டும்—பஃதென் கிளவி யாய்த பகரங்கெட—நிற்றல் வேண்டு மூகாரக் கிளவி—யொற்றிய தகரம் றகர மாகும்" எனவும், "ஒன்பான் முதனிலை முந்துகிளந் தற்றே—முந்தை யொற்றே ளகார மிரட்டு—நூறென் கிளவி நகார மெய்கெட—வூவா வாகு மியற்கைத் தென்ப—வாயிடை வருத
0 லிகார ரகார—மீறுமெய் கெடுத்து மகர மொற்றும்" எனவும் ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் கூறியவாற்றானே அவற்றின் திரிபினை வேறுவேறு பகுத்துக்காண்க.

இவ்வாறே மேலும் விரிவஞ்சி யான் யாம் நீ நீர் என்பன என் எம் நின் நும்மாமெனக் கூறுப. "ஒன்பானொடு பத்து நூறு மொன்றின்—முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு—தகர நிறீஇப்பஃ தகற்றி னவ்வை—நிரலே ணளவாய்த் திரிப்பது நெறியே" எனச் சூத்திரஞ்செய்யின் முரணுதலான் உளவாகிய நூறும் ஆயிரமும் வந்து புணர்ந்து தொண்ணூறுந் தொள்ளாயிரமுமென முடிந்துழி அவை ஒன்பதுபத்து ஒன்பதுநூறு எனப் பொருடராது தொள்ளாயிரம் ஒன்பதினுயிரம் எனப் பொருடருமாதலின் வழூவாமென்க. (குO)

ககரு. ஒன்றுமுத லெட்டீற் றெண்முனர்ப் பத்தி
னிடையொற் றேக லாய்த மாக
லெனவிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

இது வருமொழி ஒன்றின் செய்தி கூறுகின்றது

இ - ள். ஒன்றுமுதலாக எட்டீறாகக் கிடந்த எழுவகை எண்களின்முன்னர் வரும் பஃதென்னும் எண்ணிடைநின்ற தகரவொற்று ஒருகாற் கெடுதலும் ஒருகால் ஆய்தமாகத் திரிதலுமென்னும் இவ்விருசெய்கையும் பொருந்துமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

வரலாறு;—ஒருபது ஒருபஃது இருபது இருபஃது முப்பது முப்பஃது நாற்பது நாற்பஃது ஐம்பது ஐம்பஃது அறுபது அறுபஃது எண்பது எண்பஃது எனவரும. (சுக)

ககச. ஒருப தொருபஃ தாதியென் றூதி
யொன்பது மவையூர் பிறவு மெய்திற்
கெடுதலுந் திரிதலு மில்லென மொழிப.

இது மேலனவற்றிற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது.

இ - ள். மேற்கூறியவாற்றான் முடிந்துநின்ற ஒருபது ஒருபஃது முதலிய இருகூற்று எழுதிறத்து எண்ணுப்பெயர்கள் ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்ணும் அவையூர்ந்த பிறவும் வந்து புணரின் இடைநின்ற தகரவொற்று முன்னர்க்கூறியவாற்றாற் கெடுதலும் ஆய்தமாய்த் திரிதலுமின்றி இயல்பாய் முடியுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

வரலாறு;—ஒருபத்தொன்று இருபத்தொன்று ஒருபத்தொரு கோடி கழஞ்சு கலம காதம் என ஒன்பதின்காறும் ஒட்டுக. பிறவும் அன்ன. இவை நூற்றொருபத்தொன்று நூறாயிரத்தொருபத்தொன்று என வருமாறும் உணர்க. (சூஉ)

ககரு. ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
யெண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தி
னீற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்று
மேற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

இது சில எண்ணுப்பெயரோடு சில எண்ணுநிறைப்பெயரும் வந்து புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள் ஒன்றுமுதலிய பத்தும் ஆயிரமுங் கோடியுமாகிய எண்ணுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் பொருட்பெயரும் வருமொழியாய்வந்து புணரிற் பத்தினது ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடுத்து இன்னுதல் இற்றுதல் ஆண்டைக்கேற்பதொன்று வரும்; ஒன்பதன்முன் இவை வந்தாலும இவ்விரண்டனுள் ஒன்று ஆண்டு வரும். எ - று.

ஒருபுடைச்சேறலென்னும் உத்தியான் ஒன்பது ஈறுகெடாது சாரியை பெறுதலே கொள்க. இரண்டுமென முடிந்தலின் ஈண்டு ஏனையவே வருவிக்க எண்ணுப்பெயர் வந்துழிப் பதினொன்று பதிற்றொன்று மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழ் எட்டு கோடியென ஈறுகெட்டு இன்னும் இறறும் பெற்றும் பதினாயிரம் என ஈறுகெட்டு இன்பெறறும பதிற்றொன்பது பதிற்றுப்பத்து என ஈறுகெட்டு இற்றுப்பெற்றும, நிறைப்பெயர் வந்துழிப் பதின்கழஞ்சு பதிற்றுக் கழஞ்சு சீரகம் தொடி பலம் மஞ்சாடி என ஈறுகெட்டு இன்னும் இற்றும் பெற்றும் பதிற்றெடையென ஈறுகெட்டு இற்றுப்பெற்றும், அளவுப்பெயர் வந்துழிப் பதின்கலம் பதிற்றுக்கலம் சாடி தூதை பானை நாழி மண்டை வட்டி என ஈறுகெட்டு இன்னும் இற்றும் பெற்றும் பதிற்றுக்கலம் ஆழாக்கு உழக்கு என ஈறுகெட்டு இற்றுப் பெற்றும், பொருட்பெயர் வந்துழிப் பதின்றிங்கள் பதிற்றுத்திங்கள் மடங்கு என ஈறுகெட்டு இன்னும் இற்றும் பெற்றும் பதிற்றுவேலி யாண்டு முழம் அடுக்கு இதழ் என ஈறுகெட்டு இற்றுப்பெற்றுந் தனக்கேற்றபெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. ஒருபதினாயிரம் ஒருபதின்கழஞ்சு ஒருபதிற்றுக்கலம ஒருபதிற்றுவேலி என அடையடுத்துவருமாறுங் காண்க. ஒன்பதின்கோடி ஒன்பதிற்றுக்கோடி

கழஞ்சு துலாம் கலம் என ஈறுகெடாது இன்னும் இற்றும் பெற்றும், ஒன்பதிறுயிரம் என இன்பெற்றும், ஒன்பதிற்றொன்று எடை அகல் உழக்கு தடக்கை வேலி யாண்டு எழுத்து என இற்றுப்பெற்றும், ஒன்பதுந் தனக்கேற்ற பெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. எற்புழி என்பதனனே பஃதொன்பது கழஞ்சு சாடி இதழ் எனச் சாரியை பெறுது குற்றுகர ஈற்றுப் பொதுவிதியானே முடிதலுங்கொள்க. பிறவும் அன்ன. (௬௫)

௧௧௬. இரண்டு முன்வரிற் பஃதினீற் றுயிர்மெய்
கரந்திட வொற்றுனவ் வாகு மென்ப.

இது பத்தின்முன்னர் இரண்டு வந்து புணர்வுழிப் படுஞ் செய்கை கூறுகின்றது.

இ - ள். இரண்டென்னும் எண் பஃதென்னும் எண்முன்னர் வந்து புணரின் இதன் ஈற்றுயிர்மெய் கெட மேல் நின்ற தகர வொற்று னகரவொற்றாய்த் திரிந்து முடியும். எ - று.

வரலாறு;—பன்னிரண்டு என வரும். (௬௬)

௧௧௭. ஒன்ப தொழித்தவெண் ணொன்பது மிரட்டின்
முன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

இஃது ஒன்றுமுதலிய பத்து எண்ணுள் எட்டு எண் இரட்டித்துழிப் படுஞ்செய்கை கூறுகின்றது.

இ - ள் ஒன்பதென்னும் எண் ஒன்றனையும் ஒழித்து நின்ற ஒன்றுமுதற் பதனீறுன எட்டெண்ணுந் தம்முன்னர்த் தாமவந்து புணரின், நிலைமொழியின் முதலெழுத்து ஒன்று நிற்க, அல்லன வெல்லாங் கெட, உயிர்முதலான எண் வந்து புணரின் வகர வொற்றும் மெய்முதலான எண் வந்து புணரின் வந்த மெய்களும் இடையே மிக்குமுடிதல் வரலாற்றுமுறைமை. எ - று.

வரலாறு;—ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டு மும்மூன்று நந்நான்கு எனவரும். பிறவும் அன்ன. நெறியென்ற மிகையானே, மூன்று நான்கு ஆறு என்பனவற்றிற்குக் குறுக்கமும, பத்துப்பத்து பத்து பத்து என்னும் விகற்பமும, நானன்கு நன்னான்கு என்னுந் திரிபும், ஐயைந்து ஐவவைந்து என்னும் உறழ்ச்சியும், ஒரோவொன்று கழக் கழஞ்சு கலககலம் என்றற்றொடக்கத்து முடிவுங்கொள்க. எண்

பெயரோடு எண்முதலிய புணருமிடத்து, ஈண்டுக்கூறிய சிறப்பு விதியன்றித் தனிக்குறின்முன்னொற்றுயிர்வரினிரட்டலும் வருநத் திரிந்தபின்மாய்வும் உடம்படுமெய்பெறுதலும் முதலிய பொதுவிதியும் ஏற்புழிக் கொணர்ந்து முடித்துக்கொள்க. ஒவ்வொன்று அவ்வாறு என்றாற்போல்வனவற்று வகரம் உடம்படுமெய்யன்மை இவ்விரண்டென்பதனான் அறிக.

நூற்றொன்று நூற்றுப்பத்து நூற்றுத்தொண்ணூறு நூற்றிதழ்த்தாமரை நூற்றுக்கான்மண்டபம் இருநூற்றொன்று இருநூற்றொருபது இருநூற்றுக்கலம் சாடி தூதை பானை கழஞ்சு தொடி என்றற்றொடக்கத்தனவெல்லாங் குற்றுகர ஈற்றுப் பொதுவிதியானே முடித்துக்கொள்க. (சுரு)

ககஅ. மூன்ற னுருபினு மாற னுருபினும்
வல்லெழுத்து மிகுத லில்லென மொழிப.

இஃது உருபுயிரீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். ஒடு ஓடு என்னும் மூன்றனுருபோடு தொடர்ந்த சொல்லின்முன்னும் அது ஆது என்னும் ஆறனுருபோடு தொடர்ந்த சொல்லின்முன்னும அதிகாரவல்லெழுத்துப் பெறாது இயல்பாய் முடியுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

வரலாறு;—சாத்தனொடுகொண்டான் சாத்தனோடுகொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் எனவும், சாத்தனதுகை சாத்தனாதுகை செவி தலை புறம் எனவும் வரும். (சுசு)

மூன்றாவது உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

ச-வது மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

ககக௯. ணனவல் லினம்வரட் டறவும பிறவரி
னியல்பு மாகும வேற்றுமைக் கல்வழிக்
கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா கும்மே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து மெய்யீற்றுப்பதம் நின்று வருமொழி வன்கணத்தோடுஞ் சிறுபான்மை ஏனைக்கணங்களோடும் புணருமாறு ஒருவாற்றாற் றொகுத்துணர்த்தினமையின் மெய்யீற்றுப்புணரியலென்னும் பெயர்த்து. மேல் உயிரீற்றுப்பதம் புண

ருமாறு உணர்த்தி இதனுள் மெய்யீற்றுப்பதம் புணருமாறு உணர்த்தினமையின் மேலோத்திேனோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் ணகார னகார ஈறு புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். ணகார னகார ஈறுகள் வல்லெழுத்துவந்தால் முறையே ணகாரம் டகாரமாகவும் னகாரம் றகாரமாகவுந் திரிந்தும், மென்கணமும் இடைக்கணமும் வந்தால் இயல்பாயும் முடியும் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண்; அல்வழிப்புணர்ச்சிக்கண் முக்கணமும் வந்தாலும் இயல்பாய் முடியும். எ - று.

வரலாறு;—மட்குடம் பொற்குடம் சாடி தூதை பானை எனவும், ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி யாப்பு வலிமை எனவும், மண்கடிது பொன்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது யாது வலிது எனவும் முறையே காண்க. (க)

கஉ0. குறிலணை வில்லா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

இஃது. அவற்றுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள் குற்றெழுத்தினைச் சாராது ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்த ணகார னகார ஈறுகள் வருமொழிமுதற்கண் நின்ற நகாரந் திரிந்த இடத்துப் பொருந்துங் கெடுதலை. எ - று.

வரலாறு;—பாண் பரண் பைம்பூண் மணிப்பூண் பைங்கண் பசுங்கண் நன்று எனவும் நன்மை எனவும், வான் வயான் வலியன் அலவன் கலுழன் செம்பொன் பசும்பொன் நன்று எனவும் நன்மை எனவும் வரும். தானீண்டான் நீண்டது யானீண்டனன் என்றாற் போல்வன "பொதுப்பெயருயர்திணை" என்னுஞ் சூத்திரத்து முறையலகூற்றானே முடியும. (உ)

கஉக. சாதி குழூஉப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி
யியல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற
டவ்வா கலுயா மல்வழி யும்மே.

இது ணகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். சாதிபற்றியுந் திரள்பற்றியும் வரும் பெயர்களும் பரண்கவணென்னுந் தனிப்பெயர்களுமாகிய இவற்றின் இறுதி

ணகாரம் வன்கணம் வரிற் திரியாது வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாய் முடியும். வரையறைப்பொருண்மை உணர்த்தாது ஓர் உணவை உணர்த்திநிற்கும் எண்ணென்னும பெயரும் சாணென்னும் அளவுப்பெயரும் வன்கணம் வரின் இயல்பாகாது டகாரமாய்த்
5 திரிந்து முடிதலும் பெறும் அல்வழிக்கண்ணும். எ - று.

வரலாறு;—பாண்குடி உமண்குடி சேரி தோட்டம் பாடி எனவும், அமண்குடி சேரி தோட்டம் பாடி எனவும், பரண்கால் கவண்கால் எனவும், எட்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், சாட்கோல் எனவும் முறையே காண்க. உம்மையான் எண்கடிது சாண்
10 கோல் என இயல்பாதலே வலியுடைத்தென்க. பிறவென்ற மிகையானே கண்கடுமை அட்டேண்டுழனி என்றற் றொடக்கத்து இயல்பும், முரணகடுமை முரட்கடுமை என்றற் றொடக்கத்து உறழ்வும், மண்ணங்கட்டி எனவும் அணமாக்கிளவி அணங்கோடு செதிள் தோல் பூ நார் இலை எனவுந் திரியாது அம்முப்பெறுதலும், விண்
15 ணெனவரூஉங் காயப்பெயர் செய்யுளிடத்துத் தொழிற்சொல் வருங்காலத்து விண்வத்துக்கொட்கும் வண்ணத்தமரர் எனத் திரியாது அத்துப்பெற்றும் "விணகுக்துநீள்வரைவெற்பகளைபவோ" எனப் பெறாதும் வருவனவும், வெண்ணுக்கரை "கனைகுரல்கடிப்பப்பண்ணுப்பெயர்த்து" எண்ணுப்பேறு என உகரம்பெறுதலும், இன்
20 னோரன்ன பிறவுங் கொள்க. ஆண்கை பெண்கை செவி தலை புறம் எனவும், கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும் இருவழியும் இயல்பாதல் "பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்களீற்றுமெய் வலிவரினியல்பாம்" என்பதனானும் மண்கை புண்கை என்றாற்போல்வன இரண்டாம்வேற்றுமைத் திரிபானும் முடியும். (ந)

25 கஉஉ. ணகாரன் கிளைப்பெய ரியல்பு மகரா
னைடவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது ணகார ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதுவிலக்கலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். ணகார ஈற்றுச் சாதிப்பெயர் திரியாது இயல்பாத
30 லும் அகரம் பெறுதலுமாகிய இருதிறனும பொருந்தும் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண். எ - று.

வரலாறு;—எயின்குடி சேரி தோட்டம் பாடி எனவும், எயினக்கன்னி சிறுவன் தலைவன் பிள்ளை ஞாறசி நீட்சி மாட்சி யாப்பு

வலிமை ஆட்சி எனவும் முறையே காண்க. சாதிப்பெயருங் குழூஉப்பெயரும் உயர்திணைப் பெயராகாது அஃறிணைப்பெயராய் நிற்றலின் ஈண்டு முடித்தார். (௪)

கஉரு. மீன்றவ் வொடுபொரூஉம் வேற்றுமை வழியே.

இது னகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது 5 துவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். மீன் என்னுஞ்சொல் இறுதினகரம் றகரவொற்றோடு உறழ்ந்துமுடியும் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்துவரின். எ - று.

உ-ம். மீன்கண் மீற்கண் சினை தலை புறம் எனவரும். (ரு)

கஉ௪. தேனென் கிளவி வல்லெழுத் தியையின 10
மேனிலை யொத்தலு மீறுபோய வலிமெலி
மிகுதலு மெலிவரி னிறுதியோ டுறழ்தலு
மிடைவரி னியல்பு மாமபிற வுயிர்வரி
னொற்றுமிகு தகரமொடு நிற்றலு முரித்தே.

இது னகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி 15 வகுத்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும நுதலிற்று.

இ - ள். தேன் என்னுஞ்சொல் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வருமொழியாய்வரின் மீனென்பதற்கு மேற்கூறிய திரிபுறழ்ச்சிநிலை ஒத்து முடிதலும் ஈற்றெழுத்துக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும, மெல்லெழுத்து முதன்மொ 2 ழிவரின் நிலைமொழியிறுதி னகரவொற்றோடு கெடுதலுங் கெடாமையுமாகி உறழ்ந்து முடிதலும், இடையெழுத்து முதன்மொழிவரின் இயல்பாதலும் பொருந்தும்; உயிர்முதன்மொழி வரிற் பிறிதுமொரு தகர ஒற்று உடன்மிகுந்த தகரத்தோடு நின்றுமுடிதலும உரித்து. உம்மையாற் பிறசாரியைபெற்று முடிதலும் இயல்பாய் 2 முடிதலும் உரித்து. எ - று.

தேன்குடம் தேற்குடம் சாடி தூதை பானை எனவும், தேக்குடம் தேங்குடம் சாடி தூதை பானை எனவும், தேன்ஞெரி தேஞெரி நுனி முரி எனவும், தேன் யாப்பு வலிமை எனவும், தேத்திறால் தேனினிறால் தேனிறால் அடை ஈ எனவும் முறையே காண்க. 3

பிற என்றதனானே ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிற்புழி ஈறுகெடுதலும், தேஞெரி தேஞ்ஞெரி நுனி முரி என னகரங்கெட்டுத் தத்தம்

மெல்லெழுத்து மிக்கும் மிகாதும் உறழ்தலும், அலவன் கலுழன் வலியன் கண் செவி தலை புறம் எனவும் கான்கோழி கரை எனவும் திரியாமையும், வரிற்கொள்ளும் செல்லும் தரும் போம் என வினையெச்சத்திறுதி திரிதலும், "அதுமற்கொண்கன்றேரே" "காப்பும் பூண்டிசிற்கடையும்போகல்" என மன் சின் என்னும் அசைநிலையிடைச்சொற்களிறுதி திரிதலும், எகினங்கோடு செதிள் தோல் பூ என எகினமரப்பெயர் அம்முப்பெறுதலும், இன்னோரன்ன பிறவுங் கொள்க. வெள்ளாளன் என நின்றதனை அன்கெடுத்துப் பிரித்து ளகர ஒற்றினை ணகர ஒற்றாக்கி வெள்ளாண்குமரி பிள்ளை மாந்தர் வாழ்க்கை ஒழுக்கம் என முடிவதும் இன்னோரன்ன பிறவுஞ் "சில விகாரமாமுயர்திணை" என்பதனான் முடியும். தேக்கடிது தேங்கடிது என அல்வழிக்கண்ணும் இம்முடிபு எய்துமென்பாரும் உளர். "னஃகான்கிளைப்பெயர்" எனவும், "மீன்றவ்வொடுபொருஉம்" எனவும் மேனின்ற அதிகாரத்தான் இம்முடிபுகள் வேற்றுமைக்கண்ண என்றே கோடும். (சா)

கஉரு. மரமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகர
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்

இது னகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். மரமல்லாத அன்னத்தை உணர்த்தி நின்ற எகின் என்னுஞ்சொல் வல்லெழுத்துவரின் வேற்றுமைக்கண் இயல்பாதலும் அகரம்பெற்று இருவழியும் வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும் பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். எகின்கால் சிறகு தலை புறம் எனவும், சேவல் பேடை எனவும், எகினக்கால் எகினங்கால் சிறகு தலை புறம் சேவல் பேடை எனவும், எகினக்கடிது எகினங்கடிது சிறிது தீது பெரிது சேவல் பேடை எனவும் முறையே காண்க. எகின்சேவல் எகின்பேடை என்பன ஆறும் வேற்றுமைத்தொகையும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையுமாம் என்றுணர்க. வருமொழி வரையாமையின் எகினஞாற்சி நீட்சி மாட்சி யாப்பு வலிமை அடைவு எனவும், ஞான்றது நீண்டது மாண்டது யாது வலிது அடைந்தது எனவும், இயல்புகணத்திற்கும் அகரப்பேறு கொள்க. (எ)

கஉசா. குயினென் கிளவி யியற்கை யாகும்.

இது னகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ - ள். குயின் என்னுஞ்சொல் வேற்றுமைக்கட் பொதுவி தியானெய்திய திரிபு எய்தாது இயல்பாய்முடியும். எ - று.

குயின்குழாம் செலவு தோற்றம் பறை எனவரும். குயின் மேகம்; வினையுமாம். ஊன் கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை என வேற்றுமைக்கட் திரியாது இயல்பாதல் ஊ என்பது னகரச்சாரி யைபெற்று ஊன் என நின்றதாகலின். அஃது "இடையுரிவட சொலினியம்பியகொளாதவும" எனபதனான் முடியும். (அ)

கஉஎ. மினபின் பன்கன் றொழிற்பெய ரனைய
வேற்றுமை யாயிற கன்னவ் வேற்று
வல்லெழுத்துப் பெறுதல் வரைநிலை யின்றே
பொருளொடு புணருங் காலை யான.

இது னகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வருக்கின்றது.

இ - ள். மின்னும் பின்னும பன்னுங் கன்னுமாகிய இந் நான்கு சொல்லும இருவழியும் னகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்போல உகரம் பெற்று முடியும். வேறறுமைப்பொருட்புணர்ச்சியாயின், அவற்றுட் கன்னென்னுஞ்சொல் அகரம பெற்று வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலை நீசகும் நிலைமை இன்று, பொருட்பெயரோடு புண ருங்காலத்து. எ - று.

உ-ம். மின்னுக்கடிது பின்னுக்கடிது பன்னுக்கடிது கன் னுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீணடது மாண்டது வலிது எனவும, கடுமை சிறமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், கன்னக்குடம சாடி தூதை பானை என வும் வரும். "இயல்பினும்விதியினும்" என்பதனான் வல்லெழுத்துப் பெறுமெனும் "வல்லெழுததுப் பெறுதல் வரைநிலை யின்று" என வேண்டா கூறியவதனாற குணநதோடு புணருங் காலத்துஞ் சிறு பான்மை கன்னக்கடுமை என அகரமும வலலெழுத்தும பெற்று முடிதலும் கன்னங்கடுமை என அகரமும் மெலலெழுததும் பெற்று முடிதலும் அலவழிக்கண்ணும் கன்னங்கடிது என அகரமும் மெல் லெழுததும் பெறறு முடிதலும் கன்னஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், இருவ ழியும் மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகரமும் வந்துழியும் அக

ரம்பெற்று முடிதலுங்கொள்க. பொருளொடுபுணருங்காலை அகரம் பெற்றுமுடியும் எனவே வேற்றுமைக்கட் கன் உகரம் பெற்றுமுடிதல் குணத்தொடுபுணருங்காலை என்பதூஉம் பெற்றும். தொழினிலைக்கண் அன்றி வேறுபொருள் உணரநின்றவழியும் இம்முடிபெய்துமென்பார் "தொழிற்பெயரனைய" என்றார். மின் மின்னுதற் தொழிலும் "மின்னுநிமிர்ந்தன்ன" என்புழி ஒரு பொருளும் உணர்த்தும். பிறவும் அன்ன. "பொன்னகர்வரைப்பிற்கன்னந் தூக்கி" என்பது மகரவீற்றுப்பொருட்பெயர். (கூ)

கஉஅ. அழனே யிறுதி கெடும்வேற் றுமைக்கே.

இது னகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். அழன் என்னுஞ் சொல் ஈற்றுனகரங் கெட்டு முடியும் வேற்றுமைக்கண். எ - று.

உ-ம். அழக்குடம் சாடி தூதை பானை எனவரும். அழக்குடம் பிணக்குடம்.

தன் என் என்பவற்று இறுதி னகரந் தன்பகை தற்பகை என்பகை எற்பகை என உறழ்தலும், நீயென்னும் ஈகார ஈற்றுப் பெயர் நின் என நின்றவழி நின்பகை என இயல்பாதலும், "பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்களீற்றுமெய்" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் முடியும். (௧௦)

கஉகூ. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் கினமாய்த் திரிபவு மாம்பிற.

இது முறையானே மகர ஈறு நாற்கணத்தோடும் இருவழியும் புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மகர ஈற்று மொழிகள் நாற்கணமும்வர இருவழியும் இறுதி மகரவொற்றுக் கெட்டு உயிரீறுபோல வல்லெழுத்துவரின் அவை மிக்கும், ஏனை இரண்டிடனும் வர அவை இயல்பாயும், உயிர்வரின் உடம்படுமெய்பெற்றும் முடிவனவும், வல்லெழுத்துவரின் ஈறுகெடாது அவற்றிற்கு இனமான மெல்லெழுத்துக்களாய்த் திரிந்துமுடிவனவும் உளவாம் இருவழியும். எ - று.

வருமொழிவரையாமையின் நாற்கணமும்வரக்கேடுபெற்றும்.

உ-ம். மரக்கோடு செதிள் தோல் பூ ஞாண் நூல் மணி யாழ் வட்டு அடை ஆட்டம் எனவும், வட்டக்கல் சுனை தாழி பாறை ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலை அடி ஆடி எனவும் இருவழியும் நாற்கணமும் வர ஈறுகெட்டு உயிரீறு போன்று முடிந்தன. முண்டகக்கோதை எனவும், கலகொள் சுக்கு தோரை பயறு எனவும், வேழக்கரும்பு நீலக்கண் வட்டதநடுக்கு சதுரத்தண்டு ஆய்தப்புள்ளி மரஞான்றது மரநீண்டது நிலநீர் அகரமுதல பவழ வாய் ஆய்தவுலக்கை எனவும வருவனவும அன்ன. இல்லங்கோடு செதிள் தோல் எனவும், மரங்குறிது சிறிது தீது எனவும், இருவழியும் வல்லெழுத்துவரத்திரிந்து முடிந்தன. பிற என்ற மிகையானே இல்லம்பூ "புலம்புக்கனனேபுல்லணற்காளை" "கலமபெறு கண்ணுளரொககற்றலைவ" எனவும், மரம்பெரிது "இலம்படுபுலவ ரேற்றகைநிறைய" "இலம்பாடுநாணுத்தரும்" எனவும் இருவழியும் பகரம் வந்துழிக் கேடுந்திரிபுமின்றி இயலபாதலுங்கொள்க. (கக)

கரு0. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வு மல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள.

இது வேற்றுமைக்கண் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தலும் அல்வழிக்கண் எய்தியது விலக்கலும் நுதலிற்று.

இ-ள். வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்துவரின் ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கும் மெல்லெழுத்துமிக்கும் உறழ்ந்தும் அல்வழிக்கண் உயிர்க்கணமும் இடைக்கணமும வரின் ஈறுகெடாது இயல்பாயும்முடியும் மகர ஈற்று மொழிகளுஞ் சில உளவாம். எ-று.

வரலாறு;—குளக்கரை குளங்கரை என வேற்றுமைக்கண் ஈறுகெட்டு உறழ்ந்தது. இதுபோல ஒத்தவுறழ்ச்சியதன்றிக் குளச்சேறு குளஞ்சேறு தாது எனவரும் உறழ்ச்சியுஞ் சண்பகக்கோடு சண்பகங்கோடு எனச் செய்யுட்கண்வரும் உறழ்ச்சியுங் கொள்க. மரமடைந்தது ஆடிற்று யாது வலிது என இஃது உயிர்க்கணமும இடைககணமும் வர அல்வழிக்கண் ஈறுகெடாது இயல்பாய் முடிந்தது. (கஉ)

கருக. அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்,

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ-ள். அகமென்னுஞ் சொல்முன்னர்ச் செவி கை என்னுஞ் சொற்கள் வரின் நிலைமொழி இடை நின்ற உயிரும்மெய்யுங் கெட்டு முன்போல வன்மைக்கு இனமாய்த் திரிந்து முடியும். எ-று.

உ-ம். "அஞ்செவிநிறைய மந்திரமோதி" எனவும், "அங்கை யுணெல்லியதன்பயன்" எனவும் வரும். செவி கை என்ற முறை யலகூற்ருனே அகஞ்செவி அகங்கை எனக் கெடாமையுங்கொள்க. இவை பண்புத்தொகை. (கரு)

5 கருஉ. ஈமுங், கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மானு முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும பெறுமே.

இது மகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிது விதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். ஈமுங் கம்மும் உருமும் ஆகிய மூன்று பொருட்பெயரும் முற்கூறிய தொழிற்பெயர்போல உகரம்பெற்று வன்மை மிக்கும் மென்மையும் வகரமும் வர இயல்பாயும் இருவழியும் முடியும். அவற்றுள் ஈமுங் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரம் பெறுதலேயன்றி அகரமுமபெற்று அவ்வாறு முடியும். எ - று.

உ-ம். ஈமுக்கடிது கம்முக்கடிது உருமுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், ஈமக்குடம் கம்மக்குடம் சாடி தூதை பானை ஞாற்சி நெருப்பு மாட்சி விறகு எனவும் முறையே காண்க. பெரும்பாலும் உகரப்பேறு குணவேற்றுமைக்கண்ணும் அகரப்பேறு பொருட்புணர்ச்சிக் கண்ணுங்கொள்க. ஈம் சுடுகாடு. கம் தொழில். உரும் இடி.

அம்மு தம்மு நம்மு எனச் சாரியையிடைச்சொலுகரம் பெற்று முடிதலும், மரவடி குளவாம்பல் என முடிவது வருமொழி முதற்கண் நின்ற அகரமும் ஆகாரமும் நிலைமொழியீற்று மகரமுங் கெட்டு ரகாரளகாரங்களின்மேனின்ற அகரம் ஆகாரமாய் மராடி குளாம்பல் என முடிதலுங் ககரவகரங்கள் வந்துழியும் ஈறுகெட்டு ஈற்றுமிசை அகரம் நீண்டு கோணாகோணம் கோணாவட்டம் என முடிதலும், வருமொழி வல்லெழுத்து மிகாமையும், மேலைச் சூத்திரத்துப் பிற என்ற மிகையானே முடித்துக் கொள்க. இவற்றிற்கு உள்ளென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணெனுருபு விரிக்க. நுஞ்ஞாண் தஞ்ஞாண் எஞ்ஞாண் நஞ்ஞாண் நூல் என நும் தம் எம் நம் என்பனவற்றிறுதி வருமொழி ஞநக்களாய்த் திரிதலைப் "பொதுப் பெயருயர்திணைப் பெயர்களீற்றுமெய்" என்னுஞ் சூத்திரத்து முறையலகூற்ருனே முடித்துக்கொள்க. (கச)

கநந. யரழ முன்னர்க் கசதப வல்வழி
யியல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ டுறழ்தலும் விதிமேல்.

இது யகர ரகர ழகர ஈறுகள் வன்கணத்தோடு புணருமாறு கூறுகின்றது. 5

இ - ள். யகர ரகர ழகர ஈற்றுச் சொற்கள்முன் வருமொழி முதற்கணின்ற கசதபக்கள் அல்வழிக்கண் இயல்பாயும் மிக்கும் முடிதலும் வேற்றுமைக்கண் மேல்வந்த வல்லெழுத்து மிக்குந் தன் இனமெல்லெழுத்தோடு உறழ்ந்தும் முடிதலும விதியாம். எ - று.

வரலாறு;—நாய் நீர் யாழ் குறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், மெய்க்கடவுள் பொய்ச்சொல் மெய்த்தெய்வம் எய்ப்பன்றி பார்க்கன்னி தார்ச்சேனை சூர்த்தெய்வம் கார்ப்பருவம் தாழ்க்கோல் கூழ்ச்சோறு வீழ்த்தூணம் பூழ்ப்புள் எனவும் அல்வழிக்கண் முறையே இயல்பாயும் மிக்கும் முடிந்தன. நகர்க்குட்டி புகர்ப்போத்து என்றாற்போல்வன பண்புத்தொகை கருதின் அவையுங் கொள்க. நாய்க்கால் செவி தலை புறம் தேர்க்கால் செலவு தலை புறம் பூழ்ககால் சிறகு தலை புறம் எனவும், வேய்க்குறை வேய்ங்குறை வேர்க்குறை வேர்ங்குறை வீழ்கக்குறை வீழ்ங்குறை செய்கை தலை புறம் எனவும் வேற்றுமைக்கண் முறையே மிக்கும் உறழ்ந்தும் முடிந்தன. பாழ்க்கிணறு பாழ்ங்கிணறு சேரி தோட்டம் பாடி இதுவும் அது. பாழினுட்கிணறு என விரியும். மேலென்ற மிகையானே "வாய்புகுவ தனிலுங்கால்பெரிதுகடுக்கும்" "தூங்குநோற்ற தியவள் ளூகிர்தாவின்" என வேற்றுமைக்கண் இயல்பாதலும் வேய்கடிது வேய்க்கடிது வேர்குறிது வேர்க்குறிது வீழ்குறிது வீழ்க்குறிது சிறிது தீது பெரிது என அல்வழிக்கண் உறழ்தலும் ஆர்ங்கோடு வெதிர்ங்கோடு சார்ங்கோடு பீர்ங்கொடி செதிள் தோல் பூ என வேற்றுமைக்கண் மெல்லெழுத்து மிகுதலும் "ஆரங்கண்ணியடு போர்ச்சோழர்" என ஆர் அம்முப்பெறுதலும் "மாரிப்பீரத்தலர் சிலகொண்டு" எனவும் பீரங்கொடி எனவும் பீர் அத்துப் பெ[illegible]ப தலும் அம்முப் பெறுதலுந் துவரங்கோடு எனத் துவர் அம்[illegible]ழுத்து றுதலுஞ் சார்க்காழ் எனச் சார் காழொடு புணர்வுழி வல்[illegible]ழங்கோடு மிகுதலுங் குமிழ்ங்கோடு குமிழங்கோடு மகிழ்ங்கோடு[illegible]ம் பெற்றுறழ் என ழவ்வீற்று மரப்பெயர் மெல்லெழுத்தும் அ[illegible]பெறுதலும் இன் தலுந் தாழப்பாவை என அல்வழிக்கண் அகர[illegible]

10 15 20 25 30

ஞரென்ன பிறவுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே யகர ஈறு யக ரத்தின் முன்னர் வேயாது வேயாப்பு என இருவழியுங் கெடுத லுங் கொள்க. (கரு)

கநுச. தமிழவ் வுறவும் பெறுமவேற் றுமைக்கே
5 தாழுங் கோல்வந் துறுமே லற்றே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். தமிழ் என்னுஞ் சொல் வேற்றுமைக்கண் வல்லெ ழுத்து மிகுதலேயன்றி அகரமும் பெற்று முடியும்; தாழ் என்னுஞ் சொல்லுங் கோல் என்னுஞ் சொல் வந்து புணரிற் தமிழ் என்னுஞ்
10 சொல்போல வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அக ரமும் பெற்று முடியும். எ - று.

உ-ம். தமிழக்கூத்து சேரி தோட்டம் பள்ளி நாடு வரை அரசு எனவும், தாழக்கோல் எனவும் முறையே காண்க. உம்மையாற் தமிழ்க்கூத்து தாழ்க்கோல் என அகரம்பெறாது வலலெழுத்து மிகு
15 தலே வலியுடைத்து. இவை தமிழையுடைய கூத்து தாளைத்தி றக்குங்கோல் என விரியும். (கசு)

கநுடு. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாகும்.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். கீழ் என்னுஞ் சொல்முன்னர் வல்லெழுத்து ஒரு
20 கால் மிக்கும் ஒருகால் மிகாதும் உறழ்ந்து முடியும். எ - று.

அதிகாரத்தான் இம்முடிபு வேற்றுமைக்கண்ணதெனக் கொள்க.

உ-ம். கீழ்க்குளம் கீழ்குளம் சேரி தோட்டம் பாடி எனவரும்.

கநுசா. எழென் கிளவி யாறிய னிலையு
முகரம் வருத லாவயி னான.

இஃது எழ் என்னும் எண்ணுப்பெயர் எண்முதலிய நாற்பெய ரோடு புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள. எழ் என்னும் எண்ணுப்பெயர் எண்முதலியவற் றோடு புணர்வுழி ஆறு என்னும் எண்ணுப்பெயர்போல எற்புழி

நெடுமுதல் குறுகும் இயல்பின்கண் நிலைபெற்றுமுடியும். அவ்வழி ஏற்புழி உகரம் வந்து புணர்தலுமாம். எ - று.

வரலாறு;—எழுமூன்று கழஞ்சு கலம் கடல் என நெடுமுதல் குறுகி உகரம்பெற்றும் எழாயிரம் ஏழாயிரம் என உகரம்பெறுது நெடுமுதல் குறுகியுங் குறுகாதும் ஏழொன்று ஏழ்தாமரை ஏழ்நூறு 5 யிரம் ஏழ்வெள்ளம் ஏழாம்பல் ஏழ்கல் என இயல்பாயுந் தனக்கு ஏற்றபெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. (கஅ)

கருஎ. லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி
யவற்றோ டுறழவும் வலிவரி னாமெலி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பு 10
மாகு மிருவழி யானு மெனப.

இது லகார ளகார ஈறுகள் இருவழியும் முக்கணத்தோடும் புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார ளகார ஈறுகள் வன்கணம் வரின் வேற்று மைக்கண் முறையே றகார டகாரங்களாய்த் திரிதலும் அல்வழிக் 15 கட் டந்திரிபு வல்லெழுத்தினோடு உறழ்தலும் பொருந்தும்; மெல் லெழுத்து வந்து புணரின் முறையே னகார ணகாரங்களாய்த் திரித லும் இடையெழுதது வரின் இயல்பாதலும் பொருந்தும் இருவழிக் கண்ணும் என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உ-ம். கற்குறை முட்குறை சிறை தலை புறம் எனவும், கல்கு 20 றிது கற்குறிது முள்கடிது முட்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கன்ஞெரி முண்ஞெரி நுனி முரி எனவும், கன்ஞெரிந்தது முண் ஞெரிந்தது நீண்டது மாண்டது எனவும், கல்யாப்பு முள்யாப்பு வலிமை எனவும், கல்யாது முள்யாது வலிது எனவும் முறையே காண்க. ஏற்புழிக் கோடலான் கற்றீது முட்டீது எனக் குறியதன் 25 இறுதியும் பெயர்ச்சொற் றொகுமாறு "பேசுவெஞ்சொற்றீதெண றேவிடு" புழுங்கற்றேரை எனத் தொடர்மொழி இறுதியும் அல்வ ழிக்கண்ணுந் தகரம் வருவழி உறழாது திரிதலே கொள்க; லகார ளகாரங்களோடு தகரம் மயங்குதல் ஏலாமையின். (கக)

கருஅ. குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னாய்த 30
மாகவும் பெறூஉ மல்வழி யானே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். குற்றெழுத்தின்பின் நின்ற லகார ளகாரங்கள் தகர முதன்மொழி வந்து புணரின் றகர டகரங்களாய்த் திரிதலேயன்றி ஆய்தமாய்த் திரியவும் பெறும் அல்வழிக்கண். எ - று.

உ-ம். கற்றீது கஃறீது முட்டீது முஃடீது எனவரும். (உ0)

5 கஙகூ. குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடுமீ ரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாயவும் வலிவரி
னியல்புந் திரிவு மாவன வுளபிற.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

10 இ - ள். குற்றெழுத்தினைச் சாராது ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்த லகார ளகாரங்கள் அல்வழிக்கண் வருமொழித் தகரந் திரிந்தபின்னர்க் கெடுதலும் இருவழியும் வருமொழி நகரந் திரிந்தபின்னர்க் கெடுதலும் வல்லெழுத்து வரின் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாதலுந் திரிதலும் வேற்றுமைக்கட் திரியாது இயல்பாதலும் பொருந்துவனவுள. எ - று.

5 உ-ம். வேறீது விரறீது ஆரறீது கருங்கொறீது எனவும், வாடீது தோடீது பொருடீது நெஞ்சுடீது எனவும், வேனன்று குரனன்று குழனன்று செங்கனன்று பைம்புனனன்று எனவும், வாணன்று நாணன்று பொருணன்று நெஞ்சுணன்று எனவும், நன்மை எனவும்,

10 பால்கடிது தோள்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், புழுங்கற்கறி சோறு பயறு அழுங்கற்காய் சோறு போர் சழுங்கற்கூரை ஆரற்சுவர் புழற்காலாம்பல் புலிவிற்கெண்டை வந்தாற்கொள்ளும் வந்தக்காற்கொள்ளும் செல்லும் போம் எனவும், "ஏனல்காவலிவளுமல்லள்" "ஏனல்காவலாயினளெனவே" "அணில்வரிக்கொடுங்காய்—

15 வாள்போழ்ந்தட்டகழன்மறவர்" "செல்வுழிச்செல்கெனவாள்போழ்ந்தடக்கலுமுய்ந்தனர்மாதோ" எனவும் முறையே காண்க. ளகரஈறு அல்வழிக்கண் உறழாது திரிந்துமுடிதல் வந்துழிக் காண்க. பிறவென்ற மிகையானே கல்குறுமை கற்குறுமை முள்குறுமை முட்குறுமை கொள்கடுமை கொட்கடுமை வாள்கடுமை வாட்கடு

20 மை எனக் குணவேற்றுமைக்கண் உறழ்தலும், வேறீது வேற்றீது வாடீது வாட்டீது என நெடியதனிறுதி அல்வழிக்கட் கெட்டுந் திரிந்தும் உறழ்தலும், விழன்காடு சேறு தாள் புறம் என லகாரஈறு வேற்றுமைக்கண் றகாரமாகாது னகாரமாய்த் திரிதலும், நூற்கடல் நூல்சில என அல்வழிக்கண் உறழாது ஓரிடத்துத் திரிதலும்

ஓரிடத்துத் திரியாமையும், முன்றனைவாழ்வு முன்றனையரசு ஒருநா ளைக்குழவி ஒருதிங்களைக்குழவி என ளகார ஈறு ஐகாரம் பெறுத லும், பூலங்கோடு உதளங்கோடு எனவும் வெயிலத்துக்கொண்டான் வெயிலிற்கொண்டான் இருளத்துக்கொண்டான் இருளிற்கொண் டான் எனவும் முறையே வேற்றுமைக்கட் திரியாது அம்முப்பெறு 5 தலும் அத்துப்பெறுதலும் இன்பெறுதலும், இன்னோரன்ன பிறவுங் கொள்க. மக்கட்கை செவி தலை புறம் எனப் பெரும்பான்மை மக் கள் உடம்பு உயிர்நீங்கிக் கிடந்த காலத்தும் மக்கட்பண்பு எனச் சிறுபான்மை அங்ஙனமல்லாத காலத்துந் திரிதல் "சிலவிகாரமா முயர்திணை" என்பதனான் முடியும். (உக) 10

கசo. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லு மலலது கிளப்பினும் வேற்றுமை யியல.

இதுவுமது.

இ - ள். நெல் செல் கொல் சொல் என்னும் இந்நான்குசொல் லும் அல்வழியைச் சொல்லுமிடத்துந் தாம் வேற்றுமை முடிபின் 15 இயல்பினவாய் லகாரம் றகாரமாய்த் திரிந்து முடியும். எ - று.

உம்மை சிறப்பு.

உ-ம். நெற்காய்த்தது செற்கடிது கொற்கடிது சொற்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவரும். (உஉ)

கசக. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு வழியும் 20 பலகைநாய் வரினும வேற்றுமைக கவவுமாம்.

இதுவுமது.

இ - ள். வல் என்னுஞ் சொல் இருவழியுந் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் உகரம் பெற்று முடியும். பலகை என்னுஞ் சொல் லும் நாய் என்னுஞ் சொல்லும் வருமொழியாய் வரினும் உம்மை 25 யாற் பிறசொற்கள் வரினும் வேற்றுமைக்கண் அகரமும் பெற்று முடியும். உம்மையான் உகரமும் பெற்று முடியுட். எ - று.

உ-ம். வல்லுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண் டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், வல்லப்பலகை வல்லநாய் 30 எனவும், வல்லக்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், வல்லுப்பலகை வல்லுநாய் எனவும் முறையே காண்க. (உங)

கசஉ. இலலெ னின்மைச் சொற்கை யடைய
வன்மை விகற்பமு மாகா ரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும.

இது லகார ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும்
5 எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். இல் என்று சொல்லப்படும் ஒருபொருளினது இல்
லாமையை உணர்த்தி நிற்கும் லகர ஈற்று வினைக்குறிப்புமுற்றுச்
சொற்கு ஐகாரம் இறுதிவர வல்லொற்று ஒருகால் மிக்கும் ஒருகால்
மிகாதும் உறழ்ந்து முடிதலும் ஆகாரம் இறுதிவர அதனோடு வல்
10 லொற்று மிக்குமுடிதலும் அவவிருதிறனுமின்றி இயல்பாய் முடித
லும் பொருந்தும். எ - று.

உறையுளை உணர்த்தி நிற்கும் இல் என்னும் லகர ஈற்று இடப்
பெயரின் நீக்குதற்கு 'இல்லென்சொல்' என்றொழியாது 'இல்லெ
னின்மைச்சொல்' என்றும் ஒருபொருளினது இல்லாமையை
15 உணர்த்தி நிற்கும் இல்லை என்னும் ஐகார ஈற்று வினைக்குறிப்புமுற்
றுச்சொல்லின் நீக்குதற்கு 'இன்மைச்சொல்' என்றொழியாது
'இல்லெனின்மைச்சொல்' என்றுங் கூறினர்.

வரலாறு;—இல்லைக்கல் இல்லைகல் இல்லாக்கல் இல்கல் சுனை
துடி பறை என முறையேகாண்க. விதியுயிரீறும் ஐகார ஈற்றுமுன்
20 உறழ்ந்தும் ஆகார ஈற்றுமுன் மிக்கும் முடியுமேனும் நிலைமொழிச்
செய்தி கூறுவார் விளங்குதற் பொருட்டு வருமொழிச் செய்தியும்
உடன்கூறினர். இயல்புயிரீறும் விதியுயிரீறும் எழுத்தொப்புமை
யான் ஒன்றுபோலத் தோன்றி ஒருமுடிபு எய்திற்றேனும், ஓசை
வேறுபாட்டான் வேறுபட நிற்பதொன்றாகலின் இல்லைக்கல் இல்லை
25 கல் இல்லாக்கல் எனவரும். இயல்புயிரீற்று முடிபும் இவவாறு வரும்
விதியுயிரீற்று முடிபும் ஓசைவேறுபாட்டான் வேறுபடுமாறு இயல்
புயிரீற்று முடிபிற்கு ஒலி ஊன்றாது ஒருதிரண்மையாக ஓசை ஒற்று
மைப்படச் சொல்லுதலும் விதியுயிரீற்று முடிபிற்கு ஒலி ஊன்றி
ஓசை இடையறவு படச் சொல்லுதலும் என்று உணர்க. இன்னும்
30 இல்கல் என்னும் முற்றுச்சொன்முடிவும் அவவாறு வரும் பண்புத்
தொகை முடிவும் இவவாறே வேறுபடுத்து உணர்க.இங்ஙனம் முடித்
தல் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாருக்குங் கருத்தென்பது "இல்லென்
கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரத்து உரையாசிரியர் உரையான் உணர்க.
இனி இல் என்பதன் முடிபாக இங்ஙனம் புணர்த்த சொல்லே

யன்றி இல்லை என ஐகார ஈறாய் நிற்பதோர்சொல் இன்றெனவும் இல்குணம் இல்லாக்கொற்றன் என்றாற்போலும் இல் என்பதன் முடிபாகிய இவற்றை இல் என்னும் வினைக்குறிப்பு முதனிலை அடி யாகத் தோன்றிய பெயரெச்சமறை தொக்கும் விரிந்தும் நின்றன என்றும் உரைகூறுவாரும் உளர். அவர்க்கு அது கருத்தன்மை 5 "முன்னிலை வியங்கோள்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் யானில்லை யானு நீயுமில்லை என்றாற்போல வருமொழியோடு புணராமல் அவர் சொல் லோத்தினுட் காட்டிய உதாரணங்களே இல் என்பதன் முடிபன்றி இல்லை என இயல்பாகவே நிற்கும் ஐகார ஈற்றுச் சொல்லும் ஒன்று உளது என்பதற்குச் சான்றாகலானும், இன்மை செப்பல் என்ப 10 தற்கு இல்லை என்னாது இன்மை செப்பல் என்பதனால் இல்லை என் பதும் இல் என்பதும் என இரண்டாயிற்றென்று உரையாசிரியர் சேனாவரையரை உள்ளிட்ட தொல்லாசிரியரெல்லாம் உரைகூறிய வாற்றானும், "அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்—பெருக்கத் திற் றீர்ந்தாரு மில்" என்றாற்போலச் சான்றோர் செய்யுட்கண் அவ் 15 விருசொல்லும் பயின்று வருதலானும், பெயரெச்சமறை தொக்கும் விரிந்தும் நின்றதேல் அவற்றிற்கு இம்முடிபு ஈண்டுக்கூறல் வேண்டா மையானும் அறிக. அனறியும் அன்மைமுதலியவற்றையும் இவவாறு புணர்க்கவேண்டுதலானும் அவர்க்கு அது கருத்தன்றென உணர்க.()

கசங. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெயரு மானும். 20

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். புள் என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் வள் என்னும் பெயர்ச்சொல்லும இருவழிக்கண்ணும் ளகர ஈற்றுத் தொழிற்பெய ரைப்போல, வன்கணமும் மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகர மும் வர, உகரம் பெற்றும் முடியும். எ - று. 25

வரலாறு;—புள்ளுக்கடிது வள்ளுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும் வரும். புள்கடிது புட்கடிது வள்கடிது வட்கடிது எனவும், புட்கடுமை வட்கடுமை எனவும, புண்ஞான்றது வண்ஞான்றது எனவும், புண் 30 ஞாற்சி வண்ஞாற்சி எனவும் உம்மையாற் பொதுவிதிபெறுத லுங் கொள்க. (உரு)

கசச. சுட்டு வகரமூ வினமுற முறையே
யாய்தமு மென்மையு மியல்புமா மல்வழி.

இது வகர ஈறு அல்வழிக்கட் புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வகர ஈற்றுப்பெயர்மூன்றும் மூவினமும் வந்து புணர முறையானே ஈற்றுவகரம் ஆய்தமும் வந்த மெல்லெழுத்தும் இயல்புமாம் அல்வழிக்கண். எ-று.

5 உ-ம். அஃகடிய இஃகடிய உஃகடிய சிறிய தீய பெரிய எனவும், அஞ்ஞாண் இஞ்ஞாண் உஞ்ஞாண் நூல் மணி எனவும், அவயாழ் இவயாழ் உவயாழ் வட்டு எனவும் முறையேகாண்க. இவவழக்கு இக்காலத்து அரிய. (உசு)

கசுரு. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
10 மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்.

இது வகர ஈற்று உரிச்சொலொன்று இருவழியும் புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். தெவவென்னுஞ் சொல்லீற்று வகரந் தொழிற்பெயரின் இயல்பிற்றாய் வன்கணமும் மென்கணமும் இடைக்கணத்து
15 வகரமும் வர இருவழியும் உகரம்பெற்று முடியும்; மென்கணத்து மகரம் வரின் ஈற்று வகரம் மகரமுமாம். எ-று.

உ-ம். தெவவுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், தெம்மாண்டது தெம்
20 மாட்சி எனவும் முறையே காண்க. உம்மையான் உகரப்பேறே வலியுடைத்து. உரையிற்கோடலாற் தெம்முனை தெம்மன்னர் என்புழி மகரவொற்றாயே நிற்றல்கொள்க. (உஎ)

கசுசு. உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்.

இஃது இன்னுமொருவாற்றான் உயிரும் ஒற்றுமாகிய இருதி
25 றத்து ஈற்று வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியை உருபுபுணர்ச்சியோடு மாட்டெறிந்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மேல் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபெல்லாம் ஈண்டு அவ்வுருபின பொருளாகிய வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண்ணும் ஒத்து முடியும். எ-று.

மேல் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் "எல்லா வீற்றுஞ் சொல்லுங் காலை—வேற்றுமை யுருபிற் கின்னே சாரியை" என்றார் ஈண்டும் அவவாறே விளவின்கோடு முருங்காவின்கால் கிளியின்கால் தீயின்க

டுமை எருவின்குறுமை கொண்மூவின்குழாம் சேவின்கால் திணை யின்கதிர் சோவின்புறம் கௌவின்கடுமை எனவும், உரிஞின்குறை வெண்ணின்கரை பொருநின்குறை திருமின்குறை பொன்னின்கு டம் வேயின்புறம் வேரின்புறம் கல்லின்கடுமை தெவ்வின்கடுமை யாழின்கோடு முள்ளின்கூர்மை எனவும், நாகின்கால் வரகின்கதிர் 5
எனவும் இன்சாரியை பெற்றும்; உருபுபுணர்ச்சிக்கண் "பல்லவை நுதலிய வகர விறுபெய—ரற்றொடு சிவண லெச்ச மின்றே,, என் றார் ஈண்டும் அவ்வாறே கரியவற்றுக்கோடு உள்ளவற்றுக்கோடு இல்லவற்றுக்கோடு பல்லவற்றுக்கோடு சில்லவற்றுக்கோடு உளவற் றுக்கோடு இலவற்றுக்கோடு பலவற்றுக்கோடு சிலவற்றுக்கோடு 10
என அற்றுப்பெற்றும்; இன்சாரியையன்றி ஆ மா கோ ஊ என்பன னகரமும் பெற்று முடியுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே ஆன்கோடு மான்கோடு கோன்குணம் ஊன்குறை சுவை என னகரம்பெற்றும்; "எல்லாமென்ப திழிதிணை யாயி—னற்றோ டுருபின் மேலும் முறு மே—யன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றாகும்" என்றார் ஈண்டும் 15
அவ்வாறே எல்லாவற்றுக்கோடும் எல்லாநங்கையும் என எல்லா மென்னும் விரவுப்பெயர் அஃறிணையானகாலை இடையே அற்றுச் சாரியையும் பொருளின்பின்னே உம்மும் உயர்திணையானகாலை இடையே நம்முச்சாரியையும் பொருளின்பின்னே உம்மும் பெற் றும்; "எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை— தள்ளி நிரலே தம் 20
நும் சாரப்—புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே" என்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே எல்லார்தங்கையும் எல்லீர்நுங்கையும் என எல்லாரு மென்னும் படர்க்கைப்பெயரின் உம்மும் எல்லீருமென்னும் முன் னிலைப்பெயரின் உம்முங் கெட்டு முறையே தம்முச்சாரியையும் நும் முச்சாரியையும் இடையேவரப் பொருளின்பின்னே உம்முச்சா 25
ரியை பெற்றுந்; "தானரு நாமுதல் குறுகும் யான்யா—நீநீ ரென் னெம் நின்னும் மாம்பிற" என்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே தன்கை தங் கை நங்கை என்கை எங்கை நின்கை நுங்கை எனத் தன் தம் நம் என் எம் நின் நும் எனவும், உரையிற்கோடலால் உன்கை உங் கை எனவும்; "வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே" என்றார் ஈண் 30
டும் அவ்வாறே அவற்றுக்கோடு இவற்றுக்கோடு உவற்றுக்கோடு என அற்றுப்பெற்றுங் குற்றொற்றிரட்டாதும்; "யாத னிறுதியுஞ் சுட்டு முத லாகிய—வாய்த விறுதியு மன்னொடு சிவணு—மாய்தங் கெடுதே லாவயி னான" என்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே யாதன்கோடு அதன் கோடு இதன்கோடு உதன்கோடு என முறையே அன்பெற்றும் ஆய் 35
தங்கெட்டும்; யாவென்னும் ஆகார ஈற்று வினாப்பெயர் அற்றுப்பெறு மென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே யாவற்றுக்கோடு என அற்றுப்பெற்

றும்; அது இது உது என்னும் முற்றுகர ஈற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் அன்பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே அதன்கோடு இதன்கோடு உதன்கோடு என அன்பெற்றும்; அவை இவை உவை என்னும் ஐகார ஈற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் அற்றுப்பெற்று ஐகாரங் கெட்டுங் கெடாதும் வருமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே அவையற்றுக்கோடு அவற்றுக்கோடு இவையற்றுக்கோடு இவற்றுக்கோடு உவையற்றுக் கோடு உவற்றுக்கோடு எனவும்; யாவையென்னும் ஐகார ஈற்று வினாப்பெயர் ஐகாரங்கெட்டு அற்றுப்பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ வாறே யாவற்றுக்கோடு எனவும்; கரியவை நெடியவை என்றற்றொ டக்கத்து ஐகார ஈற்றுப் பண்புகொள்பெயர்களும் அம்முடிபு எய்து மென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே கரியவற்றுக்கோடு நெடியவற்றுக் கோடு எனவும்; கரியேமென்னும் மகர ஈற்றுத் தன்மைப்பெயர் நம் மும் உம்மும் பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே கரியேநங்கையும் எனவும்; கரியார் கரியீரென்னும் ரகார ஈற்றுப்படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் முறையே தம்மும் உம்மும் நும்மும் உம்மும் பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே கரியார்தங்கையும் கரியீர்நுங் கையும் எனவும்; எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர் "எல் லார்க்குமெல்லாநிகழ்பவை" எனத் தம்முப்பெறாதும் வருமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே எல்லார்கையும் எனவும்; எவனென்னும் னகர ஈற்று வினாப்பெயர் அன்கெட்டு அற்றுப்பெற்றும் அன்னோடு அற் றின் அகரமுங்கெட்டும் முடியுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே எவற் றுக்கோடு எற்றுக்கோடு எனவும்; எகினென்னும் னகர ஈறு இன் னேயன்றி அத்தும் ஏழென்னும் ழகர ஈறுங் குற்றுகர ஈறும் அன் னும் பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே எகினத்துக்கால் ஏழன்கா யம் கரியதன்கோடு எனவும் முடியும். இன்னோரன்ன பிறவும் இவ வாறே முடித்துக்கொள்க. (உ௮)

க௨௭. இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்
போலியு மரூஉவும் பொருந்திய வாற்றிற்
கியையப் புணர்ப்பது யாவர்க்கு நெறியே.

இது புணரியல் ஓத்துக்களுட் கூறிய முடிபு எய்தாதனவற்றிற் கும் முடிபு கூறாதனவற்றிற்கும் ஒருவாற்றான் முடிபுகூறுகின்றது.

இ - ள். இடைச்சொல்லினும் உரிச்சொல்லினும் வடசொல் லினும் மேலைப் புணரியல் ஓத்துக்களுட் கூறிய முடிபு பெறாதன வும் போலிமொழிகளும் மரூஉமொழிகளும் இருவகைவழக்கினும் நடக்கும் முறைமையறிந்து அதற்குப் பொருந்துமாறு புணர்த்தல் கற்றுவல்லோரெல்லார்க்கும் முறைமையாம். எ - று.

வரலாறு;—"மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை" என அகர ஈற்று இடைச்சொல் வல்லெழுத்துமிகாது இயல்பாயும், ஆன்கன்று மான்கன்று பொன்குறை வண்டின்கால் தேன்செலவு யாழின்புறம் என னகர ஈற்று இடைச்சொற்கள் திரியாது இயல்பாயுங், கடுங்குரல் தடஞ்செவி நடந்தோள் என அகர ஈற்று உரிச்சொல் மெல்லெழுத்துமிக்கும், மழகளிறு உறுகால் என இயல்பாயும், அளிகுலம் வயிரகடகம் ஏனாதடம என வடசொற்கள் இயல்பாயும் முடிந்தன. இல்முன் முன்றில், பனைமுன் முன்பனை, கண்மீ மீகண், பொதுவில் பொதியில், வேட்கைநீர் வேணீர், வேட்கையவா வேணவா என்றாற்போலும் போலிமொழிகளும் அருமருந்தன்னான் அருமந்தான, கிழங்கன்னபழஞ்சோறு கிழங்கம்பழஞ்சோறு, குணக்குள்ளது குணாது தெற்குள்ளது தெனாது குடக்குள்ளது குடாது வடக்குள்ளது வடாது சோழனாடு சோணாடு பாண்டியனாடு பாண்டிநாடு மலையமானாடு மலாடு தஞ்சாவூர் தஞ்சை பனையூர் பனசை சேந்தமங்கலம் சேந்தை ஆற்றூர் ஆறை கப்பிதந்தை கப்பிந்தை சென்னிதந்தை சென்னிந்தை சாத்தன்றந்தை சாத்தந்தை ஆதன்றந்தை ஆந்தை பூதன்றந்தை பூந்தை அவர்யாவர் அவர்யார் அதுயாது அதுயாவது என்றாற்போலும் மரூஉமொழிகளுங் கண் விண்ணவிணைத்தது விணவிணைத்தது ஆடை வெள்ளவிளர்த்தது வெளவிளர்த்தது கடல் ஒல்லவொலித்தது ஒல்லொலித்தது என முறையே "உயிரும் புள்ளியும் இறுதியாகிக்—குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினுந் தோன்றி—நெறிப்படவாராக் குறைச்சொற்கிளவியும்" கரும்பாப்பான் கரும்பார்ப்பனி கரும்பார்ப்பார் கருங்குதிரை கருங்குதிரைகள் என "உயர்திணை யஃறிணை யாயிரு மருங்கி—னைம்பா லறியும் பண்புதொகு மொழியும்" அடுகளிறு கொல்யானை எனச் "செய்யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்—மெய்யொருங் கியலுந் தொழிறொகு மொழியும்" அவ்வனைத்து அன்றியனைத்து எனவும் இவ்வனந்தல் இந்தவனந்தல் எனவும் இன்னோரன்ன பிறவுமான மரூஉமொழிகளுந் தமக்கேற்றபெற்றிமுடிந்தன. பிறவும் இவ்வாறே மேலைப்புணரியல் ஒத்துக்களுட் கூறிய முடிபெய்தாதனவற்றிற்கும் முடிபுகூறாதனவற்றிற்கும் இயைந்தவாறு இதுவே ஒத்தாக முடித்துக்கொள்க. காரா பேரா பாசிழை பாசடை பைங்கண் பைந்தார் சேதா என்றாற்போலும் பண்புத்தொகை முடிபு வேறுபாடுகளும் மேற்கூறியனபோல உலகத்து மருவி நடந்த வழக்கினது பகுதியைத் தமக்கு இலக்கணமாக உடையனவேயாமென்று உணர்க. (உகூ)

நான்காவது மெய்யீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

ரு-வது உருபுபுணரியல்.

கசஅ. உருபினும் பொருண்முடி பொக்குமன் பயின்றே.

என்பது சூத்திரம். பதங்களோடு உருபு புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின் இவ்வோத்து உருபுபுணரியலென்னும் பெயர்த்து. மேற்பதத்தோடு பதம்புணருமாறு உணர்த்தி ஈண்டு அதனோடு உருபு புணருமாறு உணர்த்தலின் மேலோத்தினோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் உருபுபுணரும் மூறைமை மாட்டெறிந்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். உயிரும் ஒற்றும் முதலாகிய வேற்றுமையுருபுகள் மேற்கூறியவாற்றான் உயர்திணைப்பெயர்முதலிய எல்லாப்பெயர்க்கும் பின்னாக வந்து புணரும் புணர்ச்சிக்கண்ணும் முற்கூறிப்போந்த வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிமுடிபினை ஒத்துப் பெரும்பாலும் முடியும். எ - று.

வரலாறு;—நம்பியை நம்பியொடு நம்பியின் நம்பியது எனவும், கிளியை கிளியொடு கிளியின் கிளியது எனவும், சாத்தியை சாத்தியொடு சாத்தியின் சாத்தியது எனவும், நம்பிக்கு நம்பிகண் எனவும், கிளிக்கு கிளிகண் எனவும், சாத்திக்கு சாத்திகண் எனவும், உயிரீற்றுப்பெயர்களோடு உயிர்முதலுருபுகளும் ஒற்றுமுதலுருபுகளும் வந்து மேலை வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியை ஒத்து உடம்படுமெய்பெற்றும் உயிரேறியும் வல்லெழுத்துமிக்கும் இயல்பாயும் முடிந்தவாறுகாண்க. உயர்திணைப்பெயர்முன்னும் விரவுப்பெயர்முன்னும் மிகுதி முறையே "சிலவிகாரமாமுயர்திணை" என்றதனானும் பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்களென்ற முறையலகூற்றானுங்கொள்க. அவனை அவனொடு அவனின் அவனது எனவும், பொன்னை பொன்னொடு பொன்னின் பொன்னது எனவும், சாத்தனை சாத்தனொடு சாத்தனின் சாத்தனது எனவும், அவற்கு அவன்கண் எனவும், பொற்கு பொன்கண் எனவும், சாத்தற்கு சாத்தன்கண் எனவும், ஒற்றீற்றுப்பெயர்களோடு உயிர்முதலுருபுகளும் ஒற்றுமுதலுருபுகளும் வந்து மேலை வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியினை ஒத்து உயிரேறியுந் தனிக்குறின்முன்னொற்றிரட்டித்துந் திரிந்தும் இயல்பாயும் முடிந்தவாறுகாண்க. உயர்திணைப்பெயர்முன்னும் விரவுப்பெயர்முன்னும் னகரந்திரிதற்கு முன்னுரைத்தாங்கு உரைக்க. பிறவும் இவ்வாறே உய்த்துணர்க. பொருட்புணர்ச்சிக்கட் புளியங்கோடு அரையங்கோடு என்றாற்போல உருபுப்புணர்ச்சிக்கண்ணும் அம்முப்பெறுவன பெறாது புளிக்கு புளிக்கண் அரைக்கு

அரைக்கண் என முடிவன பெரும்பாலும் ஒக்குமெனவே சிறுபான்மை ஒவ்வாதனவும் உளவென முடித்துக்கொள்க. இங்ஙனம் புணர்ந்த வேற்றுமையுருபுகளை நிலைமொழியாக நிறுத்தி ஈண்டே வருமொழிகளோடு புணர்ப்பாருமுளர், விளவினை விளவினது என் புழிச் சாரியையும் உருபும் நிறுத்தசொல்லாயே நிற்குமெனக் கோடலின். விளவினைக் குறைத்தான் மலையொடுபொருதயால்யானை மத்திகையாற்புடைத்தான் சாத்தற்குக்கொடுத்தான் காக்கையிற்கரிது களம்பழம் காக்கையதுபலி இத்தொடக்கத்தனவெல்லாம் மேலைப்புணரியலோத்துக்களுள்ளே நிலைமொழியாக நிறுத்தி வருமொழியோடு புணர்க்கப்பட்டு இவவாறு முடியுமன்றே? அங்ஙனம் முடிவனவற்றை நிலைமொழியாக நிறுத்தி ஈண்டு வருமொழியோடு புணர்த்தல் கூறியது கூறலாமெனமறுக்க. (௧)

கசகூ. எல்லா வீற்றுஞ் சொல்லுங் காலை.
வேற்றுமை யுருபிற் கின்னே சாரியை.

இனி மாட்டேற்றானன்றி விரந்தோதுவான்புகுந்தவற்றுள் இது பொதுவகையான் வேற்றுமையுருபுகட்கு வருஞ் சாரியை இதுவென்கின்றது.

இ - ள். உயிரும் ஒற்றுமாகிய எல்லா ஈற்றுப்பெயர்களின் முன்னும் வேற்றுமையுருபுகட்கு இடையே வருஞ் சாரியை இன் சாரியையாஞ் சொல்லுங்காலத்து. எ - று.

வரலாறு;—விள பலா கிளி தீ கடு பூ சே தினை சோ வௌ எனவும், உரிஞ் மண் பொருந் திரும் பொன் வேய் நார் கல் தெவ் யாழ் முள் எனவும், நாகு வரகு எனவும் நிறுத்தி இன்னுருபு ஒழித்து ஏனையைந்துருபும் வருவித்து இன்சாரியை கொடுத்து விளவினை விளவினொடு என்றாற்போலப் பிறவற்றோடும் ஒட்டிக் காண்க. பிறவும் அன்ன. (௨)

கரு௦. பல்லவை நுதலிய வகர விறுபெய
ரற்றொடு சிவணு லெச்ச மின்றே

இஃது அகர ஈற்றுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். பன்மைப்பொருளினைக் கருதின பெயர்களின் இறுதிநின்ற அகரம் அற்றுச்சாரியையோடு பொருந்துதலை ஒழிதலில்லை. எ - று.

வரலாறு; கரிய உள்ள இல்ல பல்ல சில்ல உள இல பல சில என நிறுத்தி உருபுவருவித்து அற்றுக்கொடுத்துக் கரியவற்றை கரியவற்ரொடு கரியவற்றுக்கு கரியவற்றின் கரியவற்றது கரியவற்றுக்கண் என்றாற்போலப் பிறவற்றோடும் ஒட்டுக. (௯)

5 கருக. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

இஃது ஆகார ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கும் ஓகார ஈற்றுள் ஒன்றற்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ஆவும் மாவுங் கோவும் இன்னேயன்றி னகரச்சாரியைபெற்று முடியவும்பெறும். எ - று.

ஆவுடனே ஓதினமையான் மாவென்றது விலங்குமாவென்றேகொள்க. ஒன்றெனமுடித்தலான் ஊ என்பதற்கும் னகரங்கொடுக்க.

வரலாறு;—ஆனை ஆனொடு மானை மானொடு கோனை கோனொடு ஊனை ஊனொடு எனப் பிறவற்றோடும் ஒட்டுக. உம்மையான் ஆவினை மாவினை கோவினை எனப் பொதுவிதி பெறுதலும் உரையிற் கோடலான் ஊனை ஊனினை என னகரமும் இன்னும் பெறுதலுங் கொள்க. "ஒன்றாகநின்றகோவினையடர்க்கவந்த" எனச் செய்யுளகத்துங் காண்க. "ஆனநெய்தெளித்துநானநீவி" என ஆன் அகரம்பெறுதல் புறனடையாற்கொள்க. (௰)

,0 கருஉ. எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயி
னற்றோ டுருபின் மேலும மூறுமே
யனறே னம்மிடை யடைநதற ருகும்.

இது மகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

5 இ - ள். எல்லாமென்னும் விரவுப்பெயர் அஃறிணைப் பெயராயின் இடையே அற்றுச்சாரியையும் உருபின்பின்னே உம்முச்சாரியையும் பெற்றுமுடியும்; உயர்திணைப்பெயராயின் இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்பின்னே முன்போல் உம்முச்சாரியையும் பெற்றுமுடியும். எ - று.

வரலாறு;—எல்லாவற்றையும் எல்லாவற்றோடும் எனவும், எல்லாநம்மையும் எல்லாநம்மோடும் எனவும் வரும். பிறவற்றோடும்

இவ்வாறே ஒட்டுக. உயர்திணையாயவழி அவற்றிற்கு எல்லாரையும் எல்லாரோடும் எனப் பொருளுரைக்க, (ரு)

கருரு. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தமநும சாரப்
புலனு முருபின் பின்ன ருமமே.

இது மகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வருக்கின்றது.

இ - ள். எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயரும் எல்லீரு மெனனும் முன்னிலைப்பெயருமாகிய இவற்றின் ஈற்றுநின்ற உம் மையைப்போக்கி முறையே தம்முச்சாரியையும் நுமமுசசாரியை யும் இடையேவர உருபின்பின்னே உம்முச்சாரியைவந்து புண ரும. எ - று.

வரலாறு;—எல்லார்தம்மையும் எல்லாதபமோடும் எனவும், எல்லீர்நுமமையும எல்லீநுயமோடும் எனவும வரும. பிறவற்றோ டும் இவவாறே ஒட்டுக. (சா)

கருச. தான்றா நாமுதல குறுகும் யான்யாம
நீநீ ரெனவெம நினனும மாமபிற
குவ்வி னவ்வரு நானகா றிரட்டல.

இது னகர மகர ரகர ஈகார ஈறறிறகு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருக்கின்றது.

இ - ள். தான் தாம் நாம் என்னும் மூன்றுபெயரும் முறையே தன்னென்றுந் தமமெனறும் நமமென்றும நெடுமுதல்குறுகும; யான் யாம் நீ நீர என்னும நான்குபெயரும முறையே எனனென் றும எம்மென்றும நினனெனறும நுமமெனறுந் திரியும; அங்ஙனந் திரிந்தவழி நானகனுருபு புணருமிடதது இடையே அகரச்சாரியை வரும்; இமமொழிகளோடு நானகனுருபும ஆறனுருபும புணருமிடத் துக் குற்றொற்று இரட்டா. எ - று.

இவவெழுதது இவவெழுததாய்த் திரியுமென்னது யான் யாம் நீ நீரென்பன முறையே என எம் நின் நுய ஆமெனறுரேனும், "ஆ எய்யாகும் யாமெ னிறுதி—யாவயின யகரமெய கெடுதல் வேண் டும்" என்பன முதலாக ஆசிரியர் தொல்காப்பியனா கூறியவாற்றா னும் நும்மெனபதற்கு ஏற்ற பெற்றியானும அவற்றின் திரிபினை வேறுவேறு பகுத்துக்காண்க.

வரலாறு;—தன்னை தன்னோடு தனக்கு தனது எனவும், தம்மை தம்மோடு தமக்கு தமது எனவும், நம்மை நம்மோடு நமக்கு நமது எனவும், என்னை என்னோடு எனக்கு எனது எனவும், எம்மை எம்மோடு எமக்கு எமது எனவும், நின்னை நின்னோடு நினக்கு நினது எனவும், நும்மை நும்மோடு நுமக்கு நுமது எனவும் வரும். பிறவற்றோடும் இவ்வாறே ஒட்டுக. பிறவென்றதனானே நீயென்பது உன்னென்றும் நீரென்பது உம்மென்றுந் திரிதல்கொள்க. (எ)

கருரு. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

இது வகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்துயதுவிலக்கிப் பிறிது 10 விதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். வகர ஈற்று மூவகைச்சுட்டுப்பெயர்க்கும் அற்றுச்சாரியைபெறுதல் நெறி. எ - று.

வரலாறு;—அவற்றை அவற்றோடு இவற்றை இவற்றோடு உவற்றை உவற்றோடு எனவரும். பிறவற்றோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. வழியென்றதனாற் குற்றொற்று இரட்டாமை கொள்க. 15

கருசா. யாத னிறுதியுஞ் சுட்டுமுத லாகிய
வாய்த விறுதியு மன்னொடு சிவணு
மாய்தங் கெடுத லாவயி னான.

இது குற்றுகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுக்கின்றது. 20

இ - ள். யாதென வரூஉங் குற்றுகர ஈறுஞ் சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றுகர ஈறும் அன்சாரியையோடு பொருந்தும்; அவ்விடத்து இடைநின்ற ஆய்தங்கெடும். எ - று.

5 வரலாறு;—யாதனை யாதனோடு எனவும், அதனை அதனோடு இதனை இதனோடு உதனை உதனோடு எனவும் வரும். பிறவற்றோடும் இவ்வாறே ஒட்டுக. (சு)

கருஎ. ஒன்று முதலெட் டளவா மெண்ணூர
பத்தின்முன் னன்வரிற் பவ்வொற் றொழியமே
லெல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே. 30

இது குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயருட் சிலவற்றிற்கு எய்தி யதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வருக்கின்றது.

இ - ள். ஒன்று முதலாக எட்டு இறுதியாக நின்ற எண்ணுப் பெயர்களின்மேல் வந்து பஃதெனவும் பதுவெனவும் முடிந்துநின்ற பத்தென்னும் எண்ணுப்பெயர் முன்னர் ஆன்சாரியைவரிற் பகர 5 வொற்று நிற்க ஏனையவெல்லாங் கெடும். ஒனபதன்முன்னர் ஆன்வ ரினும் இவவாறுகெடும் உருபுபுணர்வழி. எ - று.

வரலாறு;—ஒருபானை ஒருபானோடு எனவும, ஒன்பானை ழன் பானோடு எனவும் வரும். பிறவற்றோடும் இவவாறே ஒட்டுக. மேற் "பல்லவைநுதலிய வகரவிறுபெய ரற்றொடுசிவணல்" என்றொழி 10 யாது எச்சமின்றேயென்ற மிகையானே இன்பெறுவன பெறாது விளவை பலாவை என்றாற்போல முடிதலும், மகத்தை நிலாத்தை எனப் பிறசாரியை பெறுதலும், விளவத்துக்கண் பலாவத்துக்கண் என அகர ஆகார ஈற்று மரப்பெயர்கள் ஏழனுருபோடு புணர் வழி அத்துப்பெறுதலும், யாவென்னும் ஆகார ஈற்று வினைப்பெ 15 யர் யாவற்றை யாவற்றோடு என அற்றுப்பெற்றே முடிதலும, அது இது உது என்னும் முற்றுகர ஈற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் அதனை அதனோடு இதனை இதனோடு உதனை உதனோடு என அன்பெற்றே முடிதலும், அவை இவை உவை என்னும் ஐகார ஈற்றுச் சுட்டுப்பெ யர்கள் அவையற்றை அவற்றை இவையற்றை இவற்றை உவை 20 யற்றை உவற்றை என அற்றுப்பெற்று ஐகாரங்கெடாதுங் கெட்டும் முடிதலும், யாவை என்னும் ஐகார ஈற்றுவினைப்பெயர் யாவற்றை யாவற்றோடு என ஐகாரங்கெட்டு அற்றுப்பெற்று முடிதலுங், கரி யவை நெடியவை என்றற்றொடக்கத்து ஐகார ஈற்றுப் பண்புகொள் பெயர்களுங் கரியவற்றை நெடியவற்றை என அம்முடிபு பெறலும், 25 மகர ஈற்றுப்பெயருட் சில மரத்தை மரத்தோடு நுகத்தை நுகத் தோடு என அததுப்பெற்றே முடிதலுங், கரியேநம்மையும் என மகர ஈற்றுத்தன்மைப்பெயர் நம்மும் உம்முங் கரியார்தம்மையும் கரியீர் நும்மையும் என ரகர ஈற்றுப் படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் முறையே தம்மும் உம்மும் நும்மும் உம்மும் பெற்றுமுடி 30 தலும், எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர் "எல்லார்க்குமெல்லா நிகழ்பவை" எனத் தம்முப்பெறாதும் வருதலும், அழன் புழன் என் னும் னகர ஈற்றுப்பெயர்கள் இன்னேயன்றி அழத்தை புழத்தை என அத்துப்பெற்று னகரங்கெட்டு முடிதலும், எவனென்னும் *னகர ஈற்று வினைப்பெயர் எவற்றை எவற்றோடு என அன்கெட்டு 35 அற்றுப்பெற்றுமுடிதலும், எற்றை எற்றோடு என அன்னோடு அற்

றின் அகரமுங் கெட்டுமுடிதலும், எகினென்னும் னகர ஈற்றுப்பெயர் இன்னேயன்றி எகினத்தை என அத்துப்பெற்று முடிதலும், ஏழென்னும் ழகர ஈற்று எண்ணுப்பெயரும் பூழ் யாழ் என்றற்றொடக்கத்து ழகர ஈற்றுப் பொருட்பெயரும் இன்னேயன்றி ஏழனை ஏழனோடு பூழனை பூழனோடு யாழனை யாழனோடு என அன்பெறுதலுங், குற்றுகர ஈற்றுட் சில "வழக்கத்தாற்பாட்டாராய்ந்தார்" எனவும் கரியதனை கரியதனோடு எனவும் முறையே அத்தும் அன்னும் பெறுதலுங், குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயர்கள் இன்னேயன்றி ஒன்றனை இரண்டனை என அன்பெற்றும் ஒருபஃது ஒருபது முதலியன ஆன்பெறாது ஒருபஃதனை ஒருபதனை எனவும் ஒருபஃதினை ஒருபதினை எனவும் ஒருபஃதை ஒருபதை எனவும் அன்பெறுதலும் இன்பெறுதலும் பெறாமையுங், குற்றுகர ஈற்றுத் திசைப்பெயர்கள் ஏழனுருபோடு புணர்வுழி இன்பெறாது வடக்கண் கிழக்கண் மேற்கண் தெற்கண் என ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு முடிதலும், இன்னோரன்ன பிறவுங் கொள்க. யா யாவை முதலியன யாவற்றை யாவற்றை என ஒருநிகரனவாய் முடிந்தனவேனும் நிலைமொழி வேறுபாட்டான் வேறென்றே கோடும். (க0)

கருஅ. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

இஃது அதிகாரப் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். இவ்வெழுத்தோத்தினுள் விதித்தற்கு உரியனவற்றை யெல்லாம விதந்து இதனுக்கு இது முடிபென்று ஒழியாது எல்லாவற்றையும் விதிக்கத் தொடங்கின் வரம்பின்றி ஓடுதலான் எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் உரையானும் விதித்துப் போந்தவற்றின் இயல்பைப்பற்றி அதனோடு திறப்படக் கூறாதனவற்றையுந் திறப்படக் கூறிக் கற்றுவல்லோர் அமைத்துக்கொள்க. எ - று.

வரலாறு;—உவாஅப்பதினான்கு இராஅப்பகல் இராஅவழுதுணங்காய் என ஆகார ஈறு அகரம்பெறுதலும், பொன்னங்கட்டி கானங்கோழி என னகரவீறு அம்முப்பெறுதலும், பதினேழு என ஏழ் உகரம்பெறுதலும், அதினை அவையிற்றிற்கு விளவினுக்கு விண்ணுக்கு பல்லுக்கு என முறையே அன்னேயன்றி இன்பெறுதலும் இற்றும் இன்னும் பெறுதலும் இன்னும் உகரமும் பெறுதலும் உகரம்பெறுதலும், வேயாது வேயாப்பு என்றாற்போல்வன ஈறுகெடுதலும், இன்னோரன்ன பிறவும் ஈண்டே அமைத்துமுடித்துக்கொள்க.

இன்னும் இதனுனே உண்டென்னுஞ்சொல் தொழிலொழிய உண மையென்னும் பண்பு உணர நிற்குமிடத்துப் பகரமுதன்மொழி வந் தால் உள்பொருள் எனக் குற்றுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டு மேல் நின்ற ணகரவொற்று ளகரவொற்ருய்த்திரிதலும் உண்டுபொரு ளென இயல்பாதலும் ஏனையவல்லெழுத்தும் இயல்புகணமும்வந் 5
தால் உண்டு காணம் சோறு தகர் ஞாண் நூல் மணி யாழ் வட்டு அடை ஆடை எனக் கேடுந்திரிபுமின்றி இயல்பாய்முடிதலுங் கொள்க. உள்பொருளென்பது பண்புத்தொகைமுடிபன்ருேவெ னின அஃது ஓசையொற்றுமைபடச்சொல்லும்வழிபதுபோலும், இஃது ஓசை இடையறவுபடச் சொல்லும் வழியதுபோலுமென்க. 10

இவ்வெழுத்தோத்தினுட் கூறிய இலக்கணங்களெல்லாங் கரு வியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும். அவற்றுட் கருவி புறப்பு றக்கருவியும் புறக்கருவியும அகபபுறக்கருவியும் அகக்கருவியுமென நால்வகைதது. எண்பெபாமுதலியன புறப்புறக்கருவி. பதவியல் புறக்கருவி. "மெய்யுயிாமுதல்ருமிருபதங்களும்" என்ருற்போல்வன 15
அகப்புறக்கருவி. "எகர ஒகரம்பெயாக்கீருகா" என்ருற்போல்வன் அகக்கருவி.

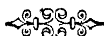
இனிச்செய்கையும் புறப்புறச்செய்கையும் புறச்செய்கையும் அகப்புறச்செய்கையும் அகசசெய்கையும் என நால்வகைத்து. "இா ஐவழியவவும" என்ருற்போல்வன புறப்புறச்செய்கை. "லனமுன் 20
றனவும்" என்ருற்போல்வன புறச்செய்கை. "ஞணநமலவளன வொற்றிறுதொழிற்பெயர்" என்ருற்போல்வன அகப்புறச்செய்கை. "இயல்பினுமவிதியினுநின்றவுயிர்முன்" என்ருற்போல இன்ன ஈறு இன்னவாறு முடியுமெனச் செய்கை கூறுவனவெல்லாம் அகச் செய்கை. இவையெல்லாம் ஓர்ந்து உணர்க. (கக) 25

ஐந்தாவது உருபுபுணரியல் முற்றிற்று.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலக்கணவிளக்கம்.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

க-வது பெயரியல்.

கருகூ. உமையவ ளொடுகலந் துலகுபுரந் தருளு
மமையவன தடிபணிந் தறைகுவன சொல்லே.

என்பதுசூத்திரம். இவ்வதிகாரம் பேற்பாயிரத்துள் "எழுத்து முதன்மூன்றையும்" என நிறுத்தமுறையானே எழுத்துணர்த்திச் சொல்லுணர்த்துகின்றாராதலிற் சொல்லதிகாரமென்னும் பெயர்த்து. சொல்லையுணர்த்திய அதிகாரமென விரிக்க. சொல்லென்றது அதன் இலக்கணம். அதிகாரமென்றது முறைமை. சொல்லாவது ஓரெழுத்தானும் ஈரெழுத்தானும் இரண்டிறந்து இசைக்கும் பலவெழுத்தானும் ஆக்கப்பட்டுப் பொருளையுந் தன்னையும் ஒருவன் உணர்தற்குக் கருவியாம் ஓசையாகலின் மேலதிகாரத்தோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இவ்வதிகாரத்துள் ஐவகையோத்தினுற் சொல்லிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார். அவற்றுள் இம்முதலோத்துப் பெயர்ச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றாகலாற் பெயரியலென்னும் பெயர்த்து. சிறுபான்மை ஏனையிலக்கணங்களையும் உணர்த்திற்றேனும பெயரியலென்றது பன்மைபற்றிய வழக்கு. தலைமைபற்றிய வழக்கெனினும் அமையும். இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரங் கூறத்தொடங்கிய பொருள் இனிதுமுடியும்பொருட்டு வணக்கமும் அதனை முடிபெய்தும்பொருளும் உணர்த்துவதாகிய சிறப்புப்பாயிரங் கூறுகின்றது.

இ-ள். உமாதேவியோடு பொருந்தி உலகத்தைக்காத்து நிலைபெறச்செய்யும் இறைவனது தாளை வணங்கி யான் சொல்லுவன் சொல்லிலக்கணத்தை. எ-று.

மாயோன்செயலும் இவன்செயலென்பார் உலகுபுரந்தருளு மென்றும் ஆகுபெயராற் சொல்லிலக்கணத்தைச் சொல்லென் றுங்கூறினர். ஏனையவற்றிற்கும் ஏற்குமாறு "மலைமகளொருபால்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு உரைத்தாங்குப் பொருள் விரித்து
5 உரைத்துக்கொள்க. (க)

ககO. தனிமொழி தொடர்மொழி யெனவிரு வகைத்தா
யிருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையு
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

10 இது சொல்லின் கூறுபாடும் அது பொருளுணர்த்தும் இயல்பும் உணர்த்திய முகத்தான் மேற்கூறுவலென்றசொற்குப் பொது இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். தனிமொழியுந் தொடர்மொழியுமென இரண்டு கூற றதாய் இருதிணையும் அவற்றின் பகுதியாகின்ற ஐம்பாலுமாகிய
15 பொருளையுந் தன்னையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணுஞ் செய்யுட்கண்ணுஞ் சொன்மாத்திரத்தான் விளக்கி வேறுநிற்கும் வெளிப்படையானும் அவ்வாறன்றிச் சொல்லோடுகூடிய குறிப் பான் விளக்கி வேறுநிற்குங் குறிப்பானும் விளக்குவது யான் முன் னர்ச் சொல்லுவலென்ற சொல்லாவது. எ - று.

20 எனவே, உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச்சொல் ஆண்பாற் சொல் பெண்பாற்சொல் பலர்பாற்சொல் ஒன்றறிசொல் பலவறி சொல் தன்மைச்சொல் முன்னிலைச்சொல் படர்க்கைச்சொல் வழக் குச்சொல் செய்யுட்சொல் வெளிப்படைச்சொல் குறிப்புச்சொல் எனவும், உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருள் இயங்கியற்பொருள் நிலை
25 யியற்பொருள் எனவும், காட்சிப்பொருள் கருத்துப்பொருள் முதற் பொருள் சினைப்பொருள் இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள் வழக்குப்பொருள் செய்யுட்பொருள் எனவும் பகுத்துரைக்கப்படுஞ் சொல்லும் பொருளும் முறையே தனிமொழியுந் தொடர்மொழியு மாகவும் இருதிணையும் ஐம்பாலுமாகவும் அடங்குதலிற் தனிமொழி
30 தொடர்மொழியெனவும் இருதிணை ஐம்பாற் பொருளையுமெனவுங் கூறினர். இவற்றிற்கு உதாரணந் தத்தம் விதிச்சூத்திரங்களுட்பெ றப்படும். சொல் தன்னையுணர்த்துமாறு கடியென்கிளவி புனிறென் கிளவியென வரும். பிறவும் அன்ன. "வயிர வூசியு மயன்வினை யிரும்புஞ்—செயிரறு பொன்னைச் செம்மைசெய்யாணியுந்—தமக்

கமை கருவியுந் தாமா மவைபோ—லுரைத்திற முணர்த்தலு முரை யது தொழிலே" என்றார் ஆசிரியரகத்தியனாருமென்றுணர்க. முயற் கோடு யாமைமயிர்க்கம்பலம் என்றாற்போல்வனவும் பொருள்விளக் கியனவேயாம். என்னை? அவையும் பொய்ப்பொருள் விளக்கலின்.()

௧௬௧. தனிமொழி சமய வாற்றலாற் றனித்துந் 5
தொடர்மொழி யவாய்நிலை தகுதி யண்மையிற்
றொகைநிலை தொகாநிலை யாயிரு வகையாற்*
றொடர்ந்தும் பொருளைத் தோற்றுவ தியல்பே.

இது மேற்கூறிய தனிமொழியுந் தொடர்மொழியும் பொருள் விளக்குமாறு கூறுகின்றது. 10

இ - ள். தனிமொழி சங்கேதவலியாற் றனித்துநின்றுந் தொடர்மொழி அவாய்நிலையானுந் தகுதியானும் அண்மையானுந் தொகைநிலைவகையானுந் தொகாநிலைவகையானுந் தொடர்ந்துநின்றும் பொருளைவிளக்குதலைச்செய்வது அவற்றிற்கு இலக்கணமாம். எ-று.

உ-ம். மரம் உண்டான் மற்று நனி எனவும், ஆவைக்கொணா 15 வெளிதைக்கொலான் எனவும், நீரானனை எனவும், ஆற்றங்கரைக்க ணைந்துகனிகளுளவாகின்றன எனவும் முறையே காண்க. (௩)

௧௬௨. உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
யஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே.

இது மேல் இருதிணையென்றார் அவை இவையென்கின்றது. ௨0

இ - ள். உயர்திணையென்று கூறுவர் தொல்லாசிரியர் மக்கட் சுட்டினை, அம்மக்கட்சுட்டல்லாத பிறபொருளை அஃறிணையென்று கூறுவர் தொல்லாசிரியர். எ - று.

மக்கட்சுட்டென்பது பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ஈண்டு மக்களென்றது ஆகுபெயரான் மக்கட் ௨5 சுட்டை உணர்த்திநின்றது. அங்ஙனம் உணர்த்தவே மக்கட்சுட் டாகிய சுட்டு யாதன்கண் நிகழும் அது மக்கட்சுட்டென விரியும். அவரலவென்று ஒழியாது பிறவென்றார் உயிருள்ளனவும் இல் லனவுமாகிய அஃறிணை இருகூறும் அடங்குதற்கு. ஏகாரம் இரண் டும் ஈற்றசை. உயர்திணையென்பது இறந்தகால வினைத்தொகை. ௩0 அஃறிணையென்பது பண்புத்தொகை. அவை முறையே உயர்ந்ததி ணையெனவும் அத்திணையல்லவாகியதிணையெனவும் விரியும். திணை

யென்பது ஒழுக்கம். அஃது ஆகுபெயரான் அவ்வொழுக்கத்தை நிகழ்த்தும் பொருண்மேல் நின்றது. (௪)

கசுந. ஆண்பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

இது மேல் ஐம்பாலென்றவற்றுள் உயர்திணை இத்துணைப் 5 பால் உடைத்து என்கின்றது.

இ-ள். ஆண்பாலும் பெண்பாலும் பலர்பாலுமென்னும் இம் மூன்று பாலையும் உடைத்து உயர்திணை. எ-று.

அறிவுமுதலாயினவற்றான் ஆண்மகன் சிறந்தமையின் ஆண் பால் முற்கூறப்பட்டது. ஆண்பன்மையும் பெண்பன்மையும் இவவி 10 ருபாலுந் தொக்க பன்மையுமன்றிப் பன்மையென வேறின்மையிற் பலர்பால் பிற்கூறப்பட்டது. இம்மூவகைப் பன்மையும் வந்தார் சென்றாரென்னும் ஓரீற்றுவாய்பாடேகொண்டு முடிதலின் பலர்பா லென ஒன்றாயடங்கின. (௫)

கசுச. ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை.

15 இஃது அஃறிணை இத்துணைப்பால் உடைத்து என்கின்றது.

இ-ள். ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலுமென்று இருபகுதி யை உடைத்து அஃறிணை. எ-று.

ஆண்பெண்ணென்பன அஃறிணைக்கும் உளவேனும் அவவி ரண்டற்கும் வந்ததென்பதல்லது வழக்கினுள் வேறு வாய்பாடின் 20 மையின் ஆண்பால் பெண்பாலென்னும் வழக்கு உயர்திணைக்கே யன்றி அஃறிணைக்கின்று. (௬)

கசுரு. தெய்வமும் பேடுமா மவ்விரு பகுதியு
மிவ்வென வறியுமந் தந்தமக் கிலவே
யுயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்.

25 இஃது ஐயம் அறுத்தல் நுதலிற்று. மேற்றொகையுள் ஒழிந்த தெய்வத்தினையும் வகையுள் ஒழிந்த பேட்டினையும் இவவாறு மென்றலின்.

இ-ள். தெய்வமும் பேடுமாகிய அவ்விருவகையும் இவையெ னத் தம்பொருளினை வேறு அறிய நிற்கும் ஈற்றெழுத்தினைத் தமக்கு

உடையவல்லவாயினும் உயர்திணையிடத்திற்கு உரிய பாலாய் வேறுபட்டு இசைக்கும். எ - று.

பேடெனப் பொதுப்படக்கூறியவதனானே பெண் அவாய் ஆண்டன்மை திரிந்ததூஉம் ஆண் அவாய்ப் பெண்டன்மை திரிந்ததூஉமென அஃது இருவகைப்படும். பால் வேறுபட்டு இசைத்தலாவது தாம் உயர்திணைப்பொருளவாய் ஆண்பாற்கு உரிய ஈற்றானும் பெண்பாற்கு உரிய ஈற்றானும் பலர்பாற்கு உரிய ஈற்றானும் இசைத்தலாம். அந்தத் தமக்கிலவென்ற மிகையானே நரகர் அலி மகண்மா முதலியவற்றையும் இம்மூவீற்றுள் ஏற்பதொன்றனான் முடித்தலும் மக்கட்டன்மை நிரம்பாமையிற் பேட்டினை அஃறிணைவாய்பாட்டான் இசைத்தலுங் கொள்க.

வரலாறு;—தேவன்வந்தான் தேவிவந்தாள் தேவர்வந்தார் எனவும், பேடன்வந்தான பேடிவந்தாள் பேடர்வந்தார் எனவும், நரகன்வந்தான நரகிவந்தாள் நரகாவந்தாா எனவும், அலிவந்தான் அலியர்வந்தாா எனவும், மகண்மாவந்தாள் எனவும, பேடுவந்தது பேடுகள்வந்தன எனவும் வரும். தேவனமாா தேவர்கள் தேவியர் தேவிமார் தேவிகள் பேடனமார் பேடர்கள் பேடியர் பேடிமார் பேடிகள் என்றாற்போல்வனவுங் கொள்க. (எ)

கசுகூ. தன்மை முன்னிலே படாக்கைமூ விடனே.

இது மேல் மூவிடமென்றனை இவையென்கின்றது.

இ - ள். தனமையும் முன்னிலேயும் படர்க்கையுமென்னும் இவை மூவிடமாவன. எ - று.

உள்ளுதற்பொருட்டாகிய படரென்னும் உரிச்சொல் ஈண்டுப் படர்க்கையென ஈறுதிரிந்துநின்றது. (அ)

கசுஎ. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்
பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை
யிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே.

இது முனனாக்கூறிய இடம்பற்றி நிகழுஞ் சொற்களான் விளங்கும் பாலுந் திணையுந் தொகுத்துணர்த்துகினறது.

இ - ள். படர்க்கைமுற்றுவினையானும் படர்க்கைப்பெயரானுஞ் சொல்லுவான்குறிப்பானும் இருதிணையும் ஐம்பாலும் அறி

படும் தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றானும் பெயரானும் ஒருமை பாலும் பன்மைப்பாலும் அறியப்படும். எ - று.

தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுப்பெயர்களால் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் அறியப்படுமெனவே தன்மைமுன்னிலைகள் இருதிணைக்கும் பொதுவாய்நிற்றல் பெற்றாம்.

உ-ம். உண்டான் உண்டாள் உண்டார் உண்டது உண்டன எனவும், அவன் அவள் அவர் அது அவை எனவும், படர்க்கைமுற்றுவினையானும் படர்க்கைப்பெயரானுந் திணையும் பாலும் விளங்கின. இருதிணைக்கும் ஆண்பால் பெண்பால்களுக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் நீ நீர் என்பன நீவருதலான் அறிவுபெற்றேன் நீர் வருதலான் ஆசாரம்பெற்றேன என்றக்கால் உயர்திணையென்பதூஉம் ஆண்பாலென்பதூஉம் நீவருதலான் முல்லையரும்பின நீர்தொக்குநிற்றலான் உடம்பாயிற்று என்றக்கால் மழையென்பதூஉம் ஐமபூதமென்பதூஉங் குறிப்பான்விளங்கின. இருபாற்கும் பொதுவாய்நிற்கும் ஒருவரென்பதூஉம் ஒருவரான் அரிய தவம்பெற்றேன் என்றக்கால் ஆண்பாலென்பதூஉம் ஒருவரான் அரிய மடல்பெற்றேன் என்றக்காற் பெண்பாலென்பதூஉங் குறிப்பான் விளங்கின. அறிவும் ஆசாரமும் பெண்பாலாற் பெறலாகாவோவெனின் ஆகா. "நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகினும்—பெண்ணறிவென்பது பெரும்பேதைமைத்தே" என்பவாகலின். உண்டேன் உண்டேம் உண்டாய் உண்டீர் எனவும், யான் யாம் நீ நீர் எனவும், தனமைமுன்னிலை வினைமுற்றானும் பெயரானும் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் விளங்கின. பிறவும் அன்ன. வினையை முற்கூறினார் பெயராற் திணைபால் அறிதல் சிறுபான்மைதென்பது அறிவிததற்கு. (சு)

கசுஅ. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉவென் றாகு மூவகை யியலபு
மிடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழூஉக்குறி
யெனுமுத் தகுதியோ டாறும வழக்கியல்.

இது மேல் வழக்கென்றதன் வகையுந் தொகையுங் கின்றது.

இ - ள். இலக்கணநெறியால் வருவதூஉம் இலக்கணமின்றேனும் அஃது உடையதுபோல அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டு வருவதூஉம் இலக்கணத்திற் சிதைந்து ஒருகாரணமின்றி

வழங்கற்பாடேபற்றி மரூஉமுடிபிற்றாய்வருவதூஉமெனை இம்முவகையான் வரும் இயல்புவழக்கு நன்மக்களிடைக் கூறத்தகாத சொல்லை அவ்வாய்பாடு மறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற் கூறுவதூஉந் தகுதிநோக்கி மங்கலமரபாற் கூறுவதூஉம் ஒவ்வொரு குழுவினுள்ளார் தத்தங் குறியாக இட்டுக் கூறுவதூஉமெனை இம்மூவகையானை வருந் தகுதிவழக்கினோடு கூட அறுவகைப்படும் வழக்குநெறி. எ-று 5

நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு என்றாற்போல்வன இலக்கணமுடையன. இன்முன் முன்றில் கோவில் கோயில் பொதுவில் பொதியில கண்மீ மிகண் என்றாற்போல்வன இலக்கணப்போலி. அருமருந்தவைனான் அருமந்தான் சோழன்நாடு சோணாடு பாண்டியன்நாடு பாண்டிநாடு என்றாற்போலச் சிதைந்து வருவனவும் வெள்யாடு வெண்களமர் கருங்களமர் என்றாற்போலப் பண்புகுறியாது சாதிப்பெயராய் வருவனவுங் குடத்துள்ளும் பிறகலத்துள்ளும் இருந்த நீரைச் சிறிதென்றது சிலவென்றாற்போல்வனவும் மரூஉ. "ஆடூஉ வரூஉம்காரபகரம" எனவும், கண்காற்இருதும் காண்பேணாமெய்துவருதும் கருமுகமந்தி செம்பினேற்றை "புலிநின்றிறந்த நீரல் ஈரத்து" எனவும வருவனவெல்லாம் இடக்கரடக்கல். இடக்கர் அவையலகிளவியென்பன ஒருபொருட்கிளவி. மகாரபகாரமென்பதுபோலக் கண்கழுவுதல் முதலாயின அவையலகிளவியைக் கிடந்தவாறு கூறாது பிறிதோராற்றாற் கிளந்தனவல்லவெனினும் அவையலகிளவிப்பெருண்மையை உணர்த்தலின் ஒற்றுமைநயத்தான் அவையும் அவையலகிளவியைப் பிறிதோராற்றாற் கூறிய வாய்பாடாகவே கொள்ளப்படுமென்க. செத்தாரைத் துஞ்சினாரென்றலுஞ் சுடுகாட்டை நன்காடென்றலும் ஓலையைத் திருமுகமென்றலுங் கெட்டதனைப் பெருகிற்றென்றலும் இவைபோல்வனவெல்லாம் மங்கலமரபினான் வருவன. பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பறியென்றலும் வண்ணக்கர் காணத்தை நீலமென்றலும் ஆனைப்பாகர் ஆடையைக் காரையென்றலும் இவைபோல்வனவெல்லாங் குழூஉக்குறி. முன்னையமூன்றும் ஒருகாரணமின்றி இயல்பாய்வருதலின் இயல்புவழக்கென்றும் பின்னையமூன்றும் உயர்ந்தோரும் இழிந்தோரும் இவ்வாறு உரைப்பது தக்கதென்று குறித்து வழங்கலிற் தகுதிவழக்கென்றும் ஆயின. 10 15 20 25

இலக்கணப்போலி அடிப்பாட்டிற் றிரிக்கப்படாது முன்னவே சொல்லப்படும்; மரூஉ இலக்கணத்தானுஞ் சிமுறையே அருமருந்தன்னானெனவும் அருமந்தானெனலப்படும்; இவை இரண்டிற்குந் தம்முள்வேற்றுமை

அவையலகிளவிபோல மறைத்தவாய்பாட்டானே சொல்லவேண்டு மென்னும் யாப்புறவின்றிச் செத்தாரென இலக்கணவாய்பாட்டா னுந் தகவு நோக்கித் துஞ்சினாரென மறைத்தவாய்பாட்டானுஞ் சொல்லப்படும். இவை இரண்டற்குந் தம்முள்வேற்றுமை. அற் 5 றேல் "மெழுகுமாப்பிகண்கலுழ்நீரானே" எனவும் "ஆப்பிநீரெரு குக்தெளித்துச்சிறுகாலை" எனவும் யானையிலண்டம் யாட்டுப்பி ழுக்கை எனவும் இடக்கர்வாய்பாட்டானும் வழங்கப்படுமாலோவெ னின் "மறைக்குங் காலை மரீஇய தொரால்" என்பவாகலின் இந்நீ ரன மேற்றொட்டு மருவி வழங்கலின் அமைவுடையவென்க. "பக 10 ல்கான்றெழுதரும்பல்கதிர்ப்பரிதி" என்புழிக் கான்றென்னும் இடக் கர் அணிகுறித்துப் பிறிதோர்பொருள்மேல் நிற்றலின் மறைக்கப்ப டாமையுந் தன்பொருள்மேல் நின்றுழியே மறைக்கப்படுதலும் உரித்தெனக்கொள்க. வெள்யாடுமுதலியவற்றை மங்கலமொழி யென்பாரும் உளர். அவை தகுதிநோக்காது வழங்கற்பாடேபற்றி 15 வருதலின் மரூஉவாவதல்லது மங்கலமொழியாகாமை உணர்க. (கo)

கசுகூ பலவகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வது செய்யுள்.

இது மேற் செய்யுளென்றதன் இயல்புகூறுகின்றது.

20 இ - ள். நரம்புமுதலிய தாதுக்களான் உயிர்க்கு இட னாக இயற்றப்பட்ட உடம்புபோல "இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொலென் — றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல் லே" என்பவாகலின் அந்நால்வகைச் சொற்களாற் பொருட்கு இட னாக அறிவினாற் கற்றுவல்லோர் அலங்காரம்பெறச் செய்வது செய் 25 யுளாம். எ - று.

சொல்லும் எழுத்தாற்பெறப்படுதலின் எழுத்துச்சொற்பொ ருளணி நான்கினும் இயல்வது செய்யுளாயிற்று. ஆகவே, இவ்வை ந்துந் தம்முள் ஒன்றையின்றி அமையாவென்பதூஉம் பெற்றாம்.

வரலாறு;—"வருங்குன்றமொன்றுரித்தோன் றில்லையம்பல
த்—திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியே யிடரெய்தலெம்மு
ன்றமாளிகை நுண்களபத்தொளிபாய நும்மூர்க்—கருங்
கிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே." எனவரும்.

கஎ0. ஆகுபெயர் வினைக்குறிப் பன்மொழி விகார
முதறொகை தகுதி குறிப்போ டின்னவுங்
குறிப்பிற் றருமொழி யலலன வெளிப்படை.

இது மேல் வெளிப்படை குறிப்பென்றன இவையென்று
அவற்றின் இயல்பு கூறுகின்றது. 5

இ - ள். ஆகுபெயர்முதலியனவும் இவைபோல்வன பிறவுமா
கிய சொற்கள் சொன்மாத்திரத்தாற் *பொருளை விளக்காது சொல்
லோடு கூடிய குறிப்பாற் பொருளை விளக்குஞ் சொற்களாம். இத்
தன்மையன அன்றி வரும் எல்லாச்சொற்களுஞ் சொன்மாத்திரத்
தாற் பொருளை விளக்கும் வெளிப்படைச்சொற்களாம. எ - று. 10

உ-ம். கடுத்தின்றான் புளித்தின்றான் என ஆகுபெயர் அவற்
றது காயாகிய பிறிதுபொருளையுங் கரியன் செய்யன் என வினைக்கு
றிப்புமுற்று அவற்றது வினையாகிய இன்னதுயிருந்தானென்பதனை
யும் "பொற்றொடிதந்தபுனைமடல்" "அறற்கூந்தற்கில்லையருள்" என
அன்மொழித்தொகைச்சொற்கள் அவற்றையுடையாளையும்"மரைம 15
லர்குலிகமொடிகலியவங்கை" "வேதின்வெரிநிறேதிமுதுபோத்து"
"நீணிறப்பெருங்கடல்பாடெழுந்தொலிப்ப" என விகாரச்சொற்கள்
முறையே தாமரை ஓந்தி நீலம் என்பனவற்றையுங் "குன்றுவிளையு
ளுயிர்நிலந்துன்புற்றுத்—தாவென்றிரப்பாடன்கை" "அறத்தாறிது
வெனவெள்ளைக்கிழிபு" என ஒருசொல்லின் முதனிற்கும் எழுத்து 20
மாத்திரமே விதந்ததூஉம் ஒருபாட்டின் முதனிற்குஞ் சொல்மாத்தி
ரமே விதந்ததூஉம் முறையே குரலும் விளரியும் உழையுந் துத்தமுந்
தாரமும் இளியுங் கைக்கிளையுமாகிய சொற்களையும் "அறத்தாறிது
வெனவேண்டாசிவிகை—பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடை" என்னும்
பாட்டையும் "அலங்குளைப்புரவியைவரொடுசினைஇ" என ஐவரென் 25
னுந் தொகைச்சொல் அறமகன்முதலிய ஐவரையும் "புலிநின்றிறந்
தநீரலீரத்து" திருமுகம் பறி எனத் தகுதிவழக்குமூன்றும் முறை
யே இடக்கர்வாய்பாட்டான் உணரும் நீரையும் ஓலையையும் பொன்
னையும் ஒருவரானறிவுபெற்றேன் கற்கறிக்கநனகட்டாய் எனக்
குறிப்புச்சொற்கள் முறையே ஆண்பாலையுந் தீங்கட்டாய் என்பத 30
னையும் சொன்மாத்திரத்தான் அன்றிச் சொல்லோடு கூடிய குறிப்
பான் விளக்கியவாறு காண்க. "இளைதாக முண்மரங்*கொல்க களை
குநர்—கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து" என்னுந் தொடர்மொழி
நிலைபெற்றூற் களையலுறிற் களையலுற்றுரை அவர்தாங் கொல்வர்
அதனாற் தீயாரை அவர் நிலைபெறாக் காலத்தே களைக என்னும் 35

பொருளை விளக்குதலுங் குறிப்பிற் றோன்றுதலாம். அணியிலக்கணங் கூறுகின்றார் இன்னோரன்னவற்றைப் பிறிதுமொழிதலென்பதோர் அணியென்ப.

இனி இன்னபிறவாவன "நாவலொடுபெயரியபொலம்" "திங்கள்விரவியபெயரினான்" என்றாற்போல்வன; சாம்பூநதம் புத்திசேனனென்பனவற்றைக் குறிப்பான் விளக்கிநிற்றலின்.

இனி வெளிப்படைச்சொல் அவன் இவன் உவன் வந்தான சென்றான் என முறையே பொருளையும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியையுஞ் சொல்மாத்திரத்தான் விளக்கியவாறு காண்க. அடுநாறுபறவாக்குழவி பாயாவேங்கை என்றாற்போல்வனவும் அன்ன; பிழியினையுங் கானமல்லிகையினையும் வேங்கைமரத்தையும் பொதுமையினீக்கி முறையே விளக்கிநிற்றலின். பிறவும் அன்ன. (கஉ)

கஎக. அதுவே, யியற்சொற் றிரிசொல் லியல்பிற் பெ
யெனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து [யாவினை
நான்குமாந் திசைவட சொல்லணு காவழி.

இது மேல் அவவாற்றாற் பகுத்த சொல் இவவாற்றான் இத்துணையாமென்கின்றது.

இ - ள். மேற் கூறப்பட்ட சொல்லே இயற்சொல்லுந் திரிசொல்லுமாகிய இரண்டன் தன்மையானே கூறுபடும் பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமென இரண்டாம், இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாகிய இரண்டுங் கூட நான்குவகைத்துமாம், திசைச்சொல்லும் ஆரியச்சொல்லுங் கூடாத இடத்து. எ - று.

இங்ஙனங் கூறிய அதனாற் போந்தது பெயரியற்சொல் பெயர்த்திரிசொல் வினையியற்சொல் வினைத்திரிசொல் இடையியற்சொல் இடைத்திரிசொல் உரியியற்சொல் உரித்திரிசொல் என எண்வகைத்தாந் தமிழ்நாட்டிற்கு உரிய சொல் என்பதாம். அற்றேல் அடுத்து நான்குமாமென்றது ஒன்றாக ஓத அமையும் பிறவெனின், பெயர்ச்சொற் பொருளை விளக்குதலானும் வினைச்சொற் பொருளது புடைபெயர்ச்சியை விளக்குதலானும் அவற்றை முன் ஓதி இடைச்சொல் அவவிரண்டற்கும் விகுதி வேற்றுமை உவமை சாரியை உருபுகளாகியுஞ் சில பெயர்வினைகளாகியும் வருதலானுந் தெரிநிலை தேற்றம் முதலிய பொருண்மை விளக்குதலானும் உரிச்சொல்லும் ஒருவாற்றாற் பெயரேயெனினும் பொருளைவிளக்கலும் பெரும்பான்

மையும் உருபேற்றலும் இன்றிச் சில வினைபோல வரலானும் இவற்றை அவற்றின்பின் ஓதினாரென்க. அல்லதூஉம் இவை பெயர்வினைபோல இலக்கணம் முற்றும் ஒருதலையாக ஏற்றுத் திணை பாலிடங்களை விளக்கித் தனி நடவா ஆகலானும் வேறு ஓதவேண்டு மென்பது. திசைவடசொல் அணுகாவழியெனவே இப்பகுதிப்படு வது தமிழ்நாட்டிற்கு உரிய சொல்லென்பதூஉம் அவையும் ஈண்டு அணுகப்பெறுமென்பதூஉம் அணுகுதல் ஒருதலையன்மையின் அவற்றிற்கு இலக்கணம் ஈண்டுக் கூறுமென்பதூஉமாயிற்று. (கங)

கஎஉ. செந்தமி ழாகித் திரியா தியார்க்குந்
தன்பொருள விளக்குந் தன்மைய தியற்சொல்.

இது மேல் இயற்சொலென்றதன் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். செந்தமிழ்நிலத்தின்கண்ணே வழங்குஞ் செவ்விய தமிழ்ச்சொல்லாய்ச் சொல்லானும் பொருளானுந் திரிபின்றி அச் செந்தமிழ்நிலத்தார்க்கும் ஏனைக் கொடுந்தமிழ்நிலத்தார்க்கும் ஒப் பத் தனது பொருளினை விளக்கும் இயல்பையுடையது இயற் சொல்லாம். எ - று.

இயல்பாகியசொல் இயற்சொல்லென்க. அவை நிலம் நீர் தீ வளி சோறு கூழ் பால் மக்கள் மரம் தெங்கு கமுகு என்றாற்போல் வன எனக்கொள்க. செந்தமிழ்நிலமாவது வைகையாற்றின் வடக் கும் மருதயாற்றின் தெற்குங் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்குமாம். (கச)

கஎஙு. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியு
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

இது மேற் திரிசொல்லென்றதன் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். அவ்வியற்சொல் திரிந்த திரிசொல்லாகிய சொல்லே ஒருபொருள்குறித்துவரும் பலசொல்லாகியும் பலபொருள்குறித்து வரும் ஒருசொல்லாகியும் இருவகைப்படுமென்று கூறுவர் ஆசி ரியர். எ - று.

அவ்வியற்சொல் திரிந்த திரிசொல்லினது திரிபாவது உறுப் புத்திரிதலும் முழுவதூஉந்திரிதலுமென இருவகைத்து. கிள்ளை மஞ் ஞை என்பன உறுப்புத் திரிந்தன, தத்தை பிணிமுகம் என்பன முழுவதூஉந் திரிந்தன. வெற்பு விலங்கல் விண்டு என்பன ஒருபொ

ருள்குறித்த வேறுபெயர்த்திரிசொல். இயங்கினான் ஏகினான் என்பன ஒருவினைகுறித்த வேறுவினைத்திரிசொல். உண்கே உண்கோ என்பன வினாவொருமைகுறித்த வேறிடைத்திரிசொல். சால உறு தவ என்பன மிகுதியொருமைகுறித்த வேறுரித்திரிசொல். உந்தியென்பது கொப்பூழுந் தேர்த்தட்டும் யாழ்ப்பத்தலுறுப்புங் கான்யாறும் உணர்த்தலின் வேறுபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல். துஞ்சினான் என்பது உறங்கினானையும் நிலைபெற்றானையும் உணர்த்தலான் வேறுவினைகுறித்த ஒருவினைத்திரிசொல். மன் என்பது பயமின்மை காலம் பெருமையென்பனவற்றை உணர்த்தலான் வேறுபொருள்குறித்த ஒரிடைத்திரிசொல். கடி என்பது காப்பு கூர்மை முதலியவற்றை உணர்த்தலான் வேறுபொருள்குறித்த ஒருரித்திரிசொல். பிறவும் அன்ன. (௧௩)

௨௭௪. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினு
மொன்பதின் றிரண்டினிற் றமிழ்மொழி நிலத்தினுந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப.

இது, நிறுத்தமுறையானே இயற்சொல்லுந் திரிசொல்லும் உணர்த்தி, அவற்றின் பகுதியாய் இடைநின்ற பெயர் வினை இடை உரி நான்கினையும் மேல உணர்த்திய நிறீஇ, எஞ்சிய இரண்டனுட் திசைச்சொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். செந்தமிழ்நாட்டைச் சூழ்ந்த கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டின்கண்ணும் பதினெண்ணிலத்துள் இருவகைத்தமிழாம் ஒருமொழிநிலத்தை ஒழிந்த மற்றைப் பதினேழ் நிலத்தின்கண்ணுந் தத்தங் குறிப்பினான் வழங்குவனவற்றைத் திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

செந்தமிழ்நாட்டைச் சூழ்ந்த கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனையுந் "தென்பாண்டிகுட்டங்குடங்கற்காவேண்பூழி—பன்றியருவாவதன்வடக்கு—நன்றாய—சீதமலாடுபுனனாடுசெந்தமிழ்சே—ரேதமில்பன்னிருநாட்டெண்" இதனான் அறிக. இவற்றுட் தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப்பெற்றமென்றுங் குட்டநாட்டார் தாயைத் தள்ளையென்றுங் குடநாட்டார் தந்தையை அச்சனென்றுங் கற்கா நாட்டார் வஞ்சரைக் கையரென்றும் வேணாட்டார் தோட்டத்தைக் கிழாரென்றும் பூழிநாட்டார் சிறுகுளத்தைப் பாழியென்றும் அருவாநாட்டார் செய்யைச் செறுவென்றும் அருவாவடதலையார் புளியை எகினமென்றுஞ் சீதநாட்டார் தோழனை எலுவனென்றும் வழங்குப. பிறவும் வந்துழிக் காண்க.

இனி இவற்றைச் சூழ்ந்த தமிழொழி பதினேழ்நிலத்தினையுஞ் "சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக்குடகங்—கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் தெலுங்கங் கலிங்கம் வங்கங்—கங்கமகதங் கவுடங் கடாரங் கடுங்குசலந்—தங்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதினேழ் புவி தாமிவையே.' இதனான் அறிக. அருணம்*காம்போசம்* ஈழம் 5 கூவிளம் பல்லவம் அங்கம் என்றற்றொடக்கத்தனவும் இவற்றின் பரியாயமும் இவற்றின்பகுதியுமாய் இவற்றுள்ளே அடங்குமென்க. அந்தோவென்பது சிங்களச்சொல். கரைய சிக்க குளிரவென்பன கருநடச்சொல். எருத்தைப் பாண்டிலென்பது தெலுங்குச்சொல். மாமரத்தைக் கொக்கென்பது துளுவச்சொல். ஒழிந்த சொற்களும் 10 வந்துழிக் காண்க. (கசு)

கஎ௫. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு
மீரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.*

இது மேல் வடசொல்லெனறதன இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவாகிய எழுத்தா 15 னும் ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தானும் அவ்விரண்டானும் ஆக்கப் பட்டு ஈண்டைக்கு ஏற்ற பெற்றியாய்த் திரிந்து பொருந்துவன வட சொல்லாம். எ - று.

பொது எழுத்தாவன அச்சு என்று வழங்கும் உயிர் பதினாறனுள் இடையினான்கும் ஈற்றிலிரண்டும் ஒழித்து ஒழிந்தபத்தும் அல் 20 என்று வழங்கும் மெய் முப்பத்தேழனுட் கசடதப என்னும் ஐந்து வருக்கங்களின் இடைக்கண் உரப்பியும் எடுத்துங் கனைத்துஞ் சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும் ஒழித்து ஒழிந்த அவ்வருக்கங்களின் முதலினும் ஈற்றினும் நின்ற பத்தும் யரலவள என்னும் ஐந்துமாகிய இருபத்தைந்துமாம். சிறப்பெழுத்தாவன உயிருள் ஒழிந்த ஆறும் 25 ஐந்துவருக்கங்களின் ஒழிந்த பதினைந்தும் முப்பதாம் மெய்முதல் நான்கும் முப்பத்தைந்தாம் மெய்முதல் மூன்றுமாகிய இருபத் தெட்டுமாம்.

வாரலாறு;—வாரி மேரு குங்குமம் மணி மானம் மீனம் வீரம் வேணு காரணம் காரியம் நிமித்தம் காரகம் என்றாற்போல்வன 30 அடிப்பட்ட சான்றோர் செய்யுட்கண் இயைந்து வந்தன. கமலம் அமலம் மூலம் கோபம் ஞானம் ஞேயம் தமாலம் தாரம் திலகம் நாமம் யானம் யோனி உற்பலம் என்றாற்போல்வன அவரே ஒருதன்மையர் செய்யுட்கண் இயைந்துவந்தன. இவ்விருவகைமொ

ழியும் பொதுவெழுத்தான் இயன்றன. "அரமியவியலகத்தியம்பும்" "தசநான்கெய்தியவிணைமருஞேன்ருள்" "வாதிகையன்னகவைக் கதிரிறைஞ்சிக்—கடுந்தேரிராமனுடன்புணர்சீதையை" "பேதையல்லேமேதையங்குறுமகள்" "தைப்பமைசருமத்து" என்ருற்போல்வன அடிப்பட்ட சான்ருேர்செய்யுட்கண் இயைந்து வந்தன. தந்திரம் சூத்திரம் விருத்தி அருத்தாபத்தி உத்தி என்ருற்போல்வன நூலுள் இயைந்து வந்தன. பங்கயம் இடபம் விசயம் இருடி களம் மேகம் பந்தம் மயானம் விடம் துங்கம் பலம் பாரம் சற்சரை சாதி சித்தி சாதனம் அயன் அரி அரன் அருகன் ஆரம் சிங்கம் மோகம் தாமம் பக்கம் சூலம் சதம் போதகம் போதம் சத்தம் சலம் போகம் யோகம வந்தனே வேலை சாலை மாலை உவமை வனிதை புரி மேதினி குமரி நதி அரங்கம் இயக்கன் உலோபம் உலோகம் நிருத்தம் கீதம் வாச்சியம் வச்சிரம் அருத்தம் கருமம் கருப்பம் காப்பியம் பருப்பதம் என்ருற்போல்வன அவரோடு ஒருதன்மையர் செய்யுட்கண் இயைந்து வந்தன. இவையெல்லாம் பொதுவுஞ் சிறப்புமாம் ஈரெழுத்தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானும் இயற்றப்பட்டு ஆரியச்சிதைவாய்த் திரிந்து ஏற்கும் எழுத்துக்களான் மருவிவந்தன. பிறவும் அன்ன.

ஒன்றெனமுடித்தலான் நட்டம் கண்ணன் என்ருற்போலும் பாகதச்சிதைவாய் மருவிவந்தனவுங் கொள்க.

இவவாரியச்சொல் ஒருநிலத்திற்கே உரித்தன்றிப் பதினெண்ணிலத்திற்கும் விண்ணிற்கும் புவனதிக்கும் பொதுவாய்வருதலிற் றிசைச்சொல்லுள் அடங்காமையான் வேறுகூறினுர். அற்றேல் வடசொல்லென்றது என்னையெனின் ஆண்டு வழக்குப்பயிற்சி நோக்கியென்க. இவவெழுத்து இவவெழுத்தாய்த் திரிந்து வருமென வரையறுத்து ஓதப்புகின் அவவரையறையிற் பிறழ்ந்தும் வருதலின் அங்ஙனம் ஓதாது 'இயைவனவடசொல்' என்ருர். "வடசொற்கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ—யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே" "சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்" என்ருர் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுருமென்க. (கஎ)

கஅ௯. பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
யிடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்று
வேற்றுமைக் கிடனுய்த் திணைபா லிடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாகிப் பாற்படப்
பொருள்புலப் படுப்பன வென்மனுர் புலவர்.

இவ்வதிகாரத்துட் சொல்லிலக்கணம் உணர்த்துவான்புகுந்து ஒருவகையாற் சொல்லாவது இவவியல்பிற்றென்பது தோன்ற அதன் பகுதியும் அஃது உணர்த்தும் பொருளும் அப்பொருட்கூறும் அவற்றை உணர்த்தும் இடமும் உணர்த்தும் பகுதியும் உரைத்துப் பின்னும் அச்சொல்லையே பெயாமுதலாக வகுத்துக்கூறிப் பின் 5
னர் விரித்துக்கூறுவான் தொடங்கினவற்றுள் இது பெயரது பொது விதியும் அதன் பகுதியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயரென்று கூறப்படுவன இத்தன்மையவென்று அவற்றின் இயல்பு ஆராயுமிடத்துப் பிறிதோர் நிமித்தமின்றி வழங்குதற் பயத்தவாய் இதற்கு இது குறியென்று இட்டு வழங்கிவருதலை 10
யும் இவவியல்பிற்று இதுவென்று ஓர்நிமித்தம்பற்றி வருதலையும் மரபுபற்றி வருதலையும் ஒன்றன்பெயரை அதற்கு இயைபுடைய பிறிதொன்றற்கு ஆக்கும் ஆக்கம்பற்றி வருதலையும் பற்றி வினையான் வருவனவே காலத்தை விளக்க ஒழிந்தன காலத்தை விளக்காதன வாகி எட்டு வேற்றுமையுஞ் சார்தற்கு இடனாய் இருதிணை ஐம்பால் 15
மூவிடங்களின் ஒன்றற்கு உரியவும் பலவற்றிற்கு உரியவுமாகிப் பகுதிப்படப்பொருளை விளக்குவனவாகிய சொற்களாமெனறு சொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

பெயரென்றது பொருள். அஃது ஈண்டு ஆகுபெயரான் அதனை உணர்த்துஞ்சொல் மேல் நின்றது. 20

வரலாறு;—நிலம் நீர் சோறு கூழ் என்றாற்போல்வன இடுகுறியாய்வந்தன. குழையன் நிலத்தன் கரியன் என்றாற்போல்வன காரணக்குறியாய் வந்தன. பாகன் இடையன் என்றாற்போல்வன மரபுபற்றி வந்தன. தெங்கு கமுகு என்றாற்போல்வன ஆக்கம்பற்றி வந்தன. உண்டான் தின்றான் என்றாற்போல்வன காலங்காட்டிப் 25
படுத்தலோசையான் வினைமுதல் மேல் நின்ற வினைப்பெயர். உண்டவன் உண்ணுமவன் என்றாற்போல்வன காலங்காட்டி ஓசைவேறுபாட்டானன்றித் தாமே வினைமுதல்மேல் நின்ற வினைப்பெயர். "கொலைவர்கொடுமரந்தேய்த்தார்" அவனேறிற்றுக்குதிரை என்றாற் போல்வன காலங்காட்டிப் படுத்தலோசையாற் செயப்படுபொருண் 30
மேல் நின்ற வினைப்பெயர். யான்சொன்னவன் உண்பவைநாழி என்றாற்போல்வன காலங்காட்டி ஓசைவேறுபாட்டானன்றித் தாமே செயப்படுபொருள்மேல் நின்ற வினைப்பெயர். உண்டல் தின்றல் என்றாற்போல்வன காலங்காட்டாது புடைபெயர்ச்சிமாத்திரமே உணர்த்தி நிற்கும் வினைப்பெயர். பூசல் வேட்டை என்றாற் 35

போல்வன காலங்காட்டலும் புடைபெயர்ச்சி உணர்த்தலுமின்றி நிற்கும் வினைப்பெயர். பிறவாற்றான் வருவன உளவேல் அவையுங் கொள்க. ஏனைவிகற்பமெல்லாம் மேற் பெறப்படும். (கசு)

கஎஎ. அவற்றுட், கிளையெண் குழூஉமுதற் பல்பொரு
மூர்வா னகம்புறன முதல நிலனயாண் [டிணைதே
டிருது மதிநா ளாதிக் காலந்
தோளகுழல் மார்புகண காது முதலுறுப்
பளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி
சாதி குடிசிறப் பாதிப் பலகுண
மோத லீத லாதிப் பல்வினை
யிவற்றொடு சுட்டு வினாபிற மற்றை
யுற்றனவ வீறு நம்பி யாடூஉ
விடலை கோவேள குரிசி றோன்ற
லினனன் வாண்பெய ராகு மென்ப.

மேல் ஒன்றற்கு ஏற்பவும் என்றவற்றுள் இஃது ஆண்பாற்கு உரிய பெயராமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய பெயர்களுள் நால்வகைக் கிளையும் எண்ணுங் குழூவும் முதலிய பல்பொருளும் ஐந்திணையுந் தேயமும் ஊரும் வானும அகமும் புறமும் முதலிய நிலனும யாண்டும் பருவமுந் திங்களும் நாளும் முதலிய காலமுந் தோளுங் குழலும் மார்புங் கண்ணுங் காதும் முதலிய உறுப்பும அளவும அறிவும் ஒப்பும் வடிவும் நிறனுங் கதியுஞ் சாதியுங் குடியுஞ் சிறப்பும் முதலிய பண்பும் ஓதலும் ஈதலும் முதலிய பலதொழிலுமாகிய இவ்வறுவகையினையுஞ் சுட்டினையும் வினாவினையும பிறவென்பதனையும் மற்றையென்பதனையும் பொருந்திவரும் னகர ஈற்றுப் பெயர்களும் நம்பி ஆடூஉ விடலை கோ வேள் குரிசில் தோன்றல் என்னுந் தம்மை உணர நின்ற பெயா ஏழும் இவைபோல்வன பிறவுமாகிய பெயர்களும ஆண்பாற்கு உரிய பெயாகளாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

ஆண்பாலெனவே உயாதிணையென்பதூஉம் ஒருமையென்பதூஉந் தாமே விளங்கும். மேல்வருவனவற்றிற்கும் இவ்வுரை கொள்க.

வரலாறு;—தமன் நமன் நுமன் எமன் எனவரும் இத்திறத்தன நான்குங் கிளைப்பெயர். தம்மான் நம்மான் நும்மான் எம்மான்

இவையும் அன்ன. ஒருவனென்பது எண்ணியற்பெயர். அவையத்
தான் அத்திகோசத்தான் என்றாற்போல்வன குழூஉப்பெயர். இளந்
துணை மகார் தம்மிற் கூடிவிளையாடல் குறித்த பொழுதைக்குத்
தாமே படைத்து இட்டுக்கொண்டது. பட்டிபுத்திரன் கங்கமாத்தி
ரன் என்றாற்போலுங் கூடிவருவழக்கின் ஆடியற்பெயரும் அன்ன. 5
பொருளன் பொன்னன் முடியன் என்றாற்போல்வன பொருட்பெ
யர். இவையெல்லாம் பொருள்பற்றி வந்தன. வெற்பன் பொருப்பன்
சிலம்பன் கானவன் குறவன் எனவும் எயினன் மறவன் எனவும்
நாடன் பொதுவன் அண்டன் ஆயன் எனவும் மகிழ்நன் ஊரன்
விளைஞன் களமன் எனவும் சேர்ப்பன் துறைவன் பரதன் நுளையன் 10
எனவும் அருவாளன் சோழியன் எனவும் அம்பர்கிழான் பேரூர்கி
ழான் கருவூரான் கூடலான் உறையூரான் எனவும் வானன் அகத்
தான் புறத்தான் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாம் இடம்பற்றி
வந்த இடப்பெயர். ஈராட்டையான மூவாட்டையான் எனவும் வே
னிலான் காரான் எனவும் தையான் மாசியான் எனவும் ஆதிரை 15
யான் ஓணத்தான் எனவும நெருநலான் இற்றையான் எனவும வரும்
இத்திறத்தனவெல்லாங் காலம்பற்றிவந்த காலப்பெயர். திணிதோ
ளான் சுரிகுழலான் வரைமார்பான் செங்கண்ணன் அலைகாதான்
என்றாற்போல்வனவெல்லாஞ் சினைபற்றி வந்த சினைப்பெயர். பெ
ரியான் சிறியான் எனவும் அறிவன் புலவன் எனவும் பொன்னொப் 20
பான் மணியொப்பான் எனவும் கூனன் குறளன் எனவும் கரியான்
செய்யான் எனவும் மகன் மானுடன் தேவன் நாகன் எனவும் அந்த
ணன் அரசன் வணிகன் வேளாளன் எனவும் சேரன் சோழன்
பாண்டியன் மலையமான் கட்டிமான் எனவும் ஆசிரியன் படைத்தலை
வன் சேனவரையன் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாங் குணம் 25
பற்றிவந்த பண்புப்பெயர். ஓதுவான் ஈவான் உண்பான் உறங்கு
வான் எனவும் ஊணன் தீனன் எனவும் தச்சன் கொல்லன் கணக்
கன் பிணக்கன் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாந் தொழில்
பற்றி வந்த தொழிற்பெயர். அவன் இவன் உவன் எனவும் அன்
னன் அனையன் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாஞ் சுட்டு 30
அடுத்துவந்த சுட்டுப்பெயர். எவன் ஏவன யாவன் என்றாற்போல்வ
னவெல்லாம் வினா அடுத்துவந்த வினாப்பெயர். பிறன் மற்றையன்
என இவை இடைச்சொற்களாகிய பிற மற்றை அடுத்து வந்த பெ
யர். நம்பி ஆடூஉ விடலை கோ வேள் குரிசில் தோன்றல் என்பன
தனிப்பெயர். இன்னனவென்றத்துணை ஆண்மகன் ஏனாதி காவிதி 35
எட்டி வில்லி வாளி குடுமி சென்னி கிள்ளி வழுதி செட்டி கோற்
றந்தை சேய் ஏந்தல் செம்மல் அண்ணல் ஆண்டையான் ஆங்கணான்

ஆயிடையான் என்றாற்போல்வனவுங் கொள்க. அந்தணன் முதலி யன ஒரோவழிப் பாம்புமுதலாயினவற்றையும் உணர்த்துமன்றே? அவ்வழி அஃறிணைப்பெயராமேனும் உயர்திணை ஆண்பாலுணர்த் தல் பெரும்பான்மையாகலிற் சாதிப்பெயராகக் கூறினார். (கக)

களஅ. கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களுள
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற வீற்றவுந
தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

இது பெண்பாற்கு உரிய பெயராமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற் கிளைமுதலாகக் கூறப்பட்ட பொருட்பகுதிக ளுள் ளகர ஒற்றிற்கும் இகரத்திற்கும் பொருந்திய ஈற்றான் வரு வனவுந் தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை தையல் என்னுந் தம்மை உணரநின்ற பெயர் ஐந்துடனே இவைபோல்வன பிறவும் பெண் பாற்கு உரிய பெயர்களாம். எ - று.

ஏற்ற ஈற்றவுமென்றார் ளவ்வொற்று ஏற்பனவும் இகரம் ஏற் பனவும் இரண்டும ஏற்பனவும இரணடும ஏலாதனவும் உள என்றற்கு.

வரலாறு:—தமள் நமள் நுமள் எமள் எனவும் தம்மாள் நம மாள் நும்மாள் எமமாள் எனவும அவையததாள் அததிகோசத்தாள் எனவும் பொருளாள் பொன்னாள் முடியாள் எனவும இவவாறே ளகர ஈற்றை ளகர ஈறாக ஏற்பன அறிந்தொட்டுக. ஒருத்தி குறத்தி எயிற்றி மறத்தி ஆய்ச்சி உழத்தி பரத்தி அருவாட்டி சோழிச்சி பே ரூர்கிழத்தி அம்பர்கிழத்தி பழையனூருடைச்சி அரசூருடைச்சி மானுடத்தி தேவி நாகி பார்ப்பனி அரசி வாணிச்சி வெள்ளாடிசசி படைததலைவி சேனாவரசி கணக்கிச்சி தச்சிச்சி என்றாற்போல்வன இகரம் ஏற்றன. திணிதோளாள் திணிதோளி சுரிகுழலாள் சுரிகு ழலி கூனாள் கூனி எனறாற்போல்வன அவவிருவகையும் ஏற்றன. வெற்பன் பொருப்பன் என்றாற்போல்வன அவவிருவகையும் ஏலா தன. தோழிமுதலிய ஐந்துந் தனிப்பெயா.

இன்னன எனறதனானே பெண்டாட்டி பெண்மகள் மகள பெண்டு இருளை பாங்கி பேதை பெதும்பை முதலியனவும் நானுவ

ரையிறந்து புறத்து விளையாடும் பருவத்துப் பெண்மகன் எனவருவ தூஉம் பிறவுங்கொள்க. "ஊரார்பெண்டெனமொழிகவென்னை" "நின் —பெண்டெனப்பிறர்கூறும்பழிமாறப்பெறுகிற்பின்" எனச் செய்யுட்கண்ணும் பெண்டு வருமாறு காண்க. (உ0)

கஎகூ. கிளந்த கிளைமுத லுற்றரவ் வீற்றவுங் 5
கள்ளொ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

இது பலர்பாற்கு உரிய பெயராமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற் கிளைமுதலாகக் கூறப்பட்ட பொருட்பகுதிக ளைப் பொருந்திவரும் ரகார ஒற்றை ஈறாக உடைய சொற்களும் 10 அவற்றுட் கள்ளென்னும் விகுதியை ஈறாக உடைய சொற்களின் ஈண்டைக்குப் பொருந்துவனவும் இவைபோல்வன பிறவும் பலர் பாற்கு உரிய பெயரின் திறனும். எ - று.

வரலாறு;—தமர் நமர் நுமர் எமர் ஒருவர் இருவர் முப்பத்துமூ வர் என னகர ஈற்றை ரகர ஈறாக்கிக் காண்க. அடிகள் முனிகள் 15 மனுக்கள் கோக்கள் வேள்கள் விடலைகள் வில்லிகள் வாளிகள் கணிகள் மடந்தைகள் பரத்தைகள் உழத்திகள் மறத்திகள் என்றாற் போல்வன கள்ளீற்றுள் ஈண்டைக்கு ஏற்பன. பிற என்றதனானே யாந்தர் மக்கள் மகார் சிறார் எல்லாரும் தந்தையர் தாயர் பெருங்கா லர் பெருந்தோளர் பட்டிபுத்திரர் கங்கமாத்திரர் பெண்டிர் பெண்டு 20 கள் மடந்தையர் உழத்தியர் வேளிர் என்றாற்போல்வன பிறவுங் கொள்க. "வெறியுறுகமழ் கண்ணி வேந்தர் கட்காயினும்" எனவும் "பிறந்தவர்களெல்லாம்" எனவும் வருவனவெல்லாவற்றிற்கும் ரகர ஒற்றுங் கள்ளென்விகுதியும் ஒருங்குநிற்பினும் ரகார ஒற்றே பால்வி ளக்கலின் ஏனைக் கள்ளீறு இசைநிறைத்து நின்றதேயாம். மேல் 25 இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இவ்வுரைகொள்க. (உக)

கஅ0 வினவுஞ் சுட்டுஞ் சுட்டுமுத லாயதமும்
பொருண்முத லாறுந தொடருந துவ்வீ
றொன்றனென் னின்னன வொன்றன் பெயரே.

இஃது அஃறிணையொருமைப்பெயராமாறு கூறுகின்றது. 30

இ - ள். வினவெழுத்துக்களையுஞ் சுட்டெழுத்துக்களையுஞ் சுட்டெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய ஆய்தவெழுத்தையும் பொருண்

முதலாறனையும்பற்றிவருந் துவவீற்றுச்சொற்களும் ஒன்றெனை எண்ணப்படும் பொருண்மேல் நிற்கும் ஒன்றென்னுஞ் சொல்லும் அவை போல்வனபிறவும் அஃறிணையொருமைப் பெயர்களாம். எ - று.

வரலாறு;—ஏது எது யாது எனவும் அது இது உது எனவும் அஃது இஃது உஃது எனவும் குழையது புறத்தது மூலத்தது கோட்டது கரியது ஊணது எனவும் ஒன்று எனவும் வரும். இன்னன என்றதனானே பிறிது மற்றையது உள்ளது இல்லது எனமுற்போல்வன பிறவுங்கொள்க. (உஉ)

கஅக அன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வுஞ்
சுட்டிறு வவ்வுங் களளிறு மொழியு
மொன்றல் லெண்ணு முள்ள வில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
வெனபவும் பிறவும் பலவின் பெயரே.

இஃது அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மேல் அஃறிணையொருமைக்கு ஓதிய பொருண்மைக்கண் ஏற்பனபற்றி வரும் வகர ஐகார ஈற்றுச்சொற்களும் அகர ஈற்றுச்சொற்களுஞ் சுட்டெழுத்துக்களைப்பொருந்திய வகர ஈற்றுச் சொற்களுங் கள்ளென்னும் விகுதியை ஈறாகவுடைய சொற்களும் ஒன்றனை ஒழித்த எனை எண்ணப்படும் பொருண்மேல் நிற்குஞ் சொற்களும் உள்ள என்பதுமுதலிய எட்டும் இவைபோல்வன பிறவும் அஃறிணைப்பன்மைப்பாற்கு உரிய பெயர்களாம். எ - று.

வரலாறு;—ஏவை எவை யாவை அவை இவை உவை நெடியவை குறியவை கரியவை செய்யவை நல்லவை தீயவை எனவும் குழையன குழைய புறத்தன புறத்த மூலத்தன மூலத்த கோட்டன கோட்ட கரியன கரிய ஊணன ஊண எனவும் அவ இவ உவ எனவும் ஆக்கள் குதிரைகள் தெங்குகள் கடல்கள் மலைகள் எனவும் இரண்டு பத்து நூறு ஆயிரம் எனவும் உள்ள இல்ல பல்ல சில்ல உள இல பல சில எனவும் வரும். பிற என்றதனானே யா பல்லவை சில்லவை உள்ளவை இல்லவை உள்ளன இல்லன பிற மற்றைய மற்றையன எனமுற்போல்வனவுங் கொள்க. (உ௩)

கஅஉ. பாலபகா வஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

இஃது அஃறிணையியற்பெயர்க்கு ஆவதோர் இயல்பு கூறுகின்றது

இ - ள். கள்ளோடு சிவணுமையிற் பால்வரையறைபபடாது நின்ற அஃறிணையியற்பெயர்கள் அத்திணை இருபாற்கும் பொது வாய்நிற்றலை உடைய. எ - று.

வரலாறு;—ஆவந்தது வந்தன குதிரைவந்தது வந்தன ஆவொன்று பல குதிரையொன்று பல எனவரும். (உச) 5

கஅரு. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்குஞ்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டுந்
தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்து
மெல்லாந் தாந்தா னின்னவும் பொதுப்பெயர்.

நிறுத்தமுறையானே ஒன்றற்கு ஏற்பன கூறிப் பொதுப்பெயர் 10 கூறுவனவற்றுள் இஃது அதன் பெயரும் முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். சாத்தன் சாத்தி கோதை யானை என்றாற்போல வழங்குதற்பயத்தவாய நிமித்தமின்றிப் பொருள்பற்றி வரும் இடுகுறிப்பெயராகிய முதற்பெயர்வகை நான்கும் முடவன் முடத்தி செவியிலி 15 நெடுங்கழுத்தல் என்றாற்போலச் சினையுடைமையாகிய நிமித்தம் பற்றி முதன்மேல் வருஞ் சினைப்பெயர்வகை நான்கும் முடக்கொற்றன் முடக்கொற்றி கொடும்புறமருதி பெருங்கால்யானை என்றாற் போலச் சினைப்பெயரோடு தொடர்ந்தல்லது பொருளுணர்த்தாது வருஞ் சினைமுதற்பெயர்வகை நான்குந் தந்தைதாய் என்றாற்போ 20 லப் பிறவியான் ஒருவரோடு ஒருவற்கு உளதாம் இயைபுபற்றி வரும் பெயராகிய முறையுடைப்பொருண்மேல் வரும் முறைப்பெயர்வகை இரண்டும் யான் நான் யாம் நாம் எனவருந் தன்மைப்பெயர்வகை நான்கும் எல்லீரும் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ எனவரும் முன்னிலைப்பெயர் வகை ஐந்தும் எல்லாம் எனவும் தாம் எனவும் தான் எனவும் விதந் 25 தோதப்பட்ட பெயர்வகை மூன்றுமாகிய இருபத்தாறுபெயரும் இவைபோல்வன பிறவும் விரவுப்பெயர்களாம். எ - று.

இவைபோல்வன பிறவாவன மக குழவி என்றாற்போல்வனவுங் காடன் காடி நாடன் நாடி தரையன் திரையன் என்றாற்போல் வனவும் முதியானெனப் பிராயம்பற்றியுஞ் சுமையனெனத் தொ 30 ழில்பற்றியும் வருவனபோல்வனவும் பிறவுமாம். (உரு)

கஅச ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையி
னுமக நான்மைக ளாண்பெண் ணவற்றுள்
முறைபபெய ரிரண்டா மென்மனர் புலவர்.

இது மேற் தொகைப்படுததுரைத்த பெயர்களை வகைப்படுத்து
5 உரைக்கின்றது.

இ - ள். ஆண்மை முதலிய நால்வகையானே மேற்கூறிய
முதற்பெயர் முதலாகிய மூன்றும் ஒவ்வொன்று அங்ஙனங் கூறிய
நான்காதற் தன்மையைப் பொருந்தும்; ஆணும் பெண்ணுமாகிய
இருவகையானே முறைப்பெயர் இரண்டாதற் தனமையைப் பொ
10 ருந்துமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

வரலாறு;—ஆண்மைமுதற்பெயர் பெண்மைமுதற்பெயர் ஒரு
மைமுதற்பெயர் பன்மைமுதற்பெயர் எனவும் ஆண்மைச்சினைப்பெ
யர் பெண்மைச்சினைப்பெயா ஒருமைச்சினைப்பெயர் பன்மைச்சி
னைப்பெயர் எனவும் ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர் பெண்மைச்சி
15 னைமுதற்பெயர் ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர் பன்மைச்சினைமுதற்பெ
யர் எனவும் ஆண்மைமுறைப்பெயர் பெண்மைமுறைப்பெயர் என
வும் வரும். (உசு)

கஅரு. அவற்று, ளொன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்
பன்மை சுட்டிய பெயரலங் கடையே. [கும்

20 இது மேற்கூறிய பெயர் பதினொன்கனுட் பன்மைசுட்டிய பெ
யர் ஒழித்து ஒழிந்தவை இருதிணையும்பற்றிப் பால் உணாததுமாறு
கூறுகின்றது.

இ - ள். ஆண்மைசுட்டிய பெயர்நான்கும் பெண்மைசுட்டிய
பெயர்நான்கும் ஒருமைசுட்டிய பெயர்மூன்றும் பன்மைசுட்டியபெ
5 யர்மூன்றுமாகிய பெயர் பதினொன்கனுள் ஒருபெயரே இருதிணையி
டத்துந் தான் உணர்த்தற்கு உரிய பால்களை உணர்த்தும் பன்மை
சுட்டிய பெயர்மூன்றும் அல்லாத இடத்து. எ - று.

வரலாறு;—சாத்தன்வந்தது வந்தான் முடவன்வந்தது வந்
தான் முடக்கொற்றன்வந்தது வந்தான் தந்தைவந்தது வந்தான் என
0 ஆண்மைசுட்டிய பெயர்நான்கும் அஃறிணை ஆண் ஒன்றனையும்
உயர்திணை ஒருவனையுஞ், சாத்திவந்தது வந்தாள் முடத்திவந்தது வந்
தாள் முடக்கொற்றிவந்தது வந்தாள் தாய்வந்தது வந்தாள் எனப்

பெண்மைசுட்டிய பெயர்நான்கும் அஃறிணைப் பெண் ஒன்றனையும் உயர்திணை ஒருத்தியையுங், கோதைவந்தது வந்தான் வந்தாள் செவியிலிவந்தது வந்தான் வந்தாள் கொடும்புறமருதிவந்தது வந்தான் வந்தாள் என ஒருமைசுட்டிய பெயர்மூன்றும் அஃறிணையொருமையினையும் உயர்திணையொருமையினையும் உணர்த்தியவாறு காண்க. 5 முடஞ் சினையது விகாரமாதலிற் சினையாயிற்று. நுந்தை எந்தை என்பனவும் ஆய் யாய் என்பனவும் முறையே ஆண்மை முறைப்பெயராயும் பெண்மைமுறைப்பெயராயும் வருமெனக்கொள்க. தம்பி நும்பி எம்பி தங்கை நுங்கை எங்கை என்பனவும் அவ்விருகூற்று முறைப்பெயருள் அடங்கும். (உஎ) 10

கஅசு. பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொனறே பலவே யொருவ ரென்னு
மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

இது பன்மைப்பெயர் இருதிணையும்பற்றிப் பால் உணர்த்துமாறு கூறுகின்றது. 15

இ - ள். பன்மைசுட்டிய மூன்றுபெயரும் அஃறிணையொருமையும் அதறிணைப்பன்மையும் உயர்திணையொருமையுமென்று சொல்லப்படும் மூன்றுபாற்கும் ஒத்த உரிமைய. எ - று.

வரலாறு;—யானைவந்தது வந்தன வந்தான் வந்தாள் எனவும் நெடுங்கழுத்தல்வந்தது வந்தன வந்தான் வந்தாள் எனவும் பெருங் 20 கால்யானைவந்தது வந்தன வந்தான் வந்தாள் எனவும் வரும். பன்மைசுட்டியபெயரென்றது ஒருமைசுட்டுதலோடு இயைபுநீக்காது தன்னோடு இயைபின்மைமாத்திரம் நீக்கித் தலைமைபற்றிவந்து அடுத்த பன்மைசுட்டுதலென்னும் விசேடத்தான் விசேடிக்கப்பட்டுத் தலைமைபற்றிய வழக்காய் நின்றது. ஆதீண்டுகுற்றியென்றது 25 மேதிமுதலியன தீண்டுதலோடு இயைபுநீக்காது தன்னோடு இயைபின்மைமாத்திரம் நீக்கித் தலைமைபற்றிவந்து அடுத்த ஆதீண்டுதலென்னும் விசேடத்தான் விசேடிக்கப்பட்டுத் தலைமைபற்றிய வழக்காய் நின்றாற்போலப் பன்மைசுட்டுதற்குத் தலைமை ஆண்மைசுட்டிய பெயர்முதலிய மூன்றனும் ஒருகாற் சுட்டப்படும் ஒன்றும் 30 ஒருவரும்போலாது இப்பெயரானே சுட்டப்படும் உரிமையுடைமையாற் கொள்க. பலபால்களையுஞ் சுட்டிநிற்றலிற் பன்மைசுட்டிய பெயரென்றாராலோவெனின் ஒருமைப்பெயர் முதலியனவும் பலபால்களையுஞ் சுட்டிநிற்றலின் அவற்றையும் பன்மைசுட்டிய பெயரெனல் வேண்டுமாகலின் ஆகாவென மறுக்க. (உஅ) 35

கஅஎ. தன்மை யானுன் யாநா முன்னிலை
யெலவீரு நீயிர் நீவிர் நீரநீ
யல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனலபொது.

இது மேற் தன்மை நான்கும் முன்னிலை ஐந்துமென்றார்
5 அவை இவையென்பதூஉம் ஏனைப்பெயர்கள் இவ்விடத்தனவா
மென்பதூஉம் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேற் கூறிப்போந்த தன்மைப்பெயர் நான்காவன
யானென்பதூஉம் நானென்பதூஉம் யாமென்பதூஉம் நாமென்ப
தூஉமாம். முன்னிலைப்பெயர் ஐந்தாவன எல்லீருமெனபதூஉம் நீயி
10 ரென்பதூஉம் நீவிரென்பதூஉம் நீரென்பதூஉம் நீயென்பதூஉ
மாம். இவையொழித்து ஒழிந்த பெயர்களெல்லாம் படர்க்கையிடத்
திற்கு உரியனவாம். அவற்றுள் எல்லாமென்பது மூன்றிடத்திற்கும்
உரித்தாம். எ - று.

"பேய்பூத மந்தி கிளிபூவை பேசுதலா—றுகுமே தன்மை
15 பொது" என்பவாகலிற் தன்மையும் விரவுப்பெயராயிற்று.

"நுமரெங்குந்திதின்றி நும்மையான்காப்பே—னமரெங்குரா
டி யரும்பிணந்தின்பேன்—புனரங்கியென்பதென் புல்லியமெய்ப்
பெயர்—நமரங்காள்பேணுமி னன்கென்றதுவே" எனவும் "மூன்
றைந்தின்மூன்றிட்ட மொய்கொள்கணங்களுட்—டோன்றலம்பூத
20 மென் றேற்றந்திரியல்" எனவும் "ஈங்குநியெம்மைநோக்கி யென்
செய்தியெமக்குவாளு—ணீங்கினசிறிதுநிற்பிற்காண்டியானீயுமென்
னத்—தூங்கித்தான் றுளங்கிமந்தி தொழுத்தையென் செய்வதென்
று—தாங்குபுதழுவிகொண்டு தன்னைத்தான்பழித்ததன்றே." என
வும் "பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப் புழைமுகம்வைத்துநோக்கிக்—கா
25 வலன்மடந்தைநெஞ்சங் கற்கொலோவிரும்புகொல்லோ—யாவது
முருகாதென்றுந் தவறிலன்ருளுஞ்செம்பொற்—பாவையென்றிரத்
துமென்ற பறவைகடம்முட்டாமே." எனவும் வருஞ் செய்யுட்க
ளான் அவைபேசியவாறு காண்க. (உக)

கஅஅ. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா
30 லணையும் பெயரே யாண்டு மாகும்.

இது வினையின்பெயர்க்கு எய்தியது இகந்துபடாமைக்காத்த
லும் வினையாலணையும்பெயர்க்கு எய்தியது விலக்கலும் நுதலிற்று.

இ - ள். வினையினதுபெயரே படர்க்கையிடத்திற்கு உரித்தாம். வினையாற் பிறிதொன்றற்கு எய்தியபெயர் மூன்றிடத்திற்கும் உரித்தாம். எ - று.

வரலாறு;—உணல் தினல் செலவு வரவு என்றாற்போல்வன வினையின்பெயராய் அவவப் புடைபெயர்ச்சி உணர்த்திப் படர்க்கைக்கு உரியவாய்நின்றன. பூசல் வேட்டை கூத்து என்றாற்போல்வன வினையின்பெயராய்ப் புடைபெயர்ச்சி உணர்த்தாது நின்றன. இவையும் அன்ன. வந்தான் வந்தாள் வந்தேன் வந்தேம் வந்தாய் வந்தீர் என்றாற்போல்வன வினையாலணையும்பெயராய்ப் பிறிதுபொருள் உணர்த்தி மூன்றிடத்திற்கும் உரியவாய்நின்றன. இவை பெயராயினபொழுது உருபேற்றலும் வினையாயினபொழுது பெயர்கொண்டு முடிதலுந் தம்முள்வேறுபாடென்று உணர்க. வந்தவன் சென்றவன் என்றாற்போல்வனவும் வினையாலணையும்பெயரேயாம். பிறவும் அன்ன. (௩௦)

கஅகூ. தான்யா னானீ யொருமை பன்மைதாம்
யாம்நா மெலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவிர்.

இது தான்யானென்பன முதலிய பெயர் பன்னிரண்டும் பாற்கு உரியவாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். தான் யான் நான் நீ என்னும் நால்வகைப்பெயரும் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஒருமைப்பாற்கு உரியனவாம். ஒழிந்த எண்வகைப்பெயரும் பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் பொதுவாகிய பன்மைப்பாற்கு உரியனவாம். எ - று.

வரலாறு;—தான்வந்தான் வந்தாள் வந்தது எனவும். யான்வந்தேன் நான்வந்தேன் எனவும் நீவந்தாய் எனவும் தாம்வந்தார் வந்தன எனவும் யாம்வந்தேம் நாம்வந்தேம் எனவும் எல்லாம்வந்தேம் வந்தீர் வந்தார் வந்தன எனவும் எல்லீரும்வந்தீர் நீயிர்வந்தீர் நீர்வந்தீர் நீவிர்வந்தீர் எனவும் வரும். "மேனியெல்லாம்பசலையாயிற்று" என ஒருமை உணர்த்திநின்றது எஞ்சாப்பொருட்டாயதோர் உரிச்சொல். (௩௧)

ககூ0. ஒருவ னொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணில.

இது மேற்கூறிய எண்ணியற்பெயருள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ - ள். உயர்திணையாண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும் எண்ணடியாகத்தோன்றுங்காலத்து ஒன்றென்பது அடியாக ஒருவன் ஒருத்தியெனத் தோன்றுவதல்லது அதன்மேல் நின்ற இரண்டு முதலிய எண்ணடியாக இருவன் இருத்தியெனத் தோன்றுதல் உள 5 வாகா. எ - று. (கூஉ)

கககக. ஒருவ ரெனப்படு துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன்மையொடு முடியும் பாங்கிற் றெனப.

இது மேற்கூறிய பல்லோர்பெயரின்பகுதியாய் நின்ற ஒருவ ரென்னும் பெயரின் இயல்பும் அதன் முடிபுங் கூறுகின்றது.

10 இ - ள். மேற் கூறிப்போந்த எண்ணியற்பெயருள் ஒருவ ரென்று சொல்லப்படும்பெயர் உயர்சொல்லாய் உயர்திணைப்பாலுள் ஒருபால் உணர்த்தாது ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் இருபாற்கும் பொதுவாய்ப் பன்மைச்சொல்லோடு முடியும் உரிமையுடைத்து. எ - று.

எனவே தான் காட்டுகின்ற பொருண்மைக்கு ஏற்ப ஒருமைச் 5 சொல்லோடு முடியாது ரகர ஈற்றதாய்நின்ற சொற்றன்மைக்கு ஏற்ப ஒருவர்வந்தார் ஒருவர் அவர் எனப் பன்மைச்சொல்லோடு முடியுமெனப் பால்பற்றிய மரபுவழு அமைத்தவாறாயிற்று. உயர்திணை இருபாற்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் ஈண்டுக் கூறினார். இனிப் பாங் கிற்றென்ற மிகையானே சாத்தனார்வந்தார் முடவனார்வந்தார் 10 முடத்தாமக்கண்ணியார்வந்தார் தந்தையார்வந்தார் என்றாற்போலும் ஆரீற்று விரவுப்பெயருங் கிளியார்வந்தார் நரியார்வந்தார் என்றாற் போலும் அஃறிணை இருபாற்கும் உரிய ஆரீற்றுச் சாதிப்பெயரும் நம்பியார்வந்தார் நங்கையார்வந்தார் இறையனார்வந்தார் அகத்திய னார்வந்தார் தொல்காப்பியனார்வந்தார் என்றாற்போலுஞ் சிறுபான் 5 மை ஆரீற்றுயர்திணைப்பெயரும் பன்மைச்சொல்லோடு முடியுமெ னவும் ஆரீறு உயர்த்தற்பொருட்டாய் வருமெனவும் அதுதானே தாம்வந்தார்தொண்டனாரெனச் சிறுபான்மை இழித்தற்குறிப்பிற்றா யும் வருமெனவுங் "கடுவன் முதுமகன் கல்லா மூலற்கு—வதுவை வந்தவன்பறழ்க் குமரி" என்புழிக் கடுவன் மூலன் குமரி என்பன மு 10 றையே உயர்திணையாண்பால் உணர்த்தும் அன் ஈறும் பெண்பால் உணர்த்தும் இகர ஈறும்பற்றி வருதலின் விரவுப்பெயராமன்றே ஆயினும் அவை ஈண்டுப் பொருட்கு உபகாரப்படுங் கருப்பொருளை உணர்த்திநிற்றலின் உயர்திணையை உணர்த்தாது அஃறிணையே உணர்த்துமெனவும் பொருள்வகையானன்றி இந்நிலத்து இப்பொ

ருள் இப்பெயரான் வழங்கப்படுமெனத் திணைவகையான் உரிமை பூண்டு கருப்பொருள் உணர்த்திநிற்குஞ் "செருமிகுமுன்பிற்கூர்வேற் காளை" "திருந்துவேல்விடலை" என்றற் தொடக்கத்து விரவுப்பெயர்கள் இருதிணையும் உணர்த்துமேனும் உயர்திணையே உணர்த்துமெனவுங் கொள்க. காளை விடலை என்பன உயர்திணைப்பெயரன் றேவெனின் ஓர் எருத்தையுங் காளை விடலை என்பவாகலின் விரவுப்பெயரெனவே படுமென்பது. இன்னும் அப்பிகையானே எல்லாமென்பது இருதிணைப் பன்மைக்கும் ஒத்த உரிமைத்தேனும் உயர்திணையிடத்து வருங்கால் அத்திணைத் தன்மைப்பன்மைக்கட் பெரும்பான்மையுங் "கண்டனிரெல்லாங்கதுமெனவாங்கே—பண்டறியாதீர்போலநோக்குதிர்" எனவும் "ஊடினீரெல்லாமுருவிலான் றன்னாணை—கூடினீ ரென்று குயில்சாற்ற" எனவும் முன்னிலைப் பன்மைக்கண்ணும் "நெறிதாழிருங்கூந்தனின்பெண்டிரெல்லாஞ்—சிறுபாகராக" எனப் படர்க்கைப்பன்மைக்கண்ணுஞ் சிறுபான்மை வருமெனவும் இன்னனவென்றதனாற் றழீஇக்கொண்ட பெண்மகனென்பது பெண்மகன்வந்தாள் பெண்மகன் இவள் என ஈறுபற்றி ஆடூஉவிற்கு ஏற்ற முடிபுகொள்ளாது பொருண்மைபற்றி மகடூஉவிற்கு ஏற்ற முடிபுகோடலுங் கொள்க. சாத்தன் கொற்றன் என்றற் தொடக்கத்து ஒருமைப்பெயர் நின்று ஆரைக்கிளவியை ஏற்றுச் சாத்தனார் கொற்றனாரென நிற்றலின் இவை ஒருவரென்னும் ஒருவரை உயர்த்திக்கூறும் பன்மைக்கிளவியின்வே றுதலும் அலவன் களவன் என்றற் தொடக்கத்தன கடுவன் மூலன் என்றற் தொடக்கத்தனபோல விரவுப்பெயராய் நின்று உயர்திணை உணர்த்தாது அஃறிணை உணர்த்துவன அன்மையின் அவை சாதிப்பெயரேயாய் அஃறிணையே உணர்த்திநிற்றலின் ஈண்டு அமைக்கவேண்டுவதின்றெனவும் உணர்க. (கூ௩)

கசூ௨. பொருண்முத லாறோ டளவைசொற் றானி
காரணங் காரியங் கருத்த னாதியு
ளொன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

இது மேல் ஆக்கம்பற்றி வரும் ஆகுபெயர் என்றதன் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பொருண்முதலாகிய ஆறனுடனே அளவையுஞ் சொல்லுந் தானியுங் காரணமுங் காரியமுங் கருத்தாவும் முதலியனவற்றுள் ஒன்றன்பெயரானே விடாதாக விட்டதாக யாதானும் ஒரு

வாற்முன் அதனுக்கு இயைபுடைய பிறிதொன்றனைத் தொன்று தொட்டு வருமுறையாற் கூறுவன ஆகுபெயராம். எ - று.

வரலாறு;—கடுத்தின்முன் புளித்தின்முன் "தாமரைபுரையுங் காமர்சேவடி" "ஆம்பனூறுந்தேப்பொதிகிளவி" என்முற்போல்வன முதற்பொருளை உணர்த்தும் பொருட்பெயரான் அவற்றின் ஒருவழி யுறுப்பாகிய சினைப்பொருளைக் கூறின. குழிப்பாடிநேரிது இப்பட் டுச்சீனம் என்முற்போல்வன இடப்பெயரான் அவ்விடத்து நிகழ் பொருளைக் கூறின. காரறுத்தது கூதிர்வீசும் கார்த்திகைபூத்தது என் முற்போல்வன காலப்பெயரான் அக்காலத்தின்கண் உளவாகிய பைங்கூழையுங் காற்றையுந் தோன்றியையுங் கூறின. இலைநட்டுவா ழும் பூநட்டுவாழும் என்முற்போல்வன சினைப்பெயரான் அவ்வம் முதற்பொருளைக் கூறின. "நெறிநீரிருங்கழிநீலமுஞ்சூடாள்" இச் செறுவட்டம் என்முற்போல்வன பண்புப்பெயரான் அப்பண்பு டைப் பொருளைக் கூறின. ஊண்கொடுத்தார் "எழுத்தறியத்தீருமி ழிதகைமை" "பெருஞ்செய்நெல்லின் பாட்டின்பொருளைப்—பர விப்பல்கால்" என்முற்போல்வன தொழிற்பெயரான் அவ்வத்தொ ழிலுற்றுநின்ற பொருளைக் கூறின. இஃதோரேறு இஃதோர்குத்து என்முற்போல்வனவும் அன்ன, அவ்வத்தொழிலான் ஆகிய வடுக்க ளை உணர்த்தி நின்றமையின். இப்பொன்மூடி இவவெள்ளிதுலாம் இந்நெற்பதக்கு இப்பயறுதூணி இம்மனையொருகோல் என்முற் போல்வன எடுத்தல் முகத்தல் முதலிய அளவுப்பெயரான் அங்ங னம் அளக்கப்படும் பொருளைக் கூறின. அளக்கப்பட்ட பொருட் கட் கிடக்கும் இவ்வரையறைக் குணப்பெயர் பண்புப்பெயருள் அடங்குமேனும் விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினூர். ஒன்று துலாம் நாழி உழக்கு ஆழாக்கு கோல் என்பன அவ்வளவுகருவி களை உணர்த்தின் இயற்பெயராம், இம்மணியொன்று இப்பொன்று லாம் இப்பானுழி இந்நெய்யுழக்கு இவவெண்ணெயாழாக்கு இம்மனை யொருகோல் என அவ்வக் கருவிகளான் அளக்கப்படும் பொருளை உணர்த்தின் ஆகுபெயராம் என்பாரும் உளராலோவெனின், அக்க ருவிகளும் இயற்பெயரானன்றி இவ்வரையறைக் குணப்பெயரான் உணர்த்தப்படுதலின் ஆகுபெயராய் இவற்றுள்ளே அடங்குவதல் லது வேறெனப்படாவென மறுக்க. அளவையெனப் பொதுப்படக் கூறினூரேனும் ஏற்புழிக்கோடலான் நிறைப்பெயர்முதலியனவே கொள்க. என்னை? பொன்னை நிறுத்துப்பார்த்தும் நெல்லை அளந்து பார்த்தும் மனையை அளந்துபார்த்தும் பின்னர் அவற்றிற்கு அப்பெ யர்கூறப்படுதலின் அவை ஆகுபெயராதற்கு ஏற்புடைமையும் ஒன்

றென்னும் எண்ணுப்பெயரான் அவவெண்ணப்படும் பொருளைக் கூறுவதற்குமுன்னும் அப்பொருள் ஒன்றேயாய் நிற்றலின் எண்ணுப் பெயர் ஆகுபெயராதற்கு ஏற்புடைத்தாகாமையும் உடைமையின். இவ்வதிகாரமெழுத்து இவவதிகாரஞ்சொல் இவவதிகாரம்பொருள் என்முற்போல்வன எழுத்துச்சொற்பொருளென்னுஞ் சொற்களான் 5 அவற்றிற்கு இலக்கணங்கூறிய அதிகாரங்களைக் கூறின. விளக்குமு ரிந்தது நெஞ்சுநொந்தது நிருதியேலெழுந்தது என்முற்போல்வன தானம்பற்றிநிகழுஞ் சுடரும் உணர்வுந் தெய்வமுமாகிய நாணிக ளின் பெயராற் பிழம்பும் உறுப்புந் திசையுமாகிய தானங்களைக் கூறின. இக்குடம்பொன் இத்தூண்வெள்ளி இவவாடைபஞ்சு என 10 வும் இஃதோரம்பு இஃதோர்வேல் எனவும் யாழ்கேட்டான் குழல் கேட்டான் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாங் காரணப்பெயர் களான் முறையே அக்காரணங்களானாகிய குடம் முதலியவற்றை யும் வடிவினையும் ஓசையினையுங் கூறின. இப்பொன்கடிசூத்திரம் இப்பஞ்சாடை இந்நெல்லவல் இக்காணஞ்சோறு என்முற்போல் 15 வன காரியப்பெயரான் அவவக்காரணங்களைக் கூறின. இவவாடை கோலிகன் இவவாடைசாலிகன் என்முற்போல்வன வினைமுதற்பெ யரான் அவரான் இயற்றப்பட்ட பொருளைக் கூறின. அகத்தியம் தொல்காப்பியம் கபிலம் என்முற்போல்வனவும் அன்ன. இவை ஈறுதிரிதல் உரையிற்கொள்க. 20

இனி ஆதியென்றதனானே, யானை பாவை என்றற் தொடக் கத்து உவமைப்பெயரான் யானைவந்தான் பாவைவந்தாளென உவ மிக்கப்படும் பொருளைக்கூறுவனவும் இற்றைஞான்றுதிரை இற்றை ஞான்றோணம் என்றற் தொடக்கத்து நாண்மீனின்பெயரான் அந் நாளைக் கூறுவனவும் பொற்றொடியென்னும் இருபெயரொட்டாற் 25 பொன்னுந் தொடியுமன்றி அணிந்தாளைக் கூறுவனவும் அவை போல்வன பிறவும் ஆகுபெயராமெனக்கொள்க. இது மேல் அன் மொழித்தொகையெனக் கூறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறவேண்டாவெ னின், நன்றுசொன்னாய்! ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக் கும் தம்பொருள் உணர்த்தாது பிறிதுபொருள் உணர்த்திநிற்றல் 30 இலக்கணமென்றலின் அவை இரண்டும் வேறன்மையான் ஓரிடத் துக் கூற அமையுமேனும் இயற்பெயரும் ஆகுபெயருமெனப் பெயர் இரண்டாய் அடங்குமென்றவழிப் பொற்றொடிவந்தாள் என்பதனை இருபெயரொட்டாகுபெயராகவுந் தொகையாரென்றவழி அதனை அன்மொழித்தொகையாகவுங் கூறவேண்டுதலான் ஈரிடத்துங் கூற 35 வேண்டுமென்க. இஃது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தா

தல் சேனுவரையருரையான் உணர்க. இக்கருத்தேபற்றியன்றே "அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை" என்றவழிப் பரிமேலழகருங் கனங்குழையென்றதனை ஆகுபெயரென்றதூஉ மென்க. அற்றேல், மக்கட்சுட்டென்றவழி, மக்களாகியசுட்டு மக்கட் சுட்டு, சுட்டு, நன்குமதிப்பு; அஃது ஆகுபெயராய் மக்கட்பொருளை உணர்த்தும்; உணர்த்தவே, மக்கட்சுட்டென்பது பிறிதுபொருள் உணர்த்தாது அம்மக்களையே உணர்த்திநிற்றலானும், பொற்றொடி யென்பது பொன்னுந்தொடியுமன்றி அணிந்தாளெனப் பிறிதுபொ ருள் உணர்த்திநிற்றலானும், இருபெயரொட்டாகுபெயரும் வேறே அன்மொழித்தொகையும் வேறேயெனக்கொண்டு, ஈண்டு மக்கட்சுட் டென்பதனை இருபெயரொட்டாகுபெயர்க்கு உதாரணமாக்கி, ஆண் டுப் பொற்றொடியென்பதனை அன்மொழித்தொகைக்கு உதாரண மாக்கிற் படும் இழுக்கென்னையெனின்: மக்கட்சுட்டே இருபெய ரொட்டாகுபெயராய் அச்சுட்டு மக்களை உணர்த்திற்றேல், மக்க ளாகிய மக்களென்று வருவதல்லது ஒன்றையொன்று விசேடித்து இன்னது இதுவென வாராமையின் மக்கட்சுட்டே இருபெய ரொட்டாகாமையின் இருபெயரொட்டாகுபெயராமாறு யாண்டை யதென்பதாம்.

கடுத்தின்றான் புளித்தின்றான் என்றாற்போல்வன விடாது நின்று ஒருவாற்றான் இயைபுடைய பிறிதொன்றனை உணர்த்திநின் றன. குழிப்பாடிநேரிது இப்பட்டுச்சீனம் என்றாற்போல்வன விட்டு நின்று ஒருவாற்றான் இயைபுடைய பிறிதொன்றனை உணர்த்திநின் றன. பிறவும் அன்ன. (கரு)

கசுக. ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ றாய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன வேழென மொழிப
விளிகொள் வதன்கண் விளியலங் கடையே.

மேல் வேற்றுமைக்கிடனுமெனப் பெயர்க்கு இலக்கணமாகக் கூறிப்போந்த வேற்றுமைகளை விரித்துக்கூறுவான் தொடங்கினவற் றுள் இஃது அவை நிற்கும் இடனும் அவற்றின் பொது இலக்கண மும் அவை இத்துணையென்பதூஉம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தம்மை ஏற்றுக்கோடற்கு உரிய எப்பெ பெயர்க்கும் இறுதிக்கண்ணவாய்ப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்தும வேற்றுமைகள் ஏழாமென்று கூறுவர், விளியேற்கும் பெயர்க்கண் ணதாகிய விளியோடு கூடாத இடத்து; அதனோடு கூட எட்டென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

ஏற்குமெனவே, ஏலாதனவும் உளவாயின. அவை மேலே கூறுப. எவ்வகைப்பெயர்க்குமென்றதனானே உயர்திணைப்பெயரும் அஃறிணைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும் வினைப்பெயரும் யானைக் கோடு மதிமுகம் கொல்யானை கருங்குதிரை உவாப்பதினான்கு பொற்றொடி என்றாற்போலப் பெயரோடு பெயர் தொக்கனவும் பெயர்த்தன்மை எய்திநின்ற இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாகிய எல்லாப்பெயருங் கொள்க. ஈறுயெனப் பொதுப்படக்கூறினாரேனும் இக்காட்டிப்புக்காரெல்லாங் கூறைகோட்பட்டார் என்றவழிக் கூறைகோட்படுதல் கடவுளரை ஒழித்து ஏனையோர்மேற்றாயினாற்போலப் பெயர்வேற்றுமை பெயர்க்கு ஈறுதலை ஒழித்து ஏனை வேற்றுமைகளின் மேற்றாமெனவும் அவ்விடைச்சொல் விகுதியிடைச்சொற்போல உறுப்பாகாது தாமென வேறு உணரப்பட்டுச் சாத்தனை சாத்தனால் சாத்தற்கு சாத்தனின் சாத்தனது சாத்தன்கண் என இறுதிநிற்குமெனவுங் கொள்க. செயப்படுபொருள் முதலியனவர்கப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்து உணர்த்தலின் வேற்றுமையாயின. செயப்படுபொருள் முதலியனவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருள்மாத்திரம் உணர்த்தலின் எழுவாயும் வேற்றுமையாயிற்று. பிறிதோர் இடைச்சொல்லை ஏலாது தானே திரிந்தும் இயல்பாயும் நிற்கும் பெயரது இறுதி விளியென்பார் 'விளிகொள்வதன்கண்விளி' என்றார். எனவே, விளியென்பது பெயருமன்று, அதனின் வேறுமன்றாயிற்று. 'ஏழெனமொழிப' எனப் பிறர்மதங்கூறி விளியொடு கூட எட்டெனத் தந்துணிபு உரைத்தார். "ஏழியன்முறைய தெதிர்முக வேற்றுமை—வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென்—றோதிய புலவனு முளனொரு வகையா—னிரெனட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்" என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியருமென்க. (கூ௫)

ககூச. பெயரே ஐஆல குஇன் அதுகண்
விளியென் றாகு மவற்றின் பெயர்முறை.

இஃது அவற்றின் பெயரும் முறையும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். பெயரும் ஐயும் ஆலுங் குவ்வும் இன்னும் அதுவுங் கண்ணும் விளியுமென்று கூறப்படும் அவற்றின் பெயரும் அவற்றின் கிடக்கைமுறையும். எ - று.

ஈண்டுக் கூறிய பெயர்களேயன்றி எழுவாய் இரண்டாவது மூன்றாவது நான்காவது ஐந்தாவது ஆறாவது ஏழாவது எட்டாவது என இவை வேறுவேறு பெயர்பெறுமாறு மேலே கூறுப. சாத்தன்

குடத்தைக் கையால்வனைந்து கொற்றற்குக் கொடுத்தான் என வேண்டுதலின் இங்ஙனங் கிடத்தல் கிடக்கைமுறையாயிற்றென் பது. பிறவும் அன்ன. (௩௬)

௧௬௫. ஆறனுருபு மேற்குமவ் வுருபே.

இஃது எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். பெயரேயன்றி ஆறனுருபும் அவ்வுருபுகளை ஏற்கும். எ - று.

வரலாறு;—சாத்தனதனை சாத்தனதனால் சாத்தனதற்கு சாத்தனதனின் சாத்தனதனது சாத்தனதன்கண் எனவரும். ஏற்புழிக் கோடலான் எழுவாயும விளியும் ஒழித்து ஏனையவே கொள்க. பெயரோடு இதற்கு வேற்றுமை உருபு ஏற்புழியுந் தன் இருகிழமைப்பொருளினுந் திரிபின்றிநிற்றலாம. பெயாவேற்றுமையும் ஏனையுருபுகளையும் ஏற்குமால் அஃது ஒழித்ததென்னையெனின் அஃது ஏனையுருபுகளை ஏலாமை மேற் பெறப்படும். (௩௭)

௧௬௬. நீயிர் நீவிர்நா னெழுவா யலபெறா

இஃது எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது.

இ - ள். நீயிரென்பதூஉம் நீவிரென்பதூஉம் நானென்பதூஉமாகிய மூன்றுபெயரும் எழுவாய்வேற்றுமையை ஏற்றலேயன்றி ஏனையுருபுகளை ஏற்றுநில்லா. எ - று. (௩௮)

௧௬௭. அவற்று, ளெழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே
வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே.

இது நிறுத்தமுறையானே எழுவாய்வேற்றுமையது உருபும அதன் பயனிலையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற் கூறிப்போந்த வேற்றுமை எட்டனுள் முதல் வேற்றுமையாவது திரிபில்லாத பெயரேயாம்; வினையையும் பெயரையும் வினாவையுங் கோடல் அதற்குப் பயனிலையாம். எ - று.

திரிபில்லாமையாவது உருபும் விளியும் ஏலாது, ஆ அவன் என்றாற்போல நிற்றலாம். ஆகவே எழுவாய்வேற்றுமையுருபாவது பெயர்ச்சொல் மூவகைப்பட்ட பயனிலையுந் தன்கட் தோன்ற நிற்கும் நிலைமையென்பதாயிற்று. முடிக்குஞ் சொற்பொருள் அத்தொ

டர்மொழிக்குப் பொருணிலையாகலிற் பயனிலையென்றூர். வினையெனவே வினையும் வினைக்குறிப்புந் தழுவுதலாற் "பொருண்மை சுட்டல் வியங்கோள் வருதல்—வினைநிலை யுரைத்தல் வினவிற் கேற்றல்—பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்—றன்றி யனைத்தும் பெயர்ப் பயனிலையே" என்ற ஆறும் இவரும் நேர்ந்தா 5 ரென்பதாம். "வினைநிலை யுரைத்தலும் வினவிற் கேற்றலும்—பெயர்கொள வருதலும் பெயர்ப்பய னிலையே" என்ற ஆசிரியர் அகத்தியனூர்க்கும் இதுவே உடன்பாடென்க.

பொருண்மைசுட்டல் ஆவுண்டு எனப் பண்பு முதலாயின சுட்டாது உண்மையே சுட்டலாம்; வியங்கோள்வருதல் ஆசெல்க 10 எனத் தான் ஏவலைக்கொள்ள வருதலாம்; வினைநிலையுரைத்தல் ஆகிடந்தது எனத் தன்வினைநிலையைச் சொல்ல வருதலாம்; பண்புகொளவருதல் ஆகரிது என வருதலாம். வினைக்குறிப்பாதல் ஒப்புமையான் ஆவில்லை ஆவல்ல என்னுந் தொடக்கத்துக் குணப்பொருளல்லா வினைக்குறிப்போடு தொடர்தலுங்கொள்க. இவையெல்லாம் 15 வினைப்பாற்பட்டன. வினவிற்கேற்றல் அஃதியாது அஃதெவன் என வினச்சொல்லோடு தொடர்தலாம்; பெயர்கொளவருதல் ஆவாயிரம் ஆவாம்பல் ஆவெள்ளம் என முடிக்கப்படுஞ்சொல்லாகாது முடிக்குஞ்சொல்லாயே வருதலாம். பிறவும் அன்ன. (ஙகூ).

கசூஅ. • எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி 20
யவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப.

இஃது எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது, எழுவாய்வேற்றுமை வெளிப்படத்தோன்றிப் பயனிலைகோடலேயன்றித் தோன்றாதுநின்றும் பயனிலைகொள்ளுமென்றலின்.

இ - ள். மூன்றிடத்துப்பெயருஞ் செவிப்புலனாகத்தோன்றி 25 நின்று பயனிலைகோடல் செவவிதென்பர் ஆசிரியர். எ - று.

எனவே, அவவாறு தோன்றாதுநின்று பயனிலைகோடலும் உண்டு, அது செவவிதன்று என்றவாறும். பெயரென்றது ஈண்டு எழுவாயை.

கருவூர்க்குச்செல்லாயோ சாத்தா என்றவழிச் செல்வல் என 30 வும் யான்யாதுசெய்வல் என்றவழி இதுசெய் எனவும் இவன்யாவன் என்றவழிப் படைத்தலைவன் எனவுஞ் செப்பியவழி, யான் நீ இவன் என்னும் எழுவாய் வெளிப்படாதுநின்று செல்வல் இதுசெய் படைத்தலைவன் என்னும் பயனிலைகொண்டவாறு கண்டுகொள்க.

செல்வல் இதுசெய் என்னுந் தன்மை முன்னிலை வினைகளான் யான் நீ என்பனவற்றின் பொருளும் உணரப்படுதலின் யான் செல் வல் நீயிதுசெய் எனப் பெயர் வெளிப்படுதல் பயமின்றாயினும் வழக்குவலியுடைத்தாகலின் அவவாறு வருதல் பயமின்றெனப்படா தென்பது விளக்கிய 'எவவயிற்பெயரும்' என்றாரென்பது. அவவிய லான் நிலையலென விரியும் பயனிலைக்கு இருமையும் ஓதாது எழு வாய்க்கே ஓதுதலிற் பயனிலை வெளிப்பட்டேநிற்குமென்பதாயிற்று.

கசுசு. இரண்டா வதனுரு வையே யதன்பொரு
ளியற்றவுந் திரிக்கவு மெய்தவும் படூஉந்
திறத்தவும பிறவுமாஞ் செயப்படு பொருளே.

இது நிறுத்தமுறையானே இரண்டாம்வேற்றுமையது உரு பும் பொருளும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். இரண்டாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்று மைக்கு உருபு ஐயென்பதாம்; அதன்பொருள் முன் இல்லதனை உண்டாக்கவும் முன் உள்ளதனை வேறுபடுக்கவும் இவவிருவகையு மின்றி எய்தவும் படூஉம் பகுதியனவும் அவவாற்றானன்றிப் பிற வாற்றான் வரும் பகுதியனவுமாகிய செயப்படுபொருளாம். எ - று.

செயப்படுபொருளாவது ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழி லினை உறுவது. இயற்றப்படுவதும் வேறுபடுக்கப்படுவதும் எய்தப் படுவதுமெனச் செயப்படும்பொருளை மூன்றாகத் தொகுத்தாரேனும், வகுத்துக்கூறுமிடத்து இயற்றப்படுவதொரு தன்மைத்தாகலின் அஃ து ஒன்றும், வேறுபடுக்கப்படுவது எட்டும், எய்தப்படுவது தொழிலு றுவதுந் தொழிற்பயனுறுவதுமாகப் பத்தொன்பதும், ஆக இருபத் தெட்டுவகையவாம் என்பது உரையிற்கொள்க.

வரலாறு;—எயிலையிழைத்தான் இஃதியற்றப்படுவது. குடத் தைவனைந்தானென்பதும் அது. கிளியையோப்பும பொருளையிழக் கும் நாணையறுக்கும் மரத்தைக்குறைக்கும் நெல்லைத்தொகுக்கும் வேலியைப்பிரிக்கும் அறத்தையாக்கும் நாட்டைச்சிதைக்கும் என வரும் ஓப்புமுதலிய இவவெட்டும் வேறுபடுக்கப்படுவன. இவற் றிற்கு வேறுபாடு முறையே ஒருதொழில் உறுவிக்கப்பட்டுத் தானே போதலுந் தொழிற்பயனுற்றமாத்திரையாய் ஒருவன் கொண்டுபோ கப்போதலும் சிறிதிழவாமல் வேறுபடுத்தலுஞ் சிறிதிழக்க வேறுப டுத்தலும் விரித்ததுதொகுத்தலும் தொகுத்ததுவிரித்தலும் மிகுத்த லுங் கெடுத்தலுமாம். குறைத்தற்குப் பெருமையைச்சுருக்குதலு

மாம். ஊரைக்காக்கும் தந்தையையொக்கும் தேரையூரும் குரிசி
லைப்புகழும் நாட்டைப்பழிக்கும் புதல்வனைப்பெறும் மனைவியைக்
காதலிக்கும் பகைவரைவெகுளும் செற்றாரைச்செறும் நட்டாரையு
வக்கும் நூலைக்கற்கும் பொன்னைநிறுக்கும் அரிசியையளக்கும்
அடைக்காயையெண்ணும் ஊரைச்சாரும் நெறியைச்செல்லும் சூதி 5
னைக்கன்றும் கணையைநோக்கும் கள்வரையஞ்சும் எனவருங் காப்பு
முதலிய இப்பத்தொன்பதும் எய்தப்படுவன. இவை தாந்தொழிலு
றுவனவுந் தொழிற்பயனுறுவனவுமாகி வரும் வேறுபாடும் உணர்க.
வெகுடலுஞ் செறலுங் கொலைப்பொருளவாயவழி வேறுபடுக்கப்படு
வனவாம். செறல் வெகுளியது காரியம், உவத்தல் காதலது காரியம். 10
இனிச் சோற்றைக்குழைத்தான் எனச் செய்வான் கருத்து இல்வழி
நிகழுஞ்செயப்படுபொருளுஞ் சாத்தன் தன்னைக்குத்தினான் எனச்
செய்வானுஞ் செயப்படுபொருளுந் தானேயாய்நிற்பனவுங் கொள்க.
பிறவென்றதனானே பகைவரைப்பணித்தான் சோற்றையட்டான்
குழையையுடையன் பொருளையிலன் என்றாற்போல்வனவுங் கொ 15
ள்க. எயிலையிழைத்தான் என்றவழி எயிலென்பது இழைத்தற்றொ
ழிலையுற்று நின்றாற்போலக், குழையையுடையன் என்றவழிக்
குழையென்பதோர் தொழிலுற்று நில்லாமையிற் செயப்படுபொரு
ளாமாறென்னையெனின், அஃதும் உடையனெனக் கருதுதற்றொ
ழிலையுற்று நின்றமையிற் செயப்படுபொருளேயாமென்பது. காப்பு 20
முதலாயின பொருள்பற்றி நின்றமையான் ஊரைப்புரக்கும் தே
ரைச்செலுத்தும் என்பனபோல்வன எல்லாங்கொள்க. (சுக)

உOO. மூன்றா வதனுரு பாலா னொடு
கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதனபொருள்.

இது மூன்றாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்த 25
துகின்றது.

இ - ள். மூன்றாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்று
மைக்கு உருபு ஆலும் ஆனும ஒடும் ஓடுவும் என்பனவாம். அதன்
பொருள் கருவியுங் கருத்தாவும் உடனிகழ்ச்சியுமாம். எ - று.

மேல் ஆலொன்றையும் இதற்கு உருபாகச் சொல்லி ஈண்டு 30
உருபுநான்கென்றல் மலைவாம் பிறவெனின், ஆண்டுப் பெயருமு
முறையுங் காட்டுதல்மாத்திரைக்கு வழக்கிடத்துஞ் செய்யுளிடத்தும்
பயின்று வருவதனைச் சொன்னார், ஈண்டு அவவேற்றுமைக்கு வரும்
உருபெல்லாம் எடுத்து ஓதினாராகலான் ஆகாதென்க.

இக்கடாவிடை இங்ஙனம் மேல்வருவனவற்றிற்கும் உய்த்துரைக்க.

"ஆனு மானு மோடு மொடுவுஞ்—சானு மூன்றும் வேற்றுமைத்தனுவே—செய்வோன் காரணஞ் செயத்தகு கருவி—யெய்திய
5 தொழின்முத லியைபுட னதன்பொருள்" என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனாருமென்க. அற்றேல் அவர் பொருளைந்தென்றமையின் மூன்றென்றல் நிரம்பாதெனின், அற்றன்று; காரணத்தையுங் கருவியையும் இயற்றுதற்கருத்தாவையும் ஏவுதற்கருத்தாவையும் பொதுப்பட முறையே கருவி கருத்தா என்றமையின் இவரும் அவைவைந்தும் நேர்ந்தாரென்பது. பொருட்பன்மைபற்றிக் கருவியை முற்கூறினார்.

கருத்தாவெனினும் வினைமுதலெனினும் ஒக்கும். வினைமுதலாவது கருவிமுதலாயின காரணங்களைத் தொழிற்படுத்துவது. அது தான் இயற்றும் வினைமுதலும் ஏவும் வினைமுதலுமென இருவகைப்படும். கருவி காரணம் ஏது நிமித்தமென்பன தம்முள் வேறுபாடுடையவேனும் ஒத்தபொருளினவேயாம். கருவியாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருட்கண் உய்ப்பது. அதுதான் காரகக்கருவியும் ஞாபகக்கருவியுமென இருவகைப்படும். காரகமாவது தொழிலை இயற்றுவிப்பது. ஞாபகமாவது அறிவிப்பது. காரணம் முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமுமென இருவகைப்படும். முதற்காரணமாவது காரியத்தோடு ஒற்றுமையுடையது. துணைக்காரணமாவது முதற்காரணத்துக்குத் துணையாய் அது காரியப்படுங்காறும் உடனிகழ்வது.

தச்சனால் இயற்றப்பட்ட வையம், அகத்தியனால் உரைக்கப்பட்டதமிழ் என்பனபோல்வன இயற்றும்வினைமுதல். அரசனால் இயற்றப்பட்ட தேவகுலம், தேவராற் றரப்பட்ட திரு என்பன போல்வன ஏவும்வினைமுதல். மண்ணான் இயன்ற குடம், பொன்னான் இயன்ற பணி என்பனபோல்வன முதற்காரணம். இவை ஒன்றால் ஒன்று பண்ணப்படுதலென்னும் பொருள. கோலான் இயன்ற குடம், வேலான் இயன்ற வடு என்பனபோல்வன துணைக்காரணம். இவையெல்லாம் ஏதுப்பொருளவாய் நின்ற காரகக்கருவி. உணர்வினால் உணர்ந்தான், அறிவினால் அறிந்தான் என்பனபோல்வன முதற்காரணம். புகையினால் அறிந்தான், ஒளியினால் உணர்ந்தான், முயற்சியிற்பிறத்தலான் ஒலிநிலையாதென்பது உணர்ந்தான் என்பனபோல்வன துணைக்காரணம். இவையெல்லாம் ஏதுப்பொருளவாய்நின்ற ஞாபகக்கருவி. கொடியொடுதுவக்குண்டான், ஊசி

யொடுகுயின்ற தூசும்பட்டும் என்பனபோல்வன உடனிகழ்ச்சி, கொடி சாத்தனைத் தொழிலுறுவிக்குங்கால் அக்கொடி அவனை நீங்கா உடனிகழ்ச்சியை விளக்குதலானும், ஊசி சாத்தன்றொழிற் பயனைத் தூசிலும் பட்டிலும் உய்க்குங்கால் அவவூசி அவற்றைநீங்கா உடனிகழ்ச்சியை விளக்குதலானும் இவை முறையே வினைமுதற் 5 பொருள்மேலுங் கருவிப்பொருள்மேலும் வந்தன. இங்ஙனம் வர வே, கருவி கருத்தா எனவே அடங்குதலின் உடனிகழ்வென வேறு கூறவேண்டாவெனினும் அது மிகுந்துகாட்டலின் வேறுகூறினர் போலும் என்பது. இக்கருத்தேபற்றியன்றே "வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் றதுவே" என்ற ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் மீட்டு 10 உடனிகழ்வு கூறியதூஉமென்பது. இவையெல்லாம் ஆலுருபா னும் ஆனுருபானும் ஒடுவுருபானும் வந்தன.

"உலகத்தோடொட்டவொழுகல்" எனவும் "நாவீற்றிருந்தபு லமாமகளோடுஎன்பொற்—பூவீற்றிருந்த திருமாமகள் புல்லநாளும்" எனவும் வருவன எல்லாம் ஓடுருபான் வந்தன. 15

வாயாற்றக்கதுவாய்ச்சி அறிவானமைந்தசான்றோர் என்பன போல ஒன்றுனென்று தகுதலென்னுங் கருவிப்பொருண்மைக்கண் ணும், நாயாற்கோட்பட்டான் சாத்தனுன்முடியுமிக்கருமம் என்பன போல ஒன்றுனென்று தொழிலுறுதலென்னும் வினைமுதற்பொ ருண்மைக்கண்ணும், வாணிகத்தானுயினுன் என்பதுபோல ஒன்று 20 னென்றுதலென்னுங் காரக ஏதுப்பொருண்மைக்கண்ணுங், காணத் தாற்கொண்ட அரிசி என்பதுபோல ஒன்றுனென்றைக் கோட லென்னுங் கருவிப்பொருண்மைக்கண்ணும், எண்ணெடுவிராய அரிசி என்பதுபோல ஒன்றனேடொன்று மயங்குதலென்னும் உட னிகழ்ச்சிப்பொருண்மைக்கண்ணும், ஆசிரியனேடு மாணுக்கன்வந் 25 தான் என்பதுபோல ஒன்றனேடொன்று இயைந்து ஒருவினையாத லென்னும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருண்மைக்கண்ணும், மலையொடுபொ ருத மால்யானை என்பதுபோல ஒன்றனேடொன்று இயைந்து வேறுவினையாதலென்னும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருண்மைக்கண்ணும், (பொருதல் யானைக்கல்லது மலைக்கின்மையின் வேறுவினையா 30 யிற்று.) பொன்னேடிருப்பனையர் நின்னேடுபிறர் என்பதுபோல ஒன்றனேடொன்று இயைந்து ஒப்பல்லா ஒப்பினை உரைத்தலென் னும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருண்மைக்கண்ணும், (பொன்னேடு இரும் பை உவமித்தலே ஒப்பர் நின்னேடு பிறரை உவமிக்குமிடத்து என்ப தாம்.) கண்ணுற்கொத்தை காலான்முடவன் என்பனபோலச் சினை 35 விகார்த்தை முதன்மேல் ஏற்றிக்கூறும் பொருண்மைக்கண்ணும்,

மதியோடொக்குமுகம் என்பதுபோல ஒப்பின்கண்ணுஞ், சூவொடு சேழைதபாரஞ்சுமந்தது என்பதுபோலக் கட்புலனுகா ஒருவினைக்கண் ணும் வரும் வேறுபாடும் அறிக.

"தூங்குகையானோங்குநடைய" "உறழ்மணியானுயர்மருப்பி ன" என்பனபோல்வன எல்லாம் ஆன் ஒடுவாயின. பிறவும் அன்ன.

உ0க. நான்கா வதற்குரு வாகுங் குவ்வே
கொடைபகை நேர்ச்சி தகவது வாதல
பொருட்டுமுறையாதியி னிதற்கிதெனல்பொருளே.

இது நான்காம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்து கின்றது.

இ - ள். நான்காம் எண்ணுமுறைமைக்கண நின்ற வேற்று மைக்கு உருபு குவவென்பதாம்; அதன்பொருள் அந்தணர்க்கு ஆவைக்கொடுத்தான் "இரப்போர்க்குத் தேர்வீசும் வண்கையவன்" என்பனபோல ஒன்றற்கொன்றைக் கொடுத்தலும், அவற்குப்பகை இவன் அவற்குமாற்றான் இவன் மக்கட்குப்பகை வெகுளி என்பன போல ஒன்றற்கொன்று பகையாதலும், நாகர்க்குப் பலிநேர்ந்தார் சாத்தற்கு மகள் உடம்பட்டார் என்பனபோல ஒன்றற்கொன்றை மேற்கொடுப்பதாக உடம்படுதலும், அவற்குத் தக்காள் இவள் அறத் திற்குத் தக்கது அருள் என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று தகுதலுங், கடிசூத்திரத்துக்குப்பொன் அவனுக்குநெல் என்பனபோல உரு பேற்கும்பொருள் தானேயாய்த் திரிதலுங், கூழிற்குக்குற்றேவல் செய்யும் கூலிக்குக்கூறையொலிக்கும் என்பனபோல ஒன்றனை மேற் பெறுதல் காரணமாக ஒருதொழில் நிகழ்த்தலுஞ், சாத்தற்குமகன் கொற்றிக்குமகள் என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று முறையாதலும், முதலிய பொருண்மைக்கண் இதற்கு இது என்பதுபட நிற்ற லாம். எ - று.

ஆதியென்றதனுனே மாணுக்கற்கு அறிவுகொடுத்தான் என்ப துபோலக் கொடுப்பான்பொருளாய்க் கொள்வான்கட் செல்லாது ஆண்டுத்தோன்றுதலும் மாணுக்கற்கு நூற்பொருள் உரைத்தான் என்பதுபோலக் கொடைப்பொருள்குறித்த சொல்லானன்றிப் பிற வாய்பாட்டாற் கூறுதலுமாகிய கொடைப்பொருண்மைக்கண்ணும் "அல்லவைசெய்வார்க்கறங்கூற்றம்" பிணிக்குமருந்து கள்வர்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை என்பனபோலப் பகைமை தோன்றநிற்கும் பொருண்மைக்கண்ணும், "உற்றூர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்"

"அருங்கலமுலகின்பிக்கவரசர்க்கேயுரிய" "செல்வர்க்கேசெல்வந்த கைத்து" என்பனபோலத் தகுதிதோன்றநிற்கும் பொருண்மைக் கண்ணுங், கரும்பிற்குவேலி மயிரிற்கெண்ணெய் உயிரிற்குண்டி என் பனபோல ஒன்றற்கொன்று உபகாரப்படுதற்கண்ணுஞ், சாத்தற்குக் கூறுகொற்றன் என்பதுபோலப் பொதுவாகிய பொருளைக் கூறுபடுத் 5 தற்கண்ணுங், கைக்கியாப்புடையதுகடகம் "உண்டிவெய்யோர்க்கு றும்பிணியெளிது" என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று பொருத்தமு டைத்தாதற்கண்ணும், அவற்குநட்டான் அவற்குர்தமன் என்பன போல ஒன்றற்கொன்று நட்பாதற்கண்ணும், நட்டார்க்குக்காதலன் புதல்வர்க்கன்புறும் என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று காதலுடைத் 10 தாதற்கண்ணும், வடுகரசர்க்குச்சிறந்தார்சோழியவரசர் கற்பார்க்குச் சிறந்ததுசெவி என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று சிறத்தலென்னும் பொருண்மைக்கண்ணும் வருவன எல்லாங் கொள்க. இன்னும் இதனுனே அரசர்க்கமைச்சன் நமக்குநல்லன் "நிலத்துக்கணியென் பநெல்லுங்கரும்பும்" "போர்க்குப்புணைமன்" "மனைக்குப்பாழ்வா 15 ணுதலின்மை" "அந்தணர்நூற்கும றத்திற்குமாதியாய்" "பல்லுக்குத் தோற்றபனிமுல்லை" "ஊர்க்குமணித்தேபொய்கைபொய்கைக்குச்— சேய்த்துமன்றேசிறுகான்யாறே" இச்சொற்குப்பொருளிது அவற் குச்சோறுண்டு நினக்குவலியான் அவனூர்க்கிவ்வூர்காதம் "நட்டார்க் குத்தோற்றலைநாணுதோன்" என்பனபோல இதற்கு இதுவென்பது 20 பட வருவன பிறவுங்கொள்க. (சுரு)

உ0உ. ஐந்தா வதற்குரு பின்னு மில்லு
நீங்கலொப் பொலலை யேதுப் பொருள்வயி
னிதனினிற் றிதுவென வரலதன் பொருளே.

இஃது ஐந்தாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த் 25 ன்றது.

இ - ள். ஐந்தாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்று மைக்கு உருபு இன்னும் இல்லுமாகிய இரண்டுமாம்; நீக்கமும் பொரூஉவும் எல்லையும் ஏதுவுமாகிய நால்வகைப்பொருண்மைக்கண் ணும் இப்பொருளின் இத்தன்மைத்தாயிருக்கும் இப்பொருளென் 30 னும் பொருண்மைத்தாய் வருதல் அதன்பொருளாம். எ - று.

உ-ம். ஊரினீங்கினுனேணன் தமரிற்றீர்ந்தான்சாத்தன் வரை யின்வீழருவி "தலையினிழிந்த மயிரனையர்மாந்தர்—நிலையினிழிந்தக் கடை" காமத்திற்பற்றுவிட்டான்காவலன் என்பனபோல்வன நீக்

கம். பொரூஉ உறழ்பொரூஉவும் உவமப்பொரூஉவுமென இருவ கைப்படும். உறழ்தல் ஒன்றினொன்றைமிகுத்தல். காக்கையிற்கரிது களம்பழம் என வண்ணம் பற்றியும் இதனின்வட்டமிது என வடிவு பற்றியும் இதனினெடிதிது என அளவுபற்றியும் இதனிற்றீவிதிது
5 எனச் சுவைபற்றியும் இதனிற்றண்ணிதிது எனத் தண்மைபற்றியும் இதனின்வெய்திது என வெம்மைபற்றியும் இதனினன்றிது என நன்மைபற்றியும் இதனிற்றீதிது எனத் தீமைபற்றியும் இதனிற்சிறி திது எனச் சிறுமைபற்றியும் இதனிற்பெரிதிது எனப் பெருமைபற் றியும் இதனின்வலிதிது என வலிமைபற்றியும் இதனின்மெலிதிது
10 என மென்மைபற்றியும் இதனிற்கடிதிது எனக் கடுமைபற்றியும் இத னின்முதிதிது என முதுமைபற்றியும் இதனினிளைதிது என இள மைபற்றியும் இதனிற்சிறந்ததிது எனச் சிறப்புப்பற்றியும் இதனினி ழிந்ததிது என இழிவுபற்றியும் இதனிற்புதிதிது எனப் புதுமைபற் றியும் இதனிற்பழைதிது எனப் பழைமைபற்றியும் இவனினிலனி
15 வன் என இன்மைபற்றியும் இவனினுடையனிவன் என உடைமை பற்றியும் இதனினாறுமிது என நாற்றம்பற்றியும் இதனிற்பலவிவை எனப் பன்மைபற்றியும் இதனிற்சிலவிவை எனச் சின்மைபற்றியும் வருவனபோல்வன எல்லாம் பொரூஉ. இவற்றிற்கு இருவகைப்பொ ரூஉவும் விரிக்க. வண்ணம் வெண்மை கருமை முதலாயின; வடிவு
20 வட்டஞ் சதுரம் முதலாயின; அளவு நெடுமை குறுமை முதலா யின; சுவை கைப்புப் புளிப்பு முதலாயின; நாற்றம் நறுநாற்றந் தீநாற்றம் முதலாயின.

கருவூரின்கிழக்கிது இதனினூங்கிது என்பனபோல்வன எல் லை; கள்ளரினஞ்சுமிவன் வாணிகத்தினுயினனிவன் "கோட்டிற் 5 செய்தகொடிஞ்சிநெடுந்தேர்" என்பனபோல்வன ஏது. அவனினளி யனிவன் அதனிற்சேய்ததிது இகழ்ச்சியிற்கெட்டானிவன் மகிழ்ச் சியின்மைந்துற்றானிவன் என வருவனபோல்வன பிறவும் அன்ன.

இத்திறத்தனவெல்லாம் இதனினிற்றிதுவென வந்தவாறு கண்டுகொள்க. காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம் என்றவழி இதனி 10 னென்பது காக்கையினென்பது, இற்றென்பது கரிதென்பது, இது வென்பது களம்பழமென்பது. பிறவும் அன்ன. இவவுதாரணங்க ளுள் இற்றென்னும் வினைக்குறிப்பானன்றிப் பிறவாய்பாட்டான் வந்தனவும் அப்பொருள்பட நிற்றலான் இற்றென்றலேயாமென் பது. இவ்வாறே இல்லுருபோடும் ஒட்டுக. (௯௯)

15 ௨0௩. ஆறனுருமைக் கதுவு மாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறும்

பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டந்
திரிபி னாக்க மாந்தற் கிழமையிற்
பொருளிடங் காலமாம பிறிதின கிழமையி
னிதனதிது வெனவரூஉ மதனது பொருளே.

இஃது ஆறும்வேற்றுமையுருபும் பொருளும் உணர்த்து 5
கின்றது.

இ-ள். ஆறும் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்றுமை
யது ஒருமைப்பொருண்மைக்கு அதுவென்பதும் ஆதுவென்பதும்
பன்மைப்பொருண்மைக்கு அகாரமும் உருபாம்; பண்பும் உறுப்பும்
ஒன்றுபலகுழீஇயதும் வேறுபலகுழீஇயதும் ஒன்றுதிரிந்து ஒன்றாத 10
லுமாகிய தன்னோடு ஒற்றுமையுடைய பொருளான்வந்த தற்கிழ
மைக்கண்ணும் பொருளும் நிலனுங் காலமுமாகிய தன்னின்வேறாய்
நின்ற பொருளான்வந்த பிறிதின்கிழமைக்கண்ணும் இப்பொருளி
னுடையது இப்பொருளென்பதுபட வரும் அதனது பொருள். எ-று.

ஈண்டுத் தன்னென்றது உருபேற்கும் பொருளை. 15

"ஆற னுருபே யதுவா தவவும்—வேறொன் றுரியதைத
தனக்குரி யதையென—விருபாற் கிழமையின் மருவுற வருமே—
யைமபா லுரிமையு மான்றதற் கிழமை" என்றார் ஆசிரியர் அகத்திய
னாருமெனக்கொள்க.

பண்பின்கிழமையெனினும் ஒன்றியற்கிழமையெனினும் ஒக் 20
கும். அதுதான் சாத்தனது இயற்கை நிலத்தது அகலம் என்பன
போல வரும், இயற்கைக்கிழமையுஞ் சாத்தனது நிலைமை சாத்த
னது இல்லாமை என்பனபோல வரும் நிலைமைக்கிழமையுமென
இருவகைப்படும்.

உறுப்பாவது ஒருபொருளினது எகதேசம். அவவுறுப்பின்கி 25
ழமைதான் யானையது கோடு புலியது உகிர் என்பனபோல்வன
ஒன்றுபலகுழீஇயது எள்ளது குப்பை கொள்ளது குவியல் என்பன
போல்வன. வேறுபலகுழீஇயது படையது குழாம் மணியது தொ
குதி என்பனபோல்வன. திரிபினாக்கமெனினும் மெய்திரிந்தாயதெ
னினும் ஒக்கும். அதுதான் சிறிதுதிரிவதூஉம் முழுவதுந்திரிவதூஉ 30
மென இருவகைப்படும். அவற்றுட் சிறிதுதிரிவதுதான் சாத்தனது
செயற்கை சாத்தனதுகற்றறிவு என்பனபோல வருஞ் செயற்கைக்
கிழமையும், அரசனதுமுதுமை அரசனதுமுதிர்வு என்பனபோல
வரும் முதுமைக்கிழமையுஞ், சாத்தனதுதொழில் சாத்தனதுசெ

லவு என்பனபோல வரும் வினைக்கிழமையுமென மூவகைப்படும். முதுமை பிறிதோர் காரணம்பற்ருது காலம்பற்றி ஒருதலையாக அப்பொருட்கட் தோன்றும் பருவமாகலிற் செயற்கையுள் அடங் காதென்க. சாத்தனதொப்பு தொகையதுவிரி பொருளதுகேடு 5 சொல்லதுபொருள் இவையும் அன்ன. முழுவதுந்திரிவது எள் ளதுசாந்து கோட்டதுநூறு என்பனபோல்வன. இத்திறத்தன வெல்லாந் தற்கிழமை. இனிப்பிறிதின்கிழமை மூன்றனுட் பொருட் பிறிதின்கிழமைதான் சாத்தனதுடைமை சாத்தானதுதோட்டம் என்பனபோல வரும் உடைமைக்கிழமையும், மறியதுதாய் மறியது 10 தந்தை என்பனபோல வரும் முறைக்கிழமையும், இசையதுகருவி, வனைகலத்ததுதிகிரி என்பனபோல வருங் கருவிக்கிழமையும், அவனதுதுணை அவனதிணங்கு என்பனபோல வருந் துணைக்கிழ மையும், நிலத்ததொற்றிக்கலம் சாத்தனதுவிலைத்தீட்டு என்பன போல வருங் கலக்கிழமையும், (கலமாவது ஓலை. இஃது இருபொ 15 ருட்கு உரிமையுடைமையின் உடைமையின்வேருயிற்று.) ஒற்றிய துமுதல் ஒற்றியதுபொருள் என்பனபோல வரும் முதற்கிழமையுங், கபிலரதுபாட்டு என்பதுபோல வருஞ் செய்யுட்கிழமையும், (பாரிய துபாட்டு எனவும்படுதலின் இதுவும் இருபொருட்கு உரித்து. பாண ரதுபாட்டியலென்பதும் அது.) காட்டதியானை என்பதுபோல 20 வரும் வாழ்ச்சிக்கிழமையுமென எண்வகைப்படும். இனி இடப்பிறி தின்கிழமைதான் முருகனதுகுறிஞ்சிநிலம் என்பதுபோல வருங் கிழமைக்கிழமையும், யானையதுகாடு என்பதுபோலவரும் வாழ்ச்சிக் கிழமையுமென இருவகைப்படும். இனிக் காலப்பிறிதின்கிழமை தான் வெள்ளியதாட்சி என்பதுபோல வருங் கிழமைக்கிழமைத் 5 தாய் நிற்கும். "தனதுவெள்வேல் யானைவளவன் கொல்லிமிமிசை" என்பதுபோல ஆதுருபுஞ் சாத்தனவாடை என்பதுபோல அகாரவு ருபும் வந்தனகாண்க. பிறவும் அன்ன. பெரும்பான்மைபற்றி இத னதிது என்றுரேனும் பன்மைக்கண் இதனவிவை எனபதுபட வருதல்கொள்க. (சரு)

உ0ச. ஏழ னுருபு கண்ணே யதன்பொருள
வினைசெய யிடதது னிலததிற காலததி
னனைவகைக் குறிப்பிற் ருேனறலா மனறியுங்
கண்கால புறமக முளளுழை கீழ்மேல்
பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனுஅ
5 முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனுஅ
*வன்ன பிறவும மதனபால வென்மனர்.

இஃது ஏழாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். ஏழாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்றுமைக்கு உருபு கண்ணென்பதாம்; அதனது பொருள் வினைசெய்யாநிற்றலாகிய இடத்தின்கண்ணும் நிலமாகிய இடத்தின்கண்ணுங் காலமாகிய இடத்தின்கண்ணுமென அம்மூவகைக்குறிப்பினகண்ணுந் தோன்றலாம்; அன்றியுங் கண் முதலாக இடம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பது பொருளும் அவைபோல்வன பிறவும் ஏழாவதன் இறத்தன என்றுகூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

எனவே, இடமாகக் குறிக்கப்படாதவழி அப்பெயர்க்கண் வேற்றுமை தோன்றாதென்பதாம். தன்னினமுடித்தலென்பதனால் ஏனைவேற்றுமைச்சொற்களும் அவ்வப்பொருட்குறிப்பு இல்வழி அவ்வப்பெயர்க்கண் வாராமைகொள்க.

வரலாறு;—தட்டுப்புடைக்கண்வந்தான் மாடத்தின்கணிருந்தான் கூதிர்க்கண்வந்தான் எனவரும்.

இனிக் கண்ணென்னும் பொருளாவது "கணணின்றுகூறுதலாற்றானவனாயினான்" எனவும் "கண்ணகன்ஞாலம்" எனவும் கண்ணென்னும் இடைச்சொல்லான் உணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மை. தேவகையென்பது திசைக்கூறு. கண் கால் புறம் அகம் என்பவற்றது பொருள்வேற்றுமை வழக்குநோக்கி உணர்ந்துகொள்க. கண்ணின்றுசொல்லியானை என்கணின்றியைசொல்லற்பாலையல்லை என்றும் ஊர்க்காற்செய்யை ஊர்க்கட்செய் என்றும் ஊர்ப்புறத்துநின்றமரத்தை ஊர்க்கண்மரமென்றும் எயிலகத்துப்புக்கானை எயிற்கட்புக்கான் என்றும் இல்லுளிருந்தானை இல்லின்கணிருந்தான் என்றும் அரசனுழையிருந்தானை அரசன்கணிருந்தான் என்றும் ஆலின்கீழ்க்கிடந்த ஆவை ஆலின்கட்கிடந்தது என்றும் மரத்தின்மேலிருந்த குரங்கை மரத்தின்கணிருந்தது என்றும் ஏர்ப்பின்சென்றானை ஏர்க்கட்சென்றான் என்றும் காட்டுச்சாரோடுவதனைக் காட்டின்கண்ணோடுவது என்றும் உறையூர்க்கயனின்ற சிராப்பள்ளிக்குன்றினை உறையூர்க்கட்குன்று என்றும் எயிற்புடைநின்றாரை எயிற்கணின்றார் என்றும் வடபால்வேங்கடந் தென்பாற்குமரி என்பனவற்றை வடக்கண்வேங்கடந் தெற்கட்குமரி என்றும் புலிமுன்பட்டானைப் புலிக்கட்பட்டான் என்றும் நூலின் இடையுங் கடையுந் தலையும் நின்ற மங்கலத்தை நூற்கண்மங்கலம் என்றும் கைவலத்துள்ளதனைக் கைக்கண்ணுள்ளது என்றும் தன்னிடத்து நிகழ்வதனைத் தன்

கணிகழ்வது என்றும் அவ்விடப்பொருள்பற்றி ஏழாம்வேற்றுமை வந்தவாறு கண்டுகொள்க. எனுவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

அன்னபிறவும் என்றதனாற் பொருடகணுணர்வு என்கணன்பு டையன் மலர்க்கணூற்றம் ஆகாயத்துக்கட்பருந்து எனனுந் தொடக் 5 கத்தன கொள்க.

இனிக் கண் கால் முதலியவற்றை உருபென்பாரும உளரா லோவெனின், உருபாயின ஊர்ப்புறத்திருந்தான் ஊரகததிருந்தான் கைவலத்துள்ளதுகொடுக்கும் எனப் புறம அகம் வலம என்பனவற் றுவழி அத்துச்சாரியைகொடுத்து உதாரணங்காட்டல் பொருந்தா 10 மையானும் அவை வேறு வேறுபட்ட இடப்பொருளவாகிய பெய ராய்நிற்றலல்லது பெயர்ப்பொருளை ஐ ஒடு கு இன் அது போல வேறு படுத்துந் தனமையவாய உருபுகளாய் நிற்றலினமையானும உருபா காவென்க. இவற்றைப் பொருளென்றலே ஆசிரியர் தொல்காப்பிய னார்க்குங் கருத்தென்பது சேனவரையருரையான் உணர்க. வாய் 15 வயின பாடு அளை முதலியன இடப்பொருளவாகிய பெயராய் நிற்ற லல்லது பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்துந் தன்மையவாய் நிற்றலின மையின் அவையும் ஏழனுருபாகாமையுங் கண் கால் முதலியனபோ லத் தம்முட் பொருள்வேறுபாடு உடைய அன்மையின் இவவிடப் பொருள்பற்றிக் கண்ணென்னுருபு வாராமையும் உணர்க. (சசு)

20 உ0ரு. எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
றிரிபு குன்றன மிகுத லியல்பயற்
றிரிபு மாம்பொருள் படாக்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தா னழைப பதுவே.

இஃது எட்டாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த் 5 துகின்றது.

இ - ள். எட்டாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்று மைக்கு உருபு விளியேற்கும் பெயரின இறுதி திரிதலுங் கெடுதலும் பிறிதுவந்தடைதலும் இயல்பாதலும ஈற்றயல் நின்றதன் திரிபுமாம்; அதன்பொருள் படர்க்கையிடத்தாரை ஒருவன தனக்கு எதிர்முக 5 மாக விளித்தலாம். எ - று.

எய்துபெயரெனவே, எய்தாப்பெயரும் உளவென்பதாயிற்று. அவை மேற்கூறுப. படர்க்கையிடத்தாரெனவே ஏனையிடத்தார் ஈண்டே விலக்கப்பட்டாரென்பதூஉம் பெற்றும். படர்க்கையோ

ரை என்றாரேனும் "ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும்—வரு வன தாமே வழக்கென மொழிப" என்பவாகலின் அவவிடத்து ஐம் பாலுங்கொள்க. இயல்பாய விளியுருபிற்கும் பெயருருபிற்கும் வடி வான் வேற்றுமையின்றேனும் பொருளான் உளதெனக்கொள்க. தானென்பது சந்தவின்பப்பொருட்டு வந்தது. (சஎ) 5

உ0கூ. இஉ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றொடு
ணஃகா னவீ றாகும் பொதுப்பெயர்
மெய்யுயி ரனைத்திற் றஃறிணை விளிப்பன
வொல்வழி யறிதல வழக்கத் தான. 10

இது மேல் எய்துபெயரென்றார் அவை இவையெனத் தொ குத்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். இகர உகர ஊகார ஐகார ஓகாரங்களும் னகர ளகர ரகர லகர யகரங்களுமாகிய பத்து ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களும் இவற்றுள் ஓகாரமும் ரகாரமுமாகிய இரண்டனையும் ஒழித்துநின்ற 15 எட்டடனே ணகாரமும் ஆகாரமுமாகிய பத்து ஈற்று விரவுப்பெயர்க ளும் ஒற்றும் உயிருமாகிய எல்லா ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்களும் விளியேற்பனவாம். அங்ஙனம் விளியேற்றற்குப் பொருந்தும் இடம் அறிக வழக்கிடத்து. எ - று.

முன்னிலையாக்கலுஞ் சொல்வழிப்படுத்தலும் வேண்டுழியென் 20 பார் ஒல்வழியென்றார். இன்னும் அதனானே உகரங் குற்றுகர மெனவும் முற்றுகரமுஞ் சிறுபான்மை விளியேற்குமெனவுங் கொள்க. ஏனை ஈற்றுப் பெயர்கள் விளிகொள்ளாவென்பது தானே போதருமெனக. (சஅ)

உ0எ. இம்முப் பெயர்க்க ணியல்பு மேயு 25
மிகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

இது மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேல் விளியேற்பன இவையென வரைந்தோதப் பட்ட உயர்திணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் அஃறிணைப்பெயரென்னும் 30 மூவகைப்பெயர்க்கண்ணும் இயல்பாதலும் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிகுதலும் இகர ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிதலும் விளிவேற்று மைக்கு உருபுகளாம். எ - று.

வரலாறு;—நம்பிவாழி வேந்துவாழி திருவாழி ஆஉவாழி நங்கைவாழி கோவாழி என உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. கணி கணியே, வேந்து வேந்தே, திரு திருவே, ஆஉ ஆஉவே, கோ கோவே என உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. நம்பி நம்பீ, தோழி தோழீ என இகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. னகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயருள் "நம்பன்சிறிதேயிடைதந்திதுகேட்க" என அன்னீறுஞ் சேரமான் மலையமான் என ஆனீறும் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. "படிவ வுண்டிப் பார்ப்பான் மகனே" என முறைமைசுட்டாமகனுந் "தென்னவனே தேர்வேந்தே தேறுநீர்க் கூடலார்—மன்னவனே மார்பின் மறு" என அன்னீறுந் தமமுன் தம்முனே என உன்னீறும் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. கடவுள்வாழி அடிகள்கூறீர் கோமாள்கூறாய் கடியாள்கூறாய் "ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்களு * * * மெம்மம் புகடிது விடுது நும்மரண் சேர்மின்" என ளகர ஈற்றுயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. "அகவன்மகளேயகவனமகளே" என முறைமைசுட்டாமகளென்னும் ளகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கது. மாந்தர்கூறீர் சான்றோர்கூறீர் கேளிர்வாழி "பெண்டிரும்பிணியுடையீரு * * * நும்மரண்சேர்மின" என ரகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. இறையவர் இறையவரே வந்தவர் வந்தவரே கரியவர் கரியவரே என ரகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. குரிசில்கூறாய் தோன்றல்கூறாய் ஆண்பால்கூறாய் பெண்பால்கூறாய் என லகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. திருமாலே தோன்றலே "குருசிலேயெம்மையுள்ளாய்" என லகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. ஆய்வாழி என யகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் அண்மைக்கண் இயல்பாயிற்று. ஆயேகூறாய் என யகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கது. பிணாவாராய் சாத்திகூறாய் பூண்டுகூறாய் அழிதூவாராய் தந்தைதாராய் அன்னையருளாய் என உயிரீற்று விரவுப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. பிணாவேகூறாய் பூண்டேகூறாய் என உயிரீற்று விரவுப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. சாத்தி சாத்தீ எம்பி எம்பீ என இகர ஈற்று விரவுப்பெயர்கள் ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. ஆண்வாழி பெண்வாழி சாத்தன்வாழி மகள்வாழி தூங்கல்வாழி தாய்வாழி என ஒற்றீற்று விரவுப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. ஆண் ஆணே பெண்

பெண்ணே மகன் மகனே மருமகன் மருமகனே மகள் மகளே மருமகள் மருமகளே தூங்கல் தூங்கலே கூந்தல் கூந்தலே தாய் தாயே என ஒற்றீற்று விரவுப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. நெஞ்சம்வருந்தினை வாழியநெஞ்சம் எனவும் "குருகு கருங்கால்வெண் குரு கொன்று கேண்மதி" எனவும் ஒற்றீற்று அஃறிணைப்பெயரும் உயிரீற்று அஃறிணைப்பெயரும் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. இதண் இதணே புனம் புனமே மான் மானே வேய் வேயே கார் காரே குயில் குயிலே புள் புள்ளே எனவும் விள விளவே நிலா நிலாவே கிளி கிளியே வீ வீயே குருந்து குருந்தே பூ பூவே சே சேவே கழை கழையே எனவும் ஒற்றீற்று அஃறிணைப்பெயர்களும் உயிரீற்று அஃறிணைப்பெயர்களும் பிறிது வந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. மந்தி மந்தீ தும்பி தும்பீ என இகர ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்களின் ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. பிறவும் அன்ன.

மன்னென்றமிகையானே ஐகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிது வந்து அடைதலாய் ஏகாரம் ஏலாதனவும் அஃறிணைப்பெயர் அன்மொழித்தொகையாய்த்தான் ஆகுபெயராய்த்தான் உயர்திணைக்கண்வந்துழி உயர்திணைப்பெயராய்ச் சுடர்த்தொடி "சுடர்த்தொடீகேளாய்" என இகர ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிந்தும் தாழ்குழல் தாழ்குழலே எனப் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கும் விளியேற்றலுந் தோழீஇஇஇ தோழீஇஇஇஇ எனத் தொழில்செய்கின்றவளேயென்னும் பொருட்டாய் நிற்பதோர் இகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் உழாஅஅன் கிழாஅஅன் என னகர ஈற்று அளபெடைப்பெயருங் கோஒஒள் என ளகர ஈற்று அள்பெடைப்பெயருஞ் சிறாஅஅர் மகாஅஅர் என ரகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் மாஅஅல் என லகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் இயல்பாய் விளியேற்றலும் நம்முன் நம்முனா என உன்னீறு ஆகாரம் மிகுதலும் அம்மசாத்தா என்புழிச் சாத்தா என்பதே எதிர்முகமாக்குமாயினும் அம்ம என்னும் இடைச்சொல்லும் எதிர்முகமாக்குதலே குறித்துநிற்றலின் அதுவும் அம்மாசாத்தா என இறுதி திரிந்து விளியேற்றலும் இவ்வாறுவருவன பிறவுங்கொள்க. இவ்வளபெடைப்பெயர்கள் செய்யுளுட் குறைந்துவந்தன சந்த இன்பநோக்கி விகாரத்தான் வந்தனவென்க. (௬௯)

உ0அ. ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவு
முருபா மல்லவற் றுயு மாகும்.

இஃது ஐகார ஈற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறு கின்றது.

இ - ள். ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு அவ்வைகாரம் ஆயா யும் ஆவாயுந் திரிந்து விளியேற்றலும் உயர்திணை அஃறிணைப் பெய 5 ர்க்கு அஃது ஆயாய் ஈறுதிரிந்து விளியேற்றலும் உருபாம். எ - று.

வரலாறு;—அன்னை அன்னாய் "அன்னை வன்னை வலந்தே னெ ழுந்திராய்" அத்தை அத்தாய் அத்தா எனவும் நங்கை நங்காய் மடந் தை மடந்தாய் எனவும் "சிறுமீன் கவுட்கொண்ட செந்தூவி நாராய்" "கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் வாடினீர்" எனவும் வரும்.()

10 உ0௧. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்கக
ணளபீ றழிவய னீட்சி யதனோ
டீறு போத லவற்றோ டோவுற
வீறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாத
லதனோ டயறிரிந் தேயுற வீறழிந
15 தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

இஃது னகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். னகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில சேரமான் சேரமாஅன் மலையமான் மலையமாஅன் அம்பர்கிழான் அம்பர்கி உ0 ழாஅன் வல்லங்கிழான் வல்லங்கிழாஅன் எனச் சேய்மைக்கண் அள பெடுத்தலுஞ், சில துறைவன் துறைவ ஊரன் ஊர என அண்ணீறு அண்மைக்கண் ஈறுகெடுதலுஞ், சில நம்பன் நம்பான் எம்பெருமன் எம்பெருமான் என அன்னீறு ஈற்றயல் நீடலுஞ், சில துறைவன்து றைவா ஊரன் ஊரா சோழன் சோழா என அன்னீறு அயல் நீண்டு உ5 ஈறுகெடுதலுஞ், (ஏடாவென்பது படர்க்கைப்பெயராகாது தோழன் முன்னிலைப்பெயராயே தோழாவென்னும் பொருட்டாய் நிற்பதொன் றாகலின் ஈண்டைக்கு ஏலாதென்க.) சில ஐயன் ஐயாவோ அன்பன் அன்பாவோ என அன்னீறு புலம்பின்கண் ஈறழிந்து அயல் நீண்டு பிறிதுவந்தடைதலாய் ஓகாரம் மிகுதலுஞ், சில திரையன் திரை ௩0 யவோ ஐயன் ஐயவோ என அன்னீறு புலம்பின்கண் ஈறழிந்து பிறி துவந்தடைதலாய் ஓகாரம் மிகுதலுஞ், சில வந்தான் வந்தாய் சென் றான் சென்றாய் என ஆனீறு இறுதி யகாரவொற்றாயுஞ், சில வாயி லான் வாயிலோயே என ஆனீறுங் கிழவன் "பெருங்கால்வைப்பினோ

கெழுவோயே" மாயன் மாயோயே என அன்னீறும் அயல் திரிந்து இறுதி யகரவொற்றாய் ஏகாரம் மிகுதலுஞ், சில ஐயன் "ஐயேயெ மக்கீங்கருள்" முருகன் "மடவைமனற வாழியமுருகே" என அன்னீறு ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ-று.

பிறவும் அன்ன.

ஒருசாரென்பதனை விளியதிகாரமுடிவளவும் உய்த்துரைக்க.()

உக௦. ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபய னீட்சி
யிறுதி ளகரம் யவ்வொற் றாத
லயலி லகரமே யாதலும விளித்தனு.

இது ளகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ளகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில "மேவார்த் தொலைத்தவிறன்மிகுவேளள்" எனச் செய்மைக்கண் அளபெடுத்த லுஞ், சில குழையள் குழையாள் அணியள் அணியாள் மக்கள் மக்காள் என அன்னீற்று அயல் நீடலுஞ், சில குழையாள் குழையாய் உண்டாள் உண்டாய் என ஆனீற்று இறுதிளகரம் யகரவொற்றாய்த் திரிதலுஞ், சில "தலைமீதுகொள்வமடிகேள்" என ஈற்றயலில் அகரம ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன.

"துறந்துள்ளாரவரெனத்துனிகொள்ளலெல்லாந்" என ஈறழிந்தும் விளியேற்கும் என்பாரும் உளராலோவெனின் அது படர்க்கைப்பெயராகாது தோழிமுன்னிலைப்பெயராயே தோழீ என்னும் பொருட்டாய்நிற்பதொன்றாகலின் ஈண்டைக்கு ஏலாதெனக. (ருஉ)

உகக. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றய
லகர மீஈ யாதலாண் டையா
வீயாத லதனோ டேயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீட
லீற்றி னேவுற லிவையுமீண் டுருபே.

இது ரகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ரகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில உழார் உழாஅர் செழார் செழாஅர் எனச் செய்யுட்கண் அளபெடுத்தலுஞ், சில தெவவர் "எனைமுன்னில்லன்மின்றெவவிர்" என ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலுஞ், சில வேந்தர் வேந்தீர் நாய்கர் நாய்கீர் என அஃது
5 ஈகாரமாதலுஞ், சில பார்ப்பார் பார்ப்பீர் சான்றார் சான்றீர் கரியார் கரியீர் என ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலுஞ், சில பல்சான்றார் பல் சான்றீரே சேவகசாமியார் சேவகசாமியீரே என அதனுடனே ஏகாரம் மிகுதலுஞ், சில தோழியார் தோழீரே தொழும்பியார் தொழும்பீரே என ஈற்றயல் யாக்கெட்டு அதன் அயல் இகரம் ஈகாரமாய் ஏகாரம்
10 மிகுதலுஞ், சில பெண்டிர் பெண்டிரோ என இர் ஈறு புலம்பினகண் ஓகாரம் மிகுதலுமாகிய இவையும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன.

ஈண்டென்ற மிகையானே கடல் கழி சாத்தி கொற்றி என்றற் றொடக்கத்து ஒருசாரனவற்றைக் கடலார் கழியார் சாத்தியார்
15 கொற்றியார் எனச் சிறப்பித்து உயர்திணைவாய்பாட்டான் வழங் குழி அவையுங் கடலீரே கழியீரே சாத்தீரே கொற்றீரே என்றற் றொடக்கத்துத் திரிபேற்றலும் பிறவாற்றான் வருந் திரிபுவேறுபாடு களுங் கொள்க. (நுங)

உகஉ. லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் கயனீ டிதலும்
20 யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

இது லகார யகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார யகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுட் சில முறையானே ஏந்தல் ஏந்தால் தோன்றல் தோன்றால் குரிசில் குரிசீல்
25 என லகார ஈறு ஈற்றயல் நீடலும் "விளங்கு மணிக்கொடும் பூணாஅய் நின்னாட்—டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மே" என யகார ஈறு செய்யுட்கண் அளபெடுத்தலும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன. (நுச)

உகங. ளவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்கண்
30 ணிறுதி யழிவது ஞேடய னீட்சி.

இது ளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். னகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயருள்ளும் விரவுப்பெய ருள்ளுஞ் சில முறையானே அலவன் "கொடுந்தாளலவகுறையாமி ரப்பம்" எனவும் சாத்தன் சாத்தகேள் எனவும் ஈறுகெடுதலும் இக லன் "இகலுபுகுதிக்குமிகலா" அலவன் "கண்டல்சேரளைசேரலவா" கலுழன் "கடும்பறைக்கலுழா" எனவும் சாத்தன் சாத்தா கொற் 5 றன் கொற்றா எனவும் ஈறுகெடுதலுடனே ஈற்றயல் நீடலும் விளியு ருபாம்.. எ - று.

பிறவும் அன்ன. முன்னர் விளியுருபாமென்றதனை ஈண்டும் உய்த்துரைக்க. (ருரு)

உகச. லளவீற் றஃறிணை பெயாபொதுப் பெயர்க்க 10
ணீற்றய னீடசியு முருபா கும்மே.

இது லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெ யர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயருள்ளும் விர வுப்பெயருள்ளுஞ் சில முயல் "திங்களுட் டோன்றி யிருந்த குறுமு 15 யால்" கிளிகள் கிளிகாள் எனவும் கூந்தல் கூந்தால் மக்கள் மக்காள் எனவும் ஈற்றயல் நீடலும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன. (ருசு)

உகரு. அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையி
னளவும புலம்பி னோவு மாகும. 20

இது முன்னர்க் கூறிப்போந்த இயல்புமுதலாயின இன்னுழி யாம் என்கின்றது.

இ - ள். அண்மைக்கண் இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலுஞ் சேய் மைக்கண் அளபெழுதலும் புலம்பின்கண் ஓகாரம் மிகுதலும் விளியு ருபாம். எ - று. 25

நம்பி நம்பீஇ சாத்தி சாத்தீஇ தும்பி தும்பீஇ என இகர ஈறு சேய்மைக்கண் அளபெழுந்தன. ஒழிந்தவற்றிற்கு உதாரணம் முன் னர்க் காட்டினவேயாம். (ருஎ)

உகசூ. ஙஞ ணநமன யரலவ ழளவென் னவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னளரவெ னிறுதியும் 30

வினச்சுட் டெனுமவை முதல வாகி
யைம்பால் குறித்த வைவகை யிறுதியு
மன்ன பிறவுந் தாமுந் தானு
மின்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே.

5 இது மேல் விளியேற்குமெனக் கூறிப்போந்த இறுதியவற்றுள்ளும் இவ்வீற்றுப்பெயர்கள் விளியேலா என்கின்றது.

இ - ள். த ந நு என்னும் உயிர்மெய்யையும் எ என்னும் உயிரையும் முதலாகவுடையவாய் ஒருவனது கிளைமைப்பொருண்மையைக் குறித்துநின்ற ன ள ர என்னும் மூவகைப்புள்ளியையும் இறு
10 தியாகவுடைய பெயர்களும் வினவெழுத்துக்களையுஞ் சுட்டெழுத்துக்களையும் முதலாகவுடையவாகி ஐம்பாலையுங் குறித்துநின்ற ஐவகை இறுதியையும் இறுதியாகவுடைய பெயர்களும் அவைபோல்வன பிறபெயர்களுந் தாம் தான் என்னும்பெயர்களும் மேல் விளியேற்குமெனப் போந்த பெயரோடு கோடலையின்றிநிற்றலை வேண்
15 டும் ஆசிரியன். எ - று.

வரலாறு;—தமன் தமள் தமர் நமன் நமள் நமர் நுமன் நுமள் நுமர் எமன் எமள் எமர் தம்மான் தம்மாள் தம்மார் நம்மான் நம்மாள் நம்மார் நும்மான் நும்மாள் நும்மார் எம்மான் எம்மாள் எம்மார் எனவும், எவன் எவள் எவர் எது எவை ஏவன் ஏவள் ஏவர் ஏது
உ0 ஏவை யாவன் யாவள் யாவர் யாது யாவை எனவும், அவன் அவள் அவர் அது அவை இவன் இவள் இவர் இது இவை உவன் உவள் உவர் உது உவை எனவும், தாம் தான் எனவும் வரும்.

அன்னபிறவும் என்றதனானே மற்றையான் மற்றையாள் மற்றையார் மற்றையது மற்றையவை பிறன் பிறள் பிறர் என்பன
உ5 போல்வனவுங் கொள்க.

வேண்டும் என்றதனானே "எம்மானே தோன்றினை யெம்மை யொழித்தியோ" எனச் சிறுபான்மை விளியோடு கோடலுந் தமர் முதலாயின கள்ளென்னும் இடைச்சொல்லோடு கூடியவழி ளகர ஈறுபோல ஈற்றயல் நீண்டு தமர்காள் எமர்காள் எனவும் நமரங்காள்
3O எனவும் பெயர்த்திரிசொல்லாய்த் திரிந்துநின்று விளியோடு கோடலுங்கொள்க. (௫அ)

உகஎ. பொருண்மயங் குதலு முருபுமயங் குதலுந்
தெரிநிலை யுடைய வேற்றுமைக் கண்ணே.

இது மேற்கூறிப்போந்த வேற்றுமைகட்கு எய்தாதது எய்து விக்கின்றது.

இ - ள். பொருள்மயங்குதலும் உருபுமயங்குதலுமாகிய இரு கூற்று மயக்கமும் ஆராய்ந்தறியும் இடனுடைய வேற்றுமையி டத்து. எ - று.

உரியவை உரிய என்பார் தெரிநிலையுடைய என்றார். (ருகூ)

உகஅ. அவற்றுட், பொருளின் மயக்கம் பிறிதொன்றன்
தன்பொருளவிடாது தலைமயங்குதலே. [பொருளொடு

இது பொருள்மயக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். அவ்விருகூற்று மயக்கத்துட் பொருளின்மயக்கமா வது பிறிதோர் வேற்றுமையுருபின் பொருளோடு பிறிதோர் வேற் றுமையுருபு தன்பொருளிற் றீராது அப்பொருணிலைக்களத்துச் சென்று மயங்குதலாம். எ - று. (சூ0)

உகசு. உருபின மயக்கமோ ருருபின் பொருளொடு
தன்பொருள விடுத்துத் தலைமயங் குதலே.

இஃது உருபு மயக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். உருபின்மயக்கமாவது பிறிதொரு வேற்றுமையுரு பின் பொருளோடு பிறிதொரு வேற்றுமையுருபு தன்பொருளிற் றீர்ந்து அப்பொருணிலைக்களத்துச் சென்று மயங்குதலாம். எ - று.

உஉ0. அவ்விரு திறனுஞ் செவ்விதி னாடி
யிவ்வென வறிக வியல்புணர்ந் தோரே.

இது மேலனவற்றிற்கு ஓர் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். அவ்விருகூற்று மயக்கத்தையும் முறையானே ஆராய்ந்து இவையென அறிக இலக்கணங்களை அறிந்தோர். எ - று.

இவ்வென அறிதலாவது கோட்டைக்குறைத்தான் குதிரைக் கன்றினான் நெறியைச்சென்றான் என இரண்டாவதன் பொருளா கிய குறைத்தல் முதலாயின பொருட்கட் கோட்டின்கட்குறைத் தான் குதிரின்கட்கன்றினான் நெறிக்கட்சென்றான் எனக் குறைத்தல் முதலியவற்றிற்குக் கோடுமுதலாயின இடனுமாகலிற் தன்பொரு

ளிற் றீராது ஏழாவது மயங்கிற்றெனவும், "இவளைக்கொள்ளுமிவ் வணி" என இரண்டாவதன் பொருட்கண் 'இவட்குக்கொள்ளுமிவ் வணி' எனவும், அவனூற்செயத்தகுமக்காரியம் என வரும் மூன்றாவ தன்பொருட்கண் அவற்குச்செயத்தகுமக்காரியம் எனவும், கருவூரின் கிழக்கு சாத்தனினெடியன் மனைவாழ்க்கையிற்பற்றுவிட்டான் ஊ ரிற்றீர்ந்தான் என வரும் ஐந்தாவதன் பொருட்கட் கருவூர்க்குக்கி ழக்கு சாத்தற்குநெடியன் மனைவாழ்க்கைக்குப் பற்றுவிட்டான் ஊர்க்குத்தீர்ந்தான் எனவும், யானையதுகோடுகூரிது ஆவின்கன்றுக ரிது என வரும் ஆறாவதன் பொருட்கண் யானைக்குக்கோடுகூரிது ஆவிற்குக்கன்றுகரிது எனவும், காலைக்கண்வரும் என வரும் ஏழா வதன் பொருட்கட் காலைக்குவரும் எனவும், இதற்கு இதுவென் பது பட வருந் தன்பொருளிற்றீராது நான்காவது மயங்கிற்றெனவும், மணலுளீன்ற எனவரும் ஏழாவதனபொருட்கட் "கிளையரிநாணற்கி ழங்குமணற்கீன்ற—முளையோ ரன்ன முள்ளெயிற் றுத்துவர் வாய்" எனவும், கொக்கினின்றும் ஏழிந்த எனவரும் ஐந்தாவதன் பொ ருட்கட் "கொக்கினுக்கொழிந்ததீம்பழங்கொக்கின" எனவும் தம் பொருளிற்றீர்ந்து நான்காவது மயங்கிற்றெனவும் அறிதலாம். பிறவும் அன்ன.

தொக்குழி மயங்குவனவும் உள. அவை மேற்கூறுப.

பொருண்மயக்கந் தன்பொருளிற் றீராது மயங்குதலின் உருபு ஏற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லுந் தம்முள் இயை புடையனவாமாகலின் அததொடர்ப்பொருள் அவவேற்றுமையுரு பின் பொருளாவான் சேறலான் அதனைச் சார்ந்து அதன்பொருளா மென்பதூஉம் உருபுமயக்கந் தன்பொருளிற் றீர்ந்து மயங்குதலின் உருபு ஏற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லுந் தம்முள் இயைபு டையனவல்லவாமாகலின் அத்தொடர்ப்பொருள் அவவேற்றுமையு ருபின் பொருளாவான் செல்லாமையான் அதன் பொருளாகாது தான்செல்லும் பக்கத்து வேற்றுமையுருபினைச் சார்ந்து அதன்பொ ருளாமென்பதூஉந் தாமே விளங்குமென்று உணர்க. (சுஉ)

உஉக. முதன்முனை வரிற்கண் சினைமுன் வருதலு
மதுமுதற காகிற் சினைக்கை யாதலு
மினையவை பிறவு நினைதல் வேண்டும்.

இது வேற்றுமையுருபு ஏற்புழிப் படுவதோர் வரையறையும் வேற்றுமைப்பகுதிக்கு ஏற்பதோர் புறனடையும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். முதற்சொல்லுஞ் சினைச்சொல்லுமாகத் தொடர்ந்த வழி முதற்சொற்கண் இரண்டாவது வரின் ஏழாவது சினைச்சொற் கண் வருதலும் ஆறாவது முதற்சொற்கண் வரிற் சினைச்சொற்கண் இரண்டாவது வருதலும் இத்தன்மையன பிறவும் ஆராய்ந்து அறி தலை விரும்பும் ஆசிரியன். எ - று. 5

வரலாறு;—யானையைக்கோட்டின்கட்குறைத்தான் எனவும் யானையதுகோட்டைக்குறைத்தான் எனவும் வரும்.

இனி, இனையவைபிறவும் என்றதனனே யானையைக்கோட் டைக்குறைத்தான் என ஈரிடத்தும் இரண்டாவதே வருதலும் இவ் வாறே மணியைநிறத்தின்கட்கெடுத்தான மணியதுநிறத்தைக்கெடுத் 10 தான மணியைநிறத்தைக்கெடுத்தான எனப் பண்புபற்றிவருதலும் தலைமகனைச்செலவின்கணழுங்குவித்தல் தலைமகனதுசெலவைய ழுங்குவித்தல் தலைமகனைச்செலவையழுங்குவித்தல் எனத் தொழில் பற்றி வருதலுஞ் சாத்தனை நூலையோதுவித்தான் யாற்றைநீந்தைவி லக்கினான எனப் பொருட்டொடர்ச்சிபற்றி வருதலும் அரசனொடி 15 ளையானந்தார் ஆசிரியனொடுமாணாக்கர்வந்தார் என உயர்பொருளும் இழிபொருளும்பற்றி மயங்கிவந்தவழி ஒருவினையொடுச்சொல் உயர் பின்வழித்தாகலும் நம்பிமகன் நங்கைகணவன் என்னுந் தொகை களை விரிப்புழி நம்பிக்குமகன் நங்கைக்குக்கணவன் என "அது வென வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயின்—னதுவெ னுருபுகெ 20 டக் குகரம் வருதலும" பிறவுமற்றுன வருவனவுங் கொள்க. (சுரு)

உஉஉ. முதலிவை சினையிவை யெனவேறு ளவில
வுரைப்போர் குறிப்பின வறறே பிண்டமும.

இது முதல் சினைகளை ஆராயுமுகத்தான் ஐயம் அறுத்தலும் பல பொருட்டொகுதியை உணர்த்தும் பெயர்க்கும அதற்றின் இயல்பு 25 ஏற்பித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். முதற்பொருள் இவை சினைப்பொருள் இவை எனத் தம்முள் வேறுவேறு பொருளாகா; சொல்லுவாரது குறிப்பின்வழி யவாய் முதலாயவையே சினையுமாய்ச் சினையாயவையே முதலுமாய் நிற்கும் பிண்டப்பொருண்மையை உணர்த்தும் பெயரும் அவ்வியல் 30 பிற்றாய் முதலுஞ் சினையுமாக வழங்கப்பட்டு முதற்கு இரண்டாவது வரிற் சினைக்கு ஏழாவது வருதலுஞ் சிறுபான்மை இரண்டாவது வருதலும் முதற்கு ஆறாவது வரிற் சினைக்கு இரண்டாவது வருத லும் பொருந்தும். எ - று.

முதலெனப்பட்டது தானே தன்னைப் பிறிதொன்றற்கு ஏக தேசமாக நோக்கிச் சினையெனக் குறித்தவழிப் படையதியானை எனச் சினையுஞ் சினையெனப்பட்டது தானே தன்கண் ஏகதேசத் தை நோக்கி முதலெனக் குறித்தவழிக் கோட்டதுநுனி என முதலு
5 மாமென்பார் 'உரைப்போர்குறிப்பின்' என்றார். கோட்டைநுனிக் கட்குறைத்தான் கோட்டைநுனியைக்குறைத்தான் கோட்டதுநு னியைக்குறைத்தான் என முதற்கு ஓதப்பட்ட உருபு சினைக்கண் ணும் வந்தாலென்று ஐயுற்றாற்குக் கருத்துவகையாற் கோடென்ப தூஉம் ஆண்டு முதலாய்நிற்றலின் முதற்கு ஓதிய உருபே முதற்கண்
10 வந்ததென ஐயமகற்றியவாறு காண்க. குப்பையைத்தலைக்கட்சிதறி ஞன் குப்பையைத்தலையைச்சிதறினன் குப்பையதுதலையைச்சிதறி ஞன் என வரும். இது வேறுபல குழீஇ யகாமுதலியவற்றிற்கும் ஒக்கும். பிண்டமும் முதலுஞ்சினையுமாகலின் வேறு கூறவேண்டா வெனின், குப்பையென்புழித் தொக்க பல்பொருளல்லது அவற்
15 றின் வேறாயவற்றின் இயன்று தான ஒன்றெனப்படும் பொருளின் மையிற் தொல்லாசிரியர் அதனை முதலென்றுவேண்டார் அது மேற்சொட்டு வழங்கிவரும் மரூஉவென்பது அறிவித்தற்கு வேறு கூறினரென்க. (கூசு)

உஉரு. ஐயான்குச செய்யுட் கவவு மாகு
20 மாகா வஃறிணைக கானல் லாதன.

இஃது அவவேற்றுமையுருபுகளுட் சில உருபுகள் செய்யு ளுட் திரியவும் பெறுமெனகின்றது.

இ - ள். ஐயும் ஆனுங் குவவும் ஆகிய மூன்று உருபுஞ் செய்யு ளிடத்து அகரமாய்த் திரிந்து நிற்கவும் பெறும், அஃறிணையிடத்தா
25 யின் ஆனுருபன்றி ஐயுங் குவவுந் திரியா. எ - று.

'ஆகாவஃறிணைக்கானல்லாதன' எனவே மூன்றும் உயர்தி ணைக்கண்ணுமெனபது தானேபோதருமென்க. அவவாகுமெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனன் ஐகாரம் அகரமாய்த் திரிதலும் ஆன் அகரம பெறுதலுங் குவவீறு அகரமாய்த் திரிதலும் ஆமெனக்
30 கொள்க.

வரலாறு;—காவலோனை என்பது "காவலோனக்களிறஞ்சும் மே" எனவும், புலவரான் என்பது "புரைதீர்கேள்விப்புலவரான" எனவும், ஆசிரியர்க்கு என்பது "கடிநிலையின்றேயாசிரியாக்க" என வும், அஃறிணைக்கட் புள்ளினன் என்பது புள்ளினை எனவும

வரும். உம்மை எதிர்மறையாகலின் இவ்வாறு திரிதல் சிறுபான்மை யெனக்கொள்க. (கூரு)

உஉச. எல்லை யின்னு மதுவும் பெயர்கொளு
மலல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும
புலனும் பெருமபாலு மென்மனார் புலவா

இஃது உருபு ஏற்ற சொற்கு முடிபுகூறுகின்றது.

இ - ள். எல்லைப்பொருண்மைக்கண் வரும் இன்னுருபும் அது வெனுருபும் பெயரைக்கொண்டு முடியும், இவையல்லவாகிய உருபுகள் முற்றும் எச்சமுமாகிய வினையைக்கொண்டு முடியும், அவற்றுள் நான்கனுருபும் ஏழனுருபும் பெயரும் வினையுங் கொண்டு முடியும் பெரும்பாலுமெனச் சொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

'எல்லையினனுமதுவும்பெயர்கொளும என்றுரேனும் இன்னுருபு முதலிய உருபுகளை ஏற்ற சொற்களோ அவ்வாறு முடிவனவெனக் கொளக; எனனை' ஐமுதலிய ஆறும இடைச்சொல்லாய் ஒன்றை விசேடித்துநிற்றலல்லது பிறிதொன்றுன முடியுந் தன்மை அவற்றிற்கு இனமையின.

எழுவாய்வேற்றுமைக்கு ஆண்டே முடிபுகூறினமையானும், எட்டாவது படர்க்கையிடத்தாரை முன்னிலையிடத்தாராக்கும் வேறுபாடுடைமையின் வேறொரு வேற்றுமையாக வேண்டியதல்லது பெயரது விகாரமாய்ப் பெயராய் அடங்குந் தன்மையும் உடைத்தாதலான் ஈடபிகூறுய் எனறவழி அது நிகூறுமெனப் பெயர்வேற்றுமையை ஒத்துப் பயனிலைகொள்ளுமாகலானும், ஈண்டு இரண்டாவது முதல ஆறுருபும ஏறறசொற்களுக்கே இமமுடிபுகூறியதெனக் கொள்க. பெருமபாலுமெனறதனுனை வினைகொள்வன வினையுங் குறிப்புமபற்றிய பெயாகே டலுங கொள்க. உதாரணம் முற்காட்டினவே கொள்க. சாத்தனதுவந்தது சாத்தனதுஅன்று என ஆறுவது வினையுங குறிப்புங் கொள்ளுமென்பாரும் உளராலோவெனின், அஃது ஆறனுருபேற்ற பெயரனறு குறிப்புவினைமுற்றுப்பெயராமெனமறுக்க. (கூகூ)

உஉரு. வேற்றுமைப பொருளை விரிக்குங் காலை
யீற்றுநின் றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து
பல்லா றுகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கு
மெல்லாச் சொல்லு முரிய வென்ப.

இது வேற்றுமைத்தொகையை விரிப்புழி வரும் வேறுபாடு அன்மொழித்தொகையை விரிப்புழி வரும வேறுபாட்டோடு ஒக்கு மென்கின்றது.

இ - ள். வேற்றுமைததொகையை விரிக்குமிட த்து வேற்று
5 மையேயன்றி, அனமொழிதெதொகையை விரிப்புழிப் பல்லாற்ருன் அன்மொழிப்பொருளோடு புணாந்துவரும் எலலாச்சொல் லும் விரிக் கப்படும். எ - று.

உருபு தொகப் பொருள் நிற்றலின் வேற்றுமைத்தொகையை வேற்றுமைப்பொருளென்ருர். அனமொழித்தொகை வேற்றுமைத்
10 தொகை முதலாகிய தொகை இறுதிநின்று இயறலின் 'ஈற்றுநின்றிய லுந்தொகை' என்ருர். ஈற்றுநின்று இயலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து பல்லாருகப் பொருள்புணர்ந்து இசைக்கும் எல்லாச்சொல்லும் விரி த்தற்கு உரியவாமாறுபோல, வேற்றுமைதெதொகையை விரிக்குங்கா லும் பல்லாருகப் பொருள்புணர்ந்து இசைக்கும் எல்லாச்சொல்லும
15 விரித்தற்கு உரியவா மென்பாா, 'ஈற்றுநினறு இயலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து பல்லாருகப் பொருள்புணாந்திசைக்கு மெல்லாச்சொல்லு முரிய'என்று உபசரித்தார்.பொற்ருெடி தாழ்குழல் பட்காரணம்என னும் அன்மொழித்தொகைகளை விரிப்புழிப் பொற்ருெடியணிந்தாள் தாழ்குழலுடையாள் மண்ணுகியகாரணத்தணியன்றது என வரும்
20 அணிதலும் உடைமையும இயறலும், பொற்ருெடியரிவை கருங்கு ழற்பேதை பட்குடம எனனும வேற்றுமைதொகைகளை விரிப்புழி யும் பொற்ருெடியை அணிந்த அரிவை கருங்குழலையுடையபேதை மண்ணணியனறகுடம என வந்தவாறு கண்டுகொள்க. 'பொருள்பு ணர்ந்திசைக்கும' எனவே,இருதொகைக்கண்ணும் ஒருவாய்பாட்டா
25 னன்றிப் பொருள் சிதையாமல் உணர்த்துதற்கு ஏற்ற வாய்பாடெல் லாவற்ருனும வருமெனபதாம். அவவாருதல் மேற்காட்டினவற் றுட் கண்டுகொளக. அன்மொழித்தொகையிற் சொற்பெய்துவிரித் தல் யாண்டுப்பெற்ருமெனின், அதுவும் அனுவாதமுகத்தான் ஈண் டே பெற்ருமெனக. (சுஅ)

௧ உ௨௬. வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே
நிலனே காலங் கருவி யென்ரு
வின்னதற் கிதுபய னுக வென்னு
மன்ன மரபி னிரண்டொடுந் தொகைஇ
யாயெட்டென்ப தொழின்முதனிலையே
5 யவைதாம், வழங்கியன் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும்.

இது தொழிற்கு முன்னிற்குங் காரணங்கள் இத்துணையென்று உணர்த்தியமுகத்தான் மேற்கூறிப் போந்த வேற்றுமைப் பொருள்களை யீண்டுத் தொகுத்துக்கூறுகின்றது.

இ - ள். வினையும் வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளும் நிலமுங் காலமுங் கருவியுமாகிய ஆறும் இன்னதற்க இது பயனாகவென்று சொல்லப்படும் இரண்டொடுந் தொகைஇத் தொழிலது முதனிலை எட்டாமென்றும் அவைதாம் எல்லாத்தொழிற்கும் எட்டும் வருமென்னும் யாப்புறவு இல்லை வழக்கின்கட் குறைவுபடுவன குன்றிவருமென்றுஞ் சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

தொழின்முதனிலையென்றது தொழிலதுகாரணத்தை; காரியத்தின் முதனிற்றலின் முதனிலையாயிற்று. காரணமெனினும் காரகமெனினும் ஒக்கும்.

வனைந்தானென்றவழி வனைதற்றொழிலும் வனைதற்கருத்தாவும் வனையப்பட்டகுடமும் வனைதற்கிடமாகியநிலமும் அத்தொழினிகழுங்காலமும் அதற்குக்கருவியாகிய திகிரிமுதலாயினவும் வனையப்பட்டகுடத்தைக் கொள்வானும் வனைந்ததனாம்பயனுமாகிய எட்டும் பற்றி அத்தொழினிகழ்ந்தவாறு கண்டுகொள்க. வனைவித்தானென்பதற்கும் இவையொக்கும். இனிக் குழையனென்றவழி உடையனெனக் கருதுதற்றொழிலுங் கருதுதற்கருத்தாவுங் கருதப்பட்டகுழையும் பிறவும்பற்றி அக்கருத்து நிகழ்ந்தவாறு காண்க.

அஃதேற் றொழிலின்வேறாயது காரகமாகலின் வனைதற்றொழிற்கு அத்தொழிறான் காரகமாமாறென்னையெனின், வனைந்தானென்பது வனைதலைச்செய்தானென்னும் பொருட்டாகலிற் செய்தற்கு வனைதல் செயப்படுபொருணீர்மைத்தாய்க் காரகமாமென்பது. அற்றாகலினன்றே கொளலோகொண்டானென்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொடராயிற்றென்பது.

இன்னதற்காக இதுபயனாக என்னும் இரண்டும் அருகியல்லது வாராமையின் 'அன்னமரபினிரண்டொடும்' எனப் பிரித்துக் கூறினார்.

குன்றத்தகுவன ஆவன செயப்படுபொருளும் ஏற்பதும் பயனுமாம். கொடியாடிற்று வளிவழங்கிற்று என்புழிச் செயப்படுபொருளும் ஏற்பதும் பயனுமாகிய முதனிலை இல்லையாயினும் மொழிந்தனவற்றான் ஆடுதலும் வழங்குதலுமாகிய தொழில் நிகழ்ந்தவாறு கண்டுகொள்க. *

இவ்வாறு தொழின்முதனிலை எட்டிடனவே ஏவல்வினைமுதலையும் இயற்றுவினைமுதலையுஞ் செய்வதெனவுஞ் செயப்படுபொருணீர்மைத்தாகிய வினையப்படுவது முதலியவற்றையும் இயற்றப்படுவதனையும் வேறுபடுக்கப்படுவதனையும் எய்தப்படுவதனையும் முறையே வினையென்றுஞ் செயப்படுபொருளென்றும் முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமும் நிமித்தகாரணமும் பற்றிப் பலவேறுவகைப்பட்டு வரும் மூன்றாவதன்பொருளையும் ஐந்தாவதன்பொருளையுங் கருவியென்றும் பொருண்முதலிய அறுவகையிடத்தினையும் நிலனென்றுங் காலமென்றும் நான்காவதன்பொருளெல்லாவற்றையும் இனைணதற்காக இதுபயனாகவென்றும் ஈண்டு மேற்கூறிப் போந்த வேற்றுமைப்பொருளையெல்லாந் தொகுத்துக்கூறினரென்பதூஉமாயிற்றென்று உணர்க.

இங்ஙனம் ஈண்டுத் தொகுத்ததனாற் பயன் "செய்வதாதி" எனவும் "செயப்படுபொருளைச்செய்ததுபோல" எனவும் மேல்வரும் வினைக்கு இலக்கணங்கூறுதலும் பிறவுமாமெனவுங் 'குன்றுவகுன்றும்' என்பதனாற் பயன் எல்லாத்தொழிற்கும் முதனிலையெட்டுங் குன்றாதுவருமோ சிலதொழிற்குச் சிலகுன்றிவருமோ என்னும் ஐயம் நீக்குதலுஞ் செயப்படுபொருள்குன்றிய வினையை உணர்த்துஞ் சொல் இரண்டாவதனோடு இயையாதெனப் பெறுதலுமாம. (௬௧)

முதலாவது பெயரியல் முற்றிற்று.

உ-வது. வினையியல்.

உஉஎ. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றிப்
பொருட்புடை பெயர்ச்சி புலப்படுப் பதுவே.

என்பது சூத்திரம். நிறுத்தமுறையானே வினையிலக்கணம் உணர்த்தினமையின் இவ்வோத்து வினையியலென்னும் பெயர்த்து. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் வினைச்சொற்கெல்லாம் பொது இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேற் கூறிப்போந்த வினைச்சொல்லென்று சொல்லப்படுவது வேற்றுமையோடு பொருந்தாது ஆராயுங்காற் காலத்தோடு கூடப் புலப்பட்டுப் பொருளது புடைபெயர்ச்சியை விளக்குவதாம். எ - று.

ஈண்டு வேற்றுமையென்றது உருபை.

உ-ம். உண்டனன் உண்ணாநின்றனன் உண்பன் எனவும் பண்டுகரியனாயிருந்தனன் இதுபொழுது கரியனாயிருக்கின்றனன் நாளைக்கரியனாயிருப்பன் எனவும் வேற்றுமைகொள்ளாது காலமொடுதோன்றிப் பொருளது புடைபெயர்ச்சியை விளக்குமாறுகாண்க. 5
வேற்றுமைகொள்ளாதென்னாது காலமொடுதோன்றியென்னிற் றொழிற்பெயருங், காலமொடுதோன்றியென்னாது வேற்றுமைகொள்ளாதெனின் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் வினைச்சொல் லாவான் செல்லுமாகலான் அவற்றை நீக்குதற்கும், அவாய்நிலை தோன்றியவழித் தோன்றும் ஏனைக் காரகங்கள்போலாது காலம் 10
உடன்றோன்றுமென்பது அறிவித்தற்கும், வினைச்சொல்லுள் வெளிப்படக் காலம் விளக்காதனவும் உள அவையும் ஆராயுங்காற் குறிப்பாற் காலம் விளக்குதலையுடையவெனற்கும 'வேற்றுமை கொள்ளாது நினையுங்காலைக் காலமொடு தோன்றி' என்றாரென்க.()

உஉஅ முன்ன ரிசைத்த முதனிலை யவற்று 15
னின்ன வினைச்சொ லியலுத லுடைத்தே.

இது முற்கூறியவினைச்சொல் அங்ஙனந் தோன்றுங்கால் இம் முதனிலையடியாகத் தோன்றுமென்கின்றது.

இ-ள். மேல் எழுத்தோத்துட் கூறிய முதனிலைகளான் இத் தன்மையையுடைய வினைச்சொற் பிறத்தலையுடைத்தாம். எ-று. 20

முதனிலைகளாவன நட வா முதலாயினவும் நடப்பி வருவி முதலாயினவும் பொருளிடங்காலம் முதலாயினவும் பிறவுமாம். இத் தன்மையென்றது வேற்றுமைகொள்ளாமை முதலிய தன்மை.

வரலாறு;—நடந்தான் நடக்கின்றான் நடப்பான் எனவும் நடப்பித்தான் நடப்பியாநின்றான் நடப்பிப்பான் எனவும் தெரிநிலை 25
வினையின் முதனிலைகளானும் கச்சினன் கழலினன் எனவும் இல்லத்தன் புறத்தன் எனவும் மூவாட்டையான் ஐயாட்டையான் எனவும் கண்ணன் தோளன் எனவும் கரியன் செய்யன் எனவும் துணங்கையன் கூத்தன் எனவும் குறிப்புவினையின் முதனிலைகளானுந் தோன்றியவாறு காண்க. பொன்னன்னன் புலிபோல்வன் என 30
ஒப்பு உணர்த்துவனவும், எப்பொருளுமல்லனிறைவன் எனப் பண்பு உணர்த்தியும் அவைதாம் இவையல்ல எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் ஆவுண்டு என உண்மை உணர்த்தியும் எவவுயிர்க்கண்ணுமிறைவனுளன் எனப் பண்பு உணர்த்தியும் மாற்றருந்துப்பின் மாற்றோர்பாச

றையுளன் எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் பொய்யர் நெஞ்சிற்புனித னிலன் எனப் பண்பு உணர்த்தியும் மாற்றோர்பாசறையிலன் எனக் குறிப்பு உணர்த்தியுங் குழையிலன் கச்சிலன் என உடைமைக்குமறையாயும் மெய்வலியன் எனப் பண்பு உணர்த்தியுஞ் சொல்வல்லன் எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் வருவனவும், நல்லன் தீயன் உடையன் என வருவனவும் இவைபோல்வன பிறவும் ஈண்டுக் குணத்தின் பகுதியாயே அடங்குமெனக் கொள்க. ஏனைத் திணைபாலிடங்கடோறும் ஏற்குமாறு ஒட்டுக.

உண்மையாவது பொருள்கட்குக் கேடுபிறந்தக்காலுந் தனக்குக்கேடு இன்றித் தான் ஒன்றேயாய்ப் பல்வகைப்பட்ட பொருடோறும் நிற்பது. பண்பாவது ஒருபொருள் தோன்றுங் காலத்து உடன் தோன்றி அது கெடுந்துணையும் நிற்பது. குறிப்பாவது ஒருபொருட்குப் பின்றோன்றிச் சிறிதுபொழுது நிகழ்வது. (உ)

உஉகூ. அவைதாம், முற்றும் பெயாவினை யெச்சமு மாகி
யொன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும.

இது முற்கூறிப் போந்த வினைச்சொற்கடாம் இத்துணைப் பகுதிய என்கின்றது.

இ - ள். வேற்றுமைகொள்ளாது வெளிப்படையானுங் குறிப்பானுங் காலமொடு தோன்றி அங்ஙனந் தோன்றுங்கால் நட வா முதலிய முதனிலையடியாகத் தோன்றிப் பொருளது புடைபெயர்ச்சியை விளக்கிநிற்குமென மேற் கூறிப்போந்த வினைச்சொற்கடாம் முற்றுவினைச்சொல்லும் பெயரெச்சவினைச்சொல்லும் வினையெச்ச வினைச்சொல்லுமென மூன்று திறத்தவாய் இருதிணை ஐம்பான் மூவிடங்களுள் ஒன்றற்கு உரியனவும் பலவற்றிற்கு உரியனவுமாய் வரும். எ - று.

முற்றுச்சொற்கும் எச்சத்திற்கும் வேற்றுமை யாதோவெனின் பிறிதொருசொல்லோடு இயையாது தாமே தொடராதற்கு ஏற்கும் வினைச்சொல் முற்றாம்; பிறிதோர் சொற்பற்றியல்லது நிற்றலாற்றா வினைச்சொல் எச்சமாம்; இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க. அஃதேல், உண்டானென்பது சாத்தனென்னும் பெயர் அவாவியன்றே நிற்பது? தாமே தொடராமென்றது என்னையெனின், அற்றன்று, உண்டான்சாத்தனென்றவழி எற்றையென்னும் அவாய் நிலைக்கட் சோற்றையென்பது வந்து இயைந்தாற்போல உண்டானென்றவழி யாரென்னும் அவாய்நிலைக்கட் சாத்தனென்பது வந்து

இயைதலல்லது, அப்பெயர்பற்றியல்லது நிற்றலாற்றா நிலைமைத்தன்று அச்சொல்லென்பது. இஃவேற்றுமை விளங்குதற்கன்றே தொல்லாசிரியரெல்லாரும் முற்றுச்சொல்லென்றும் எச்சமென்றும் அவற்றிற்கு இப்பெயர் கொடுத்ததூஉமெனக. (௩)

உ௩௦. மற்றுச்சொன் னோக்கா மரபின வனைத்து
முற்றி நிற்பன முற்றியன மொழியவை
யெத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே.

இது முற் கூறிப்போந்த மூவகைவினைச்சொல்லுள் முற்றுவினைச்சொற்கு இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பிறிதொரு சொல்லோடு இயையாது தாமே தொடராதற்கு ஏற்கும் இயல்பையுடையனவாய் முற்கூறிப்போந்த வேற்றுமைகொள்ளாமை முதலிய பொது இலக்கணங்களை ஏற்றுநிற்றலேயன்றி, மேற் கூறக்கடவ திணைபாலிடங்கள் முழுதையும் முடிய விளக்கிக் குறைவுபடாது நிற்பன முற்றும் இயல்பையுடைய முற்றுவினைச்சொற்களாம். அத்தன்மையவாகிய முற்றுவினைச்சொற்கடாம் எவ்வாற்றானும் பெயரோடு முடியும். எ - று.

உ - ம். வந்தான்வழுதி கரியன்மால் எனவரும். இனி எத்திறத்தானுமென்றதனானே "கந்தருவவழக்கமென்மனார்புலவர்" என வெளிப்பட்டுவரினும் "அகரமுதன கரவிறுவாயமுப்பஃதென்ப" என வெளிப்படாதுவரினும் பெயர்முடிபாமெனக் கொள்க. "எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத்தோன்றி" என்றதனானே வெளிப்படாதுநிற்றலும் பெறப்பட்டமையின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின், ஆண்டு முடிக்கப்படும் பெயர் வெளிப்படாதுநிற்றலுமுடைத்தென்றார், இது முடிக்கும் பெயராகலின் ஆண்டு அடங்காதெனப்படும்.

அஃதேல முற்றிநிற்றலாவது மற்றுச்சொனோக்காமையாக வின முற்றிற்றேல அது பெயர் அவாய்நிலலாது, பெயர் அவாவிற்றேல் முற்றுச்சொல்லெனப்படாது, அதனான் முற்றுச்சொற் பெயர் கொளுமென்றல் மாறுகொளக்கூறலாமெனின், அற்றன்று, உண்டான்சாத்தனென்பது எற்றையெனனும் அவாய்நிலைக்கட் சோற்றையென்பதனோடு இயைந்தாற்போல உண்டானென்பது யாரென்னும் அவாய்நிலைக்கட் சாத்தனென்பதனோடு இயைவதல்லது அவாய்நிலையில்வழி உண்டானென்த தான் தொடராய் நிற்றல் முற்கூறிப் போந்தாமென்பது.

அஃதேற் சாத்தனென்னும் பெயர்சோற்றையென்பதுபோல அவாய்நிற்றலை உள்வழி வருவதாயின் 'எத்திறத்தானும் பெயர்முடி

பினவே' என விதந்தோதல் வேண்டாம பிறவெனின், நன்றுசொன்னாய், அவாயநிற்றலே உளவழி வருவது அவவிரணடற்கும் ஒக்குமேனும், உண்டாெனனறவழி உண்டற்றொழிலாற செயப்படுபொருள் உய்த்துணர்ந்து பின அதன வேறுபாடு உணரச சோறறையென்பது வந்தியைவதல்லது சொற்கேட்டதுணையான எறறையெனக் கேட்டான் செயப்படுபொருள் வேறுபாடு அறிவதாக அவாவாமையிற் சோற்றையெனபது வருதல ஒருதலையனறு. இனி உண்டானெனனுஞ் சொல்லாற் பொதுவகையான வினைமுதல் உணாநது கேட்டான் அதன வேறுபாடு அறிய அவாவுதலிற சாசதனெனபது வருதல் ஒருதலை. ஆதலான அசசிறப்பு நோக்கி விதநதோதினாரெனபது. (சு)

உ௩க ஒருவன்முதல ஙைநதையும படாக்கை யிடத்து
மொருமைப பனமையைத தனமைமுன் னிலையினு
முக்கா லததினு முறண முறையே
மூவைந திருமூன ருருய் முறறு
வினைபபத மொன்றே மூவொன பானும.

இது முற கூறிபபோநத முற்றுவினைசசொறகு வகையும விரியுங கூறுகினறது.

இ - ள். ஒருவன ஒருததி பலா ஒனறு பலவென்னும் ஐமபாலையும படாசகையிடததும ஒருமைபனமைபபாலகளைத தனமையிடததும முனனிலையிட ததும ஏறிட்டு முககாலஙகளானும உறழ முறையே படாக்கைவினைமுறறுப் பதினைநதுந தனமைவினைமுறறு ஆறும முன்னிலைவினைமுற்று ஆறுமாக வினைமுற்றுசசொல ஒனறே இருபததேழு திறனும. எ - று. (ரு)

உ௩உ அனனு னிறுமொழி யாணபாற் படாககையும
அள்ளா ளிறுமொழி பெணபாற படாக்கையும
அா ஆா பவ்வூ ரகார மாாீறற
பலலோா படாக்கையும பகருமன னவற்றுண
மாரைக் கிளவி வினையொடு முடியினு
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டின்றே.

நிறுத்தமுறையானே முற்றுவினையை விரித்து உணாத்துவான தொடங்கினவற்றுள் இஃது உயர்திணை முப்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். அன்னும் ஆனுமாகிய இருவகை விகுதியையும் ஈறாக வுடைய வினை வினைக்குறிப்புமொழிகள் உயர்திணையாண்பாற்ப டர்க்கைவினையும் அள்ளும் ஆளுமாகிய இருவகை விகுதியையும் ஈறாகவுடைய வினை வினைக்குறிப்புமொழிகள் உயர்திணைப்பெண் பாற்படர்க்கைவினையும் அர்ரும் ஆரும் பகரத்தைப்பெற்ற அகரமும் மாருமாகிய நால்வகை விகுதியையும் ஈறாகவுடைய வினை வினைக்கு றிப்புமொழிகள் உயர்திணைப்பல்லோர்படர்க்கைவினையும் விளக் கும். அத்தன்மையவாகிய வினைமுற்றுச்சொற்களுள் மாரீற்றுத் தெ ரிநிலைவினைமுற்றுச்சொல் வினைகொண்டு முடியுமாயினும் முற்கூறிய பல்லோர்படர்க்கைவினைமுற்றோடு ஒக்கும். வினைகோடலான் முற்று எச்சமாய்த் திரிந்ததெனப்படாது வினையோடல்லது பெய ரோடு அது முடியாமையின். எ - று.

ஆண்பால் பெண்பால் பல்லோர்பாலெனவே திணை உயர்தி ணையென்பதூஉம் பெற்றாம். மேற் பதவியலுட் கூறிய இடைநிலைவ கையானே அன் முதலிய ஆறும் மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும். ஈற்று வகையானே பகர ஈறும் மாரீறும் எதிர்காலம் பற்றி வரும். அங்ங னம் வருவழி அன்னீறு இறந்தகாலம் பற்றி வருங்கால் புக்கனன் உண்டனன் உரைத்தனன் தின்றனன் என இடைநிலைக் கடதற எழுத்துக்களின்முன் அன்பெற்றும் அஞ்சினன் கலக்கினன் என வும் உரிஞினன் மண்ணினன் பொருநினன் திருமினன் துன்னினன் எனவும் போயினன் சேரினன் சொல்லினன் வவ்வினன் துள்ளி னன் எனவும் குற்றுகரமும் ஙகாரம் ஒழிந்த மெல்லெழுத்துக்களும் ழகரம் ஒழிந்த இடையெழுத்துக்களுமாகிய ஏனை எழுத்துக்களின் முன் அன்பெறாது இடைநிலை இன்னே பெற்றும் வரும். இனி அது நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால் உண்ணாநின்றனன் உண்கின்றனன் எனவும் உண்ணாகிடந்தனன் உண்ணாவிருந்தனன் எனவும் ஆநின்று கின்றென்னும் இடைநிலைகளின்முன்னும் சிறுபான்மை கிட இரு என்பனவற்றின்முன்னும் அன்பெற்று வரும். இனி இஃது எதிர் காலத்துவருங்கால் அன்பெறாது இடைநிலைப்பகர வகரங்களேபெற் றும் வகரம் ஏற்புழிக் குகரமும் உகரமும் அடுத்தும் உண்பன் உரைப்பன் செல்வன் போவன் அஞ்சுவன் மொழிகுவன் உரிஞு வன் எனவரும். பிறவும் அன்ன. இனி ஆனீறு புக்கான் உண் டான் உரைத்தான் தின்றான் அஞ்சினான் கலக்கினான் உரிஞினான் போயினான் போனான் எனவும் உண்ணாநின்றான் உண்கின்றான் உண்கிறான் உண்ணாகிடந்தான் உண்ணாவிருந்தான் எனவும் உண் பான் உரைப்பான் செல்வான் போவான் அஞ்சுவான் கலக்குவான்

மொழிகுவான் உரினுவான் எனவும் அன் பெருது முறையே முக்காலமுங் காட்டும் இடைநிலைகளே பெற்றுவரும்.

இனி அன்னீறும் ஆனீறும் அர்ரீறும் ஆரீறும் முறையே அன்னீற்றேடும் ஆனீற்றேடும் ஒத்துப் புக்கனள் புக்காள் புக்கனர் புக்கார் எனவரும். பிறவும் அன்ன. இனிப் பகர ஈறு உண்ப உரினுப என உகரம்பெருதும் பெற்றும் மாரீறு "எள்ளுமார் வந்தாரேய்க்கு" என உகரம் பெற்றும் ஆர்ந்தார் கொண்மார் வந்தார் எனப் பெருதும் வரும். பிறவும் அன்ன. உண்டிலன் உண்ணுநின்றிலன் உண்ணலன் முதலிய இவற்றின் மறைவாய்பாடும் அறிக. இனி வினையொடு முடியுமென்ற மாரீற்றுச்சொற் "பீடின்று பெருகிய திருவிற்—பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே" "படாஅட வருந்திய—நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே" எனப் பெயரொடு முடிந்ததாலெனின், இவை பாடுக காண்க என்னும் வியங்கோட்கு எதிர்மறையாய்ப் பாடாதொழிக காணுதொழிக என ஏவற்பொருள வாய் நின்றன; மாரீறல்லவென்க. அல்லதூஉம் பாடுவார் காண்பார் என்பன சில வியங்கோள்முற்றென்றுகொண்டு அவற்றிற்கு எதிர்மறையாய்ப் பாடாதொழிவார் காணுதொழிவார் என ஏவற்பொருள வாய் நின்றன என்றலும் ஒன்று. அன்றி மாரீறுபாங்கில் இங்ஙனம் ஏவற்பொருண்மையை உணர்த்துமாறில்லையென்க. இனிக் கரியன் கரியான் கரியள் கரியாள் கரியர் கரியார் என வினைக்குறிப்பு வந்தன காண்க. பிறவும் அன்ன. (௫)

உ௧௫. யாரென வினவினைக் குறிப்புயர் முப்பால.

இஃது உயர்திணைவினைக்குறிப்பினுள் ஒன்றற்குப் பால்வகை யாற் பொதுமை கூறுகின்றது.

இ - ள். யாரென்னும் வினாப்பொருளை உணர்த்தும் வினைக் குறிப்புமுற்றுச்சொல் உயர்திணைமருங்கின் முன்றுபாற்கும் உரித்து. எ - று.

முப்பாற்கும் உரித்தென்பார் முப்பாலென்றுர் சொல்லொடு பொருட்கு ஒற்றுமையுண்மையான். இழியிருபாலென்பதற்கும் இவ்வுரைகொள்க.

வரலாறு;—அவன்யார் அவள்யார் அவர்யார் எனவரும். "ஊதைகூட் டுண்ணு முகுபனி யாமத்தெங்—கோதைகூட் டுண்ணிய தான்யார்மன்—போதெலாந்—தாதோடு தாழுந்தார்க் கச்சி

ளநாடன்—றாதோடு வாராத வண்டு." என்புழி வண்டுதான்யார் என அஃறிணைக்கண்ணுஞ் சிறுபான்மை வருதல் உரையிற் கொள்க. திணைவழுவமைதியென்றலும் ஒன்று. (எ)

உ௩௪. துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற
வொன்றன் படர்க்கையும் ஆஆ வீற்ற
பலவின படர்க்கையும் பகருமன் னவற்றுட்
டுவ்விறு கிளவி குறிப்பிற் கேற்றலு
மாவீ றெதிர்மறைக் காகலு முரிய.

இஃது அஃறிணை இருபாற் படர்க்கைவினைமுற்றுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். தறட என்னும் ஊற்றுக்களை ஏறிநின்ற குற்றியலுகரத்தினை ஈறாகவுடைய வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்கள் அஃறிணையொருமைப்படர்க்கையினையும், அகரமும் ஆகாரமுமாகிய இரு விகுதியையுடைய வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்கள் அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கையினையும் விளக்கும்; அவ்வொன்மையமாகிய வினைமுற்றுச்சொற்களுள் டுவ்விகுதியை இறுதியாகவுடைய வினைச்சொற் குறிப்புப்பொருண்மையை விளக்குதற்கு ஏற்புடைத்தாதலும், ஆகார ஈற்றுவினைச்சொல் எதிர்மறைத்தொழிற்பொருண்மையை விளக்குதற்கு ஏற்புடைத்தாதலும் உரியவாம். எ - று.

மேற் பதவியலுட்கூறிய இடைநிலைவகையானே தகர உகரம மூன்றுகாலத்திற்கும் உரித்து. றகர உகரம் இறந்தகாலத்திற்கு உரித்து. அவற்றுள் தகர உகரம் இறந்தகாலம்பற்றி வருங்கால் புக்கது உண்டது வந்தது சென்றது உறங்கினது எனக் கடதறக்களும் இன்னும் என்னும் இடைநிலைகளின்முன் அகரம்பெற்றும், எஞ்சியது தப்பியது கலக்கியது எனவும் உரிஞியது நண்ணியது எனவும் போயது போனது எனவும் ஏனை எழுத்துக்களின்முன் முறையே இகரமும் யகர உயிர்மெய்யும் பெற்றும் யகர உயிர்மெய்யே பெற்றும் னகர உயிர்மெய்யே பெற்றும் வரும். இனி நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால் நடவாநின்றது நடக்கின்றது என ஆநின்று கின்று என்னும் இடைநிலைகளின்முன் அகரம்பெற்று வரும். இனி எதிர்காலம்பற்றி வருங்கால் நடப்பது வருவது எனப் பகர வகர இடைநிலைகளின்முன் அகரம் பெற்று வரும். இனி றகர உகரம் புக்கன்று உண்டன்று வந்தன்று சென்றன்று எனக் கடதற என்னும் இடைநிலைகளின்முன் அன்பெற்றும், கூயின்று கூயிற்று உறங்கின்று

உறங்கிற்று என இன்னிடைநிலைபெற்று அது திரியாதுந் திரிந்தும் வரும். புக்கின்று உண்டின்று வந்தின்று சென்றின்று என்பன எதிர்மறுத்தலை உணர்த்தும் இல்லது லகரம் னகரமாய்த் திரிந்து நின்ற எதிர்மறைவினை. அவை எதிர்மறைவினையாதல் புக்கிலன் உண்டிலன் வந்திலன் சென்றிலன் என்பனபோலும் ஏனைப்பாற் சொல்லான் அறிக.

இது தாலிகளைந்தன்றுமிலனே வியந்தன்றுமிலனே இழிந்தன்றுமிலனே என உயர்திணைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின், அவை களைந்தான் வியந்தான் இழிந்தான் என்பனவற்றிற்கு மறையாய்க் களைந்திலன் வியந்திலன் இழிந்திலன் என நிற்கின்றவை களைந்தன்றுமிலன் வியந்தன்றுமிலன் இழிந்தன்றுமிலன் என முற்றுவினைத் திரிசொல்லாய் நின்றன.

இனி வினைக்குறிப்பின்கண் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரியவாய்க் குழையது நிலத்தது மூவாட்டையது வெண்கோட்டது கரிது நடைத்து எனத் துவவீறுங், குழையிற்று மேற்று வைகற்று மருப்பிற்று வடிவிற்று செலவிற்று என றுவவீறுங், குண்டுகட்டு குறுந்தாட்டு என டுவவீறும் வரும்.

இனி அகர ஈறு மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். அவற்றுள் இறந்தகாலம்பற்றிவருங்காற் தொக்கன தொக்க உண்டன உண்ட வந்தன வந்த சென்றன சென்ற எனக் கடதற என்னும் இடைநிலையெழுத்துக்களின்முன் அன் சாரியை பெற்றும் பெறாதும், எஞ்சின தப்பின எனவும் உரிஞின நண்ணின பொருநின திருமின துன்னின எனவும் போயின சேரின சொல்லின வவ்வின துள்ளின எனவும் குற்றுகரத்தின்முன்னும் ஙகாரம் ஒழிந்த மெல்லெழுத்துக்களின்முன்னும் ழகாரம் ஒழிந்த இடையெழுத்துக்களின்முன்னும் இடைநிலை இன்பெற்றும், போயன என அன்னிடைநிலை பெற்றும், போய என யகர இடைநிலை பெற்றும், போன என னகர இடைநிலை பெற்றும் வரும். இனி நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால் உண்ணாநின்றன உண்ணாநின்ற உண்கின்றன உண்கின்ற என ஆநின்று கின்று என்னும் இடைநிலைகளின்முன் அன்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் வரும். இனி எதிர்காலம்பற்றி வருங்கால் உண்பன உண்ப வருவன வருவ எனப் பகர வகர இடைநிலை எழுத்துக்களின்முன் அன் பெற்றும் பெறாதும் வரும். உரிஞுவன உரிஞுவ உண்குவன உண்குவ என முதனிலையிறுதிக்கண் உகரம் பெற்றுங் ககர உகரம்பெற்றும் வருதலும் ஏற்புழிக்கொள்க.

இனி ஆகாரம் உண்ணு தின்று எனக் கால எழுத்துப்பெறாது எதிர்காலத்துப் பயின்றுவரும்.

இனி அகர ஈறு வினைக்குறிப்பின்கண் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரித்தாய்க் குழையன குழைய நிலத்தன நிலத்த மூவாட்டையன மூவாட்டைய வெண்கோட்டன வெண்கோட்ட கரியன கரிய 5 நடையன நடைய என அன்பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

இனி வகர ஈறும் ஓதுப. அஃது ஈண்டு அகர ஈற்றுள் அடங்கும்.

இன்று இல கோடுடைத்து கோடுடைய அதுவன்று அவை யல்ல உளது உள பொன்னன்னது பொன்னன்ன என்பனபோல 10 ஒருமை உணர்த்துவனவும் பன்மை உணர்த்துவனவுமாகிய வினைக் குறிப்புமுற்றுக்களும் இவற்றுள்ளே அடங்குமாறு அறிந்து அடக் கிக்கொள்க. வந்திலது வந்தில என்பனமுதலியவற்றின் மறைவாய் பாடும் அறிக. ஒன்றன்படர்க்கை பலவின்படர்க்கையெனவே அஃ றிணையாமென்பதூஉம் பெற்றாம். (அ) 15

உருடு. எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

இஃது அஃறிணைவினைக்குறிப்பினுள் ஒன்றற்குப் பால்வகை யாற் பொதுமை கூறுகின்றது.

இ - ள். எவனென்னும் வினாப்பொருளை உணர்த்தும் வினைக் குறிப்புமுற்றுச்சொல் அஃறிணைமருங்கின் இருபாற்கும் உரித்து 20 எ - று.

வரலாறு;—அஃதெவன் அவை எவன் என வரும். நமக்கிவ னெவனுமென உயர்திணைக்கண்ணும் வருமாலோவெனின், ஆண்டு அது முறைபற்றி நிற்றலின் அஃறிணைக்கண்வந்ததெனவே படு மென்பது. அஃதேல் நமக்கிவன் என்ன முறையனுமென்பதல்லது 25 என்னமுறையாமென்பது பொருந்தாதெனின் என்னமுறையென் பது ஆண்டு முறைமேனில்லாது ஒற்றுமைநயத்தான் முறையுடை யான்மேல் நிற்றலிற் பொருந்துமென்க. படுத்தலோசையான் எவ னென்பதுபெயருமாம்; அஃது இக்காலத்து என்னென்றும் என்னை யென்றும் மருவிற்று. (கூ) 30

உருசா. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறுண்
டின்மை செய்யு மிவற்றொடு ரெச்சமும்.

'பிரிவு வேறுபடூஉஞ் செய்திய வாகி
யிருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமைய.

நிறுத்தமுறையானே விரவுவினை உணர்த்துவனவற்றுள் இஃது அதன் பெயரும் முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றது.

5 இ - ள். தன் தொழில் உணர்த்துவதாகிய தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்களுந் தனக்கு எதிர்முகமாகநின்ற பொருளின் தொழில் உணர்த்துவதாகிய முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்களும் ஏவற்பொருண்மையைக் கொண்டு நிற்பதாகிய வியங்கோட்டெரிநிலைவினைமுற்றுச்சொற்களும் வேறுபாடுதன்

10 னை உணர்த்துவதாகிய வேறென்னும வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்லும் ஒருபொருளினது உண்மை உணர்த்துவதாகிய உண்டென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்லும் ஒருபொருளினது இல்லாமை உணத்துவனவாகிய இல்லை இல் என்னும் இருகூற்று வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்களுஞ் செய்யுமென்னும் வாய்பாடுபற்றி வரும்

15 உம்மீற்றுத் தெரிநிலைவினைமுற்றுச்சொல்லுமாகிய இவ்வெட்டோடு பெயராகிய ஒழிபையுடைய பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புச் சொற்களும் வினையாகிய ஒழிபையுடைய வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புச்சொற்களுமாகிய இவ்வடைவின்கண் இன்ன வினைச்சொற்களெல்லாம் பொதுமையிற் பிரிந்து ஒருகால் உயர்திணையை

20 உணர்த்தியும் ஒருகால் அஃறிணையை உணர்த்தியும் வேறுபடுந் தொழிலையுடையவாய் இருதிணையும் உணர்த்துஞ் சொல்லாதற்கும் ஒத்த உரிமையவாம். எ - று.

வாழ்த்தல் முதலிய பிறபொருளும் உடைத்தாகலான் வியங்கோளென்றது மிகுதிநோக்கிச்சென்ற குறி. செய்யுமென்னும் வாய்

5 பாட்டான் உண்ணும் தின்னும் என்னுந் தொடக்கத்தனவெல்லாந் தழுவப்பட்டன, எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்தல் வேறுபாடாகலிற் பொதுவாகிய செய்தல் எல்லாத்தொழிலையும் அகப்படுத்தி நிற்றலான். அவை பொதுவுஞ் சிறப்பும் அல்லவேல் என்செயாநின்றா

னென்று வினுயவழி உண்ணாநின்றானெனச் செப்புதல் இயையாதா

10 மென்க. இது செய்த செய்து முதலியவற்றிற்கும் ஒக்கும். இருதிணைக்கும் பொதுவாயதோர் பொருளின்மையான் அதனான் நிகழும் விரவுத்தொழிலென்பது ஒன்று இன்றாலெனின், அவ்விரவுத்தொழிலைக் கூறுகின்றவன் அதனை நிகழ்த்திய வினைமுதல் உயர்திணை அஃறிணையென்பது உணர்ந்தே கூறுமாயினும் பால்காட்டும் ஈறின்மை காரணத்தாற் கேட்டோன் உணர்வு இருதிணைவினைமுதன்மே

லும் ஒருங்கு சேறலின் அவ்வினைமுதற்பொருண்மையான் நிகழும், விரவுத்தொழிலும் உளதாயிற்றென்க. (கo)

உகஎ. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்லன் னென்னே ருகு மீற்ற
விருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மையு 5
மம்மா மீற்ற முன்னிலை யாரையு
மெம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையு
மும்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மையும்
பாற்பட வுணர்த்தும் பகுதிய விரண்டனுட் 10
செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

நிறுத்தமுறையானே இது தன்மையொருமையும் பன்மையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். கடதறக்களை ஊர்ந்த குற்றியலுகர ஈறும் அல் அன் 15
என் ஏன் என்னும் ஈறுமாகிய எண்வகையீற்றினையும் ஈறுகவுடைய மொழிகள் இருதிணைக்கண்ணும் உளவாகிய ஒருவனொருத்தியொன்றென்னும் மூவகையொருமைத்தன்மையினையும் அம்மும் ஆமுமாகிய ஈற்றையுடைய வினை வினைக்குறிப்புமொழிகள் முன் நின்றாரைத் தன்னோடு உளப்படுக்குந் தன்மைப்பன்மையினையும் எம்மும் 20
ஏமும் ஓமுமாகிய ஈற்றையுடைய வினை வினைக்குறிப்புமொழிகள் படர்க்கையாரைத் தன்னோடு உளப்படுக்குந் தன்மைப்பன்மையினையும் உம்மென்னும் இடைச்சொல்லின் உகரத்தை ஊர்ந்துவருங் கும்மும் டும்முந் தும்மும் றும்முமாகிய ஈற்றையுடைய வினைகள் அவ்விருதிறத்தாரையும் ஒருங்கேயுந் தனித்தனியேயுந் தன்னோடு உளப்ப 25
டுத்துந் தன்மைப்பன்மையினையும் பகுதிப்பட விளக்கும். அங்ஙனங் கூறிய பகுதியையுடைய ஒருமையும் பன்மையுமாகிய தன்மைவினைமுற்றுச்சொற்களுட் செய்கென்னும் வாய்பாட்டான் வருந் தன்மையொருமைவினைமுற்றுஞ் செய்குமென்னும் வாய்பாட்டான் வரும் உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றும் பெயரோடு முடியாது 30
வினைகொண்டு முடியும். அவ்வாறு முடியுமாயினும் முற்றுச்சொல்லாதலிற் றிரியாது முற்கூறிய முற்றுச்சொல்லேயாம். எ - று.

மேற் பதவியலுட் கூறிய ஈற்றுவகையானே உண்கு உண்டு வருது சேறு எனவும் உரிஞுகு திருமுகு எனவும் வருங் குற்றுகர

ஈற்றுத் தன்மையொருமைமுற்றுச்சொல்லும் இடைநிலைவகையானே உண்பல் வருவல் எனவரும் அல்லீற்றுத் தன்மையொருமைமுற்றுச்சொல்லுங் கூறுவன் என வரும் அன்னீற்றுத் தன்மையொருமைமுற்றுச்சொல்லும் எதிர்காலம்பற்றி வரும் என்னீறும் ஏனீறும் இடைநிலைவகையானே மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும். அவற்றுள் என்னீறு இறப்பும் நிகழ்வும்பற்றி வருங்காற் புக்கனென் உண்ணுநின்றனென் என உயர்திணையாண்பாற்படர்க்கை அன்னீற்றோடு ஒத்து இடைநிலைகளின்முன் அன்பெற்றுவரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. இனி எதிர்காலம்பற்றி வருங்கால் உண்பென் உண்குவென் வருவென் வருகுவென் என முதனிலையெழுத்தின்முன் குகரம்பெறாதும் பெற்றும் இடைநிலைபெற்றுவரும். இனி ஏனீறு இறப்பினும் நிகழ்வினும் புக்கனேன் புக்கேன் உண்ணுநின்றனேன் உண்ணுநின்றேன் என அன்பெற்றும் பெறாதும் எதிர்வின்கண் உண்பேன் உண்குவேன் உரிஞுவேன் எனக் குகரமும் உகரமும்பெறாதும் பெற்றும் இடைநிலைபெற்றுவரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. அம் ஆம் எம் ஏம் ஓம் என்பன இடைநிலைவகையானே மூன்றுகாலமும் ஈற்றுவகையானே உம்மூர் கடதற எதிர்காலமும் பற்றி வரும். அங்ஙனம் வருங்கால் யானும் நீயும் புக்கனம் புக்காம், யானும் அவனும் புக்கனெம் புக்கெம், யானும் அவனும் புக்கனேம் புக்கேம் புக்கனோம் புக்கோம் எனவும், யானும் நீயும் உண்ணுநின்றனம் உண்ணுநின்றாம், யானும் அவனும் உண்ணுநின்றனெம் உண்ணுநின்றெம், யானும் அவனும் உண்ணுநின்றனேம் உண்ணுநின்றேம் உண்ணுநின்றனோம் உண்ணுநின்றோம் எனவும்; யானும் நீயும் உண்பம் உரிஞுவம் உண்குவம் உண்பாம் உரிஞுவாம் உண்குவாம், யானும் அவனும் உண்பெம் உரிஞுவெம் உண்குவெம் உண்பேம் உரிஞுவேம் உண்குவேம் உண்போம் உரிஞுவோம் உண்குவோம் எனவும்; யானும் நீயும் அவனும் உண்கும் உண்டும் வருதும் சேறும் உரிஞுதும் திருமுதும் எனவும் வரும். இவை அன்பெறும் விகற்பமும் உகரமுங் குகரமும் பெறுதலும் முற்கூறியவாறே காண்க. ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக.

இனிப் பாற்பட என்றதனானே அம் ஆம் என்பன தமராயவழிப் படர்க்கையாரையும் உளப்படுத்தல்கொள்க. தன்மை இருதிணைக்கும் பொதுவாதல் விரவுப்பெயர் உரைத்தவழி உரைத்தாம். அதனானே "யானுமென் னெஃகமுஞ் சாறு மவனுடைய—யானைக்குந் தானைக்கும் போர்" என்புழி றும்மீறு அஃறிணைப்படர்க்கையை உளப்படுத்தல் வழுவமைதியன்று ஈண்டைக்கு வழாநிலையேயாமென்க. "இலனென் றுதீயவைசெய்யற்கசெய்யி—னிலனாகுமற்றும்

பெயர்த்து" என்பவாகலிற் தனித்தன்மைக்கண் அன்விகுதியும் வழக்குப்பயிற்சியான் உளப்பாட்டுத்தன்மைக்கண் ஓம்விகுதியும் உடன்றோதினர். தன்மைக்கு ஒருமையல்லது இன்மையிற் தன்மைப்பன்மையாவது தன்னோடு பிறரை உளப்படுத்ததேயாமென்பார் 'தன்னொடுபடுக்குந்தன்மைப்பன்மை' என்றார். இனிக் கரியன் கரியென் 5 கரியேன் எனவும் கரியம் கரியெம் கரியேம் கரியோம் எனவும் வினைக்குறிப்புவந்தன காண்க. பிறவற்றோடும் ஒட்டுக.

காண்குவந்தேன் காண்கும்வந்தேம் எனச் செய்கெனொருமையுஞ் செய்குமென்பன்மையும் வினைகொண்டுமுடிந்தவாறு காண்க.

"பெயர்த்தனென்முயங்கயான்" எனவும் "சேர்ந்தனைசென் 10 மோபூந்தார்மாாப" எனவும் "மோயினளுயிர்த்தகாலை" எனவும் வினைமுற்றுச்சொற்கள் வினைகொள்ளுங்கால் முற்றுச்சொல்லாதலிற் திரிந்து வினையெச்சமாமாறுபோல வினையெச்சமாகாது முற்றேயாமெனபாா 'வினைபொடுமுடியினும்விளம்பியமுற்றே' என்றார். இருசாரனவும் பெயர்கொள்ளாது வினைகொண்டவழிச் செய்கெ 15 னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையுந் திரியாவென்றும் ஏனைய திரியுமென்றுங் கூறிய கருததென்னையெனின், நன்றுசொன்னாய் காண்குவந்தேன் காண்குமவந்தேம் என்றவழி அவை வினையெச்சமாய்த் திரிந்தனவாயிற் செய்தெனெச்சத்திற்கு ஏலாமையிற் செயவெனெச்சமாய்த் திரியுமெனல்வேண்டும். வேண்டவே, செயவெ 20 னெச்சத்திற்கு உரிய வினைமுதல்வினையும் பிறவினையுங் கொள்வான் செல்லும். வினைமுதல்வினை அல்லது கொள்ளாமையிற் செயவெனெச்சமாய்த் திரியுமெனல் பொருந்தாது, பிறிதொராறின்மையின் முற்றுச்சொல்லாயே நின்றனவெனப்படுமென்க. செய்கென்பது "நோகோயானே" எனச் சிறுபான்மை பெயர்கோடல் 25 உரையிற்கொள்க. உண்டிலன் உண்டிலம் முதலிய இவற்றின் மறைவாய்பாடும் அறிக. (கக)

உஉஅ. ஐயா யிகர வீற்ற மூன்று
மேவலின் வரூஉ மெலலா வீற்றோ
டல்லா லேலகா ணென்னு மீற்றவு 30
முப்பா லொருமை முன்னிலை வினையு
மிரஈ ரீற்ற விரண்டு மிருதிணைப்
பன்மை முனனிலையு மின்னு மீற்ற
வன்னவற் றேவலு மாமென மொழிப.

இது முறையானே முன்னிலையொருமைவினையும் பன்மைவினையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். ஐயும் ஆயும் இகரமுமாகிய ஈற்றையுடைய மூவகைச் சொற்களும் ஏவற்பொருண்மைக்கண் வரும் இருபத்துமூவகை ஈற்றோடு அல் ஆல் ஏல் காண் என்னும் நான்கு ஈற்றையுமுடைய சொற்களும் உயர்திணையாண்பாலொருமையும் பெண்பாலொருமையும் அஃறிணையொருமையும் உணர்த்தும் முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும், இர் ஈர் என்னும் இருவகையீற்றையுடைய சொற்களும் உயர்திணைக்கட் பல்லோரையும் அஃறிணைக்கட் பலவற்றையும் உணர்த்தும் முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும், மின்னும் உம்முமாகிய ஈற்றையுடைய சொற்கள் அவ்விரு திணை ஏவலையும் உணர்த்தும் பன்மைவினைமுற்றுமாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

வரலாறு;—உண்டனை உண்ணாநின்றனை உண்பை எனவும் உண்டாய் உண்ணாநின்றாய் உண்பாய் எனவும் ஐகார ஈறும் ஆயீறும் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. "ஐய சிறிதென்னையூக்கி" உண்டி "ஈதன்மாட்டொத்திபெரும" உரைத்தி இன்றி போறி என இகர ஈறு கடதறக்களையூர்ந்து எதிர்காலம்பற்றி வரும். "பிரிந்திறைகூழாதி" என இதன்மறையுங் காண்க. "உரைக்கிற்றிநன்றுமன்னிதுநாடாய்கூறி" எனச் சிறுபான்மை நிகழ்வும் பற்றி வரும். உண்ணாநிற்றி என்பது எதிர்காலத்திற்பிறந்த நிகழ்காலம். நடப்பி வருவி எனச் செய்வியென்னேவல் முன்னிலைவினை இகர ஈறு பகரவகரங்களையூர்ந்து எதிர்காலம்பற்றி வரும். உண்டிலை உண்டிலாய் முதலிய இவற்றின் மறைவிகற்பமும் அறிக. நட வா மடி சீ விடு கூ வே வை நொ போ வௌ உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின் தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃகு போக்கு என ஏவலின்வரூஉம் எல்லா ஈற்றவும் உண்ணல் மறால் அழேல் சொல்லிக்காண் எனவரும் அல் ஆல் ஏல் காண் என்னும் ஈற்றையுடைய முன்னிலைமுற்றுக்களும் ஈற்றுவகையானே எதிர்காலம்பற்றி வரும். முன்னின்றான் தொழில் உணர்த்துவனவேயன்றி அவனைத் தொழிற்படுத்துவனவும் எதிர்முகமாதலொப்புமையான் முன்னிலையாயின. செய்வியெனீற்றிற்கும் மின்னீற்றிற்கும் உம்மீற்றிற்கும் ஈதொக்கும். உண்டனிர் உண்ணாநின்றனிர் உண்பிர் உண்குவிர் எனவும் உண்டீர் உண்ணாநின்றீர் உண்பீர் உண்குவீர் எனவும் இடைநிலைவகையானே இர் ஈரென்பன மூன்றுகாலமும் உண்மின் உரிஞுமின் எனவும் உண்ணும் உரையும் கேளும் எனவும் ஈற்றுவகையானே

மின்னீறும் உம்மீறும் எதிர்காலம்பற்றி வரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. உண்டிலிர் உண்டிலீர் உண்ணன்மின் என இவற்றின் மறைவிகற்பமும் அறிக. கரியை கரியாய் கரியிர் கரியீர் என வினைக் குறிப்பு வந்தன காண்க. பிறவும் அன்ன. (கஉ)

உருக. கயவொடு ரவ்வொற் றல்ஆல் உம்மார்
ஐகா னீற்ற வியங்கோண் முற்றைவ
யெய்து மிடம்பா லெங்கு மென்ப. 5

இது வியங்கோண்முற்று உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். அகர உயிரோடுகூடிய ககரயகரங்களும் ரகாரவொற்றும் அல்லும் ஆலும் உம்மும் மாரும் ஐயுமாகிய எண்வகைவிகுதியையும் ஈறுகவுடைய சொற்கள் வியங்கோட் டெரிநிலைவினைமுற்றுச் சொற்களாம்; அம்முற்றுச்சொற்கள் ஐம்பான் மூவிடங்களினுஞ் செல்லுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று. 10

வரலாறு;—அவன்செல்க அவள்செல்க அவர்செல்க அது செல்க அவைசெல்க என உயர்ந்தான் இழிந்தானை இன்னதுசெய்க என விதித்தற்பொருண்மைக்கண்ணும், அவன்வாழ்க அவள்வாழ்க அவர்வாழ்க அதுவாழ்க அவைவாழ்க எனவும் "அமிழ்தமுண்கநம்ம யிலியலாட்டி" "அருளிலர் கொடாமை வல்லராகுக" "வெல்கவாழி நின்வென்றி வார்கழல்" "செல்க தீயன சிறக்கநின் புகழே." எனவும் "பெறுக தில்லம் மயானே" "மடவமாக மடந்தை நாமே" எனவும் வாழ்த்துதற்பொருணமைக்கண்ணும், "யானும்நின்னோடுடனுறைக" எனவும் "கடாவுகபாகநின்கால்வனெடுந்தேர்" "கேட்டிதுமறக்கநம்பி" யாவருங்கேட்க எனவும் வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண்ணும் அகரத்தோடுகூடிய ககர ஈறும், அவன்வாழிய அவள்வாழிய அவர்வாழிய அதுவாழிய அவைவாழிய "யான்வாழுநாளுமெம்பாணன்வாழிய" "மன்னியபெருமநீணிலமிசையானே" என வாழ்த்துதற்பொருண்மைக்கண் அகரததோடு கூடிய யகர ஈறும், "வாழியர்நடுக்கின்றிநீலியரோவத்தை" நீவாழியர் நின்றந்தைதாய்வாழியர் என வாழ்த்துதற்பொருண்மைக்கண் ரகார ஈறும் "வழாஅலோம்பல்" இற்றெனக்கிளத்தல் ஆக்கமொடுகூறல் என அல்லீறும் "மாஇயதொரால்" என ஆலீறும் விதித்தற்கண்ணும் "வாழ்தல்வேண்டுமிவண்வரைந்தவைகல்" என உம்மீறும் "பீடின்றுபெருகியதிருவிற்—பாடின்மன்னரைப்பாடன்மாரெமரே" "நோய்மலி வருத்தங் காணன்மாரெமரே" என மாரீறும் வாழ்த்துதற்பொருண்மைக்கண்ணும் 15 20 25 30

"அஞ்சாமையஞ்சாமையஞ்சுவதொன்றின்" என விதித்தற்கண் ஐகார ஈறும் வந்தன. "பயனில்சொற்பாராட்டுவானைமகனெனன்- மக்கட்பதடியெனல்" என அல்லீறு விதித்தற்கண் மறையும் உடம் பாடுமாய் வருதலும் உணர்க. நாடாகொன்றோ காடாகொன்றோ அவலாகொன்றோ மிசையாகொன்றோ என்பனவற்றையும் நாடே யாக காடேயாக அவலேயாக மிசையேயாக என இதன்பாற் படுத் துக. இவற்றுள் ஏவல் கண்ணுதது இதுவென்று உணர்க. (கங)

உச0. வேறின்மை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன.

இது வேறுமுதலியன மூன்றிற்கும் பால் இட உரிமை கூறு கின்றது.

இ - ள். வேறென்பதூஉம் இன்மையென்னுஞ் சொல்லான் உணர்த்தப்படும் இல்லை இல் என்னுஞ் சொற்களும் உண்டென் பதூஉம் ஐம்பான்மூவிடத்திற்கும் உரிய வினைக்குறிப்புமுற்றுக்க ளாம். எ - று.

வரலாறு;—அவன்வேறு அவள்வேறு அவர்வேறு அதுவேறு அவைவேறு யான்வேறு யாம்வேறு நீவேறு நீயிர்வேறு எனவும் அவனில்லை அவளில்லை அவரில்லை அதுவில்லை அவையில்லை யா னில்லை யாமில்லை நீயில்லை நீயிரில்லை எனவும் "பிறன்கடை நின்றா ரிற் பேதையாரில்" "வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்" எனவும் அவ னுண்டு அவளுண்டு அவருண்டு அதுவுண்டு அவையுண்டு யானுண்டு யாமுண்டு நீயுண்டு நீயிருண்டு எனவும் வரும். "யாருமில்லைத் தா னே கள்வன்—றானவன் பொய்ப்பின் யானெவன் செய்கோ- தினைத் தாளன்ன சிறுபசுங் கால—வொழுகுநீ ராரல் பார்க்குங் குருகு முண்டு தான் மணந்த ஞான்றே" என்புழிக் குருகென்ப இயற்பெயராகலின் அதன்கட் பன்மையொடு காலவென்பது இயை ந்து காலனவாகிய குருகுகளென நின்று அஃது உண்டென்னும் பொதுவினைகொண்டதென்றாற் படும் இழுக்கின்றேனுங் கள்வன் தானொருவனுமே வேறுசிலர் ஆண்டில்லையென்று கூறுகின்றாள் இரைதேரும் மனக்குறிப்புடைமையிற் கேளாது சிறிதுகேட்டதா யினுங்கொலைசூழ் குருகாதலிற் கூறுவதுஞ் செய்யாது இத்தன் மைத்தாயதொரு குருகும் உண்டென்று கூறுதலிற் காலகுருகெ ன்பதனைப் பன்மையொருமை வழுவமைப்பென்றே கொள்ளவேண் ண்டுதலான் உண்டென்பது ஆண்டு அஃறிணையொருமை உணர்த் திநின்றதல்லது யாண்டும் அஃறிணையொருமையே உணர்த்திநிற்கு

மெனக் கூறவேண்டுவதில்லையென்க. அல்லது அங்ஙனங் கூறவேண்டிற்றேல் "நாவுண்டு நீயுண்டு நாமந் தரித்தோதப்—பாவுண்டு நெஞ்சே பயமுண்டோ—பூவுண்டு—வண்டுறங்குஞ் சோலை மதிலரங்கத் தேயுலகை—யுண்டுறங்கு வாளொருவ னுண்டு" எனவும் "பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்—கொண்ட கொழுந ருறு குறை தாங்குறாஉம்—பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்—சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொ—லீன்ற குழவி யெடுத்து வளர்க்குறாஉஞ்—சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல்" எனவும் வருவன முடியாமையுணர்க. (கச)

உசக. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்
செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

இது செய்யுமென்னும் முற்றுச்சொற்குப் பால் இட உரிமை கூறுகின்றது.

இ - ள். பல்லோர்படர்க்கைக்கண்ணும் முன்னிலைக்கண்ணுந் தன்மைக்கண்ணும் பொருந்தாது ஒருவன்படர்க்கைக்கண்ணும் ஒருத்திபடர்க்கைக்கண்ணும் ஒன்றன்படர்க்கைக்கண்ணும் பலவற்றின்படர்க்கைக்கண்ணும் பொருந்துஞ் செய்யுமென்னும் முற்றுச் சொல். எ - று.

உ-ம். அவன்வரும் அவள்வரும் அதுவரும் அவைவருமஎனவரும். (கரு)

உசஉ. பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியுந்
தேருங் காலை ம் பான்மூ விடத்தன
வவைதாம், பிறிதொடியைந் தல்லது நிற்றலாற் று
குறைபட நிலைஇயுங் கொளகைய வென்ப. [று

இது பெயரெச்ச வினையெச்சங்கட்குப் பால் இட உரிமையும் முற்றோடு அவற்றிடை வேற்றுமையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயரெச்சமாகிய வினை வினைக்குறிப்புச்சொல்லும் வினையெச்சமாகிய வினை வினைக்குறிப்புச்சொல்லும் ஆராயுமிடத்து ஐம்பான்மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்; அங்ஙனம் உரியனவாகிய எச்சங்கள் தாம் பிறிதோர்சொற்பற்றியல்லது நிற்றலாற்றுது குறைபடநிற்குங் கோட்பாட்டினை உடையனவாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

மற்றுச்சொல் நோக்குதலான் மற்றுச்சொல் நோக்கா முற றுச்சொல்லின் வேறுபாடு எச்சமாய்நிற்குமென்பார் 'குறைபாடுநிலை இயும்' என்றார். எனவே, பெயரோடியைந்தல்லது நிற்றலாற்றாத எச்சச்சொல் பெயரெஞ்சுகிளவியெனவும் வினையோடியைந்தல்லது நிற்றலாற்றாத எச்சச்சொல் வினையெஞ்சுகிளவியெனவும் விரியு மென்பதூஉமாயிற்று.

வரலாறு;—அவனுண்டவூண் அவளுண்டவூண் அவருண்ட வூண் அதுவுண்டவூண் அவையுண்டவூண் யானுண்டவூண் யாமுண் டவூண் நீயுண்டவூண் நீயிருண்டவூண் எனவும் அவனுண்கின்றவூண் அவளுண்கின்றவூண் அவருண்கின்றவூண் அதுவுண்கின்றவூண் அவையுண்கின்றவூண் யானுண்கின்றவூண் யாமுண்கின்றவூண் நீயுண் கின்றவூண் நீயிருண்கின்றவூண் எனவும் அவனுண்ணுமூண் அவ ளுண்ணுமூண் அவருண்ணுமூண் அதுவுண்ணுமூண அவையுண்ணு மூண் யானுண்ணுமூண் யாமுண்ணுமூண் நீயுண்ணுமூண் நீயிருண் ணுமூண் எனவும் உண்டுவந்தான் வந்தாள் வந்தார் வந்தது வந்தன வந்தேன் வந்தேம் வந்தாய் வந்தீர் எனவும் பெயரெச்சமும் வினை யெச்சமும் முறையானே பெயரோடும் வினையோடும் இயைந்து ஐம்பான்மூவிடங்கட்கும் உரியவாயினவாறு காண்க. (௧௯)

உ௪௫. அவற்றுட், செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பா
செயவ தாதி யறுபொருட் பெயரொடு [ட்டிற்
முடியு முறையது பெயரெச் சம்மே.

இது பெயரெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின் றது, இத்துணைவாய்பாட்டான் நிகழுமெனவும் இத்துணைப் பொருட் பகுதிபற்றிவரும் பெயர்களான் முடியுமெனவுங் கூறுகின்றமையின்.

இ - ள். முற்கூறிய எச்சங்கள் இரண்டனுட் செய்த செய் கின்ற செய்யுமென்னும் முறையே முக்காலமுங் காட்டும் வாய்பாட் டாற் புலப்பட்டுத் தொழின்முதனிலையெட்டனுள் இன்னதற்காக இதுபயனாக என்னும் இரண்டும் ஒழித்து வினைமுதன்முதலாயின ஏனை அறுவகைப்பொருள்களையும் உணர்த்தும் பெயர்களோடு முடி யும் இயல்பினையுடையது பெயரெச்சவினைச்சொல்லாம். எ - று.

வரலாறு;—ஆடியகூத்தன் வென்றவேல் புக்கஇல் போயி னபோக்கு வந்தநாள் உண்டசோறு எனவும் ஆடுகின்றகூத்தன் வெல்கின்றவேல் புகுகின்றஇல் போகின்றபோக்கு வருகின்றநாள்

உண்கின்றசோறு எனவும் ஓதும்பார்ப்பான் வனையுங்கோல் வாழு மில் உண்ணும் ஊண் துயிலுங்காலம் கற்கும்நூல் எனவும் வினைமு தற்பொருளுங் கருவிப்பொருளும் நிலப்பொருளும் வினைப்பொரு ளுங் காலப்பொருளுஞ் செயப்படுபொருளுமாகிய பொருட்பகுதியா றனையும் பற்றி வரும் பெயர்ச்சொற்களோடு முடிந்தவாறு காண்க. 5
இவற்றிற்குச் செய்யாநின்ற எனவும் செய்யாநிற்கும் எனவும் வரும் வாய்பாட்டு வேற்றுமை ஒன்றெனமுடித்தலாற் கொள்க.

முடியுமென்றது முடியுமுறையதென்ற மிகையானே அவ னுண்ட ஊணென்றாற்போல வினைமுதற்பொருட்பெயர் முன்வந்தே ஏனைய பின்வருமெனவும் வினைமுதற்பொருள் பெயராயின் ஆடிய 10
கூத்தனென்றாற்போல அப்பெயர்பின்வருமெனவுங் கொள்க.

"மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடி" என்புழி நோய்தீர்தற்கேதுவாகிய மருந்தென்னும் ஏதுப்பொருண்மை கருவிக் கண் அடங்கும். தேரோடும்புறங்காணேனுயினென் நிலமபூத்தமரம் என்பனபோல்வனவும் அனன. "நின்முகங்காணுமருந்தினேன்" 15
என்புழிக் காட்சியைமருந்தென்றதாதலிற் காணுமருந்தெனபதூஉம் "பொச்சாவாக்கருவியாற்போற்றிச்செயின்" எனபுழிப் பொச்சாவா மையைக் கருவியென்றதாகலிற் பொச்சாவாக்கருவியென்பதூஉம் வினைக்கண் அடங்கும். ஆறுசெனறவியரென்புழி வியர் ஆறுசேற லான் வந்த காரியமாகலிற் செயப்படுபொருட்கண் அடங்கும். ஆர்க 20
ளிறுமிதிததநீர் எள்ளாட்டியஎண்ணெய் உண்டஎசசில் என்பன போல்வனவும் அன்ன.

நூற்றநூலாணியன்றகலிங்கம் பூத்தபூவாணியன்றகண்ணி என்பனவும் ஒற்றுமைநயத்தானே நூற்றகலிங்கம் "குண்டுசுனை பூத்தவண்டுபடுகண்ணி" எனப் பொருட்பெயர்கொண்டனவேயாம். "நூலாக்கலிங்கம்வாலரைக்கொளீஇ" என்பது பெயரெச்ச எதிர் மறை. இதுவும அவவியல்பிற்று. சூ 12: 4.

உம்மையை எச்சவும்மையாக்கிச் செய்வதாதி அறுபொருட் பெயருமேயன்றி அரசனுற்கொடுத்தபார்ப்பான் கொடுக்கின்றபார்ப் பான் கொடுக்கும்பாாப்பான் எனவும் ஆடையொலித்தகூலி ஒலிக் 30
கின்றகூலி ஒலிக்குங்கூலி எனவும் ஒத்த உரிமையனவன்றிச் சிறு பான்மை இன்னதற்காக இதுபயனாக என்பனபற்றிவரும் பெயருங் கொள்க. இன்னுமி பழம் உதிர்ந்தகோடு உதிர்கின்றகோடு உதிருங் கோடு எனச் சிறுபான்மை தீர்தற்பொருண்மைபற்றிவரும் பெய ருங்கொள்க.

இனிச் செய்த என்பதன்குறிப்பாய் இன்ன அன்ன என்ன கரிய செய்ய பெரிய என் வருவனவுங் காண்க. "இன்னதன்மையினருமையின்" எனவும் "அன்னதன்மையினறிந்தீயாரே" எனவும் "என்னகிளவியும்பண்பின்றொகையே" எனவும் கரியமால் நெடுங்கண் எனவும் செய்யகோலினும் எனவும் "பெரியகேழலட்டபேழ்வாயேற்றை" எனவும் பிறுண்டும் வந்தவாறுகாண்க. (௧எ)

உ௪௪. செய்யுமெ னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலுஞ்
செய்யு ளுளும்மூந் தாதலு முற்றே
லுயிரு முயிர்மெய்யு மேகலு மாம்பிற.

இது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டான்வரும் உம்மீற்றுப் பெயரெச்சத்திற்கும் முற்றிற்கும் எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்து இறுதியுயிர்மெய் கெடுதலுஞ் செய்யுளிடத்து உம்மீறு உந்தெனத் திரிதலும் முற்றுமாயின் ஈற்றுயிர்கெடுதலும் ஈற்றுயிர்மெய்கெடுதலுமாகிய இவ்விதிகள் பெறுதலும் பிறவுமாம். எ - று.

உம்மையாற் பெறுதல் ஒருதலையன்றெனக்கொள்க. "வாம்புரவி வழுதியொடெம்மிடை" "ஆன்போம்புழை" என வாவும்புரவி போகும்புழை என்பன உயிர்மெய்கெட்டு நின்றன. மகரவொற்று நிற்றலான் இவை வினைத்தொகையாகாவென்க. "திரைமிசைப்பாயுந்து" "நீர்க்கோழிகூப்பெயர்க்குந்து" என பாயுகும் பெயர்க்கும் என்பன உம்மீறு உந்தாய்த்திரிந்தன. "சாரனாடவென்றோழியுங்கலுழ்மே" "அம்பலூருமவனொடுமொழிமே" என முறையே கலுழுமே மொழியுமே என்பன ஈற்றுயிர்கெட்டும் ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டும் நின்றன. பிறவும் அன்ன.

இனிப் பிற என்றதனானே செய்யுமென்னும் உம் ஈற்று முன்னிலைப்பன்மைமுற்றும் இவ்வாறுகெடுதலுங்கொள்க. "மாமறைமாக்கள்வருகுலங்கேண்மோ" "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ" என முறையே கேளுமோ உரையுமோ என்பன ஈற்றுயிர் கெட்டும் ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டும் நின்றன. மகர ஈறு "மவவீறொற்றழிந்துயிரேறப்பவும்" என்பதனாற்கெட்டது. இவை மணிமேகலையுட்கண்டன. (௧அ)

உ௪௫. செய்து செய்யூ முதல வாய்பாட்டிற்
றன்வினை பிறவினை யாயிரு வினையொடு
முடியு முறையது வினையெச் சமமே.

இது வினையெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறு கின்றது; இத்துணைவாய்பாட்டான் நிகழுமெனவும் இவ்வினைச் சொற்களான் முடியுமெனவுங் கூறுகின்றமையின்.

இ - ள். செய்து செய்யூ முதலிய வாய்பாட்டாற் புலப்பட்டுத் தன்னை நிகழ்த்திய வினைமுதலான் நிகழ்ந்த வினையும் பிறவற்றின் வினையுமாகிய அவ்விருவகை வினையோடும் முடியும் இயல்பினையு டையது வினையெச்சச்சொல்லாம். எ - று. (கசு)

உசசு. செய்து செய்யூச் செய்யாச செய்பு
செய்தெனச் செயசெயின செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சமபிற
வைநதொன் ருறுமுக் காலமுறை தருமே.

இது முன்னர் வினையெச்சஞ் செய்து செய்யூ முதலிய வாய் பாடுபற்றி வருமென்றார், அவை இவையென்பதூஉம் அவற்றாற் புலப்படுங்காலம் இவையென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இ - ள். உகரமும் ஊகாரமும் ஆகாரமும் புகரமும் எனவும் அகரமும் இன்னும் இயவும் இயருமாகிய இறுதியிடைச்சொற்க ளான் வேறுபட்ட செய்யென்னும்வாய்பாடுபற்றிவருஞ் செய்தென் பதுமுதலிய ஒன்பதும் வான் பான் பாக்கு ஆகிய இறுதியிடைச் சொற்களான் வேறுபட்ட செய்யென்னும்வாய்பாடுபெற்றிவருஞ் செய்வான் செய்பான் செய்பாக்கு என்னும் மூன்றும் இவைபோல் வன பிறவும் வினையெச்சத்திறத்தனவாம். நிறுத்தமுறையானே முதற்கண் நின்ற ஐந்தும் இடைக்கண் நின்ற ஒன்றும் இறுதிக்கண் நின்ற ஆறும் இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் புலப்ப டுத்திநிற்கும. எ - று.

வான் பான் பாக்கு என்னும் இடைச்சொல்லிறுதிவினைச் சொல்லை ஆகுபெயரான் வான்பான்பாக்கென்றார்.

இவற்றுள் உகர ஈறு நக்கு உண்டு வந்து சென்று எனக் கடத றக்களை ஊர்ந்து இறந்தகாலம்பற்றி வரும். ஊகார ஈறும் ஆகார ஈறும் உண்ணூவந்தான் தின்னூவந்தான் "படுமகன் கிடக்கை கா ணூ—வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே" எனவும் உண்ணா வந்தான் "கல்லாக்கழிப்பர்தலையாயார்நல்லவை—துவவாக்கழிப்பரி டைகள்" எனவும் பின்வருந்தொழிற்கு இடையின்றி விரைவு உணர்த்தி முன்வருந்தொழின்மேல் இறந்தகாலம்பற்றி வரும். பகர

வுகரம் "பல்கால் வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் விடவார வுண்டு" "புல ராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த" என இறந்தகாலம்பற்றி வரும். உரிஞுபு என உகரமும் கற்குபு எனக் குகரமும் ஏற்றவழிப் பெறு தல்கொள்க. எனவென்பது சோலைபுக்கெனவெப்பநீங்கிற்று உண் 5 டெனப்பசிகெட்டது உரைத்தெனவுணர்ந்தான மருந்துதின்றெனப் பிணிநீங்கிற்று என முடிக்குஞ்சொல்லான் உணரப்படுந்தொழிற் குத் தன்முதனிலைத்தொழில் காரணமாய் விரைவு உணர்த்திக் கட தறக்களை ஊர்ந்து இறந்தகாலம்பற்றி வரும். எஞ்சியென உரிஞி யென என ஏனையெழுத்தோடும் வருமாறு அறிந்து ஒட்டிக்கொள்க. 10 அகரம் ஞாயிறுபடவந்தான் என இஞாயிறுநிகழாநிற்கவந்தானென்னும் பொருட்டாய் நிகழ்காலம்பற்றிவரும். வாழச்செய்தநல்வினையென்ப தூஉம் அது. இன் மழைபெய்யிற்குளநிறையும் மெய்யுணரின்வீடெ ளிதாம் எனக் காரணப்பொருட்டாய் எதிர்காலம்பற்றி வரும். நடப் பின் உரைப்பின் என ஏற்றவழிப் பகரம்பெற்று வருதலுங் கொள்க. 15 இய இயர் என்பன உண்ணிய தின்னிய உண்ணியர் தின்னியர் என எதிர்காலம்பற்றி வரும். போகிய போகியர் என ஏற்றவழிக் குகரம் பெற்றுவருதலுங் கொள்க. வான்பான்பாக்கென்பன முறையே "கொல்வான்கொடித்தானைகொண்டெழுந்தான்" எனவும் "அலைப் பான்பிறிதுயிரையாக்கலுங்குற்றம்" எனவும் "புணர்தருசெல்வந்த 20 ருபாக்குச்சென்றான்" எனவும் எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

இனி இவைபோல்வன பிறவாவன;—உணற்குவந்தான் என எதிர்காலம்பற்றி வருங் குகர ஈற்றுச்சொல்லும், நீர்பொய்கூறியபின் மெய்கூறுவார்யார் என இறந்தகாலமும் நீயிவவாறுகூறுகின்றபின் னுரைப்பதுண்டோ என நிகழ்காலமும்பற்றி வரும் பின்னீற்றுச் 25 சொல்லும், மருந்துதின்றமுன்னோய்தீர்ந்தது என இறந்தகாலம் பற்றி வரும் முன்னீற்றுச்சொல்லும், "வலனாகவினையென்றுவணங் கிநாம்விடுத்தக்கால்" என இறந்தகாலமும் "அகன்றவர்திறத்திினிநா டுங்கால்" என நிகழ்காலமும்பற்றி வருங் காலீற்றுச்சொல்லுங், "தொ டர்கூரத்துவவாமைவந்தக்கடை" என இறந்தகாலம்பற்றி வருங் 30 கடையீற்றுச்சொல்லும், "விடுவழி விடுவழிச் சென்றாங் கவர்— தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கின்றாற் பசப்பே" என இறந்தகாலமும் "அவ ளாடுவழி யாடுவழி யகலேன் மனனே" என நிகழ்காலமும் உரைக்கும்வழியுரைக்கும்வழி என எதிர்காலமும்பற்றி வரும் வழி யீற்றுச்சொல்லுங், "களையுநர்—கைகொல்லுங்காழ்த்தவிடத்து"என 35 இறந்தகாலமும் உரைக்குமிடத்து என நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் பற்றி வரும் இடத்தீற்றுச்சொல்லுமாகிய இவ்வறுவகை ஈற்றுச் சொல்லுமெனக்கொள்க.

இன்னும் அதனானே "விருந்தின் றியுண்டபகலும்" என வரும் இன்றியும், "நாளன்றுபோகி" என வரும் அன்றியும், "நாணு நட்பு மில்லோர்த் தேரின்—யானல தில்லை யிவ்வுலகத் தானே" என வரும் அல்லதும், "நுணங்கியகேள்வியரல்லால்" எனவரும் அல் லாலும், "அவாவுண்டேலுண்டாஞ்சிறிது" என வரும் ஏலும், "அவ னெள்ளுமேனும்வரும்" எனவரும் ஏனும் வினையெச்சக்குறிப்புக்க ளாமெனக் கொள்க. "ஒன்றானுந்தீச்சொல்" என்புழி ஆயினுமென் பது ஆனுமெனக் குறைந்துநின்றது. உண்டான் உண்டவனென்னும் வினைப்பெயர்கள் உண்டாற்கு உண்டவற்கு என நான்கனுருபு ஏற்று ழிச் செயற்கு என்னும் எச்சப்பொருடரும் மயக்கமின்மையும் உண லென்னும் வினைப்பெயர் குகரம் அடுத்துழி உண்டலைச்செய்தற் கென்னும் பொருடந்து எச்சப்பொருட்டாயே நிற்றலின் வினைப்பெ யர் நான்கனுருபு ஏற்றுநின்றதென்னும் மயக்கம் உணற்கென்ப தற்கு இன்மையும் உணர்க. எற்றுக்குவந்தான் என்பது எக்காரியஞ் செய்தற்குவந்தானென்னும் பொருட்டாய் அவ்வெச்சவினைக்குறிப் பாய்நிற்கும். எவற்றுக்கென்பதும் அது. இவையும் இன்னவென்பத னாற் கொள்க. பின்முதலிய ஆறனையுங் காலம்பற்றிவருமென்றது கூதிர்போயபின்வந்தான் எனவும் நின்றவிடத்துநின்றான் எனவும் பின்முதலியன பெயரெச்சத்தோடு வந்துழிக் காலம்பற்றாமையி னென்றுணர்க. இவற்றைச் செய்தவென்னுங் காலம்பற்றிய இடப் பொருளுருபாய் அடங்குமென்னுமோவெனின், என்னும்; வினை வேற்றுமையுருபேலாமையின்.

இனிப் பிற என்றதனானே உகரங் கடதறக்களை ஊர்ந்து இயல்பாய்நிற்றலேயன்றி எஞ்சி உரிஞி ஓடி எனவும் ஆய் போய் எனவும் ஏனையெழுத்துக்களை ஊர்ந்து இகரமாய்த்திரிந்தும் நெட் டெழுத்தீற்றின் முதனிலைமுன்னர் யகரம்வரத் தான்கெட்டும் இறந் தகாலம்பற்றி வருமெனவுங் கொள்க. சினைஇ உரைஇ இரீஇ உடீஇ பாய் தாய் ஆய் என்பனவோவெனின் அவை செய்யுள்முடி பென்க. ஆகி போகி ஓடி மலர்த்தி ஆற்றி என்புழி முதனிலை குற்று கர ஈறாதலின் ஏனையெழுத்தாதல் அறிக. கடதற என்பன குற்றுக ரத்தோடு வரும் இடமுந் தனிமெய்யாய் வரும் இடமுந் தெரிந்து உணர்க. உரிஞி ஓடி என்பனவற்றை இகர ஈறென்றும் ஆய் போய் என்பனவற்றை யகர ஈறென்றுங் கொள்ளாது உகர ஈற்றின் திரி பென்றது கடதற ஊர்ந்து உகர ஈறு வினைக்கட் பயின்று வருதலா னும், எதிர்மறையெச்சமெல்லாம் பெரும்பான்மையும் உகரவீறாயல் லது வாராமையானும், அவ்விகர யகர ஈறுகளுஞ் செய்தென்னும்

வாசகத்தைத் தந்தே நிற்றலானும், உகரம் இயல்பாக, இகரமும் யகர மும் அதன் திரிபென்றலே முறைமையாமென்று உணர்தற்கெனக் கொள்க. இன்னும் அதனானே "ஓடாநின்றுபோயினான்" எனவும் "அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்—பகல்கான் றெழுதரும் பல் கதிர்ப் பருதி" எனவும் "தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும் பீன்று—முளிமுதற் பொதுளிய முட்புறப் பிடவமும்" எனவும் உகர ஈறு சிறுபான்மை நிகழ்காலம்பற்றி வருதலும், புகர ஈறு "நகுபுவந் தான்" என்புழி நகாநின்றுவந்தானென்றும் "வாடுபுவனப்போடி" என்புழி வாடாநின்று வனப்போடி" என்றும் முடிக்குஞ்சொல்லான் உணரப்படுந்தொழிலோடு உடனிகழ்ந்து நிகழ்காலம்பற்றி வருத லும், அகர ஈறு மழைபெய்யக்குளநிறைந்தது எனக் காரணப்பொ ருட்டாயுங் குளநிறையமழைபெய்தது எனக் காரியப்பொருட்டாயும் இறந்தகாலம்பற்றியும் உண்ணவந்தானெனத் தற்பொருட்டாய் எதிர் காலம்பற்றியும் வருதலுந், தலைவன்பிரிந்துவருந்திணுள் "மாஅல் யா னையொடு மறவர் மயங்கித்—தூறதர்ப் பட்ட வாறுமயங் கருஞ் சுரம்" "வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்" எனவும் "நமதுநலனு கர்வான்யாம்விரும்புதும்" கற்பானூல்செய்தான் புணர்தருசெல்வந் தருபாக்குயாம்விரும்புதும் எனவும் உகர ஈறும் வான்பான்பாக்கீ றுயுந் திரிதலுங் கொள்க. உரைப்ப உரைக்க என இதற்கு ஏற்புழிப் பகரமுங் ககரமும் வரும். இது மறைக்கட் "கூறுமற் குறித்ததன் மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி" என அல்லீறுயுங் "கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான்" என மகர ஐகார ஈறுயும் வருதலும், இன்னீறு "நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே" என உம்மீறுயும் "அற்றால ளவறிந்துண்க" என ஆலீறுயுந் திரிதலுங் கொள்க. அகர ஈறும் இன்னீறும் இயல்பாதற்கும் உகர ஈறும் வான்பான்பாக்கீறும் உம்மீ றும் ஆலீறும் அவற்றின் திரிபாதற்கும் மேல் உகர ஈற்றிற்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க.

இன்னும் அதனானே ஓடிவந்தான் விரைந்துபோயினான் என வும் "வெய்ய சிறிய மிழற்றுஞ் செவவாய்" எனவும் "செவவன் றெரிகற்பான் புதுவத ணியன்றவணி" எனவும் தம்மைமுடிக்கும் வினைக்கட்கிடந்த தொழிலானும் பண்பானுங் குறிப்பானும் உணர்த் தித் தெரிநிலைவினையுங் குறிப்புவினையுமாய் முடிக்குஞ்சொல்லை விசேடித்தலும் பிறவும் பின் பின்னர் பின்னை எனவும் முன் முன் னர் முன்னை எனவும் திரிதலுங் கொள்க. (௨௦)

உ௪எ. அவற்றுள், முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

இஃது இன்னும் வினையெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுகின்றது; "தன்வினை பிறவினை யாயிரு வினையொடு— முடியு முறையது வினையெச் சம்மே" எனப் பொதுவகையான் எய் துவித்ததனை ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் எய்துவிக்கின்றமையின்.

இ - ள். முற்கூறிய பன்னிரண்டனுள் முதற்கண் நின்ற 5 செய்து செய்யூ செய்யா செய்பு என்னும் நான்கும் ஈற்றின்கண் நின்ற செய்வான் செய்பான் செய்பாக்கென்னும் மூன்றுந் தம்மை நிகழ்த்தின கருத்தாவினது வினையைக்கொண்டு முடியும். பிறகருத் தாவினது வினையையும் உம்மையாற் தம்மைநிகழ்த்தின கருத் தாவினது வினையையுங்கொண்டு முடியும் ஏனை ஐவகை எச்சங் 10 களும். எ - று.

உ-ம். உண்டுவந்தான் வந்துதோன்றினன் "எண்ணித்துணிக கருமம்" "பரீஇயுயிர்செகுக்கும்" "ஐவரொடுசினைஇநிலந்தலைக்கொ ண்ட" எனவும் உண்ணூவந்தான் "நிலம்படையூவெழுதருவலம்படு குஞ்சரம்" எனவும் உண்ணாவந்தான் "நிலங்கிளையாநாணிநின்றே 15 ணிலை"எனவும் உண்குபுவந்தான் "தெரிபுதெரிபுகுத்தினவேறு" என வும்"கொல்வான்கொடித்தானைகொண்டெழுந்தான்""திருவிற்றான் மாரிகற்பான்றுவலைநாட்செய்ததேபோல்" எனவும் "புணர்தருசெல் வந்தருபாக்குச்சென்றான்" எனவும் முதலினன்கும் ஈற்றின்மூன் றும் வினைமுதல்வினைகொண்டு முடிந்தவாறுகாண்க. வினைமுதல்வி 20 னையை வினைமுதலென்றார் ஆகுபெயரான். "மழைபெய்தெனப் புகழ்பெற்றது" "காந்தளஞ் சிலம்பிற் சிறுகுடி பசித்தெனக்— கடுங்கண் யானைக் கோடுநொடுத் துண்ணும்" எனவும் மழைபெய்தெ னமரங்குழைத்தது "கோவாவாரம் வீழ்ந்தெனக்குளிர்கொண்டு— பேஎநாறுந்தாழ்நீர்ப்பனிச்சுனை" எனவும் மழைபெய்யப்புகழ்பெற் 25 றது "கொள்ளக்குறைபடாஅக்கூழுடைவியனகர்" எனவும் மழை பெய்யமரங்குழைத்தது "மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து— நோக்கக் குழையும் விருந்து" எனவும் மழைபெய்யிற்புகழ்பெறும் "தாம்வேண்டினல்குவர்காதலர்" எனவும் மழைபெய்யிற்குளநிறை யும் "யாம்வேண்டிற்கெளவையெடுக்குமிவவூர்" எனவும் மழைபெய் 30 யியமுழங்கும் "காணியவாவாழிதோழி" எனவும் மழைபெய்ய வான்பழிச்சுதும் "மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட்—பூண்க மாகநின் புனைமணி நெடுந்தேர்" எனவும் மழைபெய்யியரெழுந் தது "பகலையுணியர்வேண்டும்" எனவும் மழைபெய்யியர்பலிகொடுத் தனர் "கொற்கைச் செழியர் கொங்கர்ப் பணியியர்—பழையன 35

வேல் வாய்த்தன" எனவும் ஏனையைந்தும் வினைமுதல்வினையும் பிற வினையுங் கொண்டு முடிந்தவாறுகாண்க.

இனி மழைபெய்தற்குமுழங்கும் மழைபெய்தற்குக்கடவுள் வாழ்த்துதும் எனவும் இறந்தபின்னிளமைவாராது கணவனினி துண்டபின்காதலிமுகமலர்ந்தது எனவும கடுத்தினனுமுன்றுவர்த் தது மருந்துதின்னுமுன்னோய்தீர்ந்தது எனவும் உரைத்தக்காலுரை பல்கும் "வலனுக வினையென்று வணங்கிநாம் விடுத்தக்கா—லொளி யிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை" எனவும் நல்வினைதா னுற்றக்கடையுதவும் நல்வினைதானுற்றக்கடைத்தீவினைவாரா என வும் நல்வினைதானுற்றவழியுதவும நல்வினைதானுற்றவழித்தீவினை வாரா எனவும் நல்வினைதானுற்றவிடத்துதவும நல்வினைதானுற்றவி டத்துத்தீவினைவாரா எனவும இன்ன என்பதனுற் றழீஇயவையும் வினைமுதல்வினையும் பிறவினையுங் கொண்டு முடிதல் ஒன்றெனமு டித்தலாற் கொள்க. (உக)

உ௪அ. சினைவினை முதலொடும் பிறவினை பிறவினை
முதலொடு முடிதலு முன்னினா கொளலே.

இது வினைமுதல்வினைகொண்டு முடியுமென்ற முதனூன்கற் கும் ஆவதோர் புறனடை கூறுகின்றது; ஏனையவற்றிற்கு இவ்வாறு அமைதிகூறவேண்டாமையின்.

இ - ள். சினைப்பொருள்பற்றித்தோன்றிய வினையெச்சம் அச் சினைவினையான் முடிதலேயன்றி முதல்வினையோடு முடிதலுஞ் சினைவினையேயன்றி முதல்வினையுந் தமக்கு உரிய வினைமுதல்வி னையோடு முடிதலேயன்றிப் பிறவினைமுதல்வினையோடு முடிதலும் ஆராய்ந்து அமைத்துக்கொள்க. எ - று.

உ-ம். கையற்றுவீழ்ந்தான் கண்ணொந்துகிடந்தான் வயிறு நொந்துகிடந்தான் "கண்டியின்றுமுன்றிற்போகாமுதிர்வினள்" "பா யுந் தாளொற்றித தப்பிவீழ்ந்தார் தறிவலைமானிற் பட்டார்" எனவும் கையிறுவீழ்ந்தான் கண்வலியூக்கிடந்தான் எனவும் கையிருவீழ்ந் தான் கண்வலியாக்கிடந்தான் எனவும் கையிறுபுவீழ்ந்தான் வயிறு குத்துபுகிடந்தான் எனவும் காரணகாரியப்பொருளவாயும் "அகன மர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து—நல்விருந் தோம்புவா னில்" "காமன்கணையொடுகண்சிவந்துபுலர்ந்தாள்" எனச் சிறுபான்மைகார ணகாரியப்பொருளவல்லவாயுஞ் சினைவினை முதல்வினையோடும் ஞா யிறுபட்டுவெந்தான் "உரற்கால்யானையொடிக் கண்டெஃகியயா—

விரிகிழற்றுஞ்சுஞ்செந்நாயேற்றை" எனவும் ஞாயிறுபடூஉவந்தான் எனவும் ஞாயிறுபடாவந்தான் எனவும் ஞாயிறுபடுபுவந்தான் என வும் முதல்வினை தமக்குரிய வினைமுதல்வினையானன்றிப் பிறவினை முதல்வினையோடு முடிந்தவாறுகாண்க. தலைவன்பிரிந்துவருந்தினுள் "மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்—தூறதர்ப் பட்ட வாறு 5 மயங் கருஞ்சுரம்" "வானின்றுலகம்வழங்கிவருதலால்" எனவும் நமதுநலனுகர்வானையாம்விரும்புதும் கற்பானூல்செய்தான் செல்வந் தருபாக்குயாம்விரும்புதும் எனவும் பிறவினைகொண்டு முடிந்தன வோவெனின், அவை காரணகாரியப்பொருட்டாய் இறந்தகாலம் உணர்த்துஞ் செயவெனெச்சமுந் தற்பொருட்டாய் எதிர்காலம் 10 உணர்த்துஞ் செயவெனெச்சமும் மேலைச்சூத்திரத்துப் பிறவென்ற மிகையானே முறையே செய்தெனெச்சமாயுஞ் செய்வான் செய் பான் செய்பாக்கு என்னும் எச்சங்களாயுந் திரிந்துநின்றுழியே பிற வினைகொண்டன எனப்படுமென்க.

அற்றேல் ஞாயிறுபட்டுவந்தான் "உரற்கால்யானையொடித் 15 துண்டெஞ்சியயா" என்பன முதலியவற்றையுஞ் செயவெனெச்சத் திரிபென்றற் படும் இழுக்கென்னையோவெனின் பிறவினைகொண் டனவாயினுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு உரிய இறந்தகாலம் உணர்த் தலிற் செய்தெனெச்சமேயாவதல்லது ஏனைக்காலத்திற்கு உரிய செயவெனெச்சத்தின் திரிபெனப்படாவென்க. 20

அஃதேல் மழைபெய்யமரங்குழைத்ததெனச் செயவெனெச் சத்து இறந்தகாலமும் உரித்தாலெனின, அது காரணகாரியப்பொ ருட்டாயவழியல்லது செயவெனெச்சம் இறந்தகாலம் உணர்த்தா தென்க. எனவே, ஞாயிறுபடுதலும் ஒடித்துண்டலும் வருதற்கும் எஞ்சுதற்குங் காரணமன்மையின் ஆண்டு இறந்தகாலம் உணர்த்தா 25 மையிற் செய்தெனெச்சமாயே நின்று தமக்கு உரிய இறந்தகாலம் உணர்த்தினவெனப்படுமென்பதாயிற்று. ஞாயிறுபட்டுவந்தான் என் பது ஞாயிறுபட்டபின்வந்தானென இறந்தகாலமும் ஞாயிறுபடவந் தானென்பது ஞாயிறுபடாநிற்கவந்தானென நிகழ்காலமும் உணர்த் துதல் வழக்குநோக்கி உணர்க. தன்வினைகோடற்கு உரியன பிறவி 30 னைகொண்டு முடியுமாயினும் முதலொடு சினைக்கு ஒற்றுமையுண் மையின் முதல்வினையுந் தன்வினையேயாமாகலானுந், தமக்கு உரிய இறந்தகாலமே உணர்த்திநிற்றலாற் செயவெனெச்சத்திரிபாகாது செய்தெனெச்சமுதலியனவேயாமென்பது அவற்றிற்கு இயல்பாமா கலானும், வழூவெனக் களையப்படாவென்று ஆராய்ந்து அமைத்துக் 35 கொள்க என்பார் முன்னினர்கொளலேயென்றார்.

இன்னும் இதனானே ஆகிடந்துசெறுவினைந்தது என இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்திற்கு ஏற்றி அதன்வினையொடு முடிதலும் (இதற்கு வினைமுதல் தானே செயப்படுபொருளாம்.) "பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்ப" என அணிந்தென்னும் முதனிலைவினை சினைவினையொடுமுடிதலுமாம். உண்டுபசிகெட்டதும் அது. இவ்வாறு காரணகாரியப்பொருளவாய்ப் பிறவாற்றான் முடிதலுங் கொள்க. (௨௨)

உ௪௯. வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு
நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே
யாவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே.

இது முன்னர்த் "தன்வினை பிறவினை யாயிரு வினையொடு—முடியு முறையது" என்றுந் தன்வினைகொள்வன இவையென்றுந் தன்வினையும் பிறவினையுங் கொள்வன இவையென்றும் பொதுவகையாற் கூறினர்; இஃது அவ்வினை இவவினையென்பதூஉம் வினைக் குறிப்போடு முடிவுழி இவ்வாறு முடியுமென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இ - ள். வினையெச்சவினைச்சொற்குத் தெரிநிலைவினையுங் குறிப்புவினையும் ஆராயத் தோன்றிய முடிபுசொல்லாம்; ஆண்டுக் குறிப்பு ஆக்கவினையோடு வரும். எ - று.

உ-ம். உழுதுவந்தான் மருந்துண்டுநல்லனாயினான் எனவரும். வினையுங் குறிப்புமெனப் பொதுப்படக்கூறிய அதனான் ஓதிப்பெற்றபொருள் ஓதிநல்லசாத்தன் உழுதுபயன்கொண்டு உழுதன்றியுண்ணான் எனப் பெயரெச்ச வினையெச்ச வினை வினைக்குறிப்புக்களும் முடிபாதல்கொள்க. நினையத்தோன்றிய என்றதனானே உழுதுவந்தவன் உழுதுவருதல் எனத் தொழிற்பெயரோடும் வினைப்பெயரோடும் முடிதலும் "வேங்கையுங் காந்தளு நாறி—யாம்பன் மலரினுந் தான்றண் ணியளே" எனவும் "குருதி படிந்துண்ட காகமுருவிழந்து—குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய" எனவும் சிறுபான்மை வினைக் குறிப்பு ஆக்கமின்றி வருதலுங் கொள்க. (௨௩)

உ௫0. வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங்
குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

இது முற்றுச்சொல்லது திரிபாயும் எச்சங்கள் வருமென்று எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். தெரிநிலைவினைமுற்றுத் திரிந்து வினையெச்சமாகி வருதலுங் குறிப்புவினைமுற்றுத் திரிந்து வினையெச்சமாகி வருதலும் பெயரெச்சமாகி வருதலுஞ் சிறுபான்மை உள. எ - று.

உ-ம். "காணான் கழிந்தவைகலு முண்டென் றொருநாள்" "மோயினளுயிர்த்தகாலை" "முகந்தனர்கொடுப்ப" "விளிப்பது பயிலுங் குறும்பர் துந்துபியொடு" "எருவை நுண்டாது குடைவன வாடி" எனவும் "பெயர்த்தனென்முயங்கயான" "மக்களு ளிரட்டையாய் மாறினம் பிறந்தியாம்" எனவும் "சேர்ந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப" "கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்" எனவும் ஐம்பான்மூவிடத்துந் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கள் திரிந்து வினையெச்சமாயினவாறு காண்க. "வரிபுனைவில்ல னொருகணை தெரிந்து கொண்டு" "அளிநிலை பெறாஅ தமரியமுகத்தள்—விளிநிலை கொள்ளாள்" "உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து" "விழுமிதுகழிவதாயினும்" "நிலமிசைப் புரளுங் கையவெய் துயிர்த்து" எனவும் "துணையிலெனஞ்சினேன் றுயருழந் தினையேன்" "நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சி" எனவும் "நீர்வார்கண்ணைநீயிவணொழிய" "வெள்வேல் வலத்தினிர் பொருடரல் வேட்கையி னுள்ளினிர்" எனவும் "வெந்துப்பினன்விறல்வழுதியொடு" "அஞ்சாயல ளாயிழை முன்" "கடற் றானையர் கழல் வேந்தரை" "பெருவரை மிசையது நெடுவெள் ளருவி" "புன்றா ளோமைய சுரனிறந் தோரே" எனவும் "பெருவேட்கையேனெற்பிரிந்து" "கண்புரை காதலே மெம்முள்ளான்" எனவும் "உலகுகொடோளினையொருநின்றால்" "வினைவேட்கையீர்வீரர்வம்மின" எனவும் ஐம்பான்மூவிடத்துங் குறிப்புவினைமுற்றுக்கள் திரிந்து வினையெச்சக்குறிப்பும பெயரெச்சக்குறிப்புமாயினவாறு காண்க. இவ்வாறு பெயர்ப்படாதனவே இங்ஙனந் திரிந்து வருவனவாமெனக் கொள்க. பிறவும் அன்ன.

முற்றுச்சொற் றிரிந்து எச்சமாமென்னாது எச்சமே முற்றாய்த் திரியுமென்று ஓதிற் படும் இழுக்கு என்னையெனின், இருதிணை ஐம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாகிய வினைநிகழ்ச்சியன்றே எச்சமாவன? அவை அவ்வாறன்றி முற்றுச்சொற்கு ஓதிய ஈற்றவாய் இருதிணையைம்பான்மூவிடமும் உணர்த்தலின் முற்றுச்சொல்லே எச்சமாய்த் திரிந்தன எனப்படும். எச்சம் முற்றாய்த்திரிந்தன எனப்படா. ஆதலான் அவ்வாறு ஓதினாரென்க. அவ்வாறன்றி வினைகோடன்மாத்திரத்தான் வினையெச்சமெனின் மாரீறும் வினையொடுமுடியும் வேற்றுமையும் பிறவும் வினையெச்சமாவான் செல்லுமாகலானும், அல்லதூஉங் "கண்ணியன்வில்லினன்" எனவரும் வினைக்

குறிப்பு முற்றாய்த்திரிதற்கு ஏற்பதோர் எச்சமின்மையானும் அஃது இலக்கணமன்றென்க. இஃது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தாதல் சேனாவரையருரையான் உணர்க. இக்கருத்தேபற்றி யன்றே "எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்" என் புழி எண்பதத்தானென்பதனைப் பரிமேலழகரும் முற்றுவினையெச்ச மென்றதூஉமென்க. (உச)

இரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

௩-வது இடைச்சொல்லியல்.

உ௫க. வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுக
டத்தம் பொருள விசைநிறை யசைநிலை
யித்திற மேழிற் றனித்திய லின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பினமுன் னோரிடத்
தொன்றும பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

என்பது சூத்திரம். நிறுத்தமுறையானே இடைச்சொல்லியல் உணர்த்துகின்றமையின் இவவோத்து இடைச்சொல்லியலென்னும் பெயர்த்து. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் அதன்பாகுபாடும் அதனி யல்புங் கூறுகின்றது.

இ - ள். செயப்படுபொருள் முதலாகிய வேற்றுமைப்பொருட் கண் உருபென்னுங் குறியவாய் வருவனவும், வினைப்பகுபதங்களைப் பிரித்து முடிக்குமிடத்துக் காலங் காட்டுங் கடதற முதலிய இடைநி லையுருபாயுந் திணையும் பாலும் இடமுங் காட்டும் அன் ஆன் முதலிய இறுதிநிலையுருபாயும் வரும் வினையுருபுகளும், இருமொழி தம்மிற் புணருமிடத்து அவற்றின பொருணிலைக்கு உதவிசெய்து பெரும்பா லும் இன்னொலியே பயனாக வரும் அன் ஆன் முதலிய சாரியையுரு புகளும், ஒப்புமைப்பொருண்மையை உணர்த்திவரும் போல மான முதலிய உவமவுருபுகளுந், தமதுதமது குறிப்பினாலே பிரிநிலை முத லிய பொருளை உணர்த்திநிற்கும் ஏ ஓ முதலியனவும், வேறுபொருள் உணர்த்தாது செய்யுட்கண் இசைநிறைத்தலே பொருளாக வரும் ஏ ஓ முதலியனவுந், தமக்கோர் பொருளின்றித் தாஞ் சார்ந்த பெயர் வினைகளை அசையச்செய்யும் நிலைமையவாய் வரும் மியா இக முத லியனவுமாகிய இவவகையேழானே தனித்துநடத்தலின்றி "அது மன்" "அதுமற்றம்மதானே" எனவும் கொன்னூர் ஓஒஒஒ பெரியன்

எனவும் வருகதில் எனவும் வருகதில்லம்ம எனவும் ஓஒதந்தார் "ஏஎஎ 'யம்பன் மொழிந்தனள் யாயே" எனவும் பெயரின்கண் ணும் வினையின்கண்ணும் பின்னும் முன்னும் ஓரிடத்து ஒன் றுனும் பலவானும் வந்து பொருந்திநிற்பது மேல் நிறுத்திய இடைச் சொல்லாம். எ - று.　5

பின்னும் முன்னும் நிற்குமேனும் இடைநிற்றலும் இடைநிற் றல் பெரும்பான்மையென்பதூஉம் பெறுதற்கு இடைச்சொலென் றார். தனித்தியலின்றியெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனாற் சாரப் படுஞ் சொல்லின் வேறாய் வருதலேயன்றி உண்டான் என்றிசி னோர் அருங்குரைத்து என உறுப்பாய்வருதலுங் கொள்க. வருவ　10
தென்றது வந்தொன்றுவதென்ற மிகையானே "உடனுயிர்போகுக தில்ல" என ஈறுதிரிதலும் "மன்னைச்சொல்லே" "கொன்னைச்சொ ல்லே" எனத் தம்மையுணரநின்றவழியும் ஈறுதிரிதலும் "னகாரை முன்னர்" என எழுத்துச்சாரியை ஈறுதிரிதலுங் கொள்க.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலான் வேற்றுமைப்பொருட்கண் உரு　15
பென்னுங் குறியவாய் வருவனவேயன்றி வேற்றுமைப்பொருள வாய் வருவன பிறவுங்கொள்க. அவையாவன "கண்ணகன்ஞா லம்" "ஊர்க்கானிவந்தபொதும்பர்" என ஏழாவதன்பொருளவாய் வருங் கண் கால் முதலியவும் "அனையையாகன்மாறே" "சிறந் தோன்பெயரன்பிறந்தமாறே" "முறையுளிகோலோச்சுமன்னவன்"　20
என மூன்றுவதன்பொருளவாய் வரும் மாறு உளி என்பவும் பிறவு மாம். "மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ—வந்தணர் வேள்வி" என உளி ஐந்தாவதன் பொருட்டாயும் வரும். "கூறுய்தோழியான்வா ழுமாறே" என்புழி வாழுமாற்றையென இரண்டாவதுவிரிதலின் அது மாறன்று, ஆறென்பது வாழுநெறியையென இரண்டாவது　25
விரிந்துநின்றதாமென்க. இவ்வாறு வருவனவற்றைப் பகுதிப்பொ ருள்விகுதியென்பாரும் உளர்.

இன்னும் அதனானே வினையுருபென்றாரேனும் உண்டவன் உண்டவள் நம்பி நங்கை என வருந் தொழிற்பெயரும் பெயர்ப்பெய ரும் முதலியனவும் இவ்விடைச்சொற்பெற்று வருதல்கொள்க.　30
சாரியை பொருணிலைக்கு உதவுதலாவது எல்லாவற்றையுமென்புழி அற்றுச்சாரியை நிலைமொழிப்பொருள் இருதிணைக்கும் பொதுவாயி னும் அஃறிணையென்பதுபட வருதலும் எல்லாநம்மையுமென்புழி நம்முச்சாரியை அப்பொருள் உயர்திணைத்தன்மைப்பன்மையென்ப துபட வருதலுமாம். ஒழிந்தனவுந் தாஞ் சார்ந்துவரும் மொழிப்பொ　35
ருட்கு உபகாரமுடையவாமாறு ஓர்ந்து உணர்க.

இன்னும் அதனானே காரங் கரம் முதலிய எழுத்துச்சாரியை யுங் கொள்க.

இவ்விடைச்சொற்றிறம் ஏழனுள் முன்னையமூன்றும் முன்னர் உணர்த்தப்பட்டமையானும் உவமவுருபு மேல் உணர்த்தப்படுத லானும் ஒழிந்த மூன்றும் இவவோத்தினகத்து உணர்த்தப்படு மென்று உணர்க. குறிப்பென ஒன்று கூட்டித் திறம் எட்டென்பாரும் உளராலோவெனின், அது 'தத்தம்பொருள' என்பதனுள் அடங்குதல் "வினைபெயாகுறிப்பிசை"என்பதனாற் பெறப்படுதலின் மிகைபடக்கூறலென மறுக்க. (க)

உருஉ. தேற்றம் வினாவெண் பிரிநிலை யெதிர்மறை
யீற்றசை யெனவா றேகா ரம்மே.

இது தத்தங் குறிப்புப்பொருள் செய்வனவற்றுள் ஏகாரம் பெரும்பான்மை பொருள்படுமாறுஞ் சிறுபான்மை அசையாமாறுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். "உண்டேஎமறுமை" என வருந் தெளிவுபொருண்மையும் நீயேகொண்டாய் என வரும் வினாப்பொருண்மையும் நிலனேநீரேதீயேவளியே என வரும் எண்ணுப்பொருண்மையும் அவருள் இவனேகள்வன் என வரும் பிரிநிலைப்பொருண்மையும் யானே கொண்டேன் என வரும் எதிர்மறைப்பொருண்மையும் என்னும் ஐவகைப்பொருண்மைக்கண்ணுங் "கடல்போற் றோன்றல் காடிறந் தோரே" எனச் செய்யுளிறுதியின் அசைநிலையாதற்கண்ணும் வருவனவென அறுவகைப்படும் ஏகார இடைச்சொல். எ - று. (உ)

உருந. ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவுபிரிப் பசைநிலை யெனவெட் டோவே.

இதுவும் அது.

இ - ள். ஒழியிசைமுதலாகப் பிரிநிலையீறாகக் கிடந்த பொருணிலையும் அசைநிலையுமெனச் சொல்லப்பட்ட எட்டுவகையினையும் பற்றி நிகழும் ஓகார இடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். கொளலோகொண்டான் என்பது கொண்டுய்யப்போக லாயினான் அல்லன் என்பது முதலிய ஒழியிசைநோக்கி நிற்றலின் ஒழியிசையோகாரம். சாத்தனுண்டானோ என்பது வினாவோகாரம். ஓஒபெரியன் என்பது பெருமைமிகுதியுணர்த்தலிற் சிறப்போகாரம்.

"ஓஒவுவமையுறழ்வின்றியொத்ததே" என்பதும் அது. யானோகொள் வேன் என்பது கொள்ளேனென்னும் எதிர்மறைகுறித்து நிற்றலின் எதிர்மறையோகாரம். "திருமகளோ வல்ல—ளரமகளோ வல்ல ளிவள்யார்" என்பது தெரிதற்கண்வருதலிற் தெரிநிலையோகாரம். "நைத லின்றி நல்லறஞ்செய் கின்றிலா ரோஒ தமக்கோ ருறுதி யுண ராரோ" என்பது கழிந்ததற்கு இரங்கலிற் கழிவோகாரம். "நீங்கின ளோவென்பூங்கணுளே" என்பதும் அது. "யானோதேறேனவர் பொய்வழங்கலரே" என்பது தேறுவார் பிறரிற் பிரித்தலிற் பிரிநிலையோகாரம். "சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ" என்பது பொருள்குறியாமையின் அசைநிலையோகாரம். "காணியவம்மினோ கங்குலதுநிலையே" என்பதும் அது. (ங)

உருச. தெளிவி னேவுஞ் சிறப்பி னோவு
மளபி னெடுத்த விசைய வென்ப.

இது முற்கூறிய ஏகாரத்துள் ஒன்றற்கும் ஓகாரத்துள் ஒன்றற் குஞ் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். தெளிவின்கண்வரும் ஏகாரமுஞ் சிறப்பின்கண்வரும் ஓகாரமும் அளவான் மிக்க இசையையுடைய என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

அளபெடையான் வந்தன மேற்காட்டப்பட்டவற்றுள்ளும் பிறுண்டுங் கண்டுகொள்க. (ச)

உருரு. வினைபெயர் குறிப்பிசை பண்பெண் ணாறினு
மெனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

இஃது எனவும் என்றும் பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். வினைப்பொருள் முதலிய ஆறுபொருண்மைக்கண் ணும் எனவென்னும் இடைச்சொல் வந்து இயையும்; என்றென் னும் இடைச்சொல்லும் அவ்வாறு பொருண்மைக்கண்ணும் என வென்பதுபோல வந்து இயையும். எ - று.

உ-ம். "கார்வருமெனக்கருதிநொந்தாள்" என்பது வினைப்பொ ருண்மை. "மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்" என்பதும் அது. "அழுக்காறெனவொருபாவி" என்பது பெயர்ப்பொருண்மை. துண்ணெனத்துடித்ததுமனம் என்பது குறிப்புப்பொருண்மை. ஒல் லென ஒலித்தது என்பது இசைப்பொருண்மை. வெள்ளெனவெளுத்

தது என்பது பண்புப்பொருண்மை. நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென வானெனப் பூதங்க ளைந்து என்பது எண்ணுப்பொருண்மை. "கடலெனக் காற்றெனக் கடுங்கட் கூற்றென—வுடல்சின வுருமென வூழித் தீயென" என்பதும் அது.

இனி என்று வருமாறு;—"நரைவருமென்றெண்ணி" எனவும் "பாரியென்றொருவனுளன்" எனவும் விண்ணென்றுவிளைத்தது எனவும் "ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிப்புன லூரற்கு" எனவும் பச்சென்றுபசுத்தது எனவும் நிலனென்று நீரென்று தீயென்று வளியென்று வானென்று பூதங்க ளைந்து எனவும் அவவாறும் வரும். ()

உருசு. எதிர்மறை சிறப்பெண் ணெச்சமுற் றையந் தெரிநிலை யாக்க மெனவெட் டும்மே.

இதுவும் அது.

இ - ள். எதிர்மறைப்பொருண்மை முதலாக ஆக்கப்பொருண்மை ஈறாகக் கிடந்த பொருள்வகை எட்டனையும் பற்றி நிகழும் உம்மையிடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். சாத்தன்வருதற்குமுரியன் என்பது வாராமைக்கும் உரியனென எதிர்மறையை ஒழிபாக உடைத்தாய் நிற்றலின் எதிர்மறையும்மை. இஃது எச்சத்தின்பாற் படுமேனும் பிறிதோர்பொருளைத் தழுவாது ஒருபொருளின் வினையை மறுத்தலின் எதிர்மறையென அதனின வேறாயிற்று. சிறப்பும்மை உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்புமென இருவகைத்து. "குறவருமருளுங்குன்றத்துப்படினே" என்பது குன்றதது மயங்காது இயங்குதற்கட் குறவர் சிறந்தமையின் உயர்வுசிறப்பும்மை. இவவூர்ப்பூசையும் புலாதின்னாது என்பது புலால் தின்னும் இழிவின்கட் பூசை சிறந்தமையின் இழிவுசிறப்பும்மை. நிலனுநீருந்தீயும்வளியுமாகாயமுமெனப் பூதமைந்து என்பது எண்ணும்மை. எச்சவும்மை இறந்ததுதழீஇயதும் எதிரதுதழீஇயதுமென இருவகைத்து. கொற்றனும்வந்தான் என்பது முன் சாத்தனும் வந்தானென்பதனைத் தழுவுதலின் இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. சாத்தனும்வந்தானென்பது பின் கொற்றனும் வந்தானென்பதனைத் தழுவிநிற்றலின் எதிரதுதழீஇயவெச்சவும்மை. இனி இவவிரண்டனையும் எதிர்காலந்தழீஇயின ஆக்கி இன்றுசாத்தனும்வரும் நாளைக்கொற்றனும்வரும் என எதிரதுதழீஇயின என்றலுமாம். இன்னும் இவவெச்சந்தானே யான் கருவூர்க்குச்செல்வலென்றார்க்கு யானும் அவவூர்க்குப் போதுவல் என முழுவதுந்தழுவுவதூஉம் அவ

வாறு கூறினர்க்கு யானும் உறையூர்க்குப் போதுவல் என ஒருபு டைத்தழுவுவதூஉமென இருவகைத்தாம். தமிழ்நாட்டுமூவேந்த ரும்வந்தார் என்பது எஞ்சாப்பொருட்டாய் நிற்றலின் முற்றும்மை. "ஒன், நிரப்பான்போ லிழிவந்துஞ் சொல்லு முலகம்—புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்—வல்லாரை வழிப்பட்டொன் றறிந்தான் போல—நல்லோர்கட் டோன்று மடக்கமு முடைய— னில்லோர் புன்க ணீகையிற் றணிகக—வல்லான் போல்வதோர் வண்மையு முடைய—னன்றொன்றொருவன்" என்புழி இன்றொனென் று துணியாமைக்கண் வருதலின் இவை ஐயவும்மை. "இருநில மடி தோய்தலிற் றிருமக ளு மல்ல—ளரமகளு மல்ல ளிவள்யா ராகும்" என்பன ஆராய்தற்கண் வருதலிற் தெரிநிலையும்மை. திருமகளோ அரமகளோ என்னாது அவரைநீக்குதலின் ஐயவும்மையின் வேறு தல் அறிக. நெடியனும்வலியனுமாயினன் என்பன ஆக்கங்குறித்து நிற்றலின் ஆக்கவும்மை.

இஃது "அஃறிணை விரவுப்பெய ரியல்புமா ருளவே" எனப் பண்புபற்றியும் வரும். "செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே" என்பதூஉம் வழுவை இலக்கணமாக்கிக்கோடல் குறித்தமையின் அதன்பாற்படும். (௬)

உ௫ள. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

இஃது ஒரும்மை பிறிதோரும்மைப்பொருளுந் தருமென வழு வமைக்கின்றது.

இ-ள். முற்றும்மை தன்முடிபாகிய வினையைச் சார்ந்த தொ கை உணரநிற்கும் பெயரிடத்து எச்சவும்மைப்பொருட்டுமாம்.எ-று.

உ-ம். பத்துங்கொடால் அனைத்துங்கொடால் என்புழி முற் றும்மைப்பொருள் உணர்த்தாது சில எஞ்சக்கொடு எனனும் பொ ருள் உணர்த்திநின்றவாறு காண்க. தன்முடிபாகிய வினை கொடா லென்பது, அதனைச் சார்ந்த தொகை உணரநிற்கும் பெயர் பத்தும் அனைத்தும் என்பன. எச்சமுமாகுமெனவே, எச்சப்பொருண்மை குறியாதுநிற்றலே பெரும்பான்மையென்பதாம். ஏற்புழிக்கோட லான் எச்சப்படுவது எதிர்மறைவினைக்கண்ணென்று கொள்க. பத் துங்கொடு என்பது பிறவுங்கொடு என்பதுபட நிற்றலின் விதிவி னைக்கண்ணும் எச்சங்குறிக்குமென்பாரும் உளர். இப்பொழுது பத் துங்கொடு என்பது கருத்தாயின் இப்பொழுது பத்துக்கொடு என உம்மையின்றியும் பொருள்பெறப்படும். பத்துங்கொடு பிறவுங் கொடு என்பது கருத்தாயின் அஃது எச்சவும்மையாமாகலின் ஈண்

டைக்கு எய்தாதது. அதனான் அது பொருத்தமின்றென்க. எல்லாரும்வந்திலர் எல்லாம்வந்தில என்புழிச் சிலர்வந்தார் சிலவந்தன எனச் சிறுபான்மை எச்சங்குறித்து நிற்றலின் உம்மையிடைச் சொல்லேயன்றி எஞ்சாப்பொருளவாகிய பொருட்பெயர்களும் இவ் விதிபெறுதல் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்க. (எ)

உ௫அ. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற் பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.

இஃது எச்சவும்மைக்கட் சொல்லுதல்வகைமை கூறுகின்றது.

இ - ள். எச்சவும்மையாற் தழுவப்படும் எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையில்சொல்லாயின் அவவும்மையில்சொல்லை அவவும்மைத் தொடர்க்குப் பின்சொல்லாது முன்சொல்லுக. எ - று.

வரலாறு;—சாத்தன்வந்தான் கொற்றனும்வந்தான் எனவரும். "அடகுபுலால் பாகு பாளிதமு முண்ணான்—கடல் போலுங் கல்வியன்" என்பதும் அது. கொற்றனும்வந்தான் சாத்தன்வந்தான் எனப் பிற்படக்கிளப்பின் முற்கூறியதனை விலக்குவதுபோன்று பொருள்கொள்ளாமை கண்டுகொள்க. உம்மையடாதே தானே நிற்றலிற் செஞ்சொலென்றார். செஞ்சொலாயின் முற்படக்கிளக்கவெனவே எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையொடு வரிற் பிற்படக் கிளக்க என்றவாறும். (அ)

உ௫௯. என்று வெனவொ டெண்ணுக்குறித் தியலும்.

இஃது என்றுமுதலிய இடைச்சொற்கள் இப்பொருண்மை குறித்து வரும் என்கின்றது.

இ - ள். என்றுவும் எனவும் ஒடுவுமாகிய மூன்றிடைச்சொல்லும் எண்ணுப்பொருண்மையைக் கருதிநடக்கும். எ - று.

நிலனென்று நீரென்று எனவும் நிலனென நீரென எனவும் நிலனொடு நீரொடு எனவும் வரும். (௯)

உ௬0. அவற்றுள் என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி யொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே.

இஃது எண்ணிடைச்சொற்கட்கு எய்தியதோர் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். இடைச்சொல்லானன்றிப் பெயரான் எண்ணப்படுஞ் செவ்வெண்ணினிறுதியும் ஏகாரமும் என்றாவும் எனவுமாகிய இடைச்சொற்களான் எண்ணப்படுஞ் சொற்கள் இறுதியுமாகிய நான்கு இறுதியுந் தொகைபெற்றே நடக்கும். உம்மும் என்றும் எனவும் ஒடுவுமாகிய இடைச்சொற்களான் எண்ணப்படும் இந்நான்கு சொற்களின் இறுதியுந் தொகைபெற்றும் பெறாதும் நடக்கும். எ - று. 5

உ-ம். நிலநீரிரண்டும் எனவும் நிலனேநீரேயிரண்டும் எனவும் நிலனென்றாநீரெனறாவிரண்டும் எனவும் நிலனெனாநீரெனாவிரண்டும் எனவும் இவைநான்குந் தொகைபெற்றன. "உயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு—மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமை 10 யு—மம்மூ வுருபின தோனற லாறே" எனவும் "இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றி" எனவும் நிலனென்றுநீரென்றுதீயென்றுவளியென்றுநான்கும் எனவும் "உடலென் றுயிரென் றின்றியமையா" எனவும் நிலனெனநீரெனத்தீயெனவளியெனநான்கும் எனவும் உடலெனவுயிரெனவின்றியமையா எனவும் நிலனொடுநீ 15 ரொடுதீயொடுவளியொடுநான்கும் எனவும் நிலனொடுநீரொடுதீயொடுவளியொடுபொருந்தி எனவும் இவை நான்குந் தொகைபெற்றும் பெறாதும் வந்தன. தொகையெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனானே எண்ணுப்பெயரேயன்றி அனைத்தும் எல்லாம் என்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க. செவ்வெண்ணிடைச்சொலன்றாயினும் 20 எண்ணுதலுந் தொகைபெறுதலுமாகிய ஒப்புமையான் ஈண்டுக் கூறினார். அஃது எண்ணுதல் புறனடையாற் கொள்க. "குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவள—மொண்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்" எனச் செவ்வெண்டொகை பெறாதும் வருமாலோவெனின, அது தொகுக்கும்வழித் தொகுததலாற் றொக்குநின்றதென்க. பிறவும் அன்ன. () 25

உசுக. என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி
யொனறுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே.

இஃது எண்ணிடைச்சொல்லுட் சிலவற்றிற்கு ஆவதோர் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். என்றும் எனவும் ஒடுவும் என்பன ஒருவழித் 30 தோன்றி எண்ணினுட் பிறவழியும் பிரிந்துசென்று ஒன்றும் இடமுடைய. எ - று.

உ-ம். "வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சம்" எனவும் "கண்ணிமைநொடியென" எனவும் "பொருள்கருவி காலம் வினையி

டனொடைந்தும்" எனவும் அவை ஒருவழிநின்று வினையென்று எனவும் கண்ணிமையென எனவும் பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு எனவும் நின்ற இடத்துப் பிரிந்து பிறவழிச்சென்று ஒன்றியவாறு காண்க. ஒன்றுவழியுடைய என்றதனாற் சொற்றொறும் நிற்றலே பெரும்பான்மையென்பதாம். சொற்றொறும் நின்ற எண் இக்காலத்து அரிய. (கக)

உ௬உ. வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

இஃது எண்ணிடைச்சொற்கள் வினைச்சொற்கண்ணும் வருமென்கின்றது.

இ - ள். வினையொடுவந்து நிற்பினும் எண்ணிடைச்சொற்கள் முற்கூறிய இயல்பினவாய்த் தொகைபெற்றும் பெறாதும் வருவனவாம் பொருந்துவன. எ - று.

உ-ம். உண்டுந்தின்றும்பாடியும்வந்தான் எனவும் உண்ணவெனத்தின்னவெனப்பாடவெனவந்தான் எனவும் "மண்டில மழுங்க மலைநிறங் கிளர—வண்டின மலர்பரந் தூத மிசைய—கண்டற் கானங் குருகின மொலிப்ப" எனவும் வரும். பிறவும் வினையொடு வருவனவுளவேற் காண்க.

உம்மையாற் பெயரொடுவருதலே பெரும்பான்மையென்பதாம். ஏற்பன என்றதனானே முற்றும்பெயரெச்சமும்பற்றி வாரா எனவும் வினையெச்சத்தோடும் ஏற்பனவற்றோடல்லது வாரா எனவும் ஆண்டுத் தொகைபெறுதல் சிறுபான்மையெனவுங்கொள்க. சாத்தன்வந்தான் கொற்றன்வந்தான் வேடன்வந்தான் மூவரும்வந்தமையாற் கலியாணம் பொலிந்ததெனச் செவ்வெண் தொகைபெற்று வந்ததாலெனின், அவை எழுவாயும் பயனிலையுமாய் அமைந்து மாறுதலின் எண்ணப்படாமையானும் மூவருமென்பது சாத்தன்முதலாயினோர் தொகையாகலானும் அவைபொருந்தாவென்க. (கஉ)

உ௬௩. கழிவே யாக்க மொழியிசை யசைநிலை
யெனநான கென்ப மன்னைச் சொல்லே.

இது மன்னென்னும் இடைச்சொற் பெரும்பான்மை பொருள்படுமாறுஞ் சிறுபான்மை அசைநிலையாமாறுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். கழிவுகுறித்து நிற்பதும் ஆக்கங்குறித்து நிற்பதும் ஒழியிசைப்பொருண்மைகுறித்து நிற்பதும் அசைநிலையாய் நிதுபற்

மென நான்குவகையினையுடைத்தென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் மன்னென்னும் இடைச்சொல்லை. எ - று.

உ-ம். "சிறியகட்பெறினேயெமக்கீயுமன்னே" என்புழி மன் இனி அது கழிந்ததென்னும் பொருள்குறித்து நின்றது. "பண்டுகாடுமன்" என்புழி மன இன்று கயல்பிறழும் வயலாயிற்று என ஆக்கங்குறித்து நின்றது. "கூரியதோர்வாண்மன்" என்புழி மன் திட்பமின்றாயினுமென எச்சமாய் ஒழிந்த சொற்பொருண்மைகுறித்து நின்றது. "அதுமற்கொண்கன்றேரே" என்புழி மன் அசைநிலையாய் நின்றது. "மன்னுமாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன்வாழி காவேரி" என மிகுதிகுறித்தும் "மன்னு வுலகத்து மன்னியது புரிமே" என நிலைபேறு குறித்தும் வருமென்பாரும் உளராலோவெனின் அவை வினைச்சொல்லாய் நிற்றலின் ஈண்டைக்கு எய்தாவென்க. (கஙு)

உசுச. விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

இது தில்லென்னும் இடைச்சொற் பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். விழைவுகுறித்து நிற்பதுங் காலங்குறித்து நிற்பதும் ஆண்டு ஒழிந்துநின்ற சொற்பொருள் குறித்து நிற்பதுமென மூன்று வகையினையுடைத்துத் தில்லென்னும் இடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். "வார்ந்தி லங்கும் வையெயிற்றுச் சின்மொழி—யரிவையைப் பெறுகதில் லம்ம யானே" என்புழிப் பெறுதற்கண் உளதாகிய விருப்பங் குறித்து நின்றது. "பெற்றாங்கறிகதில்லம்மவிவ்வூரே" என்புழிப் பெற்றகாலத்து அறிகவெனக் காலங்குறித்து நின்றது. "வருகதில்லம்மவெஞ்சேரிசேர" என்புழி வந்தக்கால் அது செய்வலென்னும் ஒழியிசைப்பொருள் குறித்துநின்றது. இடம் வரையறுத்தோதாமையின் மூன்றிடத்தும் வருதல் எய்திற்றேனும் ஏற்புழிக்கோடலான் விழைவின்கண் வருவழித் தன்மைக்கண்ணல்லது வாராதெனக்கொள்க. என்னை? "விழைவின் றில்லைதன்னிடத்தியலும்" என்பவாகலின். (கச)

உசுரு. அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்
றப்பா லன்கே கொன்னைச் சொல்லே.

இது கொன்னென்னும் இடைச்சொற் பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். அச்சப்பொருள் குறிப்பதும் பயமின்மைப்பொருள் குறிப்பதுங் காலப்பொருள் குறிப்பதும் பெருமைப்பொருள் குறிப்பதுமெனறு கூறப்பட்ட அக்கூற்று நான்கேயாங் கொன்னென்னும் இடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். "கொன்முனை யிரவூர் போலச்—சிலவா குகநீ துஞ்சுநாளே" என்புழி அஞ்சிவாழும் ஊரென அச்சமுங் "கொன்னேகழிந் தன்றிளமையும்" என்புழிப் பயமின்றிக் கழிந்ததெனவுங் "கொன் வரல்வாடை" என்புழிக் காதலர் நீங்கியகாலம் அறிந்து வருதலையுடைய வாடையெனக் காலமுங் "கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந் துஞ் சலமே" என்புழிப் பேரூர் துஞ்சினுமெனப் பெருமையுங் குறித்துநின்றவாறு காண்க. (கரு)

உசாசா. மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை.

இது மற்றென்பது பொருள்படுமாறும் அசைநிலையாமாறுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். மற்றென்னும் இடைச்சொல் முன்சொல்கின்றது ஒழிய இனி அது வேறென்னும் பொருண்மைகுறித்தலும் அசைநிலையாதலும் உடைத்து. எ - று.

உ-ம். "இனிமற்றொன்றுரை" எனத் தொழிலும் "மற்றறிவா நல்வினை யாமிளையம்" எனக் காலமும் "மற்றுங் கூடு மனைமடி துயிலே" என இடமும் பற்றி வரும். "அதுமற்றவலங்கொள்ளாது" என்பது அசைநிலை.கட்டுரையிடையும் மற்றோ என அசைநிலையாய் வரும். "ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று—சூழினுந் தான் முந் துறும்" என்புழிப் பிறிதென்னும் பொருள்பற்றி வந்ததென்பாரும் உளராலோவெனின், வினைமாற்றோடு இதனிடைவேற்றுமையின்மையிற் பொருந்தாதென மறுக்க. (கசா)

உசாஎ. எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே.

இஃது எற்றென்னும் இடைச்சொல் பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். எற்றென்னும் இடைச்சொல் ஒன்றனிடத்துநின்றும் ஒன்றுபோயிற்றென்னும் பொருளை உணர்த்துதலை உடைத்து. எ-று.

உ-ம். "எற்றெனுடம்பினெழினலம்" என்புழி என் நலம் இழந்ததென்கின்றது. "எற்றேற்ற மில்லாருள் யானேற்ற மில்லாதேன்"

என்பதூஉம் இதுபொழுது துணிவில்லாருட் துணிவில்லாதேன் யானென்று துணிவிறந்ததென்பது பட நின்றது. (௬௭)

உ௬அ. மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

இது மற்றையதென்பது பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மற்றையதென்னும் பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் 5 மற்றையென்னும் ஐகார ஈற்றிடைச்சொல் ஒருவன் முன்னர்க் கருதப்பட்ட பொருளொழிய அதன் இனப்பொருளைக் குறித்து நிற்கும். எ - று.

வரலாறு;—ஆடைகொணர்ந்தவழி அவ்வாடை வேண்டா தான் மற்றையதுகொணா என்னும். அஃது அச்சுட்டிய ஆடையொ 10 ழித்து அதற்கு இனமாகிய பிற ஆடைகுறித்து நின்றவாறு காண்க. பெரும்பான்மையும் முதனிலையாய் நின்றல்லது அவ்விடைச்சொற் பொருள்விளக்காமையின், மற்றையதென்பது என்றார். சிறுபான்மை மற்றையாடையெனத் தானேயும் வரும். அஃது அவன் என்னுந் தொடக்கத்தனவும் இடைச்சொன் முதனிலையாய பெயர்.(௬அ) 15

உ௬௯. கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே.

இது கொல்லென்பது பொருள்படுமாறும் அசைநிலையாமாறுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். கொல்லென்னும் இடைச்சொல் ஐயப்பொருண்மை குறித்துநிற்றலும் அசைநிலையாதலும் என்னும இருபகுதித 20 தாம். எ - று.

உ-ம். குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ என்புழி ஒன்றுந் துணியாமையின் ஐயத்துக்கண் வந்தது. "பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்—வருவர்கொல் வயங்கிழாய்" என்புழி அசைநிலையாய் வந்தது. (௬௯) 25

உ௭0. மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும.

இது மன்றவென்பது பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மன்றவென்னும் இடைச்சொல் தெளிவுபொருண்மையை உணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். "கடவு ளாயினு மாக—மடவை மன்ற வாழிய முருகே" 30 எனவரும். மடவையேயென்றவாறும். (௭0)

உஎக. தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே.

இதுவும் அது.

இ - ள். தஞ்சமென்னும் இடைச்சொல் எளிமைப்பொருண் மையை உடைத்து. எ - று.

உ-ம். "முரசுகெழுதாயத்தரசேதஞ்சம்" என்புழி அரசுகொடுத்தல் எளிதென எளிமைப்பொருள் உணர்த்தியவாறு காண்க. ()

உஎஉ. ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

இஃது இசைநிறையாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். ஒடுவென்பதுந் தெய்யவென்பதும் இசைநிறையிடைச்சொல்லாம். எ - று.

உ-ம. "முதைப்புனங் கொன்ற வார்கலி யுழவர்—விதைக்குறுவட்டி போதொடு பொதுள" எனவும் "சொல்லேன் றெய்ய நினனொடு பெயர்ந்தே" எனவும் வரும். (உஉ)

உஎங. அந்தி லாங்க வசைநிலை யவற்று
ளந்தி லிடப்பொருட் டாகலு முரித்தே.

இஃது அசைநிலையாமாறும் பொருள்படுமாறுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். அந்திலும் ஆங்கவுமாகிய இரண்டு இடைச்சொல்லும அசைநிலையாம். அவற்றுள் அந்தில் இடப்பொருளைக் குறித்து நிற்றற்கும் உரித்து. எ - று.

உ-ம். "அந்திற்கழலினன்கச்சினன்" "ஆங்கக்குயிலு மயிலுங்காட்டிக்—கேசவனைவிடுததுப் போக்கியோளே" எனவும "வருமே—சேயிழையந்திற் கொழுநற்காணிய" எனவும் வரும். அசைநிலையெனவும இடமெனவும் பொதுப்படக் கூறினரேனும் ஏற்புழிக் கோடலான ஆங்க அசைநிலையாதல் கட்டுரைக்கண்ணெனவும் அந்தில் ஆங்கென்னும் இடப்பொருள் குறித்து வருமெனவுங் கொள்க.

உஎச. அம்மகேட் பிதத்லு மசைநிலையு மாகும்.

இதுவும் அது.

இ - ள். அம்மவென்னும் இடைச்சொல் ஒருவனை ஒருவன் ஒன்று கேளென்று கேட்பித்தற்கண் வருதலும் அசைநிலையாய் வருதலும் பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். "அம்மவாழிதோழி" எனவும் "செயநின்ற பண்ணினுட் செவிசுவை கொள்ளாமை—நயநின்ற பொருள் கெடப் புரியறு நரம்பினும்—பயனின்று மன்றம்ம காமம்" எனவும் வரும்.

மியாய் இக முதலாய அசைநிலைகள் ஒருபொருள் உணர்த்தாவாயினும் முன்னிலைக்கண்ணல்லது வாராமையின் அவ்விடம் உணர்விக்குமாறுபோல அம்மவென்பதூஉம் ஒருபொருள் உணர்த்தாதாயினும் ஒன்றனைக் கேட்பிக்குமிடத்தல்லது வாராமையான் அப்பொருள் உணர்விக்குமென்பது விளக்கிய கேட்பித்தலென்றார். (உச)

உஎரு. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இஃது அசைநிலையாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மாவென்னும் இடைச்சொல் வியங்கோளைச் சார்ந்து அசைநிலையாய் வரும். எ - று.

உ-ம். "புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே" என வரும். சிறுபான்மை "ஓகமா தோழியவா தோமணிக் குரலே" என முன்னிலையசைச்சொல்லாயும் "ஒக்கல்வாழ்க்கைதட்குமாகாலே" என முன்னிலையன்றி அசைச்சொல்லாயும் வருதல "அவவச்சொல் விற்கு" என்னும் பொருட்பறனடையாற் கொளக. (உரு)

உஎசா. மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாள வீயா ழுமுன் னிலையசை.

இது முன்னிலை அசைநிலையாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். [illegible] முதலிய பத்திடைச்சொல்லும் முன்னிலைமொழியைச் சார்ந்துவரும் அசைச்சொல்லாம். எ - று.

உ - ம். கேண்மியா "நிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா வென்று—மலையகலான் வாடி வரும்" என மியாவுங் "கண்பனியான்றிக வென்றி தோழி" என இகவுங் "காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ" என மோவும் "உரைமதி வாழியோ வலவ" "சென்மதி பெருமநிற் றகைக்குநா யாரே" என மதியுஞ் "செலியரத்தைநின்வெகுளி" என அத்தையும் "வேய்நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை" என இத்தையுங் "காணிய வாழிய மலைச்சாரல்" என வாழியவுஞ் "சிறிது தவிர்ந்சீக மாளநின் பரிசில ரும்மார்" என மாளவுஞ் "செழுந்தே ரோட்டியும் வென்றீ" என ஈகாரமும் "நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்—கைபுனை

வல்வி ஞனூர் இயே" என யாழவும் முன்னிலையசைநிலையாய் வந்தவாறு காண்க. (உகூ)

உஎஎ. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிருஞ்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றாந் தாந்தா னென்று மென்ப
வன்ன பிறவு மசைநிலை மொழியே.

இஃது அசைநிலையாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். யா முதலிய இருபத்தோர் இடைச்சொல்லும் அவை போல்வன பிறவுந் தாஞ் சார்ந்த சொல்லை அசைத்துநிற்குஞ் சொல்லாம். எ - று.

உ-ம். "யாபன்னிருவர்மாணுக்கரகத்தியனார்க்கு" என யாவும் "அறநிழ லெனக் கொண்டாய் நின்குடை யக்குடைப்—புறநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா" எனக் காவும் "யாஞ்சில வரிசை வேண்டினே மாகத்—தான்பிற வரிசை யறிதலிற் றன்னுந்தூக்கி" எனப் பிறவும் "நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய" எனப் பிறக்கும் "நோதக விருங்குயி லாலுமரோ" என அரோவும் "எரியி னன்ன செந்தலை யன்றில—பிரியின் வாழா தென்போ தெய்ய" எனப் போவும் "விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே" என மாதும் "கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே" என இகுமும் "கண்ணும் படுமோ வென்றிசின் யானே" எனச் சின்னும் "பல்குரைத துன்பங்கள் சென்று படும்" எனக் குரையும் "அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை—வஞ்சிப்ப தோரு மவா" என ஓரும் "மங்கல மென்பதோ ரூருண்டு போலும்" எனப் போலும் "ஓராற்றா லென்கண் ணிமைபொருந்த வந்நிலையே—கூரார்வேன் மாறனெங் கைப்பற்ற—வோரா—நனவென் றெழுந்திருந்தே னல்வினையொன் றில்லேன்—கனவுமொழிந் திழந்த வாறு" என இருந்தும் "நெஞ்சம் பிளந்திட்டு நேரார் நடுவட்டன்—வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்" என இட்டுந் "தேவாதி தேவ னவன்சேவடி சேர்து மன்றே" என அன்றும் "பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை—யணியுமாந் தன்னை வியந்து" என ஆமுந் "தகைமிகு குழைதந்தார் தாவில்சீர்த் தம்மடிகண்—முகைமிகு மலர்க்கண்ணி" எனத் தம்முஞ் "சாந்துய ரெவவ முழந்துறு தண்புன—னீந்தியோர் மாண்பிணி தொன்றலி னீதான்" எனத் தானும் "அறிவார் யாரஃ திறுவுழி யிறுகென" என எனவும் "ஈங்காயினவா லென்றிசின்

யானே" என ஆலுங் "குரைபுனற் கன்னி கொண்டிழிந்த தென் பவே" என என்பவும அசைநிலையாய் வந்தவாறு காண்க.

இனிப் பிறவும் என்றதனானே "தண்ணென்றிசினே" "பெருந்துறைப் புனலேகா தன்னமா நீமற்றிசினே" என இசினுந் "தேனைமாரியன்னான்" "ஊனையுண்டருகும்" என ஐகாரமும் "நெருப்ப ழற் சேர்ந்தக்கா னேயம் போல்வதூஉ—மெரிப்பச்சுட் டெவவநோ யாக்கும்" எனப் போல்வதுஞ் சிறுபான்மை அசைநிலையாதலும், ஒருவன் யானின்னேனென்றானும் நீயின்னையென்றானும் அவனின்ன னென்றானுங் கூறியவழிக் கேட்டான் ஆக ஆக ஆகல் ஆகல் என் னும் இவை உடம்படாமைக்கண்ணும் ஆதரமில்வழியும், ஒருவன் ஒன்று உரைப்பக்கேட்டான் என்பது என்பது என்னும் அது நன்குரைத்தற்கண்ணும் பிறண்டுந் தனித்துநில்லாது இரட்டித்துப் பிரிவிலசைநிலையாதலுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே போலும் போல் வதென்பன உரையசைக்கண்ண எனவுங் கொள்க. (உ௭)

உ௭அ. அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை பொருளென
மெய்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
வினையினும் பெயரினு நினையத் தோன்றித்
திரிந்துவேறு படினுந் தெரிந்தனர் கொளலே.

இது முன்னர்க் கூறியவற்றிற்குப் பொருள்பற்றி வருவதோர் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொற்கள் "அவவச் சொல் லிற் கவையவை பொருள்" என நிலைபெறச் சொல்லப்பட்ட இயல் பையுடையனவாயினும வினையொடும் பெயரொடும் ஆராய்ந்து உணரத் தோன்றி வேறுபொருளவாயும் அசைநிலையாயும் இசைநிறையாயுந் திரிந்துவரினும் ஆராய்ந்துகொள்க. எ - று.

எனவே, கூறியமுறையாய் வருதலே பெரும்பான்மையென் றும் வேறுபட வருதல் சிறுபான்மையென்றுஞ் சொல்லியவாறும். வினையொடும் பெயரொடுமென்றது அவை வேறுபொருள என்று உணர்தற்குச் சார்புகூறியவாறு. ஏகார இடைச்சொல் "ஏஎயிவ ளொருத்தி பேடியோ வென்றார்" என இழிபுபொருண்மைக்கண் வருதலும் "ஏஎஇஃ தொத்த னணிலன் நன்னெடு" என இசைநிறையாதலும் "ஏஎயென்சொல்லியது" என அசைநிலையாதலும் "வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே" எனச் செய்யுளீற்றின்கண் ணேயன்றி ஈற்றசை செய்யுளிடையும் வருதலுங் "கடல்போ ரோன்

றல் காடிறந்தோரே” எனச் செய்யுளிடத்து ஈற்றினின்று இசைக்கும் ஏயெனிறுதி கூற்றுவயின் ஓர் அளபாதலும் ஓகார இடைச்சொல் குற்றியோமகனே என ஐயப்பொருண்மைக்கண்ணும் “கலக்கொண்டன் கள்ளென்கோ காழ்கொற்றன் சூடேன்கோ” என எண்ணுதற்கண்ணும் எனவென்பது “ஊரெனப்படுவது றையூர்” எனச் சிறப்பின்கண்ணும் வருதலுந் தஞ்சக்கிளவி அவர்நமக்குத் தஞ்சமல்லர் எனப் பற்றல்லரென வருதலுங் குரையென்னும் இடைச்சொல் அசைநிலையாதலேயன்றி “அளிதோ தானேயதுபெறலருங் குரைத்தே” என இசைநிறையாதலும் இன் சாரியையாதலேயன்றிக் “காப்பி னொப்பி னூர்தியி னிழையின்” என அசைநிலையாதலும் இவ்வாறு பிறவாற்றாற் றிரிந்து வருவனவுளவேல் அவையும் ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க.

“ஏ எயிவ ளொருத்தி பேடியோ வென்றார்” என்பதனை இசைநிறையென்பாரும் உளர். பொருள் உணர்த்திநிற்றலின் அங்ஙனமாகாமை அறிக.

செய்யுளின்பநோக்கி வினையினும் பெயரினுமென்றார். (உ௮)

உ௭௯. கிளந்த வல்ல வன்ன பிறவுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

இது சொற்பற்றி வருவதோர் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்டனவன்றி அவைபோல்வன பிறவரினும் அவற்றையுங் கிளந்த சொல்லின் இயல்பான் உணர்ந்துகொள்க. எ - று.

கிளந்தவற்றையும் இன்னவென்று அறிவது வழக்கினுட் சார்பும் இடமுங் குறிப்பும் பற்றியன்றே? அதனாற் கிளவாதவற்றையும் அவ்வாறு சார்பும் இடமுங் குறிப்பும்பற்றி இஃது அசைநிலை இஃது இசைநிறை இது குறிப்பால் இன்னபொருள் உணர்த்துமென்று ஆணையானன்றி உணர்ந்துகொள்க என்பார் ‘கிளந்தவற்றியலானுணர்ந்தனர்கொளலே’ என்றார்.

“குன்றுதொ றாடலு நின்றதன் பண்பே” எனத் தொறுத் தான் சார்ந்த மொழிப்பொருட்குப் பன்மையும் இடமும் உணர்த்திநிற்றலும் அதுதான் “நாடோறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ—னாடோறு நாடு கெடும்” என நீண்டுநிற்றலும் ஆவென்பது வியப்புள்வழியும் மறுத்தலுள்வழியும் ஆ அம்மா அம்மா என இரக்கமுள்வழி

யும் பொருள் உணர்த்தலும் பொள்ளெனப் பொம்மெனக் கது மென என்பனபோல்வன விரைவுங் கொம்மென என்பது பெருக்க மென்னுங் குறிப்பும் முறையே உணர்த்தலும் "ஒளஒள வொருவன் றவஞ்செய்த வாறு" என்றவழியும் ஒருதொழில் செய்வானை ஒளஒள இனிச்சாலும் என்றவழியும் ஒளகாரம் பிரிவிலசைநிலையாய்ச் சொல் 5 லுவான் குறிப்பிற்குத் தகும் ஓசைவேறுபாட்டான் முறையே சிறப் பும் மாறுபாடும் புலப்படுத்தலும் ஒளஉ ஒருவன் இரவலர்க்கீந்தவாறு ஒளஉ இனிவெகுளல் எனவும் ஒள அவன்முயலுமாறு ஒள இனித் தட்டுப்புடையல் எனவும் முறையே அதுதான் அளபெடுத்தலும் அளபெடாதும் வந்தவழியுஞ் சிறப்பும் மாறுபாடும் புலப்படுத்தலும் 10 இனி ஓகாரமும் ஓஒ ஒருவன்றவஞ்செய்தவாறு ஓஒ இனிச்சாலும் ஓஒ ஒருவன் இரவலர்க்கீந்தவாறு ஓஒ இனிவெகுளல் எனவும் ஓ அவன்முயலுமாறு ஓ இனித்தட்டுப்புடையல் எனவும் முறையே பிரிவிலசைநிலையாயும் அளபெடுத்தும் அளபெடாதும் வந்தவழியும் அங்ஙனம் பொருட்புலப்படுத்தலும் அவை பிற பொருள்படுமாறும் 15 ஒருவன் ஒன்று உரைத்தவழி நன்றே நன்றே அன்றே அன்றே என அடுக்கி அதற்கு உவவாமைக்குறிப்பு உணர்த்தலும் அன்றே என்பது அடுக்காது அவனன்றேயென நின்றவழித் தெளிவுமுதலா கிய பிறபொருளுப்படுதலும் அந்தோ அன்னோ என்பன அடுக்கியும் அடுக்காதும் இரங்கற்குறிப்பு உணர்த்தலும் அதோ அதோ அச்சோ 20 அச்சோ ஒக்கும் ஒக்கும் என்பன இரங்கற் குறிப்பு உணர்த்தலும் "அன்னுவலமருமாருயிரும்" என அன்னு இரங்கற்குறிப்பு உணர்த் தலும் "அஆவிழந்தானென்றெண்ணப்படும்" என்பதூஉம் அப்பொ ருள்படுதலும் மேல் எழுததோத்தினுட் கூறிய அக்கொற்றன் அவன் முதலியவும் ஆங்கு ஈங்கு என அவை நீண்டுவந்தனவும் யாவன் எப் 25 பொருள் உண்கா எவன் என்பனவும் முறையே சுட்டுப்பொருளும் வினுப்பொருளும் உணர்த்திநிற்றலும் ஆன் ஏன் ஓன் இத்தொடக் கத்து எழுத்துச்சாரியையும் எடுத்தோதாதன பிறவுங் கொள்க.

இனி ஆரென்னும் இடைச்சொல் "பெயரி னாகிய தொகை யுமா ருளவே" என உம்மைமுன்னரும் "எல்லா வுயிரொடுஞ் செல் 30 லுமார் முதலே" என உம்மீற்றுவினைமுன்னரும் அசைநிலையாய் வருதலும் "மலைநிலம் பூவே துலாக்கோலென் றின்னர்" எனவும் "தோற்ற மிசையே நாற்றஞ் சுவையே—யுறலோ டாங்கைம் புல னென மொழிப" எனவும் சொற்றொறும் வாராது எண்ணேகாரம் இடையிட்டுவரினும் எண்ணுதற்பொருட்டாதலுஞ் சாத்தனும்வந் 35 தான் கொற்றன் இனிவரலும் உரியன் என எச்சவும்மை நின்றவழி எஞ்சுபொருட்கிளவியாம் எதிர்மறையும்மைத்தொடர் வந்து தம்முள்

மயங்குதலில எனவும் "பாட்டுங் கோட்டியு மறியாப் பயமி—றேக்கு மரம்போ னீடிய வொருவன்" எனவும் "இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றி" எனவும் உம்மை எண்ணின்கண் இரண்டாவதும் ஏழாவதுந் தொகுமெனவுந் தொகுதல் வரையப்படாதெனவும் ஏனையெண்ணின்கண் வரையப்படுமெனவுங் கொள்க. இவ்வாறு பிற வருவன உளவேல் அவையும் இப்புறனடையானே அமைத்துக்கொள்க. (உகூ)

மூன்றாவது இடைச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

௪-வது. உரிச்சொல்லியல்.

உ௮0. குறிப்பும் பண்பு மிசையுந் தோற்றிப்
பெயரும் வினையும் போன்றவை யிரண்டற்கு
மடியு மாகி யவறறேற் புழிஙின
ரொருபொருட் குரிமையும் பலபொருட் குரிமையு
முடைய வாகி யுணரா தவற்றை
5 யுணர்ந்தவை சார்த்தி யுணர்வன வுரிசசொல்.

என்பது சூத்திரம். நிறுத்தமுறையானே உரிச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றாகலான் இவவோத்து உரிச்சொல்லியலென்னும் பெயர்த்து. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் உரிச்சொற்கெல்லாம் பொது இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். குறிப்பும் பண்பும் இசையுமாகிய மூன்றுபொருண்மையும் உணர்த்திப் பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும்போலத் தம்மைக் காட்டி அவவிருகூற்றுமொழிக்கும் முதனிலையுமாய் அவற்றின்கண் முன்னாகப் பின்னாகத் தாம் நிற்றற்கு உரிய நிலைக்களங்களினின்று பலசொல் ஒருபொருட்கு உரியவாதலையும் ஒருசொல் ஒருபொருட்கு உரித்தாதலேயன்றிப் பலபொருட்கு உரித்தாதலையும் உடையவாகிப் பெயர்வினைபோல ஈறுபற்றிப் பொருளுணர்த்தலாகாமையிற் பயிற்சியின்மையாற் கேட்போனாற் பொருளுணரப்படாத சொற்களைப் பயிற்சியுண்மையாற் பொருளுணரப்பட்ட சொற்களோடு சார்த்தி உணரப்படுவன முற்கூறிப்போந்த உரிச்சொற்களாம். எ - று.

குறிப்புப் பரப்புடைமையின் முற்கூறினார். குறிப்பு மனத்தாற் குறித்து உணரப்படுவது. பண்பு பொறியான் உணரப்படுங் குணம்.

குறிப்பும் இசையும் பண்பின் பகுதியாய் அதன்கண் அடங்குமே னும் விளங்குதற் பொருட்டு வேறுகூறினர்.

உ-ம். கறுப்பு சிவப்பு என்பன போல்வன பெயர்ப்போலி. உறு தவ என்பன போல்வன வினைப்போலி. துவைத்தல் சிலைத்தல் என்பன போல்வன பெயர்க்கு முதனிலையாயின. துவைக்கும் சிலைக் 5 கும் என்பன போல்வன வினைக்கு முதனிலையாயின. உறுபுகழ் நனி பேதை என்பன போல்வன பெயர்முன் நின்றன. நனிசொற்றான் தவச்சென்றான் என்பன போல்வன வினைமுன் நின்றன. "திரிகாய விடத் தேரொடு காருடைபோகி" "கயலற லெதிரக் கடும்புனல் சாஅய்" என்பன போல்வன பெயர்ப்பின் நின்றன. "மணங்கமழ் 10 வியன்மார்ப ணணங்கிய செல்லல்" "வெயில்புறந் தரூஉ மின்ன லியக்கத்து" என்பன போல்வன வினைப்பின் நின்றன. உறு தவ என்பன போல்வன பலசொல் ஒருபொருட்கு உரியவாயின. கடி நனி என்பன போல்வன ஒருசொற் பலபொருட்கு உரிய வாயின. பிறவும் அன்ன. பொருட்கு உரியவாகிய குறிப்பு முதலி 15 யவற்றை உணர்த்திநிற்றலில் உரிச்சொல்லாயிற்று. இவ்வாறன்றிப் பெரும்பாலுஞ் செய்யுட்கு உரித்தாய்வருதலின் உரிச்சொல்லா யிற்றென்பாரும் உளர். (க)

உ௮க. உறுதவ நனியென வரூஉ மூன்று
மிகுதி செய்யும் பொருள வாகலுஞ் 20
செல்ல லின்ன லின்னுமை செப்பலு
மலமா றெருமரல் சுழற்சி சாற்றலு
மழவுங் குழவு மிளமைக் கேற்றலுங்
கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறத்தலுங்
கதழ்வுந் துனைவும் விரைவு காட்டலு 25
மதிர்வும் விதுப்பு நடுக்கஞ் செய்தலுங்
கெடவரல் பண்ணை விளையாட் டுணர்த்தலு
நம்பு மேவு நசையின வாகலு
மோய்த லாய்த னிழத்தல் சாய்த
லுள்ளத னுணுக்க முணரக் காட்டலும் 30
பிணையும் பேணும பெட்பின வாகலும்
பையுளுஞ் சிறுமையு நோய்கூ றுதலும்
வெறுப்பு முறப்புஞ் செறிவினை விளம்பலு
மிலம்பா டொற்கம் வறுமை செப்பலு

ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தலை யுரைத்தலும்
போரா முருமென வரூஉங் கிளவி
யாமுறை மூன்று மச்சங் கூறலுங்
கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளி சுட்டலும்
5 பாவும் பழிச்சும் வழுத்தினகுறிப் புணர்தகதலும்
வரன்முறை யென்மனா மரபுணர்ந தோரே.

இது நிறுத்த முறையானே குறிப்புணர்த்துவனவற்றுட் தாம் பலவாய்நின்று ஒருபொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவை யென்கின்றது.

இ - ள். "உறுபுனறந்துலகூட்டி" எனவும் "ஈயாது வீயுமு யிர்தவப் பலவே" எனவும "வந்துநனி வருந்தினை வாழிய நெஞ் சே" எனவும உறுவெனத் தவவென நனியென வரும் மூன்றுரிச சொற்களும் மிகுதியென்னும் உரிச்சொற்காட்டுங் குறிப்புப்பொ ருளை உடையவாகலும் "மணங்கமழ் வியன்மார்ப னணங்கிய செல் லல்" எனவும் "வெயில்புறந்தரூஉமின்னலியக்கத்து" எனவும் செல லும் இன்னலுமாகிய இரண்டுரிச்சொற்களும் இன்னுமையென் னும் உரிச்சொலுணர்த்துங் குறிப்புப்பொருள் உணர்த்தலும் "அலம ரலாயம்" எனவும் "தெருமர லுள்ளமொ டன்னை துஞ்சாள்" என வும் அலமரலுந் தெருமரலுமாகிய இரண்டுரிச்சொற்களும் மனத்தடு மாற்றமாகிய சுழற்சியென்னும் உரிச்சொல்லுணர்த்துங் குறிப்பு உணர்த்தலும் "வரைபுரைமழகளிறு" எனவும் "குழக்கன்று" என வும் மழவுங் குழவுமாகிய இரண்டுரிச்சொற்களும் இளமையென னும் உரிச்சொல்லுணர்த்துங குறிப்பு உணர்த்தற்குப் பொருந்துத லும் "இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத் துனிகூ ரெவவ மொடு" எனவும் "சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம்" எனவும் கூர்ப்புங் கழிவுமாகிய இரண்டும் முன சிறவாது உள்ளதொன்று சிறத்தலாகிய குறிப்பு உணர்த்தலுங் "கதழ்பரிநெடுங்தேர்" எனவும் 'துனைபரி துரக்குந் துஞ்சாச் செலவின்" எனவும கதழ்வுந் துனை வுமாகிய இரண்டும் விரைவென்னுங் குறிப்பு உணர்த்தலும் "அதிர வருவதோர்நோய்" எனவும் "விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை" எனவும் அதிர்வும் விதுப்புமாகிய இரண்டும் நடுக்கமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலுங் "கெடவரலாயமொடு" எனவும் "பண்ணைத் தோன றியவெண்ணான்கு பொருளும்" எனவும் கெடவரலும் பண்ணையும் விளையாட்டுக்கருத்தாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் "நயந்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி" எனவும் "பேரிசை நவிரமேஎவுங் காரியுண்டி"

எனவும் நம்பும் ஏவுமாகிய இரண்டும் நசையென்னுங் குறிப்பினை உடையவாதலும் "வேணி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு" எனவும் "பாய்ந்தாய்ந்ததானை" எனவும் "நிழத்த யானை மேய்புலம் படாஅ" எனவும் "கயலறலெதிரக்கடும்புனல்சாஅய்" எனவும் ஓய்தலும் ஆய்தலும் நிழத்தலுஞ் சாய்தலுமாகிய நான்குரிச்சொற்களு 5 முன் நுணுகாது உள்ளதொன்று நுணுகுதற் குறிப்பினை அறிய உணர்த்தலும் "அரும்பிணை யகற்றி வேட்ட ஞாட்பினும்" எனவும் "அமரர்ப் பேணியு மாகுதி யருத்தியும்" எனவும் பிணையும் பேணு மாகிய இரண்டுரிச்சொற்களும் பெட்பின்பொருளாகிய புறந்தருத லென்னுங் குறிப்பினை உடையவாதலும் "பையுண் மாலைப் பழும 10 ரம் படரிய" எனவும் "சிறுமை யுறுப செய்பறி யலரே" எனவும் பையுளுஞ் சிறுமையுமாகிய இரண்டும் நோயென்னுங் குறிப்பு உணர்த்தலும் "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" எனவும் "உறந்த விஞ்சி யுயர்நிலை மாடத்து" எனவும் வெறுப்பும் உறப்புமாகிய இரண்டுஞ் செறிவென்னுங் குறிப்பினை உணர்த்தலும் "இலம் 15 பாடுநாணுத்தரும" எனவும் "ஒக்கலொற்கஞ்சொலிய" எனவும் இலம்பாடும் ஒற்கமுமாகிய இரண்டும் வறுமையென்னுங் குறிப்பினை உணர்த்தலுங் "திருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து" எனவும் "புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதர" எனவும் ஞெமிர்தலும் பாய்தலுமாகிய இரண்டும் பரத்தலாகிய குறிப்பினை உணர்த்தலும் ௨௦ "மன்ற மராத்த பேமுதிர் கடவுள்" எனவும் "நாநல்லார்க் கெதிர் பட வுமிழ்ந்தே" எனவும் "உருமில்சுற்றமொடு" எனவும் பேமும் நாமும் உருமுமென்று சொல்ல வருகின்ற கிளவியாகிய அம்முறைமையினையுடைய மூன்று உரிச்சொற்களும் அச்சமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் "நிறகறுப்பதோரருங்கடிமுனையன்" எனவும் "நீசி ௨௫ வந் திறுத்த நீர்கழி பாக்கம்" எனவும் கறுப்புஞ் சிவப்புமாகிய இரண்டும் வெகுளியாகிய குறிப்பு உணர்த்தலுங் "கல்லே பரவி னல்லது—நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே" எனவும் "செறிவளை விறலியர் கைதொழூஉப் பழிச்சி—வறிதுநெறியொரீஇ" எனவும் பரவும் பழிச்சுமாகிய இரண்டும் வழுத்துதலாகிய உரிச்சொல் ௩௦ லின் குறிப்பு உணர்த்தலும் வரலாற்றுமுறைமையென்று கூறுவர் உரிச்சொற்கள் பொருளுணர்த்துந் தன்மையை அறிந்தோர். எ-று.

இலமென்னும் உரிச்சொற் பெரும்பான்மையும் பாடென்னுந் தொழில்பற்றியல்லது வாராமையின் இலம்பாடென்றார். (உ)

உ௮உ. ஏற்ற நினைவுந் துணிவு மியம்பலும் ௩௫
விறப்பே செறிவும் வெருவலும விளக்கலும்

பணையே பிழைத்தலும் பெருத்தலு மிசைத்தலும்
படரே யுள்ளலுஞ் செலவுஞ் சொல்லலுந்
தாவே வலியும் வருத்தமுந தழுவலுஞ்
செழுமை வளனுங் கொழுப்புஞ செப்பலும்
5 விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையு
நனவே களனு மகலமுஞ் செய்தலு
மதவே மடனும் வலியு மன்றி
மிகுதியும் வனப்பு மொருவழி விளக்கலுங்
கடியென் கிளவி வரைவே கூர்மை
10 காப்பே புதுமை விரைவே விளக்க
மிகுதி சிறப்பே யச்சமுந தேற்றூ
டையமுங் கரிப்பு மணமு மறைதலு
முறையென மொழிப முறையுணர்ந் தோரே.

இது குறிப்பு உணர்த்துவனவற்றுட் தாம் ஒன்றாய் நின்று பல
15 பொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கினறது.

இ-ள். "கானலஞ் சிலம்பன் கொடுமை யேற்றி" எனவும்
"ஏற்றமிலாட்டியென்னேமுற்றாள்" எனவும் ஏற்றமென்னும் உரிச்
சொல் நினைவுந் துணிவுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் "விறந்த காப்
பொடுண் ணின்று வலியுறுத்து" எனவும் "அவலெறி யுலக்கைப்
20 பாடுவிறந் தயல" எனவும் விறப்பென்னும் உரிச்சொல் செறிவும்
வெருவலுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் "அமர்க்கணுமா னருநிற
மூழ்காது—பணைத்துவீழ் பகழிப் போக்கு நினைந்து காண்" எனவும்
"வேய்மருள் பணைத்தோ ணெகிழச்சேய் நாட்டு" எனவும் பணை
யெனனும் உரிச்சொற் பிழைத்தலும் பெருத்தலுமாகிய குறிப்பு
25 உணர்த்தலும் "வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி" எனவும்
"கறவைகன்றுவயிற்படர" எனவும் படரென்னும் உரிச்சொல் உள்
ளுதலுஞ் செலவுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலுந் "தாவினன்பொன்
றைஇயபாவை" எனவும் "கருங்கட் டாக்கலை பெரும்பிறி துற்
றென" எனவும் தாவென்னும் உரிச்சொல் வலியும் வருத்தமுமாகிய
30 குறிப்பு உணர்த்தலுஞ் "செழுஞ்செயநெல்லின்" எனவும் "செழுந்
தடி தின்ற செந்நா யேற்றை" எனவும் செழுமையென்னும் உரிச்
சொல் வளனுங் கொழுப்புமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் "விழுமி
யோர்க் காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு" எனவும் "வேற்றுமை
யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து—வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங்

காலை" எனவும் "நின்னுறுவிழுமங்களைந்தோன்" எனவும் விழும மென்னும் உரிச்சொல் சீர்மையுஞ் சிறப்பும் இடும்பையுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் "நனவுப்புகுவிறலியிற்றோன்றுநாடன்" எனவும் "நன ந்தலையுலகம்வளைஇய" எனவும் நனவென்னும் உரிச்சொல் களனும் அகலமுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் "பதவு மேய்ந்த மதவுநடை நல்லான்" எனவும் "கயிறிடுகதச்சேப்போன்மதமிக்கு" எனவும் மத வென்னும் உரிச்சொல் மடனும் வலியுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலே யன்றி "மதவிடை" எனவும் "மாதர் வாண்முக மதைஇய நோக்கே" எனவும் உள்ளமிகுதியும் வனப்புமாகிய குறிப்புஞ் சிறுபான்மை உணர்த்தலுங் கடியென்னும் உரிச்சொற் "கடிந்த கடிந்தொரார் செய் தார்க்கு" என வரைவுங் "கடிநுனைப்பகழி" எனக் கூர்மையுங் "கடி மரந்தடியுமோசை" எனக் காவலுங் "கடியுண் கடவுட் கிட்ட செ ழுங்குரல்" எனப் புதுமையுங் "கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங் கண்" என விரைவுங் "கடும்பகன்ஞாயிறு" என விளக்கமுங் "கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்து" என மிகுதியுங் "கடு நட்பு" எனச் சிறப்புங் "கடியுருமீனுறிக்கடிப்புச்சேர்பு" என அச் சமுங் "கொடுஞ்சுழிப் புகார்த் தெய்வ நோக்கிக்—கடுஞ்சூ டருகுவ ளினக்கே கானலின்" எனப் புறத்தன்றித் தெய்வமுதலாயினவற் றின்முன் நின்று தெளிவித்தலுமாகிய குறிப்போடுகூடச் சிறுபான் மை "கடுத்தன ளல்லளோ வன்னை" என ஐயமாகிய குறிப்புங் "கடி மிளகுதின்றகல்லாமந்தி" எனக் கரிப்புங் "கடிநாறுபூந்துணர்" என மணமுமாகிய பண்பும் உணர்த்தலும் வரலாற்றுமுறைமையென்று சொல்லுவர் உரிச்சொற்கள் பொருளுணர்த்தும் முறைமையை உணர்ந்தோர். எ - று.

மேற் பண்பு உணர்த்துதற்குத் தோற்றுவாய் செய்வார் கரிப் பும் மணமுமாகிய பண்பும் உடன்கூறினர். (௩)

உ௮௩. குருவுங் கெழுவு நிறனா குதலு
நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மைப
பொருள வாகலும் பொருந்து மென்ப.

இது நிறுத்தமுறையானே பண்பு உணர்த்துவனவற்றுட் தாம் பலவாய் நின்று ஒருபொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவை யென்கின்றது.

இ - ள். "குருமணித்தாலி" எனவும் "நறுஞ்சாந்து புலர்ந்த கேழ்கிள ரகலம்" எனவும் குருவுங் கெழுவுமாகிய இரண்டு உரிச் சொற்களும் நிறனென்னும் பண்பு உணர்த்தலும் "நொசிபடு மருங்

குற் கசிவுறக் கைதொழா" எனவும் "இழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்கம்" எனவும் "நுணங்குதுகினுடக்கம்போல" எனவும் கொசிவும் நுழைவும் நுணங்குமாகிய மூன்றும் நுண்மையாகிய பண்பு உணர்த்தலும் பொருந்துமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று. (ச)

5 உஅச. வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று
நேர்வு நெடுமையு நிலவக் காட்டலுந்
தடவே பெருமையுங் கோட்டமுஞ் சாற்றலுங்
கயவே பெருமையு மெனமையுங் கருதலு
நளியே பெருமையுஞ் செறிவு நவிற்றலு
10 மியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே.

இது பண்புணர்த்துவனவற்றுட் தாம் ஒன்றாய் நின்று பல பொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கின்றது.

இ - ள். "வார்ந்திலங்கும்வையெயிற்றுச் சின்மொழியரிவையை" எனவும் "தெள்ளற றந்இய வார்மண லடைகரை" எனவும் 15 "போகுகொடிமருங்குல்"எனவும்"திரிகாயவிடத்தேரொடுகாருடைபோகி" எனவும் "ஒழுகுகொடிமருங்குல்" எனவும் "மால்வரையொழுகியவாழை" எனவும் வார்தலும் போகலும் ஒழுகலுமாகிய உரிச்சொற்கள் நேர்மையும் நெடுமையுமாகிய பண்பு உணர்த்தலும "வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்" எனவும் "தடமருப்பெரு 20 மை" எனவும் தடவென்னும் உரிச்சொல் பெருமையுங் கோட்டமுமாகிய பண்பு உணர்த்தலும் "இரும்பிடி கன்றொடு விரைஇக் கயவாய்ப்—பெருங்கை யானை" எனவும "கயந்தலைமடப்பிடி" எனவும் கயவென்னும் உரிச்சொற் பெருமையும் மென்மையுமாகிய பண்பு உணர்த்தலும் "நளிமலைநாடன்" எனவும் "சிலைப்புவல் லேற் 25 றின்றலைக்கை தந்துநீ—நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி" எனவும் நளியென்னும் உரிச்சொற் பெருமையுஞ் செறிவுமாகிய பண்பு உணர்த்தலும் இயல்பென்று சொல்லுவர் இலக்கணங்களை அறிந்தோர். எ - று. (ரு)

உஅரு. கமபலை சும்மை யரவங் கண்ணலுந்
30 துவைதல சிலைத்த லியம்பலிசை சுட்டலு
முரிய வெனமனு ருணாந்திசி னோரே.

இது நிறுத்தமுறையானே இசை உணர்த்துவனவற்றுட் தாம் பலவாய் நின்று ஒருபொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கின்றது.

இ - ள். "களிறுகவர்கம்பலைபோல" எனவும் "துனிமழை தோயுந் தண்பரங் குன்றிற்—கலிகொள் சும்மை யொலிகொ ளாயம்" எனவும் கம்பலையுஞ் சும்மையுமாகிய இரண்டு உரிச்சொற்களும் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மையை உணர்த்தலும் "முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வரிவளை துவைப்பவும்" எனவும் "ஆமாநல்லேறுசிலைப்ப" எனவும் "கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்—நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப" எனவும் துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலும் இயம்பலுமாகிய உரிச்சொற்கள் மூன்றும் இசையென்னும் இசைப்பொருண்மை உணர்த்தலும் உரியவென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று. (சு) 5

உ அசு. கலியே யரவமுஞ் செருக்குங் காட்டலு 10
மழுங்க லரவமு மிரக்கமுங் கேடு
மிரங்க லிசையுங் கழிந்தபொருட் டாகலுஞ்
சிவணு மென்மனா ரெளிந்திசி னோரே.

இது நிறுத்தமுறையானே தாம் ஒன்றாய் நின்று பலபொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கின்றது. 15

இ - ள். "கலிசொ ளாய மலிதொகு பெடுத்த" எனவும் "கலிகொள் சும்மை யொலிகொ ளாயம்" எனவும் கலியென்னும் உரிச்சொல் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மையுஞ் செருக்காகிய குறிப்புப்பொருண்மையும் உணர்த்தலையும் "உயவுப் புணர்ந்தன்றிவ வழுங்க லூரே" எனவும் "பழங்கண் ணோட்ட முதலிய—வழுங்கினனல்லனோ வயர்ந்தனன் மன்னே" எனவும் "குணனழுங்கக் குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவர்கட்கு" எனவும் அழுங்கலென்னும உரிச்சொல் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மையும இரக்கமுங் கேடுமாகிய குறிப்புப்பொருண்மையும் உணர்த்தலும் "ஏதிரங்கிருளிடையிரவினிற் பதம்பெறான்" எனவும் "செய்திரங்கா வினைச் சேண்விளங்கும் புகழ்" எனவும் இரங்கலென்னும் உரிச்சொல் இசைப்பொருளும் ஒருபொருளது கழிவாற்பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்புப்பொருளும் உணர்த்தலும் பொருந்துமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ-று. 20 25

இசையன்றிக் குறிப்பு உணர்த்தினும் பலபொருட்டாதல்பற்றிக் குறிப்பும் உடனோதினார். (எ) 30

உ அஎ. மெய்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொ லெல்லா
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி

யொத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த
றத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே.

இஃது உரிச்சொன்மாட்டு நிகழ்வதோர் ஐயம் அகற்று கின்றது.

5 இ - ள். இச்சொல் இப்பொருட்கு உரித்தென மேற்கூறப் பட்ட உரிச்சொல் எல்லாவற்றையும் அவற்றின் முன்னும் பின்னும் வரும் மொழிகளை ஆராய்ந்து அம்மொழிகளுட் தமக்குப் பொருந் தும் மொழியோடு கூட்டிப் பொருளுணர்த்துக. அவவாறு உணர்த் தவே வரலாற்றுமுறைமையாற் தத்தமக்கு உரிய பொருள் விளங் 10 கித்தோன்றும். எ - று.

இஃது என்சொல்லியவாறோவெனின்;—"உறு தவ நனி என வரூஉம் மூன்று—மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப" எனவும் "செல்லல் இன்னல் இன்னாமையே" எனவும் ஓதியவழி அவை பயின்ற சொல்லன்மையான் இவை மிகுதியும் இன்னாமையும் 15 உணர்த்துமென்று ஆசிரியன் ஆணையாற் கொள்வதல்லது வரலாற்று முறைமையாற் பொருள் உணர்த்தப்படாவோ என்று ஐயுறுவார்க்கு "உறுகால்" "தவப்பல" "நனி சேய்த்து" எனவும் "மணங்கமழ் வியன்மார்ப னணங்கிய செல்லல்" எனவும் முன்னும் பின்னும் வருஞ் சொல் நாடி அவற்றுள் இச்சொல்லோடு இவவுரிச்சொல் 20 இயையுமென்று கடைப்பிடிக்கத் தாம் புணர்த்த சொற்கு ஏற்ற பொ ருள் விளங்குதலின், உரிச்சொல்லும் வரலாற்றுமுறைமையாற் பொருள் உணர்த்துமென்பது பெறப்படுமென ஐயம் அகற்றியவா றெனக் கொள்க. வரலாற்றுமுறைமையாற் பொருளுணர்த்தாவா யிற் குழூவின்வந்த குறிநிலைவழக்குப்போல இயற்சொல்லெனப்ப 25 டாவாமென்பது. (அ)

உஅஅ. கூறிய கிளவிப் பொருணிலை யல்ல
வேறுபிற தோன்றினு மவற்றொடு கொளலே.

இது முற்கூறிப்போந்த உரிச்சொற்கு ஆவதோர் பொருட்புற னடை கூறுகின்றது.

30 இ - ள். முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடியவழி, முற்கூறிய உரிச்சொற்களின் பொருணிலைமையல்லாத வேறுபொருள் தோன் றுமாயினும் முற்கூறப்பட்டனவற்றோடு அவற்றையும் உரிச்சொல் லாகக் கொள்க. எ - று.

"தாவாதவில்லைவினைகளும்" என்புழித் தா கேடும் "நுணங்கு கொடிமின்" என்புழி நுணங்கு நுடக்கமும் உணர்த்தியவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. (௯)

உ௮௯. எழுத்துப் பிரிந்திசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இஃது உரிச்சொற்கு எழுத்துப்பிரிந்து இசைத்தலின்றென ஐயம் அகற்றுகின்றது.

இ - ள். முதனிலையும் இறுதிநிலையுமாக எழுத்துக்கள் பிரிந்து வேறு வேறு பொருள் உணர்த்துதல் உரிச்சொலிடத்து இயல்புடைத்தன்று. எ - று.

பிரிந்திசைத்தல் இவணியல்பின்றெனவே, திரிந்திசைத்தல் இவண் இயல்புடைத்தென்பதூஉம் பிரிந்திசைத்தல் பிறண்டு இயல் புடைத்தென்பதூஉங் கொள்க. உரிச்சொல் எழுத்துத் திரிந்திசைத் தன "நனந்தலையுலகம்" எனவும் "பதவுமேய்ந்த மதவுநடை நல்லான்" எனவும் வருவன போல்வன. பிறவும் அன்ன.

எழுத்துப்பிரிந்திசைத்தன நடந்தான் நடந்தாள் என்பன போலும் வினைச்சொல்லுந் தமன் தமள் என்பன போலும் ஒட்டுப் பெயருமாம். அவை முறையே வினையியலுள்ளும் பெயரியலுள்ளுங் கூறிப்போந்தன. பிரிதலும் பிரியாமையுந் தாமாகப் பொருளுணர்த் துவனவற்றிற்கேயாகலிற் கூறைகோட்படுதல் கடவுளர்க்கு எய்தாத வாறுபோல, இடைச்சொற்கு இவ்வாராய்ச்சி எய்தாமை அறிக. தவ நனி என்னுந் தொடக்கத்தன குறிப்புவினையெச்சம்போலப் பொருளுணர்த்தலின், அவைபோலப் பிரிக்கப்படுஞ் சொல்லோ என்று ஐயுறுமையை அமைத்து அகற்றியவாறு இச்சூத்திரத்திற் குக் கருத்தாதல் அறிக. (௧௦)

உ௯௦. அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல
பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉ
முரிசசொ லெல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட
வியன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்
வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்
தோம்படை யாணையிற் கிளந்தவற் றியலாற்
பாங்குற வுணர்த லென்மனார் புலவர்.

இஃது உரிச்சொற்கு ஆவதோர் சொற்புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். சொல்லப்பட்டனவேயன்றி அவைபோல்வன பிறவு
மாய் ஈறுபற்றி உணர்த்தற்கு அடங்காது பலவாற்ருனும் பரந்துவ
ரும் உரிச்சொலெல்லாம் பொருளைச் சொல்லின்றி அமையாக்
குறைபாடு தீரப் பொருளை அதனோடு கூட்டி உணர்த்தக் குறிப்பும்
5 பண்பும் இசையும் பற்றித் தாம் இயன்ற நிலத்து இத்துணையென
வரையறுத்து உணரும் எல்லை தமக்கின்மையான் எஞ்சாமற் கிளத்
தல் அரிதாகலின் அவற்றை அறிதற்கு ஓதிய வழிகளைச் சோராமல்
மிகவுங் கடைப்பிடித்துப் பாதுகாவலாகிய ஆணையிற் கிளந்தவற்றி
யல்பானே அவற்றையும் பகுதியுற உணர்கவென்று சொல்லுவர்
10 புலவர் ஆதலால் யானும் அவ்வாறே கூறினேன். எ - று.

ஆதலால் யானும் அவ்வாறே கூறினேனென்பது குறிப்பெச்
சம். எனவே, "பெயரும் வினையும் போன்று" எனவும் "முன்னும்
பின்னும் வருபவை நாடி" எனவும் யான் கூறிய நெறியைச் சோரா
மற் கடைப்பிடித்து "எச்சொல்லாயினும் பொருள் வேறுகிளத்தல்"
15 எனவும் "ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த—றத்த மரபிற்
ருென்றுமன் பொருளே" எனவும் என்ருற் தரப்பட்ட பாதுகாவ
லாணையாற் "கிளந்தவற் றியலாற் பாங்குற வுணர்க" என்பது
இதன்கருத்தாயிற்று. உரிச்சொல்லெல்லாங் கூட்ட வரம்பு தமக்
கின்மையிற் கடைப்பிடித்து இயல்பானே இவற்றை உணர்க என
20 வினைமுடிபுசெய்க.

"உருகெழு ஞாயிற் ருெண்கதிர் மிசைந்த" என உரு உட்கும்
"புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை" எனவும் "புரைதீர் கேள்
விப் புலவ ரான" எனவும் புரை முறையே உயர்வுங் குற்றமும்
"மல்லன்மார் படுத்தனம் புல்லுமா றெவனோ" என மல்லல் வள
25 னும் "ஏகல் லடுக்கத் திருளளைச் சிலம்பின்" என ஏ பெருக்கமும்
"விசும்புகந் தாடா திரைதேர்ந் துண்ணுது" என உகப்பு உயர்வும்
"உவந்துவந்—தார்வ நெஞ்சமொ டாய்நல னளைஇ" என உவப்பு
உவகையும் "பயவாக்—களரனையர் கல்லா தவர்" எனப் பயப்பு பய
னையும் "வளமலி யுறுக்கு முளமி லாளரோ—டியைந்த கேண்மை
30 யில்லா கியரோ" என இயைபு கூட்டமும் "வயக்கஞ்சால்சீர்த்தி"
எனச் சீர்த்தி மிகுபுகழும் "இரவரன்மாலையனே" என மாலை இயல்
புந் "துணையிற் றீர்ந்த கடுங்கண் யானை" எனத் தீர்தல் விடலும்
"பழுதுகழிவாழ்நாள்" எனப் பழுது பயமின்மையும் "மண்முழு
தாண்டநின் முன்னோர் போல" என முழுது எஞ்சாமையும் "வம்பு
35 மாரியைக் காரென மதித்தே" என வம்பு நிலையின்மையும் "மாதர்
கொண் மாநோக்கின் மடநல்லாய்" என மாதர் காதலும் "புலிப்பற்

கோத்த புலம்புமணித் தாலி" எனப் புலம்பு தனிமையும் "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமையம்" எனத் துவன்றல் நிறைவுங் "கோடு பல முரஞ்சிய கோளி யாலத்து" என முரஞ்சல் முதிர்வும் "பெரு வரை யடுக்கம் பொற்பச் சூர்மகள்" எனப் பொற்பு பொலிவும் "வறி துவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி" என வறிது சிறிதும் "எய்யா மை யல்லை நீயும வருந்துதி" என எயயாமை அறியாமையும் "நன்று மரிதுற் றனையாற் பெரும" என நனறு பெரிதும் "நீர்தெவு நிரைத் தொழுவர்" எனத தெவு கொள்ளுதலுந் "தெவவுப்புலஞ் சிதைய வெய்கணை சிதறி" எனத் தெவவு பகையுங் "கழுமிய ஞாட்பினுண் மைந்திழந் தாரிட்ட" எனவுங் "கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை" எனவும் முறையே கழுமம மயக்கமுந் திரட்சியுங "கருவி வானங் கதழுறை சிதறி" எனக் கருவி பலவற்றதுகூட்டமுங் "கார்கோண் முகந்த கமஞ்சூன மாமழை" எனக் கமம் நிறைவும் "அரிமயிர்த் தி ரண்முன்கை" என அரி ஐமையுங் "கவவுக்கடுங்குரையள் காமர் வனப்பினள்" எனக் கவவு அகத்திடுதலுங் "கவர்நடைப்புரவி" என வுங் "கொள்ளை மாந்த ருண்ணாது கவரும்" எனவுங் கவர்வு விருப்புங் கைக்கொள்ளுதலுஞ "சோந்து செறிகுறங்கின்" எனச் சேர் திரட் சியும் "இருங்கல்—வியலறைக் கிடத்தி வயிறு தின்று" என வியல அகலமுந் "துன்னருந் துப்பின் வயமான றோன்றல்" என வய வலியுந் "துயவுற்றேம்யாமாக" எனத துயவு அறிவின்றிரிவும் "பருந் திருந் துயாவிளி பயிற்றும்" என உயா வருததமும் "உசாத்துணை" என உசா சூழ்ச்சியும "வயாவும் வருத்தமு மீன்றக்கா ளோவும்" என வயா கருப்பந்தங்கி வருததமுற்று நுகரப்படும் பொருண்மேற் செல்லும் வேட்கையினது பெருக்கமும "புனிற்றாப்பாய்ந்தெனக்க லங்கி" எனப் புனிறு ஈனறணிமையும"விததொடு செனற வட்டிபற் பல—மீனொடு பெயருமு யாணரூா"என யாணர் வாரி புதிதாகப்படுத லும் "அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையும்" என அமாதல் மேவலும் "யா ணதுபசலையென் றனளே" என யாண் கவினும்"ஐதேகாமம்யானே" என ஐ வியப்புஞ் "சேற்றுநில முனைஇய செங்கட் காரான்" என முனைவு முனிவும "வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் றலைசாய்த்து" என வை கூர்மையுஞ் "சிலைநவி லெறுழ்ததோ ளோச்சிவலன் உயரீ" என எறுழ் வலியும் இருமை கருமையும் பெருமையுமாகிய குறிப் புப்பொருண்மை உணர்த்திநின்ற உரிச்சொற்கள். "மையில் வாண் முகம் பசப்பூரும்மே" எனப் பசப்பு நிறனும் "மயிற்சாயன்மகள் வேண்டி" எனச் சாயல் மென்மையும் "ஏமவெங் காம மியைவ தாயி னும்" என, வெம்மை விருமபுதலுங் "கண்ணே நோக்கி வாளிழந் தனவே" என வாள் ஒளியுமாகிய பண்புப்பொருண்மை உணர்த்தி

நின்ற உரிச்சொற்கள். "வாயிற் றோன்றி யாழிசையூப் புக்கு" என இசை இசைப்பொருண்மை உணர்த்திநின்ற உரிச்சொல். "வெளிப் படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா—வெளிப்படவாரா வுரிச்சொன் மேண" என்பவாகலின், வெளிப்பட்ட உரிச்சொற்களைக் கிளந்தத னாற் பயனின்மையின், அவற்றை ஒழித்து, வெளிப்படாதனவற்றுள் இவைபோல்வன பிறவருவன உளவேல் அவற்றையும் இப்புறனடையானே எடுத்தோதி ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க. (கக)

உகூக. பொருட்குப்பொரு டெரியி னதுவரம் பின்றே.

இஃது உணராதவற்றை உணர்ந்தவை சார்த்திப் பொருள் உணர்த்துங்காற் படும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள். ஒருசொல்லை ஒருசொல்லாற் பொருள் உணர்த்திய வழி அப்பொருள் உணர்த்த வந்த சொற்கும் பொருள்யாதெனப் பொருட்குப் பொருள் தெரியுமாயின், மேல் வருவனவற்றிற்கெல் லாம் ஈது ஒத்தலின், அவவினு இறைவரம்பின்றி ஓடும்; அதனாற் பொருட்குப் பொருள் தெரியற்க. எ - று.

ஒருசொற்குப் பொருள் உரைப்பது பிறிதோர் சொல்லா னன்றே? அச்சொற்பொருளும் அறியாதானை உணர்த்துமாறென்னை யெனின், அது வருகின்ற சூத்திரத்தாற் பெறப்படும். (கஉ)

உகூஉ. பொருட்குத் திரிபில்லை யுணர்த்த வல்லின்.

இ - ள். உறுகாலென்புழி உறு என்னுஞ் சொற்குப் பொரு ளாகிய மிகுதி என்பதன் பொருளும் அறியாத மடவோனாயின், அவ் வாறு ஒருபொருட்கிளவி கொணர்ந்து உணர்த்தல் உறாது கடுங்கா லதுவலிகண்டாய் உறுவென்பதற்குப் பொருளென்று தொடர்மொ ழிகூறியானுங் கடுகாலுள்வழிக்காட்டியானும் மாணுக்கன் உண ரும் வாயிலறிந்து உணர்த்தல் வல்லனாயின் அப்பொருள் திரிவுப டாமல் அவனுணரும். எ - று.

அவ்வாற்றானும் உணர்தலாற்றாதானை உணர்த்துமாறென்னை யெனின் அதற்கன்றே வருஞ் சூத்திரம் எழுந்ததென்பது. (கங)

உகூங. உணர்ச்சி வாயி லுணர்வோர் வலித்தே.

இ - ள். வெளிப்படத் தொடர்மொழி கூறியானும் பொரு ளைக் காட்டியானும் உணர்த்தவும் உணராதானை உணர்த்தும் வாயி லில்லை, உணர்ச்சியது வாயில் உணர்வோரது உணர்வை வலியாக உடைத்தாகலான். எ - று.

யாதானும் ஓர் ஆற்றான் உணருந் தன்மை அவற்கில்லையாயின் அவனை உணர்த்தற்பாலனல்லன் என்பதாம். (௧௪)

உ௬௪. மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா.

இது மொழிப்பொருள் உணர்த்துதற்குக் காரணம் உண்டென்கின்றது.

இ - ள். உறு தவ முதலாயின சொற்கு மிகுதி முதலாயின பொருளாதல் வரலாற்றுமுறைமையாற் கொள்வதல்லது அவை அப்பொருளவாதற்குக் காரணம் விளங்கத்தோன்றா. எ - று.

பொருளொடுசொற்கு இயைபு இயற்கையாகலான் அவவியற்கையாகிய இயைபாற் சொற்பொருள் உணர்த்துமென்ப. ஒருசாரார் பிற காரணத்தானும் உணர்த்துமென்ப. அவற்றுள் மெய்ம்மையாகிய காரணம் ஆசிரியர்க்குப் புலனாவதல்லது நம்மனோர்க்குப் புலனாகாமையின் மொழிப்பொருட்காரணம் இல்லையென்னாது 'விழிப்பத்தோன்றா' என்றார். அக்காரணம் பொதுவகையான் ஒன்றாயினுஞ், சொற்றொறும் உண்மையிற் சிறப்புவகையாற் பலவாமாகலின் விழிப்பத்தோன்றாவெனப் பன்மையாற் கூறினார்.

உரிச்சொற்பற்றி ஓதினாரேனும் "பொருட்குப்பொரு டெரியினதுவரம் பின்றே" என்பது முதல் இச்சூத்திரங்காறுங் கூறிய விதிகளெல்லாம் ஏனைச்சொற்களுக்கும் ஒக்குமென்பது கருத்தாகக் கொள்க; மேற் பொது இலக்கணங் கூறும் பொதுவியலைச் சாரவைத்தமையானென்க. (௧௫)

நான்காவது உரிச்சொலலியல் முற்றிற்று.

௫-வது பொதுவியல்.

உ௬௫. திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழும் வழாஅ லோம்பல்.

என்பது சூத்திரம். இது வழுவற்க எனவும் வழீஇயமைக எனவுங் காத்து வழுக்களைந்து சொற்களை அமைத்துக்கோடலும் முற்கூறிய நால்வகை ஓத்தினுள்ளுங் கூறுதற்கு இடமின்றி எஞ்சி நின்றனவுமாகிய சொல்லிலக்கணங்கள் எல்லாவற்றையுந் தொகுத்து ஒருங்கு உணர்த்தலின் இவவோத்துப் பொதுவியலென்னும் பெ

யர்த்தாயிற்று. இதனானே மேலோத்திறேனடு இதற்கு இயைபுடை மையும் விளங்கும். இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் வழூவற்கவெனக் காத்தலும் வழூவியமைகவெனக் காத்தலுமென்னும் இரண்டனுள் வழூவற்கவெனக் காக்கின்றது.

இ - ள். திணையென்பது முதல் மரபென்பது ஈறாகக் கிடந்த ஏழனையும் வழூவாமற் போற்றுக. எ - று.

உ-ம். அவனுண்டான் அவளுண்டாள் அவருண்டார் அது வுண்டது அவையுண்டன யானுண்டேன் யாமுண்டேம் நீயுண் டாய் நீயிருண்டீர் எனவும் உண்டானவன் உண்டாளவள் உண்டா ரவர் உண்டதது உண்டனவவை உண்டேன்யான் உண்டேம்யாம் உண்டாய்நீ உண்டீர்நீயிர் எனவும் திணையும் பாலும் இடனும், நெரு நலுண்டேன் இன்றுண்ணாநின்றேன் நாளையுண்பேன் எனவும் உண் டேனெருநல் உண்ணாநின்றேனின்று உண்பேனாளை எனவும் கால மும், உயிரெத்தன்மைத்தென வினாவும், உணர்தற்றன்மைத்தென இறையும், யானைமேய்ப்பான்பாகன் யாடுமேய்ப்பானிடையன் என மரபும் வழூவாமற் றத்தம் மரபினால் வந்தவாறு காண்க. வழாஅ லோம்பலெனவே வழூவுதலும் உளவென்பதூஉம், அவ்வழூ அமைக் கப்படாதென்பதூஉம், அவ்வழூவும் அவனுண்டது அவனுண்டன அவளுண்டது அவளுண்டன அவருண்டது அவருண்டன அதுவுண் டான் அவையுண்டான் அதுவுண்டாள் அவையுண்டாள் அதுவுண் டார் அவையுண்டார் எனவும் உண்டானது உண்டானவை உண்டா ளது உண்டாளவை உண்டாரது உண்டாரவை உண்டதவன் உண் டனவவன் உண்டதவள் உண்டனவவள் உண்டதவர் உண்டனவ வர் எனவும் ஒருதிணைச்சொல் ஏனைத்திணைச்சொல்லோடு முடியுந் திணைவழூவும், அவனுண்டாள் அவனுண்டார் அவளுண்டான் அவ ளுண்டார் அவருண்டான் அவருண்டாள் அதுவுண்டன அவை யுண்டது எனவும் உண்டானவள் உண்டானவர் உண்டாளவன் உண்டாளவர் உண்டாரவன் உண்டாரவள் உண்டதவை உண்டன வது எனவும் ஒருபாற்சொல் அத்திணைக்கண் ஏனைப்பாற்சொல் லோடு முடியும் பால்வழூவும், யானுண்டான் யானுண்டாய் உண் டான்யான் உண்டாயான என்பனபோல ஓரிடச்சொல் ஓரிடச் சொல்லோடு முடியும் இடவழூவும், நாளைஉண்டான் உண்ணுநெ ருநல் என்பனபோல ஒருகாலச்சொல் ஒருகாலச்சொல்லோடு முடி யுங் காலவழூவும், ஒருவிரல் காட்டிச் சிறிதோபெரிதோ கறக் கின்ற எருமை பாலோசினையோ என்பனபோல வினைப்படாத பொருள்பற்றிவரும் வினாவழூவும், கடம்பூர்க்குவழியாதோ என

இடம்பூணியென்றுவின்கன்று கருவூர்க்குவழியாதோ எனப் பரு நூல்பன்னிருதொடி என்பனபோல விறைவுதற்கு இறையாகாச் செப்புவழூவும், யானைமேய்ப்பானை இடையனென்றும் யாடுமேய்ப் பானைப் பாகனென்றும் பிறிதோர் காரணம்பற்றாது ஒருபொருட்கு உரிய வழக்கு ஒருபொருண்மேற் சென்றதெனப்படும் மரபுவழூவும் 5 என எழுவகையாமென்பதூஉம் பெற்றாம். பிறவும் அன்ன. (க)

உகூச. திணைமயக் குற்ற வையப் பொருளையும்
பானமயக் குறற வையப் பொருளையு
முருவே பன்மை யஃறிணைப் பிரிப்பி
னறைதலுந துணிநதுழி யனமையல லாமை 10
மறுபபதன மருங்கினு மற்றத னிடத்தும
திறப்படச சுட்டலுஞ செவ்விய வெனப.

இஃது உயர்திணையாக அஃறிணையாக ஆண்பாலாக பெண்பாலாக ஒன்றாக பலவாக யாதானும் ஒன்றாகப்பாலதனை அதற்கு உரிய சிறப்புச்சொல்லாற் சொல்லாது இருதிறத்துஞ் சேறற்கு உரிய 15 பொதுச்சொல்லாற் சொல்லுதல் வழூவாமாயினும் ஐயப்பொருள் மேற் சொல் நிகழ்த்துமாறு உணர்த்திய முகத்தான் அமைகவெனத் திணைவழூ அமைத்தலும் பாலவழூ அமைத்தலும் துணிந்தவழி அனமைக்கிளவி ஒருபொருள் ஒருபொருளன்றாந் தன்மையைச் சுட்டி நிற்குந் திறனுங் கூறுகின்றது. 20

இ - ள். திணை துணியாத ஐயப்பொருளையுந் திணை துணிந்து பால் துணியாத ஐயப்பொருளையும உருவும பன்மையும், ஒருமையும் பனமையுமாகப் பிரிக்கப்படும் அஃறிணைப் பொதுவுமாகிய ஐயப்புலப் பொதுச்சொற்களாற் கூறலுந் திணைபால் துணிந்தவழி அன்மைச்சொல் ஒருபொருள் ஒருபொருளன்றாந தன்மையை 25 மறுக்கப்படும் பொருள்மேலுந் தழுவப்படும் பொருள்மேலும் முறையே மறுக்கப்படுதலுந் தழுவப்படுதலுமாகிய முகத்தாற் கூறுபடச் சுட்டிநிற்றலும் வழூவாகா; வழூவமைதியை உடையனவாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

ஐயப்பொருளாவது சிறப்பியல்பாற் தோன்றாது பொதுவியல் 30 பாற் தோன்றியது. எற்புழிக்கோடலாற் திணையையத்துக்கண் உருவும் உயர்திணைப்பாலையத்துக்கண் உருவும் அத்திணைப்பன்மையும் அஃறிணைப்பாலையத்துக்கண் அத்திணைப்பன்மையும் பொதுப்பெயரும் ஐயப்புலப் பொதுச்சொல்லாதலும், பால்மயக்குற்ற ஐயப்பொ

ருளெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனாற் றிணையோடு ஆண்மை
பெண்மை துணிந்த பன்மையொருமைப்பாலையும் அதற்கும் அத்தி
ணைப்பன்மைச்சொல் ஐயப்புலப் பொதுச்சொல்லாதலுங் கொள்க.
"கண்டபோன் மயங்கு மையக் கிளவி—நின்றோர் வருவோ ரென்று
சொன் னிகழக்—காணு வையமும் பல்லோர் படர்க்கை" என்பது
அகத்தியம் ஆகலின் உருபென்றாரேனும் உருபின்பொருளவாகிய
வடிவு பிழம்பு பிண்டமென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ இதோ தோன்றாநின்றவு
ருவு எனவும் ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ
இதோ தோன்றாநின்ற உருவு எனவும் ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்
டாட்டிகொல்லோ இதோ தோன்றாநின்ற இவர் எனவும் ஒன்று
கொல்லோ பலகொல்லோ செய்புக்கன எனவும் ஒன்றுகொல்லோ
பலகொல்லோ செய்புக்கபெற்றம் எனவும் ஒருவன்கொல்லோ பலர்
கொல்லோ கறவை உய்த்த கள்வர் எனவும் ஒருத்திகொல்லோ
பலர்கொல்லோ இக்குருக்கத்திநீழல் வண்டல் அயர்ந்தார் எனவும்
திணையையத்துக்கண்ணும் பாலையத்துக்கண்ணும் உருவுமுதலாயின
ஐயப்புலப் பொதுச்சொற்களாய் வந்தவாறு காண்க. மகனென்று
துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகாற் குற்றிகொல்லோ என்றும்
ஐயஞ்சென்றமையிற் குற்றியன்றெனா அதனை மறுத்து மகனென்
றுங், குற்றியென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகால் மகன்
கொல்லோ என்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் மகனல்லனெனா அத
னை மறுத்துக் குற்றியென்றும், ஆண்மகனென்று துணிந்தவழித்
துணியுமுன் ஒருகாற் பெண்டாட்டிகொல்லோ என்றும் ஐயஞ்
சென்றமையிற் பெண்டாட்டியல்லளெனா அதனை மறுத்து ஆண்ம
கனென்றும், பெண்டாட்டியென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒரு
கால் ஆண்மகன்கொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் ஆண்
மகனல்லனெனா அதனைமறுத்துப் பெண்டாட்டியென்றும், ஒன்
றென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகாற் பலகொல்லோவென்
றும் ஐயஞ்சென்றமையிற் பலவல்லவென்று அதனைமறுத்து ஒன்
றென்றும் பலவென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகால் ஒன்று
கொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் ஒன்றன்றெனா அதனை
மறுத்துப் பலவென்றும் அன்மைச்சொல்லானது மறுக்கப்படும்
பொருண்மேல் ஒருபொருள் ஒருபொருளன்றாந் தன்மையைச் சுட்
டிநின்றவாறும், மகனென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகால்
மகன் கொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையிற் குற்றியல்ல
னென்று அதனைத் தழீஇக்கொண்டு மகனென்றுங், குற்றியென்று

துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகாற் குற்றிகொல்லோவென்று
ஐயஞ்சென்றமையின் மகனன்றெனை அதனைத் தழீஇக்கொண்டு
குற்றியென்றும், ஆண்மகனென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒரு
கால் ஆண்மகன்கொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையிற் பெண்
டாட்டியல்லனென அதனைத் தழீஇக்கொண்டு ஆண்மகனென்றும்,
பெண்டாட்டியென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகாற் பெண்
டாட்டிகொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் ஆண்மகனல்ல
ளென்று அதனைத் தழீஇக்கொண்டு பெண்டாட்டியென்றும், ஒன்
றென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகால் ஒன்றுகொல்லோ
வென்றும் ஐயஞ்சென்றமையிற் பலவன்றெனை அதனைத் தழீஇக்
கொண்டு ஒன்றென்றும், பலவென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன்
ஒருகாற் பலகொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் ஒன்றல்ல
வென்று அதனைத் தழீஇக்கொண்டு பலவென்றும், அன்மைச்சொல
லானது தழுவப்படும் பொருள்மேல் ஒருபொருள் ஒருபொருளன்
றென்பதன்மையைச் சுட்டிநின்றவாறுங் காண்க. குற்றியன்று மக
னென்றவழி மகனென்பது நின்று வற்றுமெனின் எச்சமாய்நின்ற
இவனென்னும் பெயரெழுவாய்க்கு அது பயனிலையாய் நிற்றலின்
நின்றுவற்றுவது யாண்டையதெனக. அல்லனவற்றிற்கும் இவ்
வாறே முடித்துக்கொள்க. இனிக் குற்றியல்லன் மகனென்புழிக்
குற்றியென்பதல்லனென்னுஞ் சொல்லோடு இயைந்தவாறெனை
யெனின், இவ்வுருவு குற்றியாமென்றவழி ஆமென்பதனோடு குற்றி
யென்பதும் எழுவாயாய் இயைந்தாற்போலக் குற்றியல்லனென
புழி ஆமென்பதன் எதிர்மறையாகிய அன்மைக்கிளவியொடுங் குற்றி
யென்பது எழுவாயாய் நின்றே இயையுமெனக. எழுவாயாய் இயை
தலினன்றே யானல்லேனென்புழி நீயென்பது வேற்றுமைக்
கேற்ற செய்கை பெறாது நின்றதெனக. இனித் திணையையத்துக்
கண் மகனென்று துணிந்தவழி இவ்வுருக் குற்றியன்று மகனென
றும் இவ்வுருக் குற்றியல்லன் மகனென்றும் பாலையத்துக்கண் ஆண்
மகனென்று துணிந்தவழி இவ்வுருப் பெண்டாட்டியல்லள் இவ்வு
ருப் பெண்டாட்டியல்லன் இவர் பெண்டாட்டியல்லள் இவர் பெண்
டாட்டியல்லன் ஆண்மகனென்றும் பெண்டாட்டியென்று துணிந்
தவழி இவ்வுரு ஆண்மகனல்லன் இவ்வுரு ஆண்மகனல்லள் இவர்
ஆண்மகனல்லன் இவர் ஆண்மகனல்லள் பெண்டாட்டியென்றும்
ஒன்றென்று துணிந்தவழிச் செய்புக்கன பலவன்று ஒன்றென்றும்
உருவுமுதலிய ஐயப்புலப் பொதுச்சொற்கள் கூட்டியே பொருண்
முடிக்க வேண்டுதலின் அவ்வாறு கூட்டிமுடிப்புழி உருவுமுதலா
யின அல்லன் அல்லள் அன்று என்பனவற்றோடு முடியாவாம் பிற

வெனின், அற்றன்று; ஐயுற்றவழியல்லது துணிந்தவழியும் ஐயப்பு லப்பொதுச்சொற்களைக் கூட்டிப் பொருண்முடிக்கவேண்டுமென்ப தற்கு ஒத்தில்லாமையான் அங்ஙனங் கூட்டி முடித்தல் ஒருதலையன் மையான் ஏற்புழியல்லது யாண்டுங் கூட்டிமுடிக்க வேண்டுமென் 5 னும் யாப்புறவின்மையான் அது கடாவன்றென மறுக்க. குற்றி கொல்லோ மகன்கொல்லோ ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டி கொல்லோ என்புழி ஐயக்கருத்துத் திணைமேலும் பால்மேலுமன்றி மகனுருவுகொல்லோ ஆண்மகனுருவுகொல்லோ பெண்டாட்டியுரு வுகொல்லோ என உருவின்மேற்றேயாகலானும் பன்மையும் அஃறி 10 ணைப்பிரிப்பும் ஒருகாற் சொல்லுதற்கண் ஒருபால்மேல் நில்லாது இருபால்மேல் நிற்றலானும் ஐயப்பொருண்மேற் சொல் நிகழ்த்து மாறு உணர்த்தியமுகத்தான் வழுவமைதியாயினவாறு காண்க. இவ் வாறு ஐயப்பொருண்மேற் சொல் நிகழ்த்துதலுந் துணிந்துழி அன் மைக்கிளவி அன்மைத்தன்மையைச் சுட்டுதலும் ஆசிரியர் தொல் 15 காப்பியனார்க்குங் கருத்தாதல் சேனாவரையருரையான் உணர்க.(உ)

உகூஎ. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறு
மதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

இது திணைவழுக் காக்கின்றது.

இ - ள். யாதானும் ஓர் இயைபுபற்றி உயர்திணையோடு தொ டர்ந்துநின்ற பொருள் முதலிய ஆறும் அவவியைபினான் அவவுயர் திணையோடு ஒன்றுபடுத்தி முடிக்குங்கால் அவவுயர் திணைமுடிபினை உடையவாய் முடியும். எ - று.

எனவே, வேறுபடுத்தி முடிக்குங்காற் தமக்கு உரிய அஃறி ணைமுடிபானே முடியும் என்பதாயிற்று.

5 நம்பிபொன்பெரியன் இல்லப்பெரியன் வாழ்நாள்பெரியன் நங் கைமூக்குநல்லள் நிறநகரியள் கவவுக்கடியள் என முறையே பொ ருண் முதல் ஆறும் உயர்திணைமுடிபான் முடிந்தவாறு காண்க. இனித்தமக்கு உரிய அஃறிணைமுடிபான் முடியுமாறு, நம்பிக்குப் பொன்பெரிது இல்லம்பெரிது வாழ்நாள்பெரிது நங்கைக்குமூக்கு நன்று நிறங்கரிது கவவுக்கடிது என வரும். பிறவும் அன்ன.

பொருண்முதலாறுமெனப் பொதுப்படக்கூறிய அதனானே கண்ணல்லள் தோணல்லள் முலைநல்லள் புருவநல்லள் காதுநல்லள் எனவும் கண்ணொந்தாள் தோணொந்தாள் முலைநொந்தாள் புருவ நொந்தாள் காதுநொந்தாள் எனவும் கண்ணல்லர் தோணல்லர் முலை

நல்லர் புருவநல்லர் காதுநல்லர் எனவும் கண்ணொந்தார் தோணொந்
தார் முலைநொந்தார் புருவநொந்தார் காதுநொந்தார் எனவும் கண்
ணுந் தோளும் முலையும் பிறவும் "பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக்கி
ளவி—பன்மைகூறுங் கடப்பாடில" வாய் முதற்பொருள் ஒன்றாயின்
ஒருமையானும் பலவாயிற் பன்மையானும் முடிதலுங்கொள்க. கோ 5
டுகூரிதுகளிறு குளம்புகூரிதுகுதிரை என அஃறிணைப் பன்மைச்
சினைப்பெயர் நின்று முதல்வினையாகிய ஒருமையான் முடிந்தனவும்
ஒன்றெனமுடிந்தலாற் கொள்க. உடைப்பொருளும் உடையானும்
இடமும் இடத்துநிகழ்பொருளுங் காலமுங் காலத்தியலும்பொரு
ளும் அவயவமும் அவயவியுங் குணமுங் குணியும் வினையும் வினைமு 10
தலுமாகிய இயைபுடைமையான் அதுபற்றி உடைப்பொருண்முதலி
யவற்றின் இயல்பை உடையான் முதலிய பொருண்மேலேற்றி
அவற்றின் வினையான் முடிப்பினும் அமையுமெனத் திணைவழு
வமைத்தவாறாயிற்று. (௩)

உ௬அ. திணைவிரா வெண்ணுப்பெயர் சிறப்பினு மிகவினு 15
மிழிபினு மொருமுடி பெய்து மென்ப.

இதுவும் அது.

இ - ள். திணைவிராயெண்ணிய எண்ணுப்பெயர்கள் தலைமை
யானும் பன்மையானும் இழிபானும் மூன்றுபற்றி அதற்கேற்ற ஒரு
முடிபான் முடியுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று. 20

உ-ம். "அங்கண்விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்கும்—திங்களுஞ்
சான்றோரு மொப்பர்மற்—றிங்கண்—மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ
தாற்றார் தெருமந்து—தேய்வ ரொருமா சுறின்." இது திணைவிரா
யெண்ணித் தலைமைபற்றி உயர்திணையான் முடிந்தது. "பழியஞ்
சான் வாழும் பசுவு மறிவினுற்—கொண்ட வருந்தவம் விட்டா 25
னுங்—கொண்டிருந்—தில்லஞ்சி வாழுமெருது மிவர்மூவர்—நெல்
லுண்டநெஞ்சிற்கோர் நோய்." இதுவும் அது, விட்டானென்பது
உயர்திணைவாசகமாய் ஏனைப் பசுவினும் எருத்தினுஞ் சிறந்தமை
யின். "வேந்தன் பெருப்பதி மண்ணுண் மாந்த—ரீங்கிம் மூவ ரிதற்
குரியோரே" எனவும் "நன்பான் மனையா ளயலான்றலைக் கண்டு 30
பின்னு—மின்பா லடிசிற் கிவர்கின்றகைப் பேடிபோலா—நன்பால்
பசுவே துறந்தார்பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பா—ரென்பாரை யோம்பே
னெனின்யானவ ளாகவென்றான்" எனவும் "பார்ப்பா ரறவோர்
பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்—மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை
விட்டுத்—தீத்திறத்தார் பக்கமே செல்கென்று" எனவும் "பார்ப்பார் 35

தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்-மூத்தாரிளையார் பசுப்பெண்டி ரென்
றிவர்கட்—காற்றவழிவிலங்கி னூரே மிறப்பிடைப்—போற்றி யெ
னப்படுவார்" எனவும் இவை திணைவிராயெண்ணிப் பன்மைபற்றி
உயர்திணையான் முடிந்தன. "நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழி
5 ய—வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையினற்—பனுவலுள்
வேதத்தருஞ்சீர்த் திப்பெருங்-கண்ணுறை நெய்ம்மலி யாகுதி பொங்
கப்—பன்மாண் வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி—முற்றி யூப நட்ட வியன்
களம்—பலகொல் யாபல கொல்லோ பெரும" எனவும் "தொல்லை
நால்வகைத் தோழுருந் தூயணி நெடுந்தேர்—மல்லற் றமபியு மா
10 மனு மதுவிரி கமழ்தார்ச்—செல்வன் முதையுஞ் செழுநக ரொடு
வள நாடும்—வல்லை தொக்கது வளங்கெழு கோயிலு ளொருங்கே"
எனவும் இவை திணைவிராயெண்ணித் தலைமைபற்றி அஃறிணை
யான் முடிந்தன. "கோலஞ்சி வாழுங் குடியுங் குடிதழீஇ—யாலம்
வீழ் போலு மமைச்சனும்—வேலின—கடைமணிப்போற் றிண்ணி
15 யான் காப்புநிம் மூன்றும்—படைவேந்தன் பற்று விடல்" எனவும்
"எச்சிலார் தீண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தீத்தெய்வ—முச்சந் தலையோ
டிவையென்ப யாவருந்—திட்பத்தாற் றீண்டாப் பொருள்" எனவும்
"கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங் கதழ்பரிய கலிமாவு—நெடுங்கொடிய
நிமிர்தேருந் நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென—நான்குடன் மாண்ட
20 தாயினும்" எனவும் இவை திணைவிராயெண்ணிப் பன்மைபற்றி
அஃறிணையான் முடிந்தன. "வடுக ருவாளர் வான்கருநாடர்—
சுடுகாடு பேயெருமை யென்றிவையாறுங்—குறுகா ரறிவுடையார்"
எனவும் "மூர்க்கனு முதலையுங் கொண்டது விடா" எனவும் இவை
திணைவிராயெண்ணி இழிபுபற்றி அஃறிணையான் முடிந்தன. இரு
25 திணைப்பெயரும் விராய்வந்து ஒருதிணைச்சொல்லான் முடிதல் வழு
வாயினுந் தலைமைமுதலாயின பற்றி முடிதலான் அமைகவெனத்
திணைவழு அமைத்தவாறாயிற்று. "பாணன் பறையன் றுடியன்
கடம்பனென்—றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை" எனத் திணைவிர
வாது உயர்திணையான் எண்ணி அஃறிணையான்முடிந்த இவ்வழு
30 யாண்டு அமைக்கப்படுமோவெனின், பாணன்முதலாயினாரைக் குடி
யென்று சுட்டியவழிக் குடிக்கேற்ற தொகைகொடுத்தல் வழுவன்
மையான் அமைத்தல் யாண்டையதென்க. "தம்முடைய தண்ண
ளியுந் தாமுந்தம் மான்றேரு—மெம்மை நினையாது விட்டனரேல்
விட்டகல்க—வம்மெல் வினார்தோ யடம்புகா ளன்னங்கா—ணம்
35 மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்" எனவும் "யானுந் தோ
ழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்—தானுந் தேரும் பாகனும் வந்
தென் னலனுண்டான்—றேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரி

வானேற்—கானும் புள்ளுங் கைதையுமெல்லாங் கரியன்றே" என
வும் தலைமைப்பொருளையும் தலைமையில்பொருளையும் விராயெண்
ணித் தலைமைப்பொருட்கு வினைகொடுப்பவே தலைமையில்பொரு
ளும் உடன்முடிந்தனவாவதோர் முறைமைபற்றி வருவனவும் ஈண்டு
ஒன்றெனமுடித்தலான் அமைத்துக்கொள்க. "தானுந்தன் புரவி 5
யுந் தோன்ரு நின்றனன்" எபதும் அது. (௪)

உ௯௯. உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினு
மிழிப்பினுஞ் சொன்னேக் கினுந்திணை பாலவை
வழுக்கினும் வழுவென வரையா ரென்ப.

இது திணைவழுவமைதியும் பால்வழுவமைதியுங் கூறுகின்றது. 10

இ-ள். ஒன்றனை உவந்துகூறுதற்கண்ணும் உயர்த்திக்கூறு
தற்கண்ணுஞ் சிறப்பித்துக்கூறுதற்கண்ணுஞ் செறுத்துக்கூறுதற்
கண்ணும் இழித்துக்கூறுதற்கண்ணும் பொருளைநோக்காது சொல
வின் இயல்பை நோக்குதற்கண்ணுஞ் சொல்லானன்றிச் சொல்லு
வான் குறிப்பொடுபடுத்து வேறுவேறு உணரப்படுந் திணையும் பாலு 15
மாகிய அவவிரண்டும் மயங்கிவரினும் வழுவென்று கடியார் அமைத
துக்கொள்வர் ஆசிரியர். எ-று.

ஒருவனை என்யானைவந்தது போயிற்று "என்-போர்யானைவந்
தீகவீங்கு" எனவும் ஒருத்தியை என்பாவைவந்தது போயிற்று என
வும் ஒரொருத்தினை என்றந்தைவந்தான் போயினன் எனவும் ஓரா ௨௦
வினை எம்மன்னைவந்தாள் போயினள் "கொடுங்கோற் கோவலர்
பின்னின்றுய்த்தா—வின்னே வருகுவர் தாயர்" எனவும் முறையே
உயர்திணை அஃறிணையாகியும் அஃறிணை உயர்திணையாகியும் ஒப்பு
மைகருதாது உவப்பின்கட் திணைமயங்கிவந்தன. "தேமலரங்கட்
டிருவேபுகுதக" என ஒப்பின்றி ஆண்பால் பெண்பாலாக உவப்பின் ௨5
கட் பால்மயங்கி வந்தது. கன்னிஞாழல் கன்னியெயில் எனவும்
ஓரொருத்தை நம்பி எனவும் ஒருகிளியை நங்கை எனவும் அஃறிணை
உயர்திணையாகி உயர்ச்சிக்கட் திணைமயங்கி வந்தன. ஒருவனையும்
ஒருத்தியையும் இவர்வந்தார் போயினர் எனவும் ஒருவனையும் ஒருத்
தியையும் ஒன்றனையும் நீர்வந்தீர் போயினீர் எனவும் ஒருவன்ருன் 3௦
ஒருத்திதான் ஒன்றுதான் யாம்வந்தேம் போயினேம் எனவும் "இர
வின்வருவானைப் புல்லலுறுமென்மனனே தோழா" எனவும் "தாயா
கித் தலையளிக்குந் தண்டுறை யூரகேள்" எனவும் ஒருமைப்பால் பன்
மைப்பாலாகவும் பெண்பால் ஆண்பாலாகவும் ஆண்பால் பெண்பா
லாகவும் உயர்ச்சிக்கட் பால்மயங்கி வந்தன. வழக்கினகத்துப் பெ 35

ருங்கொற்றன் பெருஞ்சாத்தன் என அடைசேர் மொழி இல்குணம் அடுத்து உயர்த்துக்கூறலும் ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க. கண்போலச்சிறந்தானை என்கண்வந்தது எனவும் உயிர்போலச்சிறந்தானை என்னுயிர்வந்தது "ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல்—போல
5 வருமெம் முயிர்" எனவும் உயர்திணை அஃறிணையாய்ச் சிறப்பின்கட் திணைமயங்கி வந்தன. "மன்னனுயிர்த்தேமலர்தலையுலகம்" எனவும் "உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்—றப்பானாற் கூற்றே மருந்து" எனவும் "தம்பொரு ளென்ப தம்மக்களவர்பொரு—டந்தம் வினையான் வரும்" எனவும் வருவனவெல்
10 லாம் ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க. பொறியறைவந்தது போயிற்று எனவும் கெழியிலிவந்தது போயிற்று எனவும் பொய்ச்சீத்தை வந்தது போயிற்று எனவும் உயர்திணை அஃறிணையாய்ச் செறலின்கட் திணைமயங்கிவந்தன. "எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்—தேரான் பிறனில் புகல்" எனவும் "அவர்நமக்—கன்னையு
15 மத்தரு மல்லரோ தோழி—புல்லிய தெவனோ வன்பிலங் கடையே" எனவும் பன்மைப்பால் ஒருமைப்பாலாயும் ஆண்பால் பெண்பாலாயுஞ் செறலின்கட் பால் மயங்கிவந்தன. "ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேரா னவ்வுயிர்—போஒ மளவுமோர் நோய்" எனவும் "இரவெதிர் கொள்ளா விருகாற் பசுவே" எனவும் உயர்திணை அஃ
20 றிணையாய் இழிபின்கட் திணைமயங்கி வந்தன. இழிபின்கட் பால் மயங்கிவந்தன வந்துழிக் காண்க. குடிமைநன்று ஆண்மைநன்று இளமைபோயிற்று மூப்புவந்தது அடிமைநன்று வன்மைநன்று விருந்துவந்தது குழூநன்று பெண்மைநன்றுஅரசுவந்தது வேந்துவந்தது வேள்வந்தது குரிசில்வந்தது அமைச்சுவந்தது புரோசுவந்தது
25 மகவந்தது குழவிவந்தது அலிவந்தது அழிதூவந்தது குருடுதீது முடந்தீது பெருவிறல்வந்தது அருந்திறல்வந்தது எனவும் உலகம்பசித்தது உயிர்போயிற்று உடம்புநுணுகிற்று யாக்கைதீது இவற்குக் காலமாயிற்று தெய்வஞ்செய்தது வினைவிளைந்தது விதிவலிது பூதம்புடைத்தது ஞாயிறுபட்டது திங்களெழுந்தது மதிநிறைந்தது சொன்
30 னன்று பொழுதுநன்று கனலிகடுகிற்று வெள்ளியெழுந்தது வியாழன்நன்று எனவும் முறையே பண்புடைப்பொருளையும் மக்களையுந் தெய்வத்தையும் உணர்த்திநிற்கும் உயர்திணை அஃறிணையாய்ச் சொல்லியல்புபற்றித் திணைமயங்கி வந்தன. இக்குடிமை ஆண்மை முதலியவெல்லாம் உயர்திணைப்பொருளை உணர்த்திநின்றனவேனும்
35 அச்சொற்கள் அஃறிணைவாசகமாதலின் அவற்றிற்கேற்ப அஃறிணைமுடிபு கொள்ளுமென்பார் சொன்னோக்கினுமென்றார். உலகம் உயிர் உடம்பு என்பன ஈண்டு மக்களை உணர்த்திநின்றன. என்னை?

உயர்திணைமுடிபு கொள்ளாவென விலக்கற்படுவன அவையேயாக லானும் அன்றியும் அறஞ்செய்து துறக்கம்புக்கான் உயிர்நீத்தொரு மகன்கிடந்தான் என உயர்திணைக்கேற்ற முடிபுகோடலானுமென்க. குடிமை ஆண்மைமுதலியன இருதிணைக்கண்ணுஞ் சேறன் மாலைய, உலகம் உயிர் உடம்புமுதலியன அனனவல்லவாம்; இவை தம் 5 முள்வேற்றுமை. அவவேறுபாடும் உணர்க. உலகமென்பது இடத் தையும் ஆகுபெயரான் இடத்துநிகழ்பொருளாகிய மக்கட்டொகுதி யையும் உணர்த்துமாகலான் இருதிணைக்கண்ணுஞ் சென்றதன்றோ வெனின், அற்றன்று; வட நூலுள் உலகமென்பது இருபொருட்கும் உரித்தாக ஓதப்பட்டமையான மக்கட்டொகுதியை உணர்த்தும் 10 வழியும் உரியபெயரேயாகலான் ஆகுபெயரன்று. அதனால் ஒரு சொல் இருபொருட்கண்ணுஞ் சென்றதெனப்படாது இருபொருட் கும் உரிமையுடைமையான் இருசொல்லெனவேபடுமென்பது. வே றுபொருள் உணர்த்தலின் வேறுசொல்லாதலே துணிவாயினும் பல பொருளொருசொல் என்புழி எழுத்தொப்புமைபற்றி ஒருசொல் 15 லென்றார். குடிமைநல்லன ஆண்மைநல்லன் என ஈறுதிரியாது நின்றாங்குநின்று குடிமை ஆண்மை முதலியன உயர்திணைமுடிபு கொண்டவழியும் உலகர்பசித்தார் காலன்கொண்டான் என ஈறு திரிதற்கேற்பன ஈறுதிரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டு உயர்திணைமுடிபு கொண்டவழியும் வழுவின்மையின் வழாநிலையாகலான் ஈண்டைக்கு 20 எய்தாவென்க. இந்நிகரனவாய்த் திணைபால் வழுவி வருவன உள வேல் அவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே ஒத்தாக அமைத்துக்கொள்க.(ரு)

கூ00. ஒருமை பன்மையும் பன்மை யொருமையு
மோரிடம பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

இது முற்கூறிய உவப்புமுதலானவற்றானன்றி வேறோராற் 25 றாற் பால்வழுவும் இடவழுவும் அமைக்கின்றது.

இ - ள். ஒருமைச்சொற் பன்மையும் பன்மைச்சொல் ஒருமை யும் ஓரிடத்திற்கு உரியசொல் பிற இடந்தழுவிநிற்றலும் உள அவ்விடங்கள் அறிந்து அமைத்துக்கொள்க. எ - று.

"அஃதைதந்தை அண்ணல்யானை யடுபோர்ச் சோழர்" என 30 வும் "ஏவலிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" எனவும் முறையே ஒருமைச் சொற் பன்மைதழுவியும் பன்மைச்சொல் ஒருமைதழுவியும் வந் தன. அங்ஙனம் வருதல் வழுவாயினுஞ் சோழரெல்லாரும் அஃ தைக்குத் தந்தையர்முறையராதலிற் தந்தையென்னும் ஒருமை

சோழரென்னும் பன்மையோடு தனித்தனிசென்று கூடுதலானும் ஒருவற்கு ஒருத்தி தாயாந்தன்மையான் இளையரென்னும் பன்மை தாயென்னும் ஒருமையொடு தனித்தனி சென்றுகூடுதலானும் அமைக்கவென ' அமைத்தவாறென்பதாம். நீர்பரந்தன பால்சுரந் 5 தன எனவும் சோறுமாண்டது படைவந்தது கண்சிவந்தது முலை வீங்கிற்று "இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ளது" "உள்ளியதெல்லா முடனெய்தும்" நாடெல்லாமவாழ்ந்தது ஊரெல்லாம்வாழ்ந்தது எனவும் அஃறிணைக்கண் மயங்கிவருவனவுங் கொள்க. எல்லாமென் பது "மேனியெல்லாம் பசலையாயிற்று" என்பதுபோல எஞ்சாப் 10 பொருட்டாயதோர உரிச்சொல்லாய்நிற்பின் வழாநிலையாம். இனி "இரண்டனுட் கூர்ங்கோட்ட சுடர்வேல்" எனபுழி இரண்டனு ளென ஒன்றைவகுத்தமையாற் கூர்ங்கோட்டதென ஒருமையாகற் பாலது கோட்ட எனப் பன்மையாய் நிற்றலும் "முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி—பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின் 15 றே—யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும" என்பதனுற் கூத்தராற்றுப்படையுட் "கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் றலைவ" எனபுழித் தலைவ என்கின்ற ஒருமைச்சொல் முடிவுழி "இரும்பெய ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகுவீர்" என்னும் பன்மையொடு முடிந் ததூஉம் ஈண்டு இதனுனே அமைத்துக்கொள்க.

20 இன்னும் இதனுனே நம்பிமார்வந்தார் நங்கைமார்வந்தார் அன் னைமார்வந்தார் எனவும் நங்கைமிர்கேண்மின் பாவைமிர்கேண்மின் அன்னைமீர்கேண்மின் எனவும் ஒருமைப்பெயர் அடுத்துநின்று மாரீ றும் மீரீறும் பன்மை உணர்த்தலுங் கொள்க. யானெம்மூர்புகுவன் நீநும்மூர்புகுவை என்பனபோல்வன யான்புகுவன் நீபுகுவை என 25 ஒருமையொடு முடிந்துநிற்ப எம்மூர் நும்மூர் என்பன வேறோர்முடி பாய் நிற்றலின் வழாநிலையாம். "மன்றமராத்தபேமுதிர்கடவுள்" என் புழி மராத்தகடவுளென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று நின்றது. இவைபோல்வனவன்றி முன்னர்க்காட்டிய உதாரணங்கள்போல மயங்கிவருவன உளவேல் அவற்றையும் இச்சூத்திரத்தானே 30 அமைத்துக்கொள்க. "என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி—னின் னீர வல்ல நெடுந்தகாய்" எனவும் "இறப்பத் துணிந்தனிர் கேண் மின் மற்றைஇய" எனவும் வருவனபோல்வன எல்லாம் மேலைச் சூத்திரத்தானே அமையும். சாத்தன்றாயிவைசெய்வலோ எனவும் "கல்வி யென்னும் வல்லான் சிறுஅ—ஞெல்வே னல்லனது வாயா 35 குதலே" எனவும் "நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளு—மென்னை யே குறித்த நோக்கமொடு" எனவும் இவை தன்மை படர்க்கைதழீஇ யின. "எம்பியையீங்குப்பெற்றே னென்னெனக்கரியதென்றுன்"

இது முன்னிலை படர்க்கைதழீஇயிற்று. அங்ஙனஞ் சொல்லப்படு வானே பெருஞ்சாத்தனறந்தை அங்ஙனஞ் சொல்லப்படுவானோ பெருஞ்சாத்தன்றாய் எனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறுங் கருத்தி னாற்கூறப்படும் படர்க்கைச்சொற்கள் தன்மைதழுவுதலும் நீயோ அவனோ யாரிதுசெய்தார் யானோ அவனோ யாரிதுசெய்தார் யானோ 5 நீயோ யாரிதுசெய்தார் அவனோ நீயோ யானோ யாரிதுசெய்தார் என விரவி ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவுதலும ஈண்டே அமைத்துக் கொள்க. பிறவும அன்ன. (சு)

௩0௧. தரல்வரல் கொடைசெல லெனூஉவினை நான்கு
மொருமூ விடத்திற்கு முரியவன வவற்றுட்
டரலவர றன்மைமுன னிலையயு மேனைய
வேனை யிடத்தையு மெய்து மென்ப.

இஃது இடப்வழுவற்கவெனக் காத்தலும் வழுவியமைகவெ னக் காத்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். தரலும் வரலுங் கொடையுஞ் செலலுமென்று கூறப் 15 பட்ட இந்நான்கு வினைச்சொல்லும் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னும் ஒரு மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்; அவவியல்பினவற் றுட் தரலும் வரலுந் தன்மையையும் முன்னிலையையும், ஒழிந்த கொடையுஞ் செலவும் படர்க்கையினையுஞ் சென்று பொருந்து மென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று. 20

இதனுள் ஈங்கு முதலாயின தன்மைக்கண்ணும் ஆங்குமுதலா யின படர்க்கைக்கண்ணும் அடக்கப்பட்டன. வினைச்சொல் மூன்றி டத்திற்கும் உரியவாதல் வினையியலுட் பெறப்பட்டமையான் ஈண் டுக் கூறல்வேண்டாவெனின, ஆண்டுப் பாலுணர்த்தும் ஈற்றான் இடத்திற்கு உரிமைகூறினார். ஈண்டு ஈற்றானன்றித் தரல் முதலா 25 யின முதனிலைதாமே இடங்குறித்து நிற்றலுடைமையான் இவவே றுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையின் ஈண்டுக்கூறினாரென்பது. போ தல் புகுதலென்னுந் தொடக்கத்தனவும் இக்காலத்துச் சில இடங் களிற் பயின்றுவருமாயினும் இந்நிகரனவன்றி ஏனையவெல்லாம் மூன்றிடத்திற்கும் பொதுவாகலின் இடஞ் சுட்டும் முதனிலை இவை 30 நான்குமென இவற்றையே வரைந்தோதினாரென்க.

உ-ம். எனக்குத்தந்தான் நினக்குத்தந்தான் என்னுழைவந் தான் நின்னுழைவந்தான் எனவும் ஈங்குவந்தான் எனவும் அவற்குக்

கொடுத்தான் அவன்கட்சென்முன் எனவும் ஆங்குச்சென்முன் என
வும் ஈற்முனன்றித் தரப்படும்பொருளும் வரவுதொழிலுங்கொடைப்
பொருளுஞ் செலவுதொழிலுந் தன்கண்ணும் முன்னின்முன்கண்
ணும் படர்க்கைக்கண்ணுஞ் சென்று உற்றன. பொதுவிதியான் மூன்
5 றிடத்திற்கும் வரையின்றி ஆமெனவுங் கொள்ளவைத்தமையானே
“பெருவிற லமரற்கு வென்றி தந்த—புன்றரு பசுங்காய் தின்றதன்
றப்பிற்கு” எனவும் “தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது” என
வும் சாந்துகொடு எனவும் “அரிமல ரார்ந்தக ணம்மா வரிவை—திரு
முகமுந் திங்களுஞ் சேத்துத்—தெருமந்து—வையத்தும் வானத்
10 துஞ் செல்லா தணங்கரசி—யையத்து நின்ற தரா.” எனவும் தன
மைமுன்னிலைக்கு உரிய தரலும் வரலும் படர்க்கையிடத்தும் படர்க்
கைக்கு உரிய கொடைச்சொல் தன்னைப் பிறனொருவன்போலக்
கூறுங் கருத்துவகையாற் தன்னிடத்தும் செலவுதொழில் ஈங்கென்
பதுபடநின்ற வையத்திடத்துஞ் சென்று மயங்குதலுங் கொள்க.
5 உயர்ந்தான் தான் ஏற்பானுகச் சொல்லாது கொடுவெனப் படர்க்கை
வாய்பாட்டாற் சொல்லும்; ஆண்டுத் தன்னையே பிறன்போலக் குறி
த்தானுகலிற் தன்னிடத்தேயாமென வழுவமைத்தவாமுமென்பது.
இனி உயர்ந்தான் தமரொருவனைக் காட்டி இவற்குக் கொடுவென்
னும்; என்று உரைப்பின் ஆண்டுப் படர்க்கைச்சொற் படர்க்கைச்
10 சொல்லோடு இயைதலான் வழுவின்மையின் அமைக்கவேண்டா
வாம். அதனுன் அஃது உதாரணமன்றென்க. அற்றேற் கொடுவென்
பது கொடுப்பதோர் பொருளை ஏற்றற்கு உரிய நான்கனுருபு வந்தால்
அதனை முடித்தற்கு வந்த சொல்லாதலின் அவற்கு இவற்கு உவற்கு
என்னுஞ் சொற்களை அவாய் அவற்றைமுடித்தே நிற்றல்வேண்டும்.
15 வேண்டவே அவற்குக்கொடு என்பதும் அவ்வியல்பிற்றன்றேவெ
னின் அன்றென்க. என்னை? தன்னைப் பிறனொருவன்போலக் கூறுங்
கருத்துவகையான் எனக்குக்கொடுவென்பதுபட நின்றமையின். (எ)

௩0௨. வினைக்கிட நீரது கால மதுதா
னிறப்புநிகழ் பெதிர்பென் றூருமூ வகைத்தே.

0 இது வழாஅலோம்பலென மேற்கூறிப் போந்த காலமாவது
இன்னதென்பதூஉம் இத்துணைத்தென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இ - ள். தொழினிகழ்ச்சிக்கு இடமாதற்றன்மையையுடை
யது காலமென்பதாம். அக்காலந்தான் தொழிலது கழிவுபற்றிய
தூஉந் தொழிறொடங்கப்பட்டு முற்றுப்பெருத நிலைமைபற்றிய

தூஉந் தொழில் பிறவாமைபற்றியதூஉம் என்று ஒருமூன்று திறத்தினை உடைத்தாம். எ - று.

வரலாறு;—பண்டுண்டான் இன்றுண்ணுநின்றான் நாளையுண்பான் எனவரும். தொழிலாவது பொருளது புடைபெயர்ச்சியாகலின் ஒருகணம் நிற்பதல்லது இரண்டுகணம் நில்லாமையின் நிகழ்ச்சியென்பதொன்று அதற்கில்லையாயினும் உண்டல் தின்றல் வருதலெனப் பஃறொழிற்றொகுதியை ஒருதொழிலாகக் கோடலான் உண்ணுநின்றான தின்னுநின்றான் வாராநின்றானென நிகழ்ச்சியுமுடைத்தாகலின் அதுபற்றிவரும் நிகழ்காலமும் உளதாயிற்றென்பது. நிகழ்காலமொன்றுமே உளதென்பாரும் "இறப்புமெதிரவும்" என இரண்டென்பாரும "இறப்புநிகழ்பெதிரபு" என மூன்றென்பாரும் எனப் பலபகுதியா ஆசிரியர். அவருள் மூன்றென்பார் மதம்பற்றி மூவகைத்தே எனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். (அ)

௩0௩. முக்கா லத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செபபுவா நிகழுங் காலந் தானே.

இது நிகழ்காலச்சொல் ஏனைக்காலங்களையும் உணர்த்துமென வழுவமைக்கின்றது.

இ - ள். மூன்றுகாலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் நிகழும் பொருள்களின் வினையைச் சொல்லுவர் சான்றோர் நிகழ்காலச்சொல்லானே. எ - று.

நிகழ்காலச்சொல்லென்றாரேனும் இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் அகப்படுத்தி மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்குஞ் செய்யுமென்னும் முற்றும எச்சமுமே கொள்க.

மலைநிற்கும நீச்சுடும் ஞாயிறியங்கும் திங்களியங்கும் எனவும் "வெங்கதிர்க் கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந்—தண்கடல் வரைப்பின்" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. தீச்சுடுமென்றாற் பண்டும் இன்றும் மேலுஞ் சுடுமென்பதனை ஒப்பவிளக்கியவாறு காண்க. இதனானே ஏனை நிகழ்காலச்சொற்கள் ஏலாமை உணர்க. (௯)

௩0௪. விரைவினு மிகவினு மியல்பினுந தெளிவினு
மன்னவை யலவழி யானுமுக் காலமு
மேற்புழி மயங்கு மென்மனார் புலவர்.

இஃது எதிர்வும் நிகழ்வும் இறப்பொடு மயங்குமெனவும் இறப்பும் எதிர்வும் நிகழ்வொடு மயங்குமெனவும் எதிர்வு இறப்பொடும்

நிகழ்வொடும் மயங்குமெனவும் இறப்பும் எதிர்வும் நிகழ்வும் ஏனைய வற்றோடுந் தம்முள் மயங்குமெனவும் வழுவமைக்கின்றது.

இ - ள். விரைவுபொருண்மையையுடைய வினைச்சொற்கண்ணும், இருவினைகள் பலவற்றுள்ளுஞ் சிறந்த இருவினைக்கண்ணவாகிய தவஞ்செய்தல் தாயைக்கோறல் முதலிய வினைச்சொல்லை நோக்கி அம்மிக்கதனது திரிபின்றிப்பயக்கும் பண்பைக்குறித்து வருஞ் சுவர்க்கம்புகுதல் நிரயம்புகுதல் முதலிய வினைமுதல்வினைச்சொற்கண்ணும், வழங்கலாற்றான் இஃது இப்பெற்றித்தென அப்பெற்றியான் ஒருதலையாக அறிந்திருந்த இயல்புபொருண்மைக்கண்ணே நிகழும் வினைச்சொற்கண்ணும், இதுநிகழின் இதுநிகழுமென நூனெறியாற் தெளியப்படுந் தெளிவுபொருண்மைக்கண்ணே நிகழும் வினைச்சொற்கண்ணும், விரைவுமுதலிய அந்நன்மையையுடைய பொருண்மையைக்குறியாது வருமிடத்தும், மூன்றுகாலங்களும் பொருந்துமிடத்து மயங்குமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

மூன்றுகாலமுந் தம்முள் மயங்குமென்றாரேனும் ஏற்புழியென்றதனானே, சோறுபாணித்தவழி உண்ணுதிருந்நானைப் போகல்வேண்டுங் குறையுடையனொருவன் இன்னும் உண்டிலையோ என்றவழித் தொழில் இறந்ததின்றேனுங் குறிப்பான் இறந்தனவாகக் கருதி உண்டேன்போந்தேன் எனவும் உண்ணுநின்றானை அவ்வாறு கூறியவழியும் இதோ உண்டேன்போந்தேன் எனவும் விரைவுபற்றி எதிர்வும் நிகழ்வும் இறப்பொடு மயங்குமெனவும், யாவன் தவஞ்செய்தான் அவன் சுவர்க்கம் புகும் யாவன் தாயைக்கொன்றான் அவன் நிரயம் புகும் எனவும் ஒருவன் தவஞ்செய்யிற் சுவர்க்கம்புகும் தாயைக்கொல்லின் நிரயம்புகும் எனவும் சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாது இங்ஙனம் பொதுவகையாற்கூறியவழி மிகுதிபற்றி இறப்பும் எதிர்வும் நிகழ்வொடு மயங்குமெனவும், இக்காட்டிற்போகிற் கூறைகோட்படுவெனெனற்பாலது கூறைகோட்பட்டான் படுகின்றான் எனவும் எறும்பு முட்டைகொண்டுதிட்டையேறியது கண்டுழி மழைபெய்வதாமென்னுது மழைபெய்தது மழைபெய்கின்றது எனவும் முறையே இயல்புந் தெளிவும்பற்றி எதிர்வு இறப்போடும் நிகழ்வோடும் மயங்குமெனவும், இவர் பண்டு இப்பொழிலகத்து விளையாடுவர் எனவும் நாளையவன்வாளொடுவெகுண்டுவந்தான் பின் நீ என்செய்குவை எனவும் இவள் பண்டு இப்பொழிலகத்து விளையாடும் எனவும் நாளை வரும் எனவும் விரைவுமுதலிய பொருண்மைகுறியாது முறையே இறப்பும் எதிர்வும், எதிர்வும் இறப்பும், இறப்பும் நிகழ்வும், எதிர்வும் நிகழ்வும் மயங்குமெனவுங் கொள்க.

"வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து—மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி—யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்—விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்" எனவும் "மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் சுட்டி—யப்பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி—செய்வ தில்வழி நிகழுங் காலத்து—மெய்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே" எனவும் "வாராக் காலத்து வினைச்சொற் கிளவி—யிறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்று—மியற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை" எனவும் "இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ்—சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி" எனவும் "ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்" எனவும் வருவன ஒத்தாகலின் 10 நீயுண்டுவருவாய் உழுதுவருவாய் என இறந்தகாலவினையெச்சம் நின்று முடிக்குஞ்சொல்லின் எதிர்காலத்தோடு மயங்கிவருதலும் ஈண்டேயமைத்துக்கொள்க. பிறவும் அன்ன.

யாவனொருவனெனப் பொதுவகையாற் கூறாது சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொண்டவழிச் சாத்தன் தவஞ்செய்து துறக்கம்புக்கான் 15 தவஞ்செய்யிற் றுறக்கம்புகும் என ஏனைக்காலங்களாற் கூறப்படுதலிற் சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாதவழியே மயங்குமென்பது பெற்றாம். தவஞ்செய்தான் சுவர்க்கம் புகும் தாயைக்கொன்றான் நிரயம்புகும் என்பன போல்வன இயல்பாக தெளிவாக ஒன்றனுள் அடங்குமெனின், இயல்புந் தெளிவுந் தெய்வத்தானாக பிறிதொன்றானாக திரி 20 தலுமுடையவாகலானும் அவைபோல இவை திரிபிலவாகலானும இறந்தகாலத்தாற் கூறப்படாமையானும் அவற்றுள் அடங்கா வென்க. யாம் பண்டு விளையாடுங் கா இது என்றாற்போல்வனவற்றை இயல்புள் அடக்குவாரும் உளர். அவை இயல்புபற்றி மயங்காமைக்கு யாம் இயல்புபற்றிமயங்குவனவற்றிற்குக் காட்டிய உதார 25 ணங்களே சான்றுதல அறிக. (சுய)

௩0௫. அறிய லுறவுவெளிப் படுப்பது வினாவஃ
தறியாமை யைய மறிவு கொடைகொள
லேவலின் வரூஉ மிவவிரு மூன்றனுட்
கடைநிலை நானகு முதனிலை யனைய. 30

இது வழாஅலோம்பலென மேற்கூறிப்போந்த வினாவாவது இன்னதென்பதூஉம் இத்துணைத்தென்பதூஉம் அதன் வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். அறியலுறவு வெளிப்படுப்பதாகிய சொல் வினாவென்பதாம். அதுதான் அறியாமையும் ஐயமும் அறிபொருளுங் கொடுத் 35

தலுங் கொள்ளுதலும் ஏவலுமாகிய இவற்றின்கண் வெளிப்படும். அங்ஙனம் வெளிப்படும் இவ்வறுவகை வினாவுள்ளும் இறுதிக்கண் நின்ற நான்கும் முதற்கண் நின்ற இரண்டனோடு ஒக்கும். எ - று.

அறியான்வினா உயிரெத்தன்மைத்தென வினாவுவது. ஒருபு
5 டையானும் அறியப்படாத பொருள் வினாவப்படாமையிற் பொது வகையான் அறியப்பட்டுச் சிறப்புவகையான் அறியப்படாமை நோக்கி அறியான்வினாவாயிற்று. ஐயவினாக் குற்றியோமகனோ தோன்றுகின்ற உருவென வினாவுவது. அறிபொருள்வினா அறியப் பட்டபொருளையே வேறு அறிவும் அறிவுறுத்தலும் முதலிய பயன்
10 நோக்கி அவ்வாய்பாட்டின் ஏன்ஞான் வினாவுவது. கொடுத்தற்கண்வ ரும் வினாச் சாத்தனுக்கு ஆடையில்லையோ என வினாவுவது. கோ டற்கண்வரும் வினா மணியுளவோ வயிரமுளவோ என வினாவுவது. ஏவற்கண் வரும் வினாச் சாத்தா உண்டாயோ என வினாவுவது. பிறவும் அன்ன. கடைநிலைநான்கும் அறியலுறவுவெளிப்படுப்பன
15 அன்மையின் வழுவாமாயினும் வினாவாய்பாட்டான் வினாவப்படு தல் நோக்கி அமைக்கப்படுதலின் வழாநிலையாகிய முதனிலையனைய என்றார். அறிபொருள்வினாவின்கண்ணே அறிவொப்புக்காண்டலும் ஐயம் அறுத்தலும் அவன் அறிவு தான் கோடலும் மெய்யவற்குக் காட்டலும் அடங்கும். இனிக் கொடைமுதலிய மூன்றனையும்
20 இதன்கண்ணே அடக்கி வினா மூன்றென்பாருமுளர். (கக)

நட0சு. யாதெவ னென்னு மாயிரு கிளவியு
மறியாப் பொருள்வயிற் செறியத் தோன்றும்.

இது வினாச்சொற்களுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள்பற்றி வரை யறை கூறுகின்றது.

25 இ - ள். யாது எவனெனனும் அவ்விரண்டு சொல்லும் அறி யாப்பொருளிடத்து வினாவாய் யாப்புறத்தோனறும். எ - று.

இச்சொற்குப் பொருள்யாது? இச்சொற்குப் பொருளெவன்? என வரும். ஈண்டும் அறியாப்பொருளென்றதற்கு மேலுரைத் தாங்கு உரைக்க. இக்காலத்து எவனென்பது என்னென்றும் என்
30 னையென்றும் மருவிவழங்கும்.

யா யாவை யாவன் யாவள் யாவர் யார் யாண்டு யாங்கு என் னுந் தொடக்கத்தன திணையும் பாலும் இடமும் முதலாகிய சிறப் புவகையானுஞ் சிறிது அறியப்பட்ட பொருளவாகலின் அவை

அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றுமையின் இவற்றையே விதந்து அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றும் என்றார். இவையுந் திணையும் பாலுங் குறித்துவருதலிற் சிறப்புவகையானும் அறியப்பட்ட பொருளவன்றேவெனின், இச்சொற்குப் பொருள் யாது? இச்சொற்குப்பொருளெவன்? என்று வினயவழி, வினவுகின் 5 றான் அஃறிணையொருமையும் பொதுமையுந் துணிந்து அவற்றின்ப குதி அறிதற்கு வினவாது பொதுவகையான் வினவுதலும், இறுப்பா னும் பொதுவகையான் வினயினனென்று உணர்தலும் வழக்கின கத்து அவவிருவரது குறிப்பொடுபடுத்து உணர்க. (கஉ)

ருOஎ. அவற்றுள், யாதென வரூஉம் வினவின் கிளவி 10
யறிந்த பொருள்வயி னையந் தீர்தற்குத்
தெரிநத கிளவி யாதலு முரித்தே.

இஃது அவற்றுள் ஒன்று அறிந்தவழியும் வருமென்கின்றது.

இ - ள். முற்கூறப்பட்ட இரண்டனுள் யாதென்னும் வினச் சொல் அறியாப்பொருள்வின ஆதலேயன்றி அறிந்தபொருட்கண் 15 ஐயம் நீக்குதற்கு ஆராய்ந்த சொல்லாதலும் உரித்து. எ - று.

உ-ம். இம்மரங்களுட் கருங்காலி யாது? நம்மெருதைந்தனுட் கெட்ட எருது யாது? எனவரும். நமருள் யாவர்போயினர்? அவற் றுள் எவவெருது கெட்டது? எனப் பிறவும் அறிந்தபொருள்வயின் ஐயந்தீர்தற்குத் தெரிந்த கிளவியாய் வருதலின் அவையும் ஈண்டே 20 அமைக்கற்பாலவெனின், அவை அறிந்தபொருள்வயின் ஐயந்தீர்தற் கல்லது யாண்டும் வாராமையின் ஈண்டு அமைக்கப்படாவென்பது.

ருOஅ. வினய பொருளறி வுறுப்பது செப்பது
செவ்வ னிறையு மிறைபயப பதுவு
மெனவிரு வகைததா மவற்றுளிறை பயப்பது 25
வினவெதிர் வினதலு மேவலு மறுத்தலு
முற்ற துரைததலு முறுவது கூறலு
நேர்தலுஞ் சொறறெருகுத் திறுததலு மெனனத்
தேரி னேரேழ் திறனுடைத் தெனப.

இது வழாஅலோம்பலென மேற் கூறிப்போந்த இறையாவது 30 இன்னதென்பதூஉம் இத்துணைத்தென்பதூஉம் அதன் வழுவமை தியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். வினைய பொருளை அறிவுறுப்பதாகிய சொல் இறை யென்பதாம். அது செவவனிறையும் இறைபயப்பதுமென இரண்டு பகுதியையுடைத்தாம். அவற்றுள் இறைபயப்பது வினவெதிர் வினா தலும் ஏவுதலும் மறுத்தலும் உற்றதுரைத்தலும் உறுவதுகூறலும் 5 உடம்படுதலுஞ் சொற்றொகுத்திறுத்தலுமென ஆராயுங்காலத்து ஓரேழ்வகையினை உடைத்தாமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

உ-ம். உயிர் எத்தன்மைத்து? என்று வினயவழி உணர்தற்றன் மைத்தென்றும், இச்சொற்குப்பொருள்யாது? கருவூர்க்குவழியாது? என்று வினயவழி இதுவென்றுஞ், சாத்தா உண்டியோ? என்று ௦ வினயவழி உண்ணேனென்றும் உண்பலென்றும், இங்ஙனஞ் செவ வனே இறுப்பனவெல்லாஞ் செவவனிறையாம்; இனி இவவாறன் றிச் சாத்தா உண்டாயோ? என்று வினயவழி உண்ணேனோ? என் றும் நீயுண் என்றும் வயிறு குத்துகின்றது என்றும் வயிறுகுத்திற்று என்றும் வயிறுகுத்தும் என்றும் பசித்தேன் பொழுதாயிற்று என் 5 றும், பயறுளவோவணிகீர்? என்று வினயவழி உழுந்தல்லதில்லை இத்துணைப்பயறல்லதில்லை என்றும் இங்ஙனம் இறுப்பனவெல்லாம் ஒருவாற்றான் உண்பல் உண்ணேன் இல்லை என்பன பயத்தலான் இறைபயப்பனவாம். உண்பல உண்ணேன் இல்லை எனச் செவவனே இறாது தான் ஒன்றை வினவுவான்போன்றும் ஒருவனை ஏவுவான் ௦ போன்றும் உறாநின்றதனையும் உற்றதனையும் உறுவதனையும் உடம் படுதற்கு இயைவனவற்றையும் உரைப்பான்போன்றுஞ் சொல்லைத் தொகுப்பான் பிறிதொருபொருளைக் கூறுவான்போன்றும் இறுத்த லாற் செப்புவழுவாயினும் வினயபொருளை ஒருவாற்றான் அறிவு றுத்தலின் அமைந்தவாறு காண்க. செப்பு உத்தரமென்பதனோடு 5 ஒருபொருட்கிளவியாகலின் வினயபொருளை அறிவுறுத்தலே செப் பிற்கு இலக்கணமாமென்க.

அற்றேற் குமரியாடிப்போந்தேன் ஒருபிடிசோறுதம்மின் என வினவின்றி நிகழ்ந்தசொல் யாண்டு அடங்குமெனிற், தேரினென் றதனானே அறியலுறுதலை உணர்த்தாது ஒன்றனை அறிவுறுத்து நிற் ௦ றலிற் செப்பின்பாற்படும் என்க. மறுத்தலைப் பயப்பதனை மறுத்த லென்றும் நேர்தலைப் பயப்பதனை நேர்தலென்றுங் கூறினர் ஆகு பெயரான் என்பது. (கச

௩௦௧. செப்பினும் வினவினுஞ் சினைமுதற் கிளவிக் கப்பொரு ளாகு முறழ்துணைப் பொருளே.

இது செப்புவழாநிலைக்கண்ணும் வினவழாநிலைக்கண்ணும் பொருளாராய்ச்சியுள்வழி வழூவற்க என்கின்றது.

இ - ள். செப்புவழாநிலைக்கண்ணும் வினவழாநிலைக்கண்ணுஞ் சினைக்கிளவிக்கும் முதற்கிளவிக்கும் உறழ்பொருளுந் துணைப்பொருளும் அவ்வப்பொருளுக்கு அவவப்பொருளேயாம். எ - று. 5

எனவே, சினையும் முதலுந் தம்முள் மயங்கிவருதல் வழூவென்பதாயிற்று. உறழ்பொருளாவது ஒப்புமைகூறாது மாறுபடக் கூறப்படுவது. துணைப்பொருளாவது ஒப்புமைகூறப்படுவது.

உ-ம். இவள்கண்ணின் இவள்கண்பெரிய நும்மரசனின் எம்மரசன் முறைசெய்யும் எனவும், இவள்கண்ணின் இவள்கண்பெரியவோ? எம்மரசனின் நும்மரசன் முறைசெய்யுமோ? எனவும், இவள்கண் ஒக்கும் இவள்கண் எம்மரசனை ஒக்கும் நும்மரசன் எனவும், இவள்கண் ஒக்குமோ இவள்கண்? எம்மரசனை ஒக்குமோ நும்மரசன்? எனவும் வரும். "கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே" எனவும் "துளிதலைத் தலைஇய தளிரன் னோளே" எனவும் மயங்கி வந்தன வழூவாம்பிறவெனின், அவை செய்யுள்பற்றி வரும் உவம வழூவாகலின் ஈண்டைக்கு எய்தாவென்க. இம்மகள்கண் நல்லவோ கயல் நல்லவோ? என வழக்கின்கண்ணும் மயங்கிவருமாலோவெனின், உண்மையுணர்தற்கு வினயதன்றி ஐயவுவமைவாய்பாட்டாற் கண்ணைப் புனைந்துரைத்தல் கருத்தாகலின் அன்னவையெல்லாம் உரையென்னுஞ் செய்யுளாமென்க. தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் பொன்னுந் துகிரும் முத்தும் மணியுமென எண்ணுங்காலும் இனமாய பொருளே எண்ணப்படுமென்பது கொள்க. (கரு)

ரு௪0. இல்ல தல்ல தில்லதனு னில்லெனி
னப்பொரு ளல்லாப் பிறிதுபொருள கூறியு ௨
மப்பொருள் கூறி யகற்றி னப்பொருளினைச்
சுட்டியு மாற்றுவர் சொற்சுருங் குதற்கே.

இது சொற்சுருக்குத்திறுத்தலுமென முற்கூறப்பட்ட செப்பிலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். தன்னுழை இல்லாத பொருளையல்லது இல்லையென்னும் வாய்பாட்டான் இல்லையெனல் உறுவராயின் வினயபொருள் தன்னையே கூறாது அப்பொருளல்லாத பிறிதுபொருளைக் கூறியும், பிறிதுபொருளைக் கூறாது அப்பொருள் தன்னையே கூறி இல்லையெ 3

ஷல் உறுவராயின் அப்பொருளைச் சுட்டியும், இல்லையென்றுகூறி மறுப்பர் வினையதன் புறத்துச் சொற்பல்காமற்பொருட்டு. எ - று.

உ-ம். பயறுளவோ வணிகீர்? என்று வினையவழி உழுந்தல்ல தில்லை கொள்ளல்லதில்லை எனவும் இப்பயறல்லதில்லை இவையல்ல தில்லை எனவும் தன்னுழை இல்லதனையல்லது இல்லென்னும் வாய் பாட்டான் இல்லையென்பான் பிறிதுபொருள்கூறியுஞ் சுட்டிக்கூறி யும் மறுத்தவாறு காண்க.

தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் பசும்பயறல்லதில்லை பெரும்ப யறல்லதில்லை எனக் கிளந்துகூறுதலுங் கொள்க. இவையல்லதில்லை யென்புழி முன்னர்க்கிடந்த பயறு காட்டி இவையென்றுணைகலின் அது பொருளொடுபுணராச் சுட்டுப்பெயராயினும் பொருள்வேறுப டாது இப்பயறெனப் பொருளோடு புணர்ந்த சுட்டுப்பெயரேயா மெனக் கொள்க. அல்லதில்லதனுனில்லெனின் அப்பொருள்பற்றி ஓதினராகலின் அல்லதில்லெனும் வாய்பாடேயன்றி உழுந்தன்றி யில்லை கொள்ளன்றியில்லை என்பனபோல அப்பொருள்படுவன வெல்லாங்கொள்க.

அப்பொருளல்லாப் பிறிதுபொருள்கூறியுமெனப் பொதுப்ப டக் கூறினரேனும் பயற்றின் முடிக்குங் குறையும் உழுந்தான் முடி தலிற் பயறுளவோ என்று வினையவழி உழுந்தல்லதில்லை கொள் ளல்லதில்லை என அதற்கு இனமாகிய பிறிதுபொருளைக் கூறி இல் லென்பதே இயைபுடைத்தெனக் கொள்க. அன்றியும் பாம்புணிக்க ருங்கல்லும் பயறும் விற்பானொருவனுழைச்சென்று பயறுளவோ என்றவழிப் பாம்புணிக்கருங்கல்லல்லதில்லை என்றுறபடும் இழுக் கின்மையின் இனப்பொருள்கூறாது பாம்புணிக்கருங்கல்லல்லதில் லை எனப் பிறிதுபொருள்கூறினும் இழுக்கின்றெனலுமொன்று. பயறுளவோ என்று வினையவழிப் பயறில்லையென்றல் செவ்வணி றையாகலின் வழுவின்மையான் அங்ஙனம் இறுது பிறிதுபொருள் கூறியுஞ் சுட்டிக்கூறியும் இறுத்தலல்லது இல்லென்னும் வாசகத் தாற் சொற்சுருக்கிறுப்பான் இறுத்தலே என்று உணர்க. இவ வாறு சொற்சுருக்கிறுத்தல் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தென்பது சேனவரையருரையான் உணர்க. (கசு)

௩கக. எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

இது முற்கூறிப்போந்த மரபாவது இத்தன்மைத்தென்று அதன் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். யாதொருபொருளை யாதொருசொல்லான் யாதொரு நெறியாற் கல்வியால் நிறைந்த தொல்லாசிரியர் ஐம்பெருங்காப்பியம் எண்பெருந்தொகை பத்துப்பாட்டுப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய இலக்கியங்களுள்ளும் விரிந்த இலக்கணநூலுள்ளும் வழக்கத்துங் கூறினார் அப்பொருளை அச்சொல்லான் அந்நெறியாற் கூறுதல் முற்கூறிப்போந்த மரபிற்கு இலக்கணமாம். எ - று.

எனவே, தனிமொழி சமயவாற்றலாற் பொருள் உணர்த்துமென்றதனை வலியுறுத்திற்றென்பதூஉமாயிற்று. உதாரணம் முன்னர்க்காட்டினும். (கஎ)

௩௧௨. பொருண்முத லாறு மடைசேர் மொழியின
முள்ளதற் குரித்தில லதற்கு மொரோவழி.

இது விசேடிக்குஞ்சொல் இனமுள்ளதற்குக் கொடுத்தல் அதுவதன் பொதுமையினீக்கி விசேடித்தலின் மரபாமாகலான் உரித்தென்றும், இனமில்லதற்குக் கொடுத்தல் அதுவதன் பொதுமையினீக்கி விசேடித்தலின்றாயினுஞ் செய்யுட்கண் அணியாயும் வழக்கின்கட் பட்டாங்குபடவும் நிற்றலிற் சிறுபான்மை உரித்தென்றும் மரபுவழாநிலையும் மரபுவழுவமைதியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பொருள் முதலாகிய ஆறனையும் அடையாக அடுத்து வருஞ் சொல் இனப்பொருளைச் சுட்டி அவற்றினின்றும் விசேடிக்கப்படும் பொருட்கு உரித்தாம், அங்ஙனம் விசேடிக்கப்படாத பொருட்கும் ஓரோவிடத்து உரித்தாம் இருவகை வழக்கின் கண்ணும். எ - று.

உ-ம். "பொருட்பெண்டிர்பொய்ம்மைமுயக்கம்" "கான்யாற்றடைகரை" "முந்நாட் பிறையின் முனியாது வளர்ந்தது" "கலவமாமயிலெருத்திற் கடிமல ரவிழ்ந்தன காயா" "சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்" "ஆடுபாம் பெனப்புடை யகன்ற வல்குன்மேல்" எனவும் நெய்க்குடம் குளநெல் கார்த்திகைவிளக்கு பூந்தோடு கருங்குவளை குறுங்கூலி எனவும் "பொற்கோட் டிமயமும் பொதியிலும் போன்றே" "வடவேங்கடந் தென்குமரி" "வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன" "சிறகர் வண்டு செவ்வழி பாட" "செஞ்ஞாயிற்றுணிலவு வேண்டினும் வெண்டிங்களுள்வெயில் வேண்டினும்" கோட்சுறா எனவும் உப்பளம் ஊர்மன்று சிறுகாலை காலி

மாடு செம்போத்து தோய்தயிர் எனவும் செய்யுட்கண்ணும் வழக்கின்கண்ணும் முறையே பொருண் முதல் ஆறும் அடைசேர்மொழி இனமுள்ளதற்கும் ஒரோவழி இனமில்லதற்கும் உரித்தாயவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. (கஅ)

௩கக. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தலுஞ்
செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறலு
மாக்கங் காரண முதற்றே யாகலு
மாக்கங் காரண மின்றியும் வழக்கிடைப்
போக்கின் றாதலும் போற்றினர் கொளலே.

இஃது இயற்கைப்பொருள்மேலுஞ் செயற்கைப்பொருள்மேலுஞ் சொல் நிகழ்த்தும் மரபு கூறுகின்றது.

இ - ள். தன் இயல்பிற் றிரியாதுநின்ற பொருளை அதன் இயல்பு கூறுங்கால் ஆக்கமுங் காரணமுங் கொடாது இவவியல்பிற்றெனச் சொல்லுதலுங், காரணத்தாற் றன்மை திரிந்த பொருளை அதன் திரிபு கூறுங்கால் ஆக்கங் கொடுத்துச் சொல்லுதலும், அங்ஙனஞ் சொல்லுங்கால் அவவாக்கச்சொற்றான் காரணச்சொல்லை முன்னாக உடைத்தாதலுங், காரணம் முதற்றெனப்பட்ட ஆக்கச் சொற் காரணமின்றி வரினும் வழக்கிடத்துக் குற்றமின்றாகலும் பாதுகாத்து அறிந்துகொள்க. எ - று.

இயல்பு, பொருட்குப்பின் தோன்றாது உடனிகழுந்தன்மை.

உ-ம். நிலம்வலிது நீர்தண்ணிது தீவெய்து வளியுளரும் உயிருணரும் எனவும், கடுக்கலந்த கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமை ான் மயிர் நல்லவாயின,எருப்பெய்து இளங்களை கட்டு நீர்கால் யாத்தமையாற் பைங்கூழ் நல்லவாயின, நீர்கலத்தலான் நிலம் மெலிதாயிற்று, தீச்சார்தலான் நீர் வெய்தாயிற்று எனவும் மயிர்நல்லவாயின பயிர் நல்லவாயின நிலம்மெலிதாயிற்று நீர்வெய்தாயிற்று எனவும் வரும்.

இற்றென்பது வினைக்குறிப்புவாய்பாடாயினும் உளரும் உணருமென்னுந் தெரிநிலைவினையும் இற்றென்னும் பொருள்பட நிற்றலின் இற்றெனக்கிளத்தலேயாமென்பது. சேற்றுநிலம் மிதித்து வன்னிலம் மிதித்தான் நிலம்வலிதாயிற்று என்றவழி மெலிதாயது வலிதாய் வேறுபட்டதென ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்துநிற்றலிற் செயற்கைப்பொருள் ஆக்கமொடுவந்ததாமல்லது இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமொடு வந்ததன்றாம். ஆக்கங் காரணமின்றியும் வழக்கிடைப் போக்

இன்றெனவே செய்யுளிடத்து ஆக்கமுங் காரணமும் பெற்றேவரும் என்பதாயிற்று. "வருமழைய வாய்க்கொள்ளும் வாடாச்சீர் வண் கைக்—கருமுருகன் சூடிய கண்ணி—திருநுதா—வின்றென் சுரற் கூந்தற் பெய்தமையாற் பண்டைத்தன்—சாயல வாயின தோள்" என இது காரணமும் ஆக்கமும் பெற்றது. உம்மை எதிர்மறையா லான் வழக்கிடத்துங் காரணங்கொடுத்துச் சொல்லுதலே வலியு டைத்தென்பது. "அரியகானஞ் சென்றோர்க்—கெளியவாகிய தட மென்றோளே" எனவும் "நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு— நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு" எனவும் செயற்கைப்பொருள் செய் யுளிடத்துக் காரணமின்றியுந் "தெரிகணை யெஃகந் திறந்தவா யெல் 10 லாங்—குருதி படிந்துண்ட காக—முருவிழந்து—குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண்மா—றப்பியா ரட்ட களத்து" என ஆக்கமின்றிக் காரணம் அடுத்தும் மயிர்நல்ல பயிர்நல்ல என ஆக்கமுங் காரணமும் இன்றியும் வந்தனவாலெனின், முறையே களவுகாலத்தரியன கற் புக்காலத்து எளியவாயின என்பது கருத்தாகலின் அக்காலங் கார 15 ணமென்பது பெறப்படுதலானும் ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற் பெறப்படுதலானுங் காரணமின்றி வந்ததெனப்படாதெனவுங் "குக் கிற்புறத்தசிரல்வாய" என்புழி ஆக்கம் விகாரத்தாற் றொக்குநின்றதா கலின் ஆக்கமின்றி வந்ததெனப்படாதெனவும் மயிர்நல்ல பயிர்நல்ல என்புழி அந்நன்மை பொருட்குப்பின் தோன்றுது உடன்றோன் 20 றிற்றேல் இயற்கையாம் அவ்வாறன்றி முன் தீயவாய்ப் பின் நல்ல வாயினவழி அத்தீமை காணுதான் மயிர்நல்ல பயிர்நல்ல எனினும் இழுக்கின்றுகலான் ஆக்கமுங் காரணமுமின்றி வந்ததெனப்படாதெ னவும் மறுக்க. இவ்வாறு செயற்கைப்பொருள்மேற் சொல் நிகழ்த் துதலே மரபென்பது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தாதல் 25 எடுத்தோத்தானுஞ் சேனாவரையரை உள்ளிட்ட உரையாசிரிய ருரையானும் உணர்க. அவ்வாறு உணராதார் "காரண முதலா வாக்கம் பெற்றுங்—காரண மின்றி யாக்கம் பெற்று—மாக்க மின் றிக் காரண மடுத்து—மிருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்' எனத் தாம் வேண்டியவாறே கூறுப. (கக) 30

௩கச. அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செயுட்கே.

இஃது அடையுஞ் சினையும் முதலுந் தம்முட் டொடரும்வ ழிப் படுவதோர் மரபுகூறுகின்றது. 35

இ - ள். பண்புச்சொல்லுஞ் சினைச்சொல்லும் முதற்சொல்லும் இங்ஙனங் கூறப்பட்ட முறையே தொடர்தலும் இரண்டு பண்புச்சொல் முதற்சொல்லோடு தொடர்தலும் வழக்கினிடத்து மரபாம். இரண்டு பண்புச்சொற் சினைச்சொல்லோடு தொடர்தலும் பிறழு மயங்கிநதொடர்தலுஞ் செய்யுளிடத்து மரபாம். எ - று.

வரலாறு;—செங்காலுரை நெட்டிலைத்தெங்கு பெருந்தலைச் சாத்தன் எனவும் சிறுகருகாக்கை இளம்பெருங்கூத்தன் எனவும் "சிறுபைந் தூவியிற் செயிரறச் செய்த" "கருநெடுங் கண்டரு காமநோயே" எனவும் "கவிசெந் தாழைக் குவிபுறத் திருந்த—செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா—வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடி" எனவும் "பெருந்தோட் சிறுநுசுப்பிற் பேரமர்க்கட் பேதை" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (உ0)

௲கரு. இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்
வினைப்படு தொகுதிக ண்ணும பொருண்முத
லவற்றொடு படுத்தற் கண்ணு முறையே
முற்று மெச்சமு மாயீ ரும்மையுந
தெற்றெனப் பெறுதல் செவ்வி தென்ப.

இது வரையறையுடைய பொருள்மேலும் உலகத்தில்லாத பொருள்மேலுஞ் சொல் நிகழ்த்துழிப் படுவதோர் மரபுகூறுகின்றது.

இ - ள். கேட்போரான் இத்துணையென்று அறியப்பட்ட பொருள்முதலிய அறுவகைப்பொருள்களும் உலகத்தில்லாத பொருள்களும் முடிக்குஞ்சொல்லோடு படுந் தொகுதிப்பெயர்க்கண்ணும், பொருளும் இடமுங் காலமும் முதலியவற்றோடு படுத்திக் கூறுதற் கண்ணும் முறையே முற்றும் எச்சமுமாகிய அவவிரண்டு உம்மையுந் தெளியப்பெறுதல் மரபென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும்வந்தார் உலகமூன்றுமொருங்குணர்ந்தான் காலமூன்றுங்கண்டான் கண்ணிரண்டுஞ்சிவந்தான் சுவையாறுமுடைத்திவவடிசில் கதியைந்துமுடைத்திக்குதிரை எனவும் "உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா" பவளக்கோட்டுநீலயானை சாதவாகனன்கோயிலுள்ளுமில்லை குருடுகொண்டல்பகலுமில்லை எனவும் முறையே இனைத்தென்றறிபொருள் முற்றும்மையும் உலகினிலாப் பொருள் எச்சவும்மையும் பெற்றவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன.

இனைத்தென்றறிபொருளெனவே முன்னறியப்படாக்காற் தமிழ்நாட்டிற்கு வேந்தர்மூவர் எனவும் பொருண்முதலவற்றோடு படுத்தற்கண்ணென்னவே அவற்றொடுபடுத்தாதவழிப் பவளக்கோட்டு நீலயானையில்லை எனவும் உம்மைபெறாதும் வருமென்பதாம். "நான் மறை முதல்வர் வந்தார்" ஐந்தலைநாகமுடன்றது என்புழி இனைத் 5 தென்றறிபொருளாயினும் வினைப்படுதொகுதியன்மையின் உம்மை பெறாவாயின. அஃதேற் "பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி" என் புழியுந் தொகுதிப்பெயர் வினையோடு தொடராது கையென்பத னோடு ஒட்டிநிற்றலின் வினைப்படுதொகுதியன்றாகலான் உம்மை வேண்டாபிறவெனின், அங்ஙனம் ஒட்டிநின்றதாயினும் நான்மறை 10 முதல்வர் ஐந்தலைநாகமென்பன போலாது இருசொல்லும் ஒருபொ ருள்மேல் வருதலிற் கையென்பதனோடு ஒட்டியியைந்த இயற்றி யென்னும்வினை தொகுதிப்பெயரோடும் இயைந்ததாம், அதனான் அது வினைப்படுதொகுதியாமாகலின் உம்மைவேண்டுமென்க. அற் றேற் கண்ணிரண்டுங்குருடு எருதிரண்டும்மூரி எனப் பெயர்கொண்ட 15 வழி உம்மைபெறுமாறென்னையெனின், பெயராக வினையாக முடி க்குஞ்சொல்லொடு படுதலே ஈண்டு வினைப்படுதலாகலின் அவையும் வினைப்படுதொகுதியாமென்க. "இருதோ டோழர்பற்ற" எனவும் "ஒண்குழை யொன்றொல்கி யெருத்தலைப்ப" எனவும் உம்மையின் றிவந்தன உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்குநின்றன எனப் 20 படுமென்பதாம். (உக)

௩௧௧. படர்க்கைமுப் பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க் கெங்கு
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

இஃது ஒருபொருளுணர்த்தும் இருபெயரிடத்து வழுவற்கவெ 25 னவும் வழுவியமைகவெனவுங் காக்கின்றது.

இ - ள். படர்க்கையிடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயரும் அஃ றிணைப்பெயரும் விரவுப்பெயருமாகிய மூன்றுபெயரோடுஞ் சுட்டுப் பெயர் தொடர்ந்துவருமாயின், அங்ஙனம் வருமிடத்து ஒன்றனை ஒன்று கொள்ளாது இரண்டும் பிறிதுவினைகொண்டு முடியுமாயிற், 30 சுட்டுப்பெயர் அம்மூவகைப்பெயர்க்கும் பின்னாகவரும்; அவ்வாறு முடியாது பெயர்கொண்டு முடியுமாயின், அம்முடிபிற்கு முன்னும் பின்னும் வரும்; வழக்கிடத்து: செய்யுளிடத்து இவ்வரையறை யின்றி முன்னும் பின்னும் வரும். எ - று.

ஏற்புழிக் கோடலான் அம்மூவகைப் பெயர்களின் பின்னிற் றற்கு உரிய அகரச்சுட்டே கொள்க.

உ-ம். நம்பிவந்தான் அவற்குச்சோறுகொடுக்க. நங்கைவந் தாள் அவட்குப்பூக்கொடுக்க எனவும் எருதுவந்தது அதற்குப்புல்லி 5 டுக குதிரைவந்தது அதற்குமுதிரைகொடுக்க எனவும் சாத்தன்வந் தான் அவற்குச்சோறுகொடுக்க சாத்திவந்தாள் அவட்குப்பூக்கொ டுக்க முடவன்வந்தான் அவற்குச்சோறுகொடுக்க முடத்திவந்தாள் அவட்குப்பூக்கொடுக்க எனவும் நம்பி அவன் அவன் நம்பி நங்கை அவள் அவள் நங்கை எனவும் எருதுஅது அது எருது குதிரை அது 10 அதுகுதிரை எனவும் சாத்தன் அவன் சாத்தன் அது அவன்சாத்தன் அதுசாத்தன் சாத்தி அவள் சாத்தி அது அவள்சாத்தி அதுசாத்தி என வும் முறையேகாண்க. அவன்வந்தான் நம்பிக்குச்சோறுகொடுக்கவெ னின், அவனும் நம்பியும்வேறாய் அவன்வருந்துணையும் நம்பி சோறு பெறாதிருந்தானாவான்செல்லுமாகலின் அங்ஙனங்கூறற்க என மரபு 15 வழுவற்க என்றவாறுமென்பது. "அவனணங்கு நோய்செய்தா னாயி ழாய்வேலன்—விறன்மிகுதார்ச் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி—முகன மர்ந்—தன்னை யலர்கடப்பந் தாரணியி னென்னைகொல்—பின்னைய தன்கண் விளைவு" எனச் செய்யுட்கட் சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பின்வருதல் வந்துழிக்காண்க. சேந்தன் இயற்பெயர். செய்யுளாக 20 லின் அமைகவென வழுவமைத்தவாறுமென்பது. பெயர்கொண்டு முடிவுழி வழுவின்மையின் அதற்கு வழுவமைத்தலின்று. பெயர்க்கு எங்கும் வருமென வழுவற்கவென்றவாறுமென்பது.

இனிச், சாத்தன்கையெழுதுமாறுவல்லன் அதனாற்றந்தையு வக்கும், சாத்திசாந்தரைக்குமாறுவல்லள் அதனாற்கொண்டானுவக் 25 கும் எனச் சுட்டு முதலாகிய காரணக்கிளவியுஞ்; சாத்தன்வந்தான் அஃதரசர்க்குத்துப்பாயிற்று, கிழவன்பிரிந்தான் அதனைக் கிழத்தியு ணர்ந்திலள் எனக் காரணமின்றித் தொடர்மொழிப்பொருளைச் சுட் டிவருஞ் சுட்டுப்பெயருந் தன்னினமுடித்தலாற் சுட்டுப்பெயர் இயற் கையிற் செறியத்தோன்றுதல் கொள்க. சுட்டுமுதலாகிய காரணக் 30 கிளவி உருபன்று, உருபு ஏற்ற சுட்டுப்பெயரோடு ஒருதன்மைத் தாகிய இடைச்சொல்; என்னை? அது பிளவுபடாது ஒன்றுபட்டு இசைத்தலின். (உஉ)

நகஎ. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
தவந்தொழில் கல்வி சினைகுணஞ் சிறப்போ
35 டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வர லியல்பே.

இஃது ஒருபொருளுணர்த்தும் இருபெயர் வழுவற்கவெனக் காக்கின்றது.

இ - ள். திணைப்பெயர் முதலிய பெயர்வகை பதினொன்று டனே இயற்பெயர் பொருந்திவருமாயின் அஃது ஏனைப்பெயர்க ளுக்குப் பின்னே வருதல் மரபு. எ - று. 5

ஈண்டுச் சிறப்பென்றது மன்னர் முதலாயினாராற் பெ றும் வரிசை.

வரலாறு;—குன்றவன்குறவன் அருவாளனழகன் பார்ப்பான் பாராயணன் சேரமான்சேரலாதான் ஊர்கிழானோணன் முனிவனகத்தியன் நாடகிநம்பி தெய்வப்புலவன்றிருவள்ளுவன் குருடன் 10 கொற்றன் மெய்யன்மேற்றிசைநின்றான ஏனாதிநல்லுதடன் என வரும். பிறவும் அன்ன. இங்ஙனம் வருதல் ஏற்புழிக்கோடலான் ஒன்றனை ஒன்று கொள்ளாது இரண்டும் வந்தான் சென்றான் என் றாற்போல வினைக்கு ஒருங்கு இயலுங்காலத்தெனக்கொள்க. திரு விரவாசிரியன்; மாந்தக்கொங்கேனாதி என இயற்பெயர்முன் வந்தன 15 வாலெனின் அவை தொகைச்சொல்லாதலான் அவற்றின்கண்ண தன்று இவ்வாராய்ச்சியென்க. ஆண்டு இயற்பெயர் முன்னிற்றல் பண்புத்தொகை ஆராய்ச்சிக்கட்பெறுதும். (உ௩)

௩௧௮. ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி
தொழில்வேறு கிளப்பி னொன்றிட னிலவே. உ०

இஃது ஒருபொருள் உணர்த்தும் பலபெயரிடத்து மரபுவழு வற்க எனக் காக்கின்றது.

இ - ள். ஒருபொருளைக்குறித்து வந்த பலபெயர்ச்சொற்கள் ஒருதொழிலே முடிபாகக் கூறாது பெயர்தோறும் வேறாகிய தொழில் களைக் கொடுத்து முடிப்பின் ஒருபொருளவாய் ஒன்றுதலில. எ - று. உ

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத் தன்வந்தான் என்னாது ஆசிரியன்வந்தான் பேரூர்கிழானுண்டான் செயிற்றியன்சென்றானென வேறுவேறு முடிக்குஞ்சொற் கொடுப் பின் வந்தானும் உண்டானுஞ் சென்றானும் ஒருவனாகாது வேறாய்த் தோன்றியவாறு காண்க. "எந்தைவருகவெம் பெருமான்வருக— 3० மைந்தன்வருக மதலைவருக" எனவும் "மின்றோய் வரைகொன்ற வேலோன் புகுதக—வின்றேன் கமழ்தா ரியக்கன் புகுதக—வென் றோன் புகுதக வீரன் புகுதக—வென்றே நகர மெதிர்கொண் டது

வே" எனவும் வரும் இங்ஙிகரனவெல்லாங் காதல் முதலாயின பற்றி ஒருதொழில் பலகால் வந்ததல்லது வேற்றுத்தொழிலன்மையான் ஒருதொழில்கிளத்தலேயாம் என்பது. (உச)

நுகக. வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

இதுவும் ஓர் மரபுவழுவற்க எனக் காக்கின்றது; வேறுவினைப் பொதுச்சொற்களையும் வேறுவினைப்பொருள்களைப் பொதுச்சொல் லாற் கூறாது பிரித்து எண்ணும் இடத்தும் ஒருசார்க்கு உரிய வினை யாற் சொல்லினும் எண்ணினும் வழுவாமாகலின் இவை பொதுச் சொல்லாற் சொல்லவும் எண்ணவும்படும் என்றலின்.

இ - ள். வேறுபட்ட வினையையுடைய பலபொருள்களையும் ஒருங்கு தழுவிநிற்கும் பொதுச்சொற்களும், வேறுபட்ட வினையை யுடைய பொருள்களைப் பொதுச்சொல்லாற் கூறாது பிரித்து எண் ணுமிடத்தும், அவற்றுள் யாதானும் ஒன்றற்கு உரிய வினையாற் கூறப்படாது, அவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கி நிற்கும் பொதுவினை யாற் கூறப்படும். எ - று.

அடிசிலென்பது உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவனவற் றிற்கும் அணியென்பது கட்டுவன கவிப்பன செறிப்பன பூண்பன வற்றிற்கும் இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவன எழுப்புவனவற்றிற் கும் படையென்பது எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவற் றிற்கும் பொதுவாகலின் அடிசில் அயின்றார் மிசைந்தார் கைதொட் டார் எனவும் அணி அணிந்தார் மெய்ப்படுத்தார் எனவும் இயம் இயம்பினார் படுத்தார் எனவும் படைவழங்கினார் தொட்டார் எனவும் சோறுங்கறியும் அயின்றார் எனவும் யாழுங்குழலும் இயம்பினார் எனவும் பொதுவினையாற் கூறப்பட்டவாறு காண்க. அடிசிறின்றார் பருகினார் எனவும் அணி கவித்தார் பூண்டார் எனவும் இயங் கொட் டினார் ஊதினார் எனவும் படை எறிந்தார் எய்தார் எனவும் சோறுங் கறியுந் தின்றார் எனவும் யாழுங்குழலும் ஊதினார் எனவும் ஒரு சார்க்கு உரிய வினையாற் கூறின் மரபுவழுவாமென்பது. அஃதேல் "ஊன்றுவை கறிசோ றுண்டுவருந் தொழிலல்லது" என்புழி உண்டென்பது ஒன்றற்கே உரிய வினையாகலின் வழுவாம்பிறவெ னின், உண்டலென்பது உண்பன தின்பன பிரித்துக்கூறும்வழிச் சிறப்புவினையாம், பசிப்பிணிதீர நுகரப்படும்பொருளெல்லாம் உண வெனப்படுமாகலாற் பொதுவினையுமாம், அதனான் அது வழுவாகா தென்க. இன்னும் "உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை—யுண்டன

போலக் கூறலு மரபே" என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தானும் உண்டற்றொழில் பொதுவினையுமாதல் உணர்க. கறியொழித்து ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உண்டற்றொழில் உரித்தாகலிற் பன்மை பற்றிக் கூறினாரெனினும் அமையும். "அறுசுவை யடிசி லணியிழை தருதலி—னுறுவயி றார வோம்பாது தின்று" என்பது இழித்தற்கண் வருதலின் வழுவன்று. மிசைதல் அயிறல் என்பனவற்றைச் சிறப்பு வினையென்பாரும் உளர். (உ௫) 5

௩௨0. வினைபெய ரினஞ்சார்பு மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர்சிறப் பெடுத்தே.

இது பலபொருளொருசொற்கண் ஆவதோர் மரபுவழுக் காக்கின்றது, குறித்தபொருள் விளங்காமைக் கூறல் மரபன்மையின் விளங்கக்கூறுக என்றலான். 10

இ - ள். வினைமுதலியபற்றி அவற்றான் வேறுபடாத பலபொருளொருசொல்லை இன்னதிதுவெனச் சிறப்பான் எடுத்துக் கூறுவர் புலவர். எ - று. 15

எனவே, வினைமுதலியவற்றான் வேறுபடும் பலபொருளொருசொல்லை அவற்றான் வேறுபடக் கூறுவர் என்பதூஉமாயிற்று. மா என்பது ஒருசார்விலங்கிற்கும் ஒருமரத்திற்கும் வண்டிற்கும் பொது. குருகு என்பது ஓர்பறவைக்கும் உலைமூக்கிற்கும் வளைக்கும் பொது. மாப்பூத்தது எனவும் இம்மாவயிரம் வெளிறு எனவும் மாவும் மருதும் ஓங்கின எனவும் "கவசம் புக்குநின்று மாகொணா" எனவும் முறையே ஒருபொருட்கே சிறந்த வினையானும் பெயரானும் இனத்தானும் மரமென்பதூஉஞ் சார்பாற் குதிரையென்பதூஉம் விளங்கின. ஏனையவும் அன்ன. இனி அவற்றான் வேறுபடாதன மாமரம்வீழ்ந்தது விலங்குமாவீழ்ந்தது எனவரும். 20 25

ஒருசாதிக்கண் அணைந்த சாதி இனம். அங்ஙனமன்றி ஒருவாற்றான் இயைபுடையது சார்பு.

"கழிப்பூக் குற்றுக் கானல் வைகி" என்பனபோலச் சிலபொருளை ஒழித்துச் சிலபொருண்மேல் நிற்றல் உரையிற்கொள்க. "மாமறுத்தமலர்மார்பு" என்றவழித் திருவென்பது இடத்தான் விளங்கிற்றென்பாரும் உளர். அது மறுத்தல் என்னும் வினையான் விளங்குமென மறுக்க. (உ௬) 30

௩௨௧ குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி.

இதுவும் ஓர் மரபுவழுக் காக்கின்றது.

இ - ள். ஒருபொருள் வேறுபடக் குறித்தோன் கூற்றுற்றல் முதலாயினவற்றான் விளங்காதாயின் அப்பொருளைத் தெரிவித்துச் சொல்லுஞ் சொல்லாகக் கூறுக. எ - று.

"கலந்தது போல வருமே யிலங்கருவி—யன்பன் மலைப் பெய்த நீர்" எனத் தெரித்துமொழியாக்கால் வழுவாமாகலின் "அரி தாரச் சாந்தங் கலந்தது போல—வுருகெழத் தோன்றி வருமே—மு ருகுறமு—மன்பன் மலைப்பெய்த நீர்" எனத் தெரித்துமொழிக என்ப தாம். வடநூலார் இதனை நேயமென்ப. "ஊட்டியன்ன வொண்ட ளிர்ச் செயலை" என்புழி இன்னதனையென்று தெரித்துமொழியா மையின் வழுவாம்பிறவெனின், உவமையென்னும் அலங்காரமா யினன்றே இன்னதொன்றனை என்னல் வேண்டுவது. செயலையந்த ளிரினது செய்யாத நிறத்தைச் செய்ததுபோலுங் கருத்தினனாகக் கூறலிற் பிறிதோர் அலங்காரமாம். அதனான் அது கடாவன்றென்க. "படுத்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கி—னெடுத்தது நிறுத்தன்ன விட் டருஞ் சிறுநெறி" என்றாற்போல்வனவெல்லாம் அவ்வலங்காரம பற்றி வந்தன. "பல்லாரோ டோய்ந்து வருதலாற் பூம்பொய்கை— நல்வய லூரநின் றார்புலால்—புல்லெருக்க—மாசின் மணிப்பூணெம் மைந்தன் மலைந்தமையாற்—காதற்றாய் நாறு மெமக்கு" எனக் குவ ளை புலால் நாறுதற்கும் எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்குங் காரணங் கூறாது "ஒல்லேங் குவளை புலாஅன்மகன் மார்பிற்—புல்லெருக்கங் கண்ணி நறிது" என வாளாகூறின் வழுவாய்பிறவெனின், புதல்வற் பயந்த புங்குழன்மடந்தை பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த கிழவனொடு புலந்து உரைக்கின்றாளாகலிற் குவளை புலானாறுதற்கு அவன் தவறு காரணமென்பதூஉம் எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்கு மகிழ்நன்செய்த துனி கூர் வெப்பம் முகிழ்நகைமுகத்தாற் றணிக்கும் புதல்வன்மேல் ஒருகாலைக்கொருகாற் பெருகும் அன்பு காரணமென்பதூஉம் பெறப் படுமாதலின் வழுவாகாதெனக.

மீக்கூற்றம் என்புழிப்போலக் கூற்றுக்கூற்றமென நின்றது.

௫௨௨. எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே.

இதுவும் ஓர் மரபுவழுக் காக்கின்றது; ஒருதொடர் ஒருபொ ருள் உணர்த்தியமையாது வேறொருபொருளுங் குறித்துநிற்றல் வழுவாயினும் அமைக்க என்றலின்.

இ - ள். இனமாகிய பலபொருட்கண் ஒன்றனைவாங்கிக் கூறி யவழி அச்சொற் தன்பொருட்கினமாகிய பிறபொருளைக் குறிப்பான் உணர்த்தலும், உம்மையான் உணர்த்தாமையும் உரித்து. எ - று.

வரலாறு;—அறஞ்செய்தான் துறக்கம்புகும் இழிவறிந்துண் பான் இன்பமெய்தும் எனவரும். இவை சொல்லுவார்க்கு இனப் 5
பொருளியல்பு உரைக்குங் குறிப்பு உள்வழி மறஞ்செய்தான் துறக் கம்புகான் கழிபேரிரையான் இன்பமெய்தான என இனஞ்செப்புத லும் அக்குறிப்பில்வழி இனஞ்செப்பாமையுங் காண்க. எடுத்தபொ ருளை உணர்த்தும் மொழியை எடுத்தமொழியெனறும் இனனல் பொருளினீக்குதற்கு இனமென்றுங்கூறினர். ஆவாழ்க அந்தணர் 10
வாழ்க என்பன இனஞ்செப்பாதன என்றும் மேலைச்சேரிக்கோழி அலைத்தது எனக் கீழைச்சேரிக்கோழி அலைப்புண்டதெனவும், குடங் கொண்டான்வீழ்ந்தான் எனக் குடம்வீழ்ந்ததெனவும் வருவன இ னஞ்செப்புவனவென்றுங் கூறுவாரும் உளர். அற்றன்று. ஆவாழ்க அந்தணர்வாழ்க என்புழிச் சொல்லுவான் ஒழிந்த விலங்கும் மக்க 15
ளுஞ் சாக என்னுங் கருத்தினனாயின் அவையும் இனஞ்செப்புவன அன்றோ என்றுங்; கீழைச்சேரிக்கோழி அலைப்புண்டலின்றி மே லைச்சேரிக்கோழி அலைத்தல் அமையாமையானுங் குடம்வீழ்தலின் றிக் குடங்கொண்டான் வீழ்தல் அமையாமையானுங், கீழைச்சே ரிக்கோழி அலைப்புண்டலுங் குடம்வீழ்தலுஞ் சொல்லானன்றி இன் 20
றியமையாமையாகிய பொருளாற்றலாற் பெறப்படுமாகலின் ஈண் டைக்கெய்தா, இது சொல்லாராய்ச்சியாகலானென்றும் மறுக்க. இன்னோரன்ன சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டதாமென்பது. (உஅ)

நஉந. ஒருபெயாப் பொதுச்சொ லுளபொரு ளொழியத்
தெரிபுவேறு கிளத்த றலைமையும் பன்மையு 25
முயர்திணை மருங்கினு மஃறிணை மருங்கினும்.

இஃது ஒரு பெயர்ப்பொதுச்சொற்கண்ணதோர் மரபுவழுக் காக்கின்றது.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் ஒருபெ யராய்ப் பலபொருட்கும் பொதுவாகிய சொல்லைப் பிற உள்பொரு 30
ளொழியத் தெரிந்துகொண்டு பொதுமையின் வேறாகச் சொல்லுக தலைமையானும் பன்மையானும். எ - று.

தெரிபு என்பதன் செயப்படுபொருள் தலைமையும் பன்மையும்.

பிறரும் வாழ்வாருளரேனும் பார்ப்பனச்சேரியென்றல் உயர்திணைக்கட் தலைமைபற்றிய வழக்கு. எயினர்நாடென்பது அத்திணைக்கட் பன்மைபற்றியவழக்கு. பிற புல்லும் மரமும் உளவேனுங் கமுகந்தோட்டமென்றல் அஃறிணைக்கட் தலைமைபற்றிய வழக்கு. ஓடுவங்காடென்றல் அத்திணைக்கட் பன்மைபற்றிய வழக்கு. பார்ப்பார் பலராயினுங் கமுகு பலவாயினும் அவைதாமே பன்மைபற்றிய வழக்காம்.

பலபொருளொருசொல்லின் நீக்குதற்குஒருபெயரென்றார்.

ஒன்றெனமுடித்தலான் அரசர்பெருந்தெரு வெண்குடைப் பெருவிறல் வயிரகடகம் ஆதீண்டுகுற்றி ஆனதர் எருத்தில் என்னும் பொதுச்சொல் அல்லனவுங் கொள்க.

பலகுடியுஞ் சேர்ந்திருப்பது சேரி. பலபொருளுந் தொக்கது தோட்டம். உள்ளபொருளெல்லாங் கூறாது ஒன்றனை எடுத்துக் கூறுதல் மரபன்றாயினும் பொதுச்சொன்மேலும் ஒன்றெனமுடித்தலால் பொதுச்சொலல்லனவற்றின்மேலுஞ் சொல் நிகழ்த்துமாறு உணர்த்தியமுகத்தான் அமைக்க என மரபுவழு அமைத்தவாறென்பது. எனவே, இயைபின்மை நீக்கிய விசேடமும பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடமுமாகிய இருவகைவிசேடங்களுள் செங்குவளைமுதலியவை கருங்குவளைமுதலியவற்றோடு இயைபுநீக்குதலிற் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடமாம். அது பண்புத்தொகை உரைப்புழிப் பெறப்படுதலின் இஃது இயைபின்மைநீக்கிய விசேடங் கூறிப்போந்தவாறுமாயிற்றென்பதூஉம் பெற்றாம். என்னை? கமுகந்தோட்டமென்புழிப் பிற புல் மரம் முதலியவற்றோடு இயைபுநீக்காது கமுகோடு இயைபின்மைமாத்திரை நீக்கிக் கமுகினையுடைத்து இத் தோட்டமென்பதுபட நிற்றலின். பிறவும் அன்ன.

வடநூலார் இயைபின்மைநீக்குதலை அயோகவிவச்சேதமென்றும் பிறிதினியைபுநீக்குதலை அந்யோகவிவச்சேதமென்றுங் கூறுப.

கூஉச. பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லா
மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன.

இஃது இருதிணையிருபாற்கும் பொதுவாகிய பெயர்க்கண்ணதோர் மரபுவழுக் காக்கின்றது.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் பெயரினும் வினையினும் பொதுமையிற்பிரிந்து ஆண்மைக்கும் பெண்

மைக்கும் உரியவாய் வருவனவெல்லாம் வழுவாகா, வழக்கின்கண், அடிப்பட்டனவாகலான். எ - று.

உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் என்பது அதிகாரத்தான்வந்தது.

வரலாறு;—"தொடியோர்—கொய்குழை யரும்பிய குமரிஞாழல்" என்பது உயர்திணைக்கட் பெயரிற்பிரிந்த ஆண்ணொழிமிகுசொல். வடுகரசர் ஆயிரமக்களுடையர் என்பது பெயரிற்பிரிந்த பெண்ணொழிமிகுசொல். இவர் இல்வாழ்க்கைப்பட்டார் என்பது தொழிலிற்பிரிந்த ஆண்ணொழிமிகுசொல். இவர்கட்டிலேறினார் என்பது தொழிலிற்பிரிந்த பெண்ணொழிமிகுசொல். நம்பிநூறெருமையுடையன் என்பது அஃறிணைக்கட் பெயரிற்பிரிந்த ஆண்ணொழிமிகுசொல். நம்மரசன ஆயிரம்யானையுடையன் என்பது பெயரிற்பிரிந்த பெண்ணொழிமிகுசொல். தொடிசெறித்தலும் மக்கட்டன்மையும் இல்வாழ்க்கைப்படுதலுங் கட்டிலேறுதலும் எருமைத்தன்மையும் யானைத்தன்மையும் ஒழிக்கப்படும் பொருட்கும் உண்மையாற் பொதுவாய் நிற்கற்பாலன ஒருபாற்கு உரியவாய்நிற்றலின் மரபுவழூ அமைத்தவாறாயிற்றென்பது. பிறசொல்லாற் பிரிவன "வினைபெயரினஞ்சார்பு" என்பது முதலியவற்றான் ஓதப்படுதலானும் ஆண்டு வழுவின்மையானும் ஈண்டுத் தாமே பிரிவன கொள்க. தம்மாற் தாம் பிரியுமென்பார் பெயரினுந் தொழிலினுமென்றார். பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணுந் தாமே பிரிவனவெனினும் அமையும். அஃறிணைக்கட் தொழிலிற்பிரிந்தன உளவேல் வந்துழிக்காணக.

இனி யானையோடிற்றென்பது தொழிலிற்பிரிந்த பெண்ணொழிமிகுசொற்கும் யானைநடந்ததென்பது தொழிலிற்பிரிந்த ஆண்ணொழிமிகுசொற்குங் காட்டலுமொன்று. இனி இன்றிவவூர்ப்பெற்றமெல்லாம் அறங்கறக்கும், உழவொழிந்தன என்பனபோல்வன காட்டுவாரும் உளர். பெற்றமென்னும் பொதுப்பெயர் கறத்தலும் உழுதலுமாகிய சிறப்புவினையாற் பொதுமைநீங்குதலின் வழுவின்மையான் ஈண்டைக்கு எய்தாவென மறுக்க. (கூ0)

கூஉரு. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்பிரிந் திசையா.

இஃது உரிச்சொற்கண் மரபுவழூக் காக்கின்றது.

இ - ள். இரட்டித்துநின்று பொருளுணர்த்துஞ் சொற்கள் இரட்டித்துநிற்றலிற் பிரிந்துநில்லா. எ - று.

கொறுகொறுத்தார் மொறுமொறுத்தார் எனக் குறிப்புப்பற்றியுங் குறுகுறுத்தது கறுகறுத்தது எனப் பண்புபற்றியுஞ் சுருசுருத்தது மொடுமொடுத்தது என இசைபற்றியும் இரட்டித்துப் பிரியாது நின்றன. இவை குறுத்ததுகுறுத்தது என ஒருசொல் முழுவதும் இருமுறை வாராமையின் அடுக்காகா. இவை மக்களிரட்டையும விலங்கிரட்டையும்போல வேற்றுமையின்றி இலையிரட்டையும் பூவிரட்டையும்போல ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் உடையவாம் குறுவென்னுஞ்சொல் அடுத்துக் குறுத்ததென்பது மிகுதியுணர்த்திற்றேற் குறுவென்பது யாண்டும் மிகுதியுணர்த்தல்வேண்டும் அஃதுணர்த்தாமையின் இரண்டும் ஒருசொலலேயாயிற்று. இரட்டித்து நின்று பொருளுணர்த்துவனவற்றைப் பிரித்து வழங்கல் மரபன்மையின் மரபுவழுக் காத்தவாறுமாயிற்று. (௧௬)

௩௨௬. பெயரவினை யிடைத்து னளரய வீற்றய
லாவோ வாகலுஞ் செய்யுளு ளுரித்தே.

இத்துணையும் வழுவற்கவெனவும் வழீஇயமைக்கவெனவுங் காத்து வழுக்களைந்து சொற்களை அமைத்துக்கொண்டு இனி முற்கூறிய நால்வகை ஒழிபினுள் ஒழுங் கூறுதற்கு இடமின்றி எஞ்சிநின்றன கூறுவான் புகுந்தனவற்றுள் இது செய்யுளிடத்துப் பெயர்வினை பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயர்வினைகளின் ஈற்றினின்ற னகரளகரரகரயகரங்களின் அயலாகாரம் ஓகாரமாகவும் பெறுஞ் செய்யுட்கண். எ-று.

"வில்லோன காலன கழலே" "தொடியோண் மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே" "நல்லோர் யார்கொ லளியர் தாமே" "வேய்பயில் பழுவ முன்னி யோரே" "கன்னிநல் லூர மகிழ்நர்க்கென்—னிழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே" எனவும் "வினவிநிற்றந்தோனே" "நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோளே" "பாசிலை—வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே" "வந்தோய் மன்ற தெண்கடற் சேர்ப்ப" எனவும் ஆகாரம் ஓகாரமாயவாறு காண்க. ஏற்பழிக்கோடலாற் சேரமான் மலையமான் உண்ணோன் உறங்கான் என்னுந்தொடக்கத்தன திரியா எனவும், ஆ ஈறுதிரிதல் பெரும்பான்மையும் உயர்திணைக்கண் வந்தவழியெனவுங் கொள்க.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலாற் "பழமுதிர் சோலை மலைகிழவோனே" என அகரந் திரிதலுங் கொள்க.

பிறவும் வந்துழிக்காண்க. (௩௨)

கூ௨௭. எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை திரியா
வுருவும் பெயர்வினை யெச்சமு மென்ப.

இது வேற்றுமைச்சொற்கண்ணும் பெயரெச்ச வினையெச்ச வினைச்சொற்கண்ணும் முறையே வழுவமைத்தலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும்பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது. 5

இ-ள். விதிமுகத்தாற் கூறாது எதிர்மறுத்துக்கூறினும் பொருணிலை திரியாவாம் வேற்றுமைச்சொல்லும் பெயரெச்சவினைச்சொல்லும் வினையெச்சவினைச்சொல்லுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

உ-ம். மரத்தைக்குறையான் வேலானெறியான் எனவும் ஓதாப்பார்ப்பான் வனையாக்கோல் உண்ணாவில்லம் உண்ணாவூண் உண்ணாக்காலம் உண்ணாச்சோறு எனவும் உண்ணாதுவந்தான உண்ணாமைக்குப்போயினான் எனவும் வரும். உண்ணா என்பது உண்ட உண்கின்ற உண்ணுமென்னும் மூன்றற்கும் எதிர்மறையாம். உண்ணாத என்பதும் அது. உண்ணாதென்பது உண்டு உண்ணூ உண்கு என்பனவற்றிற்கு எதிர்மறை. உண்ணாமைக்கென்பது உண்ணியர் உண்ணிய உணற்கு என்பனவற்றிற்கும் உண்ண எனச் செயற்கென்பதுபட வருஞ் செயவெனெச்சத்திற்கும் எதிர்மறையாம். உண்ணாமை உண்ணாமல் என்பனவும் அதற்கு எதிர்மறையாம். பிறவும் எதிர்மறைவாய்பாடுளவேற் கொள்க. குறையான் எறியான் என்றவழி வினைநிகழாமையின் மரமும் வேலுஞ் செயப்படுபொருளுங் கருவியுமெனப்படாவாயினும் எதிர்மறைவினையும் விதிவினையோடு ஒக்குமென்பது நூன்முடிபாகலான் ஆண்டு வந்த உருபுஞ் செயப்படுபொருள் முதலாயினவற்றின்மேல் வந்தன எனப்படுமென வழுவமைத்தவாறுஞ், செய்த செய்கின்ற செய்யும் எனவும் செய்து செய்யூ செய்பு எனவும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் விதிவாய்பாட்டான ஓதப்பட்டமையின் ஆண்டுச் செய்யா செய்யாது என்னும் எதிர்மறைவாய்பாட்டு அடங்காமையின் அவை எச்சமாதல் பெறப்பட்டின்றாதலால் அவையும் அவ்வெச்சப்பொருண்மையிற் றிரியாது பெயரும் வினையுங் கொள்ளுமென எய்தாதது எய்துவித்தவாறும் ஓர்ந்து உணர்க. உண்டிலன் உண்ணாநின்றிலன் உண்ணலன் உண்ணான் என்னுந் தொடக்கத்து முற்றுச்சொல்லும் எதிர்மறுத்து நிற்குமாதலிற் பொருணிலைதிரியாதென அதற்கு ஓதாராயினார் என்னையெனின், விதிவினைக்கும் எதிர்மறைவினைக்கும் பொதுவாக ஈறுபற்றி ஓதியதல்லது விதிப்பொருளவாகிய வாய்பாடுபற்றி ஓதாமையின், ஆண்டுக் கட்டுரை இல்லையென்க. (கூகூ)

௩௨அ. உருபுதொடர்ந் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
பொருள்சென் மருங்கி னொருசொலான் முடிதலு
முற்றியன் மொழியும் பெயரெஞ்சு கிளவியுந்
தத்தங் கிளவி யடுக்குந வரினும்
5 பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்குந வரினு
முன்னது முடிய முடிதலு மரபே.

இது வேற்றுமைக்கண்ணும் வினைச்சொற்கண்ணும் வழுவமைதிபற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். பல உருபுந் தம்முட் தொடர்ந்து அடுக்கிவந்த வேற்றுமைச்சொற்களெல்லாம் முடிக்குஞ்சொல் லொன்றனாற் பொருள் செல்லும் இடத்து அவவொன்றனான் முற்றுப்பெற்று நடத்தலும முற்றுவினைச்சொல்லும் பெயரெச்சவினைச்சொல்லுந் தத்தஞ சொற்கள் பலவடுக்கி வரினும ஒருவாய்பாட்டானும் மற்றப் பலவாய் பாட்டானும் வினையெச்சவினைச்சொற்கள் அவவச்சொற்கள் முறையான் முடியாது அடுக்கிவரினும் முன்னின்ற சொல் முடிய ஏனையவும் பொருள் முடிந்தனவாகலும் இலக்கணமாம். எ - று.

ஈண்டு வேற்றுமைக்கிளவியென்றது வேற்றுமையுருபை இறுதியாகவுடைய சொல்லை. பொருள்சென்மருங்கினென்பதனையுஞ் சொன்முறைமுடியாதென்பதனையும் ஏனையவற்றோடுய்த்துரைக்க.

வரலாறு;—"என்னொடு நின்னொடுஞ் சூழாது" எனவும் "அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்—நின்றது மன்னவன் கோல்" எனவும் வேற்றுமைக்கிளவியும் உண்டான் தின்றான் ஓடினான் பாடினான் சாத்தன் எனவும் "நல்ல னறிவுடையன்—செவவியன் சான் றோர் மகன்" எனவும் தத்தங்கிளவியாற் தெரிநிலைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் "நெல்லரியுமிருந்தொழுவர்" என்னும் புறத்தொகைப்பாட்டினுட் "தெண்கடற் றிரைமிசைப் பாயுந்து***தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து***எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து***மிழலை" எனச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமும் உண்டுதின்றோடிப்பாடிவந்தான் எனவும் உண்டுபருகூத்தின்குபுவந்தான் எனவும் ஒருவாய்பாட்டானும் பலவாய்பாட்டானும் வினையெச்சமுஞ் சொன்முறை முடியாது அடுக்கிவந்து பொருள்சென்மருங்கின் ஒருசொல்லான் முடிந்தவாறு காண்க. இவற்றுட் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சம் அடுக்கி மிழலையென்னும் ஒருபெயர்கொண்டு முடிந்துழித் தாங்கா விளையு

ணல்லூர்க்கெழீஇய என்னும் பெயரெச்சம் இடைநிலையாய் வந்தது. சாத்தன்றாயைக்காதலன், நாய்தேவனாயிற்று என்புழித், தாயை தே வன் என்பன காதலன் ஆயிற்று என்னும் பயனிலைக்கு அடையாய் நின்றாற்போலக், கோட்டைநுனிக்கட்குறைத்தான், இனையிற்கிளி யைக்கடியும் என்புழி நுனிக்கட் கிளியை என்பன குறைத்தான் 5
கடியும் என்னும் முடிக்குஞ்சொல்லிற்கு அடையாய் நின்றன ஆக லான் அவை அடுக்கன்மையின் அவை உதாரணமாகாமை உணர்க. யானையது கோட்டை நுனிக்கட் பொருட்கு வாளாற் குறைத்தான் என்பதூஉம் அது. இனிக் "கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகைபு னைவா—னட்குடையா னூர்நா ணியல்பினா—னட்கி—யிடனறிந் 10
தூடி யினிதி னுணரு—மடமொழி மாதராள் பெண்" எனவும் "கா லார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட—வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார்—காலன்—கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே—யுளர்ந்தார் நிரைபெயர்வு முண்டு" எனவும் வருவனவற் றை ஓர் உருபு அடுக்கித் தமக்கேற்ற ஒருபெயரும் வினையும் இறுதி 15
வர முடிந்தன என்பாரும் உளர். அவை முறையே முற்றெச்சங்கள் அடுக்கி உணரும் மடமொழிமாதராள் எனவும் உளர்ந்தார் எனவும் வரும் பயனிலைகட்கு அடையாய் நிற்றலான் அன்னவும் இன்ன வென மறுக்க.

குழையைச்சாத்தனதுகள்ளரினென்கண் என இவவாறு தொ 20
டர்ந்து வருவனவற்றை நீக்குதற்கு உருபுதொடர்ந்து அடுக்கிய என் றும் நீதந்த சோற்றையுங் கூறையையும் உண்டு உடுத்து இருந்தோம் எனவும் உண்டுதின்றுமழைபெய்யக்குளநிறையும் எனவும் வரும் இன்னோரன்னுழி முடிக்குஞ் சொல் ஒன்றனான் முடியாமையினான் அவற்றை நீக்குதற்குப் பொருள்சென்மருங்கு என்றுங் கூறினார். 25
சொற்றொறுமியையாது முடிக்குஞ்சொல் ஒனறனான் முடிதல் வழு வாயினும் பொருள்சென்மருங்கின் அமையுமென்றலின் வழுவ மைத்தவாறாயிற்று. (௩௪)

௩௨௯. உருபு முற்றீ ரெச்சங் கொளாளும்
பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன. 30

இது முடிவனவற்றை முடிப்பன முடிப்புழி வழுவமைதிபற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது; என்னை? ஒட்டிநிற்றற்கு உரிய அவவிரண்டற்கும் இடையே பிறசொல் வருதல் வழுவாயினும் முடிக்குஞ்சொல்லோடு இயைபுடையன வரின் அமையுமென்றலின்.

இ - ள். உருபு ஏற்ற சொற்களும் முற்றுவினைச்சொற்களும் பெயரெச்சவினையெச்சச்சொற்களுந் தாந்தாங் கொண்டுமுடியும் பெயர்ச்சொற்கும் வினைச்சொற்கும் இடையே பிறசொற்கள் வருதலும் பொருந்தும் பொருந்துவன வரின். எ - று.

சாத்தனுண்டுவந்தான் அறத்தையரசன்விரும்பினான் வாளான் மருவாரைமாயவெட்டினான் தேவர்க்குச்செல்வம்வேண்டிச்சிறப்பெடுத்தான் மலையினின்றுருண்டுவீழ்ந்தான் சாத்தனதித்தடக்கையானை ஊர்க்கணுயர்ந்தவொளிமாடம் சாந்தாகூத்தர்க்குக்கூறைகொடு எனவும் உண்டான்வந்தசாத்தன் "பாடினான்றேவகீதம் பண்ணினுக்கரசன்" "அழுதாட்டமாகவணங்கிழையே" எனவும் செவ்வியன்சான்றோர்மகன் எனவும் கொன்றகாட்டுள்யானை கொல்கின்ற காட்டுள்யானை கொல்லுங்காட்டுள்யானை கவளங்கொள்ளாக்களித்த யானை எனவும் உழுதுசாத்தன்வந்தான் உழுதேரொடுவந்தான் உழுதோடிவந்தான் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

ஏற்பன வருமெனவே ஏலாதன வரப்பெறாதென்பதாம். ஏலாதன ஆவன ஒருதலையாக எச்சத்தோடு இயைந்துநில்லாது நின்ற சொல்லொடுந் தாமே இயைந்து பொருட்படுப்பன என்க. உண்டு விருந்தொடுவந்தான் "வல்லமெறிந்தநல்லிளங்கோசர்தந்தை—மல்லல்யானைப்பெருவழுதி" என்றவழி விருந்தொடு உண்டென வினையெச்சத்தோடு இயைதலிற் பொருள் கவர்க்கும; வல்லம் எறிதல் நல்லிளங்கோசர்க்கும் ஏற்குமாகலின் ஆண்டுப் பொருள் கவர்க்கும். அன்ன ஏலாதனவாம். பிறவும் அன்ன. (கூ௫)

கூகூ0. இறுதி வயின்வழூஉ மெச்சப பெயர்வினை
முதலவயின வருவன வருதலு முறையே.

இது வழுவற்க எனக் காத்தலும் வழுவியமைக்க எனக்காத்தலுமாகிய முறைமைபற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது. என்னை? ஒன்றனது அவாய்நிலையை முடித்தற்கு வருஞ் சொல் பின்வருதல் மரபாகலின் வழுவற்க எனவும் முன்வருதல் மரபன்மையின் வழுவாயினும் முடித்தற்கு உரியன வரின் அமைவுடைய எனவுங் கூறலின்.

இ - ள். உருபு ஏற்ற சொற்கும் முற்றுச்சொற்கும் பெயரெச்சவினையெச்சச்சொற்கும் எச்சமாய் அவற்றின் அவாய்நிலையை முடித்தற்கு வரும் பெயரும் வினையும் இறுதிக்கண்வரும். அவற்றது அவாய்நிலையை முடித்தற்கு உரியன முதற்கண்வருதலும் வழுவாகாது இலக்கணமாம். எ - று.

உ-ம். சாத்தன்வந்தான் நிலததைக்கடந்தான் சாத்தனொடுவந்தான் சாத்தற்குக்கொடுத்தான் சாத்தனின்வலியன் சாத்தனதாடை குன்றத்துக்கணிருந்தான் சாத்தாவா எனவும் வந்தான்வழுதி கரியன்மால் எனவும் உண்டசாத்தன் எனவும் உண்டுவந்தான் எனவும் வந்தான்சாத்தன் கடந்தானிலத்தை வந்தான்சாத்தனொடு கொடுத்தான்சாத்தற்கு வலியன்சாத்தனின் இருந்தான்குன்றத்து வாசாத்தா எனவும் வழுதிவந்தான் மால்கரியன் எனவும் வந்தானுண்டு "பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்—பொன்னொடுந் தேரொடுந் தானையிற் பொலிந்தே" "எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்—திண்ணிய ராகப் பெறின்" எனவும் முறையே இறுதிக்கண்ணும் 10

சாத்தனதாடை குன்றத்துக்கட்கூகை உண்டசாத்தன் என இறுதிக்கண் நின்றவழி அவற்றை முடித்துநின்றாற்போல ஆடை சாத்தனது கூகைகுன்றத்துக்கண் சாத்தனுண்ட என முதற்கண்ணின்றவழி அவற்றை முடித்துநில்லாமையின் இன்னோரன்ன முதற்கண் நிற்றற்கு ஏலாமையான் 'வருவன வருதலு முறையே' எனமுர். ஆறனுருபு ஏற்ற பெயர் சாத்தனதாடையென முடிக்குஞ்சொற் பின்வந்துழிப் பெயராயும் ஆடைசாத்தனது என முடிக்குஞ்சொல் முன்வந்துழி வினைக்குறிப்பாயும் நிற்றலுடைமையும உணர்க. (கூசு) 15

கூகூக. ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருளவயின்
மெய்யுருபு தொகா விறுதி யான. 20

இஃது உருபின்கண்ணதாகிய வழுவமைதிபற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபுகூறுகின்றது. என்னை? நாம் நின்று தம்பொருள் உணர்த்தற்பாலன தொக்குநிற்றல் இலக்கணமன்மையின் வழுவாயினுந் தம் பொருள் உணர்த்தும் ஆற்றலுடையன அமைவுடையன என்றலின். 25

இ-ள். ஐகாரவேற்றுமைப்பொருளுங் கண்ணென் வேற்றுமைப்பொருளும் அல்லாத பிறபொருண்மேல் நின்ற உருபு தொடர்மொழியிறுதிக்கட் தொக்குநில்லா. எ-று.

எனவே ஏனைய இறுதிக்கட் தொகாது இடைக்கட் தொகுமென்பதூஉம் ஐயுங்கண்ணும் ஈரிடத்துந் தொகுமென்பதூஉம் பெற்றாம். இடைக்கட் தொகும் இயல்பு மேற்கூறுப. அற்றேல் இவற்றையும் அவற்றினைச் சாரக் கூறாது ஈண்டுக் கூறியது என்னையெனின், கடந்தானிலம் இருந்தான்குன்றத்து என்பன ஒருங்கிசைத்து உருபேற்றலும் பயனிலைகோடலும் எய்துமாறிலவாய்ப் பக் 30

இசைத்தலின் அவற்றின் வேறென்பது உணர்த்துதற்கு ஈண்டுக் கூறினரென்க.

தாய்மூவர் அறங்கறக்கும் வரைபாய்தல் சாத்தன்புத்தகம் என இடைக்கட் தொக்குநின்ற மூன்றுவதுமுதலிய நான்கும் முறையே
5 மூவர்தாய் கறக்குமறம் பாய்தல்வரை புத்தகஞ்சாத்தன் என இறுதிக்கட் தொகாமையுங் கடந்தானிலம் இருந்தான்குன்றத்து என முறையே ஐயுங் கண்ணும் இறுதிக்கட் தொக்கமையுங் காண்க. பிறவும் அன்ன. (௩௭)

௩௩௨. ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும்
10 வருவன தாமே வழக்கென மொழிப.

இது பால்வகையான உளதாகிய வழுவமைதிபற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ-ள். ஒருபாற்கு உரிய சொல்மேல் வைத்துக்கூறிய சொல் ஒழிந்தபாற்கண்ணும் வருதல் நெறியென்று கூறுவர் ஆசி
5 ரியர். எ-று.

வரலாறு;—நஞ்சுண்டான்சாம் என்பது ஒருபாற்கு உரிய சொல்லாயினும் நஞ்சுண்டான்சாம் நஞ்சுண்டாள்சாம் நஞ்சுண்டார் சாவர் நஞ்சுண்டதுசாம் நஞ்சுண்டனசாம் என ஏனைப்பாற்கும் உரித்தாய்வந்தவாறு காண்க. பார்ப்பான்கள்ளுண்ணான் என்றவழிக் கள்
10 ளுண்ணாமை சாதிபற்றிச் செல்வதொன்றாகலிற் பார்ப்பனிக்கும் பார்ப்பார்க்குமல்லது பிறசாதியார்க்கும் அஃறிணைக்குஞ் செல்லாமையான் இன்னோரன்ன ஐம்பாற்கண்ணுஞ் செல்லாது சிலபான் மேற் சேறலும் இவ்வாற்றானன்றிப் பிறவாற்றான் வருவன பிறவும் உரையிற்கொள்க. ஒருபாற்கிளவி ஏனைப்பாற்கண்ணும் வருதல்
5 வழுவாயினும் நஞ்சுண்டல் சாதற்குக் காரணமென்பான ஒருபால் மேல்வைத்து நஞ்சுண்டான்சாமென்றுங் கள்ளுண்ணாமை சாதிபற்றி வரையப்படுவதொன்றென்பான பார்ப்பான் கள்ளுண்ணானென்றுங் கூறியதல்லது ஆண்டுத் தோன்றும் ஆண்மையும் ஒருமையுஞ் சாதற்குங் கள்ளுண்ணாமைக்குங் காரணமென்னுங் கருத்
0 தினன் அல்லன். அதனாற் சொல்லுவானகருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற் சாதலுங் கள்ளுண்ணாமையும் ஏனைப்பாற்கும் ஒத்தலின் வழுவமைதியாயிற்று. பொருளாற்றலால் ஏனைப்பாற்கண்ணுஞ் சேறலின் இவ்விலக்கணம் பொருளியலுட் கூறற்பாற்றேயாயினுஞ் சொல்லொடு பொருட்கு ஒற்றுமையுடைமையான் ஈண்டுக் கூறினா
5 ரெனக் கொள்க. (௩௮)

இஃது ஏழாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். ஏழாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்றுமைக்கு உருபு கண்ணென்பதாம்; அதனது பொருள் வினைசெய்யாநிற்றலாகிய இடத்தின்கண்ணும் நிலமாகிய இடத்தின்கண்ணுங் காலமாகிய 5 இடத்தின்கண்ணுமென அம்மூவகைக்குறிப்பின்கண்ணுந் தோன்றலாம்; அன்றியுங் கண் முதலாக இடம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதிதொன்பது பொருளும் அவைபோல்வன பிறவும் ஏழாவதன் திறத்தன என்றுகூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

எனவே, இடமாகக் குறிக்கப்படாதவழி அப்பெயர்க்கண் 10 வேற்றுமை தோன்றாதென்பதாம். தன்னினமுடித்தலென்பதனால் ஏனைவேற்றுமைச்சொற்களும் அவவப்பொருட்குறிப்பு இல்வழி அவவப்பெயர்க்கண் வாராமைகொள்க.

வரலாறு;—தட்டிப்புடைக்கண்வந்தான் மாடத்தின்கணிருந்தான் கூதிர்க்கண்வந்தான் எனவரும். 15

இனிக் கண்ணென்னும் பொருளாவது "கண்ணின்றுகூறுதலாற்றானவனாயினன்" எனவும் "கண்ணகன்ஞாலம்" எனவும் கண்ணென்னும் இடைச்சொல்லான் உணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மை. தேவகையென்பது திசைக்கூறு. கண் கால் புறம் அகம் என்பவற்றது பொருள்வேற்றுமை வழக்குநோக்கி உணர்ந்துகொள்க. 20 கண்ணின்றுசொல்லியானை என்கணின்றிவைசொல்லற்பாலையல்லை என்றும் ஊர்க்காற்செய்யை ஊர்க்கட்செய் என்றும் ஊர்ப்புறத்து நின்றமரத்தை ஊர்க்கண்மரமென்றும் எயிலகத்துப்புக்கானை எயிற்கட்புக்கான் என்றும் இல்லுளிருந்தானை இல்லின்கணிருந்தான் என்றும் அரசனுழையிருந்தானை அரசன்கணிருந்தான் எனறும் ஆலின 25 கீழ்க்கிடந்த ஆவை ஆலின்கட்கிடந்தது என்றும் மரத்தின்மேலிருந்த குரங்கை மரத்தின்கணிருந்தது என்றும் ஏர்ப்பின்சென்றானை ஏர்க்கட்சென்றான் என்றும் காட்டுச்சாரோடுவதனைக் காட்டின்கண்ணோடுவது என்றும் உறையூர்க்கயனின்ற சிராப்பள்ளிக்குன்றினை உறையூர்க்கட்குன்று என்றும் எயிற்புடைநின்றாரை எயிற்கணினறார் என்றும் வடபால்வேங்கடந் தென்பாற்குமரி என்பனவற்றை 30 வடக்கண்வேங்கடந் தெற்கட்குமரி என்றும் புலிமுன்பட்டானைப் புலிக்கட்பட்டான் என்றும் நூலின் இடையுங் கடையுந் தலையும் நின்ற மங்கலத்தை நூற்கண்மங்கலம் என்றும் கைவலத்துள்ளதனைக் கைக்கண்ணுள்ளது என்றும் தன்னிடத்து நிகழ்வதனைத் தன் 35

கணிகழ்வது என்றும் அவ்விடப்பொருள்பற்றி ஏழாம்வேற்றுமை வந்தவாறு கண்டுகொள்க. எனுவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

அன்னபிறவும் என்றதனாற் பொருட்கணுணர்வு என்கணன்புடையன் மலர்க்கணுற்றம் ஆகாயத்துக்கட்பருந்து என்னுந் தொடக்
5 கத்தன கொள்க.

இனிக் கண் கால் முதலியவற்றை உருபென்பாரும் உளராலோவெனின், உருபாயின் ஊர்ப்புறத்திருந்தான் ஊரகததிருந்தான் கைவலத்துள்ளதுகொடுக்கும் எனப் புறம் அகம் வலம் என்பனவற்றுவழி அத்துச்சாரியைகொடுத்து உதாரணங்காட்டல் பொருந்தா
10 மையானும் அவை வேறு வேறுபட்ட இடப்பொருளவாகிய பெயராய்நிற்றலல்லது பெயர்ப்பொருளை ஐ ஒடு கு இன் அது போல வேறுபடுத்துந் தன்மையவாய உருபுகளாய் நிற்றலின்மையானும் உருபாகாவென்க. இவற்றைப் பொருளென்றலே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தென்பது சேனுவரையருரையான் உணர்க. வாய்
15 வயின் பாடு அளை முதலியன இடப்பொருளவாகிய பெயராய் நிற்றலல்லது பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்துந் தன்மையவாய் நிற்றலின்மையின் அவையும் ஏழனுருபாகாமையுங் கண் கால் முதலியனபோலத் தம்முட் பொருள்வேறுபாடு உடைய அன்மையின் இவவிடப்பொருள்புற்றிக் கண்ணென்னுருபு வாராமையும் உணர்க. (சசு)

20 உ0ரு. எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
திரிபு குன்றன மிகுத லியல்பயற்
றிரிபு மாம்பொருள படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

இஃது எட்டாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்
5 துகின்றது.

இ - ள். எட்டாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்றுமைக்கு உருபு விளியேற்கும் பெயரின் இறுதி திரிதலுங் கெடுதலும் பிறிதுவந்தடைதலும் இயல்பாதலும் ஈற்றயல் நின்றதன் திரிபுமாம்; அதன்பொருள் படர்க்கையிடத்தாரை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முக
0 யாக விளித்தலாம். எ - று.

எய்துபெயரெனவே, எய்தாப்பெயரும் உளவென்பதாயிற்று. அவை மேற்கூறுப. படர்க்கையிடத்தாரெனவே ஏனையிடத்தார் ஈண்டே விலக்கப்பட்டாரென்பதூஉம் பெற்றாம். படர்க்கையோ

ரை என்றூரேனும் "ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும்—வரு வன தாமே வழக்கென மொழிப" என்பவாகலின் அவவிடத்து ஐம் பாலுங்கொள்க. இயல்பாய விளியுருபிற்கும் பெயருருபிற்கும் வடி வான் வேற்றுமையின்றேனும் பொருளான் உளதெனக்கொள்க. தானென்பது சந்தவின்பப்பொருட்டு வந்தது. (சள) 5

உ0சு. இஉ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றொடு
ணஃகா னுவீ றுரும் பொதுப்பெயர்
மெய்யுயி ரனைத்தீற் றஃறிணை விளிப்பன
வொல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான. 10

இது மேல் எய்துபெயரென்றூர் அவை இவையெனத் தொ குத்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். இகர உகர ஊகார ஐகார ஓகாரங்களும் ணகர ளகர ரகர லகர யகரங்களுமாகிய பத்து ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களும் இவற்றுள் ஓகாரமும் ரகாரமுமாகிய இரண்டனையும் ஒழித்துநின்ற 15 எட்டடனே ணகாரமும் ஆகாரமுமாகிய பத்து ஈற்று விரவுப்பெயர்க ளும் ஒற்றும் உயிருமாகிய எல்லா ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்களும் விளியேற்பனவாம். அங்ஙனம் விளியேற்றற்குப் பொருந்தும் இடம் அறிக வழக்கிடத்து. எ - று.

முன்னிலையாக்கலுஞ் சொல்வழிப்படுத்தலும் வேண்டுழியென் 20 பார் ஒல்வழியென்றூர். இன்னும் அதனானே உகரங் குற்றுகர மெனவும் முற்றுகரமுஞ் சிறுபான்மை விளியேற்குமெனவுங் கொள்க. ஏனை ஈற்றுப் பெயர்கள் விளிகொள்ளாவென்பது தானே போதருமென்க. (சஅ)

உ0எ. இம்முப் பெயர்க்க ணியல்பு மேயு 25
மிகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

இது மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேல் விளியேற்பன இவையென வரைந்தோதப் பட்ட உயர்திணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் அஃறிணைப்பெயரென்னும் 30 மூவகைப்பெயர்க்கண்ணும் இயல்பாதலும் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிகுதலும் இகர ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிதலும் விளிவேற்று மைக்கு உருபுகளாம். எ - று.

வரலாறு;—நம்பிவாழி வேந்துவாழி திருவாழி ஆடூஉவாழி நங்கைவாழி கோவாழி என உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. கணி கணியே, வேந்து வேந்தே, திரு திருவே, ஆடூஉ ஆடூஉவே, கோ கோவே என உயிரீற்று உயர்தி
5 ணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. நம்பி நம்பீ, தோழி தோழீ என இகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. னகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயருள் "நம்பன்சிறிதேயிடைதந்திதுகேட்க" என அன்னீறுஞ் சேரமான் மலையமான் என ஆனீறும் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. "படிவ வுண்டிப்
10 பார்ப்பான் மகனே" என முறைமைசுட்டாமகனுந் "தென்னவனே தேர்வேந்தே தேறுநீர்க் கூடலார்—மன்னவனே மார்பின் மறு" என அன்னீறுந் தம்முன் தம்முனே என உன்னீறும் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. கடவுள்வாழி அடிகள்கூறீர் கோமாள்கூறாய் கடியாள்கூறாய் "ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்களு***மெம்மம்
15 புகடிது விடுதே நும்மரண் சேர்மின்" என ளகர ஈற்றுயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. "அக்கவன்மகளேயகவனமகளே" என முறைமைசுட்டாமகளெனனும் ளகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கது. மாந்தர்கூறீர் சான்றோர்கூறீர் கேளிர்வாழி "பெண்டிரும்பிணியுடையீரு ***
20 நும்மரண்சேர்மின" என ரகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. இறையவர் இறையவரே வந்தவர் வந்தவரே கரியவர் கரியவரே என ரகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. குரிசில்கூறாய் தோன்றல் கூறாய் ஆண்பால்கூறாய் பெண்பால்கூறாய் என லகர ஈற்று உயர்
25 திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. திருமாலே தோன்றலே "குருசிலேயெம்மையுள்ளாய்" என லகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. ஆய்வாழி என யகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் அண்மைக்கண் இயல்பாயிற்று. ஆயேகூறாய் என யகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிதுவந்து அடை
0 தலாய் ஏகாரம் மிக்கது. பிணாவாராய் சாத்திகூறாய் பூண்டுகூறாய் அழிதூவாராய் தந்தைதாராய் அன்னையருளாய் என உயிரீற்று விரவுப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. பிணாவேகூறாய் பூண்டேகூறாய் என உயிரீற்று விரவுப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. சாத்தி சாத்தீ எம்பி எம்பீ என இகர ஈற்று
5 விரவுப்பெயர்கள் ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. ஆண்வாழி பெண்வாழி சாத்தன்வாழி மகள்வாழி தூங்கல்வாழி தாய்வாழி என ஒற்றீற்று விரவுப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. ஆண் ஆணே பெண்

பெண்ணே மகன் மகனே மருமகன் மருமகனே மகள் மகளே மருமகள் மருமகளே தூங்கல் தூங்கலே கூந்தல் கூந்தலே தாய் தாயே என. ஒற்றீற்று விரவுப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. நெஞ்சம்வருந்தினை வாழியநெஞ்சம் எனவும் "குருகு கருங்கால்வெண் குருகு கொன்று கேண்மதி" எனவும் 5 ஒற்றீற்று அஃறிணைப்பெயரும் உயிரீற்று அஃறிணைப்பெயரும் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. இதண் இதணே புனம் புனமே மான் மானே வேய் வேயே கார் காரே குயில் குயிலே புள் புள்ளே எனவும் விள விளவே நிலா நிலாவே கிளி கிளியே வீ வீயே குருந்து குருந்தே பூ பூவே சே சேவே கழை கழையே எனவும் ஒற்றீற்று 10 அஃறிணைப்பெயர்களும உயிரீற்று அஃறிணைப்பெயர்களும் பிறிது வந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. மந்தி மந்தீ தும்பி தும்பீ என இகர ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்களின் ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. பிறவும் அனன.

மன்னென்றபிகையானே ஐகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் 15 பிறிது வந்து அடைதலாய் ஏகாரம் ஏலாதனவும் அஃறிணைப்பெயர் அன்மொழித்தொகையாய்த்தான் ஆகுபெயராய்த்தான் உயர்திணைக்கண்வந்துழி உயர்திணைப்பெயராய்ச் சுடர்த்தொடி "சுடர்த்தொடீகேளாய்" என இகர ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிந்துந் தாழ்குழல் தாழ்குழலே எனப் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கும் விளி 20 யேற்றலுந் தோழீஇஇஇ தோழீஇஇஇஇ எனத் தொழில்செய்கின்றவளேயென்னும் பொருட்டாய் நிற்பதோர் இகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் உழாஅஅன் கிழாஅஅன் என னகர ஈற்று அளபெடைப்பெயருங் கோஒஒள் என ளகர ஈற்று அளபெடைப்பெயருஞ் சிறூஅஅர் மகாஅஅர் என ரகர ஈற்று அளபெடைப்பெய 25 ரும் மாஅஅல் என லகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் இயல்பாய் விளியேற்றலும் நம்முன் நம்முனு என உன்னீறு ஆகாரம் மிகுதலும் அம்மசாத்தா என்புழிச் சாத்தா என்பதே எதிர்முகமாக்குமாயினும் அமம என்னும் இடைச்சொல்லும் எதிர்முகமாக்குதலே குறித்து நிற்றலின் அதுவும் அம்மாசாத்தா என இறுதி திரிந்து விளியேற் 30 றலும் இவவாறுவருவன பிறவுங்கொள்க. இவ்வளபெடைப்பெயர்கள் செய்யுளுட் குறைந்துவந்தன சந்த இன்பநோக்கி விகாரத்தான் வந்தனவென்க. (சஅ)

உ0அ. ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவு
முருபா மல்லவற் றுயு மாகும்.

இஃது ஐகார ஈற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு அவ்வைகாரம் ஆயாயும் ஆவாயுந் திரிந்து விளியேற்றலும் உயர்திணை அஃறிணைப் பெய
5 ர்க்கு அஃது ஆயாய் ஈறுதிரிந்து விளியேற்றலும் உருபாம். எ - று.

வரலாறு;—அன்னைஅன்னாய் "அன்னா வன்னா வலந்தே னெழுந்திராய்" அத்தை அத்தாய் அத்தா எனவும் நங்கை நங்காய் மடந்தை மடந்தாய் எனவும் "சிறுமீன் கவுட்கொண்ட செந்தூவி நாராய்" "கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் வாடினீர்" எனவும் வரும்.()

௦ உ௦௯. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்க
ணளபீ றழிவய னீட்சி யதனோ
டீறு போத லவற்றோ டோவுற
லீறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாத
லதனோ டயறிரிந் தேயுற லீறழிந
5 தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

இஃது னகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். னகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில சேரமான் சேரமாஅன் மலையமான் மலையமாஅன் அம்பர்கிழான் அம்பர்கிழாஅன் வல்லங்கிழான் வல்லங்கிழாஅன் எனச் சேய்மைக்கண் அளபெடுத்தலுஞ், சில துறைவன் துறைவ ஊரன் ஊர என அண்ணீறு அண்மைக்கண் ஈறுகெடுதலுஞ், சில நம்பன் நம்பான் எம்பெருமன் எம்பெருமான் என அண்ணீறு ஈற்றயல் நீடலுஞ், சில துறைவன் துறைவா ஊரன் ஊரா சோழன் சோழா என அண்ணீறு அயல் நீண்டு ஈறுகெடுதலுஞ், (ஏடாவென்பது படர்க்கைப்பெயராகாது தோழன் முன்னிலைப்பெயராயே தோழாவென்னும் பொருட்டாய் நிற்பதொன்றாகலின் ஈண்டைக்கு ஏலாதென்க.) சில ஐயன் ஐயாவோ அன்பன் அன்பாவோ என அண்ணீறு புலம்பின்கண் ஈறழிந்து அயல் நீண்டு பிறிதுவந்தடைதலாய் ஓகாரம் மிகுதலுஞ், சில திரையன் திரையவோ ஐயன் ஐயவோ என அண்ணீறு புலம்பின்கண் ஈறழிந்து பிறிதுவந்தடைதலாய் ஓகாரம் மிகுதலுஞ், சில வந்தான் வந்தாய் சென்றான் சென்றாய் என ஆணீறு இறுதி யகாரவொற்றாயுஞ், சில வாயிலான் வாயிலோயே என ஆணீறுங் கிழவன் "பெருங்கால்வைப்பிறு

டுகிழவோயே" மாயன் மாயோயே என அன்னீறும் ஆயல் திரிந்து இறுதி யகரவொற்றாய் ஏகாரம் மிகுதலுஞ், சில ஐயன் "ஐயேயெ மக்கீங்கருள்" முருகன் "மடவைமன்ற வாழியமுருகே" என அன்னீறு ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ-று.

பிறவும் அன்ன.

ஒருசாரென்பதனை விளியதிகாரமுடிவளவும் உய்த்துரைக்க.()

உகo. ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபய னீட்சி
யிறுதி ளகரம் யவ்வொற் றாத
லயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

இது ளகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ளகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில "மேவார்த் 'தொலைத்தவிறன்மிகுவேளே" எனச் சேய்மைக்கண் அளபெடுத்தலுஞ், சில குழையள் குழையாள் அணியள் அணியாள் மக்கள் மக்காள் என அள்ளீற்று அயல் நீடலுஞ், சில குழையாள் குழையாய் உண்டாள் உண்டாய் என ஆளீற்று இறுதிளகரம் யகரவொற்றாய்த் திரிதலுஞ், சில "தலைமீதுகொள்வமடிகேள்" என ஈற்றயலில் அகரம ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன.

"துறந்துள்ளாரவரெனத்துனிகொள்ளலெல்லாஈ" என ஈறழிந்தும் விளியேற்கும் என்பாரும் உளராலோவெனின் அது படர்க்கைப்பெயராகாது தோழிமுன்னிலைப்பெயராயே தோழீ என்னும் பொருட்டாய்நிற்பதொன்றாகலின் ஈண்டைக்கு ஏலாதெனக. (ருஉ)

உகக. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ வீற்றய
லகர மீஈ யாதலாண் டையா
வீயாத லதனோ டேயுற வீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீட
வீற்றி னேவுற விவையுமீண் டுருபே.

இது ரகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ரகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில உழூர் உழூஅர் செழூர் செழூஅர் எனச் செய்மைக்கண் அளபெடுத்தலுஞ், சில தெவவர் "எனவனமுன்னில்லன்மின்றெவவிர்" என ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலுஞ், சில வேந்தர் வேந்திர் நாய்கர் நாய்கிர் என அஃது
5 ஈகாரமாதலுஞ், சில பார்ப்பார் பார்ப்பீர் சான்றார் சான்றீர் கரியார் கரியீர் என ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலுஞ், சில பல்சான்றார் பல் சான்றீரே சீவகசாமியார் சீவகசாமியீரே என அதனுடனே ஏகாரம் மிகுதலுஞ், சில தோழியார் தோழீரே தொழும்பியார் தொழும்பீரே என ஈற்றயல் யாக்கெட்டு அதன் அயல் இகரம் ஈகாரமாய் ஏகாரம்
0 மிகுதலுஞ், சில பெண்டிர் பெண்டிரோ என இர் ஈறு புலம்பின்கண் ஓகாரம் மிகுதலுமாகிய இவையும் விளியுருபாம. எ - று.

பிறவும அன்ன.

ஈண்டென்ற மிகையானே கடல் கழி சாத்தி கொற்றி என்றற் றொடக்கத்து ஒருசாரனவற்றைக் கடலார் கழியார் சாத்தியார்
5 கொற்றியார் எனச் சிறப்பித்து உயர்திணைவாய்பாட்டான் வழங் குழி அவையுங் கடலீரே கழியீரே சாத்தீரே கொற்றீரே என்றற் றொடக்கத்துத் திரிபேற்றலும் பிறவாற்றான் வருந் திரிபுவேறுபாடுக ளுங் கொள்க. (ருங)

உகஉ. லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் கயனீ டிதலும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

இது லகார யகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார யகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுட் சில முறையானே ஏந்தல் ஏந்தால் தோன்றல் தோன்றால் குரிசில் குரிசீல் என லகார ஈறு ஈற்றயல் நீடலும் "விளங்கு மணிக்கொடும் பூணஅய் நின்னாட்—டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மே" என யகார ஈறு செய்மைக்கண் அளபெடுத்தலும விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன. (ருச)

உகங. ணவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்க
ணிறுதி யழிவத ேனாடய னீட்சி.

இது ணகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். னகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயருள்ளும் விரவுப்பெய ருள்ளுஞ் சில முறையானே அலவன் "கொடுந்தாளலவகுறையாமி ரப்பம்" எனவும் சாத்தன் சாத்தகேள் எனவும் ஈறுகெடுதலும் இக லன் "இகலுபுகுதிக்குமிகலா" அலவன் "கண்டல்சேரளைசேரலவா" கலுழன் "கடும்பறைக்கலுழா" எனவும் சாத்தன் சாத்தா கொற் 5 றன் கொற்றா எனவும் ஈறுகெடுதலுடனே ஈற்றயல் நீடலும் விளியு ருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன. முன்னர் விளியுருபாமென்றதனை ஈண்டும் உய்த்துரைக்க. (ருரு)

உகச. லளவீற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்க 10
ணீற்றய னீடலு முருபா கும்மே.

இது லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெ யர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயருள்ளும் விர வுப்பெயருள்ளுஞ் சில முயல் "திங்களுட் டோன்றி யிருந்த குறுமு 15 யால்" கிளிகள் கிளிகாள் எனவும் கூந்தல் கூந்தால் மக்கள் மக்காள் எனவும் ஈற்றயல் நீடலும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன. (ருசு)

உகரு. அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையி
னளபும புலம்பி னோவு மாகும். 20

இது முன்னர்க் கூறிப்போந்த இயல்புமுதலாயின இன்னுழி யாம் என்கின்றது.

இ - ள். அண்மைக்கண் இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலுஞ் சேய் மைக்கண் அளபெழுதலும் புலம்பின்கண் ஓகாரம் மிகுதலும் விளியு ருபாம். எ - று. 25

நம்பி நம்பீஇ சாத்தி சாத்தீஇ தும்பி தும்பீஇ என இகர ஈறு சேய்மைக்கண் அளபெழுந்தன. ஒழிந்தவற்றிற்கு உதாரணம் முன் னர்க் காட்டினவேயாம். (ருஎ)

உகசு. தநநு எஎன் னவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னளரவெ னிறுதியும் 30

வினாச்சுட் டெனுமவை முதல வாகி
யைம்பால் குறித்த வைவகை யிறுதியு
மன்ன பிறவுந் தாமுந தானு
மின்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே.

இது மேல் விளியேற்குமெனக் கூறிப்போந்த இறுதியவற்றுள்ளும் இவ்வீற்றுப்பெயர்கள் விளியேலா என்கின்றது.

இ - ள். த ந நு என்னும் உயிர்மெய்யையும் எ என்னும் உயிரையும் முதலாகவுடையவாய் ஒருவனது கிளைமைப்பொருண்மையைக் குறித்துநின்ற ன ள ர என்னும் மூவகைப்புள்ளியையும் இறுதியாகவுடைய பெயர்களும் வினாவெழுத்துக்களையுஞ் சுட்டெழுத்துக்களையும் முதலாகவுடையவாகி ஐம்பாலையுங் குறித்துநின்ற ஐவகை இறுதியையும் இறுதியாகவுடைய பெயர்களும் அவைபோல்வன பிறபெயர்களுந் தாம் தான் என்னும்பெயர்களும் மேல் விளியேற்குமெனப் போந்த பெயரோடு கோடலையின்றிநிற்றலை வேண்டும் ஆசிரியன். எ - று.

வரலாறு;—தமன் தமள் தமர் நமன் நமள் நமர் நுமன் நுமள் நுமர் எமன் எமள் எமர் தம்மான் தம்மாள் தம்மார் நம்மான் நம்மாள் நம்மார் நும்மான் நும்மாள் நும்மார் எம்மான் எம்மாள் எம்மார் எனவும், எவன் எவள் எவர் எது எவை ஏவன் ஏவள் ஏவர் ஏது ஏவை யாவன் யாவள் யாவர் யாது யாவை எனவும், அவன் அவள் அவர் அது அவை இவன் இவள் இவர் இது இவை உவன் உவள உவர் உது உவை எனவும், தாம் தான் எனவும் வரும்.

அன்னபிறவும் என்றதனானே மற்றையான் மற்றையாள் மற்றையார் மற்றையது மற்றையவை பிறன் பிறள் பிறர் என்பன போல்வனவுங் கொள்க.

வேண்டும் என்றதனானே "எம்மானே தோன்றினை யெம்மை யொழித்தியோ" எனச் சிறுபான்மை விளியோடு கோடலுந் தமர் முதலாயின கள்ளென்னும் இடைச்சொல்லோடு கூடியவழி ளகரஈறுபோல ஈற்றயல் நீண்டு தமர்காள் எமர்காள் எனவும் நமரங்காள் எனவும் பெயர்த்திரிசொல்லாய்த் திரிந்துநின்று விளியோடு கோடலுங்கொள்க. (௫அ)

உகஎ. பொருண்மயங் குதலு முருபுமயங் குதலுந
தெரிநிலை யுடைய வேற்றுமைக் கண்ணே.

இ.்து மேற்கூறிப்போந்த வேற்றுமைகட்கு எய்தாதது எய்து விக்கின்றது.

இ - ள். பொருள்மயங்குதலும் உருபுமயங்குதலுமாகிய இரு கூற்று மயக்கமும் ஆராய்ந்தறியும் இடனுடைய வேற்றுமையி டத்து. எ - று.

உரியவை உரிய என்பார் தெரிநிலையுடைய என்றார். (ருகூ)

உகஅ. அவற்றுட், பொருளின் மயக்கம் பிறிதொன்றன் தன்பொருளவிடாதுதலைமயங்குதலே. [பொருளொடு

இது பொருள்மயக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். அவவிருகூற்று மயக்கத்துட் பொருளின்மயக்கமா வது பிறிதோர் வேற்றுமையுருபின பொருளோடு பிறிதோர் வேற் றுமையுருபு தன்பொருளிற் நீராது அப்பொருணிலைக்களத்துச் சென்று மயங்குதலாம். எ - று. (சாo)

உககூ. உருபின மயக்கமோ ருருபின் பொருளொடு தன்பொருள விடுததுத் தலைமயங் குதலே.

இஃது உருபு மயக்கமாமாறு கூறுகினறது.

இ - ள். உருபின்மயக்கமாவது பிறிதொரு வேற்றுமையுரு பின பொருளோடு பிறிதொரு வேற்றுமையுருபு தன்பொருளிற் றீர்ந்து அப்பொருணிலைக்களத்துச் சென்று மயங்குதலாம். எ - று.

உஉ0. அவ்விரு திறனுஞ் செவ்விதி னுடி யிவ்வென வறித லியல்புணர்ந் தோரே.

இது மேலனவற்றிற்கு ஓர் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். அவவிருகூற்று மயக்கததையும் முறையானே ஆராய்ந்து இவையென அறிக இலக்கணங்களை அறிந்தோர். எ - று.

இவவென அறிதலாவது கோட்டைக்குறைத்தான் குதிரைக் கன்றினன் நெறியைச்சென்றான் என இரண்டாவதன் பொருளா கிய குறைத்தல் முதலாயின பொருட்கட் கோட்டின்கட்குறைத் தான் குதின்கட்கன்றினன் நெறிக்கட்சென்றான் எனக் குறைத்தல் முதலியவற்றிற்குக் கோடுமுதலாயின இடனுமாகலிற் தன்பொரு

னிற் றீராது ஏழாவது மயங்கிற்றெனவும், "இவளைக்கொள்ளுமிவ் வணி" என இரண்டாவதன் பொருட்கண் 'இவட்குக்கொள்ளுமிவ் வணி' எனவும், அவனூற்செயத்தகுமக்காரியம் என வரும் மூன்றுவ தன்பொருட்கண் அவற்குச்செயத்தகுமக்காரியம் எனவும், கருவூரின் 5 கிழக்கு சாத்தனினெடியன் மனைவாழ்க்கையிற்பற்றுவிட்டான் ஊ ரிற்றீர்ந்தான் என வரும் ஐந்தாவதன் பொருட்கட் கருவூர்க்குக்கி ழக்கு சாத்தற்குநெடியன் மனைவாழ்க்கைக்குப் பற்றுவிட்டான் ஊர்க்குத்தீர்ந்தான் எனவும், யானையதுகோடுகூரிது ஆவின்கன்றுக ரிது என வரும் ஆறாவதன் பொருட்கண் யானைக்குக்கோடுகூரிது 10 ஆவிற்குக்கன்றுகரிது எனவும், காலைக்கண்வரும் என வரும் ஏழா வதன் பொருட்கட் காலைக்குவரும் எனவும், இதற்கு இதுவென் பது பட வருந் தன்பொருளிற்றீராது நான்காவது மயங்கிற்றெனவும், மணலுளீன்ற எனவரும் ஏழாவதன்பொருட்கட் "கிளையரிநாணற்கி ழங்குமணற்கீன்ற—முளையோ ரன்ன முள்ளெயிற் றுத்துவர் வாய்' 15 எனவும், கொக்கினின்றும் ஒழிந்த எனவரும் ஐந்தாவதன் பொ ருட்கட் "கொக்கினுக்கொழிந்ததீம்பழங்கொக்கின்" எனவும் தம் பொருளிற்றீர்ந்து நான்காவது மயங்கிற்றெனவும் அறிதலாம். பிறவும் அன்ன.

தொக்குழி மயங்குவனவும் உள. அவை மேற்கூறுப.

20 பொருண்மயக்கந் தன்பொருளிற் றீராது மயங்குதலின் உருபு ஏற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லுந் தம்முள் இயை புடையனவாமாகலின் அத்தொடர்ப்பொருள் அவவேற்றுமையுரு பின் பொருளாவான் சேறலான் அதனைச் சார்ந்து அதன்பொருளா மென்பதூஉம் உருபுமயக்கந் தன்பொருளிற் றீர்ந்து மயங்குதலின் 5 உருபு ஏற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லுந் தம்முள் இயைபு டையனவல்லவாமாகலின் அத்தொடர்ப்பொருள் அவவேற்றுமையு ருபின் பொருளாவான் செல்லாமையான் அதன் பொருளாகாது தான்செல்லும் பக்கத்து வேற்றுமையுருபினைச் சார்ந்து அதன்பொ ருளாமென்பதூஉந் தாமே விளங்குமென்று உணர்க. (கூஉ)

உஉக. முதன்முனை வரிற்கண் சினைமுன் வருதலு
மதுமுதற் காகிற் சினைக்கை யாதலு
மினையவை பிறவு நினைதல் வேண்டும்.

இது வேற்றுமையுருபு ஏற்புழிப் படுவதோர் வரையறையும் வேற்றுமைப்பகுதிக்கு ஏற்பதோர் புறனடையும் உணர்த்துகின்றது.

எறிந்த விளங்காய் என நான்குபொருள் மயங்கிய பன்மொழித்தொடர். பிறவும் வந்துழிக் காண்க. (௫௦)

௩௪௫. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிபே
யாறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

இது முற்கூறிப்போந்த தொகாநிலைத்தொடர்மொழி இவை 5
யென்கின்றது.

இ - ள். தெரிநிலைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சமும்
வினையெச்சமும் எழுவாயும் விளியும் ஆறுருபுகளையும் ஏற்றசொற்க
ளும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் அடுக்குமொழியுந் தத்த
மக்கு உரிய மொழிகளோடு தொடரும் இவை முற்கூறிப்போந்த 10
தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகளாம். எ - று.

உ-ப். உண்டான்சாத்தன் குழையன்கொற்றன் உண்டசாத்
தன் கரியகுதிரை உழுதுவந்தான் விருந்தின்றியுண்டபகலும் ஆவந்
தது சாத்தாகேள் நிலத்தைக்கடந்தான் சாத்தனொடுவந்தான் சாத்
தற்குக்கொடுத்தான் வரையினிழிந்தான் சாத்தனதாடை தட்டுப் 15
புடைக்கட்சென்றான் "அதுமற்கொ ணீழி காம நோயே" நனிபே
தையே நயனில்கூற்றம் பாம்புபாம்பு என முறையே காண்க.
பிறவும் அன்ன. (௫௧)

௩௪௬. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல
விரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும். 2(

இது மேல் அடுக்கென்றதன் கூறுபாடும் அடுக்கும் வரம்புங்
கூறுகின்றது.

இ - ள். அசைநிலைக்கண்ணும் விரைவுந் துணிவும் உடம்பா
டும் ஒருதொழில் பலகால் நிகழ்தலும் வெகுளியும் உவகையும் அச்ச
மும் அவலமும் முதலிய பொருண்மைக்கண்ணும் இசைநிறைத்தற் 25
பொருட்டும் ஒருசொல் இரண்டு மூன்று நான்கு எல்லையாகவே
அடுக்கி வரப்பெறும். எ - று.

அசைநிலை இருமுறை அடுக்கும் என்றலின் அதற்குப் பேரெல்
லையின்றெனவும் பொருணிலை மும்முறை அடுக்கும் என்றலின் அதற்
குச் சிற்றெல்லை இரண்டும் பேரெல்லை மூன்றும அடுக்குமெனவும் 30
இசைநிறை நான்குமுறை அடுக்கும் என்றலின் அதற்குச் சிற்

றெல்லை இரண்டும் மூன்றும் பேரெல்லை நான்கும் அடுக்குமெ னவுங் கொள்க.

உ-ம். மற்றோமற்றோ அன்றோஅன்றோ என்பன அசைநிலை. "வந்ததுவந்ததுகூற்று" என்பது விரைவு. அவன்அவன் என்பது துணிவு. வைதேன் வைதேன் என்பது உடம்பாடு. போம்போம் என்பது ஒருதொழில் பலகால் நிகழ்தல். ஏய் ஏய் என்பது வெகுளி. வருக வருக என்பது உவகை. படை படை என்பது அச்சம். உய் யேன் உய்யேன் என்பது அவலம். இவை பொருணிலை இருமுறை அடுக்கிவந்தன. தீ தீ தீ என்பது பொருணிலைக்கண் மும்முறை அடுக்கிவந்தது. இது விரைசொல்லடுக்கு. ஏனையவும் வந்துழிக் காண்க. "ஏஎஎ யம்பன் மொழிந்தனள் யாயே" "நல்குமே நல்கு மே நல்குமே நாமகள்" "பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ" இவை இசைநிறை. பிறவும் அன்ன. (௩௨)

௩௭. வாரா மரபின வரக்கூ றுதலு
மென்ன மரபின வெனக்கூ றுதலு
மன்னவை யெல்லா மவற்றவற் றியல்பா
னின்ன வென்னுங் குறிப்புரை யாகும்.

இது மரபுவழுக் காப்பதாயதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ-ள். வாரா இயல்பினவற்றை வருவனவாகச் சொல்லுத லும் என்ன இயல்பினவற்றை என்பனவாகக் கூறுதலுமாகிய அத் தன்மையன எல்லாம் அவவப்பொருள்களின் இயல்பான் இத்தன் மைய என்று சொல்லுங் குறிப்புமொழியாம். எ - று.

உ-ம். அந்நெறியீண்டுவந்துகிடந்தது அம்மலைவந்திதனோடு பொருந்திற்று எனவும் அவலவலென்கின்றனநெல் மழைமழை யென்கின்றனபைங்கூழ் எனவும் வரும். இவை வரவுஞ் சொல்லுத லும் உணர்த்தாது இன்ன என்பதனைக் குறிப்பானுணர்த்திய வாறு காண்க.

அன்னவையெல்லாம் என்பதனான் இந்நெறி ஆண்டுச்சென் று கிடக்கும், இக்குன்று அக்குன்றோடு சென்று அணுகும், கடல் இத்துணை ஆழ்ந்து கிடக்கும், நிலம் இத்துணை அகன்று கிடக்கும் என்றற் றொடக்கத்தனவும் "பகையுமுவகையுங் கண்ணுரைக்கும்" "மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங்கலுந்—தேய்தலு முடைமை யைத் திங்கள் செப்புமால்" என்றற் றொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

இன்னும் அதனானே "நன்னீரைவாழி யனிச்சமே" "கரவல மென்றோரைக் கண்ட தில்லையே" "இரவெலா நின்றுயா லீர்ங்க திர்த் திங்காள்" எனக் கேளாமரபினவற்றைக் கேட்பனபோலவும், நிலம் வல்லென்றது நீர்தண்ணென்றது "தன்னெஞ் சறிவது பொய் யற்க பொய்த்தபின்—றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்" "வண்சிறைப் 5
பவளச் செவ்வாய்ப் பெடையன மடமை கூரத்—தண்கய நீருட் கண்டதன் னிழற் பிறிதென் றெண்ணிக்—கண்ட னங்கள்வ மற்றுன் காதலி தன்னை நீக்கிழ்ப்—பண்டைய மல்லம் வேண்டா படுக் கவென் றாடிற் றன்றே" "கருவிரற் செம்முக வெண்பற்சூன் மந்தி—பருவிரலாற் பைஞ்சுனைநீர் தூவிப்—பெருவரைமேற்—றேன்றே 10
வர்க் கியுமலைநாட வாரலோ—வான்றேவர் கொட்கும் வழி" எனச் செய்யாமரபினவற்றைச் செய்வனபோலக் கூறலுங் கொள்க. பிறவும் அன்ன.

இனி வாராமரபினவற்றிற்கு முலைவந்தன தலைவந்தன என் பன காட்டின் ஆண்டு வருதல் வளர்தற்பொருட்டாகலான் அவை 15
ஈண்டைக்கு ஆகாவென்க. (௫௩)

௩௪௮. பெயர்வினை யெதிர்மறை பிரிப்பொழி யும்மை
யெனவெனுஞ் சொல்லொழி பேழொடுஞ் சொல்லிசை
குறிப்பெனுங் குறிப்பொழி புளப்படத் தொகைஇ
யெஞ்சுபொருட் கிளவி யீரைந் தாகும். ௨௦

இது முற்கூறிப்போந்த எச்சச்சொற்களுக்கு முடிபு கூறுவான் அவற்றது பெயரும் முறையுந் தொகையும் உணர்த்துவதாயதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் எதிர்மறையெச்சமும் பிரிநிலையெச்சமும் ஒழியிசையெச்சமும் உம்மையெச்சமும் ௨5
எனவெனெச்சமுமாகிய சொல்லெச்சம் ஏழோடுஞ் சொல்லெச்சமும் இசையெச்சமுங் குறிப்பெச்சமுமாகிய குறிப்பெச்சம் மூன்றுங் கூடத் தொகுதலால் எஞ்சுபொருட்கிளவி பத்துவகைப்படும். எ-று.

சொல்லெச்சம் ஏழும் எஞ்சுபொருட்கிளவிகொண்டல்லது அமையாமையின் எச்சமாயின. குறிப்பெச்சம் மூன்றும் ஒருதொ ௩௦
டர்க்கு ஒழிபாய் எச்சமாயின.

எஞ்சுபொருட்கிளவியெனினும் எச்சமெனினும் ஒக்கும்.

பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் முறையானே பெயரானும் வினையானும் முடிதலின் ஆகுபெயரான் அவற்றைப் பெயர் வினை என்றார்.

எச்சமாவன ஒருசார் பெயரும் வினையும் இடைச்சொல்லுமாகலிற் பெயரியல் முதலாயினவற்றுட் பத்தும் ஒருங்கு உணர்த்துதற்கு ஏலாமையின் ஈண்டுப் போதந்து கூறினார். (௩௪)

௩௪௯. அவற்றுண்,
முன்னவை யிரண்டுஞ் சொன்னவை யாகும்.

இஃது உரைத்தாமென்னும் உத்தி கூறுகின்றது.

இ - ள். முற்கூறிய எச்சங்களுட் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் முன்னர் முடிபுகூறப்பட்டனவாம். எ - று.

அவையாவன "அவற்றுட், செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்—செய்வ தாதி வறுபொருட் பெயரொடு—முடியு முறையது பெயரெச் சம்மே" எனவும் "வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு—நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே—யாவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே" எனவும் முற்கூறிப்போந்தனவாமெனக் கொள்க. அற்றேல் ஈண்டு எச்சங்களோடு கூட்டி ஓதினமையாற் போந்ததென்னையெனின், சொல்லெச்சமுங் குறிப்பெச்சமுமென எச்சங்களைப் பகுத்தலின் ஆண்டுப்பெறப்படாத சொல்லெச்சமாதல் அவற்றிற்கும் எய்துவித்தலென்க.

௩௫௦. எதிர்மறை யெச்ச மெதிர்மறை கோடலும்
பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை கோடலு
மொழியிசை யெச்ச மொழியிசை கோடலு
மும்மை யெச்ச மிருவீற் றானுந்
தன்வினை யொன்றிய முடிபா குதலு
மெனவெ னெச்சம் வினையொடு முடிதலு
மெஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு
மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவா யவைதாந்
தத்தங் குறிப்பி னெச்சஞ் செப்பலு
மியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே.

இஃது ஏனையவற்றிற்கு முடிபுகூறுகின்றது.

இ - ள். மாறுகோளெச்சமெனப்பட்ட ஏகாரவெதிர்மறையும் ஓகாரவெதிர்மறையும் உம்மையெதிர்மறையுமாகிய எதிர்மறையெச்சம் மூன்றும் எதிர்மறைப்பொருளை உணர்த்துஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிதலும் ஏகாரப்பிரிநிலையும் ஓகாரப்பிரிநிலையுமென்னும் பிரிநிலையெச்சம் இரண்டும் பிரிக்கப்படாத பொருளை உணர்த்துஞ் சொல் 5
லைக்கொண்டு முடிதலும் மன்னுந் தில்லும் ஓகாரமுமாகிய ஒழியிசையெச்சம் மூன்றும் ஒழியிசைப்பொருளை உணர்த்துஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிதலும் எஞ்சுபொருட்கிளவியும் அவ்வெஞ்சுபொருட்கிளவிபான் முடிவதுமாகிய உம்மையெச்சம் அவவேறுபாடு இரண்
டின்கண்ணுந் தன்வினையும்மையோடு தொடர்ந்த சொற்குப் பொ 10
ருந்திய முடிபாதலும் எனவெனெச்சம் வினையொடுமுடிதலும் ஒழிந்த சொல்லெச்சமும் இசையெச்சமுங் குறிப்பெச்சமுமாகிய குறிப்பெச்சம் மூன்றும் ஒழிந்த எச்சங்கள்போலத் தமக்குமேல் வேறுய்வந்து தம்மைமுடிக்கும் எஞ்சுபொருட்கிளவியையுடையவல்
லவாய் அவைதாஞ் சொல்லுவார் குறிப்பான் எஞ்சிநின்றபொருளை 15
உணர்த்துதலும் இலக்கணமென்று சொல்லுவா இலக்கணங்களை உணர்ந்தோர். எ - று.

வரலாறு;—யானேகொள்வேன் யானோகள்வன் வரலுமுரியன் என்னும் எதிர்மறையெச்சங்கள் முறையானே கொள்ளேன் கள்ளேன் வாராமையுமுரியன் என்னும் எதிர்மறைப்பொருளை 20
உணர்த்துஞ் சொல்லான்முடிந்தவாறு காண்க. தானேகொண்டான் தானோகொண்டான் என்னும் பிரிநிலையெச்சங்கள் பிறர்கொண்டிலரெனப் பிரிக்கப்பட்டபொருளை உணர்த்துஞ் சொல்லான் முடிந்தவாறு காண்க. அஃதேற் தானெனப்பட்டானன்றே ஆண்டுப் பிரிக்
கப்பட்டான் பிறர்கொண்டிலரென்பது அவனை உணர்த்துஞ்சொல் 25
லன்மையின் அவை பிரிநிலைகொண்டு முடிந்ததில்லையாலெனின், அற்றன்று; தானெனப்பட்டான் பிறரிற் பிரிக்கப்பட்ட பொருளை உணர்த்தும்வழிப் பிறரும் அவனிற் பிரிக்கப்பட்டமையான் அவை பிரிநிலைகொண்டனவேயாமென்க. தானேகொண்டான் தானோ
கொண்டான் என்றவழித் தானே தானோ என்பன கொண்டானெ 30
னப் பிரிக்கப்பட்டபொருள் வினையினைக்கொண்டு முடிதலே பொருத்தமுடைத்தெனிற், தானேகொண்டான தானோகொண்டான் எனத் தானென்னும் எழுவாய்வேற்றுமை கொண்டானென்னும் பயனிலைகொண்டன, ஏகார ஓகாரங்கள் பிரிவு உணர்த்தின, ஆண்டு
எச்சமும் அவ்வெச்சத்தை முடிக்குஞ்சொல்லும் இன்மையின் அது 35
பொருத்தமுடைத்தன்றென்க. "கூரியதோர்வாண்மன்" "வருகதில்

லம்மவெஞ்சேரிசேர" கொளலோகொண்டான் என்னும் ஒழியிசை யெச்சங்கள் முறையானே திட்பமின்று, வந்தால் இன்னதுசெய் வல், கொண்டுய்யப்போமாறு அறிந்திலன் என்னும் ஒழியிசையான் முடிந்தவாறு காண்க. பிறவும் முடித்தற்கு ஏற்கும் ஒழியிசையும்
5 அறிந்துகொள்க. சாத்தனும்வந்தான் கொற்றனும்வந்தான் என்னும் உம்மையெச்சங்கள் இரண்டும் வந்தானென்னும் ஒருவினைகொண்ட வாறு காண்க. ஒன்றற்கு எய்தியதே ஏனையதற்கும் வருதலின் ஒருவி னையென்றார். சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் உண்டான் என வேறுவினை கொண்டவழி உம்மையெச்சமும் எஞ்சுபொருட்கிளவி
10 யும் இயையாமை உணர்க. அஃதேற் "பைம்புதல்வேங்கையுமொள்ளி ணர்விரிந்தன—நெடுவெண்டிங்களுமூர்கொண்டன்றே" என வினை வேறுபட்டுழியுந் தம்முள் இயைந்தனவாலெனின், இணர்விரிதலும் ஊர்கோடலும் இரண்டும் மணஞ்செய்காலம் இதுவென்று உணர்த் துதலாகிய ஒருபொருள்குறித்துநின்றமையின் அவை ஒருவினைப்
15 பாற்படுமென்பது. பிறவும் இவ்வாறு வருவன அறிந்து ஒருவி னைப்பாற்படுத்துக.

எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயவழித் தன்வினைகோடல் ஈண்டு அடங்காமையான் அது தன்னினமுடித்தலாற்கொள்க. சாத் தன்வந்தான் கொற்றனும்வந்தான் எனவரும். உம்மையெச்சம் இரு
20 வீற்றுனும் என்றதனான் உம்மையெச்சத்திற்கு முடிபாகிய எஞ்சு பொருட்கிளவியும் உம்மையொடுவரின் எச்சமாமென்பதாம். அஃது எச்சமாங்கால் முன்னின்றது எஞ்சுபொருட்கிளவியாமென்பது. எதிர்மறையும்மை எதிர்மறையெச்சமாய் அடங்குதலின் ஈண்டு உம் மையெச்சமென்றது எச்சவும்மையேயாம்.

25 கொள்ளெனக்கொடுத்தான் துண்ணெனத்துடித்தான் ஒல் லென ஒலித்தது காரெனக்கறுத்தது என்னும் எனவெனெச்சங்கள் வினைகொண்டுமுடிந்தவாறு காண்க. செய்தென என்னும் வினை யெச்சவென வினைகோடல் முற்கூறினார். எண்ணெனவும் பெயரெ னவும் வினைகொள்ளா. இனி "என்றுமற்றே" என்பதனான்
30 என்றென்பதூஉம் எனவென்பதுபோல நன்றென்றுகொண்டான் தீதென்றிகழ்ந்தான் என வினைகொண்டுமுடிதல்கொள்க.

'எஞ்சிய மூன்றும் மேல்வந்து முடிக்கு—மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவா யவைதாங்—தத்தங் குறிப்பி னெச்சஞ் செப்பும்' என்றது அவவத்தொடர்க்குத் தாம் எச்சமாய்வந்து அவற்றது
35 அவாய்நிலையை நீக்கலிற் பெயரெச்சமுதலாயின போலத் தம்மைமு

டிக்கும் பிறசொல்லைத் தாம் அவாய்நில்லா, அவை பிறசொல்லாகத் தாம் எச்சமாய் நிற்குமாகலின் என்பதாம்.

இவற்றிற்கு உதாரணங் காட்டுதும். அவற்றுட் சொல்லெச்சத்திற்கு உதாரணம் முன்னர்க்காட்டுதும். "தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள—வெள்ளை மறத்திரோ வென்று" என்புழியும் "அந் 5 தாமரை யன்னமே நின்னை யானகன் றுற்றுவதோ" என்புழியும் முறையானே நும்மோடு யாதும் இயைபில்லாத என்னையெனவும் உயிரினுஞ் சிறந்த நின்னையெனவும் "இருதலைப் புள்ளி னோருயிரே னகிய யான்" என உவந்த தொடர்மொழிகள் எச்சமாய்நின்ற இசைப்பொருளை உணர்த்தலான் இசையெச்சமாயினவாறு காண்க. 10 இவ் இசைவிகாரத்தை வடநூலார் காகு என்ப. "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி—பகவன் முதற்றே யுலகு" "அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்—றேறியார்க் குண்டோ தவறு" என்ற வழியும் முறையானே அதுபோலவெனவும் நீத்தார்க்கே தவறு எனவும் வருவன எஞ்சிய இசைப்பொருளை உணர்த்தலான் இசை 15 யெச்சமாம். பிறவும் அன்ன.

"உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்—கண்டார் மகிழ் செய்த லின்று" என்புழியுங் "கண்ணுளார் காத லவராகக் கண்ணு—மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து"என்புழியும் முறையானே மகிழ் செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ் சிறந்ததேயெனினும் இவள்குறிப்பு ௨௦ ஆராய்ந்தறியாமையின் யான் அது பெற்றிலேனெனவும் யான் இடையீடின்றிக்காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறென்னையெனவும் வந்த தொடர்மொழிகள் எச்சமாய் நின்ற குறிப்புப் பொருளை வெளிப்படுத்தலாற் குறிப்பெச்சமாயினவாறு காண்க. "பசப்பித்துச் சென்றாருடை யையோ வன்ன—நிறத்தையாற் பீர ௨5 மலர்" "இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்—கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து" என்புழியும் முறையானே பசப்பித்துச் சென்றாரையாமுடையேம் எனவும் தியாரைக்காலத்தாற்களைக எனவும் வந்த தொடர்மொழி எச்சமாய் நின்ற குறிப்புப்பொருளை வெளிப்படுத்தலாற் குறிப்பெச்சமாம். பிறவும் அன்ன. ௩௦

அதுபோலவென்பதூஉந் தியாரைக்காலத்தாற்களைகவென்பதூஉம் அணியியலுள் எடுத்துக்காட்டுவமமெனவும் பிறிதுமொழிதலெனவுங் கூறப்படுமாறும் உணர்க. குறிப்புப்பொருளேயன்றி எஞ்சிய பொருளுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பொடுபடுத்து உணர்ந்து தமக்கு ஏற்றசொல்லான் உணர்த்தப்படுதலிற் குறிப்பான் எச்சஞ் 3! செப்பல் மூன்றற்கும் ஒத்தவாறு அறிக. "சொல்லள வல்ல தெஞ்

சுத லின்றே'' என்பதனாற் சொல்லெச்சம் ஒருசொல்லாதல் பெறப் படுதலின் இவை தொடர்ச்சொல்லாமென்பது பெற்றாம். இசைப் பொருள் முதலிய குறிப்புப்பொருளைத் தும்முச்செறுத்தல் முதலிய தொடர்மொழிகளே உணர்த்தலான் எஞ்சுபொருள் எனப்படாவா
5 யினும் அப்பொருள் பிறசொல்லானல்லது வெளிப்படாமை யின் அச்சொல் எச்சமாயின.

இனி இசையெச்சத்திற்கு ஒல்லெலன ஒலித்தது வயிறுமொடு மொடுத்தது என்பனவுங் குறிப்பெச்சத்திற்கு விண்ணெனவிணைத் தது கற்கறிக்கநன்கட்டாய் என்பனவுங் காட்டின் ஆகாது. என்னை?
10 ஒல்லெலன ஒலித்தது விண்ணெனவிணைத்தது என இசையுங் குறிப் பும்பற்றி வருவனவற்றை எனவெனெச்சமென அடக்காது வேறு ஓதின், வெள்ளெனவெளுத்தது எனப்பண்புபற்றிவருவதனையும் வேறு ஓதல்வேண்டுதலானும் ஒலித்தது விணைத்தது என்பன தஞ் சொல்லெனபபடா, படினும் ஒல்லெலனவோடிற்று விண்ணெனவீங்
15 கிற்று எனப் பிறசொல்லானும் முடிதலின் எஞ்சுபொருட்கிளவியி லவாமென்றல் பொருந்தாமையானும் உண்ணவேண்டா என்பானொ ருவன் வயிறுமொடுமொடுத்ததென்றல் உற்றதுரைத்தலாகிய செய் புவமுவமைதியாகலானுந் நீங்கட்டாயென்பது தொடர்ச்சொல்லன் மையாற் "பிறவிப் பெருங்கட லீந்துவர் நீந்தா—ரிறைவ னடி
20 சேராதார்'' என்புழிச் சேர்ந்தாரென்பதுபோலச் சொன்மாத்தி ரம் எஞ்சிநிற்குஞ் சொல்லெச்சமாவதல்லது குறிப்பெச்சமாகாமை யானுமென்க.

இக்குறிப்பெச்சங்கள் மேல் "வெளிப்படை குறிப்பு" என்ற வற்றுட் குறிப்பிற் றோன்றலாய் அடங்குமெனின், ஆண்டுச் சொற்
25 பாகுபாடு உணர்த்தினர்; ஈண்டுக் குறிப்பிற் றோன்றும் பொருளை வெளிப்படுத்தும் எச்சமாதலுடைமையான் எச்சமென்றாராகலின் ஆண்டு அடங்கா என்க. (௫௬)

௩௫௧. சொல்லெ னெச்ச முன்னும் பின்னுஞ்
சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே.

30 இது சொல்லெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறு கின்றது.

இ - ள். சொல்லெச்சம் ஒருசொற்கு முன்னும் பின்னுஞ் சொல்மாத்திரம் எஞ்சுவதல்லது தொடராய் எஞ்சுதலின்று. எ - று.

வரலாறு;—"ஒருகண் சிறக்கணித் தாள்போல நகும்" என்புழி நோக்கியென்னுஞ் சொல்முன்னும் "கல்கெழு கானவர் நல்குறூஉ மகண்—மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே"என்புழி எமக்கு என்னுஞ் சொல் பின்னும் எஞ்சிநின்றவாறு காண்க. "உயர்திணையென்மனார்" என்புழி ஆசிரியரென்பதூஉம் "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர்" என்புழிச் சேர்ந்தாரென்பதூஉம் அன்ன. 5
அற்றேல் அவை முறையானே என்மனார் நீந்துவர் என்னும் முற்றிற்கு முடிபாகலின், "எஞ்சிய மூன்றுமேல் வந்துமுடிக்கு மெஞ்சு பொருட் கிளவியில" என்பதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின், அற்றன்று; அவை அவாய்நிலைக்கண் அவற்றோடு இயைவதல்லது 10
அவாய்நிலையில்வழி இயையாமையின் எச்சமாய்வந்து இயைந்தனவேயாம், முடிபாய்வந்து இயைந்தனவல்ல என்க; "மற்றுச்சொன்னோக்கா மரபின வனைத்து—முற்றி நிற்பன முற்றியன் மொழியே" என்பவாகலின்.

இனி இச்சூத்திரத்தை நலிந்து வேறுவேறு பொருள் கூறுவாரும் உளர். அது பொருளன்மை சூத்திரக்கிடக்கைமுறைமை நோக்கி உணர்க. 15

இனிக் குறிப்பெச்சத்திற்கு ஈண்டுக் காட்டிய செய்யுளுதாரணங்கள் செய்யுளியலுட் கூறிய குறிப்பெச்சத்திற்கே உரிமையுடைமையின் அவற்றைக் காட்டுதல் அமைவுடைத்தன்றெனின், ஈண்டுக் 20
கூறிய இலக்கணங்களை எய்திநின்ற எச்சங்களைப் பொருந்திய செய்யுட்கள் ஆண்டு எச்சமென்னும் உறுப்புநிகழ வந்த செய்யுளாம் என்றதுணையல்லது ஆண்டு எச்சங்களுக்கு வேறு இலக்கணங் கூறாமையின் இவை அவற்றினின்றும் வேறன்மையான் அமைவுடைத்தென்க. யாம் இங்ஙனங் கூறியதற்குச் "சொல்லொடுங் குறிப்பொடு 25
முடிபுகொ ளியற்கை—புல்லிய கிளவி யெச்சமாகும்" என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரமே சான்றாதல் அறிக.

இனி இவவாறன்றி ஈண்டுக் கூறிய பெயரெச்சம் முதலிய பத்தெச்சங்களுக்கும் பிறவாற்றான் இலக்கணங் கூறுவாரும் உளர். அவையும் பெரும்பாலும் இவற்றுள்ளே அடங்குமாறும் பிறபகுதிப் 30
படுமாறும் ஓர்ந்து உணர்க. (௩௭)

௩௫௨. தன்மேற் செஞ்சொல் வரூஉங் காலை
நிகழுங் காலமொடு வாராக் காலமு
மிறந்த காலமொடு வாராக காலமு
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான. 35

இது மேல் உம்மையெச்சத்திற்கு முடிபாமென்ற தன்வினை காலம் வேறுபடுதலும் படாமையும் உடைமையான் இன்னுழி இன்னவாற்றானல்லது வேறுபடாதென வரையறுக்கின்றது.

இ - ள். உம்மையெச்சத்தின்முன் எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையில்சொல்லாய் வருங்கால் நிகழ்காலத்தோடு எதிர்காலமும் இறந்தகாலத்தோடு எதிர்காலமும் மயங்குதலை நீக்கார் அவ்வாறு மயங்கும் முறைமையான். எ - று.

'முறைநிலையான' என்றதனாற் கூறியமுறையானல்லது எதிர்காலம் முன்னிற்ப ஏனைக்காலம் பின்வந்து மயங்குதலில்லை என்பதாம்.

வரலாறு;—கூழுண்ணாநின்றான் சோறுமுண்பன் எனவும் கூழுண்டான் சோறுமுண்பன் எனவும் அவை கூறியமுறையானே மயங்கியவாறு காண்க.

இவற்றோடு இதுமயங்குதல் வரையாரெனவே இறந்தகாலத்தோடு நிகழ்காலமும் நிகழ்காலத்தோடு இறந்தகாலமும் வந்து மயங்குதல் வரையப்படுமென்பதாம். 'தன்மேற் செஞ்சொல் வரூஉங்காலை' என்றதனான் உம்மையடுத்தசொல் வருங்கால் வேறுபாடு இன்றி இரண்டுசொல்லும் ஒருகாலத்தான்வரும் என்பதாயிற்று. ()

கூ௫கூ. செய்யா வென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்
செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே.

இஃது ஓசைவேறுபாட்டான் ஒருசொல் ஒருசொல்லாமென்பதோர் ஒழிபுகூறுகின்றது.

இ - ள். ஒருதொழில்வினை மேற்செய்யாயென்னும் மறையாகிய முன்னிலைவினைச்சொல் அத்தொழில்வினைச் செய்யென்னும் உடம்பாட்டு முன்னிலைவினைச்சொல்லாம் இடத்தினையுடைத்து. எ - று.

இடனுடைத்தென்றதனாற் பெரும்பான்மை மறையாய்வரும் உண்ணாய் ஓதாய் என்பன போல்வன வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கட் படுத்தலோசையாற் சிறுபான்மை உடம்பாட்டின்கண்ணும் வருமென்பதாயிற்று.

வரலாறு;—"அறியாய் வாழி பொறிவரிப் பூநுதல் யானையொடு" என்னும் அகப்பாட்டினுள் அறியாய் என்றது "காமங்

கலந்த காதல ருண்டெனி—னன்று மன்னிது நாடாய் கூறி" என்றதனோடு இயையுங்கால் அவனோடு கூட்டமுண்டெனின் அது மிகவும் நன்று, அதனை ஆராயாமற் கூறுகின்றாய், அதனை நின்மனத்தான் ஆராய்ந்துபாராயென வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கட் படுத்தவோசையான் முன்னிலையேவலுடன்பாட்டின்கண் வந்தவாறு காண்க. இனி வழக்கின்கண்ணும் இந்நாள் எம்மில்லத்து உண்ணாய், இப்பொழுதுசொல்லாய் எனவரும். பிறவும் அன்ன. 5

உண் தின் என்பன முதலிய முன்னிலையேவல் உயர்ந்தான் இழிந்தானை ஏவுதற்கண் வருவன, இவை அன்னவல்லவாமென்க, நீகலாய்த்திராது உண்ணாயென்ற பொருளை உண்ணென்றது தாராது ஏவற்பொருட்டாய் நின்றமையின். 10 (௬௪)

௩௫௪. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே
யின்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.

இஃது இன்னுழி இப்பொருள் இதனாற் தோன்றுமென்பதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது. 15

இ - ள். சொல்லானன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பாற் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களும் உள. இப்பொருள் இத்தன்மைய என்று சொல்லுதற்கண். எ - று.

வரலாறு;—செஞ்செவி வெள்ளொக்கலர் என்புழி மணியும பொன்னும் அணிந்த செவியென்றும் வெள்ளியது உடுத்த சுற்றமென்றுங் குறிப்பான் அறியப்பட்டவாறு காண்க. குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்புழி அன்ன பெருஞ்செல்வத்தாரென்பதூஉங் குறிப்பான் உணரப்படும். இது "வெளிப்படை குறிப்பின்" என்புழி அடங்குமெனின், ஆண்டுப் பொருணிலை இருவகைத்தென்பதல்லது இன்னுழி இப்பொருள் குறிப்பிற் தோன்றுமென்னும் வேறுபாடு பெறப்படாமையான் ஆண்டு அடங்காதென்க. 20 25 (௬௦)

௩௫௫. ஒருபொருட் பலபெயர் பிரிவில வரையார்.

இஃது ஒருசார் மரபுவழுவமைதி உணர்த்துவதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது. 30

இ - ள். ஒருபொருளைக் குறித்துவரும் பலபெயர்ப்பொருளின் நீங்காதனவாயினவற்றை ஒருபொருட்குப் பலபெயர்வந்தன என்று கடியார். எ - று.

உ-ம். "வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்—தையலா யின்றுநீ நல்கினை நல்காயேற்—கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதி யே—நாடறியக் கௌவை யொருங்கு" எனவும் "கொய்தளிர்த் தண்டலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன்—வைகலு மேறும் வயக்களி
5 றே—கைதொழுவல்—காலேக வண்ணனைக் கண்ணாரக் காண வெஞ்—சாலேகஞ் சார நட." எனவும்வரும். இவற்றுள் வையைக் கிழவன் கூடலார்கோ என்பன ஒருபொருளை வரைந்து உணர்த்திநி ன்றாற்போலக் காலேகவண்ணனென்பது சாந்துபூசினார்க்கெல்லாம் பொதுவாய்க் கூத்தப்பெருஞ்சேந்தனையே வரைந்து உணர்த்தாமை
10 யின் அது பிரிவுடைமையாற் கடியப்படுமாலோவெனின், அற்றன்று; "நிலங்கிளையா—நாணி நின்றோணிலைகண்டியானும்—பேணினெ னல்லனோ மகிழ்நவானத்—தணங்கருங் கடவு ளன்னோணின்—மகன்று யாதல் புரைவதா லெனவே" என்புழி "வானத் தணங் கருங் கடவு ளன்னோள்" என்பது மகளிர்க்கெல்லாம் பொதுவாய் நா
15 ணிநின்றோளை வரைந்து உணர்த்தாதாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப் பான் அவளையே உணர்த்தினாற்போலக் காலேகவண்ணனென்பதும பொதுவாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பாற் கூத்தப்பெருஞ்சேந்த னையே உணர்த்திப் பிரிவிலவாய் நிற்றலிற் கடியப்படாதென்க. "பொற்பூண் சுமந்த புணர்மென்முலைக் கோடுபோழ—நற்பூங் கழலா
20 னிருதிங்க ணயந்த வாறுங்—கற்பா டழிதத கனமாமணித் தூண் செய் தோளான்—வெற்பூ டறுத்து விரைவின்னெறிக் கொண்ட வாறும்" என்பதும் அது. இவ்வாறே சான்றோர்செய்யுளிற் பயின் றுவருமாறும் உணர்க. (௬௧)

௩௫௬. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழாஅ.

25 இதுவும் அது.

இ-ள். பொருள்வேறுபாடின்றி ஒருபொருளைக்குறித்து வ ரும் பலசொற்கள் அப்பொருளைச் சிறப்பித்தலின் வழுவென்று கடி யப்படா மரபென்று கொள்ளப்படும். எ-று.

உ-ம். "நிவந்தோங்கு பெருமலை" எனவும் "துறுகன்மீமிசையு
30 றுகண்" எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (௬௨)

௩௫௭. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே.

இது வினைச்சொற்பற்றி மரபுவழு அமைப்பதாயதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். செயப்படுபொருளைச் செய்தவினைமுதல்போலத் தொழிற்படச் சொல்லுதலும் வழக்கின்கண் இயலும் மரபு. எ - று.

வழக்கியன்மரபெனவே இலக்கணமன்று என்பதாயிற்று.

உ-ம். திண்ணைமெழுகிற்று கலங்கழீஇயிற்று எனவரும். திண்ணைமெழுகப்பட்டதென்று மன்னுகற்பாலது அவ்வாய்பாட்டானன்றி வினைமுதல்வாய்பாட்டான் வருதலும் வழக்கின் உண்மையான் அமைக்க என வினைச்சொற்பற்றி மரபுவழு அமைத்தவாறுகாண்க. 5

இங்ஙனம் வினைமுதல்வாய்பாட்டாற் கிளத்தலேயன்றி எளிதின் அடப்படுதல் நோக்கி அரிசி தானே அட்டதெனச் செயப்படுபொருளை வினைமுதலாகக் கூறுதலும் அடங்குதற்குத் 'தொழிற்படக்கிளத்தலும்' என்றார். இதனைக் கருமக்கருத்தனென்ப. 10

இனி ஒன்றெனமுடித்தலான் இவ்வாள்வெட்டும் எனக் கருவியைத்தானே செய்வதாகக் கூறுங் கருவிக்கருத்தனும் அரசன் எடுத்த ஆலயமென ஏவினானைக் கருத்தனாகக் கூறும் ஏவற்கருத்தனுங் கொள்க. (௬௩) 15

௩௫அ. முன்னிலை யேவன்முன் னீயு மேயு
மந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இது முன்னிலையேவல்வினைச்சொற்பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். முன்னிலையேவல்வினைச்சொன்முன்வரும் ஈகாரமும் ஏகாரமும் முன்னிலைச்சொற்கு ஏற்றமெய் ஊர்ந்துவரும். எ - று. 20

வரலாறு;—"சென்றீபெரும நிற்றகைக்குநர்யாரே" "அட்டிலோலைதொட்டனை நின்மே" என இவை முன்னிலைக்கு ஏற்ற மெய் ஊர்ந்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஈகாரம் ஒன்றேயாகப் புக்கீ உண்டீ உரைத்தீ சென்றீ என முன்னிலைவினையீற்று வேறுபாட்டிற்கு ஏற்ப மெய் வேறுபட்டு வருதலான் 'அந்நிலைமரபின்மெய்' என்றார். ஏகாரம் மகரமூர்ந்தல்லது வாராது. 25

இவ்வெழுத்துப்பேறு புணர்ச்சிவிகாரமாகலின் ஈண்டுக் கூறற்பாற்றன்றெனின், அற்றன்று; முன்னிலையேவன்முன் ஈயும் ஏயும் 30

அச்சொல்லொடு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்றலான் நிலைமொழி வருமொழி செய்து புணர்க்கப்படாமையான் மெய்ப்புணர்ச்சிவிகாரம் எனப்படா என்க.

ஏ ஏ என்பது ஓர் இடைச்சொல்லென்பது அறிவித்தற்கு
5 "இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே" என்பதனைச் சார ஈண்டுப் போதந்து கூறினர். (௬௪)

௩௫௯. இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே.

இஃது இடைச்சொற்பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். இடைச்சொல்லெல்லாம் பிறிதோர் சொல்லை வேறு
10 படுக்குஞ் சொல்லாம். எ - று.

இஃது என்சொல்லியவாறோவெனின், பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுப்பனவும் பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுக்கப்படுவனவும் எனச் சொல் இருவகைப்படும். பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுத்தலாவது விசேடித்தல். பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுக்கப்படுதலா
15 வது விசேடிக்கப்படுதல். இவை பொதுவகையான் எல்லாச்சொற்குங் கூறுமை எய்துமாகலின் இடைச்சொல்லெல்லாம் வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாவதல்லது ஒருஞான்றும் வேறுபடுக்கப்படுஞ் சொல்லாகா என நியமித்ததாம். அவை அன்னவாதல் இடையியலுள் ஓதப்பட்ட இடைச்சொல்லெல்லாம் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்
20 ளும் வருவழிக் கண்டுகொள்க.

வேற்றுமைச்சொல் வேற்றுமை செய்யுஞ்சொல்லென விரியும். வேற்றுமையெனினும் வேறுபாடெனினும் ஒக்கும்.

இடைச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்லாயினும் அவற்றுள் ஒருசாரனவற்றை வேற்றுமைச்சொல்லென்றார், சேற்றுட்
25 தோன்றுவனவற்றுள் ஒருசாரனவற்றைப் பங்கயமென்றாற்போல என்பது. இதுவும் ஓர் நயமென்க. (௬௫)

௩௬௦. உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இஃது உரிச்சொற்பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். உரிச்சொல்லிடத்தும் வேறுபடுத்துஞ் சொல்லாதற்
30 கும் உரியன உரியவாம் எல்லாமுரியவாகா. எ - று.

எனவே, உரிச்சொல்லுள் வேறுபடுத்தும் வேறுபடுக்கப்பட்டும் இருநிலைமையுமுடையவாய் வருவன பெரும்பான்மையென்பதாம். வேறுபடுப்பன உறு தவ நனி என்னுந் தொடக்கத்தன. இருநிலைமையுமுடையன குரு கெழு செல்லல் இன்னல் என்னுந் தொடக்கத்தன. உறுபொருள் தவப்பல நனிசெய்தது ஏகலடுக்கம் 5
என இவை ஒன்றனை விசேடித்தல்லது வாராமையுங் குருமணி விளங்குகுரு கேழ்கிளரகலம் செங்கேழ் செல்லனோய் அருஞ்செல்லல் இன்னற்குறிப்பு பேரின்னல் என இவை ஒன்றனை விசேடித்தும் விசேடிக்கப்பட்டும் இருநிலைமையுமுடையவாய் வருமாறும் வழக்குஞ் செய்யுளும் நோக்கிக் கண்டுகொள்க. குருவிளங்கிற்று 10
செல்லறீர் எனத் தாமே நின்று வினைகொள்வன விசேடிக்கப்படுந் தன்மையுடையவாகலின் விசேடிக்கப்படுஞ் சொல்லாம். பிறவும் விசேடித்தல்லது வாராதனவும் விசேடித்தும் விசேடியாதும் வருவனவும் வழக்குஞ் செய்யுளும் நோக்கி உணர்க.

வேறுபடுக்குஞ் சொல்லேயாவன இவையெனத் தொகுத்து 15
உணர்த்துதற்கும் 'உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய' எனச் சூத்திரஞ் சுருங்குதற்கும் இடைச்சொல்லோத்தினுள்ளும் உரிச்சொல்லோத்தினுள்ளும் வையாது இரண்டுசூத்திரத்தையும் ஈண்டு வைத்தார். (சுசு)

௩சுக. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண் 20
டாப்பிசை யளைமறி பாப்புக்கொண் டுகூட்
டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.

இது முற்கூறிப்போந்த இயற்சொல் முதலிய நால்வகைச் சொற்களானும் ஈட்டப்படுஞ் செய்யுட்கு உரிய பொருள்கோளின் பெயரும் முறையுந் தொகையும் உணர்த்துகின்றது. 25

இ - ள். யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும் மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும் நிரனிறைப்பொருள்கோளும் பூட்டுவிற்பொருள்கோளுந் தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோளுங் கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும் அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளுமெனப் பொருள்கோள் எட்டுவகைப்படும். எ - று. 30

இவையனைத்துங் காரணக்குறியென்று உணர்க. ஏனைய போல விகாரப்படாது இயல்பாகவே தம்முட்கூடிப் பொருள் அற்று வருதலின் யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள் முன்வைக்கப்பட்டது. ஏனையவற்றிற்குங் கிடக்கைமுறைமைக் காரணங் கண்டுகொள்க. (சுஎ)

௩௬உ. அவற்றுள்,
மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொரு
ளற்றற் றொழுகுமஃ தியாற்றுப் புனலே.

இது நிறுத்தமுறையானே யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாமாறு
5 உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய பொருள்கோள்வகை எட்டனுள் ஏனைய
டிகளை நோக்காது அடிதொறும் பொருள் முடிபுபெற்று வருவது
யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம். எ - று.

ஏனையபோல விகாரப்படாது இயல்பாகவே தம்முட்கூடிப்
10 பொருள் அற்று வருதலின் வான்பொருளென்றார்.

உ-ம். "அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்—விலைப்
பாலிற் கொண்டூன் மிசைதலுங் குற்றஞ்—சொலற்பால வல்லாத
சொல்லுதலுங் குற்றங்—கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்." (௬௮)

௩௬௩. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
15 மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன் மொழிமாற்றே.

இது நிறுத்தமுறையானே மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளா
மாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். தாங்குறித்த பொருளிற்குப் பொருந்திய மொழி
களை ஓரடியுள்ளே மாற்றிச்சொல்லுதல் மொழிமாற்றுப்பொருள்
20 கோளாம். எ - று.

உ-ம். "சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய—யானைக்கு
நீத்து முயற்கு நிலையென்ப—கானக நாடன் சுனை" இதனுள் நின்ற
வழி நிற்ப இயையாமையிற் சுரைமிதப்ப அம்மியாழ எனவும்
யானைக்குநிலை முயற்குநீத்து எனவும் ஓரடியுள்ளே மாற்றிக் கூட்ட
25 இயைந்தவாறு காண்க.

இதனைச் சுண்ணமொழிமாற்றென்று ஈரடியிடத்தே கொள்
ளின் ஏனையடிகளுள்ளும் ஏனைப்பாக்களுள்ளும் வரப்பெறுமை
யின் 'மாற்றி யோரடியுள் வழங்கன் மொழி மாற்று' என்றார். (௬௯)

௩௬௪. பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும்பொருளையும
வேறு நிரனிறீஇ முறையினு மெதிரினு
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை நெறியே.

இது நிறுத்தமுறையானே நிரனிறைப்பொருள்கோளாமாறு
கூறுகின்றது. 5

இ - ள். பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமாகின்ற முடிக்
கப்படுஞ் சொற்களையும் அவற்றை முடிக்குஞ்சொற்களையும் வேறு
வேறு நிரல்பட நிறுத்தி முறையேயாதல் எதிரேயாதல் முடிக்கப்ப
டுஞ் சொற்களையும் முடிக்குஞ் சொற்களையும் இயையுமாறுகூட்டிப்
பொருள்கோடல் நிரனிறைப்பொருள்கோளாம். எ - று. 10

தொடர்மொழிப்பொருள் முடிக்குஞ்சொற்கண்ணதாகலான்
அதனைப் பொருளென்றார்.

பெயரும் வினையுமென்றதனாற் பெயர்ச்சொல்லான் வருவ
தூஉம் வினைச்சொல்லான் வருவதூஉம் அவவிருசொல்லானும்
வருவதூஉமென மூன்றாய், முறையினும் எதிரினும் என்றதனால் 15
நிரல்பட நிற்கும் முறைநிரனிறையும் நிரல்படநில்லாது மயங்கிநிற்
கும் எதிர்நிரனிறையுமென அவையே ஒரோவொன்று இரண்டி
ரண்டாமெனக் கொள்க.

உ-ம். "கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி—மதி
பவள முத்த முகம்வாய் முறுவல்—பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக் 20
குச் சாயல்—வடிவினளே வஞ்சி மகள்" என்புழி முடிவனவும்
முடிப்பனவுமாகிய பெயர்ச்சொற்கள் நிரல்பட வேறுவேறு நிற்ற
லிற் பெயர்முறைநிரனிறை. "மாசு போகவுங் காய்பசி நீங்கவுங்—
கடிபுனன் மூழ்கி யடிசில் கைதொட்டு" என்புழி முடிவனவும் முடிப்
பனவுமாகிய வினைச்சொற்கள் நிரல்பட வேறுவேறு நிற்றலின் 25
வினைமுறைநிரனிறை. "உடலு முடைந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்
குங்—கடலிரு ளாம்பல் பாம்பென்ற—கெடலருஞ்சீர்த்—திங்க டி
ருமுகமாச் சேத்து" என்புழி முடிவனவாகிய பெயரும் முடிப்பனவா
கிய வினையும் நிரல்பட வேறுவேறு நிற்றலிற் பொதுமுறைநிரனிறை
"காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப—போதுசேர் 30
தார்மார்ப போர்ச்செழிய—நீதியான்—மண்ணமிழ்த மங்கையர்
தோண் மாற்றாரை யேற்றார்க்கு—நுண்ணிய வாய பொருள்." இது
வும் அது. "களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற்—கூம்புங் கலனுங்

தோன்றும்" என்புழி முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய பெயர்ச் 'சொற்கள் நிரல்பட நில்லாது மயங்கிநிற்றலிற் பெயரெதிர்நிரனிறை. வினையெதிர்நிரனிறை வந்துழிக்காண்க. "ஆடவர்க ளெவவா றகன் றொழிவார் வெஃகாவும்—பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமா- 5 னின்று னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றே—மன்றார் கலிக்கச்சி மாண்பு" என்புழி நிரல்பட நில்லாது முடிவனவும் முடிப்பனவுமா கிய பெயர்ச்சொற்களும் வினைசசொற்களும் மயங்கிநிற்றலிற் பொது வெதிர்நிரனிறை. பிறவும் அன்ன.

இனி நெறியென்றதனானே "காமவிதி கண்முக மென்மருங் 10 குல் செய்யவாய்—தோமி றுகடினி சொல்லமிர்தந்—தேமலர்க்— காந்தள் குரும்பை களப மடவாள்கை—யேந்திளங் கொங்கை யெழில்" என்றாற்போலும் எழுத்துநிரனிறையும் "வெண்பா முத லாக வேதிய ராதியா—மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா— வினங்கட்கு மிவவாறே யென்பவாற் றென்னூன்—மனந்திட்பக் 15 கற்றோர் மகிழ்ந்து." என்றாற்போலுந் தொகைநிரனிறையும் பிற வாற்றான் வரும் நிரனிறைவிகற்பம் அனைத்துங் கொள்க. நிரனி றை நிரலேநிறுத்தும் வேறுபாடு உடைமையின் மொழிமாற்றின் வேறென்று உணர்க. (எ0)

௩௬௫. எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட்
20 பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

இது நிறுத்தமுறையானே பூட்டுவிற்பொருள்கோளாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். செய்யுளின் முதலீறுகளில் நின்ற சொற்கள் தம்மிற் பொருள்குறித்து நிற்பது பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். எ - று.

25 உ-ம். "திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாத—ரிறந்து படிற் பெரிதா மேத—முறந்தையர்கோன்—றண்ணார மார்பிற் றமிழ்நர் பெருமானைக்—கண்ணாரக் காணக் கதவு" எனவரும். (எக)

௩௬௬. இடைநிலை மொழியே யேனைய ரிடத்து
நடந்து பொருளை நண்ணுத றாப்பிசை.

30 இது நிறுத்தமுறையானே தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். செய்யுளினிடைநின்ற சொல் முதலினும் ஈற்றி னுஞ் சென்று பொருளை ஒட்டிநிற்பது தாப்பிசைப்பொருள்கோ ளாம். எ - று.

உ-ம். "உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண—வண்ணாத் தல் செய்யா தளறு" என்புழி ஊனென்று இடைநின்ற சொல் 5 ஏனையீரிடத்துஞ் சென்று ஒட்டியவாறு காண்க. (௭௨)

௩௭௭. செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு
மெய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே.

இது நிறுத்தமுறையானே அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோளா மாறு கூறுகின்றது. 10

இ - ள். செய்யுள் ஈற்றினில் நின்ற சொல் இடையினும் முத லினுஞ் சென்று இயைந்த பொருள்கோள் அளைமறிபாப்புப்பொருள் கோளாம். எ - று.

உ-ம். "தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்ணேறித் தளர்வார் தாமுஞ்—சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிழிந்து நாற்கதியிற் 15 சுழல்வார் தாமு—மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்—வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே" எனவரும். (௭௩)

௩௭௮. யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
யேற்புழி யியைப்பது கொண்டு கூட்டே. ௨௦

இது நிறுத்தமுறையானே கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளா மாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். செய்யுளது பல அடிகளுள்ளுங் கோவைப்படநின்ற சொற்களைப் பொருள் தருதற்குப் பொருந்தும்படி முன்னின்ற சொல்லைப் பின்னே கொண்டுவந்தும் பின்னின்ற சொல்லை முன் ௨5 னே கொண்டுபோந்துங் கொளுவிப் பொருள்கொள்வது கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோளாம். எ - று.

உ-ம். "ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள—வாலி னெடிய குரங்கு" என்புழியுந் "தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங் கூந்தல்—வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி—யஞ்ச 30 னத் தன்ன பசலை தணிவாமே—வங்கத்திற் சென்றார் வரின்." என்

புழியும் "ஆரிய மன்னர் பறையி னெழூந்தியம்பும்—பாரி பறம்பின் மேற் றண்ணுமை—காரி—விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ. தாஞணுந் தொளா—ணிறனுள்ளூ ருள்ள தலர்." என்புழியும் முறையானே ஆலத்துமேலகுரங்கு குளத்துளகுவளை என ஈரடியுள்ளும் அஞ்ச
5 னத்தன்னபைங்கூந்தல் தெங்கங்காய்போலத் திரண்டு உருண்ட வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்ன பசலை எனவும் பாரிபறம்பின் மேற்றண்ணுமைதாஞணுந்தோளாள்நிறன் விறன்முள்ளூர்வேங்கை வீ உள்ளூருள்ளதாகிய அலர் ஆரியமன்னர் பறையின் எழூந்தியம் பும் என்வும் இரண்டிறந்த பல அடியினுள்ளும் நின்ற சொற்களைப்
10 பொருள் தருதற்குப் பொருந்தும்படி முன்னும் பின்னும் கொள் வழியறிந்து கொளுவிப் பொருள்கொண்டவாறு கண்டுகொள்க. பிறவும் அன்ன.

இது பல அடிகளினும் வருதலின் மொழிமாற்றுப்பொருள் கோளின் வேறாயிற்று. (௪௪)

15 . ௩௯௧. அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே.

இது நிறுத்தமுறையானே அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளா மாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாவது சீர் நின்றாங்கு
20 நிற்ப அடிகள் தத்தம் நிலையிற் திரிந்து ஒன்றன் நிலைக்களத்து ஒன்று சென்று நிற்கும். எ - று.

எனவே, எல்லா அடியும் யாண்டுஞ் செல்லுமென்பதாம்.

உ-ம். "மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே—யாறாக் கட்பனி வரலா னவே—வேறா மென்றோள் வளைநெகி ழூம்மே—கூறாய்
25 தோழியான் வாழு மாறே" எனவும் "சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே—சூரர மகளி ராரணங் கினரே—சார னாட நீவரலாறே— வார லெனினே யானஞ் சுவலே" எனவும் சீர் நின்றாங்குநிற்பப் பொருள் சிதையாமல் எல்லா அடியுந் தடுமாறியவாறு கண்டு கொள்க. பெரும்பான்மையும் நாலடிச்செய்யுட்கணல்லது இப்பொ
30 ருள்கோள் வாராதென்க.

"வாரலெனினேயானஞ்சுவலே" என்புழி அஞ்சுவலேயான் என இறுதிச்சீர் ஈற்றயற்சீர்வயிற்சென்று திரிதலிற் சீர்நிலைதிரியா

தென்றல் பொருந்தாதெனின், யான் அஞ்சுவலெனத் தின்றாங்கு நிற்பவும்பொருள்செல்லுமாகலிற் றிரிதலின்மையிற் பொருந்து மென்க.

இனி இவ்வாறன்றித் திரிந்துவருவன உளவேல் அவை புறனடையான் அமைத்துக்கொள்க, "பொருடெரி மருங்கி—னீற்றடி யிறுசீரெருத்து வயிற்றிரியுந்—தோற்றமும் வரையா ரடிமறி யான" என்பவாகலின். 5

அஃதேற் பெரும்பான்மையும் யாப்பிற்கே உரியபொருள் கோள்களை ஈண்டுச் சொல்லவேண்டியதென்னையெனின், தொடர் மொழி அடிமறிமாற்றொழித்த ஏனை ஏழுபொருள்கோளும் பட 10 வருதலின் ஈண்டுக் கூறினாரென்க. "அறஞ்செய்தான் றுறக்கம் புகும்" "தாயைக்கொன்றானிரயம்புகும்" எனவும் அவர்தந்தசோ றுங்கூறையுமுண்டுடுத்திருந்தேம் இவளுமிவனுமுறையுமுருத்திர னும் எனவும் தந்தையைக்கண்டுதலையின்வணங்கினான் எனவும் முறையானே யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும் நிரனிறைப்பொருள்கோ 15 ளும் பூட்டுவிற்பொருள்கோளும்படத் தொடர்ந்தவாறு காண்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (எரு)

௩எ௦. பெயர்நிலைக் கிளவியி னாஅ குநவுந்
திசைநிலைக் கிளவியி னாஅ குநவுந்
தொன்னெறி மொழிவயி னாஅ குநவு 20
மெய்ந்நிலை மயக்கி னாஅ குநவு
மந்திரப் பொருள்வயி னாஅ குநவு
மன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே.

இதுவும் ஒருசார் வழுவமைதியாகிய ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயர்நிலைக்கிளவியினாஅகுநவுமென்பது பெயர்க்கண் 25 நிலைபெற்ற சொல்லிடத்து ஒருதிணைப்பெயர் ஒருதிணைக்காய் வருவனவும் என்றவாறு.

அவை ஓரெருத்தை நம்பியென்றும் ஒருகிளியை நங்கை யென்றும் வழங்குதலாம்.

திசைநிலைக்கிளவியினாஅகுநவும் என்பது திசைக்கண் நிலை 30 பெற்றசொல்லிடத்துவாய்பாடு திரிந்து வருவனவும் என்றவாறு.

அவை புலியான் பூசையான் என்னுந் தொடக்கத்தனவாம்.

தொன்னெறிமொழிவயினுஅகுநவும் என்பது அடிப்பட்ட நெறியான் வழங்குதலுடைய முதுமொழியாகிய செய்யுள்வேறுபாட்டின்கண் இயையாதன இயைந்தனவாய் வருவனவும் என்றவாறு.

5 அவை "யாற்றுட் செத்த வெருமை யூர்க்குயவர்க் கிழுத்தல் கடன்" என்றது முதலாயின. குயவன்சுள்ளையின் எழுந்த புகையானுகிய மேகந் தந்த நீரான் எருமைசாதலிற் குயவற்கு இழுத்தல் கடனுயிற்றென்க. ஒருகாரணம் உள்ளதுபோலக் கூறுகின்றது உண்மைப்பொருளன்றி ஒருவன் இயைபின்றிக் கூறிய சொற்கு 10 எடுத்துக்காட்டாகக்கூறப்படுதலின் இயையாதன இயைந்தனவாய் வருதலாயிற்று.

மெய்ந்நிலைமயக்கினுஅகுநவும் என்பது பொருண்மயக்காகிய பிரேளிகைச்செய்யுட்கட் டிணைமுதலாயின திரிந்து வருவனவும் என்றவாறு.

15 அவை, "எழுதுவரிக் கோலத்தா ரீவார்க் குரியார்—தொழுதிமைக் கண்ணிணைந்த தோட்டார்—முழுதகலா—நாணிற் செறிந்தார் நலங்கிள்ளி நாடோறும்—பேணற் கமைந்தார் பெரிது." என்பது முதலாயினவாம். இச்செய்யுட்கட் புத்தகமென்னும்பொருண் மேற் றிணைதிரிந்தவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன.

20 பிரேளிகையெனினும் பிசியெனினும் ஒக்கும்.

மந்திரப்பொருள்வயினுஅகுநவும் என்பது மந்திரத்தையுடைய தெய்வங்களிடத்தே அதற்குரியவல்லாத சொற்களாய்வருவனவும் என்றவாறு.

இதற்கு உதாரணம் மந்திரநூல்வல்லார்வாய்க் கேட்டு 25 உணர்க.

'அன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே' என்பது ஆகிய அவ்வனைத்தும் வழங்கியவாறே கொள்வதல்லது இலக்கணத்தான் யாப்புறவுடையவல்ல என்றவாறு.

இனி இரட்டுறமொழிதலென்பதனுற் பெயர்நிலைக்கிளவியி 30 னுஅகுநவுந் திசைநிலைக்கிளவியினுஅகுநவுமென்பனவற்றிற்குமுறையானே தத்தம்பொருளுணர்த்தாது பெயர்ந்தநிலைமையையுடைய சொல்லான்வருஞ் செய்யுளும் திசைநிலையான் நிலைபெற்றபெயரான்

வருஞ் சொல்லுமெனப் பொருள்கூறி "ஒள்வாள் கறையடி யானைக் கல்ல—துறைகழிப் பறியா வேலோ னூரே" என்புழி வேலோனென்பதூஉஞ் "செழுந்தா மரையன்ன வாட்கண்ணன்" என்புழி வாட்கண்ணென்பதூஉம் வேலையுடையோனென்னும் பொருளும் வாளன்ன கண்ணென்னும் பொருளும் பெயர்ந்து ஒருபெயர்த்தன் மையவாய் நின்றனவுந் தென்னன் வடமன் என த் திசையான் நிலை பெற்றபெயரான் வருவனவுங் கடப்பாடிலவென்று ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க. (எசு)

௩எக. **ப**ழையன கடிதலும் புதியன புணர்த்தலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

இது நூல்பற்றி நிகழ்வதோர் வழுவமைதி கூறுகின்றது.

இ - ள். அக்காலத்து உண்மையாற் தொல்லாசிரியர் நூலுள் விதிக்கப்பட்டனவற்றுட் சில இக்காலத்து இன்மையான் அவற் றிற்கு யாம் இலக்கணங் கூறாது அவற்றை விடுதலும் அக்காலத்து இன்மையான் அந்நூலுள் விதிக்கப்படாதனவற்றுட் சில இக்கா லத்து உண்மையான் அவற்றிற்கு யாம் இலக்கணங் கூறுதலும் முன்னோர் நூலின் முடிபுநோக்கி முறையானே குன்றக்கூறலும் மிகைபடக்கூறலுமாகிய குற்றமாகா, காலக்கூறுபாட்டான். எ - று.

உ-ம். கேட்டையென்றா நின்றையென்றா காத்தையென்றா கண்டையென்றா என்னுந் தொடக்கத்தன அக்காலத்து உண்மை யின் அவற்றிற்குத் தொல்லாசிரியர் இலக்கணங் கூறினாராயினும் இக்காலத்து இன்மையான் விடுக்கப்பட்டன. சரி சமழ்ப்பு சட்டி சழக்கு என்னுந் தோடக்கத்தன அக்காலத்து இன்மையின் அவற் றிற்குத் தொல்லாசிரியர் இலக்கணங் கூறாராயினும் இக்காலத்து உண்மையான் இலக்கணங் கூறப்பட்டன. பிறவும்இவ்வாறேகாண்க.

௩எஉ. **சொ**ற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்து
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில வாகலிற்.
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந
தெற்றென வுணர்த றெள்ளியோர் கடனே.

இஃது அதிகாரப்புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். சொற்கடோறும் இத்தன்மையையுடைத்து இச்சொல் லினது இயல்பு என்று அவைமுழுதும் எஞ்சாமற் தனித்தனியே

எடுத்து இலக்கணங் கூறத் தொடங்கின் ஈறுகாண்டல் அரிதாகலின் ஈண்டு இலக்கணங் கூறிப்போந்த சொற்களது இயல்பானே இலக்கணங் கூறாத சொற்களையும் ஒப்பநோக்கி விளங்கி அறிதல் துணிவுடையோர் கடன். எ - று.

5 வரலாறு;—யானும் நீயும் அவனுஞ் செல்வேம் என ஏனையிடத்திற்கு உரிய சொற்களுந் தன்மையோடு இயைந்த வழித் தன்மையான் முடிந்தாற்போல அவனும் நீயுஞ் சென்மின் எனவும் "ஒண்டேவி நாராய்நின் சேவலு நீயுமாய்—வண்டூதும் பூங்கானல் வைகலுஞ் சேறிரால்" எனவும் படர்க்கைச்சொன் முன்னிலை

10 யோடு இயைந்தவழி முன்னிலையான் முடிதலும் இந்நாழிக்கு இந்நாழி சிறிது பெரிது என உடனிற்கற்பாலவல்லாத சிறுபான்மையும் பெரும்பான்மையும் உடனிற்றலும் வடுகக்கண்ணனென வல்லொற்று அடுத்தவழி வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணனெனவும் வடுகங்கண்ணனென மெல்லொற்று அடுத்தவழி வடுகற்குமகனாகிய

15 கண்ணனெனவும் பொருள்படுதலும் "ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே—யிழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை" ஆதற்கு உரிய மரபினவாகலும் "இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே" என்னும் புறப்பாட்டினுள் இவனென்பது முன்னிலைப்படர்க்கையாய் நிற்றலும் இன்னோரன்ன பிறவும் இப்புறனடையானே

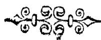
20 அமைத்துக்கொள்க என்பதாம். (௭௮)

ஐந்தாவது பொதுவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம் முற்றிற்று

குற்றமென்னே? ஆன்றோர் ஆங்காங்குக் கூறிய கடவுள் வணக்கத்திற் கடவுளின தலைமை அனைத்தும ஒருங்கு சொலலாது இரணடொரு குணமாத்திரையே விதந்து தலைமை கூறுவது பெருவழக்கேயாம் முனிவரா இஃது உணராதவரா! இதனாற் "குற்றமே தெரிவரா குறுமாமுனி— சொற்ற பாவினும ஓர்குறை சொலலுவா" என்பதற்குத் தம்மை இலக்கியமாக்கினரன்றோ! நான்காவது "வணங்குதல சி "றபபுவினையாவதலலது பொதுவினையாகாமையின் வணங்கி "யென்பது" குற்றமெனறனா. "மனமொழிமெய்களின் வணங்குது மகிழ்கதே என்புழி ஒபபுமைபற்றிக் கூறியதே யாம" எனத் தாமே கூறும இவா "மனத்தாற் துணிவு "தோன்ற நினைத்தலும மொழியாற் பணிவுதோனற வாழ்த்த "லுங் தலையாற் தணிவு தோனற இறைஞ்சலும அடஙகப "பொதுப்படவணங்கி" என்று கூறிய ஆசிரியாமேற் குற்றஞ் சொல்வதென்னே? சிருஷ்டியுங திதியுஞ் சங்காரத்தில் ஒடுங்குவதாற் சங்காரத்திற்கு முதன்மை கூறுஞ் சுத்தசைவசித்தாந்த சாகரமாகிய யோகீஸ்வரா நினைத்தலுங் துதித்தலுஞ் சோங்து அநதாப்பித்து நடைபெறும் வணக்கத்திற்கு முதன்மைகொடுப்பதே முறையாகும். விலவணக்கங தீது குறிப பதுபோலச் சொல்வணக்கம நன்மை குறிக்குமே. ஆதியில் வளைதற் பொருளிற் பிறநத வணக்கம் ஒப்புமையால் இபபோது மனமவாக்குக்காயம மூனறற்குஞ் செலலுமென்று கொள்க.

ரு. "எணபெயா முறைபிறபபு" எனனுஞ் சூத்திரத்தில "எணணுதற்கும் பெயா கருவியாதலின அதனை முற்கூ "றுதது முறையன்று. எணணும முறையும போலவனவற் "றால் ஒருபயனின்மையின, அவற்றை வகையுட் சேர்த்துக் "கருவிசெய்தல பயனில கூற்றுமாறறிக. போலியெழுத் "தென ஒன்றிலலையென்பது தொல்காப்பிய முதற்சூத்திர "விருத்தியுட் காணக" என்று மூன்று குற்றமேற்றினர். இஃது இலக்கணவிளக்கச்சூறுவளியன்று நன்னூ கருப்பைப்படையோடு சார்தற்பாலதென்றுவிடுக்க